โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด – 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

นางสาว ศุภรานันท์ กาญจนกุล

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2555 – 2556

โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

นางสาวศุภรานันท์ กาญจนกุล

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

b.12644122
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

.....

รองศาสตราจารย์ บุญสนอง รัตนสุนทรากุล

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ .....ประธานกรรมการ

(อาจารย์บรรเจิด เอี่ยมเมตตา)

.....กรรมการ

(อาจารย์สมนึก กมลเสวีกุล)

.....กรรมการ

(อาจารย์ว่าที่ร้อยตรีชัยรักษ์ ดีปัญญา)

.....กรรมการ

(อาจารย์นภกมล ชะนะ)

.....กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์สมประสงค์ รุ่งเรือง)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....

(อาจารย์นภกมล ชะนะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง
Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

นักศึกษา นางสาวศุภรานันท์ กาญจนกุล

รหัสนักศึกษา 51020197

ปริญญา สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา ศิลปอุตสาหกรรม

ปีการศึกษา 2555

บทคัดย่อ

โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง นำเอาประเด็นการส่งเสริมการสร้างคุณค่าในตนเองมาเป็นแรงบันดาลใจการออกแบบ เนื่องจากการปลูกฝังค่านิยมการเห็นคุณค่าในตนเองควรเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก เพราะเป็นวัยที่มีอัตราการเจริญเติบโตและพัฒนาทางสมองสูงสุด เป็นวัยที่พร้อมสำหรับการเรียนรู้ในเรื่องราวใหม่ๆ ซึ่งการเลือกประเด็นการสื่อสารเรื่องคุณค่ากับเด็กต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของพัฒนาการการเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก และจากการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ สรุปได้ดังนี้

1) การส่งเสริมด้าน “ คุณค่าความรัก ” ควรเริ่มส่งเสริมให้เด็กวัยทารก(Infant) ช่วงวัยแรกเกิด – 1 ปี เพื่อให้เด็กรู้ว่าตนเองมีค่าเพราะเกิดขึ้นมาจากความรักของพ่อแม่ และเป็นที่รักของทุกคนในครอบครัว

2) การส่งเสริมด้าน “ คุณค่าในตนเอง ” ควรเริ่มส่งเสริมให้เด็กในวัยเตาะแตะ(Toddler) ช่วงอายุ 1 – 3 ปี เป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจในตนเองจากเรื่องเล็กๆน้อยๆ ที่ทำได้ในชีวิตประจำวัน โดยความภาคภูมิใจนั้นจะเกิดขึ้นโดยอาศัยแม่และคนในครอบครัวเป็นแรงสนับสนุนที่สำคัญ

3) การส่งเสริมด้าน “ คุณค่าต่อสังคม ” ควรเริ่มส่งเสริมให้เด็กก่อนวัยเรียนหรือเด็กเล็ก (Preschool age) ช่วงอายุ 3 - 6 ปี ซึ่งในช่วงวัยนี้เป็นช่วงที่เด็กต้องเตรียมตัวสำหรับการเปลี่ยน

เอกสารนี้ใช้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังคมจากสังคมในครอบครัวไปสู่สังคมที่โรงเรียน เพราะฉะนั้นควรปลูกฝังให้เด็กรู้จักบทบาทของตนเองที่พึงปฏิบัติ ให้เป็นผู้ที่มีคุณค่าต่อสังคม และวิธีการเรียนรู้ที่ดีที่สุดสำหรับเด็กวัยนี้คือ การเรียนรู้จากพฤติกรรมของพ่อแม่ เพราะเด็กวัยนี้จะมีพฤติกรรมชอบลอกเลียนแบบท่าทางและการกระทำต่างๆของผู้ใหญ่ ด้วยผลมาจากการทำงานของเซลล์กระจกเงาภายในร่างกาย

เพราะฉะนั้นโครงการนี้จึงเข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมการสร้างคุณค่าในด้านต่างๆ ให้กับเด็ก โดยใช้เครื่องประดับเป็นสื่อกลางในการส่งผ่านแนวความคิดไปสู่ผู้ใช้งาน ได้แก่ เด็กและคนในครอบครัว(คนใกล้ชิด) เพราะการสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเองนั้นไม่สามารถกระทำเพียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกๆ ฝ่ายทั้งครอบครัว สังคม และตัวเด็กเอง ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีกับทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วยเช่นกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเครื่องประดับนั้นเป็นได้มากกว่าแค่สิ่งที่ประดับร่างกายเพื่อความสวยงามเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องประดับใจส่งผ่านความรักความห่วงใย จากผู้ที่มอบให้ไปสู่ผู้รับอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

จะมีใครปฏิเสธได้ว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดของพ่อแม่ที่เป็นเหมือนดั่งกล่องดวงใจนั่นคือ " ลูก " จากวันแรกที่เห็นใบหน้าน้อยๆสีแดงก่ำที่เกิดมาเป็นสมาชิกใหม่ของครอบครัวก็ทำให้พ่อแม่รักและหลงอย่างไม่มีอะไรมาทดแทนได้ เสียงร้องที่แสบหูแต่กลับฟังแล้วซาบซึ้งน้ำตาไหล สัมผัสแรกจากมือน้อยๆนั้นประทับใจไม่รู้ลืม รอยยิ้มที่มุมปากกลับเพิ่มมากขึ้นเมื่อสิ่งมีชีวิตตัวน้อยนี้เกิดมาตั้งแต่วันนั้นแค่วินาทีเดียวที่พบกันก็ทำให้พ่อแม่หลงรักอย่างหาอะไรมาเปรียบไม่ได้ จึงคอยเฝ้าดูแลทนุถนอมดั่งไข่ในหิน ยอมเหนื่อยยอมลำบากทำทุกอย่างเพื่อหวังอยากให้ลูกน้อยได้เติบโตขึ้นอย่างแข็งแรงทั้งทางกายและทางใจ ความสุขอันสูงสุดของพ่อแม่คือการเห็นลูกมีความสุขที่สุด เพราะ " ลูก " เป็นทุกอย่างของพ่อแม่การกระทำใดที่ส่งเสริมให้ลูกมีความสุขที่แท้จริงได้นั้น พ่อแม่จึงไม่เคยรีรอที่จะทำมัน แล้วถ้าลูกมีความสุข พ่อแม่ก็มีความสุข ครอบครัวก็มีความสุข คนรอบข้างก็มีความสุข และสังคมก็จะมีแต่ความสุข

จากความสำคัญดังกล่าว วิทยานิพนธ์เล่มนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการสร้างคุณค่าให้กับเด็ก เพื่อเป็นการสร้างให้เด็กเกิดความสุขที่แท้จริง โดยการออกแบบเครื่องประดับ สำหรับเด็กในแต่ละช่วงวัยเพื่อให้เครื่องประดับได้เข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมคุณค่าความรัก คุณค่าต่อตนเอง และคุณค่าต่อสังคม โดยเครื่องประดับนี้จะถูกใช้มอบให้เป็นของรับขวัญหรือของขวัญสำหรับเด็กและพ่อแม่ เพื่อเป็นตัวแทนความรักความห่วงใย เป็นมรดกทางจิตใจที่มีคุณค่ามากยิ่งกว่ามูลค่าของวัตถุ

ศุภรานันท์ กาญจนกุล

ผู้จัดทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

โครงการนี้ ไม่อาจสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี หากขาดความช่วยเหลือจากหลายท่านที่คอยสนับสนุนมาโดยตลอด ซึ่งขอกล่าวขอบพระคุณจากใจจริงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ แม่ ผู้เป็นต้นแบบด้านความเข้มแข็งและความอดทน ขอบคุณการดูแล ความเป็นห่วง แรงบันดาลใจ แรงผลักดันที่มีค่า และเงินทุนมากมายที่แลกมาด้วยหยาดเหงื่อ หนูภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นลูกแม่ หนูรักแม่ค่ะ

กราบขอบพระคุณ พ่อ สำหรับความเป็นห่วง การดูแล และความรักที่มอบให้ หนูก็รักพ่อค่ะ

ขอบพระคุณ พี่ชาย ที่แสนดีผู้ให้ทุนทรัพย์ ให้คำสอน และให้กำลังใจที่ดีเสมอมา

กราบขอบพระคุณ อ.นภกมล ชะนะ สำหรับความรู้ คำแนะนำดีๆ ความรักความอบอุ่นที่สัมผัสได้อยู่เสมอมา หนูยกย่องให้เป็นอาจารย์ดีเด่นประจำใจของหนู และขอบคุณนายแบบนางแบบจำเป็นครอบครัวที่แสนน่ารักของอาจารย์ที่สละเวลามาถ่ายแบบให้

กราบขอบพระคุณ อ.ชัยรักษ์ ดีปัญญา สำหรับความรู้และความสุขที่มอบให้

กราบขอบพระคุณ อ.บรรเจิด เอี่ยมเมตตา สำหรับความรู้และความเมตตาที่มอบให้เสมอมา

กราบขอบพระคุณ อ.สมประสงค์ รุ่งเรือง สำหรับความรู้ และคำแนะนำดีๆ ที่มอบให้

กราบขอบพระคุณ อ.สมนึก กมลเสวีกุล สำหรับคำแนะนำที่มีค่า และแรงผลักดันที่ดี

ขอบพระคุณ ช่างเล็ก ช่างป้อม ช่างเกียรติ ที่แสนใจดี สละเวลาวางมือจากงานประจำของตัวเองมาเร่งงานของหนู เพื่อให้เสร็จตรงตามกำหนดเวลาส่ง และขอบพระคุณเฮียเล็ก เฮียลักษณ์ พี่ป้อม พี่อร พี่เบญ พี่มะเดี่ยว พี่อ้อม พี่โย สำหรับความร่วมมือในกระบวนการผลิตที่สร้างผลงานออกมาได้สมบูรณ์

ขอบคุณ น้องแก้ว ที่ช่วยถ่ายภาพสวยๆให้ และครอบครัวน้องพราว นางแบบจำเป็นที่แสนน่ารักอีกครอบครัวหนึ่งที่สละเวลาเดินทางมาจากศรีราชา

ขอบคุณ น้องรหัสที่แสนน่ารัก น้องพลอย น้องนุ่น น้องแบงค์ น้องกัน น้องญี่ปุ่น น้องพีช น้องบี น้องเมย์ น้องรุจ น้องเน็ต น้องเงิน และน้องนอกรหัส น้องปลาย ที่มาช่วยงานพี่อย่างขยันขันแข็ง

ขอบคุณ เพื่อนไหมมือวางอันดับ 1 ที่คอยช่วยงานเราอย่างหนักเสมอมา ขอบคุณเพื่อนวิว แพน หนึ่งสำหรับความช่วยเหลือและคำแนะนำดีๆ ขอบคุณตี๋สำหรับความช่วยเหลือและคำปรึกษาดีๆที่มีให้มาตลอด ขอบคุณเหม่ยลี่สำหรับภาพการ์ตูนแสนน่ารัก และสุดท้ายขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นทุกคนสำหรับมิตรภาพดีๆที่มีให้กันเสมอมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
ใบอนุมัติผล	ก
บทคัดย่อ	ข
คำนำ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญภาพ	ค
สารบัญตาราง	ม
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 ความเป็นไปได้ของโครงการ	3
1.4 ขอบเขตของโครงการ	4
1.4.1 ออกแบบเครื่องประดับสำหรับให้คนในครอบครัว มอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี	4
1.4.2 ขอบเขตประชากร	4
1.4.3 ขอบเขตพื้นที่	5
1.4.4 ขอบเขตเนื้อหา	6
1.4.5 แนวทางการออกแบบ	7
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
1.6 แนวทางการศึกษาวิจัย	10
1.6.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อทำการวิจัย	10
1.6.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย	11
1.6.3 สร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล	12
1.6.4 สำรวจหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	12
1.6.5 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุและการผลิตเครื่องประดับ	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
1.6.6 วิเคราะห์และสรุปผลที่ได้จากการสำรวจและการเก็บข้อมูลในด้านต่างๆ	12
1.6.7 ดำเนินการออกแบบและพัฒนาทางแนวความคิดตามกรณีศึกษา	12
1.6.8 วิเคราะห์สรุป ทำการเลือกแบบสุดท้าย	13
1.6.9 ผลิตผลงานจริง	13
1.6.10 นำเสนอผลงานการออกแบบ	13
1.7 ปัญหาและแนวทางการแก้ไข	13
บทที่ 2 การค้นคว้า และการสรุปข้อมูล	
2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัว	15
2.1.1 ความหมายของครอบครัว	15
2.1.2 ลักษณะของครอบครัว	15
2.1.2.1 ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family)	15
2.1.2.2 ครอบครัวขยาย (Extended family)	15
2.1.2.3 ครอบครัวประสม (Compound family)	16
2.1.2.4 ครอบครัวขาดพ่อหรือขาดแม่ (Single parent family)	16
2.1.3 ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว	16
2.1.4 ความสำคัญของครอบครัว	17
2.1.5 หน้าที่ของครอบครัว	17
2.1.6 บทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว	18
2.1.6.1 หน้าที่ของสามีและภรรยา	18
2.1.6.2 หน้าที่ของบิดามารดาต่อบุตร	20
2.1.6.3 หน้าที่ความรับผิดชอบของบุตรต่อบิดามารดา	20
2.1.6.4 หน้าที่ความรับผิดชอบต่อเครือญาติ	21
2.1.7 การสร้างความรักความอบอุ่นในครอบครัว	22
2.1.7.1 การสร้างปฏิสัมพันธ์ ความหมาย และความสำคัญ	22
2.1.8 ภาษากาย ความหมายของการแสดงออก	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.1.8.1 ภาษากายคืออะไร	25
2.1.8.2 ภาษารักระหว่างแม่กับลูก	25
2.1.8.3 ภาษากายสื่อความรักความห่วงใย	27
2.1.9 คุณค่า ความหมาย การให้เครื่องประดับ	27
2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็ก	28
2.2.1 พัฒนาการเด็ก	28
2.2.1.1 ความหมายของพัฒนาการเด็ก	28
2.2.1.2 วัยของชีวิต	29
2.2.1.3 เรียนรู้ตามวัย	30
2.2.1.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการ	32
2.2.1.5 พัฒนาการปกติในแต่ละช่วงวัย	33
2.2.1.6 การส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคในวัยเด็ก	37
2.2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก	38
2.2.2.1 ทฤษฎีชีววิทยา	38
2.2.2.2 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์	39
2.2.2.3 ทฤษฎีพัฒนาการทางอารมณ์	43
2.2.2.4 ทฤษฎีพัฒนาการทางความคิดสติปัญญา	43
2.2.2.5 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม	45
2.2.2.6 ทฤษฎีพัฒนาการทางจิตวิญญาณ	46
2.2.2.7 การนำความรู้ทฤษฎีการพัฒนาการมาใช้ในการดูแลเด็ก	47
2.2.2.8 สรุปทฤษฎีพัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย	48
2.2.3 สุขภาพจิตเด็ก	53
2.2.3.1 ความหมายของสุขภาพจิตโดยทั่วไป	53
2.2.3.2 องค์ประกอบที่เกี่ยวกับสุขภาพจิต	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.2.3.3 พฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหา	54
2.2.3.4 การศึกษาเพื่อการรู้จักและเข้าใจเด็ก	55
2.2.3.5 การป้องกันมิให้สุขภาพจิตเสื่อม	56
2.2.3.6 การส่งเสริมเด็กให้มีสุขภาพจิตดี	57
2.2.3.7 การแก้ไขสุขภาพจิตของเด็กให้ดีขึ้น	60
2.2.3.8 หลักปฏิบัติเพื่อสุขภาพจิตในครอบครัว	61
2.2.4 การส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็ก	63
2.2.4.1 แนวทางการส่งเสริมพัฒนาการตามวัย	63
2.2.4.2 การส่งเสริมพัฒนาการด้วยการเล่น	71
2.2.4.3 การส่งเสริมพัฒนาการด้วยการอ่านและการเล่านิทาน	79
2.2.4.4 การส่งเสริมให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง	82
2.3 ของขวัญสำหรับเด็ก	85
2.3.1 ความหมายของการให้ของขวัญ	85
2.3.2 ประเภทของขวัญสำหรับเด็กที่มีจำหน่ายในตลาด	86
2.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องประดับกับเด็ก	86
2.3.3.1 ความเป็นมาของเครื่องประดับกับเด็กแรกเกิด	86
2.3.3.2 ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับเด็กแรกเกิด	87
2.4 ข้อมูลลักษณะกลุ่มเป้าหมาย	93
2.4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สวมใส่	93
2.4.2 ทัศนคติและค่านิยมของกลุ่มเป้าหมายผู้สวมใส่และผู้ซื้อ	96
2.4.3 ข้อมูลรสนิยมในการแต่งกายของกลุ่มผู้ใช้งาน	96
2.4.4 ข้อมูลรสนิยมและทัศนคติที่มีต่อเครื่องประดับ	97
2.5 ข้อมูลด้านการตลาด	98
2.5.1 แนวโน้มทางการตลาด	98

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.5.2 วิเคราะห์ช่องว่างทางการตลาด	99
2.5.3 การวางตำแหน่งของผลิตภัณฑ์	101
2.5.3.1 ผลิตภัณฑ์คู่แข่ง : เครื่องประดับ	101
2.5.3.2 ผลิตภัณฑ์คู่แข่ง : ของขวัญที่เป็นของใช้อื่นๆ	102
2.5.4 วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเชิงการตลาด	103
2.5.5 แนวทางการวางขายผลิตภัณฑ์	104
2.6 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะของเครื่องประดับ	106
2.6.1 ประเภทของเครื่องประดับ	106
2.6.1.1 สร้อยคอ	106
2.6.1.2 ต่างหู	107
2.6.1.3 แหวน	107
2.6.1.4 เข็มกลัด	110
2.6.1.5 เครื่องประดับสำหรับข้อมือ และข้อเท้า	110
2.6.1.6 ของประดับตกแต่งกระเป๋าหรือพวงกุญแจ	111
2.6.1.7 ชิ้นส่วนทางอุตสาหกรรม	111
2.6.2 วัสดุพื้นฐานที่ใช้ในงานออกแบบเครื่องประดับ	112
2.6.2.1 ทองคำ (Au,Gold)	112
2.6.2.2 แพลทินัม (Platinum)	114
2.6.2.3 เงิน (Ag,Silver)	115
2.6.2.4 ทองแดง (Cu,Copper)	116
2.6.2.5 ทองเหลือง (Brass)	117
2.6.2.6 นิเกิล (Ni,Nickel)	117
2.6.2.7 สังกะสี (Zn,Zinc)	118
2.6.2.8 พิวเตอร์	118

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.6.2.9 เหล็กกล้า (Fe)	118
2.6.2.10 ไททาเนี่ยม (Ti,Titanium)	119
2.6.2.11 อะลูมิเนียม (Al, Aluminum)	119
2.6.2.12 วิเคราะห์เลือกวัสดุที่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในโครงการ	120
2.7 การขึ้นรูปชิ้นงานโลหะ	121
2.7.1การหล่อโลหะ	121
2.7.1.1 การหล่อแบบไล่ขี้ผึ้ง (Lost Wax Casting)	121
2.7.1.2 การหล่อเหวี่ยง (Centrifugal Casting)	127
2.7.1.3 การหล่อโลหะโดยใช้สุญญากาศ (Vaccum Casting)	128
2.8 การประกอบชิ้นงาน	129
2.8.1 การเชื่อมชิ้นงานด้วยความร้อน	129
2.9 ข้อมูลด้านพื้นผิวและกระบวนการขั้นตอนสุดท้าย	133
2.9.1 การขัดเงา (POLISHING)	133
2.9.2 การชุบ (PLATING)	134
2.9.3 เลเซอร์ มาร์ค	134
2.9.4 การลงยาสี (ยาเย็น)	134
2.10 ยาง	135
2.10.1 ยางธรรมชาติ	135
2.10.2 ยางเทียม	136
2.10.3 ซิลิโคน (Silicone)	137
2.10.3.1 ความนิ่ม/ความแข็ง	137
2.10.3.2 การทนความร้อน	137
2.10.3.3 ความเหลวของเนื้อยาง	138
2.10.3.4 การทนแรงกด/บีบ/กระแทก	138

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.10.3.5 ข้อควรระวังในการใช้งาน	139
2.10.3.6 การเก็บรักษา	139
2.10.4 Conductive Foam	139
2.10.5 วิเคราะห์เลือกวัสดุประกอบสำหรับทำเครื่องประดับในโครงการ	140
2.11 การฉีดขึ้นรูปยาง (injection moulding)	141
2.11.1 ข้อดีของกระบวนการฉีดขึ้นรูปยาง	142
2.11.2 ข้อเสียของกระบวนการฉีดขึ้นรูปยาง	142
2.12 ผ้าถักโครเชต์	143
2.12.1 วิเคราะห์เลือกวัสดุประกอบสำหรับทำเครื่องประดับในโครงการ	143
2.13 วิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในด้านการออกแบบ	144
2.13.1 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อการพัฒนาและการออกแบบเบื้องต้น	144
บทที่ 3 การออกแบบ	
3.1 วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ	165
3.1.1 แนวคิดเริ่มต้นในการออกแบบ	165
3.1.2 การจัดชุดเครื่องประดับในโครงการ	168
3.1.2.1 เครื่องประดับสำหรับเด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี	168
3.1.2.2 เครื่องประดับสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี	169
3.1.2.3 เครื่องประดับสำหรับสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี	171
3.1.2.4 สรุป	172
3.2 แบบร่าง	173
3.2.1 การแทนค่าเปรียบเทียบเชิงรูปธรรมแทน “ลูก” เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบ	173
3.2.1.1 ลูกเปรียบได้กับอะไร	173
3.2.1.2 เปรียบเทียบความหมายของลูกกับต้นไม้(ต้นกล้า)	175
3.2.2 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบ	177
3.2.3 การระดมความคิดในการออกแบบ	182

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2.3.1 เด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี	182
3.2.3.2 เด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี	190
3.2.3.3 เด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี	197
3.2.4 หุ่นจำลอง (Model Study)	203
3.2.4.1 เด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี	203
3.2.4.2 เด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี	204
3.2.4.3 เด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี	205
3.2.5 ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ในขั้นตอนแบบร่างและการพัฒนาแบบ	206
3.3 แบบปรับปรุงครั้งที่ 1	207
3.3.1 แบบปรับปรุงเครื่องประดับเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าความรัก ของเด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี	207
3.3.2 แบบปรับปรุงเครื่องประดับเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าในตนเอง ของเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี	210
3.3.3 แบบปรับปรุงเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าต่อสังคมของเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี	215
3.4 แบบที่เลือก	220
3.4.1 เครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าความรัก สำหรับเด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี	220
3.4.2 เครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าในตนเอง สำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี	221
3.4.3 เครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าต่อสังคม สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี	222
3.5 วิเคราะห์และสรุปผลการออกแบบ	224
3.5.1 ด้านความงาม	224

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5.2 ด้านประโยชน์ใช้สอย	224
3.6 การออกแบบบรรจุภัณฑ์	225
3.6.1 แนวทางการออกแบบบรรจุภัณฑ์	225
3.6.2 แบบร่างบรรจุภัณฑ์	226
3.6.2.1 แบบร่างตราสัญลักษณ์	226
3.6.2.2 แบบร่างบรรจุภัณฑ์	226
3.6.3 แบบปรับปรุงบรรจุภัณฑ์	227
3.6.3.1 แบบปรับปรุงตราสัญลักษณ์	227
3.6.3.2 แบบปรับปรุงบรรจุภัณฑ์	227
3.6.4 แบบบรรจุภัณฑ์ที่เลือก	228
3.6.5 รูปแบบเครื่องมือที่ใช้ในกิจกรรม	229
3.6.5.1 นิทานสำหรับเด็กวัยเตาะแตะช่วงอายุ 1-3 ปี เพื่อส่งเสริมการสร้างคุณค่าในตนเอง	229
3.6.5.2 เกมส์สำหรับเด็กก่อนวัยเรียนช่วงอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมการสร้างคุณค่าต่อสังคม	245
บทที่ 4 การนำเสนอผลงานในการออกแบบ	
4.1 ข้อมูลการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับ	246
4.1.1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับประเภทของโลหะที่ใช้ในโครงการ	246
4.1.2 ข้อมูลด้านกระบวนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับ	247
4.1.2.1 ขั้นตอนในการขึ้นรูปชิ้นงาน	247
4.1.2.2 ขั้นตอนในการประกอบชิ้นงาน	249
4.1.2.3 การทำผิวในขั้นตอนสุดท้าย	250

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2 ขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับในโครงการ	252
4.2.1 ขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับสำหรับเด็กวัยทารก (Infant) ช่วงอายุแรกเกิด – 1 ปี	252
4.2.1.1 เครื่องประดับข้อเท้า (กำไลข้อเท้า)	252
4.2.1.2 เครื่องประดับกระเป๋า (เข็มกลัด)	254
4.2.2 ขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ (Toddler) ช่วงอายุ 1 – 3 ปี	257
4.2.2.1 เครื่องประดับคอ (สร้อยคอ)	257
4.2.3 ขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน(Preschool age) ช่วงอายุ 3 – 6 ปี	260
4.2.3.1 เครื่องประดับกระเป๋านักเรียน (ที่ห้อยกระเป๋า)	260
4.2.3.2 เครื่องประดับนิ้ว (แหวน)	262
4.3 ภาพชิ้นงานเครื่องประดับในโครงการขั้นสุดท้าย	264
4.3.1 ภาพถ่ายชิ้นงานเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าความรัก	264
4.3.2 ภาพถ่ายชิ้นงานเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าในตนเอง	266
4.3.3 ภาพถ่ายชิ้นงานเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าต่อสังคม	268
4.4 ภาพบรรจุภัณฑ์และการจัดแสดงผลงานเครื่องประดับในโครงการ	270
4.4.1 ภาพถ่ายบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าความรัก	270
4.4.2 ภาพถ่ายบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าในตนเอง	271
4.4.3 ภาพถ่ายบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าต่อสังคม	272
4.5 บทสรุปการดำเนินงานในโครงการ	274
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลงานออกแบบในโครงการ	311
5.1.1 ผลงานเครื่องประดับในโครงการ	311

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.1.1.1 เครื่องประดับข้อเท้า 2 ชิ้น (กำไลข้อเท้า) สำหรับเด็กแรกเกิด – 1 ปี	311
5.1.1.2 เครื่องประดับกระเป๋า 2 ชิ้น (เข็มกลัดติดกระเป๋า) สำหรับพ่อแม่ของเด็กอายุ 1 เดือน – 1 ปี	311
5.1.1.3 เครื่องประดับคอ 2 ชิ้น (สร้อยคอ) สำหรับเด็กอายุ 1 – 3 ปี	312
5.1.1.4 เครื่องประดับคอ 2 ชิ้น (สร้อยคอ) สำหรับแม่ของเด็กอายุ 1 – 3 ปี	312
5.1.1.5 เครื่องประดับกระเป๋านักเรียน 2 ชิ้น (ที่ห้อยกระเป๋านักเรียน) สำหรับเด็กอายุ 3 – 6 ปี	313
5.1.1.6 เครื่องประดับนิ้ว 2 ชุด (แหวน) สำหรับพ่อแม่ของเด็กอายุ 3 – 6 ปี	313
5.1.2 บรรจุภัณฑ์สำหรับโครงการ	314
5.2 ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการ	314
5.3 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา	315
5.4 การแก้ไขปรับปรุงจากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ	315
บรรณานุกรม	317
ภาคผนวก	318
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	
ภาคผนวก ข แบบผลิตชิ้นงาน	
ภาคผนวก ค ประวัติผู้จัดทำ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1.1 ภาพตัวอย่างรูปแบบสัญลักษณ์ที่มีความหมายแสดงออกถึงคุณค่าของเด็กต่อคนในครอบครัว	6
ภาพที่ 1.2 ภาพตัวอย่างรูปแบบสื่อที่ใช้กับเด็ก	6
ภาพที่ 1.3 ภาพตัวอย่างสินค้าเครื่องประดับ สำหรับเด็กที่มีจำหน่ายทั่วไปในปัจจุบัน	14
ภาพที่ 2.1 ลักษณะพัฒนาการทางด้านร่างกายของวัยต่างๆ	30
ภาพที่ 2.2 ภาพประเภทของขวัญสำหรับเด็กที่มีจำหน่ายในตลาด	86
ภาพที่ 2.3 ภาพแสดงการมอบของขวัญแก่เด็กทารกในพิธีศีลจุ่ม	87
ภาพที่ 2.4 ภาพ“จับปิ้ง” หรือ “กระจับปิ้ง” เครื่องประดับที่จำกัดเฉพาะเด็กหญิง	92
ภาพที่ 2.5 ภาพ“ขุนเพ็ด” “ไอ้ขิก” หรือ “ปลัดขิก”	93
ภาพที่ 2.6 ภาพแสดงตัวอย่างการแต่งกายของกลุ่มเป้าหมาย	97
ภาพที่ 2.7 ภาพแสดงตัวอย่างเครื่องประดับตามรสนิยมของกลุ่มเป้าหมาย	97
ภาพที่ 2.8 ภาพแสดงลักษณะเครื่องประดับที่แสดงความผูกพันของพ่อแม่กับลูก	100
ภาพที่ 2.9 ภาพแสดงลักษณะเครื่องประดับสำหรับเด็ก	100
ภาพที่ 2.10 ภาพแสดงลักษณะของขวัญสำหรับเด็ก	100
ภาพที่ 2.11 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบการวางตำแหน่งของผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ข้างเคียง	101
ภาพที่ 2.12 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบการวางตำแหน่งของผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ข้างเคียง	102
ภาพที่ 2.13 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบการวางตำแหน่งของผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ข้างเคียง	103
ภาพที่ 2.14 ภาพร้านจำหน่ายสินค้าสำหรับเด็กที่ไปฝากขาย	104
ภาพที่ 2.15 สายสร้อยแบบโครงแข็ง	106
ภาพที่ 2.16 สายสร้อยแบบสามารถเคลื่อนไหวได้	106
ภาพที่ 2.17 สร้อยแบบไม่มีจี้ห้อย	106

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.18 สร้อยแบบมีจี้ห้อยอันเดียว	106
ภาพที่ 2.19 สร้อยแบบมีจี้ห้อยหลายอัน	106
ภาพที่ 2.20 สร้อยแบบเส้นเดี่ยว	107
ภาพที่ 2.21 สร้อยแบบหลายเส้นรวมกัน	107
ภาพที่ 2.22 ต่างหูหนีบ	107
ภาพที่ 2.23 ต่างหูสำหรับหูที่เจาะรู	107
ภาพที่ 2.24 ต่างหูเกาะหรือเกี่ยวที่ใบหู	107
ภาพที่ 2.25 แหวนที่มีหัวแหวน	108
ภาพที่ 2.26 แหวนที่ไม่มีหัวแหวน	108
ภาพที่ 2.27 แหวนเต็มวง	108
ภาพที่ 2.28 แหวนไม่เต็มวง	108
ภาพที่ 2.29 แหวนปรับขนาดได้	108
ภาพที่ 2.30 แหวนปรับขนาดไม่ได้	108
ภาพที่ 2.31 แหวนเดี่ยว	109
ภาพที่ 2.32 แหวน set	109
ภาพที่ 2.33 เข็มกลัดที่ใช้อุปกรณ์เข็มกลัด	110
ภาพที่ 2.34 เข็มกลัดที่กลัดด้วยตัวเอง	110
ภาพที่ 2.35 กำไลที่มีลักษณะแข็งไม่ทิ้งตัว	110
ภาพที่ 2.36 กำไลที่มีความอ่อนไหวทั้งตัว	110
ภาพที่ 2.37 เครื่องประดับตกแต่งกระเป๋าหรือพวงกุญแจ	111
ภาพที่ 2.38 ทองและเครื่องประดับทอง	113
ภาพที่ 2.39 Pink Gold และเครื่องประดับ Pink Gold	113
ภาพที่ 2.40 เครื่องประดับ White Gold	114
ภาพที่ 2.41 เครื่องประดับทองคำขาว	115

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.42 เครื่องประดับที่ทำจากเงิน	116
ภาพที่ 2.43 ทองแดงและเครื่องประดับที่ทำจากทองแดง	116
ภาพที่ 2.44 เครื่องประดับที่ทำจากทองเหลือง	117
ภาพที่ 2.45 เครื่องประดับที่ทำจากนิกเกิล	117
ภาพที่ 2.46 เครื่องประดับที่ทำจากสังกะสี	118
ภาพที่ 2.47 เครื่องประดับที่ทำจากพิวเตอร์	118
ภาพที่ 2.48 เครื่องประดับที่ทำจากเหล็กกล้า	119
ภาพที่ 2.49 เครื่องประดับจากไททาเนี่ยม	119
ภาพที่ 2.50 อะลูมิเนียม	120
ภาพที่ 2.51 เครื่องประดับจากอะลูมิเนียม	120
ภาพที่ 2.52 การล่างแบบด้วยมือ	122
ภาพที่ 2.53 ชุดคอมพิวเตอร์ช่วย	122
ภาพที่ 2.54 ตัวอย่างงานที่ออกแบบและใช้คอมพิวเตอร์ช่วย	122
ภาพที่ 2.55 แม่พิมพ์โลหะพร้อมก้านรูเข้า	123
ภาพที่ 2.56 แม่พิมพ์ยาง	123
ภาพที่ 2.57 การฉีดเทียน	124
ภาพที่ 2.58 การติดต้นเทียนและชิ้นงานที่ฉีดเทียนแล้ว	124
ภาพที่ 2.59 การเทปูน	125
ภาพที่ 2.60 การละลายเทียน	125
ภาพที่ 2.61 เตาอบปูน	126
ภาพที่ 2.62 การปัดเงาชิ้นงาน	127
ภาพที่ 2.63 เครื่องหล่อเหวี่ยง	128
ภาพที่ 2.64 เครื่องหล่อสุญญากาศ	128
ภาพที่ 2.65 ลักษณะการเชื่อมแก๊ส	129

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.66 แสดงอุปกรณ์เชื่อมแก๊ส	133
ภาพที่ 2.67 อุปกรณ์สำหรับขัดเงา	133
ภาพที่ 2.68 การชุบ	134
ภาพที่ 2.69 เครื่องยิงเลเซอร์	134
ภาพที่ 2.70 ภาพเครื่องประดับที่ใช้เทคนิคการลงยาเย็นแบบปัจจุบัน	135
ภาพที่ 2.71 แสดงการยึดเหนี่ยวของกำมะถันให้ยางดิบเกาะตัวแน่น (Valcanization)	135
ภาพที่ 2.72 ซิลิโคน	138
ภาพที่ 2.73 ผลิตภัณฑ์จากซิลิโคน	139
ภาพที่ 2.74 ภาพวัสดุ Conductive Foam	139
ภาพที่ 2.75 ภาพหลักการทำงานของหน้าจอ Touchscreen บน Tablet	140
ภาพที่ 2.76 ภาพปากกา TouchscreenบนTabletที่บริเวณหัวปากกาใช้วัสดุConductive Foam	140
ภาพที่ 2.77 ตัวอย่างแม่พิมพ์และกระบวนการฉีดขึ้นรูป	141
ภาพที่ 2.78 ภาพชิ้นงานผ้าถักโครเชต์	143
ภาพที่ 2.79 ภาพแผนภูมิแสดงพฤติกรรมของลูกที่กลุ่มตัวอย่างให้คำชมหรือให้รางวัลกับเขา	147
ภาพที่ 2.80 ภาพแผนภูมิแสดงรูปแบบหนังสือที่กลุ่มตัวอย่างชอบ	147
ภาพที่ 2.81 แผนภูมิแสดงประเภทหนังสือที่กลุ่มตังอย่างชอบ	148
ภาพที่ 2.82 แผนภูมิแสดงประเภทเรื่องราวที่กลุ่มตัวอย่างชอบ	149
ภาพที่ 2.83 แผนภูมิแสดงประเภทหนังสือที่กลุ่มตัวอย่างชอบ	151
ภาพที่ 2.84 แผนภูมิแสดงประเภทเรื่องราวที่กลุ่มตัวอย่างชอบ	151
ภาพที่ 2.85 แผนภูมิแสดงมุมมองของกลุ่มตัวอย่างเรื่องเครื่องประดับนั้นคืออะไร	153
ภาพที่ 2.86 ภาพแผนภูมิแสดงการเก็บรวบรวมข้อมูลความสนใจในรูปแบบกราฟฟิก สำหรับเด็ก	161
ภาพที่ 2.87 ภาพแผนภูมิแสดงการเก็บรวบรวมข้อมูลความสนใจชุดสีสำหรับเด็ก	162

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 3.1	วัฏจักรของพืช = วัฏจักรของครอบครัว	175
ภาพที่ 3.2	การเลี้ยงดูเด็ก = การปลูกต้นไม้	176
ภาพที่ 3.3	การตีความแทนค่าช่วงวัย	176
ภาพที่ 3.4	การแทนค่าตามเพศลูกหญิงและลูกชาย	177
ภาพที่ 3.5	ภาพแบบร่างเครื่องประดับข้อเท้าของเด็กหญิง	183
ภาพที่ 3.6	แบบเครื่องประดับข้อเท้าของเด็กหญิงที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ	184
ภาพที่ 3.7	แบบเครื่องประดับข้อเท้าของเด็กหญิงที่นำไปพัฒนาต่อ ครั้งที่ 1	184
ภาพที่ 3.8	ภาพแบบร่างเครื่องประดับข้อเท้าของเด็กชาย	185
ภาพที่ 3.9	แบบเครื่องประดับข้อเท้าของเด็กชายที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ	186
ภาพที่ 3.10	แบบเครื่องประดับข้อเท้าของเด็กชายที่นำไปพัฒนาต่อ ครั้งที่ 1	186
ภาพที่ 3.11	ภาพแบบร่างเครื่องประดับกระเป๋า	188
ภาพที่ 3.12	แบบเครื่องประดับกระเป๋าของพ่อแม่ที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ	189
ภาพที่ 3.13	แบบเครื่องประดับกระเป๋าของพ่อแม่ที่พัฒนาต่อ ครั้งที่ 1	189
ภาพที่ 3.14	ภาพแบบร่างเครื่องประดับคอของเด็กหญิง	191
ภาพที่ 3.15	แบบเครื่องประดับคอของเด็กหญิงที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ	191
ภาพที่ 3.16	แบบเครื่องประดับคอของเด็กหญิงที่นำไปพัฒนาต่อ ครั้งที่ 1	192
ภาพที่ 3.17	ภาพแบบร่างเครื่องประดับคอของเด็กชาย	193
ภาพที่ 3.18	แบบเครื่องประดับคอของเด็กชายที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ	194
ภาพที่ 3.19	แบบเครื่องประดับคอของเด็กชายที่นำไปพัฒนาต่อ ครั้งที่ 1	194
ภาพที่ 3.20	ภาพแบบร่างเครื่องประดับประเภทจี้ห้อยคอหรือพวงกุญแจ	196
ภาพที่ 3.21	แบบเครื่องประดับประเภทจี้ห้อยคอหรือพวงกุญแจของแม่ที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ	196
ภาพที่ 3.22	แบบเครื่องประดับประเภทจี้ห้อยคอหรือพวงกุญแจของแม่ที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ ครั้งที่ 1	196

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
ภาพที่	3.23 ภาพแบบร่างเครื่องประดับกระเป๋าของเด็กหญิง	197
ภาพที่	3.24 แบบเครื่องประดับกระเป๋าของเด็กหญิงที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ	198
ภาพที่	3.25 แบบเครื่องประดับกระเป๋าของเด็กหญิงที่นำไปพัฒนาต่อ ครั้งที่ 1	198
ภาพที่	3.26 ภาพแบบร่างเครื่องประดับกระเป๋าของเด็กชาย	199
ภาพที่	3.27 แบบเครื่องประดับกระเป๋าของเด็กชายที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ	199
ภาพที่	3.28 แบบเครื่องประดับกระเป๋าของเด็กชายที่นำไปพัฒนาต่อ ครั้งที่ 1	200
ภาพที่	3.29 ภาพแบบร่างเครื่องประดับนิ้วมือของเด็กพ่อและแม่	201
ภาพที่	3.30 แบบเครื่องประดับนิ้วมือของพ่อและแม่ที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ	202
ภาพที่	3.31 ภาพแบบร่างเครื่องประดับนิ้วมือของเด็กพ่อและแม่	203
ภาพที่	3.32 แบบเครื่องประดับนิ้วมือของพ่อและแม่ที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ	203
ภาพที่	3.33 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับเด็กหญิง	203
ภาพที่	3.34 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับเด็กชาย	203
ภาพที่	3.35 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่เด็กหญิง	204
ภาพที่	3.36 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่เด็กชาย	204
ภาพที่	3.37 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับเด็กหญิง	204
ภาพที่	3.38 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับเด็กชาย	204
ภาพที่	3.39 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับแม่เด็กหญิง	205
ภาพที่	3.40 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับแม่เด็กชาย	205
ภาพที่	3.41 หุ่นจำลองแสดงการรวมกันของเครื่องประดับสำหรับลูกหญิงกับแม่	205
ภาพที่	3.42 หุ่นจำลองแสดงการรวมกันของเครื่องประดับสำหรับลูกชายกับแม่	205
ภาพที่	3.43 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับเด็กหญิง	205
ภาพที่	3.44 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับเด็กชาย	206
ภาพที่	3.45 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่เด็กหญิง	206

เอกสารนี้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 3.46	หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่เด็กชาย	206
ภาพที่ 3.47	ภาพแบบปรับปรุงกำไลข้อเท้าสำหรับเด็กหญิง	207
ภาพที่ 3.48	ภาพแบบปรับปรุงกำไลข้อเท้าสำหรับเด็กชาย	207
ภาพที่ 3.49	ภาพแบบปรับปรุงเข็มกลัดติดกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ของเด็กหญิง – การใช้สี	207
ภาพที่ 3.50	ภาพแบบปรับปรุงเข็มกลัดติดกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ของเด็กหญิง – โครงสร้างกลไก	208
ภาพที่ 3.51	ภาพแบบปรับปรุงเข็มกลัดติดกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ของเด็กหญิง – ลายกลีบดอกไม้	208
ภาพที่ 3.52	ภาพแบบปรับปรุงเข็มกลัดติดกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ของเด็กหญิงที่เลือก	208
ภาพที่ 3.53	ภาพแบบปรับปรุงเข็มกลัดติดกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ของเด็กชาย – การใช้สี	209
ภาพที่ 3.54	ภาพแบบปรับปรุงเข็มกลัดติดกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ของเด็กชาย – โครงสร้างกลไก	209
ภาพที่ 3.55	ภาพแบบปรับปรุงเข็มกลัดติดกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ของเด็กชายที่เลือก	209
ภาพที่ 3.56	ภาพแบบปรับปรุงสร้อยคอสำหรับเด็กหญิง	210
ภาพที่ 3.57	ภาพแบบปรับปรุงสร้อยคอสำหรับเด็กหญิง	211
ภาพที่ 3.58	ภาพแบบปรับปรุงสร้อยคอสำหรับเด็กชาย	212
ภาพที่ 3.59	ภาพแบบปรับปรุงสร้อยคอสำหรับแม่ของเด็กหญิง	213
ภาพที่ 3.60	ภาพแบบปรับปรุงสร้อยคอสำหรับแม่ของเด็กชาย	214
ภาพที่ 3.61	ภาพแบบปรับปรุงสร้อยคอทีประกอบรวมกันสำหรับลูกหญิงและแม่	214
ภาพที่ 3.62	ภาพแบบปรับปรุงที่ห้อยกระเป๋าสำหรับเด็กหญิง	215
ภาพที่ 3.63	ภาพแบบปรับปรุงที่ห้อยกระเป๋าสำหรับเด็กชาย	216
ภาพที่ 3.64	ภาพแบบปรับปรุงแหวนสำหรับพ่อแม่ของเด็กหญิง	217
ภาพที่ 3.65	ภาพแบบปรับปรุงแหวนสำหรับพ่อแม่ของเด็กหญิงที่เลือก	218

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 3.66	ภาพแบบปรับปรุงแหวนสำหรับพ่อแม่ของเด็กชาย	218
ภาพที่ 3.67	ภาพแบบปรับปรุงแหวนสำหรับพ่อแม่ของเด็กชายที่เลือก	219
ภาพที่ 3.68	ภาพเครื่องประดับสำหรับเด็กวัยทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี (ลูกสาว)	220
ภาพที่ 3.69	ภาพเครื่องประดับสำหรับเด็กวัยทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี (ลูกชาย)	220
ภาพที่ 3.70	ภาพเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ของเด็กวัยทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี (ลูกสาว)	220
ภาพที่ 3.71	ภาพเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ของเด็กวัยทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี (ลูกชาย)	221
ภาพที่ 3.72	ภาพเครื่องประดับสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี (ลูกสาว)	221
ภาพที่ 3.73	ภาพเครื่องประดับสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี (ลูกชาย)	221
ภาพที่ 3.74	ภาพเครื่องประดับสำหรับแม่ของเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี (ลูกสาว)	222
ภาพที่ 3.75	ภาพเครื่องประดับสำหรับแม่ของเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี (ลูกชาย)	222
ภาพที่ 3.76	ภาพเครื่องประดับสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี (ลูกสาว)	222
ภาพที่ 3.77	ภาพเครื่องประดับสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี (ลูกชาย)	223
ภาพที่ 3.78	ภาพเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ของเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี (ลูกสาว)	223
ภาพที่ 3.79	ภาพเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ของเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี (ลูกชาย)	223
ภาพที่ 3.80	ภาพแบบร่างตราสัญลักษณ์	226
ภาพที่ 3.81	ภาพแบบร่างบรรจุภัณฑ์	226
ภาพที่ 3.82	ภาพแบบปรับปรุงตราสัญลักษณ์	227
ภาพที่ 3.83	ภาพแบบปรับปรุงบรรจุภัณฑ์	227
ภาพที่ 3.84	ภาพแบบปรับปรุงบรรจุภัณฑ์	228
ภาพที่ 3.85	ภาพแสดงแบบบรรจุภัณฑ์ที่เลือก	228

เอกสารนี้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 3.86	ภาพแสดงแบบบรรจุภัณฑ์ที่เลือก	229
ภาพที่ 3.87	ภาพแสดงเครื่องประดับโดยใช้บรรจุภัณฑ์	229
ภาพที่ 3.88	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้าปก	229
ภาพที่ 3.89	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 1	230
ภาพที่ 3.90	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 2	230
ภาพที่ 3.91	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 3	230
ภาพที่ 3.92	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 4	231
ภาพที่ 3.93	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 5	231
ภาพที่ 3.94	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 6	231
ภาพที่ 3.95	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 7	232
ภาพที่ 3.96	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 8	232
ภาพที่ 3.97	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 9	232
ภาพที่ 3.98	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 10	233
ภาพที่ 3.99	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 11	233
ภาพที่ 3.100	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 12	233
ภาพที่ 3.101	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 13	234
ภาพที่ 3.102	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 14	234
ภาพที่ 3.103	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 15	234
ภาพที่ 3.104	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 16	235
ภาพที่ 3.105	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 17	235
ภาพที่ 3.106	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 18	235
ภาพที่ 3.107	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 19	236
ภาพที่ 3.108	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 20	236
ภาพที่ 3.109	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 21	236

เอกสารนี้มีลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้ ห้ามมิให้ลบเครื่องหมายลิขสิทธิ์ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 3.110	ภาพนิทานเรื่อง “บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ” หน้า 22	237
ภาพที่ 3.111	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้าปก	237
ภาพที่ 3.112	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 1	237
ภาพที่ 3.113	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 2	238
ภาพที่ 3.114	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 3	238
ภาพที่ 3.115	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 4	238
ภาพที่ 3.116	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 5	239
ภาพที่ 3.117	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 6	239
ภาพที่ 3.118	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 7	239
ภาพที่ 3.119	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 8	240
ภาพที่ 3.120	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 9	240
ภาพที่ 3.121	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 10	240
ภาพที่ 3.122	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 11	241
ภาพที่ 3.123	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 12	241
ภาพที่ 3.124	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 13	241
ภาพที่ 3.125	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 14	242
ภาพที่ 3.126	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 15	242
ภาพที่ 3.127	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 16	242
ภาพที่ 3.128	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 17	243
ภาพที่ 3.129	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 18	243
ภาพที่ 3.130	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 19	243
ภาพที่ 3.131	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 20	244
ภาพที่ 3.132	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 21	244
ภาพที่ 3.133	ภาพนิทานเรื่อง “เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ” หน้า 22	244

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.134 ภาพเกมส์ Application บน Tablet สำหรับเด็กหญิง	245
ภาพที่ 3.135 ภาพเกมส์ Application บน Tablet สำหรับเด็กชาย	245
ภาพที่ 4.1 ภาพกระบวนการหล่อโลหะแบบไล่ขี้ผึ้ง	248
ภาพที่ 4.2 ภาพต้นแบบที่ขึ้นรูปด้วยการขึ้นต้นแบบจากเรซิน	252
ภาพที่ 4.3 ภาพแม่พิมพ์ซิลิโคน	252
ภาพที่ 4.4 ภาพชิ้นงานหล่อโลหะเงิน	253
ภาพที่ 4.5 ภาพการประกอบชิ้นงาน	253
ภาพที่ 4.6 ภาพเชื่อมเลเซอร์ในตำแหน่งของบานพับขนาดเล็ก	253
ภาพที่ 4.7 ภาพบ่อชุบเงิน	254
ภาพที่ 4.8 ภาพการลงยาเย็น	254
ภาพที่ 4.9 ภาพแกะ Wax ต้นแบบด้วยมือ	254
ภาพที่ 4.10 ต้นแบบที่ขึ้นรูปด้วยการขึ้นต้นแบบจากเรซิน	255
ภาพที่ 4.11 ชิ้นงานหล่อโลหะ	255
ภาพที่ 4.12 ภาพการประกอบชิ้นงาน	255
ภาพที่ 4.13 ภาพบ่อชุบเงิน	256
ภาพที่ 4.14 ภาพลงยาเย็น	256
ภาพที่ 4.15 ภาพแกะ Wax ต้นแบบด้วยมือ	257
ภาพที่ 4.16 ภาพแกะ Wax ด้วยเครื่อง CNC	257
ภาพที่ 4.17 ภาพชิ้นงานหล่อเงิน	257
ภาพที่ 4.18 ภาพชิ้นงานฉลุ กัดกรด	258
ภาพที่ 4.19 ภาพการประกอบชิ้นงาน	258
ภาพที่ 4.20 ภาพการเลเซอร์ภาพสัญลักษณ์บนพื้นโลหะ	258
ภาพที่ 4.21 ภาพบ่อชุบเงิน	259
ภาพที่ 4.22 ภาพชิ้นงานลงยาเย็น	259

เอกสารนี้สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 4.23 ภาพแกะ Wax ต้นแบบด้วยมือ	260
ภาพที่ 4.24 ภาพแกะ Wax ด้วยเครื่อง CNC	260
ภาพที่ 4.25 ภาพแม่พิมพ์ยาง และชิ้นงานที่ฉีดเทียน	260
ภาพที่ 4.26 ภาพชิ้นงานเงิน	261
ภาพที่ 4.27 ภาพการประกอบชิ้นงาน	261
ภาพที่ 4.28 ภาพการเลเซอร์ชื่อบนพื้นโลหะ	261
ภาพที่ 4.29 ภาพดัด ดึง ลวดเงิน	262
ภาพที่ 4.30 ภาพลงยาสี	262
ภาพที่ 4.31 ภาพแกะ Wax ด้วยเครื่อง CNC	262
ภาพที่ 4.32 ภาพทำความสะอาดชิ้นงาน	263
ภาพที่ 4.33 ภาพลงยาสีบนชิ้นงาน	263
ภาพที่ 4.34 ภาพการใช้งานและชิ้นงานกำไลข้อเท้าเด็กหญิง	264
ภาพที่ 4.35 ภาพการใช้งานและชิ้นงานเข็มกลัดพ่อแม่ของเด็กหญิง	264
ภาพที่ 4.36 ภาพการใช้งานและชิ้นงานกำไลข้อเท้าเด็กชาย	265
ภาพที่ 4.37 ภาพการใช้งานและชิ้นงานเข็มกลัดพ่อแม่ของเด็กชาย	265
ภาพที่ 4.38 ภาพการใช้งานและชิ้นงานสร้อยคอเด็กหญิง	266
ภาพที่ 4.39 ภาพการใช้งานและชิ้นงานสร้อยคอแม่เด็กหญิง	266
ภาพที่ 4.40 ภาพการใช้งานและชิ้นงานสร้อยคอเด็กชาย	267
ภาพที่ 4.41 ภาพการใช้งานและชิ้นงานสร้อยคอแม่ของเด็กชาย	267
ภาพที่ 4.42 ภาพการใช้งานและชิ้นงานที่ห้อยกระเป๋าเด็กหญิง	268
ภาพที่ 4.43 ภาพการใช้งานและชิ้นงานแหวนพ่อแม่ของเด็กหญิง	268
ภาพที่ 4.44 ภาพการใช้งานและชิ้นงานที่ห้อยกระเป๋าเด็กชาย	269
ภาพที่ 4.45 ภาพการใช้งานและชิ้นงานแหวนพ่อแม่ของเด็กชาย	269
ภาพที่ 4.46 ภาพการใช้งานที่ห้อยกระเป๋าเด็กหญิงและเด็กชาย	269

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 4.47	ภาพบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานกำไลข้อเท้าเด็กหญิง เข็มกลัดพ่อแม่ และการใช้งาน	270
ภาพที่ 4.48	ภาพบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานกำไลข้อเท้าเด็กชาย เข็มกลัดพ่อแม่ และการใช้งาน	271
ภาพที่ 4.49	ภาพบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานสร้อยคอเด็กหญิง สร้อยคอแม่ และการใช้งาน	271
ภาพที่ 4.50	ภาพบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานสร้อยคอเด็กชาย สร้อยคอแม่ และการใช้งาน	272
ภาพที่ 4.51	ภาพบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานที่ห้อยกระเป๋าเด็กหญิง แหวนพ่อแม่ และการใช้งาน	272
ภาพที่ 4.52	ภาพบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานที่ห้อยกระเป๋าเด็กชาย แหวนพ่อแม่ และการใช้งาน	273
ภาพที่ 5.1	ภาพนิทานหน้าสุดท้ายที่สรุปข้อคิด ประเด็นสำคัญที่ได้จากการอ่านนิทาน ของกิจกรรมสำหรับเด็กช่วงอายุ 1 -3 ปี เพื่อส่งเสริมคุณค่าในตนเอง	315
ภาพที่ 5.2	แบบ Display ก่อนการแก้ไข	316
ภาพที่ 5.3	แบบ Display ที่แก้ไขครั้งสุดท้าย ที่จำลองภาพการนำไปจัดแสดงบนพื้นที่ การใช้งานจริง (คือ จัดแสดงบนผนังบ้าน)	316
ภาพที่ 5.4	แบบ Display ที่แก้ไขครั้งสุดท้าย ที่จำลองภาพการนำไปจัดแสดงบนพื้นที่ การใช้งานจริง (คือ จัดแสดงบนผนังบ้าน)	316

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1.1 ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา	13
ตารางที่ 1.1 (ต่อ) ปัญหาและแนวทางการแก้ไข	14
ตารางที่ 2.1 พฤติกรรมพัฒนาการปกติของเด็ก แรกเกิด - 6 ปี	33
ตารางที่ 2.1 (ต่อ) พฤติกรรมพัฒนาการปกติ ของเด็กแรกเกิด - 6 ปี	34
ตารางที่ 2.1 (ต่อ) พฤติกรรมพัฒนาการปกติ ของเด็กแรกเกิด - 6 ปี	35
ตารางที่ 2.1 (ต่อ) พฤติกรรมพัฒนาการปกติ ของเด็กแรกเกิด - 6 ปี	36
ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ	63
ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ	64
ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ	65
ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ	66
ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ	67
ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ	68
ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ	69
ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ	70
ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ	71
ตารางที่ 2.3 ขนาดมาตรฐานของแหวน	109
ตารางที่ 2.4 แสดงชนิดของแก๊สเชื้อเพลิง	130
ตารางที่ 2.5 เปลวของออกซีอะเซทีลีนชนิดต่างๆ	132
ตารางที่ 2.6 เปรียบเทียบคุณสมบัติของการแข็งตัวแบบ คอนเดนเซชั่น และ แบบเอดิชั่น	138
ตารางที่ 2.7 แสดงสิ่งของที่กลุ่มตัวอย่างเก็บเพื่อระลึกถึงลูก	145
ตารางที่ 2.8 แสดงรูปทรงของเครื่องประดับสำหรับกลุ่มเป้าหมายคิดว่าน่าสนใจที่สุด	152
ตารางที่ 2.9 แสดงรูปแบบของเครื่องประดับสำหรับกลุ่มเป้าหมายคิดว่าน่าสนใจที่สุด	152
ตารางที่ 2.10 แสดงการวิเคราะห์ตำแหน่งที่เหมาะสมในการสวมใส่เครื่องประดับ สำหรับวัยเด็กอ่อนหรือเด็กทารก (ช่วงแรกเกิด - 1 ปี)	154
ตารางที่ 2.11 แสดงการวิเคราะห์ตำแหน่งที่เหมาะสมในการสวมใส่เครื่องประดับ สำหรับเด็กวัยเตาะแตะ (ช่วงอายุ 1-3 ปี)	155

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 2.12	แสดงการวิเคราะห์ตำแหน่งที่เหมาะสมในการสวมใส่เครื่องประดับสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนหรือเด็กเล็ก (ช่วงอายุ 3-6 ปี)	156
ตารางที่ 2.13	แสดงรูปทรงของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่กลุ่มเป้าหมายคิดว่าน่าสนใจที่สุด	158
ตารางที่ 2.14	แสดงรูปแบบของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่กลุ่มเป้าหมายคิดว่าน่าสนใจที่สุด	158
ตารางที่ 2.15	แสดงรูปทรงของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่กลุ่มเป้าหมายคิดว่าน่าสนใจที่สุด	160
ตารางที่ 2.16	แสดงรูปแบบวัสดุประกอบเครื่องประดับสำหรับเด็กที่กลุ่มเป้าหมายคิดว่าน่าสนใจที่สุด	160
ตารางที่ 2.17	แสดงลักษณะการใช้งาน Internet / Social Network ทำกิจกรรมใดมากที่สุด	163
ตารางที่ 3.1	ตารางสรุปรวมประเด็นการออกแบบ สำหรับเด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี	169
ตารางที่ 3.2	ตารางสรุปรวมประเด็นการออกแบบ สำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี	170
ตารางที่ 3.3	ตารางสรุปรวมประเด็นการออกแบบ สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี	172
ตารางที่ 3.4	ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกรูปแบบการนำรูปธรรมมาเปรียบเทียบแทน “ลูก”	174
ตารางที่ 3.5	แสดงแนวทางที่ใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกของคุณรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามาก	178
ตารางที่ 3.6	แสดงแนวทางที่ใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกของคุณรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามาก	178
ตารางที่ 3.7	แสดงแนวทางที่ใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกของคุณเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเองได้	179
ตารางที่ 3.8	แสดงแนวทางที่ใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกของคุณเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเองได้	179
ตารางที่ 3.9	แสดงแนวทางที่เป็นตัวช่วยส่งเสริมให้พ่อแม่และคนในครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับลูกของคุณ	180
ตารางที่ 3.10	แสดงแนวทางที่ให้ลูกของคุณรู้จักบทบาทหน้าที่ตามเพศของตนเองจากการเรียนรู้ต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ	180
ตารางที่ 3.11	แสดงแนวทางที่ให้ลูกของคุณรู้จักบทบาทหน้าที่ตามเพศของตนเองจากการเรียนรู้ต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ	181

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 3.12	แสดงแนวทางที่ใช้เป็นตัวส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก	181
ตารางที่ 3.13	แสดงแนวทางที่ใช้เป็นตัวส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก	181
ตารางที่ 3.14	ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี	183
ตารางที่ 3.15	ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี	185
ตารางที่ 3.16	ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี	187
ตารางที่ 3.17	ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี	190
ตารางที่ 3.18	ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี	193
ตารางที่ 3.19	ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี	195
ตารางที่ 3.20	ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3– 6 ปี	197
ตารางที่ 3.21	ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 –6 ปี	199
ตารางที่ 3.22	ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 - 6 ปี	201
ตารางที่ 3.23	ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3–6 ปี	202

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ครอบครัวเป็นหน่วยย่อยที่เล็กที่สุดในสังคม เป็นสถาบันที่สำคัญที่สุด และเป็นพื้นฐานของสถาบันอื่นๆในสังคม ซึ่งครอบครัวประกอบด้วย สมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปอยู่ร่วมกัน เป็นกลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์ทางสายโลหิตหรือโดยการแต่งงาน มีความผูกพันกันทางอารมณ์และจิตใจ (ทวีรัสมิ์ ธนาคม, 2518)

บทบาทหน้าที่สำคัญของครอบครัว คือ สร้างสรรค์สมาชิกใหม่ให้กับสังคม เพื่อให้สังคมสามารถดำรงอยู่ได้ อีกทั้งต้องเลี้ยงดูสมาชิกใหม่ให้เจริญเติบโตขึ้นในสังคม ทำหน้าที่หล่อหลอมความเป็นมนุษย์ด้วยการเลี้ยงดูอบรมเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งเติบใหญ่ ให้มีพัฒนาการรอบด้านทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม อารมณ์ บุคลิกภาพที่เหมาะสมตามวัย การเลี้ยงดูจากที่อื่นแม้ทำได้ก็ไม่ดีเท่ากับครอบครัว ดังนั้นครอบครัวจึงเป็นสถาบันที่สำคัญมากต่อระบบการพัฒนาทางร่างกายและจิตใจของเด็ก เป็นสถานที่ที่เลี้ยงดูเด็กให้เป็นคนที่เจริญเติบโตสมบูรณ์ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาสังคม ให้การอบรมสั่งสอนแก่เด็กให้รู้จักระเบียบของสังคม และสุดท้ายครอบครัวเป็นแหล่งให้ความรักความอุ่นครองและความมั่นคงทางด้านจิตใจแก่เด็ก ทำให้เด็กมีพลังใจในการฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี และเป็นแหล่งการอบรมเบื้องต้นที่มีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด ทั้งนี้การทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีของพ่อแม่ และสมาชิกผู้ใหญ่ในครอบครัว จึงเป็นการเรียนรู้ที่ดียิ่งสำหรับเด็กด้วยเช่นกัน (ศูนย์การเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคม, 2550)

สมาชิกใหม่ในครอบครัวหรือเด็กก็มีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่เป็นผู้สานสายสัมพันธ์อันดีให้กับคนในครอบครัว เด็กเป็นดั่งความหวังของผู้ใหญ่ในครอบครัวที่คาดหวังว่าเมื่อเด็กเติบใหญ่ จะกลายเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีความมั่นคงในอาชีพและหน้าที่การงาน สามารถเป็นที่พึ่งให้กับตนเมื่อยามแก่เฒ่า อีกทั้งเด็กยังมีบทบาทสำคัญในการเป็นอนาคตของชาติเป็นที่คาดหวังของคนในสังคม เพราะเด็กที่ดีในวันนี้จะกลายเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันหน้า มีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์พัฒนาและไม่สร้างปัญหาให้สังคม แต่การที่เด็กจะโตขึ้นเป็นคนดีตามความคาดหวังของผู้ใหญ่ได้นั้น ปัจจัยสำคัญในการหล่อหลอมพฤติกรรมเด็กนั้น มาจากการเลี้ยงดูและการปลูกฝังทางความคิดจากผู้ใหญ่ทุกคนในสังคม ไม่ใช่แค่เพียงคนในครอบครัวเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาต่างๆในสังคม ณ ปัจจุบัน เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม ปัญหาการทะเลาะวิวาท ปัญหาการติดยาเสพติด ปัญหาเด็กขี่มอเตอร์ไซค์ซิ่งป่วนเมือง เป็นต้น ปัญหาต่างๆเหล่านี้ควรได้รับความใส่ใจในการแก้ไขและควรเป็นการแก้ปัญหาจากต้นเหตุ นั่นคือ การแก้ปัญหาจากหน่วยย่อยที่สุดแต่สำคัญที่สุดของสังคม คือ เริ่มจากการแก้ปัญหาภายในสถาบันครอบครัวนั่นเอง และเครื่องประดับของโครงการที่ออกแบบให้มีการส่งเสริมและปลูกฝังให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเองนั้น จะเป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์สังคมที่ดี

เครื่องประดับในโครงการออกแบบนี้มีขึ้นเพื่อเป็นของขวัญสำหรับมอบให้เด็ก ในช่วงอายุตั้งแต่แรกเกิด – 6 ปี ที่ใช้เป็นสื่อแทนความรัก ความหวังดี ความห่วงใย และความปรารถนาดีจากใจอันบริสุทธิ์ของผู้ที่มอบให้ อาทิเช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา อีกทั้งยังสามารถเก็บไว้เป็นมรดกและเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางใจ เมื่อยามทุกข์หรือมีปัญหาได้อีกด้วย

การปลูกฝังค่านิยมและแนวคิดต่างๆ ควรเริ่มปลูกฝังตั้งแต่ยังเด็ก เพราะเป็นช่วงวัยที่เซลล์สมองมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จะมีน้ำหนักของสมองประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ของสมองผู้ใหญ่เลยทีเดียว ซึ่งมีผลให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ ความจำ การใช้ภาษา ความคิด และการใช้เหตุผลของเด็กก็จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วต่อเนื่องด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะในเด็กช่วงอายุ 3 ขวบปีแรก (Enfa Smart Club, 2555) และเด็กในช่วงอายุตั้งแต่แรกเกิด – 6 ปี เป็นช่วงวัยที่ต้องการการดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่และคนในครอบครัวเป็นอย่างมาก เพราะการเลี้ยงดูที่ดีจะส่งผลให้เด็กเติบโต มีพัฒนาการทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ ที่สมบูรณ์ ซึ่งการเลี้ยงดูที่ดีต้องส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการที่สมวัย จากการศึกษาพฤติกรรมของเด็ก สามารถแบ่งพัฒนาการของเด็กในช่วงวัยนี้ออกได้เป็น 3 ช่วง คือ

1. เด็กอ่อนหรือเด็กทารก(Infant) หมายถึง เด็กอายุตั้งแต่ 1 เดือน ถึงก่อน 1 ปี

2. เด็กวัยเตาะแตะ(Toddler) คือ เด็กช่วงอายุ 1 ปี ถึงก่อน 3 ปี

3. เด็กก่อนวัยเรียนหรือเด็กเล็ก(Preschool age) คือ เด็กช่วงอายุ 3 ปี ถึงก่อน 6 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(พญ. พวงทอง ไกรพิบูลย์, 2555) โครงการออกแบบเครื่องประดับซึ่งเป็นของขวัญสำหรับเด็ก ในโครงการนี้ได้ดำเนินการจัดแบบกลุ่มของเครื่องประดับตามช่วงวัยข้างต้น เพื่อการสื่อความหมายและการใช้งานให้เป็นไปอย่างเหมาะสม

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด – 6 ปี ที่ช่วยส่งเสริมให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง ตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยและสามารถเก็บไว้เป็นมรดกและเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจเมื่อยามทุกข์

1.2.2 รวมถึงการออกแบบสื่อต่างๆที่มีส่วนช่วยเสริมให้การสื่อความหมายของเครื่องประดับง่ายต่อการเข้าใจสำหรับเด็กและก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในครอบครัวจากกิจกรรมใน Application บน Tablet เช่น นิทาน หนังสือภาพ บัตรภาพ เป็นต้น

1.3 ความเป็นไปได้ของโครงการ

1.3.1 จากพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.2550 หมวด 1 บททั่วไป มาตรา 6 กล่าวว่าให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งมีหน้าที่พัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อส่วนรวม ตามสมควรแก่วัย จะเห็นได้ว่ามาตราการดังกล่าวส่งเสริมให้เด็กและเยาชนมีความรับผิดชอบต่อตนเองนั่นคือการเห็นคุณค่าในตนเองนั่นเอง เพราะเด็กและเยาวชนมีความสำคัญต่อสังคม มีส่วนช่วยพัฒนาประเทศให้ดีขึ้นได้ เพราะฉะนั้นการปลูกฝังให้เด็กเป็นคนดีตั้งแต่ในวันนี้ จะส่งผลให้อนาคตดีด้วยเช่นกัน

1.3.2 จากกฎกระทรวงกำหนดมาตราฐานขั้นต่ำในการอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแล พ.ศ.2549 ตามราชกิจจานุเบกษา เล่ม 123 กล่าวว่า ผู้ปกครองต้องดูแลพัฒนาเด็กที่อยู่ในความปกครองให้ดีในทุกๆด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ จริยธรรม และสังคม ซึ่งการออกแบบเครื่องประดับในโครงการนี้จะมีส่วนช่วยเสริมสร้างพัฒนาการที่ดีของเด็ก โดยใช้เครื่องประดับเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย

1.3.3 เด็กและเยาวชนถือเป็นกำลังหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจให้เดินหน้าต่อไปในอนาคต โครงการนี้ซึ่งเป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง เกิดการปฏิบัติตนอย่างมีสติยั้งคิดด้วยจรรยาบรรณ ไตร่ตรองถึงผลที่จะได้รับก่อนลงมือปฏิบัติ

1.3.4 การมอบเครื่องประดับของโครงการเป็นของขวัญให้เด็ก จัดเป็นการส่งเสริมความสุขและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างเด็ก พ่อ แม่ และคนในครอบครัว ได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ น้อง เป็นต้น และถ้าในแต่ละครอบครัวมีสมาชิกในครอบครัวที่มีสุขภาพจิตดีและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันแล้ว จะส่งผลให้ภาพรวมของสังคมมีความสุขเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.5 การมอบเครื่องประดับของโครงการเป็นของขวัญให้เด็ก จะช่วยบ่มเพาะให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเองจากความรักของคนในครอบครัวที่มอบให้ ทำให้เด็กที่โตขึ้นเมื่อต้องมีการตัดสินใจทำสิ่งใดลงไปจะเกิดการไตร่ตรองอย่างมีสติเห็นในคุณค่าของตนเองเสมอ ทำให้เกิดการ

กระทำที่ดีไม่ก่อให้เกิดปัญหาในสังคม ดั่งคำกล่าวที่ว่า "เด็กที่ดีในวันนี้ คือ ผู้ใหญ่ที่ดีในวันหน้า" แสดงให้เห็นว่า ถ้าลูกเป็นเด็กที่ดีของสังคม โตขึ้นก็จะกลายเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของสังคมมีส่วนในการพัฒนาสังคมให้ดีขึ้นได้เช่นกัน

1.3.6 การออกแบบเครื่องประดับในโครงการนี้นำเอาประเด็น "ความรู้สึกเป็นสุขของครอบครัวในช่วงเวลาที่มีเด็กเกิดใหม่ เป็นดั่งของขวัญเชื่อมสายสัมพันธ์ที่ดีให้กับคนในครอบครัว" มาเป็นแรงบันดาลใจในงานออกแบบเป็นการสร้างงานศิลปะที่สร้างคุณค่าทางจิตใจ ที่มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ เพื่อมอบเป็นของขวัญให้เด็ก ทำให้พ่อแม่และคนในครอบครัวเก็บความทรงจำแห่งความสุขนี้ไว้เป็นดั่งสายใยเชื่อมความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัว และเครื่องประดับเหล่านี้ยังเป็นสิ่งที่มีคุณค่ามากในเชิงความหมายต่อเด็กที่ได้รับ เพราะเมื่อโตขึ้นเด็กจะได้รับรู้ถึงความรู้สึกที่ว่าตนมีความสำคัญและมีคุณค่ากับคนในครอบครัวมาก เห็นได้จากความรักอันบริสุทธิ์ที่คนในครอบครัวมอบให้ โดยแสดงออกผ่านทางเครื่องประดับชิ้นนั้น

สรุปความเป็นไปได้ของโครงการ

จากข้อมูลต่างๆที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น เครื่องประดับในโครงการนี้จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่ดีขึ้นของสังคม ทั้งในด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นอนาคตที่ดีของชาติ และด้านการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากเด็กและเยาวชน เป็นต้น โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด – 6 ปี นับเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยผลักดันให้เกิดการสร้างสรรค์สังคมที่น่าอยู่ ก่อให้เกิดการพัฒนาบุคลากรอันทรงคุณค่าสำหรับประเทศไทยสืบต่อไป

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1.4.1 ออกแบบเครื่องประดับสำหรับให้คนในครอบครัวมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี ซึ่งเป็นครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลางขึ้นไป

1.4.2 ขอบเขตประชากร

1.4.2.1 กลุ่มเป้าหมายในโครงการนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

- กลุ่มเป้าหมายทางการตลาด (ผู้ซื้อ) คือ บุคคลในครอบครัว เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีความสำคัญสำหรับเด็ก ที่คอยเป็นแรงสนับสนุนทางสังคมและด้านต่างๆให้เด็กได้ดีที่สุด ซึ่งเด็กที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจากบุคคลในครอบครัวจะมีอัตราเสี่ยงต่อการสร้างปัญหาให้สังคมต่ำกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการดูแลจากบุคคลในครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กลุ่มเป้าหมายทางการออกแบบ คือ
  - เด็กแรกเกิด - 6 ปี (กลุ่มเป้าหมายหลัก)
  - พ่อแม่ของเด็กและบุคคลในครอบครัว (กลุ่มเป้าหมายรอง)

1.4.2.2 ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ

- บุคคลที่มีส่วนร่วมในการดูแลและส่งเสริมคุณค่าในตัวเด็ก
  - บุคคลในครอบครัว ได้แก่ พ่อ แม่ พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย
  - บุคคลที่สามารถให้คำแนะนำในการสร้างคุณค่าให้เด็ก ได้แก่ หมอ นักจิตวิทยา
  - บุคคลที่ต้องเห็นคุณค่าของตน ได้แก่ เด็ก

1.4.3 ขอบเขตพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ศึกษา มี 2 มิติ คือ

1.4.3.1 สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับแม่และเด็กซึ่งส่งผลให้เกิดการสร้างคุณค่าในตัวเด็ก

- บ้านของครอบครัวที่มีเด็ก ได้แก่ บ้านในเขตกรุงเทพฯ ปริมณฑล
- หน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ที่รับเลี้ยงหรือดูแลเด็ก ได้แก่ โรงเรียนเด็กเล็ก โรงพยาบาล บ้านรับเลี้ยงเด็ก
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลักดันให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง ได้แก่ โรงพยาบาล สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน (สอ.ดย.) กรมสุขภาพจิต กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1.4.3.2 ตำแหน่งที่เครื่องประดับชุดนี้จะไปปรากฏอยู่ คือ บนร่างกายของผู้ใช้งาน ซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่สามารถทำให้สังเกตเห็นได้ง่ายจากผู้ใช้งานและผู้ที่พบเห็น อีกทั้งมีความปลอดภัยเหมาะสมกับวัยของผู้ใช้งาน เช่น ข้อเท้า เพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการใช้งานและการสื่อสารข้อความบางอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.4 ขอบเขตเนื้อหา

1.4.4.1 ศึกษารูปแบบของเครื่องประดับของขวัญเด็กที่มีขายอยู่ทั่วไปในตลาด เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขด้วยกระบวนการออกแบบ ให้มีการสื่อความหมายที่ช่วยส่งเสริมให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเองจากความรักของคนในครอบครัว

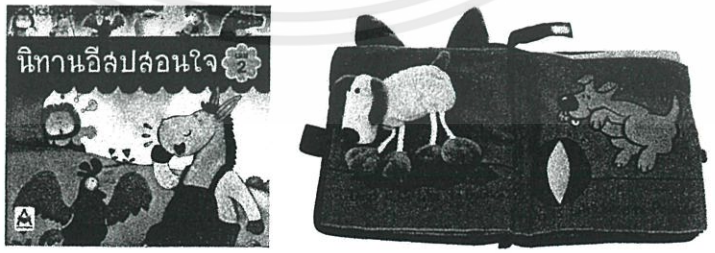
1.4.4.2 ศึกษาการใช้งานของเครื่องประดับของขวัญเด็กที่มีขายอยู่ทั่วไปในตลาด เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขด้วยกระบวนการออกแบบ

1.4.4.3 ศึกษารูปแบบที่ใช้แสดงออกถึงการสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าของตนในทุกเมื่อ และเกิดสติไตร่ตรองอย่างรอบคอบก่อนกระทำสิ่งใดลงไป ด้วยการใช้สัญลักษณ์เป็นตัวแทนในการสื่อความหมายบางอย่าง ที่แฝงอยู่ภายใน

ภาพที่ 1.1 ภาพตัวอย่างรูปแบบสัญลักษณ์ที่มีความหมายแสดงออกถึงคุณค่าของเด็กต่อคนในครอบครัว

1.4.4.4 ศึกษารูปแบบสื่อที่เหมาะสมกับการใช้สื่อความหมายสำหรับเด็กอายุ 0-5 ปี เช่น นิทาน หนังสือภาพ บัตรภาพ เป็นต้น เพื่อนำมาปรับใช้เป็นส่วนเสริมช่วยสื่อความหมายให้กับเครื่องประดับของโครงการให้เข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น

ภาพที่ 1.2 ภาพตัวอย่างรูปแบบสื่อที่ใช้กับเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.4.5 ศึกษาวัสดุที่เหมาะสมกับการนำมาใช้สร้างผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายในขณะใช้งาน เช่น การระคายเคืองของเด็กเนื่องจากผิวบอบบางแพ้ง่าย เป็นต้น

1.4.5 แนวทางการออกแบบ

1.4.5.1 ออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็ก จำนวน 6 ชิ้น สำหรับ 3 ช่วงพัฒนาการเด็ก โดยแยกการออกแบบเป็นเครื่องประดับสำหรับเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย ดังต่อไปนี้

1) ช่วงเด็กอ่อนหรือเด็กทารก (Infant) : เครื่องประดับสำหรับเด็กในช่วงวัยนี้ใช้สื่อความหมายโดยตรงกับพ่อแม่ ซึ่งเป็นสื่อกลางในการตีความแล้วถ่ายทอดข้อมูลความรู้สึกไปสู่ลูก โดยเครื่องประดับชุดนี้มีบทบาทช่วยส่งเสริมให้พ่อแม่เห็น “คุณค่าความรัก” อันบริสุทธิ์ที่มีต่อลูก เกิดทัศนะคติของพ่อแม่ที่รักลูกอย่างถูกต้อง และการประพฤติตนเป็นต้นแบบที่ดีสำหรับลูก ซึ่งบทบาทการเป็นต้นแบบของพ่อแม่ที่พึงปฏิบัติต่อลูกเพศหญิงและเพศชายจะให้ความสำคัญในแต่ละบทบาทที่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจึงออกแบบเครื่องประดับสำหรับเด็กในช่วงวัยนี้แบ่งเป็น 2 ชุด เพื่อให้ผู้ซื้อสามารถเลือกได้ตามเพศของเด็ก

- เครื่องประดับสำหรับเด็กผู้หญิงและพ่อแม่ 1 ชุด
  - เครื่องประดับข้อเท้าสำหรับเด็กผู้หญิง 1 ชิ้น
  - เครื่องประดับกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ 1 ชิ้น
- เครื่องประดับสำหรับเด็กผู้ชายและพ่อแม่ 1 ชุด
  - เครื่องประดับข้อเท้าสำหรับเด็กผู้ชาย 1 ชิ้น
  - เครื่องประดับกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ 1 ชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ช่วงเด็กวัยเตาะแตะ (Toddler) : เครื่องประดับสำหรับเด็กในช่วงวัยนี้เริ่มใช้สื่อสารกับเด็กโดยตรง แต่อยู่ในการดูแลให้คำแนะนำจากผู้เลี้ยงดู โดยพ่อแม่

จะเป็นผู้ติดตามผลพัฒนาการจากพฤติกรรมของลูกที่ได้บันทึกไว้หรือด้วยการบอกกล่าว ซึ่งเครื่องประดับชุดนี้มีบทบาทช่วยส่งเสริมให้ลูกเห็น "คุณค่าในตนเอง" ส่งผลให้ลูกเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ด้วยวิธีการใช้ระบบการให้รางวัลเป็นคำชมจากพ่อแม่ โดยจะออกแบบเครื่องประดับ 2 ชุด แบ่งตามพัฒนาการของเด็กที่ควรส่งเสริมในวัยนี้ คือ พัฒนาการทางด้านร่างกาย เช่น การช่วยเหลือตนเอง และพัฒนาการทางด้านจิตใจ เช่น การให้ความเคารพผู้ใหญ่ในครอบครัว

- เครื่องประดับคอที่ส่งเสริมคุณค่าในตนเองจากพัฒนาการด้านร่างกาย 1 ชุด (โดยแยกออกแบบเครื่องประดับสำหรับเพศหญิงและเพศชายที่มีการใช้โครงสร้างหลักรูปแบบเดียวกันแต่แตกต่างกันในส่วนของรายละเอียดที่ใช้บ่งบอกเพศ เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการผลิต)
  - เครื่องประดับคอสำหรับเด็กผู้หญิง 1 ชิ้น
  - เครื่องประดับคอสำหรับเด็กผู้ชาย 1 ชิ้น
- เครื่องประดับคอที่ส่งเสริมคุณค่าในตนเองจากพัฒนาการด้านจิตใจ 1 ชุด (โดยแยกออกแบบเครื่องประดับสำหรับเพศหญิงและเพศชายที่มีการใช้โครงสร้างหลักรูปแบบเดียวกันแต่แตกต่างกันในส่วนของรายละเอียดที่ใช้บ่งบอกเพศ เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการผลิต)
  - เครื่องประดับคอสำหรับเด็กผู้หญิง 1 ชิ้น
  - เครื่องประดับคอสำหรับเด็กผู้ชาย 1 ชิ้น

3) ช่วงเด็กก่อนวัยเรียนหรือเด็กเล็ก (Preschool age) : เครื่องประดับสำหรับเด็กในช่วงวัยนี้ใช้สื่อสารกับเด็กโดยตรง เด็กสามารถเรียนรู้ได้เอง โดยเครื่องประดับชุดนี้มีบทบาทช่วยส่งเสริมให้เด็กเห็นว่าตนเป็นบุคคลที่มี "คุณค่าต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังคม" สามารถปฏิบัติตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนที่พึงกระทำอย่างเหมาะสมตามเพศและวัย เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต เพราะฉะนั้นจึงออกแบบเครื่องประดับสำหรับเด็กในช่วงวัยนี้แบ่งเป็น 2 ชุด ตามเพศของเด็ก เพราะเด็กเพศหญิงและเพศชายมีบทบาทหน้าที่ต่อสังคมในรูปแบบที่แตกต่างกัน

- เครื่องประดับกระเป๋าสำหรับเด็กผู้หญิง 1 ชุด
- เครื่องประดับกระเป๋าสำหรับเด็กผู้ชาย 1 ชุด

1.4.5.2 ออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่ช่วยส่งเสริมให้เครื่องประดับมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น บรรจุภัณฑ์มีความแข็งแรงสามารถใช้เก็บเครื่องประดับชุดนี้ได้โดยไม่เสียหาย และสามารถปรับเปลี่ยนเป็นชุดจัดแสดงเครื่องประดับได้ อีกทั้งยังสามารถช่วยเสริมการสื่อความหมายของเครื่องประดับให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งในโครงการจะออกแบบรูปแบบของบรรจุภัณฑ์ให้หมาะสมตามเพศและพัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงพัฒนาการเด็ก ดังนี้

1) ช่วงเด็กอ่อนหรือเด็กทารก (Infant) : บรรจุภัณฑ์ของเครื่องประดับในวัยนี้นอกจากการใช้งานพื้นฐานแล้วยังสามารถใช้เป็นสมุดบันทึกเรื่องราวความทรงจำที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก เช่น การจดบันทึกพัฒนาการ ภาพถ่ายแรกเกิด ภาพอัลตร้าซาวด์ เส้นผม รอยเท้า สายรัดข้อเท้าจากโรงพยาบาล ฯลฯ และยังสอดแทรกคำแนะนำดีๆ เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีในความรักที่มีกับลูก และส่งเสริมให้เกิดต้นแบบที่ดีอีกด้วย

2) ช่วงเด็กวัยเตาะแตะ (Toddler) : บรรจุภัณฑ์ของเครื่องประดับในวัยนี้นอกจากการใช้งานพื้นฐานแล้วยังสามารถใช้เป็นสมุดบันทึกความดีเพื่อส่งเสริมให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง จากการสะสมคะแนนคำชมจากพ่อแม่ คนในครอบครัว หรือผู้ดูแลที่ให้กับเด็ก เมื่อเด็กมีการกระทำที่ช่วยเหลือตนเอง หรือแสดงพฤติกรรมความสามารถให้ประทับใจ เช่น เมื่อสามารถตักอาหารกินเองได้ เดินได้ ทำความเคารพสวัสดีผู้ใหญ่ ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

3) ช่วงเด็กก่อนวัยเรียนหรือเด็กเล็ก (Preschool age) : บรรจุภัณฑ์ของเครื่องประดับในวัยนี้นอกจากการใช้งานพื้นฐานแล้วยังสามารถใช้เป็นหนังสือนิทานสอนบทบาทหน้าที่ของเด็กในวัยนี้ที่พึงปฏิบัติตนให้เป็นคนที่มีคุณค่าต่อสังคม เพราะการรู้จักรับผิดชอบบทบาทหน้าที่ของตนตั้งแต่วัยเด็กจะกลายเป็นพื้นฐานที่ดีในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ในอนาคต และจะเป็นบุคคลที่สังคมต้องการด้วยเช่นกัน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ได้ข้อมูลวิธีการสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง ด้วยวิธีการที่ทำได้จากบุคคลในครอบครัว โดยนำไปใช้ในงานออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี ที่อาจส่งผลให้ลดปัญหาในสังคมที่เกิดจากเด็กและเยาวชนได้

1.5.2 เกิดการสร้างสรรค์งานเครื่องประดับในรูปแบบใหม่ที่เกิดจากมุมมองความต้องของผู้มอบให้(คนในครอบครัว) ที่ต้องการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อเด็กด้วยจิตใจอันบริสุทธิ์ เพื่อสร้างเสริมสุขภาพจิตที่ดีและสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีของทุกคนในครอบครัว

1.5.3 เป็นการบูรณาการความรู้ทางด้านการออกแบบเครื่องประดับ กับหลักการทางจิตวิทยาและพัฒนาการเด็ก เพื่อก่อให้เกิดผลงานเครื่องประดับที่ส่งผลดีทั้งทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญาต่อเด็ก จนอาจนำไปสู่การพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนต่อไป

1.5.4 เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวิจัยและออกแบบผลิตภัณฑ์ สำหรับบุคคลเฉพาะกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเด็กแรกเกิด - 6 ปี เป็นต้น

1.6 แนวทางการศึกษาวิจัย

1.6.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อทำการวิจัย

1.6.1.1 ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัว

- ความหมายของครอบครัว
- ลักษณะของครอบครัว
- ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ความสำคัญของครอบครัว
- หน้าที่ของครอบครัว
- บทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว
- การสร้างความรักความอบอุ่นในครอบครัว
- ภาษากาย ความหมายของการแสดงออก

1.6.1.2 ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็ก

- พัฒนาการเด็ก
- ทฤษฎีพัฒนาการ
- สุขภาพจิตเด็ก

1.6.1.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

- การรู้จักคุณค่าในตนเอง(Self-Esteem)
- วิธีการสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง
- การสร้างระบบการให้รางวัล คำชม

1.6.1.4 ศึกษาของขวัญสำหรับเด็ก

- ความหมายของการให้ของขวัญ
- ช่วงเวลา วาระ และโอกาสการมอบของขวัญให้เด็ก
- ประเภทของขวัญสำหรับเด็กที่มีจำหน่ายในตลาด(ผลิตภัณฑ์ข้างเคียง)

1.6.1.5 ศึกษาเครื่องประดับของขวัญเด็กที่จำหน่ายในปัจจุบัน(ผลิตภัณฑ์ข้างเคียง)

- ประเภทของเครื่องประดับของขวัญเด็กที่มีในตลาด
- รูปแบบทั่วไปของเครื่องประดับของขวัญเด็ก
- วัสดุที่ใช้ทำเครื่องประดับของขวัญเด็ก
- วิธีการใช้งานและปัญหาในการใช้งาน

1.6.1.6 ศึกษาหนังสือสำหรับเด็กแรกเกิด - 6 ปี

- ประเภท รูปแบบ หนังสือสำหรับเด็ก
- เนื้อหาที่เหมาะสมของแต่ละช่วงวัย
- ประโยชน์ของการอ่านหนังสือวัยเด็ก

1.6.1.7 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประเภทและลักษณะของเครื่องประดับ

1.6.1.8 ศึกษาข้อมูลด้านการผลิต การขึ้นรูป และเทคนิคต่างๆที่ใช้ในงานออกแบบเครื่องประดับ

1.6.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย

1.6.2.1 ลักษณะของผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.2.2 ลักษณะพฤติกรรมความชอบของกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องประดับ

1.6.3 สร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

1.6.3.1 แบบสอบถามส่วนที่ 1 การสัมภาษณ์และทำแบบสอบถามคุณแม่

1.6.3.2 แบบสอบถามส่วนที่ 2 การสัมภาษณ์และทำแบบสอบถามคนในครอบครัว พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย (ผู้ซื้อ)

1.6.3.3 แบบสอบถามส่วนที่ 3 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาการและการเสริมสร้างคุณค่าให้เด็ก

1.6.4 สำรวจหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.6.4.1 สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับแม่และเด็กซึ่งส่งผลให้เกิดการสร้างคุณค่าในตัวเด็ก

- บ้านของครอบครัวที่มีเด็ก ได้แก่ บ้านในเขตกรุงเทพ ปริมณฑล และหัวเมืองใหญ่ในต่างจังหวัด
- หน่วยงานหรือองค์กรต่างๆที่รับเลี้ยงหรือดูแลเด็ก ได้แก่ โรงเรียนเด็กเล็ก โรงพยาบาล บ้านรับเลี้ยงเด็ก
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลักดันให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง ได้แก่ โรงพยาบาล สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน(สอ.คย.) กรมสุขภาพจิต กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1.6.5 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุและการผลิตเครื่องประดับ

1.6.5.1 เครื่องประดับนิ้วมือ

1.6.5.2 เครื่องประดับผม

1.6.5.3 เครื่องประดับข้อมือ

1.6.5.4 เครื่องประดับคอ

1.6.5.5 เครื่องประดับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

1.6.5.6 Accessories (พวงกุญแจ ฯลฯ)

1.6.6 วิเคราะห์และสรุปผลที่ได้จากการสำรวจและการเก็บข้อมูลในด้านต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบและการนำไปพัฒนาทางแนวความคิดต่อไป

1.6.7 ดำเนินการออกแบบและพัฒนาทางแนวความคิดตามกรณีศึกษา เป็นการนำข้อมูลที่วิเคราะห์ออกมา เป็นแนวความคิดหลักในการออกแบบ และนำมาออกแบบตามขั้นตอน ดังนี้

1.6.7.1 ขั้นตอนร่างลายเส้น 2 มิติ เพื่อหาแนวทางในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.7.2 ขั้นตอนทำแบบร่างหุ่นจำลอง 3 มิติ

1.6.8 วิเคราะห์สรุป ทำการเลือกแบบสุดท้าย

1.6.9 ผลิตผลงานจริง

1.6.10 นำเสนอผลงานการออกแบบ เป็นการนำเสนอผลงานทั้งหมดที่ได้จากการออกแบบ โดยนำเสนอผลงานออกแบบและรูปเล่มเอกสาร

1.7 ปัญหาและแนวทางการแก้ไข

เป็นการวิเคราะห์ปัญหาในสังคมที่เกิดจากเด็กและเยาวชน ปัญหาของเครื่องประดับของขวัญสำหรับเด็กแรกเกิด - 6 ปี ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ตารางที่ 1.1 ปัญหาและแนวทางการแก้ไข

ปัญหา	แนวทางการแก้ไขปัญหา
<u>ปัญหาในสังคมที่เกิดจากเด็กและเยาวชน</u> 1. เด็กและเยาวชนบางกลุ่มมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม สาเหตุจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขาดสติ ไม่เห็นคุณค่าในตนเอง ก่อให้เกิดเป็นปัญหาของสังคม เช่น การทะเลาะวิวาท การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร การติดยาเสพติด การขี่มอเตอร์ไซค์ป่วนเมือง เป็นต้น 2. สถาบันครอบครัวที่ไม่เข้มแข็ง ส่งผลให้เด็กมีปัญหาขาดความรัก ความอบอุ่น และการดูแลเอาใจใส่จากคนในครอบครัว หรือปัญหาครอบครัวที่แตกแยกล้วนส่งผลให้เด็กมีปมปัญหา จนอาจก่อให้เกิดความวุ่นวายในสังคมได้	1. ปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนเห็นคุณค่าของตนเอง จากการส่งเสริมความรักจากคนในครอบครัว โดยเริ่มปลูกฝังตั้งแต่ยังเล็ก ซึ่งอาจใช้วิธีการปฏิบัติตรงๆเพื่อแสดงออกถึงความรัก หรือให้สิ่งของบางอย่าง(เช่น เครื่องประดับ) เป็นตัวแทนความรู้สึกดีๆจากใจอันบริสุทธิ์ ที่มีให้กับเด็ก 2. ควรเริ่มแก้ไขตั้งแต่พฤติกรรมของผู้ใหญ่ในครอบครัว ให้เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กแสดงออกให้เห็นถึงความรัก ความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัว ซึ่งเด็กก็เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยสานสัมพันธ์อันดีให้กับบุคคลต่างๆในครอบครัวได้ โดยในโครงการออกแบบ ให้เครื่องประดับรับขวัญเด็กเป็นสื่อกลาง ในการมอบความรัก เป็นดั่งสายสัมพันธ์เชื่อมโยงทุกคนในครอบครัว ที่ใช้เด็กเป็นตัวกลางการส่งต่อความรู้สึกดีๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1.1 (ต่อ) ปัญหาและแนวทางการแก้ไข

<u>ปัญหาของเครื่องประดับของขวัญเด็กแรกเกิด - 6 ปี ที่มีอยู่ในปัจจุบัน</u> 1. เครื่องประดับของขวัญเด็กที่มีจำหน่ายอยู่ในปัจจุบัน มีรูปแบบที่ไม่สามารถสื่อความหมายแทนความรักจากผู้ที่มอบให้ได้ และไม่สามารถใช้สร้างให้เด็กตระหนักถึงคุณค่าของตนเองได้ 2. เครื่องประดับของขวัญเด็กที่มีจำหน่ายอยู่ทั่วไปในตลาดปัจจุบันมีรูปแบบที่ซ้ำซาก ขาดเอกลักษณ์เฉพาะ **ภาพที่ 1.3 ภาพตัวอย่างสินค้าเครื่องประดับสำหรับเด็กที่มีจำหน่ายทั่วไปในปัจจุบัน** 3. เครื่องประดับของขวัญเด็กที่มีจำหน่ายอยู่ในปัจจุบัน ไม่สามารถช่วยเสริมพัฒนาการของเด็กได้	1. ออกแบบเครื่องประดับให้มีรูปแบบที่สามารถสื่อความหมายได้ จากรูปทรง สัญลักษณ์ หรือข้อความบางอย่างที่แสดงอยู่บนเครื่องประดับ 2. ออกแบบเครื่องประดับให้มีรูปแบบที่โดดเด่นมีเอกลักษณ์เฉพาะ จากการสร้างคุณค่าที่ผู้มอบให้สามารถสร้างสรรค์บางส่วนของชิ้นงานเครื่องประดับได้ด้วยตนเอง ทำให้เป็นของสำคัญมากยิ่งขึ้นที่มีเพียงชิ้นเดียวในโลก ควรค่าแก่การเก็บไว้เป็นมรดก 3. ออกแบบเครื่องประดับให้มีรูปแบบที่สามารถทำให้เกิดกิจกรรมเสริมสร้างพัฒนาการสำหรับเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้า และสรุปข้อมูล

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัว

2.1.1 ความหมายของครอบครัว

ครอบครัว คือ สถาบันมูลฐานของมนุษยชาติ เป็นหน่วยขนาดเล็กที่สุดของสังคม เป็นผู้สร้างและกำหนดสถานภาพ สิทธิ หน้าที่ของบุคคลอันพึงปฏิบัติต่อกันในสังคม เป็นสถาบันแห่งแรกในการถ่ายทอดวัฒนธรรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ ประกอบด้วยบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันทางสายโลหิตหรือทางกฎหมาย โดยการสมรสหรือการรับรองบุตรเป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งได้แก่ พ่อ แม่ บุตรและญาติพี่น้อง

โครงสร้างของครอบครัว ครอบครัวประกอบไปด้วยสมาชิก ฐานะเศรษฐกิจทางสังคม และทิศทางหรือหลักในการดำเนินชีวิต ส่วนประกอบแต่ละส่วนหรือทั้งหมดของโครงสร้างครอบครัวนั้นมีความแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของครอบครัว

2.1.2 ลักษณะของครอบครัว

แบ่งตามขนาดและรูปแบบเป็น 4 ลักษณะคือ

2.1.2.1 ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family)

ประกอบด้วยบิดา มารดาและบุตรเท่านั้น ซึ่งสมาชิกในครอบครัวจะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด คือทั้งทางสายโลหิตและทางกฎหมาย (การรับจดทะเบียนบุตรเป็นบุตรบุญธรรม) ขนาดของครอบครัวขึ้นอยู่กับจำนวนบุตรที่ถือกำเนิดจากบิดา มารดา ถึงแม้จะมีการรับบุตรบุญธรรมบ้าง ก็มีจำนวนไม่มาก สังคมสมัยใหม่ทั่วไปมักมีครอบครัวประเภทนี้เป็นจำนวนมาก จนมีผู้กล่าวว่าสังคมใดมีความเจริญทางอุตสาหกรรมและการค้า ครอบครัวในสังคมนั้นจะเป็นครอบครัวเดี่ยวหรือครอบครัวเฉพาะเป็นส่วนใหญ่

2.1.2.2 ครอบครัวขยาย (Extended family)

ครอบครัวประเภทนี้มีพื้นฐานจากครอบครัวเดิมมาจากครอบครัวเฉพาะ ซึ่งสมาชิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบด้วย บิดา มารดา และบุตร และมีครอบครัวอื่นมาเสริมโดยลูกที่แต่งงานแล้วยังคงอาศัยร่วมกันอีก นอกจากนี้ยังมีญาติพี่น้องอื่นๆเป็นสมาชิกอาศัยร่วมอยู่ด้วย ซึ่งอาจจะเป็น ปู่ ย่า ตา ยาย หรือ ลุง ป้า น้า อา และอาจจะมีหลานร่วมด้วย อำนาจในการตัดสินใจในการดำเนินชีวิตยังคงอยู่ที่หัวหน้าครอบครัวหลัก

2.1.2.3 ครอบครัวประสม (Compound family)

เป็นครอบครัวที่เกิดจากการที่พ่อมีภรรยาหลายคน หรือแม่มีสามีมากกว่า 1 คน แล้วอยู่รวมกันในบ้านเดียวกัน รวมกับลูกทุกคนที่เกิดมาด้วย

2.1.2.4 ครอบครัวขาดพ่อหรือขาดแม่ (Single parent family)

เป็นครอบครัวที่พ่อหรือ แม่เลี้ยงลูกเพียงผู้เดียว มีสาเหตุมากจากการหย่าร้าง การถึงแก่กรรมของคู่สมรส เป็นต้น ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้นในประเทศไทย อาจก่อให้เกิดปัญหาเช่นขาดกำลังใจ อบรมลูกตนเองจนอาจส่งผลให้เด็กและเยาวชนเติบโตมาอย่างขาดความอบอุ่น ทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ขาดคุณธรรม จริยธรรม เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบัน มีชื่อเรียกครอบครัวประเภทนี้ว่า “ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว”

2.1.3 ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว

แต่ละครอบครัวทั้งครอบครัวขยายและครอบครัวเดี่ยวมีสมาชิกอาศัยและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆร่วมกัน สมาชิกในครอบครัวจึงมีความสัมพันธ์กันในด้านต่างๆดังต่อไปนี้

สามีและภรรยา มีความสัมพันธ์บนพื้นฐานความต้องการทางเพศของมนุษย์ คือ การมีเพศสัมพันธ์ ความรับผิดชอบร่วมกันในด้านต่างๆเช่น การดูแลบุตรหรือผู้สูงอายุในครอบครัว การให้ความช่วยเหลือญาติพี่น้องของทั้งสองฝ่ายตามสมควร โดยเฉพาะความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่การหารายได้สู่ครอบครัว การร่วมกันคิดตัดสินใจในค่าใช้จ่ายต่างๆของครอบครัวและการให้ความรักความอบอุ่นทางด้านจิตใจซึ่งกันและกัน

พ่อ แม่และลูก ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่กับลูกนั้น มีตั้งแต่เกิด พ่อแม่มีหน้าที่ให้การเลี้ยงดูส่งเสริมการเรียนและส่งเสริมสุขภาพ ส่วนลูกก็มีหน้าที่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในสังคมไทย พ่อแม่จะดูแลลูกเมื่อลูกยังเด็ก และเมื่อลูกเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะมาดูแลพ่อแม่อีกที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พี่น้อง จะมีความสัมพันธ์อันใกล้ชิดเพราะว่าเติบโตมาด้วยกันอยู่ในครอบครัวเดียวกัน มีความรักความอบอุ่นร่วมกัน พี่น้องจึงมักให้การช่วยเหลือกันในด้านต่างๆอยู่เสมอ เช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านการงาน เป็นต้น

เครือญาติ เป็นสถานะของครอบครัวที่มีการขยายหรือกระจายกว้างไกลออกไป เช่น ญาติฝ่ายสามี ญาติฝ่ายภรรยาหรือกรณีนามสกุลเดียวกัน ความช่วยเหลือหรือความสัมพันธ์ต่างๆขึ้นอยู่กับ ความสนิทสนมในการไปมาหาสู่ซึ่งกันและกัน หากสนิทกันมากก็จะให้ความช่วยเหลือเช่นเดียวกับพี่น้อง

2.1.4 ความสำคัญของครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมที่มีขนาดเล็กที่สุด และมีความสำคัญอย่างที่สุด เนื่องจากเป็นแหล่งผลิตและหล่อหลอมสมาชิกในบ้านทุกคน เพื่อให้ไปทำหน้าที่ร่วมกันพัฒนาสังคม สมาชิกในสังคมที่เกิดมาและได้อยู่ในครอบครัวที่มีความรัก ให้ความอบอุ่นแก่สมาชิกในครอบครัวตั้งแรกเกิด ได้รับการเลี้ยงดูด้วยความเอาใจใส่ อบรมสั่งสอนให้รู้บทบาทหน้าที่ที่จะปฏิบัติในสังคมให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม อันประกอบไปด้วยคุณลักษณะที่ดีงามต่างๆ ขณะเดียวกันก็ได้รับการส่งเสริมให้ได้เรียนรู้และเพิ่มพูนศักยภาพตนเองเพื่อให้สามารถนำไปประกอบอาชีพ ทำมาหากินโดยสุจริต เลี้ยงดูตนเองและครอบครัวของตนเองต่อไป สมาชิกนั้นๆย่อมเป็นสมาชิกที่มีคุณภาพของชุมชนและสังคม เป็นผู้ที่จะรับภาระในการพัฒนาสังคมและประเทศแทนคนรุ่นก่อนๆ ต่อไปทั้งนี้ทั้งนั้นการจะเป็นบุคคลที่มีคุณภาพดี ครอบครัวย่อมเป็นแหล่งฟูมฟักที่สำคัญที่สุดสำหรับบุคคลนั้นๆ อย่างมิอาจปฏิเสธได้

2.1.5 หน้าที่ของครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่เล็กที่สุด แต่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นสถาบันแรกที่สามารถหล่อหลอมและพัฒนาบุคคลต่างๆในครอบครัวให้เป็นบุคคลอันพึงประสงค์ของสังคม ซึ่งมีหน้าที่คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่สร้างสรรค์สมาชิก ครอบครัวมีหน้าที่สร้างสมาชิกใหม่ขึ้นทดแทนสมาชิกเดิมที่จากไป เพื่อสืบวงศ์ตระกูลต่อไป แต่ก็ต้องตั้งอยู่บนความสมดุลกับสังคม ถ้ามากเกินไปก็จะทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมา

หน้าที่อบรมสั่งสอนระเบียบของสังคม ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่มีหน้าที่และบทบาทในการอบรมสั่งสอนที่สำคัญที่สุด โดยมุ่งเน้นให้รู้จักค่านิยมพื้นฐานทางวัฒนธรรม การพัฒนาบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย และการปรับตัวเข้ากับสังคม

หน้าที่ให้ความรักความอบอุ่น ครอบครัวเป็นแหล่งสำคัญในการให้ความรัก ความอบอุ่นและกำลังใจแก่สมาชิกเพื่อให้สามารถต่อสู้และมีกำลังใจในการดำเนินชีวิตในสังคมได้

หน้าที่กำหนดสถานภาพ เมื่ออยู่ในครอบครัว สมาชิกทุกคนจะมีสถานภาพที่ถูกกำหนดขึ้นโดยกำเนิด เช่น เพศ เชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ และสถานะในครอบครัวรวมถึงในวงสังคม

หน้าที่ปกป้องคุ้มครองหรือเลี้ยงดูผู้เยาว์ ครอบครัวจะทำหน้าที่ดูแลปกป้องและพัฒนาสมาชิกที่เกิดขึ้นใหม่ ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และให้การศึกษา

หน้าที่ทางเศรษฐกิจ สมาชิกในครอบครัวทุกคนถือเป็นหน่วยการผลิตที่สำคัญ ทุกคนจะต้องทำงานและแบ่งผลผลิตซึ่งกันและกัน เช่น พ่อแม่จะทำมาหากินเพื่อเลี้ยงลูกในวันเด็ก แต่พอในวัยหนุ่มสาวลูกก็จะทำมาหากินเพื่อเลี้ยงดูพ่อแม่

หน้าที่ทางการศึกษา ครอบครัวเป็นแหล่งการศึกษาแห่งแรกของสมาชิก แต่เมื่อถึงวัยต้องรับการศึกษาในโรงเรียน ครอบครัวก็มีหน้าที่ต้องส่งสมาชิกเข้าเล่าเรียนศึกษา โดยต้องให้การสนับสนุนในเรื่องการศึกษา เพื่อให้มีความรู้เพื่อที่สามารถจะประกอบอาชีพได้ในอนาคต

หน้าที่ทางศาสนา ครอบครัวต้องมีหน้าที่ในการปลูกฝังให้เลื่อมใสในศาสนาประจำชาติและส่งเสริมให้ปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนของศาสนา เพื่อให้เป็นคนดีของสังคม

2.1.6 บทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว

หน้าที่ของบุคคลที่มีต่อครอบครัว สมาชิกในครอบครัวเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในครอบครัวเป็นบทบาทหน้าที่ที่สมาชิกแต่ละคนพึงปฏิบัติ

2.1.6.1 หน้าที่ของสามีและภรรยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในสภาพสังคมปัจจุบัน สังคมและเศรษฐกิจได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก ผู้ชายและ

ผู้หญิงจึงล้วนมีบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไป จากเดิมที่ผู้ชายเป็นผู้นำครอบครัว ก็เริ่มมีการปรับเปลี่ยนให้ผู้หญิงมีบทบาททัดเทียมกัน ดังนั้นสามีและภรรยาในยุคปัจจุบันจึงควรมีหน้าที่ๆสอดคล้องกับสถานการณ์คือ

ให้การยกย่องซึ่งกันและกัน

ให้เกียรติกันตามฐานะอย่างเหมาะสม ดูแลเอาใจใส่ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยาม ทั้งวาจาและท่าทาง ไม่ว่าต่อหน้าหรือลับหลัง ให้คำแนะนำในการปรับปรุงตนเอง และร่วมกันแก้ไขข้อบกพร่องซึ่งกันและกัน

ไม่ประพฤตินอกใจซึ่งกันและกัน

ควรมีความซื่อสัตย์และคุณความดีของกันและกัน เพื่อรักษาครอบครัวให้มีความสุขและดำเนินชีวิตได้อย่างราบรื่น

ช่วยกันในธุรกิจงานบ้าน

ช่วยดูแลทรัพย์สมบัติและกิจการงานบ้าน ควรรับผิดชอบภารกิจที่ต้องใช้แรงงาน รวมถึงการช่วยดูแลบุตร

ให้กำลังใจโดยของขวัญหรือของรางวัล

ให้ความสำคัญกับโอกาสพิเศษ เช่น วันเกิด วันครบรอบแต่งงานหรือเทศกาลต่างๆ มีของฝากเมื่อเดินทางไปสถานที่อื่นๆ

ร่วมกันจัดการงานบ้านเรือนให้เรียบร้อย

แบ่งภารกิจการงานบ้านให้สมาชิกทุกคนในครอบครัวมีงานเท่าเทียมกัน รวมถึงสร้างบรรยากาศครอบครัวให้น่าอยู่

เอาใจใส่สงเคราะห์คนใกล้ชิด

เอาใจใส่สารทุกข์สุกดิบของคนในครอบครัว รวมถึงญาติพี่น้องทั้งของฝ่ายตนเองและฝ่ายภรรยาให้สม่ำเสมอเท่าเทียมกัน

ร่วมกันรักษาสมบัติไว้ให้ดี

รู้จักการใช้สอยเงินทองอย่างประหยัด ไม่ควรใช้จ่ายให้เกินฐานะ ไม่สร้างภาระหนี้สินโดยไม่จำเป็น และหลีกเลี่ยงอบายมุขต่างๆ

เอกสารนี้ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่เกียจคร้านในกิจการทั้งปวง

ควรมีความขยันขันแข็งในการทำงานทั้งภายนอกและภายในบ้าน เพื่อความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เพื่อให้ฐานะครอบครัวมีความมั่นคงมากขึ้น

2.1.6.2 หน้าที่ของบิดามารดาต่อบุตร

คู่สามีภรรยาที่มีความพร้อมและตัดสินใจมีลูกแล้ว จะต้องตระหนักถึงภาระหน้าที่ๆ เกิดขึ้นตามมา โดยมีบทบาทใหม่ในการเป็นพ่อแม่ ซึ่งเป็นหน้าที่ๆสำคัญและมีความรับผิดชอบสูง อันได้แก่

การให้ความเจริญเติบโตทางด้านร่างกายและจิตใจ

พ่อแม่มีหน้าที่ต้องให้ความเอาใจใส่ลูกทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ในด้านร่างกายเป็นความจำเป็นในอันดับแรกของชีวิต ในขณะที่ลูกยังช่วยตัวเองไม่ได้ พ่อแม่มีหน้าที่ต้องดูแลหาอาหาร เครื่องนุ่งห่มและดูแลยามเจ็บไข้ได้ป่วย ในด้านจิตใจก็ได้แก่การให้ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยแก่ลูก สร้างความรู้สึกให้ลูกรู้สึกถึงการเจริญเติบโตด้วยความเป็นมิตร มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน เกิดความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่น เกิดความภูมิใจกับสถานภาพของตนเองในครอบครัว

การอบรมสั่งสอน

พ่อแม่มีหน้าที่ต้องปลูกฝังให้ลูกสามารถควบคุมตัวเองและปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้านการเข้าสังคม มารยาทสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้

การเอาใจใส่

พ่อแม่ต้องคอยเอาใจใส่ดูแลลูก เพื่อสังเกตและควบคุมพฤติกรรมของลูกให้ดำเนินไปได้อย่างถูกครรลองคลองธรรมและเป็นที่ยอมรับของสังคม อันได้แก่ ด้านสุขภาพจิต

เพราะเด็กบางคนอาจมีความผิดปกติด้านสภาพจิตใจ ด้านความผิดปกติทางเพศซึ่งต้องได้รับการแก้ไขเพื่อบำบัดปัญหา ด้านการใช้ยาเสพติดเด็กสมัยใหม่จะเข้าถึงได้ค่อนข้างง่ายจึงต้องใช้การสังเกตเพื่อป้องกันปัญหา ด้านการใช้เวลาว่างพ่อแม่ก็ควรต้องแนะนำให้เด็กได้ใช้เวลาว่างตามความถนัดตามความสนใจ ให้คำแนะนำและส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.6.3 หน้าที่ความรับผิดชอบของบุตรต่อบิดามารดา

ในช่วงแรกของชีวิตบิดามารดามีหน้าที่ต้องดูแลบุตร แต่ในช่วงท้ายของชีวิตแล้วบุตรก็

มีหน้าที่ต้องดูแลบิดามารดาเป็นการตอบแทน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมไทยให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มาก ดังนั้นบุตรจึงมีหน้าที่ที่ควรปฏิบัติต่อบิดามารดาคือ

ความกตัญญู

บุตรควรต้องดูแลเอาใจใส่บิดามารดาให้เหมือนกับที่บิดามารดาดูแลเอาใจใส่ตน ดูแลให้ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข หาอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิต ดูแลยามเจ็บไข้ได้ป่วย

ช่วยเหลือกิจการงานหน้าที่ครอบครัวตามโอกาส

บุตรควรต้องช่วยเหลือดูแลภารกิจในบ้านทั้งกิจการของครอบครัว งานอื่นๆที่นอกเหนือเพื่อให้พ่อแม่ได้มีโอกาสพักผ่อนและเป็นการแบ่งเบาภาระ

ดำรงวงศ์ตระกูลของพ่อแม่ให้เจริญ

สังคมไทยให้ความสำคัญกับการสืบทอดวงศ์ตระดูลและชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล ดังนั้นบุตรควรต้องนักษาชื่อเสียงและประพฤติตนให้เหมาะสมตามขนบธรรมเนียมประเพณี

เมื่อพ่อแม่ล่วงลับไปแล้วทำบุญอุทิศให้

สังคมไทยให้ความสำคัญเรื่องการรำลึกถึงบุญคุณบิดามารดา การทำบุญอุทิศให้ก็ถือเป็นการนึกถึงและตอบแทนบุญคุณอีกทางหนึ่ง และเป็นการแสดงถึงความเคารพอยู่เสมอ

2.1.6.4 หน้าที่ความรับผิดชอบต่อเครือญาติ

โครงสร้างสังคมไทยเรา ถือเป็นระบบสังคมเครือญาติ ซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวทำให้เกิดความเหนียวแน่นและความสัมพันธ์ในเชิงสังคม เช่นความสัมพันธ์ในฐานะ ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา ความสัมพันธ์ในระบบเครือญาติมักจะเกิดขึ้นจากความเกี่ยวพันทางสายเลือด และความเกี่ยวพันจากการสมรส ซึ่งความเกี่ยวพันดังกล่าวทำให้เครือญาติและทำให้มีหน้าที่ที่ต้องดูแลรับผิดชอบกันคือ

หน้าที่ทางการเงิน

ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีอาจถูกเป็นที่พึ่งหวังของครอบครัวที่ฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่ดี การให้การช่วยเหลือกันเป็นบางโอกาสทางด้านการเงินจึงเป็นภาระใหม่ที่เกิดขึ้น ซึ่งก็ควรให้การช่วยเหลือการตามสมควร โดยไม่เกิดความเดือดร้อนต่อครอบครัวตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่ปรับตัวให้เข้ากับแบบแผนครอบครัวเดิม

ครอบครัวแต่ละครอบครัวย่อมมีแบบแผนการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน การที่ต่างคนต่าง

ครอบครัวมาอยู่ร่วมกันย่อมมีความแตกต่างกันในการปฏิบัติตัวในด้านต่างๆ ทั้งวัฒนธรรม ศาสนา ฐานะทางสังคมเศรษฐกิจ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการอยู่ร่วมกัน จึงต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

หน้าที่การปรับตัวให้เข้ากับญาติ

ด้วยความแตกต่างของพื้นฐานครอบครัวทำให้คนเราที่อยู่ร่วมกันต้องปรับตัวเข้าหากัน โดยเฉพาะคู่สมรสใหม่ จำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากันได้กับญาติของทั้ง 2 ฝ่ายจึงจะทำให้ชีวิตสมรสดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่อาจต้องใช้เวลาในการปรับตัวพอสมควรเนื่องจากญาติพี่น้องจะมีจำนวนมากและมีลักษณะนิสัยใจคอที่แตกต่างกันออกไป

2.1.7 การสร้างความรักความอบอุ่นในครอบครัว

2.1.7.1 การสร้างปฏิสัมพันธ์ ความหมาย และความสำคัญ

วิถีชีวิตในสังคมของมนุษย์เป็นวิถีชีวิตของการอยู่ร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน สังคมที่ดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนจวบจนปัจจุบันเกิดจากสมดุลของการปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์กับสิ่งที่อยู่รอบตัว เช่น สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติหรือศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์ด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือระหว่างกลุ่ม

ปฏิสัมพันธ์ช่วยเกื้อหนุนให้มนุษย์สามารถอยู่ร่วมกันและเกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน อาจกล่าวได้ว่าปฏิสัมพันธ์เป็นปัจจัยพื้นฐานหรือตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อการดำรงตนของสังคมทุกแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ถ้ากิจกรรมปฏิสัมพนธ์ที่ทำเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ กิจกรรมนั้นก็จะส่งเสริมให้สังคมพัฒนาและอยู่อย่างเป็นสุข ในทางตรงกันข้ามถ้ากิจกรรมนั้นไม่เหมาะสม ไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของสังคม ก็จะเป็นการสร้างปัญหา ทำลาย เกิดความขัดแย้ง เกิดความวุ่นวายไม่สงบ ที่เรียกกันว่าปัญหาสังคม

ปฏิสัมพันธ์เป็นสัญชาติญาณพื้นฐานของมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิด เริ่มจากภายในครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ของพ่อ แม่ ลูก พี่ น้อง และเครือญาติ เป็นความสัมพันธ์ของความผูกพันระหว่างบุคคลตามสายเลือด ตลอดเวลาของการอยู่ร่วมกันจะมีแต่ความเอื้ออาทร ความหวังดี ความเมตตา เอาใจใส่ของคนในครอบครัว โดยผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์มุ่งที่จะสร้างฐานรากที่มั่นคงให้กับอนุชนของครอบครัว เพื่อสืบทอดภารกิจของครอบครัวและสังคมต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใหญ่และเด็ก (Adult-Child Interaction)

การเรียนรู้แบบลงมือกระทำนั้นจะประสบความสำเร็จได้ เมื่อผู้ใหญ่และเด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ไฮสโคปจึงเน้นให้ผู้ใหญ่สร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและปลอดภัยให้แก่เด็ก การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเด็กนั้นเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่เด็ก เด็กจะกล้าพูด กล้าแสดงออก และกล้าปรึกษาปัญหา ผู้ใหญ่จะต้องใส่ใจแม้แต่เรื่องเล็กๆน้อยๆและไม่เบื่อหน่ายที่จะตอบคำถามของเด็ก หรือป้อนคำถามให้เด็กเกิดความคิด จินตนาการ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเด็กนั้นนับได้ว่ามีคุณค่ามากกว่าการยกย่อง ชมเชย การให้รางวัล

2) ปัจจัยสำคัญในการสร้างปฏิสัมพันธ์

2.1) การเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) การเป็นตัวของตัวเองเป็นความสามารถในการพึ่งพาตนเอง การทดลองทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองซึ่งจะทำให้เกิดความภาคภูมิใจเมื่อทำสำเร็จ ดังนั้นถ้าผู้ใหญ่ให้กำลังใจในสิ่งที่เด็กทำได้ตามความสามารถและวิธีการของเด็กแต่ละคน เด็กจะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง รู้สึกว่าตนเองเป็นผู้มีความสามารถพึ่งตนเองและแนะนำตนเองได้

2.2) ความคิดริเริ่ม (Initiative) เด็กสามารถมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจะไปสนับสนุนขั้นความเป็นตัวของตัวเอง ถ้าเด็กได้รับอิสระในการคิด วางแผน และริเริ่มทำกิจกรรมต่างๆ ผู้ใหญ่มีเวลาให้กับเด็กในการตอบคำถามก็จะเป็นการส่งเสริมให้เด็กมีแนวโน้มที่จะค้นคว้าศึกษา และสำรวจ เด็กจะรู้สึกมั่นใจว่าตนเองเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการเลือก ตัดสินใจ และกระทำสิ่งต่างๆได้

2.3) การร่วมรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น (Empathy) การร่วมรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่นเป็นความสามารถในการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ซึ่งจะช่วยให้เด็กรู้จักสร้างมิตรภาพและความรู้สึกของการมีส่วนร่วม ในช่วงปฐมวัยเด็กมีความสามารถในการใช้ภาษาดีขึ้น เด็กจะแสดงความรู้สึกของตนเองที่สามารถรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่นได้มากขึ้น

2.4) ความไว้วางใจ (Trust) ความไว้วางใจทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่น ประสบการณ์ในช่วงนี้เป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนา “ความไว้วางใจ” ในวัยต่อมา โดยเริ่มจากบุคคลในครอบครัวและขยายต่อไปยังโรงเรียนและวงสังคมที่กว้างขึ้น สิ่งนี้จะเป็นการสร้างความสัมพันธภาพบนพื้นฐานแห่งความไว้วางใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5) เชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นสิ่งที่แสดงว่าตนเอง

สามารถประสบความสำเร็จ และสามารถช่วยเหลือสังคมได้ ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ต่อสู้กับอุปสรรคและปัญหาต่างๆ ผู้ใหญ่สามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กได้โดยการสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสประสบความสำเร็จจากการใช้ความสามารถของตนอย่างเหมาะสม เปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้วิธีแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

3) กลยุทธ์ในการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการเรียนรู้

3.1) ผู้ใหญ่ให้โอกาสเด็กแสดงความคิดเห็นและลงมือปฏิบัติ มีส่วนร่วมกับเด็ก เปิดใจรับฟังความคิดเห็น รับรู้ความรู้สึก และความต้องการของเด็ก และเรียนรู้จากเด็ก

3.2) สนใจในความสามารถของเด็ก ค้นหาความสนใจของเด็ก มองสถานการณ์ในมุมมองของเด็ก ให้พ่อแม่และผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในสิ่งที่เด็กสนใจ วางแผนการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความสามารถและความสนใจของเด็ก และเรียนรู้จากเด็ก

3.3) สร้างปฏิสัมพันธ์กับเด็กอย่างแท้จริง แบ่งปันสิ่งที่ตนเองมีกับเด็ก เช่น ตอบสนองความสนใจของเด็กด้วยความเอาใจใส่ ให้ข้อมูลสะท้อนกลับแก่เด็กอย่างถูกต้องและเหมาะสม ถามและตอบอย่างตรงไปตรงมา

3.4) ส่งเสริมการเล่นของเด็ก สังเกตและสนใจกับกิจกรรมการเล่นของเด็ก มีส่วนร่วมในการเล่นกับเด็กด้วยบรรยากาศที่สนับสนุน

3.5) ใช้วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งขณะอยู่ร่วมกัน การแก้ปัญหาความขัดแย้งของเด็กๆ โดยคำนึงถึงความจริง ความมั่นคง และความอดทน จะช่วยให้เด็กรู้จักความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลที่ตามมา ปลูกฝังให้เด็กมีความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกันระหว่างผู้ใหญ่และเด็กเพื่อช่วยแก้ปัญหาความขัดแย้ง โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้ เพื่อเป็นการประนีประนอมข้อขัดแย้งและปัญหาที่เกิดขึ้น

- ให้เด็กสงบอารมณ์ก่อน
- ยอมรับความรู้สึกของเด็ก
- รวบรวมข้อมูลจากเด็ก เช่น เกิดอะไรขึ้น อะไรคือสาเหตุให้เด็กอารมณ์เสีย
- ย้อนกลับมาถามถึงปัญหาที่เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง
- ให้เด็กช่วยหาวิธีแก้ไขปัญหา
- คอยและสนับสนุนการตัดสินใจของเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.8 ภาษากาย ความหมายของการแสดงออก

2.1.8.1 ภาษากายคืออะไร

ภาษากายเป็นรูปแบบการสื่อสารแบบไม่ใช้คำพูดแต่ใช้ภาษาท่าทาง ร่างกายที่แสดงออกต่อบุคคลอื่นปกติแล้วมนุษย์เราได้สื่อสารรับสารด้วยภาษากายอย่างไม่รู้ตัวตลอดเวลา นักวิจัยบางท่านกล่าวว่ามนุษย์เราใช้ภาษากายมากถึง 80 เปอร์เซ็นต์ของการสื่อสารหรือมิเช่นนั้นก็ต้องมีประมาณ 50-65 เปอร์เซ็นต์

ในชีวิตประจำวันของคนเรามีการสื่อสารกันด้วยภาษากายอยู่ตลอดเวลา ด้านหนึ่งคือภาษากายที่เราส่งออกไป และอีกด้านหนึ่งเป็นส่วนที่เรารับรู้จากคนอื่น คนเราจะเกิดการตีความหมายของสัญญาณต่างๆเหล่านี้เสมอไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ก็ตาม เราอาจเคยรู้สึกดีกับบางคนที่เพิ่งรู้จักกัน ในทางตรงข้าม เราอาจรู้สึกไม่ถูกชะตาบางคนโดยไม่ทราบสาเหตุ ส่วนหนึ่งเกิดจากการแปลความหมายของภาษากายระหว่างกันโดยไม่รู้ตัว

แม้แต่การเลี้ยงดูลูก หรือการสื่อสารกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ภาษากายถือว่ามีส่วนสำคัญมากในการเลี้ยงดูลูก ใช้สื่อความรักความรู้สึกดีดีที่มีให้แก่กัน

2.1.8.2 ภาษารักระหว่างแม่กับลูก

เราขอเรียก ปฏิสัมพันธ์ที่แม่ลูกสื่อสารระหว่างกันนี้ว่า "ภาษารัก" ซึ่งเกิดขึ้นได้ตั้งแต่ชีวิตน้อยๆยังอยู่ในครรภ์มารดา และมีความสำคัญเหลือเกินต่อพัฒนาการของลูก ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย สมาธิ และอารมณ์ แม่ลูกสามารถสื่อภาษารักกันได้หลายทาง ผ่านระบบประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ ตาดู(Vision) หูฟัง(Voice) จมูกได้กลิ่น(Scent) ลิ้นรับรส(Taste) และกายสัมผัส(Touch) การกระตุ้นประสาทสัมผัสของลูกให้มีประสบการณ์ด้านต่างๆ อย่างเหมาะสม ส่งผลให้สมอง ร่างกาย สมาธิ และอารมณ์พัฒนาอย่างสมบูรณ์

ตาดู(Vision) การมองเห็นเป็นการเปิดประตูสู่โลกกว้างที่สำคัญ สายตาอันอ่อนโยนเมื่อมองไปที่ลูกรัก ส่งผ่านความรู้สึกต่างๆได้มากเกินบรรยาย เมื่อลูกยังอยู่ในครรภ์เพียงคุณแม่มองไปยังภาพที่ดูแล้วมีความสุข เช่น ภาพเด็กน่ารักๆ ภาพธรรมชาติ แล้วสร้างจินตนาการถึงลูกน้อย ลูกจะรับรู้ถึงความรู้สึกที่คุณแม่ถ่ายทอดให้ได้ หลังจากลืมตาดูโลกผ่านเดือนแรกไปแล้ว ลูกจะชอบมองใบหน้าพ่อแม่ สีหน้าของพ่อแม่มีความสำคัญมากทีเดียว ลูกสัมผัสได้ถึงความสุข ความกังวล และอารมณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น รอยยิ้มของแม่ก็มีค่ามากเช่นกัน จึงควรควบคุมอารมณ์ให้สดชื่นสบายๆเมื่ออยู่กับลูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หูฟัง(Voice) การได้ยิน คือระบบประสาทสัมผัสที่พัฒนาเป็นอันดับแรกของลูก ตั้งแต่อยู่ในครรภ์ลูกจะได้ยินเสียงการทำงานของอวัยวะต่างๆ ในร่างกายของแม่ เช่น เสียงเต้นของหัวใจ เสียงพูดของแม่ และเสียงจากภายนอกเช่น เสียงเพลง เสียงจากโทรทัศน์ การหมั่นพูดคุยกับลูกในครรภ์ทำให้ลูกรู้จักเสียงของแม่ที่แตกต่างจากเสียงของผู้หญิงคนอื่น เป็นการพัฒนาระบบสมองและประสาทที่ควบคุมการได้ยิน และเตรียมความพร้อมพัฒนาการด้านภาษาให้ลูกไปด้วย พ่อแม่ควรพูดคุยกับลูกด้วยน้ำเสียงที่สดใสมีชีวิตชีวา เรียกชื่อลูกช้าๆเจือด้วยความรักความอบอุ่นอยู่เสมอ พูดคุยแต่ในเรื่องที่สร้างสรรค์ ใช้เสียงสูงๆเมื่อต้องการเรียกความสนใจจากลูก ใช้เสียงสูงๆต่ำๆ ประกอบเมื่อเล่านิทานให้ลูกฟัง และตอบสนองลูกทุกครั้งที่ลูกส่งเสียงเช่น “อีกแป๊ปเดียวนะลูก แม่ชงนมอยู่”

จากผลการวิจัยพบว่า ครอบครัวที่พ่อแม่ให้เวลาพูดคุยกับลูกในวัยทารกอย่างเอาใจใส่เมื่อโตขึ้นเด็กจะมีพัฒนาการด้านสติปัญญา พูดได้เร็ว เขียนและอ่านหนังสือได้ดี มีทักษะด้านการสื่อสาร มีทักษะในการแก้ปัญหาได้มากกว่าเด็กในครอบครัวที่พ่อแม่ไม่ได้ให้ความสนใจพูดคุยกับลูกเท่าที่ควร

จมูกได้กลิ่น(Scent) พ่อแม่เป็นผู้ปกป้องคุ้มครองลูก ความใกล้ชิดสร้างภูมิต้านทานที่ทำให้ลูกอุ่นใจ กลิ่นกายจากตัวพ่อแม่ทำให้ลูกรู้สึกคุ้นเคย และปลอดภัย ขณะเดียวกันกลิ่นกายของเด็กน้อยก็สื่อถึงความบริสุทธิ์ไร้เดียงสา น่าทะนุถนอม การบรรจงหอมที่แก้มลูกอย่างแผ่วเบาไปจนถึงการฟัดด้วยความรู้สึกหมั่นเขี้ยวเจ้าตัวน้อย หรือแม้แต่การคลอเคลียกันไม่ห่าง ช่วยสร้างสายใยรักระหว่างแม่กับลูกให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ลิ้นรับรส(Taste) สื่อรักผ่านประสาทสัมผัสทางลิ้นระหว่างแม่กับลูก คือการที่แม่ให้ลูกดูดนมจากอก นอกจากการได้รับสารอาหารที่มีคุณค่าครบถ้วนช่วยพัฒนาสมอง สร้างภูมิคุ้มกันให้ร่างกาย อย่างที่หาไม่ได้จากที่แห่งใดแล้ว การที่ลูกดูดนมแม่ยังเป็นการสร้างสายสัมพันธ์ที่แน่นเหนียว ลูกตระหนักรู้ได้ถึงความรักของแม่ เป็นภูมิคุ้มกันทางอารมณ์ที่เติมเต็มภาวะมั่นคงให้เด็กตั้งแต่เยาว์วัย

กายสัมผัส(Touch) การจับต้องเป็นการกระตุ้นระบบสัมผัสที่ดี การศึกษาพบว่า ทารกในครรภ์สามารถรับรู้สัมผัสจากแม่ได้ไม่ว่าจะเป็นการลูบคลำที่หน้าท้อง หรือการนวดเบาๆซึ่งแม่จะรับรู้ว่าลูกมีปฏิกิริยาตอบสนองจากการดิ้นไปมา การให้พ่อนวดหน้าท้องให้แม่เบาๆจนร่างกายของแม่หลั่งสารแห่งความสุขออกมา ลูกน้อยก็จะได้รับสารนั้นเช่นเดียวกัน การเล่นกับลูกนอกจากสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสนิทสนม สร้างสมาธิให้ลูกจดจ่ออยู่กับการทำสิ่งต่างๆนานๆ พ่อแม่ยังมีโอกาสสังเกตความถนัดของลูก และช่วยต่อยอดพัฒนาการได้ทันที พ่อแม่ควรโอบกอดลูกเป็นประจำ และทำไปจนลูกเติบใหญ่

2.1.8.3 ภาษากายสื่อความรักความห่วงใย

กอด สื่อความหมายถึง "ไม่ว่าจะเกิดเรื่องอะไรขึ้น ฉันก็จะอยู่เคียงข้างเธอเสมอ" เวลาที่เรารู้สึกท้อแท้สิ้นหวัง การที่ได้รับอ้อมกอดอันแสนอบอุ่นจากพ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อนสนิท ก็สามารถที่จะทำให้รู้สึกอบอุ่นใจขึ้นมาได้ และมีแรงพลังในการลุกขึ้นมาสู้ต่อไป

แตะไหล่ สื่อความหมายถึง "เราเข้าอกเข้าใจเธอ รู้ว่าเธอคิดยังไง" การที่มีใครซักคนมาแตะไหล่ในเวลาที่เศร้าเสียใจ แม้ว่าคนที่เดินเข้ามาแตะไหล่จะเดินไปไกลแล้วก็ตาม แต่เราก็ยังรู้สึกถึงความรักความห่วงใยที่มีให้เรา

จับมือ สื่อความหมายถึง "สู้ๆ เข้มแข็งไว้นะ" ถ้าเดินเข้าไปจับมือใครซักคนในเวลาที่เขารู้สึกเศร้าเสียใจแล้วล่ะก็สามารถทำให้เขายิ้มและลุกขึ้นมาเข้มแข็งได้เหมือนเดิม

ตบหลังเบาๆ สื่อความหมายถึง "เดี๋ยวทุกอย่างก็ดีขึ้นเอง" เวลาที่ใครร้องไห้เสียใจ การเข้าไปลูบหลังเบาๆเท่านี้ก็จะทำให้รู้สึกดีขึ้น ถึงแม้เรื่องที่เขาเสียใจนั้นอาจต้องใช้เวลาบ้างกับการทำใจ

พยักหน้า สื่อความหมายถึง "ร้องไห้เถอะ ถ้ามันจะทำให้เธอรู้สึกดีขึ้น" การร้องไห้ถือได้ว่าเป็นการระบายความรู้สึกที่อยู่ภายในออกมา วิธีนี้จะทำให้เขารู้สึกได้ปลดปล่อยสิ่งต่างๆ ดังนั้นถ้าเขาร้องไห้ล่ะก็เราควรที่จะอยู่เคียงข้างคอยปลอบใจเขาด้วย

ยื่นดอกไม้ให้ซักดอก หรือของขวัญแทนใจเล็กๆน้อยๆ สื่อความหมายถึง "เราเป็นกำลังใจให้เธอ" เวลาที่เราเห็นดอกไม้ดอกนั้น หรือของสิ่งนั้นจะทำให้สามารถรู้สึกสดชื่นขึ้นมาได้

2.1.9 คุณค่า ความหมาย การให้เครื่องประดับ

เครื่องประดับ ถูกใช้เป็นสิ่งที่แทนจิตใจ ความห่วงใย ความปรารถนาดีของผู้ให้มานานแสนนาน ไม่ว่าจะเป็นการให้เพื่อเป็นของกำนัล ให้เพื่อเป็นเสมือนตัวแทนของคำมั่นสัญญา รวมถึงการให้เพื่อระลึกถึงผู้ให้ หรือเป็นของดูต่างหน้าด้วยเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เราให้เครื่องประดับเพื่อการรับขวัญเด็กแรกเกิด แสดงถึงการที่เราเห็นคุณค่าในตัวเด็ก เปรียบเสมือนเครื่องประดับเลอค่า

เราให้เครื่องประดับแก่คนที่เรารัก เปรียบเสมือนตัวแทนของความห่วงใย คำมั่นสัญญาของเรา ที่จะอยู่ติดตัวเค้าเพื่อให้ระลึกถึง

หรือแม้แต่เราใส่เครื่องประดับของคนที่จากเราไปแล้ว เปรียบเสมือนตัวแทนหรือให้ความรู้สึกเหมือนเค้ายังอยู่เคียงข้างปกป้องเราอยู่เสมอ

2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็ก

2.2.1 พัฒนาการเด็ก

2.2.1.1 ความหมายของพัฒนาการเด็ก

เด็ก (Child หรือ Childhood) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 นิยามว่า เด็ก คือ คนที่มีอายุน้อย หรือผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คือ ผู้ซึ่งอายุไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์ และยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส หรือบุคคลอายุเกิน 7 ปีบริบูรณ์แต่ยังไม่เกิน 14 ปีบริบูรณ์ หรือ บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีลงมา หรือบุคคลที่มีอายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ ส่วน เด็กหญิง คือ คำนำหน้าชื่อเด็กหญิงที่มีอายุไม่ถึง 15 ปีบริบูรณ์ และ เด็กชาย คือ คำนำหน้าชื่อเด็กผู้ชายที่มีอายุไม่ถึง 15 ปีบริบูรณ์

ในทางการแพทย์ เด็ก คือ ผู้ที่มีอายุไม่เกิน 14 ปีบริบูรณ์ หรือเมื่อใช้คำนำหน้าชื่อว่า **เด็กหญิง**หรือ **เด็กชาย** นอกจากนั้นยังมีนิยามที่เกี่ยวข้องกับคำว่าเด็กอีก ได้แก่ **เด็กแรกเกิด** หรือ **ทารกแรกเกิด** (New born หรือ Neonate) ซึ่งหมายถึง เด็กตั้งแต่เกิดจนอายุ 28 วัน หรือ 1 เดือน **เด็กอ่อน**หรือ **เด็กทารก** (Infant) หมายถึงเด็กอายุตั้งแต่ 1 เดือน ถึง 1 ปี **เด็กวัยเตาะแตะ** (Toddler) คือ ช่วงอายุ 1-3 ปี **เด็กก่อนวัยเรียน** หรือ**เด็กเล็ก** (Preschool age) คือ ช่วงอายุ 3-5 ปี**เด็กวัยเรียน** หรือ **เด็กเล็ก** (School age) คือ ช่วงอายุ 6-12 ปี **เด็กโต** คือ อายุช่วง 6-14 ปี และ**เด็กวัยรุ่น** หรือ **วัยรุ่น** คือ ช่วงอายุ 13- 19 ปี

การแบ่งเด็กเป็นวัยต่างๆนั้น เนื่องจากเด็กเป็นวัยที่ร่างกาย และจิตใจยังเจริญเติบโตไม่สมบูรณ์ ร่างกายและจิตใจจึงมีการเจริญเติบโตและพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ซึ่งแตกต่างกันในแต่ละช่วงวัยดังกล่าว และแตกต่างกับผู้ใหญ่ การแยกเด็กเป็นวัยต่างๆ จึงช่วยให้การดูแลเด็กทั้งด้านการศึกษาและด้านสุขภาพถูกต้องเหมาะสมกับวัยของเด็ก (ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พญ. พวงทอง ไกรพิบูลย์ พบ.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาการ (Development) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของมนุษย์ที่เป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่าง เวลา วุฒิภาวะ การเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อม อันส่งผลให้มนุษย์มีความสามารถและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน และเป็นไปตามศักยภาพ (พ.ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา)

จากการศึกษาพัฒนาการของเด็ก แบ่งได้หลายแบบ โดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 4 ด้านใหญ่ๆ ได้แก่

1) พัฒนาการด้านร่างกาย (Physical Development) ซึ่งประกอบด้วย พัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ (Gross Motor Development) และ พัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก (Fine Motor Development)

2) พัฒนาการด้านสติปัญญา (Cognitive Development) ซึ่งประกอบด้วย พัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก (Fine Motor Development) และพัฒนาการด้านภาษา (Language Development)

3) พัฒนาการด้านอารมณ์ (Emotional Development)

4) พัฒนาการด้านสังคม (Social Development) ซึ่งประกอบด้วย พัฒนาการด้านสังคม (Social Development) และ พัฒนาการด้านคุณธรรม (Moral Development)

เด็กปกติทั่วไปจะมีลำดับขั้นของพัฒนาการใกล้เคียงกัน ถ้าเด็กมีพัฒนาการล่าช้าเกิน 6 เดือนขึ้นไป ถือว่ามีความผิดปกติบางอย่างที่ต้องรีบช่วยเหลือ และกระตุ้นพัฒนาการอย่างเร็วที่สุด

2.2.1.2 วัยของชีวิต

บุคคลแต่ละคนมีวิถีชีวิตเป็นของตนเอง มีจุดเด่น จุดด้อย และพื้นฐานทางอารมณ์ที่แตกต่างกัน ช่วงวัยหรือช่วงเวลาที่เปลี่ยนไปจะทำให้บุคคลมีพัฒนาการ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ อันจะส่งผลถึงการปรับตัวและการแก้ไขปัญหาในช่วงวัยต่างๆ ตลอดจนการมีบทบาททางสังคมมากขึ้นตามวัย ช่วงวัยแต่ละช่วงของชีวิตมนุษย์สามารถจำแนกออกเป็นระยะต่างๆ คือ

ระยะที่ 1 วัยก่อนคลอดหรือวัยทารกในครรภ์ (Prenatal period) เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิจนถึงระยะคลอด ซึ่งมีระยะเวลา 9 เดือน หรือประมาณ 280 วัน ซึ่งเป็นช่วงที่มีการเจริญเติบโตและพัฒนาการเร็วมาก โดยเฉพาะพัฒนาการทางด้านร่างกาย

ระยะที่ 2 วัยทารก (Infancy period) เริ่มตั้งแต่แรกเกิด จนถึงอายุ 1 ปี

ระยะที่ 3 วัยเด็ก (Childhood period)

เป็นวัยที่มีระยะยาวนานแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

- วัยเตาะแตะหรือวัยหัดเดิน (Toddler) หมายถึง เด็กอายุ 1 - 3 ปี
- วัยก่อนเรียน (Pre–school) หมายถึง เด็กอายุ 3 – 6 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วัยเรียน (School age) หมายถึง เด็กอายุ 6 -12 ปี

ระยะที่ 4 วัยรุ่น (Adolescence) เริ่มจากอายุประมาณ 13 ปี ไปจนถึงอายุ 21 ปี

ระยะที่ 5 วัยผู้ใหญ่ (Adulthood) ระหว่างอายุ 21- 59 ปี

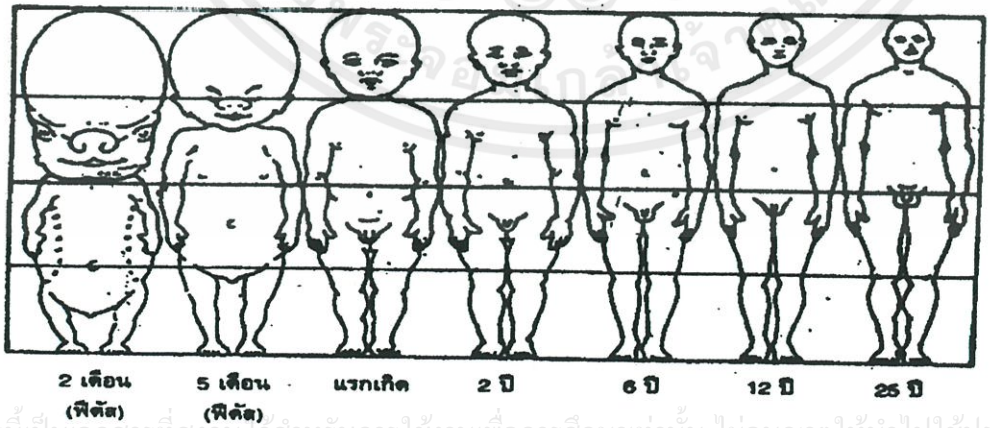
ระยะที่ 6 วัยชรา (Old age) ตั้งแต่อายุ 60 ปีขึ้นไป

ช่วงวัยของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นวัยก่อนคลอด วัยทารก วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่หรือวัยชรานั้น มนุษย์ได้แสดงพฤติกรรมอันบ่งบอกถึงพัฒนาการและการเรียนรู้ต่างๆ หากการผสมผสานเป็นไปด้วยดีพัฒนาการในแต่ละช่วงวัยก็เป็นไปอย่างสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคม แต่หากไม่เหมาะสมก็จะเกิดภาวะชะงักของพัฒนาการตลอดจนส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพของบุคคลได้ ในบทนี้จะกล่าวถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคมของวัยเด็กจนถึงวัยชรารวมถึงโรคหรือปัญหาที่เกี่ยวข้องในแต่ละช่วงวัย ตลอดจนแนวทางในการดูแลและส่งเสริมสุขภาพที่เหมาะสม

2.2.1.3 เรียนรู้ตามวัย

1) พัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคมของเด็ก

การประเมินการพัฒนาการของเด็ก เป็นกระบวนการสังเกตพฤติกรรมเด็กอย่างต่อเนื่อง บิดามารดาหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเด็กต้องสังเกตและตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ วิธีการประเมินการพัฒนาการของเด็ก ได้แก่ บันทึกในสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็ก ในปี 2535 กระทรวงสาธารณสุขได้พัฒนาสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็กขึ้นใช้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเด็กตั้งแต่ระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอดและระยะหลังคลอดจนเด็กอายุ 5 ปี บิดามารดาสามารถตรวจพัฒนาการของลูกได้เองสามารถติดตามและเฝ้าระวังสุขภาพของเด็ก ตลอดจนดูคำแนะนำในสมุดบันทึกประกอบในการเลี้ยงดูบุตร รวมทั้งกำหนดการนำบุตรไปรับบริการตรวจสุขภาพและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรค

ภาพที่ 2.1 ลักษณะพัฒนาการทางด้านร่างกายของวัยต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) พัฒนาการและความต้องการ

พัฒนาการและความต้องการมีความต้องการแตกต่างกันไปตามวัย ทั้งในภาวะสุขภาพปกติ และภาวะเจ็บป่วย ความต้องการในภาวะสภาพปกติ จะสังเกตได้ตามทฤษฎีของอีริคสัน (Eriksonian's Theory) ซึ่งในที่นี้จะนำมากล่าวเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับวัยเด็กและวัยรุ่นเท่านั้น

วัยเตาะแตะหรือวัยหัดเดิน (Toddler) เป็นระยะปีที่ 2 ของชีวิต เมื่ออายุ 2 ปี เด็กจะมีน้ำหนักเป็น 4 เท่าของแรกเกิด และมีความสูงเป็น ½ เท่าของผู้ใหญ่ สัดส่วนร่างกายจะเปลี่ยนโดยขาจะยาวขึ้นและศีรษะมีสัดส่วนเล็กลง เด็กเริ่มเดินได้ ควบคุมการเคลื่อนไหวได้ ควบคุมเสียงได้ และเริ่มสำรวจสิ่งแวดล้อม ค้นหา ทดลอง เด็กเริ่มอยากเป็นตัวของตัวเอง อยากเป็นอิสระ ถ้าเด็กได้มีโอกาสได้ฝึกหัดควบคุมตนเองจะทำให้มีทั้งความภาคภูมิใจและดีใจ แต่ถ้าเด็กไม่มีโอกาสควบคุมตนเองได้เลย มีแต่คนอื่นคอยควบคุมอยู่ตลอดเวลา เด็กจะเริ่มทำบางสิ่งเพื่อให้ได้อำนาจหรือพลังแก่ตัวเองโดยการดื้อดึง ขู้จี้ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของการเป็นคนย้ำคิด ย้ำทำ

วัยก่อนเรียน อยู่ในระหว่างอายุ 3-6 ปี เด็กจะเริ่มมีอัตราการเจริญเติบโตช้าลงและสม่ำเสมอ ส่วนใหญ่เป็นการเติบโตของกระดูกแขนขาทำให้รูปร่างสูงเพรียวขึ้น เป็นวัยพัฒนาความคิดริเริ่ม ความอยากรู้อยากเห็น เด็กจะมีความคิดตรึกตรอง มีความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมมาก ชอบริเริ่ม ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ เด็กต้องการที่จะทดสอบพลัง ทักษะและความสามารถของตนเองอยู่เสมอ ถ้าเด็กไม่มีโอกาสได้พัฒนาตามความคิดดังกล่าว จะเป็นสาเหตุให้เด็กรู้สึกว่าเป็นสิ่งไม่ดี เป็นความผิดที่คิดหรือทำเช่นนั้น ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกไม่อยากทำอะไร

วัยเรียน อยู่ในระหว่างอายุ 6-12 ปี เป็นช่วงสุดท้ายที่เด็กหญิงและเด็กชายจะมีรูปร่างและสัดส่วนของร่างกายใกล้เคียงกัน การเจริญเติบโตของกระดูกแขนขายังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง เริ่มมีการเพิ่มมวลกล้ามเนื้อแทนที่ไขมัน และปรากฏลักษณะผอมเพรียว ฟันแท้ซี่แรกจะเริ่มเปลี่ยนเมื่ออายุ 6 ปี ระบบภูมิคุ้มกันร่างกายจะสมบูรณ์ เป็นวัยที่เด็กใช้ความเพียร เริ่มมีเป้าหมายในการเรียน การทำงานเริ่มมีความพยายามทีละน้อยและมีความรู้สึกต้องการความสำเร็จ ถ้าพ่อแม่ตั้งความหวังไว้สูงและวิธีการสอนและการอบรมเลี้ยงดูมุ่งหวังมากเกินไป โดยไม่พิจารณาตามความสามารถของเด็กแต่ละคน จะทำให้เด็กมีปมด้อยและเกิดปัญหาได้ ถ้าเด็กได้สร้างลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงาน จะทำให้เกิดความสำเร็จ และเอาตัวรอดในชีวิตได้

วัยรุ่น อยู่ในระหว่างอายุ 13-21 ปี เป็นวัยที่ต่อจากช่วงปลายของวัยเด็กและเป็นวัยเริ่มต้นของวัยผู้ใหญ่ เป็นระยะที่ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในสัดส่วนและหน้าที่ของอวัยวะและต่อมบางอย่างในร่างกาย รวมทั้งอวัยวะเพศด้วย ในเด็กหญิงจะมีการเพิ่มขนาดของเต้านม และมีการเจริญของขนบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์ การมีประจำเดือนครั้งแรก และการเจริญเติบโตทางร่างกายอย่างรวดเร็วได้ลดลง ในเด็กชายมีการเพิ่มทั้งความสูงและน้ำหนักอย่างรวดเร็ว อวัยวะพันธุ์จะมีการเพิ่มขนาด และมีขน มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงและขนบนใบหน้าจะเกิดขึ้นในระยะท้ายของวัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็กวัยนี้จะต้องปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เหล่านี้ จิตใจของเด็กอยู่ในระหว่างภาวะของการเป็นเด็กและการเป็นผู้ใหญ่ จิตใจของวัยรุ่นจึงเป็นในแง่อุดมการณ์และพยายามหาบุคคลตัวอย่าง เด็กในวัยนี้ต้องการรวมกลุ่มในเพศเดียวกัน ดังนั้นเด็กจึงต้องการอิสระ ตัดสินใจด้วยตัวเอง ไม่ชอบการควบคุมทั้งด้านร่างกาย ความนึกคิด และการแสดงออก ที่ควรระวังในระยะนี้คือ ความรู้สึกห่างเหินเมินหมางอันเป็นผลให้เกิดความรู้สึกแยกตัวเองจากบุคคลอื่นพยายามเลี่ยงไม่สังคมหรือสนิทสนมกับบุคคลใดๆ ซึ่งความรู้สึกและพฤติกรรมเหล่านี้ อาจจำไปสู่ปัญหาที่รุนแรงได้ในอนาคต

2.2.1.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการ

1) พันธุกรรม เด็กแต่ละคนจะได้รับโครโมโซมจากบิดาและมารดา ที่จะเป็นตัวกำหนดลักษณะทางร่างกาย ศักยภาพทางสติปัญญา รูปแบบบุคลิกภาพ รวมทั้งความบกพร่องต่าง ที่อาจได้รับการถ่ายทอดทางพันธุกรรม เช่น โรคเลือด เป็นต้น

2) ผลกระทบที่เกิดกับระยะในครรภ์ เช่น ภาวะโภชนาการของมารดา สุขภาพ การสูบบุหรี่ ยาบางชนิดที่มีผลต่อทารกในครรภ์ การติดเชื้อของมารดา เป็นต้น

3) โครงสร้างของครอบครัว ทำให้เด็กได้รับการส่งเสริมพัฒนาการในรูปแบบต่างๆกัน เช่น จำนวนพี่น้อง บิดามารดาทำงานฝ่ายเดียว หรือทำงานทั้งคู่ ครอบครัวขยาย การเลี้ยงดู สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว

4) วัฒนธรรม เช่น การบริโภคอาหารพื้นบ้านหรืออาหารประจำถิ่น ซึ่งอาจทำให้ได้รับสารอาหารไม่ครอบทั้ง 5 หมู่ หรือวัฒนธรรมการเลี้ยงดูเด็กของชาวเขาที่ผูกเด็กไว้ที่หลังของมารดาขณะทำงาน ทำให้เด็กมีการเจริญของกระดูกตะโพกลดลง การคลาน การเดินช้าลง

5) สิ่งแวดล้อม สิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัว เช่น โทรทัศน์ วิทยุ วีดีโอเกม ถ้าเด็กได้อยู่กับสิ่งเหล่านี้โดยไม่มีผู้ใหญ่คอยชี้แนะ อาจส่งผลให้เกิดมีพฤติกรรมก้าวร้าว การเลียนแบบได้ เป็นต้น

การส่งเสริมและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ควรพิจารณาและแก้ไขปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการข้างต้นเพื่อให้เด็กที่จะกลายเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้ามีพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพซึ่งในบทนี้จะขอกล่าวถึงโรคหรือปัญหาที่เกี่ยวข้องในวัยเด็กและวัยรุ่นที่พบบ่อยในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1.5 พัฒนาการปกติในแต่ละช่วงวัย โดย พ.ญ.อภิญญา กีรติบุตร กุมารแพทย์ มีรายละเอียดดังที่แสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 พฤติกรรมพัฒนาการปกติของเด็ก แรกเกิด - 6 ปี

อายุ	การทรงตัวและการเคลื่อนไหวร่างกาย	การใช้ตาและมือ	การสื่อความหมายและภาษา	สังคม
แรกเกิด	งอแขนขาและเคลื่อนไหวเท่ากัน 2 ข้าง ในท่านอนคว่ำ	มองเหม่อ เห็นชัดเฉพาะระยะห่าง 8-9 นิ้ว	ร้องไห้ หยุดฟังเสียงมอง	มองหน้าช่วงสั้นเลียนแบบ อ้าปากแลบลิ้นได้
1 เดือน	เริ่มชันคอ ผงกศีรษะหันหน้าซ้ายขวา ขาเริ่มเหยียดในท่าคว่ำ	กำมือแน่น จ้องมองสิ่งต่างๆ มองตามไม่เกินเส้นกึ่งกลางของตัว	ทำเสียงในคอ	มองจ้องหน้า
2 เดือน	ท่าคว่ำ ชันคอได้ 45 องศา ท่านั่ง ยกศีรษะ เงยหน้าขึ้น	มือกำหลวมๆ มองตามข้ามเส้นกึ่งกลางของตัว	ฟังเสียงคุยด้วยแล้วหันหาเสียง	สบตา ยิ้มตอบแสดงความสนใจ
4 เดือน	ท่าคว่ำ ยกศีรษะขึ้นสูง ชันคอได้ 90 องศา โดยใช้แขนยัน ยกตัวชูขึ้น ท่านั่ง ยกศีรษะตั้งตรงได้	มองตาม 180 องศา มือ 2 ข้างมาจับกันตรงกลาง ไข่วคว้าของใกล้ตัว ใช้สองตาประสานกันได้ดี	ส่งเสียงอ้อแอ้ โต้ตอบ หัวเราะ ส่งเสียงแหลมรัวเวลาดีใจสนุก	ยิ้มตอบและยิ้มทักทำท่าทางดีใจเวลาเห็นอาหาร หรือคนเลี้ยงดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) พฤติกรรมพัฒนาการปกติ ของเด็กแรกเกิด - 6 ปี

6 เดือน	คว่ำ และหงายได้เอง ท่าคว่ำใช้ข้อมือยันได้ ตึงจากท่านอนหงานมาท่านั่ง ศีรษะไม่ตกไปข้างหลัง นั่งเองได้ชั่วครู่ ถ้าจับยืนเริ่มลงน้ำหนักที่เท้าทั้ง 2 ได้	คว้าของด้วยฝ่ามือ หยิบของมือเดียว และเปลี่ยนมือได้ มองเห็นทั้งไกลและใกล้	หันหาเสียงเรียก เล่นน้ำลาย ส่งเสียงหลายเสียง	รู้จักแปลกหน้า กินอาหารกึ่งเหลง (semlsolld) ที่ป้อนด้วยช้อนได้
9 เดือน	นั่งได้มั่นคง คลานเกาะยืน	ใช้นิ้วหยิบของได้ เริ่มหยิบของเล็กโดยใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ได้ เปิดหาของที่ซ่อนไว้ได้ มองตามของที่ตกจากมือ	ฟังรู้ภาษาและเข้าใจสีหน้าท่าทางได้ เปล่งเสียงเลียนเสียงพยัญชนะ แต่ไม่มีความหมาย	เล่นจ๊ะเอ๋ได้ ตามไปเก็บของที่ตกหรือร้องตามแม่เมื่อแม่จะออกไปจากห้อง หยิบอาหารกินได้
12 เดือน	เกาะเดิน ยืนเองได้ชั่วครู่ อาจกางแขนขาเพื่อทรงตัว	ใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ หยิบของเล็กๆ ได้ถนัด หยิบของใส่ถ้วยหรือกล่อง	เรียกพ่อ แม่ หรือคำพูดโดด ที่มีความหมาย 1 คำ ทำท่าทางตามคำบอกที่มีท่าทางประกอบได้	ตบมือ เลียนท่าทาง โบกมือ สาธุ ร่วมมือเวลาแต่งตัว และชอบสำรวจ
15 เดือน	เกาะเดินเองได้	วางของซ้อนกัน 2 ชิ้น	พูดเป็นคำโดดที่มีความหมาย ชี้ส่วนต่างๆ บนใบหน้าได้ตามคำบอก	ใช้ช้อนตักแต่ยังหกอยู่บ้าง กลิ้งลูกบอลรับ-ส่ง กับผู้ใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) พฤติกรรมพัฒนาการปกติ ของเด็กแรกเกิด - 6 ปี

18 เดือน	เดินคล่อง วิ่ง ยืน ก้มลงเก็บของแล้ว ลุกขึ้นได้โดยไม่ล้ม จูงมือเดียวขึ้นบันได	วางของซ้อนได้ 3 ชั้น ขีดเขียนเป็นเส้นยุ่งๆ	ชี้รูปภาพตามคำบอกได้ พูดเป็นคำโดดได้หลายคำ ทำตามคำบอกที่ไม่มีท่าทางประกอบได้	ถือด้วยน้ำดื่มเอง
2 ปี	เดินขึ้นบันได เตะลูกบอลได้ กระโดด 2 เท้า	ต่อรถไฟ ขีดเส้นตรงและโค้งเป็นวงๆ ได้ ตั้งซ้อนได้ 6 ชั้น เปิดหนังสือทีละหน้า	พูด 2-3 คำต่อกันได้อย่างมีความหมาย บอกชื่อของที่คุ้นเคยได้ บอกชื่อตัวเองได้	เลียนแบบผู้ใหญ่ ใช้ช้อนตักอาหารกินเองได้ บอกได้เวลาจะถ่ายอุจจาระ
3 ปี	ขึ้นบันไดสลับเท้า ขี่สามล้อ	วาดวงกลมได้ ต่อชิ้นไม้ 3 ชิ้นเป็นสะพาน	เล่าเรื่องที่ตนประสบมาให้ผู้อื่นฟัง เข้าใจประมาณร้อยละ 50	ถอดรองเท้าและใส่เสื้อได้ รู้เพศตนเอง แบ่งของให้คนอื่นได้บ้าง เล่นกับคนอื่น ควบคุมการถ่ายอุจจาระได้
4 ปี	เกาะเดิน ยืนเองได้ชั่วครู่ อาจกางแขนขาเพื่อทรงตัว	วาดสี่เหลี่ยมได้ วาดคนได้ 3 ส่วน ต่อชิ้นไม้ 5 ขึ้นได้	ร้องเพลง พูดเป็นประโยค ถามคำถาม เล่าเรื่องให้ผู้อื่นฟังเข้าใจได้ทั้งหมด รู้จัก 4 สี	เล่นรวมกับคนอื่นได้ ควบคุมการถ่ายปัสสาวะได้เวลากลางวัน กลัดกระดุมเอง
5 ปี	กระโดดสลับเท้าได้ กระโดดข้าม สิ่งกีดขวางเตี้ยๆ ได้ เดินต่อเท้าเป็นเส้นตรงได้	จับดินสอได้ถูกต้อง วาดสามเหลี่ยมได้ตามแบบ วาดคนได้ 6 ส่วน ต่อบันได 6	พูดฟังเข้าใจได้ ถามเกี่ยวกับความหมายและเหตุผล จำตัวอักษรได้ นับสิ่งของได้ 5 ชิ้น นับ	เล่นอย่างมีกติกา แต่งตัวเองเล่นสมมติโดยใช้จินตนาการ ไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) พฤติกรรมพัฒนาการปกติ ของเด็กแรกเกิด - 6 ปี

	โดยไม่ล้ม	ขึ้น	เลขได้ถึง 20	ปัสสาวะรดที่นอนเวลากลางคืน
6 ปี	เดินบนส้นเท้า เดินต่อเท้าถอยหลังได้ ใช้ 2 มือรับลูกบอลที่โยนมา ยืนกระโดดไกลประมาณ 120 ซม.	วาดรูปสี่เหลี่ยมชนมเปียกปูนได้ และสี่เหลี่ยมที่มีเส้นทะแยงมุม เขียนตัวอักษรง่ายๆ ได้	รู้ซ้ายขวา นับได้ถึง 30 อธิบายความหมายของคำได้ บอกความแตกต่างของ 2 สิ่งได้ เข้าใจเกี่ยวกับขนาด น้ำหนัก รูปร่าง ระยะ	ช่วยงานบ้านได้ เล่นอย่างมีกติกา ผูกเชือกรองเท้าได้

เด็กส่วนใหญ่จะมีพัฒนาการไปตามอายุ แต่บางรายอาจมีพัฒนาการผิดไปจากปกติ ทำให้สังเกตเห็นพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากเด็กทั่วไป ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะพฤติกรรมที่พบได้บ่อยเท่านั้น

1) การดูดนิ้ว การดูดนิ้วเป็นพฤติกรรมที่พบได้บ่อยซึ่งเป็นเรื่องปกติในวัยเด็ก เนื่องจากพัฒนาการของเด็กมักใช้การดูดนิ้วเป็นการสร้างความพึงพอใจให้กับตนเอง แต่จะดูดมากขึ้นเมื่อหิว ง่วงนอนหรือเหงา ปกติอายุ 1-2 ปี ไปแล้วจะดูดนิ้วน้อยลงและหายไปเมื่ออายุ 3-4 ปี รายที่ยังเลิกดูดนิ้วไม่ได้หลังอายุ 3-4 ปี ไปแล้ว อาจเพราะถูกปล่อยทิ้งไว้ลำพังบ่อย ๆ หรือต้องเผชิญกับความเครียดจากการเจ็บป่วยหรือมีน้องใหม่ วิธีการของพ่อแม่ ผู้ใหญ่ที่พยายามให้เด็กเลิกโดยการทำโทษ ดึงมือเอานิ้วออกจากปาก ดุว่าหรือล้อเลียนล้วนเป็นสิ่งที่ไปเพิ่มความเครียดให้กับเด็กทั้งสิ้นซึ่งจะยิ่งทำให้ดูดนิ้วมากขึ้น หากไม่เลิกดูดไปจนถึงอายุ 6-7 ปี ฟันแท้เริ่มจะขึ้นและจะส่งผลเสียต่อการเจริญเติบโตของขากรรไกรและการสบกันของฟันที่ผิดปกติ การช่วยเหลือ ผู้ปกครองหรือผู้เลี้ยงดูเด็กควรสังเกตตั้งแต่เด็กยังเล็กไม่ถึง 1 ขวบ ถ้าเห็นเด็กดูดนิ้วโดยเฉพาะช่วงเวลาที่ห่างจากการให้นมมื้อก่อนประมาณ 2 ชั่วโมงสำหรับเด็กที่กินนมแม่หรือ 3 ชั่วโมงในเด็กที่กินนมผสม ควรจะให้นมทันทีไม่ควรปล่อยให้หิวนาน ในเด็กที่อายุเกิน 1 ขวบแล้วควรพยายามหลีกเลี่ยงงดเว้นการดุว่าตำหนิหรือล้อเลียน ถ้าอายุเกิน 3-4 ปี แล้วยังไม่เลิกดูดนิ้วควรพยายามใช้วิธีอธิบายให้เข้าใจและต่อรองพร้อมทั้งชมเชยเมื่อเด็กทำได้ ไม่ควรใช้วิธีการลงโทษหรือตำหนิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) การร้องอาละวาดแผลงฤทธิ์ อาการร้องอาละวาด แผลงฤทธิ์เมื่อถูกขัดใจเป็นอาการที่พบบ่อยในเด็กอายุ 2-5 ปี โดยอาจมีอาการกลั้นหายใจร่วมด้วย อาการเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตาม

พัฒนาการปกติของเด็กซึ่งจะค่อย ๆ หายไปได้เอง ถ้าพ่อแม่และผู้ใหญ่มีขอบเขตการปฏิบัติต่อเด็กที่ชัดเจนภายใต้สัมพันธภาพที่ดีต่อกันและไม่สนใจต่อการกระทำของเด็ก แต่ถ้าพ่อแม่คอยตามใจอยู่เสมอจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมลักษณะนี้มากยิ่งขึ้น การช่วยเหลือ ผู้ปกครองต้องเข้าใจว่าอาการอาละวาดแผลงฤทธิ์ที่เห็นนี้เป็นการแสดงออกทางอารมณ์ของเด็กซึ่งจะค่อยหายได้เองถ้าได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสม ไม่ยั่วให้เด็กโกรธหรือขัดใจโดยไม่จำเป็น ขณะเดียวกันก็ไม่ใช่ตามใจกันตลอดเวลา เวลาที่เด็กร้องผู้ดูแลเด็กต้องพยายามเบี่ยงเบนความสนใจของเด็กไปที่อื่น และเมื่อโตขึ้นต้องพยายามอธิบายถึงเหตุผลให้เข้าใจ ในกรณีที่ไม่ตามใจไม่ควรดูหรือทำโทษจะทำให้เด็กโมโหและอาละวาดมากขึ้น แต่ควรจะบอกว่าพ่อแม่รักเขาแต่จะไม่ยอมตามใจในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ถ้าอยากร้องไห้จะปล่อยให้ร้องแล้วค่อยคุยกันใหม่เมื่อหยุดร้อง โดยปล่อยให้อยู่ในมุมสงบ

3) ปัสสาวะรดที่นอน เด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 90 จะสามารถควบคุมการขับถ่ายในตอนกลางวันได้เมื่ออายุ 4 ปี ประมาณร้อยละ 25 ของเด็กนี้จะไม่ปัสสาวะรดที่นอน เมื่ออายุได้ 8 ปี เด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 90 จะเลิกปัสสาวะรดที่นอน สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการไม่ได้ฝึกการขับถ่ายอย่างเพียงพอหรือไม่เหมาะสม รายที่ถูกบังคับเรื่องการถ่ายอาจทำให้เกิดอารมณ์โกรธและเอาชนะโดยจิตใต้สำนึกด้วยการปัสสาวะรดที่นอนหรือรายที่ไม่ได้ฝึกดีพอจะควบคุมการถ่ายปัสสาวะไม่ได้ ความเครียดในบางกรณีจะมีผลต่อจิตใจและการควบคุมกระเพาะปัสสาวะด้วย เช่น การย้ายบ้านใหม่ การมีน้องใหม่หรือการตายในครอบครัวการช่วยเหลือ แนะนำให้ทำตารางบันทึกการปัสสาวะรดที่นอน ถ้าวันไหนไม่เปียกอาจมีการให้รางวัลเล็กน้อย สอนให้เด็กโตซักชุดนอนและผ้าปูที่นอนเองเมื่อเปียก ให้งดน้ำและของเหลวหลังอาหารเย็น การปลุกเด็กไปเข้าห้องน้ำอาจได้ผลบ้างบางราย แต่ขณะเดียวกันบางรายอาจก่อให้เกิดความหงุดหงิดโมโหทั้งเด็กและพ่อแม่ หากปฏิบัติตามข้อแนะนำเป็นเวลาหลายเดือนแล้วไม่ดีขึ้น ควรส่งตัวเด็กไปรับการรักษาต่อกับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญโรคเด็กต่อไปเนื่องจากอาจจะจำเป็นต้องใช้ยาในบางกรณี

2.2.1.6 การส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคในวัยเด็ก

การส่งเสริมสุขภาพในวัยเด็กเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้าเด็กมีการเจริญเติบโต มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย ก็จะส่งผลให้โตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์แข็งแรง มีศักยภาพ พร้อมที่จะพัฒนาประเทศได้ ซึ่งในบทนี้ขอกล่าวถึงแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพในวัยเด็กพอสังเขป ดังนี้

1) การป้องกันการติดเชื้อในวัยเด็กที่ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพคือการได้รับวัคซีน ร่างกายจะสร้างภูมิคุ้มกันขึ้นมาจากการกระตุ้นของวัคซีน วัคซีนบางชนิดต้องให้หลายครั้งเพื่อกระตุ้นให้มีภูมิคุ้มกันในระดับที่สูงพอที่จะอยู่ในร่างกายได้นาน เด็กทุกคนควรได้รับวัคซีนตั้งแต่แรกเกิดตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) การสอนให้เด็กได้รู้จักดูแลสุขภาพอนามัยส่วนบุคคลและผู้อื่น เช่น การอาบน้ำ แปรงฟัน สระผม เป็นต้น จะช่วยลดการแพร่ระบาดของโรค โดยเฉพาะโรคติดต่อทางเดินหายใจ เช่น

ไข้หวัด เป็นต้น ต้องสอนให้เด็กรู้จักใช้ผ้าเช็ดหน้าปิดปากและจมูกเวลาไอจาม สำหรับผู้หญิงต้องสอนให้รู้จักการทำความสะอาดหลังถ่ายปัสสาวะและอุจจาระ

3) การรับประทานอาหาร ควรให้เด็กรับประทานอาหารมื้อหลัก 3 มื้อ สอนเด็กให้รู้คุณค่าของอาหารหลัก 5 หมู่ ได้แก่ โปรตีน คาร์โบไฮเดรต ไขมัน วิตามินและเกลือแร่ รวมถึงการรับประทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ เพื่อเสริมสร้างการเจริญเติบโตของร่างกาย

4) การป้องกันอุบัติเหตุ เมื่อเด็กเริ่มคลานได้ เดิน และวิ่งได้ ต้องระวังอันตรายจากการพลัดตกหกล้ม ตกบันได เอามือไปแหย่ปลั๊กไฟ อันตรายจากท้องถนน จมน้ำและถูกสัตว์เลี้ยงกัด ไม่ควรให้เล่นของเล่นจำลองพวกอาวุธซึ่งคล้ายของจริง เพราะเด็กอาจเข้าใจผิดไปเล่นของจริงแล้วอาจเกิดอันตรายได้

5) การดูโทรทัศน์ ผู้ปกครองควรดูโทรทัศน์ด้วยกันกับเด็กและกำกับการดูโทรทัศน์ของเด็ก โดยพยายามอย่าให้ดูรายการที่รุนแรงทำร้ายกัน จะทำให้เกิดมีนิสัยก้าวร้าวยิ่งขึ้น

6) ผู้ปกครองควรให้ความรัก ความใส่ใจ และสั่งสอนสิ่งที่ถูกที่ควรแก่เด็ก เพื่อเป็นการปลูกฝังสิ่งที่ดี เมื่อเด็กมีความรักความผูกพันในครอบครัวจะสามารถลดปัญหาด้านพฤติกรรมรุนแรงในเด็กได้

2.2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก

ทฤษฎี คือ คำอธิบายที่เป็นผลสรุปจากการศึกษาพัฒนาการและพฤติกรรมมนุษย์โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ทุกทฤษฎีตั้งอยู่บนความเชื่อบางประการ ใช้อธิบายพัฒนาการมนุษย์ในด้านต่างๆ ความรู้จากทฤษฎี ทำให้ผู้ศึกษานาไปตั้งสมมติฐานเพื่อตรวจสอบและยืนยันความจริงที่ได้ค้นพบหรือความจริงที่แตกต่างจากเดิม ทำให้ทราบว่าข้อมูลใดที่มีความสำคัญหรือไม่สำคัญ จริงหรือไม่จริง ทฤษฎีเปรียบเสมือนเลนส์ที่ใช้มองลักษณะพัฒนาการต่างๆ ของมนุษย์ ทำให้เห็นและเข้าใจพัฒนาการมนุษย์แต่ละช่วงวัยได้ชัดเจน

2.2.2.1 ทฤษฎีชีววิทยา ทฤษฎีที่จัดอยู่ในกลุ่มชีววิทยา (biological theories) ได้รับอิทธิพลจากการศึกษาของชาร์ลดาร์วิน (Charles Darwin) เน้นอิทธิพลของการมีปฏิสัมพันธ์ของบุคคลและสิ่งแวดล้อม มองมนุษย์ในแง่วิวัฒนาการ และการปรับตัวเพื่อการมีชีวิตรอด

1) ทฤษฎีพัฒนาการของพันธุกรรม เช่น กฎการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม ของเมนเดล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ทฤษฎีวุฒิภาวะของกีเซล (Gesell) สามารถใช้อธิบายพัฒนาการด้านร่างกายที่เกิดขึ้นโดยเน้นว่าการเจริญเติบโตของมนุษย์ เป็นกระบวนการพัฒนาต่อเนื่อง เป็นแบบแผนตามลำดับขั้นความ ก้าวหน้าของพัฒนาการจำเป็นต้องมีการปรับประสบการณ์ใหม่เข้ามารวมกับประสบการณ์

เก่าและเกิดความสามารถใหม่ขึ้น พฤติกรรมที่แสดงออกมาเป็นการแสดงออกของกระบวนการเปลี่ยนแปลงของวุฒิภาวะ (maturation) ของระบบประสาทของมนุษย์ กีเซล ให้คำอธิบายทฤษฎีว่าพฤติกรรมเป็นผลมาจากยีนส์ ความพร้อมของกล้ามเนื้อและระบบประสาท และจะปรากฏเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมและในเวลาที่ไล่เลี่ยกัน ซึ่งเป็นวงจรของพฤติกรรม (Cycle of behavior) กีเซล ใช้พฤติกรรมเป็นเครื่องวัดพัฒนาการเด็ก โดยแบ่งพัฒนาการออกเป็น 4 ด้านใหญ่ๆ คือ พัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ (gross motor development) พัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก หรือการปรับตัว (fine motor development) พัฒนาการด้านภาษา (language development) พัฒนาการด้านสังคมและการช่วยเหลือตนเอง (personal – social development)

3) ทฤษฎี Ethology มีความเชื่อเรื่องอิทธิพลของธรรมชาติที่มีอยู่เหนือกระบวนการปรับตัวและการเรียนรู้ โดยธรรมชาติได้วางโปรแกรมการพัฒนาให้บุคคลมาแล้วตั้งแต่เกิด เช่น เด็กทารกมีความน่ารัก เกิดความรักใคร่ผูกพันระหว่างมารดา-ทารก เด็กทุกชาติรู้จักการร้องอ้อแอ้ คนทุกคนแสดงสีหน้าเหมือนกันเวลาเศร้าเสียใจ เป็นต้น

2.2.2.2 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์

1) Physchosexual developmental stage ของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) อธิบายว่าความต้องการหรือสัญชาตญาณทางเพศเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพเนื่องจากสัญชาตญาณทางเพศเป็นพลังผลักดันให้คนแสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อลดแรงขับนั้น ในแต่ละวัยของพัฒนาการตั้งแต่วัยทารกถึงวัยรุ่น ในวัยเด็กมีแหล่งที่เด็กจะเกิดความสุข ความพึงพอใจบริเวณอวัยวะในแต่ละระยะไม่เหมือนกัน ซึ่งเด็กจะต้องผ่านเป้าหมายแต่ละระยะ ถ้าเด็กไม่บรรลุเป้าหมายก็จะทำให้เด็กยึดติดอยู่กับระยะนั้น และการพัฒนาในระยะต่อไปไม่ดี มีผลต่อการปรับตัวทางจิตสังคมเมื่อเติบโตขึ้น ฟรอยด์ เชื่อว่าบุคลิกภาพและการแสดงออกของบุคคลมีความเกี่ยวข้องกับจิต โดยกล่าวถึงโครงสร้างของจิต ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ดังนี้

- Id เป็นแรงขับที่เกิดจากสัญชาตญาณซึ่งอยู่ใต้จิตสำนึก (unconcious)
- Ego เป็นองค์ประกอบของบุคลิกภาพของคนที่อยู่ในจิตสำนึก (concious) เป็นกลไกปรับเปลี่ยนความต้องการของ id ให้แสดงออกมาเหมาะสมกับสภาพเป็นจริงที่เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นในสังคม พยายามทาความเข้าใจกับความเป็นจริงว่าอะไรทำได้ อะไรทำไม่ได้
- Super ego เป็นส่วนของจิตที่ประกอบด้วยความรู้สึกผิดชอบชั่วดี เป็นเหมือนมโนธรรมที่บอกว่าไม่ควรทำอะไร และอุดมคติที่บอกว่าควรจะทำอะไร ทำหน้าที่เป็นเหมือนผู้อบรมสั่งสอนควบคุมความประพฤติ เมื่อบุคคลเผชิญปัญหาที่ id ไม่ได้รับความพึงพอใจ ego จะสร้างกลไกป้องกัน (defense mechanism) เพื่อควบคุมเก็บกดความคิด ที่เกิดจากการไม่ได้รับการตอบสนองกลไกเหล่านั้น เช่น การถดถอย การโทษผู้อื่น การเก็บกด เป็นต้น

เอกสารนี้มีลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟรอยด์ได้แบ่งพัฒนาการทางจิต - เพศ ออกเป็น 5 ระยะ คือ

- ระยะ oral stage อยู่ในช่วงวัยแรกเกิด – 1 ปี ทารกจะมีความสุข ความพึงพอใจบริเวณปาก ริมฝีปาก ลิ้น ฟัน กิจกรรมส่วนใหญ่จึงเป็นการดูด การกัด การเคี้ยว และการส่งเสียง ในวัยขวบแรกปีนี้ ทารกต้องพึ่งผู้ใหญ่อย่างมาก ไม่มีความอดทนรอคอย ความคิดความพอใจอยู่ที่ตนเองเป็นศูนย์กลาง ถ้าทารกไม่ได้รับความพึงพอใจอย่างเต็มที่ ทารกจะมีจิตยึดติด (fixation) ซึ่งอาจแสดงออกเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลนั้น เช่น ชอบกินจุบจิบ ชอบพูดคุย ชอบนินทา ชอบสูบบุหรี่ เป็นต้น เรียกว่ามี oral character แต่ถ้าได้รับการตอบสนองความต้องการมากเกินไป อาจพัฒนาบุคลิกภาพเป็นคนมองทุกสิ่งทุกอย่างในด้านดี และพึ่งพาผู้อื่นมากเกินไป

- ระยะ anal stage อยู่ระหว่างอายุ 1 – 3 ปี บริเวณทวารหนักเป็นอวัยวะที่เด็กจะแสวงหาความพึงพอใจ เป็นช่วงที่เด็กมีพัฒนาการของกล้ามเนื้อหูรูดแล้ว เด็กสามารถกลั้นและปล่อยอุจจาระเมื่อตนเองต้องการ ความพึงพอใจของเด็กในขั้นนี้จึงอยู่ที่การขับถ่าย บิดามารดาเริ่มหัดควบคุมการขับถ่ายโดยให้ถ่ายเป็นเวลา และถ่ายเป็นที่ ซึ่งสามารถมีผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก ถ้าเด็กถูกบังคับหรือเข้มงวดเกินไป เด็กไม่ได้รับความพึงพอใจ จะพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่ยึดติด (fixation) อยู่กับวัยนี้ เรียกว่ามี anal character เช่น เป็นคนเจ้าระเบียบ หรือรักความสะอาดจนเกินไป ชอบสะสมวัตถุต่างๆ เพื่อความพึงพอใจ แต่ถ้าถูกละเลยการฝึกการขับถ่ายจะพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่มีระเบียบหรือไม่รู้จักจัดระบบของงาน

- ระยะ phallic stage อยู่ระหว่างอายุ 3 – 6 ปี อวัยวะสืบพันธุ์เป็นบริเวณที่เด็กจะแสวงหาความพึงพอใจ เพราะเป็นบริเวณที่น่าสนใจ และไวต่อการกระตุ้นความรู้สึกของเด็ก เด็กเริ่มสังเกตความแตกต่างของอวัยวะเพศชายและหญิง เด็กบางคนชอบเล่นอวัยวะเพศของตนเอง เริ่มอยากรู้อยากเห็นสิ่งที่แตกต่าง ช่วงเวลานี้เป็นระยะของ oedipus complex คือ เด็กผู้ชายจะติดมารดา และอิจฉาบิดาที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมารดา และ electra complex คือ เด็กผู้หญิงจะติดบิดาและอิจฉามารดาที่มาใกล้ชิดบิดา แต่เมื่อเด็กโตขึ้นก็สามารถปรับบทบาทเป็นปกติได้ โดยที่เด็กจะเข้าใจได้ว่าบิดามารดามีความสัมพันธ์กันในฐานะคู่ครองด้วยนอกเหนือจากบทบาทที่เป็นบิดามารดา และหันมาเลียนแบบบิดามารดาที่เป็นเพศเดียวกันกับตนเอง (identification) ทำให้เด็กสามารถพัฒนาเพศที่เหมาะสมของตนเอง แต่ถ้าเด็กไม่สามารถแก้ไขความรู้สึกของตนที่มีต่อบิดามารดาที่เป็นเพศตรงกันข้าม เด็กจะพัฒนาไปสู่การมีปัญหาในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ การเลือกคู่ครอง และการมีบทบาททางเพศที่ผิดปกติได้

- ระยะ latency stage อยู่ระหว่างอายุ 6 – 12 ปี ระยะนี้พลังทางเพศจะไม่แสดงออกถือว่าอยู่ในระยะพัก แต่จะถูกทดแทนด้วยพลังความต้องการด้านอื่น โดยเฉพาะการแสวงหาความสุขจากการคบเพื่อนร่วมวัย เล่นกับเด็กเพศเดียวกัน เรียนรู้การปรับตัวต่อสังคมเพื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ระยะ genital stage อยู่ระหว่างอายุ 12 – 18 ปี เป็นระยะที่เข้าสู่วัยรุ่นมีวุฒิภาวะของระบบสืบพันธุ์ (mature sexuality) และมีการสร้างฮอร์โมนเพศ อวัยวะสืบพันธุ์เริ่มกลับมาเป็นแหล่งของความสุข ความพึงพอใจ ฟรอยด์ เชื่อว่าเด็กวัยนี้เป็นวัยที่มีแรงขับทางเพศอย่างเต็มที่ ความรู้สึกทางเพศเป็นไปอย่างสมบูรณ์ มีความสนใจในเพศตรงข้าม ความสัมพันธ์กับบิดามารดาจะลดลง สร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นมากขึ้น และมีการแสวงหาคู่ นำไปสู่การแต่งงานและมีครอบครัว เติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไป

2) Psychosocial developmental stage ของ อิริค อิริคสัน (Erik Erikson) ได้สร้างทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคมขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการทางจิตเพศของฟรอยด์ และได้พัฒนาแนวคิดใหม่โดยมีแนวคิดว่าปัจจัยทางด้านสังคม และวัฒนธรรมมีผลต่อพัฒนาการทางจิตสังคมของแต่ละช่วงอายุ และจะดำเนินไปเรื่อยๆ ตลอดช่วงอายุขัย ในขณะที่ทฤษฎีของฟรอยด์ สิ้นสุดที่วัยรุ่น การพัฒนาการทางจิตสังคมของบุคคลในแต่ละระยะจะเผชิญปัญหาและภาวะวิกฤตต่างๆ (psychosocial crisis) ที่ต้องใช้ความพยายามเพื่อจะแก้ไขให้หมดไป ถ้าเกิดความคับข้องใจ (psychological conflict) ไม่ได้รับการแก้ไขอาจทำให้พัฒนาการขั้นต่อไปเกิดความล่าช้า อีริคสัน ได้เสนอพัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางสังคม-จิตใจ 8 ขั้น ดังนี้

2.1) ความไว้วางใจแย้งกับความไม่ไว้วางใจผู้อื่น (Trust vs Mistrust) เป็นขั้นพัฒนาด้านวางใจหรือไม่ไว้วางใจ เกิดขึ้นในวัยแรกเกิด – 1 ปี เป็นระยะที่การตอบสนองของบิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดูมีความสำคัญอย่างมากในการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของทารก คือ การได้รับอาหาร ความปลอดภัย ความรัก การอุ้ม การสัมผัส ความสุขสบาย ถ้าทารกได้รับการตอบสนองความต้องการอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ ก็จะเกิดความพึงพอใจและพัฒนาเป็นความไว้วางใจต่อผู้อื่น ซึ่งความไว้วางใจ (trust) เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สุดสาหรับการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดี (health personality) แต่ถ้าขาดการดูแลเอาใจใส่ไม่ได้รับความรัก ความอบอุ่น หรือได้รับการตอบสนองความต้องการแต่ไม่เพียงพอ ทารกจะพัฒนาความรู้สึกเป็นไม่ไว้วางใจผู้อื่น มองโลกในด้านไม่ดี ชอบระแวงสงสัยผู้อื่น และแสดงความรักต่อผู้อื่นไม่เป็น

2.2) ความเป็นตัวของตัวเองแย้งกับความละอายใจและไม่แน่ใจ (Autonomy vs. Shame and Doubt) เกิดขึ้นในช่วงอายุ 1 – 3 ปี หรือวัยหัดเดิน เป็นวัยที่พัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง หรือความละอาย และสงสัยไม่แน่ใจ ในระยะนี้เด็กจะมีการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง คือชอบค้นหา อยากรู้อยากเห็น และพยายามทำอะไรๆ ด้วยตนเอง เช่น ตักอาหารใส่ปากเอง ใส่เสื้อผ้าเอง เป็นต้น เด็กจะรู้สึกภาคภูมิใจมากที่สามารถทำอะไรด้วยตนเองได้ และพัฒนาความรู้สึกมั่นใจในความสามารถของตนเอง แต่ถ้าเด็กไม่ได้ทำในสิ่งที่ตนเองทำได้ บิดามารดาคอยห้ามหรือใช้คำว่า “ อย่า” ตลอดเวลา ให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำในสิ่งที่ยังไม่พร้อม หรือใช้คำดุด่าลงโทษ แทนคำชมเชยต่อกิจกรรมที่เด็กทำ เด็กจะพัฒนาความรู้สึกละอายและสงสัย ไม่แน่ใจในความสามารถของตนเอง

2.3) ความคิดริเริ่มแย้งกับความรู้สึกผิด (Initiative vs. Guilt) เกิดขึ้นในช่วงอายุ 3 – 6 ปี เป็นขั้นที่พัฒนาความคิดริเริ่ม หรือความรู้สึกผิด จากการที่มีโอกาสสำรวจสิ่งแวดล้อมมากขึ้นในวัยหัดเดิน เด็กวัยก่อนเรียนนี้จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวโดยการซักถามสงสัยอยู่ตลอดเวลา เด็กที่ได้รับการสนับสนุนให้หัดใช้ความสามารถของตนเอง จะเริ่มพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เด็กจะมีความอยากรู้ อยากลองทำในสิ่งต่างๆตามความคิดของตนเอง เริ่มมีความสามารถในการวางแผนในการทำกิจกรรมของตนเองโดยการคิดเอง และพยายามทำตามแผนที่วางไว้ แต่ถ้าผู้ใหญ่ไม่สนับสนุนหรือห้ามปรามการทำกิจกรรมของเด็ก จำกัดการสำรวจสิ่งแวดล้อมของเด็ก หรือคอยตำหนิการกระทำให้เด็กรู้สึกว่าไม่ดี สิ่งเหล่านี้จะทำให้เด็กรู้สึกผิด (guilt) และไม่กล้าที่จะเริ่มทำอะไรเองต่อไป เป็นผลเสียในการพัฒนาบุคลิกภาพในระยะต่อมา

2.4) ขยันหมั่นเพียรแย้งกับปมด้อย (Industry vs. Inferiority) เกิดขึ้นในช่วงอายุ 6 – 12 ปี เป็นขั้นพัฒนาความขยันหมั่นเพียรหรือความรู้สึกด้อยในวัยเรียน เด็กจะเริ่มฝึกทักษะในการเรียน การเขียน การอ่าน หรือทักษะทางสังคม เริ่มมีความขยันหรือมีความสำเร็จของตน เด็กจะพัฒนาความรู้สึกในด้านดีต่อความภาคภูมิใจในตนเองและผลสำเร็จที่ได้รับ ถ้าทำไม่สำเร็จและเกิดความรู้สึกว่าตนเองทำไม่ได้เหมือนคนอื่นจะเกิดความรู้สึกด้อย รู้สึกตนเองไม่มีความสามารถ ขาดความมั่นใจในตนเอง

2.5) การพบอัตลักษณ์แห่งตนแย้งกับการไม่เข้าใจบทบาทตนเอง (Identity vs. Role Confusion) เกิดขึ้นในช่วงอายุ 12 – 18 ปี เป็นขั้นพัฒนาการรู้จักตนเอง มีเอกลักษณ์หรือสับสนในบทบาท วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่เปลี่ยนจากวัยเด็กเป็นวัยผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงมากมายทั้งด้านร่างกาย และสติปัญญา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำให้เด็กค้นหาความเป็นตนเองอย่างแท้จริง วัยรุ่นจึงต้องเริ่มสร้างความรู้สึกความเป็นตนเอง การมีสัมพันธภาพกับกลุ่มเพื่อน (peer group) กำหนดวิถีชีวิตที่ตนเองต้องการ การวางอนาคตและอาชีพของตนเอง วัยรุ่นบางคนพยายามทาตามแบบอย่างบุคคลที่เขาชื่นชอบและนำมาเป็นรูปแบบของตนเอง ถ้าวัยรุ่นไม่สามารถค้นหาเอกลักษณ์ของตนเองได้ จะสับสนในบทบาทของตนเอง อาจนำไปสู่ปัญหาพฤติกรรมต่างๆ เช่น ต่อต้านสังคม แยกตนเอง และติดสิ่งเสพติด เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6) ความรักร่วมใจแย้งกับความเปล่าเปลี่ยว (Intimacy and solidarity vs. isolation) เกิดในช่วงผู้ใหญ่ตอนต้น

2.7) การสนับสนุนผู้อื่นแย้งกับการพะวงเฉพาะตนเอง (Generativity vs. self absorption) เกิดในผู้ใหญ่วัยกลางคน

2.8) ความมั่นคงทางใจแย้งกับความสิ้นหวัง (Integrity vs. despair) เกิดในวัยสูงอายุ

2.2.2.3 ทฤษฎีพัฒนาการทางอารมณ์

นักจิตวิทยาหลายคนได้ศึกษาเกี่ยวกับการเกิดอารมณ์ของมนุษย์ ทฤษฎีที่จะช่วยอธิบายพัฒนาการด้านนี้ที่เป็นที่รู้จักกันดีคือ **ทฤษฎีทางอารมณ์ของออสุเบล** (David P Ausubel) ออสุเบลกล่าวว่า อารมณ์ของมุนษย์มีพัฒนาการตามระดับอายุ อารมณ์แต่ละชนิดของมนุษย์เกิดขึ้นในวัยต่างๆ ของมนุษย์ตามระดับขั้นของพัฒนาการ ส่วนความกดดันของอารมณ์ จะมากน้อยเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ของพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งลักษณะอารมณ์ออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1) **อารมณ์ดี (Positive Emotions)** ได้แก่ อารมณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ได้รับรู้ในสิ่งที่เขาปรารถนาจะรับรู้ หรือตรงกับความปรารถนาของเขา อารมณ์ดีตามความคิดของออสุเบล คือ มีจิตปฏิสัมพันธ์ (Affection) ร่าเริง (Joy) เห็นอกเห็นใจ (Sympathy) และขำขัน (Humor)

2) **อารมณ์ไม่ดี (Negative Emotions)** ได้แก่ อารมณ์พลัดพรากจากความรัก ความกลัว ความวิตกกังวล โกรธ ก้าวร้าว และอิจฉา ออสุเบล ยังได้กล่าวอีกว่า อารมณ์ทั้งหมดนี้จะเกิดครบบริบูรณ์เมื่อเด็กอายุได้ 2 ปี

2.2.2.4 ทฤษฎีพัฒนาการทางความคิดสติปัญญา

ทฤษฎีในกลุ่มนี้สนใจศึกษาพฤติกรรมภายใน โดยเฉพาะในระบบความคิด ได้แก่ **ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของพีอาเจต์** (Piaget's Theory of Cognitive Development) โครงสร้างทฤษฎีของ จีน พีอาเจต์ (Jean Piaget) อยู่บนพื้นฐานของการศึกษาพัฒนาการเด็กจากการศึกษาระยะยาวด้วยการสังเกต พีอาเจต์ สนใจพัฒนาการของการเกิดความรู้ (knowledge) และลักษณะแบบแผนของการคิดของคนในแต่ละช่วงอายุ ว่าการเรียนรู้ เกิดขึ้นได้อย่างไร ซึ่งพีอาเจต์ เชื่อว่า ความรู้เกิดจากการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดกระบวนการทางสติปัญญา (mental operation) ที่จะรับข้อมูลเข้ามาสู่โครงสร้างทางปัญญา (schema) ที่มีอยู่ ซึ่งเรียกว่า การปรับเข้า (assimilation) และปรับขยายข้อมูลที่มีอยู่ให้เข้ากับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ซึ่งเรียกว่า การปรับขยาย (accommodation) ทำให้เกิดความรู้ หรือประสบการณ์ใหม่ และเมื่อกระบวนการปรับเข้าและปรับขยายอยู่ในสมดุล (equilibration) ก็จะนำไปสู่การพัฒนาสติปัญญาของแต่ละบุคคล

เอกสารนี้มีลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปใช้เพื่อการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีของ พีอาเจต์ ได้แบ่งลำดับขั้นพัฒนาการทางด้านสติปัญญาออกเป็น 4 ระยะดังนี้

1) ระยะพัฒนาการทางประสาทสัมผัส และการเคลื่อนไหว (Sensorimotor stage) อยู่ระหว่างอายุแรกเกิด – 2 ปี เป็นระยะที่การกระทำเกิดจากระดับปฏิกิริยาสะท้อนแรกเกิดไปสู่การใช้สัญลักษณ์ โดยใช้ร่างกายตนเองในการแสดงออกและสื่อสาร และเรียนรู้โลกจากการสัมผัส และการกระทำ พีอาเจต์ ได้แบ่งระยะนี้ออกเป็น 6 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1.1) ขั้นปฏิกิริยาสะท้อน (reflexive stage) อยู่ระหว่างอายุแรกเกิด – 1 เดือน เป็นขั้นที่ทารกจะมีพฤติกรรมสะท้อนอย่างง่าย (reflex) เช่น การดูดนิ้ว การกำมือ ซึ่งสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมเหล่านี้มาจากการสัมผัส เสียง กลิ่น และการมองเห็น

1.2) ขั้นพัฒนาการอวัยวะเคลื่อนไหวด้วยประสบการณ์เบื้องต้น (primary circular reactions) อยู่ระหว่างอายุ 1 – 4 เดือน เป็นขั้นที่ทารกใช้ประสบการณ์เบื้องต้นจากการได้รับการตอบสนองจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมด้วยปฏิกิริยาสะท้อน (reflex) เป็นแนวทางในการเคลื่อนไหวตนเอง ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวที่ไม่มีจุดมุ่งหมายและไม่มีการประสานงานกัน และมักเป็นพฤติกรรมที่กระทำซ้ำๆ และง่ายๆ เช่น การกำมือและปล่อยมือ หรือการกระตุกผ้าห่มซ้ำๆ

1.3) ขั้นพัฒนาการอวัยวะเคลื่อนไหวอย่างมีจุดมุ่งหมาย (secondary circular reactions) อยู่ระหว่างอายุ 4 – 8 เดือน เป็นขั้นที่ทารกเริ่มมีจุดมุ่งหมายในการกระทำ และมักกระทำซ้ำๆ เพราะเกิดความสนใจในผลของพฤติกรรมนั้น เช่น เมื่อทารกเขย่าของเล่นแล้วเกิดเสียง เสียงที่เกิดขึ้นจะกระตุ้นให้ทารกเขย่าของเล่นนั้นซ้ำๆ

1.4) ขั้นพัฒนาการประสานงานของอวัยวะ (coordination of secondary schemes) อยู่ระหว่างอายุ 8 – 12 เดือน เป็นขั้นที่ทารกเริ่มรู้จักแก้ปัญหาอย่างง่ายๆ โดยใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ เช่น รู้จักผลักหมอนออกเพื่อเอาตุ๊กตาที่ซ่อนไว้ใต้หมอน ทารกเริ่มมีพัฒนาการแนวคิดเกี่ยวกับการคงที่ของวัตถุ (object permanence) เรียนรู้ว่าถึงแม้วัตถุหรือบุคคลเมื่อพ้นสายตาก็ยังคงอยู่ไม่หาย

1.5) ขั้นพัฒนาการความคิดริเริ่มแบบลองผิดลองถูก (tertiary circular reactions) อยู่ระหว่างอายุ 12 – 18 เดือน เป็นขั้นที่เด็กเริ่มสร้างพฤติกรรมใหม่ด้วยการลองผิดลองถูก (trial and error) และสนใจถึงผลของพฤติกรรมใหม่ๆ มีการทดลองทำดูหลายๆ แบบ เพื่อดูว่าจะเกิดอะไรขึ้นอย่างมีจุดมุ่งหมาย และเริ่มที่จะมีความคิดริเริ่มในการกระทำสิ่งต่างๆ ต่อไป

1.6) ขั้นพัฒนาการโครงสร้างทางสติปัญญาเบื้องต้น (mental combinations) อยู่ระหว่างอายุ 18 – 24 เดือน เป็นขั้นที่เด็กเริ่มรู้จักคิดหาวิธีแก้ปัญหาโดยไม่ต้องอาศัยการลองผิดลองถูกอีก เด็กสามารถแสดงพฤติกรรมเลียนแบบผู้ใหญ่ได้ โดยอาศัยความจำในสิ่งที่ตนเองเคยเห็นและเป็นขั้นที่เด็กวัยนี้เริ่มใช้ภาษาในการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ระยะพัฒนาการก่อนเกิดความคิดอย่างมีเหตุผล (Preoperational stage) อยู่ระหว่างอายุ 2 – 7 ปี พีอาเจต์ แบ่งพัฒนาการขั้นนี้เป็น 2 ขั้นย่อย คือ

2.1) ขั้นพัฒนาการก่อนเกิดความคิดรวบยอดอย่างใช้เหตุผล (perconceptual substage) อยู่ระหว่างอายุ 2 – 4 ปี เป็นระยะที่มีความคิดที่ยึดตนเองเป็นจุดศูนย์กลาง (egocentism) จะมองสิ่งต่างๆ ในมุมมองของตนเอง โดยไม่เข้าใจความคิดของคนอื่นที่มีความแตกต่างไปจากตนเอง ความสามารถในการใช้ภาษาและสัญลักษณ์เป็นตัวแทนวัตถุเพิ่มขึ้น การเล่นเลียนแบบ

2.2) ขั้นพัฒนาการใกล้เกิดความคิดรวบยอดอย่างใช้เหตุผล หรือขั้นรู้จักคิดได้เอง (intuitive substage) อยู่ระหว่างอายุ 4 – 7 ปี เป็นระยะที่เด็กยังไม่สามารถที่จะใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ความคิดความเข้าใจของเด็กยังขึ้นอยู่กับการรับรู้ของเขาหรือสิ่งที่เขามองเห็นขณะนั้น และตัดสินการกระทำโดยดูจากลักษณะภายนอกที่เห็นอย่างเดียว เด็กเริ่มใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการคิดมากขึ้น เริ่มเลียนแบบพฤติกรรมผู้ใหญ่โดยเล่นแบบสมมติ

3) ระยะพัฒนาการความคิดอย่างมีเหตุผลเป็นรูปธรรม (Concrete operation stage) อยู่ระหว่างอายุ 7 – 11 ปี เด็กวัยนี้จะเข้าใจเหตุผลและรับรู้ความเป็นจริงมากขึ้นเรื่อยๆ ความคิดที่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางลดน้อยลง และเริ่มรับฟัง เข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น สามารถคิดย้อนกลับไปกลับมาได้ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ จัดแบ่งแยกหมวดหมู่ได้มากขึ้น เริ่มยอมรับเรื่องจริยธรรม และพยายามกระทำในสิ่งที่ถูกต้องด้วยตนเอง

4) ระยะพัฒนาการความเข้าใจอย่างมีเหตุผล (Formal operation stage) อยู่ในช่วงอายุ 11 ปีขึ้นไป เป็นระยะที่พัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดของเด็กพัฒนาขึ้นสู่ระดับวุฒิภาวะสูงสุด คือเด็กวัยนี้จะเริ่มคิดเหมือนผู้ใหญ่ สามารถที่จะคิดอย่างมีเหตุผล สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ความคิดได้ และเกิดความคิดรวบยอดในสิ่งที่เป็นนามธรรมนอกเหนือไปจากสิ่งที่ตาของเขามองเห็น

2.2.2.5 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม

การพัฒนาการทางจริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความประพฤติดี เป็นพฤติกรรมที่มีสำนึกและการตัดสินใจ ควบคุมพฤติกรรมให้แสดงออกในทิศทางที่ถูกต้อง เพื่อสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

ลอร์เรนซ์ โคลเบอร์ก (Lawrence Kohlberg) ได้พัฒนาแนวคิดทฤษฎีของพีอาเจต์ สร้างเป็นทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม (Kohlberg's theory of moral development) โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) ระดับก่อนมีจริยธรรมอย่างเป็นเหตุเป็นผล (Preconventional or premoral level) อยู่ในระหว่างอายุ 4 – 7 ปี โดยแบ่งระยะนี้เป็น 2 ขั้นตอน คือ

1.1) ระดับจริยธรรมของผู้อื่น (Heteronomous Morality) เด็กจะตัดสินว่าพฤติกรรมนั้นถูกหรือผิดขึ้นอยู่กับผู้ที่มีอำนาจเหนือพฤติกรรมของเขาเป็นผู้กำหนด เช่น พ่อ แม่ ครู

1.2) ผลประโยชน์ของตนเป็นใหญ่ (Individualism and Instrumental Purpose and Exchange) ถ้าพฤติกรรมที่แสดงออกแล้วได้รับรางวัล หรือคำชมซึ่งตนเองรู้สึกพอใจ เด็กจะตัดสินว่าพฤติกรรมนั้นถูกต้อง ดีงาม

2) ระดับจริยธรรมอย่างมีกฎเกณฑ์ (Conventional level) อยู่ในระหว่างอายุ 7 – 11 ปี เด็กเริ่มใช้กฎเกณฑ์ขึ้นมากำหนดความถูก ความดี โดยกลุ่ม หรือสังคมเป็นผู้กำหนด ดังนี้

2.1) การยอมรับของกลุ่ม เด็กตัดสินพฤติกรรมที่ดีหรือถูกโดยการยอมรับของกลุ่มเพื่อน (peer group)

2.2) ระเบียบของสังคม พฤติกรรมที่ดีหรือถูกขึ้นอยู่กับระเบียบ กฎหมาย ประเพณี หรือข้อกำหนดทางศาสนา

3) ระดับจริยธรรมอย่างมีวิจารณญาณ (Post conventional level) อยู่ในช่วงอายุ 12 ปีขึ้นไป ในระดับนี้พฤติกรรมขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสังคม จากการเรียนรู้สังคม ทำให้บุคคลพัฒนาสิ่งที่ดีที่ถูกที่ควรได้ด้วยตัวเอง พยายามให้คุณค่าทางจริยธรรมอย่างเที่ยงตรง และนำไปใช้โดยใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม เช่น การช่วยเหลือคนจนเป็นสิ่งที่ดี เพราะคนส่วนมากยอมรับและเห็นด้วย ในระดับนี้มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1) สัญญาสังคม (Social contract) การแสดงพฤติกรรมจะเป็นสิ่งที่สังคมส่วนมากยอมรับ

3.2) คุณธรรมสากล (Universal Ethical Principle) พฤติกรรมที่แสดงออกควรจะถูกต้องที่ได้รับการยอมรับจากคนส่วนมาก ทั่วโลกเป็นสากล เช่น ความมีใจยุติธรรม เน้นสิ่งที่ดีไม่ว่าจะอยู่ในที่ใดหรือสถานการณ์ใดก็ตาม

2.2.2.6 ทฤษฎีพัฒนาการทางจิตวิญญาณ

เฟาวเลอร์ (Fowler) ได้พัฒนาทฤษฎีทางจิตวิญญาณ (Spiritual development theory) ซึ่งกล่าวถึงพัฒนาการความศรัทธา (faith development) ซึ่งมี 7 ขั้นตอน โดยให้ความหมายความศรัทธาว่าเป็นวิธีการมองชีวิตในภาพที่เป็นองค์รวม โดยภาพในที่นี้เป็นตัวแทนภายใน และความรู้สึกของแต่ละคนต่อเหตุการณ์ที่สำคัญในชีวิต เฟาวเลอร์ ได้ศึกษาพัฒนาการความศรัทธาบนพื้นฐานของพีอาเจต์ อีริคสัน และโคลเบอร์ก ซึ่งมี 4 ขั้นตอน ที่มีความสัมพันธ์มากกับพัฒนาการทางสติปัญญา และจิตสังคมในวัยเด็ก ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นนำ (undifferentiated) อยู่ในช่วงวัยทารก เป็นขั้นก่อนที่จะมีพัฒนาการความศรัทธา เพราะทารกยังไม่มีความเชื่อ และยังไม่มีจริยธรรมในการกำหนดพฤติกรรมความศรัทธา จะเริ่มสร้างขึ้นจากการที่ทารกพัฒนาความไว้วางใจ โดยมีการปฏิสัมพันธ์กับบิดา มารดา

ขั้นที่ 1 (intuitive - projective) อยู่ในช่วงวัยเด็กตอนต้น ซึ่งเป็นช่วงที่เด็กเลียนแบบพฤติกรรมผู้อื่นโดยไม่เข้าใจความหมาย บิดามารดาเป็นผู้ที่เด็กให้ความศรัทธา เด็กจึงเริ่มเลียนแบบบิดามารดา และยอมรับความเชื่อของบิดามารดา

ขั้นที่ 2 (mythical - literal) อยู่ในช่วงวัยเรียน พัฒนาการทางจิตวิญญาณจะสอดคล้องไปกับพัฒนาการทางสติปัญญา และมีความสัมพันธ์อย่างมากกับประสบการณ์ และการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมของเด็ก เช่น คาดหวังว่าถ้าทำดีต้องได้รางวัลตอบแทน และถ้าทำไม่ดีต้องถูกลงโทษ

ขั้นที่ 3 (individuating - reflexive) อยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น วัยรุ่นเริ่มมีความสงสัยมากขึ้น และเริ่มเปรียบเทียบศาสนาที่บิดามารดานับถือกับศาสนาอื่น พยายามที่จะค้นหาศาสนาของตนเอง วัยรุ่นจะสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับความเชื่อความศรัทธาของตนเองได้เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น

2.2.2.7 การนำความรู้ทฤษฎีการพัฒนาการมาใช้ในการดูแลเด็ก

ให้คำแนะนำบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูเด็กให้เข้าใจในพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย และการปฏิบัติดูแลเด็กแต่ละวัยแตกต่างกัน ดังตัวอย่าง

1) ตามแนวทฤษฎีจิต – เพศ ของฟรอยด์

- เด็กทารกต้องให้ได้รับการดูด ไม่ว่าจะเป็นการดูดนม ดูดมือ ดูดปาก หรือการนำสิ่งของเข้าปากเพราะจะทำให้เด็กสงบและสบายได้

- ฝึกหัดให้เด็กในวัยหัดเดิน ขับถ่ายโดยจะต้องทำให้เกิดความพอดีในปฏิสัมพันธ์ระหว่างการยินยอม การต่อต้าน และการร่วมมือกัน โดยไม่เข้มงวด บังคับ ลงโทษเด็กมากเกินไป

- ถ้าพบเด็กอายุ 3 – 6 ปี เล่นอวัยวะเพศของตนเอง ต้องเข้าใจว่าเป็นเรื่องปกติตามวัย ซึ่งเป็นระยะที่เด็กมีความพึงพอใจทางอวัยวะสืบพันธุ์ หรือเด็กผู้ชายที่ติดมารดาและอิจฉาบิดา และเด็กผู้หญิงติดบิดาและอิจฉามารดา บิดามารดาต้องเข้าใจในพัฒนาการของเด็กโดยบิดาต้องปฏิบัติตนเป็นมิตร เป็นที่พึ่งช่วยเหลือและไม่ตอบโต้แข่งขันกับเด็ก และมารดาควรแสดงบทบาทที่นับถือยกย่องและมีความรักให้พ่อ เมื่อเด็กโตขึ้นจะลบล้างความขัดแย้งในใจนั้นได้เอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ตามแนวทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของพีอาเจต์

การสอนเด็กให้เข้าใจหรือเรียนรู้จะต้องดูตามความสามารถของเด็กแต่ละวัย เช่น เ
ด็กวัยก่อนเรียนต้องให้เห็นรูปแบบชัดเจนโดยใช้คาสั้นๆ และทาเป็นตัวอย่างให้เด็กเห็น

3) ตามแนวทฤษฎีจิตสังคมของอีริคสัน

- เด็กในโรงพยาบาลอายุ 6 ปี นั่งอมนิ้วมือ ปัสสาวะรดที่นอน แสดงให้เห็นว่าเด็กต้องเกิดอะไรขึ้นที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เช่น มีความเครียด กลัว เป็นต้น จึงแสดงพฤติกรรมถดถอย (regression) ออกมา

- ในเด็กวัยก่อนเรียน ควรให้ความสนใจในกิจกรรมต่างๆ ที่เด็กทำ ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของเด็ก กระตุ้นให้เด็กสำรวจ วางแผน และทำตามเป้าหมายที่วางไว้

- ในเด็กวัยหัดเดิน ควรส่งเสริมให้เด็กช่วยเหลือตนเองด้วยการให้คำชี้แนะ และชมเชยเมื่อเด็กทำสำเร็จ

4) ตามแนวทฤษฎีจริยธรรมของโคลเบอร์ก

- ผู้ดูแลสามารถสอนกฎเกณฑ์ระเบียบต่างๆ แก่เด็กได้ เช่น เมื่อพบเด็กอายุ 6 ปี ชอบลักขโมยของเด็กคนอื่น อาจเป็นคนอยากแสดงให้คนทราบว่าตนมีของเหมือนกับเพื่อน อยากให้เพื่อนยอมรับ

- ผู้ใหญ่ต้องเป็นแบบอย่างในการกระทำที่เหมาะสมด้วยเหตุผล ส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่เด็ก ห้ามปรามและให้หยุดกระทำเมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

- ฝึกหัดให้เด็กคิดด้วยเหตุผล รับผิดชอบกระทำจนเกิดเป็นค่านิยมและมโนธรรม

2.2.2.8 สรุปทฤษฎีพัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย

วัยทารก (แรกเกิดถึง 1 ปี) เป็นระยะที่ฟรอยด์ เรียกว่า "ระยะความพอใจอยู่ที่ปาก (oral period) เด็กช่วยตัวเองไม่ได้เลย ต้องพึ่งผู้อื่นทั้งกายและใจโดยสิ้นเชิง บุคคลสำคัญที่สุดในวัยนี้ คือ "แม่" เด็กไม่สามารถดำรงชีวิตต่อไปได้ถ้าขาดผู้ใหญ่ซึ่งจะให้อาหารทำความสะอาดเวลาขับถ่าย อุ้มชูให้ความอบอุ่น บรรเทาความเจ็บปวด ทฤษฎีจิตวิเคราะห์เรียกระยะนี้ว่า "ระยะรักตนเอง" (primary narcism) กิจกรรมสำคัญในระยะนี้ คือ "การดูด" ซึ่งเด็กได้รับความพอใจมากเด็กจะพอใจและมีความสุขเมื่อได้ดูดแม้ขณะที่ไม่หิวเด็กในวัยนี้จึงมักเอาของใส่ปากเสมอ

ทางด้านร่างกาย เขาจะเจริญเติบโตรวดเร็วโดยเฉพาะกล้ามเนื้อใหญ่ เขาจะเริ่มชันคอ คว่ำ นั่งคลาน หยิบ ยืน เกาะเดิน และก้าวเดินตามลำดับ

เขาจะเริ่มแปลกหน้าเมื่ออายุประมาณ 8 เดือนขึ้นไป ถ้ามีคนแปลกหน้ามาอุ้มเขาจะร้อง แต่เขาจะจำหน้าแม่ได้ และอาจจะร้องไห้เมื่อแม่เดินจากไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีริคสันเรียกระยะขวบปีแรกของมนุษย์เราว่า "ระยะแห่งความเชื่อถือไว้วางใจ" (stage of trust) ถ้าเด็กได้รับการเลี้ยงดูด้วยความรักฟูมฟัก และใส่ใจ โดยเขาได้รับสนองความ

ต้องการ โดยทันที เช่น เมื่อหิวก็ได้ดูดนมทันที เมื่อเปียกแฉะก็ได้รับการเปลี่ยนผ้าให้แห้งสบาย เมื่อเจ็บปวดก็ได้รับการ โอบอุ้มลูบไล้บรรเทาความเจ็บปวด เขาจะพัฒนาความเชื่อถือไว้วางใจในแม่ผู้เลี้ยงดูเขา และเชื่อถือตนเอง เขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่เป็นสุข พอใจ มองโลกในแง่ดี มีความสามารถที่จะเชื่อถือและไว้วางใจผู้อื่น นอกเหนือไปจากแม่ของเขาด้วย ส่วนเด็กที่ขาดความรักความอบอุ่นในระยะนี้จะมีปัญหาทางบุคลิกภาพ และจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ขาดความไว้วางใจผู้อื่น รวมทั้งขาดความเชื่อถือตนเอง

อีริค ฟรอมม์ (Erik Fromm) นักจิตวิเคราะห์ ชาวอเมริกันสกุลนีโอฟรอยเดียน (Neoafreudian) ผู้มีชื่อเสียงทั่วโลกเรียกความรักของแม่ที่มีต่อลูกว่า "ความรักชนิดไม่มีเงื่อนไข" (unconditional love) คือ ไม่มีข้อแม้ใดๆ ทั้งสิ้น ลูกจะขี้เหร่ ดื้อรั้น โง่เง่า ฯลฯ แม่ย่อมรักลูกเสมอ ไม่เพียงแต่ฟรอมม์เท่านั้น ปราชญ์เกือบทุกชาติทุกภาษามีความเห็นตรงกันว่า ความรักของแม่เป็นความรักสูงสุดของมนุษยชาติ ภาษิตบทหนึ่งกล่าวว่า "สวรรค์และแม่คือสองสิ่งซึ่งพรรณนาอย่างไรก็ไม่ถูก"

วัยเด็กเล็ก (อายุ 1 - 2 ½ ปี) เป็นระยะที่ฟรอยด์เรียกว่า "ระยะความพอใจอยู่ที่ทวารหนัก" (anal period) เด็กเริ่มวิ่งได้ ไปไหนได้เองโดยไม่ต้องพึ่งผู้ใหญ่ เขาเริ่มช่วยตัวเองได้ เช่น ตักข้าวกินเองได้ขณะเดียวกัน ผู้ใหญ่ก็มักจะ ฝึกหัดการขับถ่ายให้เป็นที่เป็นทาง (toilet training) เด็กจะพอใจใน การขับถ่ายเพราะเขารู้สึกว่าเขาสามารถควบคุมการถ่ายด้วยตัวเขาเองได้ จะกลั้นก็ได้ จะเบ่งก็ได้ ซึ่งทำให้เขาภูมิใจมาก อย่างไรก็ตาม ถ้าเด็กถูกบังคับเรื่องการขับถ่ายมากเกินไปในระยะนี้ หรือถูกฝึกให้นั่ง โถถ่ายอุจจาระก่อนเวลาอันสมควร กล่าวคือก่อนที่กล้ามเนื้อและประสาทจะเจริญเพียงพอที่จะช่วยให้เขาบังคับการนั่งถ่ายได้เองแล้ว เขาอาจมีปัญหาเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ อาจมีบุคลิกภาพย้ำคิดย้ำทำ จู้จี้ เจ้าระเบียบ เถรตรงเกินไป ตึงเครียด เคร่งเครียด ไม่รู้จักยืดหยุ่น

วัยนี้อีริคสันเรียกว่า "ระยะเป็นอิสระปกครองตนเอง" (stage of autonomy) เขาอยากรุกราน อยากรู้อยากเห็น อยากลองทำโน่นทำนี่ เช่น อยากเลือกเสื้อกางเกง ไม่ชอบให้ใครมาบังคับให้เขาเลือกสวมตัวนั้นตัวนี้ตามที่ผู้ใหญ่ต้องการ ผู้ใหญ่ที่ไม่เข้าใจจึงมักมองว่าเขาดื้อ ผู้ใหญ่ควรให้โอกาสเขาเรียนรู้จากประสบการณ์ แต่ขณะเดียวกันก็จำกัดขอบเขตตามสมควรถ้าปล่อยให้เขาเรียนรู้เองตามลำพัง เขาอาจได้รับอันตราย เช่น เขาอยากจับกาน้ำเดือด ยิ่งห้ามก็เหมือนยิ่งยุ ผู้ใหญ่อาจยกกาน้ำไปเสียให้พ้นมือเขาหรืออาจลองช่วยจับปลายนิ้วเขาแตะนิดหนึ่งพอให้เขาได้เรียนรู้จากประสบการณ์ว่าความร้อนนั้นเป็นอย่างไร

วัยนี้เป็นระยะเริ่มต้นของการเจริญด้านคุณธรรม (superego) ความรับผิดชอบ และการทำความดีเด็กจะเริ่มเลียนแบบผู้ใหญ่ที่ใกล้ชิด คือ บิดามารดาถ้าเด็กถูกบังคับกดดัน หรือมีข้อห้ามมากเกินไปเขาอาจเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ขี้กังวล ขาดความมั่นใจและขาดความภาคภูมิใจในตนเอง แต่ถ้า

เอกสารนี้มีลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ห้ามดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถูกตามใจมากเกิดไปโดยไม่มีขอบเขต เด็กจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่รู้จักบังคับตนเอง ซึ่งอาจมีผลเสียในการติดต่อกับบุคคลอื่น

วัยอนุบาล (อายุ 3 - 5 ปี) ฟรอยด์เรียกวัยนี้ว่าระยะเอดิพัล (oedipal period หรือphallic phase) เด็กเริ่มสนใจความแตกต่างของอวัยวะเพศ มีความรักใคร่พ่อหรือแม่ที่เป็นเพศตรงข้ามกับตน และทำตนเป็นคู่แข่งหรือเป็นศัตรูกับพ่อแม่ที่เป็นเพศเดียวกับตน โดยเด็กไม่รู้ตัวในจิตสำนึก ตัวอย่าง เช่น เด็กชายจะใกล้ชิดหวงแหนแม่และปรารถนาอยากกำจัดพ่อไปเสียความรู้สึกเช่นนี้ทำให้เกิดความขัดแย้งภายใน (conflict)เพราะว่าเขาทั้งรักและกลัวพ่อ เพื่อขจัดความขัดแย้งนี้เขาจึงใช้จิตกลไกหรือกลวิธาน ซึ่งเป็นกระบวนการในจิตไร้สำนึกชนิดเลียนแบบ เด็กชายจึงเลียนแบบพ่อซึ่งเป็นเพศเดียวกับเขา อันเป็นรากฐานของการพัฒนาบุคลิกภาพไปสู่ความเป็นชาย เด็กหญิงก็จะพัฒนาบุคลิกภาพไปสู่ความเป็นหญิงได้ด้วยกลวิธีเดียวกันโดยเลียนแบบมารดา

อีริคสันเรียกวัยนี้ว่า "ระยะริเริ่ม" (stage of initiative) เขาจะว่องไว ซุกซน ช่างซัก ช่างถาม ช่างจำ กระตือรือร้นกระหายใคร่รู้ อาจก้าวร้าวทะเลาะแย่งของตีกัน แต่ประเดี๋ยวเดียวเขาก็จะดีกันได้ เขาจะพูดได้มากขึ้น และอาจคิดเรื่องราวพิสดารเล่าให้ผู้ใหญ่ฟังราวกับเป็นเรื่องจริงจัง ทั้งนี้เพราะเขาใช้จิตกลไก ชนิดเพ้อฝัน (fantasy) โดยไม่มีเจตนาพูดเท็จ ผู้ใหญ่ที่ไม่เข้าใจอาจโกรธ ดุ หรือลงโทษ ซึ่งจะทำให้พัฒนาการของเขาชะงักงัน เขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่กล้าริเริ่ม

ถ้าเด็กเล่าเป็นตุเป็นตะว่า เมื่อวานเขาได้ขึ้นเรือบินไปเที่ยวไกล ผู้ใหญ่อาจพูดอย่างเข้าใจเขาว่า "หนูคงอยากขึ้นเรือบินเพื่อไปเที่ยวไกลๆ กระมัง แต่ความจริงหนูคิดเอาเอง หนูยังไม่ได้ขึ้นเรือบินจริงๆ ใช่ไหม"

เด็กที่เริ่มเข้าโรงเรียนอนุบาลอาจมีปฏิกิริยากังวลต่อการจากพ่อแม่เขาอาจร้องไห้ ท่าทางไม่เป็นสุขเซื่องหงอยชั่วคราว แต่เมื่อเขาได้เรียนรู้ว่าครูเป็นคนช่วยเหลือและปลอบโยนเขา ไม่ทำอันตรายเขา ขณะเดียวกันแม่ก็มิได้ทอดทิ้งเขา เขาจะเริ่มปรับตัวได้ เขา สนใจของเล่นก่อน ต่อมาจึงจะสนใจเพื่อนเด็กๆ ของเขา เด็กวัยนี้ชอบเล่นเป็นตัวสัตว์ เช่น เป็นช้างหรือเล่นเป็นตัวพ่อ แม่ ตำรวจ ฯลฯ ซึ่งมีประโยชน์มาก เพราะการเล่นนี้ทำให้เขาได้เรียนรู้ และได้ระบายความขัดแย้งภายในของเขาออกไปด้วย

เด็กอาจถามปัญหาทางเพศ พ่อแม่ควรตอบตามความเป็นจริงที่เหมาะสมแก่วัยของเขา เช่น ถ้าเด็กถามแม่ว่าเขาออกมาจากไหน จากสะดือใช่หรือไม่แม่ก็ควรตอบง่ายและเรียบว่า ไม่ใช่ มีช่องทางพิเศษสำหรับให้เขาออกมา

เด็กบางคนอาจเล่นอวัยวะเพศ โดยเขาได้รับความพอใจจากการสัมผัส แต่เขามิได้เกิดความรู้สึกทางเพศอย่างผู้ใหญ่เลย เขามักทำเพราะขาดความอบอุ่นถูกปล่อยปละละเลย เขาจึงต้องหาวิธีการช่วยตัวเองให้มีความเพลิดเพลิน การดุหรือลงโทษจะยิ่งทำให้เขามีปัญหามากขึ้น ควรศึกษาว่าสิ่งแวดล้อมของเขาเป็นอย่างไร เอาใจใส่เขามากขึ้น ไม่ปล่อยทิ้งเขาไว้คนเดียว ไม่ให้เขาอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่าง ชักชวนให้เขามีกิจกรรมอื่นที่น่าสนใจกว่าทดแทนการเล่นอวัยวะเพศ ถ้าสงสัย ควรนำเด็กไปตรวจและปรึกษาแพทย์ เด็กบางคนมีอาการคันบริเวณทวารจึงทำให้เขาไปจับต้องบริเวณอวัยวะเพศก็ได้

วัยเรียน (อายุ 6 - 12 ปี) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์เรียกว่า ระยะลาเทนซี (latency period) เด็กจะมุ่งไปทางการเรียนและออกกำลังกาย เริ่มพึ่งพาบิดามารดาน้อยลง มักสนใจเข้าพวกเข้าหมู่ ชอบคบเพื่อนเพศเดียวกัน การเข้าหมู่คณะทำให้เขาได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของสังคม สิทธิของบุคคล ความยุติธรรมและความรู้สึกรับผิดชอบ การเล่นกลางแจ้งมีความสำคัญเพราะจะช่วยทั้งสุขภาพทางกาย ทักษะ และให้เขาได้มีทางออกของอารมณ์ เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด นอกจากนี้ เขาจะได้ฝึกความอดทน การรักหมู่คณะการรู้จักแพ้ชนะ และเขาเริ่มมีเพื่อนสนิทเพศเดียวกัน

ปัจจุบัน เด็กได้รับอิทธิพลจากโทรทัศน์ วิทยุหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีทั้งผลดีและผลเสียต่อเด็ก ผู้ใหญ่ควรตัดสินว่าสิ่งใดควรไม่ควร และกำหนดขอบเขตให้เขา งานวิจัยหลายแห่งในสหรัฐอเมริกาแสดงผลว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อเด็ก ทั้งในทางดีและไม่ดีโดยเฉพาะในทางก้าวร้าวมักให้ผลลบมากกว่า

อีริคสันเรียกวัยนี้ว่า "ระยะอุตสาหะ หรือระยะทำให้สำเร็จ" (Stage of Industry) ถ้าเด็กทำอะไรสำเร็จในระยะนี้ เขาควรได้รับการสนับสนุนให้กำลังใจ ซึ่งจะมีผลต่ออนาคตของเขาอย่างมาก ผู้ที่ผ่านระยะนี้ไปได้ด้วยดี จะไม่มีความรู้สึกว่าตนมีปมด้อย หรือบกพร่อง

เมื่อเด็กทำสำเร็จ เขาควรได้รับคำชมเชย แต่ผู้ใหญ่ส่วนมากเข้าใจผิด กลัวเด็กเหลิง แท้จริงการชมเชย เมื่อเขาทำดีกลับเป็นการให้กำลังใจ และทำให้เขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีวิริยะอุตสาหะ การชมเชยที่ถูกต้องคือการชมเชย "การกระทำ" มิใช่ชม "ตัวเด็ก" ตัวอย่างเช่น เมื่อเขาช่วยถูเรือน ควรบอกเขาว่า "เขาทำให้พื้นสะอาดน่านั่งเล่น นอนเล่น" หรือเมื่อเขาแต่งโคลง แทนที่จะชมว่าเขาเก่งเหลือเกินควรบอกเขาในทำนองว่า โคลงบทนี้ไพเราะมาก

วัยรุ่น (13 - 17 ปี) เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างมากมาย ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เป็นวัยของความยุ่งยากใจเพราะเขาไม่แน่ใจว่าเขาเป็นเด็กหรือเป็นผู้ใหญ่ ใจหนึ่งนั้นเขาอยากเป็นผู้ใหญ่ เขาดิ้นรนหาเสรีภาพ และอยากพึ่งตนเอง มีความคิดเป็นของตนเอง แต่อีกใจหนึ่งนั้นเขาก็ยังรู้สึกต้องการที่พึ่งพิงและได้รับความช่วยเหลือจากบิดา มารดา

การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเห็นชัดเจน คือเขาจะสูงเร็วขึ้น มีกล้ามเนื้อเจริญมาก ทั้งนี้เนื่องจากมีการเจริญในบริเวณไฮโพทาลามัส (hypothalamus) กระตุ้นให้ต่อมใต้สมอง (pituitary) ส่วนหน้า ทำงานผลิตฮอร์โมนหลายชนิดเพื่อการเจริญเติบโต อวัยวะเพศของเขาจึงเจริญ ทำหน้าที่ได้มากขึ้น เช่น เด็กชายเริ่มมีเสียงแตกห้าว มีขนรักแร้ อวัยวะเพศมีขนาดใหญ่ขึ้น เด็กหญิงจะเริ่มมีหน้าอก สะโพกขยาย และเริ่มมีระดู การเปลี่ยนแปลงนี้อาจทำให้เขากังวลโดยเฉพาะในกรณีที่เขาเติบโตมากกว่าและเร็วกว่าเพื่อนๆ ของเขา การเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และผลจากฮอร์โมนทำให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขากินจุและง่วงง่าย ถ้าไม่เข้าใจอาจตำหนิว่าเขาตะกละและเกียจคร้าน นอกจากนี้เขาจะมีพลังผลักดันทางเพศเกิดขึ้นตามธรรมชาติ จึงควรหาทางให้เขาระบายพลังในรูปกีฬา และการประดิษฐ์หรือสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ

วัยรุ่นเริ่มสนใจเพศตรงข้าม ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติ เขาอาจมีความรู้สึกรุนแรง หรือเลื่อนลอยแบบเพ้อฝัน อาจหลงใหลหรือเทิดทูนคนเด่น หรือคนเก่ง เช่น ดาราภาพยนตร์ นักร้องนักรักบี้ เขาอาจมีอารมณ์รุนแรงเหมือนพายุ แต่ผันแปรง่าย เดียดแค้นและขุ่นใจง่าย และอาจหมกมุ่นกังวลใจในรูปลักษณะภายนอก เช่น อ้วนเกินไป สูงเกินไป มีสิว เป็นธรรมดา เขามักมีความคิดเห็นแปลกๆ หรือรุนแรงมีอุดมคติและอุดมการณ์อันสูงส่งรุนแรง เพราะเขายังขาดประสบการณ์ของชีวิต เขาอาจมีความรู้สึกสับสนตัดสินใจไม่ถูก ค้นหาเอกลักษณ์ส่วนตัวของเขา เขามักเอออออไปกับหมู่คณะของเขา เขา จึงอาจถูกชักจูงได้ง่ายบางคนหงุดหงิดท้าทาย ยั่วแหย่ แต่บางคนก็กลับปลีกตัวช่างฝัน

บิดามารดามีส่วนช่วยให้เขาผ่านวัยรุ่นไปด้วยดีได้โดย

- มีความเข้าใจพฤติกรรมของเขา
- ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างในทางสร้างสรรค์ และให้โอกาสเขาพูดคุยแสดงความรู้สึก
- ให้โอกาสเขาเป็นตัวของตัวเองตามสมควร แต่ก็ไม่ละเลยการมีขอบเขตและวินัย
- ให้เขามีทางระบายออกของอารมณ์และพลังอย่างถูกทาง เช่น สนับสนุนในด้านการกีฬาดนตรี และงานศิลปะ เป็นต้น
- ให้เขามีโอกาสคบเพื่อนที่ดี และตักเตือนเมื่อเขาเข้าร่วมกลุ่มเพื่อนที่ชักจูงไปในทางเสีย
- ให้เขารู้สึกอบอุ่น พึ่งพาและปรับทุกข์ได้

สิ่งที่วัยรุ่นควรทราบ

- การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในร่างกายเป็นเรื่องปกติของมนุษย์ทุกคน และเป็นไปตามธรรมชาติไม่ใช่เรื่องน่าวิตก หรือน่าอับอายแต่อย่างใด
- ความต้องการทางเพศที่เกิดขึ้นเป็นของธรรมดาไม่เป็นความผิดหรือความชั่วแต่อย่างใด แต่เนื่องจากวัยรุ่นยังต้องศึกษาเพื่อชีวิตที่ก้าวหน้าและดีงามอีกมาก และยังไม่อยู่ในฐานะที่จะหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ วัยรุ่นจึงยังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบชีวิตคู่หรือชีวิตเด็กที่จะเกิดตามมาได้ ควรหาทางระบายออกในทางสร้างสรรค์ เช่น การเล่นกีฬา การร่วมกิจกรรมของหมู่คณะ เป็นต้น
- การที่ผู้ใหญ่เตือนหรือท้วงติง ส่วนมากเพราะท่านรักและห่วงใย จึงมีเจตนาดีต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรานอกจากนี้ท่านผ่านประสบการณ์ของชีวิตมามาก จึงมักเล็งการณ์ไกล และมักคาดคะเนผลภายหน้าได้ผิดพลาดน้อยกว่าเด็กซึ่งขาดประสบการณ์

เมื่อเจริญเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ ซึ่งถือว่าเป็น "วัยสุก" (maturation) พัฒนาการก็หาได้หยุดยั้งไม่ คนเราจะมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากก็น้อย ต่อไปเรื่อยๆ เมื่อเราสูงอายุขึ้นเราจะผ่านประสบการณ์มากมายหลายอย่าง ทั้งที่ทำให้เกิดความทุกข์ ความสุข ดีใจ หรือเสียใจ เคยแพ้และเคยชนะ เคยสำเร็จและเคยล้มเหลวเราจะเข้าใจโลกกว้างขึ้น รู้จักอดทนให้อภัยและพอใจในสภาพของตน และรู้ว่าตนเองเท่านั้นที่เป็นผู้รับผิดชอบชีวิตของตน อีริคสันจึงได้ขนานนามระยะสุดท้ายนี้ว่า ระยะบูรณภาพ (integrity) เป็นระยะที่ชีวิตมีความสมบูรณ์ครบถ้วน

2.2.3 สุขภาพจิตเด็ก

2.2.3.1 ความหมายของสุขภาพจิตโดยทั่วไป

ความหมายของสุขภาพจิตเด็ก

สุขภาพจิตเด็ก หมายถึง การที่เยาวชนของชาติตั้งแต่แรกเกิดจนอายุประมาณ 12-13 ปี มีชีวิตที่ปกติสุข คือ มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจโดยเฉพาะในด้านจิตใจควรจะมีทัศนะคติที่ดีต่อครอบครัว สังคม บุคคลอื่นและหน้าที่ มีความสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ที่จะต้องพบได้อย่างเหมาะสมตามวัยของเด็ก

การอบรมเลี้ยงดูจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญของสุขภาพจิตของเด็ก ถ้าเด็กได้รับการดูแลเอาใจใส่ให้การอบรมสั่งสอนและความรักความอบอุ่นอย่างเหมาะสมตามวัยตั้งแต่แรกเกิดจนจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น เขา ก็จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสามารถในการช่วยตัวเองได้ คือ มีจิตใจที่สดใสอยู่ในร่างกายที่แข็งแรง อันหมายถึงการมีสุขภาพจิตดี ควบคู่ไปกับบุคลิกภาพที่ดีด้วย

สุขภาพทางด้านจิตใจอันเป็นรากฐานมาแต่เยาว์วัย ย่อมเป็นพื้นฐานสำคัญของการมีสุขภาพจอตที่ดีหรือเลว เมื่อเจริญเติบโตเป็นวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ตลอดจนครูอาจารย์ จึงเป็นฐานสำคัญของสุขภาพจิตของเด็กเป็นอย่างยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของสุขภาพจิต

การที่ราษฎรไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขไม่สามรถปฏิบัติภารกิจให้ได้ผล

และมีพฤติกรรมอันเป็นภาระและเป็นภัยต่อสังคมทำให้เกิดการกระทบกระเทือนต่อปัจจัยกำลังอำนาจของชาติไทยในด้านสังคมจิตวิทยา นอกจากนี้ยังมีผลต่อเศรษฐกิจการเมือง การปกครองอีกด้วย ดังนั้น สถานภาพทางสุขภาพจิตของสังคมไทยในปัจจุบัน จึงทำให้เกิดความไม่มั่นคงของชาติอย่างมาก (หทัย ชิตานนท์ สถานภาพทางสุขภาพจิตของสังคมไทย กับความมั่นคงของชาติ จิตวิทยาคลินิก : 57-60)

2.2.3.2 องค์ประกอบที่เกี่ยวกับสุขภาพจิต

สิ่งสำคัญที่มีผลเกี่ยวกับสุขภาพจิตของเด็กนั้น มีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่สองประการ คือ

1) พันธุกรรม หรือสิ่งที่เด็กได้รับมาแต่กำเนิด

2) สิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่สามารถสร้างขึ้นได้ตามที่ต้องการ ด้วยการจัดเตรียมสร้างสิ่งแวดล้อมหรือบรรยากาศที่เหมาะสม

การจัดสิ่งแวดล้อมสำหรับเด็กหรือเยาวชน ก็คือ การส่งเสริมให้เด็กได้เจริญเติบโต และมีประสบการณ์ที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กได้พัฒนาตนเองให้ได้ดีที่สุด ในสภาพแวดล้อมที่จะช่วยให้เขามีความสามารถที่จะดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข มีความมั่นคงทางอารมณ์หรือจิตใจ มีโอกาสได้ทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นและตนเองได้อย่างเหมาะสมทั้งนี้จะเห็นได้ชัดเจนว่า สุขภาพจิตของเด็กขึ้นอยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง จึงจำเป็นที่จะต้องพิจารณาจากองค์ประกอบต่างๆดังต่อไปนี้ คือ

1. การอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา บทบาทของบิดามารดาต่อบุตร
2. สภาพความเป็นไปในบ้าน
3. ตัวเด็ก ปัญหาและความต้องการในด้านต่างๆ
4. สภาพความเป็นไปทางโรงเรียน
5. สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ

2.2.3.3 พฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหา

เด็กก้าวร้าว เด็กไม่เชื่อฟัง เด็กมีความกลัว เด็กประสาทอ่อน เด็กโกรธง่ายมีอารมณ์ฉุนเฉียว เด็กที่มีนิสัยตลบตะแลง เด็กไม่ซื่อสัตย์ ชอบขโมย เด็กชอบยุ่งไม่หยุดนิ่ง เด็กที่นำอันตรายมาสู่ตน เด็กที่มีปัญหาทางสังคม เด็กเลินเล่อสะเพร่า เด็กเรียนช้า เด็กที่ขาดความพยายามหรือเกียจคร้าน เด็กสกปรก เด็กที่มีรูปร่างเล็กแคระแกรน เด็กทีมีรูปร่างใหญ่โต เด็กทีมีแนวโน้มไปทางรักร่วมเพศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาทั้งหมดนี้ เกิดจากการเลี้ยงดูของบิดามารดา สภาพแวดล้อม สังคมที่เด็กเติบโตมา การเอาใจใส่แก่เด็ก ฐานะของ ครอบครัว ความพร้อมของครอบครัว

แนวทางแก้ไข ก่อนมีบุตรหลาย ควรตรวจสอบก่อนว่า คนพร้อมของครอบครัวอยู่ในระดับที่เหมาะสมหรือไม่ ถ้าหากยังขากความพร้อมควรรีบแก้ไขอย่างเร่งด่วน

2.2.3.4 การศึกษาเพื่อการรู้จักและเข้าใจเด็ก

การพิจารณาภาพ พิจารณาจากลักษณะดังต่อไปนี้

1) การจัดภาพ 2) การเขียนเส้น 3) รายละเอียด 4) รายละเอียดอื่นๆและสี

ภาพที่เด็กมีปัญหาทางบ้านวาด

การจัดภาพ ขาดการวางแผน คิดอะไรได้ก็เขียนลงไป ภาพไม่เป็นระเบียบ ถ่ายทอดออกมาแบบสะเปะสะปะ ไม่มีการตริตรอง ไม่มีระยะใกล้ไกล กรอบของภาพไม่เท่ากัน เส้นการเขียนไม่ค่อยมีสมาธิในการเขียน ขาดความเป็นระเบียบ เขียนไปตามอารมณ์ ลักษณะเส้นที่หนาและบางแสดงถึงความแปรปรวนของอารมณ์ รายละเอียดอื่นๆ มีความสับสน มีภาพหลายอย่าง ภาพอยู่แยกๆกันไม่ค่อยกลมกลืนกัน

ภาพที่เด็กมีปัญหาทางด้านจิตใจ ไม่อยากเรียน

การจัดภาพ มีการถ่ายทอดออกมาแบบไม่กลมกลืนกันนัก ภาพต้นไม้ บ่อน้ำ และบ้านที่มีขนาดและลักษณะแยกกันอยู่ มีการถ่ายทอดลักษณะของใบหน้าของบุคคลในภาพให้เห็นชัดเจนและท่าทางซึ่งไม่ค่อยมีในเด็กปกติ กรอบของภาพมีเสียง 3 ด้าน อีกด้านไม่มีเส้น ไม่ค่อยเป็นระเบียบเขียนเส้นไม่มั่นคงเท่าที่ควร รายละเอียดอื่นๆ มีความแตกแยก ต่างคนต่างอยู่ มีลักษณะเน้นที่ภาพคน มีการแสดงท่าทางยืนเท่าแขนการแสดงออกที่หน้าค่อนข้างเครียด

ภาพที่เด็กมีสุขภาพจิตดี

การจัดภาพ มีความเป็นระเบียบ เป็นภาพรวม ไม่กระจัดกระจายมีระยะใกล้ไกล มีการวางแผน มีความตั้งใจ วางภาพได้เรียบร้อย ภาพของคนมีกิจกรรมทำอย่างมีความสุข กรอบของภาพมีระเบียบสวยงาม และกรอบเท่ากัน เส้น มีสมาธิดี การเขียนทิศทางของเส้นมั่นคงไปทางเดียวกันอย่างมีระเบียบ รู้จักใช้บรรทัดช่วย แม้ส่วนที่เขียนด้วยมือก็เป็นระเบียบ เส้นมั่นคงเป็นระเบียบ ไม่สับสน รายละเอียดอื่นๆ จากภาพจะเห็นต้นไม้สวยงาม เห็นสิ่งแวดล้อมที่ดี ดูส่วนประกอบในภาพแสดงให้เห็นความกลมกลืนเข้ากันได้ทุกๆส่วนของภาพ เนื้อหาในภาพมีความสอดคล้องเข้ากันได้ คนก็มีท่าทางมีความสุข สงบร่าเริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3.5 การป้องกันมิให้สุขภาพจิตเสื่อม

เป็นที่รู้กันดีว่าการป้องกันนั้นดีกว่าแก้ไขเสมอ ซึ่งการป้องกันเริ่มจากทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดู ให้สมบูรณ์ทั้งกายและใจ

1) การอบรมเลี้ยงดูด้วยความรัก ซึ่งมีผลต่อสุขภาพจิตของเด็ก พฤติกรรมไหนไม่เหมาะสมก็แก้ไข ให้ความอบอุ่น ให้ความเข้าใจ ให้อิสระแก่เด็ก

2) พ่อแม่ก็ควรส่งเสริมเด็กด้วยการให้มีสันทนาการ จะได้มีสุขภาพจิตดี

3) พ่อแม่ต้องมีความสัมพันธ์อันดีกับลูก เป็นตัวอย่างในการร่วมมือร่วมใจ ให้ความเข้าใจ

4) ปัญหาในครอบครัวมีผลต่อเด็กอย่างมาก อาจทำให้เด็กกลายเป็นเด็กเกเร ก้าวร้าวหรืออาจหงอยเหงา ถดถอยก็เป็นไปได้

5) การเข้มงวด หรือปล่อยปละละเลยลูกจนเกินไป จะทำให้เด็กปรับตัวยาก มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

6) พ่อแม่ที่สอนลูกให้รู้จักพึ่งตนเองตั้งแต่เด็ก จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ให้คำแนะนำมากกว่าสั่งสอน

7) การอบรมให้เหมาะสมต้องบอกแนวทางแก้ไข กับปัญหาที่เกิดขึ้น

8) การอบรมเลี้ยงดูเด็กมีผลต่อสุขภาพจิตของเด็ก จึงควรเลี้ยงให้เด็กมีสิทธิมีเสียงในการปกครองตนเอง จะทำให้เด็กสามารถอยู่รอดในสังคมได้ด้วยตนเอง มีระดับความเป็นผู้นำ

9) ควรฝึกให้เด็กมีไหวพริบ ความคิดสร้างสรรค์ รู้จักการตั้งคำถามมีความกระตือรือร้น เชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับของผู้อื่น

10) การให้กำลังใจ สร้างสภาพแวดล้อมที่ดี เพื่อให้เด็กได้รับความสำเร็จในการศึกษา

11) เด็กที่มีพ่อแม่มีปัญหาทางด้านจิตใจ ย่อมส่งผลถึงลูกด้วย เช่นเด็กชายโตมักถูกฝึกให้เอาแบบอย่างพ่อในด้านต่างๆ

12) การฝึกให้แก้ปัญหา ทำให้สามารถปรับตัวได้ ฝึกเด็กเริ่มจากให้เขาแก้ปัญหาด้วยตัวเองในชีวิตประจำวันง่ายๆก่อน จะสอนให้เขารู้จักใช้เหตุผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้นำไปใช้

13) การอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่ย่อมมีผลดีกว่าการที่พ่อหรือแม่อบรมเลี้ยงดูแต่ฝ่ายเดียว

14) ในด้านอารมณ์ การผ่อนคลายความตึงเครียด เช่นเด็ก ต้องการออกไปวิ่งเล่นเที่ยว

15) การใช้หลักทางพุทธศาสนา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม จะทำให้เด็กเกิดศัทธาในการแก้ปัญหา สิ่งที่ควรสอนเด็กให้ทำตามหลักเบญจธรรม คือ สอนให้มี เมตตา กรุณา การฝึกตนให้มีความรู้ การมีรักเดียวใจเดียว พูดแต่สิ่งที่ดี การมีสติสัมปชัญญะ

สิ่งที่ควรสอนให้เด็กปฏิบัติมีดังนี้

1) มีความเชื่อว่าการกระทำดีจะนำมาซึ่งผลดี และการกระทำชั่วย่อมได้รับผลชั่ว ลักษณะของกฎแห่งกรรม คือ ทำดีได้ดี ทำชั่วก็ชั่วเอง

2) สอนให้ประกอบ กรรมดี อยู่เสมอ เว้นจากการทำชั่ว คือ ให้ปฏิบัติตามเบญธรรม และเบญศีล

3) ให้ฝึกตัวเองให้เป็นคนมีจิตใจกว้างขวางในการช่วยเหลือ ไม่ยึดมั่นถือมั่นในทรัพย์สมบัติชนิดใดในโลกอย่างเหนียวแน่นจนเกินไปรู้จักการให้ ไม่รับแต่อย่างเดียว การให้เป็นการเสียสละให้ผู้ได้รับมีความสุขรวมถึงการไอภัย การให้จะช่วย ทำให้ใจผ่องใสไปด้วย

4) การปฏิบัติบำเพ็ญให้เกิดปัญญาที่จะรู้และปฏิบัติอันนำไปสู่การลดกิเลสให้ลดน้อยลง ถ้าไปถึงขั้นสูงสุด คือ การสิ้นความอยากความต้องการทั้งหลาย คือ นิพพาน ซึ่งสำหรับเด็กคงไม่ต้องกระทำถึงเพียงนั้น ควรแค่ฝึกบริหารจิตขั้นต้นๆ ไปก่อน เช่น การฝึกสมาธิตามความเหมาะสม ซึ่งเป็นการช่วยให้จิตใจสงบไม่ฟุ้งซ่านอันเป็นรากฐานของการมีสุขภาพจิตที่ดี

2.2.3.6 การส่งเสริมเด็กให้มีสุขภาพจิตดี

การส่งเสริมให้เด็กมีสุขภาพจิตดีนั้น เป็นการกระทำที่ควบคู่ไปกับการป้องกันไม่ได้ให้เด็กสุขภาพจิตเสีย หรือ สุขภาพจิตไม่ดี การส่งเสริม สุขภาพจิตของเด็กนั้น มีผู้เกี่ยวข้อง คือ พ่อ แม่ ครู อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องกับเด็กในด้านต่างๆ ซึ่งจะกล่าวรวมกันไปดังนี้

1) พ่อแม่ควรส่งเสริมให้เด็กมีสุขภาพดีซึ่งตรงกับคำกล่าวที่สุขภาพจิตที่แจ่มใส ย่อมอยู่ในร่างกายที่สมบูรณ์

2) พ่อแม่ ครู ควรฝึกให้เด็กมีอารมณ์เย็น อารมณ์ดี มองโลกในแง่ดี มีความแจ่มใสร่าเริงเบิกใจ เมื่อเด็กมีอารมณ์ฉุนเฉียว ควรอธิบายให้เข้าใจถึงความไม่ดีของความโกรธ เพราะเป็นการเกิดโทษแก่ตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ฝึกให้เด็กรู้จักตัวเองอย่างแท้จริงในด้านต่างๆ เช่น รู้จักนิสัยของตนเอง รู้จักพิจารณาตนเองว่ามีข้อดีข้อเสียที่จะต้องแก้ไขอย่างไร จะได้นำเอคำติชมเหล่านั้นไปแก้ไข และปฏิบัติในสิ่งที่

ดีต่อไป

4) พ่อแม่ให้เด็กได้รู้จักและยอมรับฐานะความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัวว่าอยู่ในฐานะอย่างไร เด็กก็จะยอมรับและไม่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตมากนัก เด็กก็จะไม่เกิดความท้อแท้ใจที่จะหาเงินมาด้วยความสุจริต

5) พ่อแม่ ครู ควรฝึกให้เด็กกล้าท่จะเผชิญกับความเป็นจริงที่ดีและไม่ดี แก้ไขข้อบกพร่องของตนเองให้ตรงกับความเป็นจริงและถูกต้อง

6) ฝึกให้เด็กเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ มีความขยัน และอดทนที่จะทำสิ่งต่างๆอย่างสม่ำเสมอ และ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี การที่เด็กทำสิ่งต่างๆได้สำเร็จย่อมเป็นผลดีต่อจิตใจของเด็กเอง เพราะได้มีกำลังใจที่จะทำสิ่งอื่นๆให้ได้ผลดีขึ้น และถ้างานมีความยากก็จะต้องพยายามเพื่อให้ได้รับความสำเร็จผู้ที่มีความรับผิดชอบย่อมได้รับการยอมรับจากสังคม

7) ฝึกและส่งเสริมให้เด็กมีความเป็นมิตรกับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย เพราะฉะนั้น บ้าน คือ พ่อแม่ พี่น้อง จึง มีส่วนอย่างมากในการส่งเสริมความรูสึกด้านนี้ เปนธรรมดาที่บุคคลที่ได้รับความอบอุ่นเป็นมิตรจากภายในครอบครัวเป็นพื้นฐานย่อมจะมองบุคคลที่เกี่ยวข้องในแง่ดีก่อน

8) ฝึกทำวิธีการให้เด็กร์จักควบคุมอามรณ์ของตนเองให้เหมาะสมรู้จักยับยั้งใจได้ นั่นคือต้องฝึกให้มีเหตุผล ไม่เอาแต่ใจตนเอง บางครั้งเด็กต้องการจะเอาชนะหรือบางรั้งมีความต้องการอย่างจริงจังจึงแสดงออกเพื่อเรียกร้องความสนใจ

9) ให้เด็กได้ฝึกการให้ความช่วยเหลือ ให้มีการมห้และเสียสละ ลดความเห็นแก่จัวให้น้อยลง ฝึกการให้บ้างไม่ใช่คอยแต่จะรับฝ่ายเดียว หรือเอามาเป็นของตัวเท่านั้น การให้นี้ไม่ใช่แต่สิ่งของเท่านั้น ยังรวมถึงการให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นหมู่ การให้อภัย การช่วยเหลือกิจการอื่นๆ โดยทั่วไปด้วย

10) ฝึกให้เด็กได้กำหนดเป้าหมายในชีวิตได้อย่างเหมาะสม รู้จักตั้งเป้าหมายในสิ่งที่เป็นไปได้ ไม่เพ้อฝันจนเกิดความจริงไป

11) ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่หวาดวิตกในการทำสิ่งใดให้คิดว่าเราก็มีความสามารถเช่นเดียวกับผู้อื่นเหมือนกัน สามารถทำสิ่งต่างๆได้เมื่อเด็กทำงานใดๆ สำเร็จ ครูหรือผู้ปกครองควรชมเชย และให้กำลังใจแก่เด็กเมื่อเขาทำงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จ

12) สิ่งเสริมให้เด็กมีสุขภาพจิตดีด้วยการให้เวลากับเด็กได้มีโอกาสพูดคุยเรื่องราวต่างๆของเขาให้ผู้ใหญ่ฟัง จะทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กและจะคู้ตัวเด็กว่ามีปัญหาอะไร มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อะไรที่ควรจะแก้ไขช่วยเหลือได้ก็ควรกระทำ ในบางครั้งจะได้พบกับเรื่องที่ไม่ได้คาดหวังไว้ก่อนก็ได้

13) ส่งเสริมให้เด็กมีสุขภาพจิตดีด้วยการให้เด็กได้ฝึกบริหารจิต โดยใช้หลักธรรมทางพุทธศาสนา ให้เด็กได้ประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมต่างๆ และ ฝึกการนั่งสมาธิให้ใจสงบ

บ้านกับโรงเรียนต้นเหตุของปัญหาสุขภาพจิต พ่อแม่สามารถช่วยเด็กได้ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีสุขภาพจิตดีได้ดังนี้

1) การฟัง ก็ควรฟังสิ่งที่ลูกพูดและคอยสังเกตขณะลูกเล่าว่าเขามีอารมณ์อย่างไร

2) การให้การสนองตอบต่อความรู้สึกของลูก เช่นการพูด เป็นการแสดงถึงความเข้าอกเข้าใจในเด็ก

3) การให้ความเป็นกันเองด้วยการสัมผัสจับต้องตัวเด็กบ้าง การสัมผัสด้วยการจับที่แขน ที่หลัง จับที่มือ การลูบหลัง เป็นการแสดงถึงการติดต่อเชื่อมโยง ที่แสดงให้เด็กเข้าถึงความใกล้ชิด ความเข้าใจ ความสนใจ และเอาใจใส่ในตัวเด็ก ในหลายกรณีที่การสัมผัส การจับต้องตัว มีคุรค่ามากก่าการใช้คำพูดหลายเท่า ถ้าใช้ได้ คำพูดประกอบ เวยก็จะเป็นการสร้างความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

4) ใช้วิธีการแก้ไขช่วยเหลือที่เหมาะสม วิธีการที่ถูกต้องนั้นคือการช่วยเด็กให้แก้ปัญหาของเขาเองหรือเด็กเลือกจากข้อเสนอแนะ หรือให้เด็กหาข้อเสนอแนะขึ้นมาแล้วตัวเด็กก็เลือกและตัดสิ้นใจเอง สิ่งสำคัญก็คือ บางครั้งเด็กจะแสดงอารมณ์ไม่พอใจออกมาอย่างรุยแรงพ่อแม่ไม่ควรลงโทษเด็กแต่ควรให้ความเห็นใจ เข้าใจ และเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความรู้สึก และ สนับสนุนให้เด็ก ได้คิดหาเหตุผลและข้อแก้ไขเอง ไม่ควรใช้เหตุผลของผู้ใหญ่เขาไปบังคับ

5) การให้อภัยเมื่อเด็กมาขอโทษ ควรจะรับฟังแล้วให้กำลังใจเด็กด้วยในการค้นหาความผิดหรือข้อบกพร่องของตัวเอง ที่ต้องมาขอโทษเพื่อนำไปแก้ไขให้มีนิสัยที่ดีขึ้น

6) บทเรียนจากความผิดหรือข้อบกพร่อง พ่อแม่ อาจกล่าวถึงข้อผิดพลาดของลูกให้ลูกเข้าใจผิดนั้น และแก้ไข ไม่ใช่กล่าวถึงเป็นการทับถมเด็กหนือก่อให้เกิดความกังวลใจแกเด็ก

7) การส่งเสริมและให้กำลังใจ ให้โอกาสให้เด็กแก้ปัญหาด้วยตนเองตามกำลังความพยายามและความสามารถของตนเอง มีการชม หรือให้การสนับสนุนทุกครั้งที่ทำถูกต้อง เด็กจะกระทำมนสิ่งที่ได้รับการเสริแรงเมอๆจนติดเป็นนิสัย

เอกสารนี้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8) การตอกตามและช้วเหลือ เมื่อเด็กได้ฝึกการช่วยตนเอง การแก้ปัญหา เมื่อพบส่งที่ต้องแก้ไข พ่อแม่ครู อาจมีแนวทางเพื่อช่วยเหลือได้หลายขั้นตอนเมื่อเด็กเกิดความต้องการความ

ช่วยเหลือ ไม่ควรให้เด็กประสบความล้มเหลว ควรให้เด็กรู้ว่า ท่านพร้อมที่จะช่วยเหลือเสมอ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ พยายามให้เด็กได้ทำสำเร็จด้วยตนเองก่อนซึ่งจะทำให้เด็ก เชื่อมั่นในตนเองและมีสุขภสพจิตที่ดีเมื่อเผชิญกับปัญหาต่างๆ เพราะสามารถช่วยตัวเองได้

2.2.3.7 การแก้ไขสุขภาพจิตของเด็กให้ดีขึ้น

จะต้องพิจารณาองค์ประกอบต่างๆพี่มีส่วนเกียวข้องกับเด็กในทุกแง่มุมดังนี้

1) สุขภาพจิตมีรากฐานมาจากทางบ้าน มามีผลปรากฏชัดเจนที่โรงเรียนการปล่อยให้เด็กสะสมความยุงยากในจิตใจเป็นเวลานาน สุขภาพจิตของเด็กจะเสีย และต้องใช้เวลานานกว่าเวลาที่เด็กได้สะสมควมยุ่งยากไว้ในการช่วยเหลือแก้ไขเด็ก อย่างน้อยก็เป็นสองเท่าของเวลาที่เด็กได้รับความทุกข์ยากทางใจ การแก้ไขปัญหาของเด็กก็ต้องพยายามเข้าใจสาเหตุของพฤติกรรมที่แสดงนั้นว่าเป็นเพราะเหตุใด ว่วยชี้แจงให้เด็กเข้าใจ เขาก็จะมีความเข้าใจได้ถูกต้อง ไม่มีคำว่าสายเกินไปสำหรับการช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางด้านจิตใจ เพราะเด็กต้องการที่พึ่งความรักและความอบอุ่นอยู่เสมอ

2) โรงรียนกับสุขภาพจิต ครูอาจารย์สามารถช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมต่างๆของเด็กที่แสดงว่าเด็กมีสุขภาพจิตไม่มีด้วยการศึกษาเด็กด้วยวิธีการต่างๆตามความเหมาะสม

3) เพื่อนมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหา การแก้ไขด้วยวิธีการให้ช่วยกันแก้ปัญหา ด้วยการประชุมตกลงในกลุ่ม หรือการปฏิบัติตนร่วมกันของเพื่อนในชั้นเรียน

4) แบบฉบับความเป็นชายจากบิดา เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับทางบ้านถ้าพ่อได้ใกล้ชิดฝึกให้เด็กมีนิสัยเป็นชายไม่กระตุ้งกระติ้ง ชวนลูกไปเล่นกีฬาเลิกบ่นจู้จี้เด็กดีจะมีรูปแบบของความเป็นชายจากพ่อมากขึ้น สำหรับมารดานั้น การไม่แสดงอาการนิยมชมชอบเมื่อลูกทำตัวแบบผู้หญิงก็จะช่วยให้เด็กมีพฤติกรรมไปทางผู้ชายมากขึ้น แต่ถ้านิยมให้การสนับสนุนว่าดีเด็กก็จะกระทำต่อไปเพราะเพื่อนก็สนใจ แม่ก็สนใจ มีผลให้อยากทำหรือประพฤติปฏิบัติเช่นนั้นตลอดไป การแก้ไขจึงเป็นปัญหายุ่งยาก ซึ่งทุกฝ่ายคือพ่อแม่ ครูและเพื่อนจะต้องร่วมมือกันจึงจะช่วยได้เป็นอย่างดี

5) การจัดบริการแนะแนวได้ด้านต่างๆให้กับเด็กเป็นสิ่งที่ควรกระทำอาจมีครูแนะแนวหรือครูประจำชั้นทำหน้าที่ครูแนะแนว

6) การฝึกให้เกิดความสงบทางด้านจิตใจ จะช่วยในด้านสุขภาพจิตได้มาก เพราะจิตไม่ฟุ้งซ่าน การสอนให้เด็กได้ฝึกนั่งสมาธิ ทำสติอยู่ประจำก็จะช่วยให้เด็กรู้ตัว สามารถมีจิตใจที่สงบดีขึ้นกว่าไม่ทำเลย ควรใช้เวลาประมาร 5 นาทีทุกวันก่อนเริ่มเรียนฝึกจิตให้สงบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3.8 หลักปฏิบัติเพื่อสุขภาพจิตในครอบครัว

ลูกต้องการความรักความสนใจและเอาใจใส่จากบิดามารดาลูกและบิดามารดาตลอดจนครูอาจารย์หรือผู้ปกครองเด็กจะเข้าใจกันดีก็ด้วยการสื่อสารติดต่อกันวิธีที่น่าสนใจแบบหนึ่งที่จะช่วยให้ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันดียิ่งขึ้นอันเป็นรากฐานของสุขภาพจิตที่ดีในครอบครัวและสังคม วิธีการของนายแพทย์ สเปนเซอร์ จอนสัน ที่จะช่วยลูกๆให้มีวิธีการการปฏิบัติตนที่ถูกต้องเหมาะสม และมีความรักตนเอง

วิธีการของนายแพทย์ มีหลักการทีน่าสนใจมีวิธีดังนี้

1) การตำหนิหรือดุว่า เป็นข้อปฏิบัติที่บิดามารดาจะปฏิบัติต่อลูกเมื่อ มีพฤติกรรมไม่เป็นที่พอใจหรือไม่เหมาะสม

ขั้นตอนการตำหนิถึงข้อบกพร่อง

1. บอกให้ลูกรู้ว่าพ่อจะตำหนิลูกเมื่อมีพฤติกรรมไม่น่าพอใจ และลูกต้องมีความจริงใจกับพ่อ เพราะพ่อพร้อมที่จะให้กำลังใจลูกเสมอ
2. เมื่อลูกมีพฤติกรรมไม่ดี จะถูกตำหนิทันที
3. บอกให้ลูกรู้ว่าอะไรดีไม่ดี
4. บอกให้ลูกรับรู้ความรู้สึกที่เมื่อเขาทำไม่ดี
5. ทิ้งให้เด็กรับรู้ความรู้สึกของผู้เป็นพ่อ เด็กจะเกิดความไม่สบายใจ
6. เมื่อลูกสงบลงให้พ่อเข้าไปหาเพื่อบอกว่าพ่ออยู่ข้างเขาเสมอ
7. พูดให้เขารู้เสมอว่าพฤติกรรมนั้นไม่ดีไม่เหมาะสมกับเขาที่เป็นคนดี
8. แล้วกอดลูกและบอกเขาว่า พ่อรักลูก และพ่อจะไม่หวนมากล่าวซ้ำอีก
9. ในวันนั้นพ่อจะต้องทำเป็นว่าพ่ออยากจะรับฟังสิ่งที่ลูกอยากพูดคุยด้วย
10. จะเห็นว่าแม้จะติลูกไป แต่คุณค่าที่ได้กลับมาจะอยู่ไปตลอดชีวิต

2) การให้คำชมเชย เมื่อเด็กทำสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่ดีให้กำลังใจลูกและเห็นคุณค่าของความดี

ขั้นตอนการให้คำชมเชย หรือ บอกให้เขาเป็นคนดี

1. บอกให้ลูกรู้ว่าจะได้รับคำชมเมื่อ ทำความดี และลูกสามารถเช่นนี้กับพ่อแม่เช่นกัน
2. มองหาสิ่งที่ลูกทำดีทำถูกต้อง
3. บอกให้รู้ว่าสิ่งที่ดีคืออะไร
4. บอกให้รู้ว่า พ่อแม่รู้สึกดีเมื่อลูกทำตัวดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. หยุดให้เขาได้ชื่นชมตนเอง

6. บอกให้ลูกรู้ว่า พ่อรักลูก

7. กอดลูก ใช้สัมผัสเบาๆ เพื่อให้เขารู้ว่าพ่อใกล้ชิดกับลูก

8. ให้ชมเชยแค่ระยะสั้นๆแต่ต้องสม่ำเสมอ

9. แล้วจะรู้ว่าสิ่งที่ทำในระยะสั้นๆนั้นจะมีผลคงอยู่ไปตลอดชีวิต

10. เมื่อชมเชยผู้อื่นแล้วก็จะพบว่าตนเองนั้นก็มีความสุขเช่นกันด้วย

3) การฝึกตั้งจุดมุ่งหมาย ในชีวิตจริงต้องมีจุดมุ่งหมายเพื่อการทำที่มีประสิทธิภาพและสำเร็จการฝึกเด็กเช่นกัน ให้เขามีความมุ่งมั่น มีแนวทางที่ชัดเจน มีการปฏิบัติตัวที่ถูกต้อง

ขั้นตอนการตั้งเป้าหมาย

1. ให้ตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน

2. ช่วยพิจารณาตกลงร่วมกัน

3. ให้แต่ละคนเขียนจุดมุ่งหมายไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

4. จุดที่ตั้งไว้ต้องชัดเจนมีระยะเวลาด้วย

5. ทุกคนต้องจำจุดหมายของตนเองเพื่อดารทำตัวให้เป็นระบบ

6. พิจารราตนเองว่าการกระทำนั้นมุ่งตรงสู่จุดหมายหรือไม่

7. ให้กำลังใจลูก ให้มีเป้าหมายก่อนทำงาน

8. ฝึกให้มีการตั้งเป้าหมายหลักใน1ครั้งต่อสัปดาห์

9. เด็กบางคนไม่ต้องการให้คนอื่นรู้เป้าหมายเพราะกลัวว่าไม่สำเร็จฉะนั้นเราไม่ควรเข้าไปใกล้เกินไป เพราะเมื่อเขาทำสำเร็จในสิ่งที่เขาอยากทำจริงๆ ย่อยสำคัญเสมอ

ทั้ง 3 อย่างนี้จะช่วยลูกๆได้มาก การตำหนิ จะเป็นการให้เขารู้ถึงโลกแห่งความเป็นจริง ให้เขามีความรับผิดชอบ ให้เขาสามารถมองเห็นในมุมที่คนอื่นมอง ส่วนการชื่นชมนั้น จะทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเองมีจิตใจเป็นอิสระ และส่วนการตั้งเป้าหมาย เป็นสิ่งที่เป็นแรงผลักดันให้เขาทำได้อย่างต่อเนื่องไม่ย่อถ้อ มีศรัทธา สิ่งสำคัญสำหรับเด็กนั้น คือความรักความเอาใจใส่ ความเข้าใจ สอนให้รู้ว่าสิ่งในดีสิ่งไหนไม่ดี โดยเฉพาะพ่อแม่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกๆ เพราะลูกๆ จะประพฤติตัวแบบเดียวกับพ่อแม่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น และต้องไม่ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เราช่วยกันสร้างบุคคลที่มีสุขภาพจิตที่สดใส ให้อยู่ในร่างกายที่สมบูรณ์และชาติของเราจะพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่วางไว้อย่างแน่นอน

2.2.4 การส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็ก

2.2.4.1 แนวทางการส่งเสริมพัฒนาการตามวัย

ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ โดยกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณะสุข

อายุ	ทักษะ	วิธีการส่งเสริมพัฒนาการ
6 เดือน	พลิกคว่ำและหงาย	1. วางเด็กนอนคว่ำ เรียกชื่อเด็กพร้อมเขย่าของเล่นที่มีเสียง เช่น กรุ๋งกริ๋ง ด้านหน้าเหนือศีรษะเด็ก เคลื่อนของเล่นไปด้านข้าง เมื่อเด็กพยายามจะคว้าของเล่น ตัวก็จะพลิกหงายตามมาได้ ถ้าเด็กทำไม่ได้ ผู้สอนช่วยจับเข่างอ ดันสะโพกพลิกตัวหงาย 2. วางเด็กนอนหงาย วางของเล่นด้านข้างระดับสายตา ผู้สอนจับใต้เข่าเด็กทั้งสองข้าง งอเข่าข้างหนึ่งพลิกเป็นท่านอนตะแคง แล้วพลิกตัวเป็นท่านอนคว่ำ
	เอื้อมหยิบของใกล้ตัว หรือไกลมือเอื้อมเล็กน้อย	1. วางเด็กนอนคว่ำแขนยันพื้นให้ข้อศอกอยู่ข้างหน้าไหล่ ผู้สอนยื่นของเล่นห่างจากศีรษะเด็ก 20 ซม. เรียกชื่อเด็ก บอกให้จับของเล่น ถ้าเด็กทำไม่ได้ผู้สอนช่วยจับข้อมือเด็ก เอื้อมหยิบ หรือไปจับของเล่น (ฝึกทั้งสองข้างสลับกัน) 2. พยุงเด็กไว้ในท่านั่ง 2.1 เขย่าของเล่นที่มีเสียงให้เด็กสนใจ ถ้าเด็กไม่เอื้อมมือออกไป ช่วยจับมือเด็กให้เอื้อมไปที่ของเล่น 2.2 พูดคุย พยายามให้เด็กเอื้อมมือมาจับใบหน้า ผม ของผู้สอน 2.3 ก่อนให้นมเด็กทุกครั้ง ถือขวดนมห่างจากหน้าเด็กประมาณ 20 ซม. เรียกให้เด็กมองที่ขวดนม เพื่อให้เด็กเอื้อมมือทั้งสองข้างออกมาถ้าเด็กไม่ทำ จับมือเด็กมาที่ขวดนม 3. ทำแกนขวางเตียงเด็ก ใช้เชือกที่ยืดได้ผูกของเล่นสีสดใส มีเสียงติดกับแกนในระยะที่เด็กเอื้อมมือถึง เปลี่ยนของเล่น และตำแหน่งแขวนบ้าง
	หันตามเสียงเรียก	1. เรียกเด็กทุกครั้งที่เดินมาหา ก่อนอุ้ม ก่อนให้นม หรือก่อนฝึกกิจกรรมต่าง ๆ และรอให้เด็กมองหน้า 2. เรียกชื่อเด็กด้วยเสียงปกติทางด้านหลังห่างจากเด็ก 1 ฟุต สลับกันซ้าย-ขวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ

		เด็กบางคนถนัดหันหน้าข้างเดียว ต้องพยายามฝึกข้างที่ไม่ถนัดให้มากกว่า
	ส่งเสียงหรือพ่นน้ำลายเล่น	1. ผู้สอนทำเสียง เช่น พ่นน้ำลายโอะอะ มามา ปาปา ที่ละเสียง รอให้เด็กทำตาม 2. เล่นของเล่นพร้อมทำเสียงให้เด็กฟัง เช่น ไถรด ทำเสียง “ปรื๊น ปรื๊น” ไถรถไฟ ทำเสียง “ปู๊น ปู๊น” ทำทุกวัน วันละหลาย ๆ ครั้ง สังเกตว่าเด็กออกเสียงเล่นกับของเล่นนั้นบ้างหรือไม่
9 เดือน	นั่งอยู่ได้นานโดยไม่ต้องใช้มือยันพื้น	จับเด็กนั่งบนพื้น วางของเล่นไว้ข้างหน้าให้เด็กเล่นโดยผู้สอนเล่นกับเด็กด้วย และคอยเปลี่ยนท่านั่งให้เด็ก เช่น นั่งพับเพียบ ไม่ควรปล่อยให้เด็กนั่งท่าเดียวนาน ๆ
	มองตามของเล่นที่ทำตก	1. จับเด็กนั่งเก้าอี้ หรือบนตัก เขย่าของเล่นสีสดใส มีเสียง ตรงระดับสายตาเด็ก ขณะเด็กกำลังจ้องมอง ปล่อยของเล่นให้ตกลงพื้น ถ้าเด็กไม่มองหาของเล่นที่ตก กระตุ้นให้เด็กมองหา 2. ในขณะที่อาบน้ำให้เด็ก ใช้ของเล่นที่ลอยน้ำได้ 3. ใช้วัตถุไม่มีเสียง เช่น ผ้าสีสด ฟองน้ำ สอนเช่นเดียวกับข้อหนึ่ง
	โผเข้าหาหรือยื่นแขนให้เมื่อเรียกและทำท่าอุ้ม	1. ให้ผู้สอนทำท่ายื่นแขนทั้งสองข้างไปที่ตัวเด็กทุกครั้งที่จะพาเด็กไปทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น อาบน้ำ กินนม พร้อมพูดว่า “อุ้ม” หรือ”ลุกขึ้น” 2. ถ้าเด็กเฉยให้จับแขนเด็กยื่นมาที่แขนของผู้สอน ก่อนจะอุ้มเด็กขึ้นทุกครั้ง 3. ต่อไปให้ผู้สอนทำท่ายื่นแขนไปจะอุ้มเด็ก ถ้าเด็กยื่นแขนออกมาเองให้กล่าวชมเชยเด็ก พร้อมอุ้มขึ้นมากอด
	พูดเสียงซ้ำ ๆ เช่น บาบา ดาดา หม่ำ ๆ จ๋ำจ๊ะ	1. การสอนให้เด็กพูด เราไม่สามารถช่วยเหลือด้วยวิธีจับปากให้เด็กพูด แต่การได้ยินการพูดคุยเป็นประจำในชีวิตประจำวัน จะเป็นสิ่งแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมการพูดของเด็ก ถ้าเด็กยังไม่ส่งเสียงคุย ให้ตรวจสอบความสนใจ และการตอบสนองต่อผู้อื่นของเด็ก 2. ออกเสียง 2 พยางค์ ให้เด็กเลียนเสียงตาม เช่น มามา ดาดา บาบา หม่ำ ๆ
	จ้องมองหรือร้องไห้เมื่อเห็นคนแปลกหน้า	1. พาเด็กไปเยี่ยมบ้านญาติ หรือเพื่อสนิท เพื่อให้เด็กได้พบปะคนแปลกหน้าและสิ่งแวดล้อมที่แปลกๆ ใหม่ๆ 2. เมื่อเด็กแสดงท่าทางกลัว หรือร้องไห้ต้องอุ้มเด็กและปลอบโยนบอกเด็กทุกครั้งว่าไม่ต้องกลัว.... ไม่มีใครทำอะไร.... พยายามชี้ชวนพูดคุยให้เด็กดูผู้คนและของเล่นแปลกๆ ใหม่ๆ
12	ยืนได้	จับเด็กยืน และจับมือ 2 ข้างของเด็กให้เหยียดขึ้นสูงระดับไหล่ เมื่อเด็กทรงตัวได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ

เดือน	อย่างน้อย 2 วินาที	ค่อยปล่อยมือ
	หยิบของชิ้นเล็กขนาดเท่าเมล็ดถั่วโดยใช้นิ้วหัวแม่มือ และนิ้วชี้	1. วางวัตถุชิ้นเล็ก เช่น ลูกเกด บนพื้นโต๊ะหน้าเด็กให้เด็กเห็นวัตถุนั้นชัดเจน ผู้สอนหยิบให้ดูแล้วให้เด็กทำ 2. ช่วยเหลือเด็กโดยจับรวบนิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อย เข้าหาฝ่ามือเพื่อให้เด็กใช้หัวแม่มือ และนิ้วชี้หยิบวัตถุ 3. เล่นเกมที่เด็กต้องใช้หัวแม่มือ และนิ้วชี้แตะกันเป็นจังหวะ
	หันมองคนในบ้านเมื่อถาม	1. ขณะมีเหตุการณ์ หรือกิจกรรมเกี่ยวกับคนในบ้าน ให้บอกชื่อบุคคลสั้นๆ เช่น “พ่อมาแล้ว” หรือ “พี่อาบน้ำ” 2. ขณะเล่นกับเด็กให้ระบุชื่อผู้ที่เล่นด้วย เช่น “จ๊ะเอ๋ พี่....” “โยนบอลให้พ่อ” 3. ขณะเด็กอยู่กับสมาชิกในครอบครัว 2 คน หรือมากกว่า 2 คน ให้เล่นเกม “.... อยู่ไหน” เช่น “ยายอยู่ไหน” ถ้าเด็กไม่หันมอง หรือไม่ชี้ ให้ยายพูดแนะว่า “ยายอยู่นี่” หรือผู้สอนชี้ไปที่ยาย และพูดว่า “ยายอยู่นั่น” และให้โอกาสเด็กทำเอง
	พูดตามเป็นคำ	1. สอนให้เด็กเลียนคำพูดง่ายๆ ในขณะเล่น เช่น ขณะเล่นตุ๊กตา ผู้สอนพูด “ป้อนข้าวน้อง” “ป้อนน้ำน้อง” ให้เด็กเลียนเสียง “น้อง” 2. สอนเรียกคนในบ้าน เช่น พ่อ แม่ ตา ยาย ป้า อา 3. สอนเด็กเรียกชื่อสัตว์ เช่น หมา ปลา ปู 4. สอนเด็กพูดคำกริยา เช่น มา ไป เอา
	บอกความต้องการโดยใช้ท่าทางหรือเสียง	1. สอนให้เด็กรู้จักปฏิเสธด้วยการใช้มือผลักของออก หรือสั่นศีรษะ พร้อมพูด “ไม่” 2. ให้เด็กเลือกอาหาร หรือของเล่นจาก 2 อย่าง โดยถามเด็กว่า “เอาอย่างไหน” สอนให้เด็กชี้อันที่ต้องการพร้อมออกเสียง “เอา” ถ้าเด็กไม่ต้องการสอนให้สั่นศีรษะพร้อมออกเสียง “ไม่” 3. เมื่อเด็กอิ่ม ถามว่า “เอานมไหม” สอนให้สั่นศีรษะ และพูดว่า “ไม่”
18 เดือน	เดินได้คล่อง	ชักชวนให้เด็กเดินไปยังที่ต่างๆ บ่อยๆ เช่น เดินไปห้องน้ำ ห้องกินข้าว เดินไปขึ้นรถ เดินไปรอบ บ้าน เดินขึ้นลงที่ชันเล็กน้อย เดินบนทราย และเดินบนที่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ

	ขีดเขียนบนกระดาษอย่างตั้งใจโดยใช้สีเทียน หรือดินสอ	1. การสอนมี 3 ขั้นตอน ให้เริ่มสอนจากขั้นตอนต่ำสุดที่เด็กทำไม่ได้ 1.1 เด็กขีดเขียนเมื่อผู้สอนแสดงวิธีทำให้เด็กดู และให้ความช่วยเหลือโดยแตะนำที่ข้อมือ หรือแขน ผู้สอนขีดเส้นตรงเป็นเส้นหนา ๆ ชักจูงให้เด็กมอง ลองให้เด็กทำบ้าง ให้ความช่วยเหลือโดยจับมือทำ แล้วลดความช่วยเหลือ โดยเพียงแตะนำที่ข้อมือ หรือแขนเด็ก 1.2 เด็กขีดเขียนได้ เมื่อผู้สอนแสดงวิธีทำให้เด็กดูเพียงอย่างเดียวสอนต่อเนื่องจากข้อ 1.1 ลดการช่วยเหลือเด็กลง จนกระทั่งไม่ต้องช่วยแตะนำข้อมือ หรือแขนเด็ก 1.3 เด็กขีดเขียนได้เอง ผู้สอนลดการช่วยเหลือโดยการแสดงวิธีทำให้เด็กดูให้น้อยครั้งลง จนเด็กขีดเขียนได้โดยไม่ต้องทำตัวอย่างให้ดู 2. สอนให้เด็กรู้จักใช้นิ้วขีดเขียน เช่น นิ้วขีดเขียนในถาดที่มีแป้งโรยไว้บาง ๆ บนกระจกที่มีฝ้าไอน้ำเกาะ หรือบนพื้นทราย
	ทำตามคำสั่งง่ายๆ โดยไม่ต้องทำให้ดูก่อน	ใช้คำพูดสั่งพร้อมกับช่วยให้เด็กทำตามคำสั่ง เช่น ส่งของให้ ตบมือ บ๊ายบาย สวัสดี เป็นต้น แล้วค่อยๆ ลดการช่วยเหลือ โดยใช้คำสั่งเพียงอย่างเดียว
	พูดเป็นคำๆ ได้เอง	สอนเด็กพูดตามเหตุการณ์จริง เช่น “หม่ำ” ในขณะกินข้าว และ “ไป” ในขณะเดินออกจากห้องหลังจากนั้นถามให้เด็กตอบโดยใช้คำที่เคยสอน
	ถือถ้วยดื่มได้เอง อาจมีหกบ้าง	ขณะเริ่มสอนให้ใส่น้ำเพียงเล็กน้อยก่อน เพื่อไม่ให้แก้วหนักมาก ประคองมือเด็กให้ยกแก้วน้ำดื่ม เมื่อเด็กเริ่มจับแก้วได้ดีขึ้น ให้เพิ่มน้ำ แล้วลดการช่วยเหลือจนเด็กยกแก้วน้ำดื่ม และวางเองได้
2 ปี	วิ่งได้คล่อง	1. เมื่อเด็กเริ่มหัดวิ่ง มักเดินแบบเร็วๆ ถลาไปข้างหน้า ตาจ้องที่พื้น และตั้งใจวิ่งไปข้างหน้าให้ได้ วิธีสอนที่ดีที่สุดคือผู้สอนวิ่งไปกับเด็ก หรือให้วิ่งกับเด็กอื่นๆ 2. ผู้สอน 2 คน จับมือเด็กคนละข้างวิ่งไปด้วยกันช้าๆ เด็กอาจโหนมือผู้สอนขณะที่วิ่งไป พอวิ่งไปได้ 3 - 4 ก้าว ให้หยุดสักครู่ แล้วเริ่มวิ่งใหม่ ขณะวิ่งค่อยๆ ดึงมือเด็กไปข้างหน้า เพื่อให้เด็กก้าวขาไปข้างหน้าได้เร็ว และมั่นคงขึ้น หยุดสักครู่ แล้ววิ่งต่อไปในช่วงระยะสั้นๆ ก่อน จนวิ่งได้ 3 - 4 เมตร 3. ผู้สอนจับมือเด็กข้างหนึ่งวิ่งไปด้วยกัน สอนแบบเดียวกับข้อ 2
	ชื่อวัยวะของ	สอดแทรกในกิจวัตรประจำวัน เช่น ระหว่างรับประทานอาหาร อาบน้ำ แต่งตัว โดยเริ่มสอนจากอวัยวะที่เด็กเรียนรู้ได้ง่าย เช่น ปาก มือ ผม ใช้ ตุ๊กตา หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ

	ร่างกายได้ 4 ส่วน	รูปภาพประกอบการชี้อวัยวะของตนเองได้
	พูดได้ 2 คำติดกัน	พูดคุยกับเด็กขณะทำกิจวัตรประจำวัน และขณะเล่นกับเด็ก สอนให้เด็กพูดตาม โดยใช้คำที่มีความหมาย 2 คำติดกัน เช่น กินข้าว ไปเที่ยว แม่ไป ขอรถ ถามคำถามให้เด็กตอบโดยใช้คำที่เคยเรียนรู้แล้ว เช่น “หนูจะเอาอะไร” “แม่ไปไหน” “พ่อทำอะไรอยู่” ถ้าเด็กตอบโดยใช้คำเดี่ยว ให้สอนเด็กตอบโดยใช้ 2 คำต่อกัน
	ใช้ช้อนตักอาหารกินเอง อาจมีหกเล็กน้อย	สอนในเวลากินอาหาร ผู้สอนจับมือเด็กกำด้ามช้อนตักอาหารขนาดพอคำใส่ปาก บอกเด็กให้ใช้ริมฝีปากเม้มอาหารจากช้อน อาจต้องจับริมฝีปากบนและล่างของเด็กเม้มเข้าหากันด้วย แล้วลดการช่วยเหลือจนเด็กจับช้อนตักอาหารกินเองได้ และรู้จักใช้ริมฝีปากเม้มอาหารจากช้อนเอง
3 ปี	ยืนขาเดียวได้ 1วินาที ทั้ง 2 ข้าง	1. ผู้สอนยืนข้างหน้าเด็ก จับมือเด็กสองข้างแล้วบอกให้เด็กยกขาข้างหนึ่งขึ้น พร้อมทั้งทำให้ดูเป็นตัวอย่าง ทำเช่นเดียวกันนี้กับขาอีกข้าง ถ้าเด็กไม่ยกขาขึ้น ลองบอกให้เด็กยกเท้าขึ้นเหยียบบนกล่อง 2. ผู้สอนจับมือเด็กหนึ่งข้าง แล้วทำเช่นเดียวกับข้อหนึ่ง 3. ผู้สอนยืนขาเดียวให้เด็กดู และให้เด็กทำตาม
	หมุน และเปิดฝาเกลียวขนาดพอเหมาะกับมือได้	1. ใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในบ้าน ได้แก่ กระบอกใส่น้ำ หรือขวดที่มีฝาเกลียวขนาดเหมาะสมกับมือเด็ก และเพื่อเพิ่มความสนใจควรใช้ขวดใส และบรรจุสิ่งที่เด็กสนในไว้ในขวด 2. ทำให้เด็กพร้อมพูด และช่วยจับมือเด็กจับวัตถุ และหมุนฝาเกลียว (ควรรับจากด้านหลังเด็ก) ให้เด็กทำเองบ้างโดยระยะแรกคลายเกลียวออกให้เด็กเล็กน้อย
	ทำตามคำสั่งได้โดยไม่ต้องแนะนำหรือทำท่าทาง	1. ใช้คำพูดสั่งพร้อมกับช่วยให้เด็กทำตามคำสั่ง เช่น เปิดประตู ปิดประตู หยิบผ้าเช็ดตัวให้แม่ หยิบหนังสือให้พ่อ เอาดินสอใส่กล่อง เป็นต้น 2. หาโอกาสย้ำ และฝึกแสดงเกี่ยวกับสิ่งที่สอน
	พูดเป็นประโยค	1. พูดคุยกับเด็ก โดยใช้คำพูดที่เป็นประโยคในสถานการณ์ต่างๆ เช่น เวลาทานอาหาร เวลาแต่งตัว เวลาเล่น และให้มีการพูดโต้ตอบกันในลักษณะต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ

	ให้ผู้อื่นฟังเข้าใจได้เกือบหมด	2. เล่นบทบาทสมมติ 2 คน หรือรวมกลุ่ม เช่น เล่นขายของ เล่นเป็นพ่อแม่ เล่นเป็นครู 3. ถ้าเด็กออกเสียงพยัญชนะไม่ชัด ผู้สอนออกเสียงพยัญชนะที่ถูกต้องให้เด็กฟังใหม่
	ถอดเสื้อยืด หรือกางเกงเอวยางยืดโดยไม่ต้องช่วย	การฝึกถอดเสื้อยืด เริ่มฝึกโดยใช้เสื้อยืดที่ใหญ่กว่าตัวเด็กเล็กน้อยขั้นตอนการฝึกมีดังนี้ 1. บอกให้เด็กใช้มือทั้งสองข้างรวบชายเสื้อขึ้นมาอยู่ในระดับอก 2. บอกให้เด็กใช้มือขวารวบชายเสื้อด้านซ้ายขึ้น พร้อมทั้งดึงแขนซ้ายออกจากแขนเสื้อ 3. บอกให้เด็กใช้มือซ้ายรวบชายเสื้อด้านขวาขึ้น พร้อมทั้งดึงแขนขวาออกจากแขนเสื้อ 4. บอกให้เด็กใช้มือทั้งสองข้างรวบชายเสื้อ ดึงเสื้อให้พ้นศีรษะการสอนถอดกางเกง ผู้สอนยืนอยู่ด้านหลังเด็ก 4.1 บอกเด็กจับขอบกางเกงด้านข้างทั้งสองข้าง ดึงกางเกงลงจากสะโพกจนเลยเข่าเล็กน้อย ขณะดึงลงให้ก้มตัวตามไปด้วยเล็กน้อย 4.2 บอกเด็กยกขาออกจาขากางเกง 1 ข้าง และเพื่อช่วยในการทรงตัวของเด็กให้เด็กใช้มือข้างเดียวกับขากางเกงที่จะถอดออกยันข้างฝา หรือเกาะโต๊ะไว้ 4.3 บอกให้เด็กปล่อยมือที่จับขากางเกงออก แล้วยกขาอีกข้างออกจากขากางเกงในการสอนถอดเสื้อ และกางเกง เด็กบางคนทำบางขั้นตอนได้เองแล้วให้เด็กทำขั้นตอนนั้นเอง ขั้นตอนใดที่ยังทำไม่ได้บอกให้เด็กทำ ถ้าไม่เข้าใจให้จับมือทำ และลดการช่วยเหลือลงจนทำได้เอง
4 ปี	เดินขึ้นลงบันไดโดยก้าวสลับเท้าและไม่จับราวบันได	1. ให้เด็กถือของเล่นทั้งสองมือแล้วเดินขึ้นบันได หรือให้เด็กเดินกลางบันไดห่างจากราวจับ ผู้สอนเดินตามไปด้านหลังเพื่อคอยช่วยถ้าเด็กเสียการทรงตัว ถ้ายังสลับเท้าขึ้นบันไดไม่ได้ ช่วยจับขาข้างหนึ่งไว้ในขณะที่ขาอีกข้างกำลังก้าวขึ้นบันได ลดการช่วยเหลือลงจนทำได้เอง 2. ตอนลงบันไดผู้สอนอาจจะต้องช่วยจับที่ไหล่ของเด็กไว้ ในขณะที่เด็กก้าวขาลงมาให้พักเท้าทั้งสองข้างในแต่ละขั้นเสียก่อน แล้วจึงให้เด็กเดินสลับเท้าลงมาเอง
	กระดิกนิ้วโป้งโดยที่นิ้ว	ทำตัวอย่างให้เด็กดู และช่วยเหลือเด็กโดยจับนิ้วอื่นกำไว้ ยกเว้นนิ้วโป้งแล้วลดการช่วยเหลือลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ

	อื่นไม่กระดิกตาม	
	เลือกขนาดใหญ่ - เล็กได้	1. ใช้วัตถุ 2 ชิ้น ชนิดเดียวกันที่มีขนาดแตกต่างกันอย่างชัดเจน เช่น รถคันใหญ่ - เล็ก ช้อนคันใหญ่ - เล็ก ตุ๊กตาใหญ่ - เล็ก เป็นต้น 2. บอกเด็กว่า "ชิ้นนี้ใหญ่" "ชิ้นนี้เล็ก" แล้วให้เด็กเลือกที่ละขนาด ใหญ่ หรือเล็กก่อนก็ได้ เมื่อเด็กเลือกได้ถูก จึงสอนอีกขนาด 3. หัดเลือกโดยใช้รูปภาพ (เช่น วัตถุในบ้าน สัตว์ หรือคน) ช่วยเหลือเด็กเลือกให้ถูกต้องในระยะแรก
	บอกชื่อจริง และเพศ	1. สอนให้เด็กรู้ถึงความแตกต่างของเพศชาย และหญิง โดยดูจากการแต่งตัว ทรงผม และบอกให้เด็กรู้ว่าตัวเองเป็นเพศอะไร ต่อมาถามเด็กถ้าเป็นผู้หญิงว่า "หนูเป็นผู้หญิง หรือผู้ชาย" และให้เด็กตอบ ถ้าเด็กเป็นผู้ชายให้ถามว่า "หนูเป็นผู้ชาย หรือผู้หญิง" 2. บอกชื่อจริงของเด็ก แล้วให้เด็กพูดตาม จากนั้นให้ถามเด็ก "หนูชื่อจริงว่าอะไร" ควรถามเด็กอยู่เสมอเพื่อให้เด็กมีโอกาสฝึกหัดบ่อยๆ
	ปัสสาวะถูกที่ได้เอง	บอกให้เด็กไปห้องส้วม เมื่อต้องการจะถ่ายทุกครั้ง ระยะแรกไปเป็นเพื่อนต่อไปให้ไปเอง
5 ปี	ยืนขาเดียวได้นาน 4 วินาที ทั้ง 2 ข้าง	ผู้สอนจับมือเด็ก 1 ข้าง แล้วบอกให้เด็กยกขาข้างหนึ่งขึ้น เมื่อเด็กพอทรงตัวได้ปล่อยมือให้เด็กยืนด้วยขาข้างเดียวด้วยตนเอง ค่อย ๆ เพิ่มระยะเวลาในการยืนบนขาข้างเดียว ทำเช่นเดียวกันกับขาอีกข้าง
	ลอกรูปวงกลม	ให้เด็กดูรูปวงกลม ผู้สอนจับนิ้วเด็กลากตามรูปวงกลม และพูดว่า "วงกลม" ส่งสีเทียนให้เด็ก และบอกเด็กว่า "วาดให้เหมือนรูปนี้" ถ้าเด็กทำไม่ได้จับมือทำและลดความช่วยเหลือจนเด็กทำได้เองเมื่อให้ดูรูปวงกลม
	ทำตามคำสั่งที่เกี่ยวกับตำแหน่งที่อยู่	1. สอนให้เด็กเข้าใจตำแหน่งของสิ่งต่างๆ เช่น บน ใต้ หน้า หลัง ข้าง 2. วิธีสอนที่สนุกคือ เล่นเกมส์กับเด็ก โดยบอกให้เด็กนั่ง/ยืน ตามตำแหน่งที่สั่ง ในการเล่นเป็นกลุ่ม หรือถามเกี่ยวกับตำแหน่งในหนังสือรูปภาพ เวลาเล่านิทาน เช่น "ใครยืนอยู่ข้างหน้าเก้าอี้" เป็นต้น 3. ใช้สถานการณ์ในชีวิตประจำวันสอนเด็ก เช่น เอาหนังสือไปวางบนโต๊ะ เอารองเท้าไปไว้ในใต้ตู้
	เล่าเรื่อง	1. หลังจากที่เด็กออกไปเล่น เมื่อกลับเข้ามาให้ถามเด็กว่า "เล่นอะไรบ้างที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ

	ง่ายๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ทั้งหมด	สนาม" 2. ทุกครั้งที่ออกไปนอกบ้านด้วยกัน เมื่อกลับถึงบ้านให้ถามเด็กว่าพบเห็นเหตุการณ์อะไรบ้าง 3. เล่าเรื่องจากภาพให้เด็กฟัง แล้วให้เด็กเล่าให้ฟังบ้าง ต่อไปให้เด็กเล่าเรื่องจากภาพเองโดยไม่ต้องเล่าให้เด็กฟังก่อน 4. อาจกระตุ้นโดยพูดว่า "แล้วมีอะไรอีก" แล้วช่วยให้เด็กเล่าจนจบ
	เล่นบทบาทสมมติ	ชักชวนเด็กเล่น เช่น ขายของ ครูนักเรียน ตำรวจผู้ร้าย โดยถามเด็กว่าอยากเล่นเป็นใคร ช่วยบอกเด็กว่าควรพูดอะไรบ้างในบทบาทนั้น
6 ปี	เดินไปข้างหน้าโดยเอาส้นเท้าต่อปลายเท้า	1. วาดรอยเท้าขนาดเท่าเท้าเด็กต่อๆ กันบนพื้น แล้วให้เด็กเดินตามรอยเท้า 2. ขีดเส้นตรง หรือใช้เทปกาวบนพื้น เดินให้เด็กดู และช่วยจับมือเด็กไว้ 1 ข้าง ขณะให้เด็กเดิน เมื่อเดินทรงตัวได้ดีแล้วปล่อยมือให้เด็กเดินเอง ถ้านิ้วหัวแม่มือเท้าเด็กห่างจากส้นเท้าเกิน 1 นิ้ว เตือนเด็กเดินให้ส้นเท้าต่อนิ้วเท้า
	เลือกวัตถุที่มีขนาดยาวกว่าได้	อุปกรณ์การสอนอาจใช้ริบบิ้น แท่งไม้ ถุงเท้า ฯลฯ และเพื่อให้เด็กสนุกผู้สอนอาจเอากล่องมาเจาะรูที่ก้นหลายๆ รู แล้วนำริบบิ้นที่มีขนาดสั้น - ยาว ต่างกัน ๆ กัน ผูกปมที่ปลายริบบิ้นด้านหนึ่ง แล้วสอดปลายอีกด้านหนึ่งเข้ามาในรูทางก้นกล่อง ผูกปมปลายริบบิ้นที่เหลือ ทำเช่นนี้กับริบบิ้นแต่ละเส้นในแต่ละรูเสร็จแล้วปิดฝากล่อง สอนให้เด็กเปรียบเทียบขนาดยาวกว่า จากการดึงริบบิ้นจากก้นกล่องโดยระยะแรกให้ใช้ความสั้น - ยาว ที่แตกต่างกันมากจนเห็นได้ชัดในการสอนเด็ก เมื่อเด็กเข้าใจแล้วจึงใช้ความสั้นยาวที่ใกล้เคียงกันมากขึ้น
	รู้จักซ้าย-ขวา	สอนให้เด็กรู้จักมือซ้าย - ขวาที่ละมือ สอนหน้ากระจก ผู้สอนยกมือข้างหนึ่งข้างใดขึ้น และบอกเด็กว่ามืออะไร ให้เด็กทำตาม หลังจากนั้นให้เด็กทำเองตามคำสั่งโดยไม่ต้องทำตัวอย่างให้ดู ฝึกบ่อย ๆ จนเด็กจำได้ จึงสอนให้รู้จักมืออีกข้างด้วยวิธีเดียวกัน ทบทวนการยกมือ หรือหันซ้าย-ขวา บ่อยๆ จนเด็กจำได้แม่นยำ
	บอกได้ทั้งชื่อจริง – นามสกุลและที่อยู่ง่ายๆ	การสอนชื่อจริง และนามสกุล 1. ให้สมาชิกในครอบครัวสอนชื่อจริง และนามสกุลเด็กทุกวัน โดยให้เด็กพูดตาม แล้วลดการช่วยเหลือลงจนเด็กพูดบอกได้เอง 2. ถ้าเด็กไปโรงเรียนให้เด็กบอกชื่อจริง และนามสกุลตัวเองทุกเช้าก่อนเริ่มกิจกรรม และทุกเย็นเมื่อจะกลับบ้านควรสอนการบอกที่อยู่ 2.1. บอกที่อยู่ให้เด็กรู้ เช่น บ้านเลขที่ ถนน อำเภอ จังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 (ต่อ) ตารางแสดงแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ

		2.2. ให้เด็กพูดตาม 2.3. ถามให้เด็กตอบ และช่วยเหลือ เช่น พูดคำหน้า 2.4. ทบทวนถามทุกวัน จนกว่าเด็กจะตอบได้คล่อง
	รู้จักไหว้หรือพูดขอบคุณเมื่อให้ของ	1. สอนให้เด็กไหว้ และพูดขอบคุณเมื่อผู้ใหญ่ให้ของ 2. เตือนทุกครั้งที่เด็กลืมทำ

2.2.4.2 การส่งเสริมพัฒนาการด้วยการเล่น

การเล่น มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของลูกน้อยอย่างมากถือว่าเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ของลูกน้อยในอนาคต

ถ้าพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูได้เข้าใจและสามารถนำของเล่นหรือกิจกรรมการเล่นไป ใช้กับลูกน้อยได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ทักษะพัฒนาการและการเรียนรู้ของลูกน้อยจะก้าวไปอย่างมีคุณภาพยิ่งขึ้น ซึ่งเมื่อเด็กมีพื้นฐานทางพัฒนาการที่ดีและเหมาะสมกับวัย เด็กจะสามารถนำประสบการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมาไปประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้ในอนาคตได้อย่างมีคุณภาพ

การเล่นเป็นกิจกรรมการเรียนรู้และเป็นตัวกระตุ้นให้ลูกน้อยเกิดการรับรู้ที่ดี ตลอดจนทำให้ลูกน้อยได้เรียนรู้ตัวเองและบุคคลอื่นโดยไม่รู้ตัว นอกจากนี้การเล่นยังมีผลต่อพัฒนาการทางสมองและระบบประสาทอีกด้วย

ทำไมพ่อแม่จึงควรเล่นกับลูก

- เสริมสร้างความสนใจและดงสมาธิ
- เสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ที่บกพร่อง
- เสริมสร้างปฏิกิริยาการรับรู้และการตอบสนอง
- ช่วยเสริมสร้างการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5
- ช่วยพัฒนาด้านสติปัญญา เสริมสร้างจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์
- ช่วยพัฒนาความสามารถในด้านการสื่อสาร โดยเฉพาะคำศัพท์
- ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในตัวเอง
- ช่วยเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีทางสังคม เช่น การแบ่งปัน การผลัดเปลี่ยน การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วยเหลือ การอดทนต่อการรอคอย ความยืดหยุ่น

- ช่วยเสริมสร้างให้เด็กรู้จักตนเองได้ดีขึ้นซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จที่ได้กระทำ
- ช่วยเสริมสร้างสุขภาพจิตและอารมณ์ที่ดี
- ช่วยพัฒนาและส่งเสริมบทบาททางเพศและบทบาทสมมติ

การเลือกของเล่นให้เหมาะกับความสามารถของเด็กในแต่ละวัย มีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของเด็กเป็นอย่างมาก พ่อแม่หรือผู้ดูแลจึงมีบทบาทสำคัญต่อการเลือกสรรของเล่นและจัดสภาพแวดล้อม ให้เอื้ออำนวยต่อเด็กให้เกิดศักยภาพในการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ความเหมาะสมกับอายุและพัฒนาการของเด็ก ความสนใจของเด็ก ความสะอาด ความเหมาะสมของราคา และวิธีการเล่น

1) การเล่นของเด็กช่วงอายุแรกเกิด – 1 ปี

อุปกรณ์ของเล่นและเกมต่างๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กช่วงอายุแรกเกิด - 1 ปี

- วงแหวนที่มีลักษณะพื้นผิวแตกต่างกันอาจเป็นพลาสติกแข็ง ยางนิ่ม หรือผ้า (อายุ 3-8 เดือน)
- โมบายพวงวัสดุที่เป็นรูปสัตว์หรือดอกไม้ที่มีสีสันสดใส แขวนไว้ที่หัวเตียง หรือเปลซึ่งอาจมีเสียงดนตรีประกอบ (อายุ 3-5 เดือน)
- ตุ๊กตายางผิวหยาบหรือนิ่มอาจทำจากผ้าหรือพลาสติกยางซึ่งอาจบีบมีเสียงหรือไม่มี (อายุ 4-12 เดือน)
- เครื่อง เขย่าให้เกิดเสียงได้แก่ กรุ๋งกริ๋ง กระดิ่ง ซึ่งอาจมีขนาดและน้ำหนักที่แตกต่างกันตามความเหมาะสมของเด็กแต่ละคน (อายุ 3-12 เดือน)
- กระจกเงา (อายุ 4-12 เดือน)
- ของเล่นไขลาน เช่น ลูกเป็ด ลูกไก่ และอื่นๆ ซึ่งอาจมีเสียงดนตรีประกอบขณะที่ของเล่นไขลานเคลื่อนไหว
- วัสดุรูปทรงเรขาคณิต อาจเป็นผ้า กล่องสีต่างๆ ก้อนไม้ หรือก้อนพลาสติกที่มีขนาดต่างกัน
- หมุดหรือไม้สี ซึ่งมีขนาดใหญ่ อาจทำด้วยไม้หรือพลาสติกพร้อมกระดานมีรู
- เกมจ๊ะเอ๋ (อายุ 7 เดือน - 1 ปี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

- เกมปูไต่
- เกมจับปูดำ (อายุ 9-12 เดือน)
- เกมตบมือเปาะแปะ (อายุ 9-12 เดือน)
- เกมค้นหาของเล่น
- กระบะทราย/ข้าวสารย้อมสีหรือเม็ดถั่วต่างๆ

เด็กวัยนี้มักนำของเล่นเข้าปาก ใช้ปากในการดูด อม เลีย ใช้เหงือกย้ำ กัดเล่น เพื่อฝึกความแข็งแรงของเหงือก และยังอาจสามารถลดอาการเจ็บขณะที่ฟันของเด็กวัยนี้กำลังขึ้นได้ โดยนำวงแหวนพลาสติกยางไปแช่ตู้เย็น ความเย็นจากยางจะลดอาการเจ็บได้ขณะที่เด็กกัดเล่นเพื่อฝึกการใช้สายตาในการมองวัตถุขณะเคลื่อนไหว ขณะที่เด็กนอนเล่นอยู่บนเตียง แขวน โมบายอยู่เหนือศีรษะเด็ก เพื่อให้เด็กได้ใช้สายตามองดูขณะของเล่นแกว่งไปมา เด็กจะสนใจมองดูการเคลื่อนไหวของวัตถุ และยังสามารถฝึกการฟังเสียงดนตรีของเครื่องเล่นอีกด้วยเพื่อฝึกคว้าจับและสัมผัส โดยใช้ของเล่นที่มีพื้นผิวสัมผัสที่ต่างกัน เด็กวัยนี้ชอบจับสัมผัส ลูบ คลำ บีบเล่น โยนเล่น กลิ้งเล่น และฝึกการฟังเสียงต่างๆ กันของของเล่นขณะบีบ เขย่า เคาะ ตลอดทั้งฝึกจับของเล่นเปลี่ยนมือได้อีกด้วย เพื่อฝึกกล้ามเนื้อมือในการจับและคว้าของเล่น ฝึกการฟังเสียงของของเล่นที่มีความแตกต่างกัน เด็กวัยนี้ชอบคว้า จับเขย่า เคาะของเล่นเพื่อให้เกิดเสียงต่างๆ รวมทั้งสามารถกระตุ้นให้เด็กได้สนใจมอง ขณะที่เด็กมีกิจกรรมในการจับเขย่าและเคาะเล่นอีกด้วยเพื่อฝึกการมองและการ สังเกต การเคลื่อนไหวของหน้าตา และท่าทางขณะมองเล่นเด็กวัยนี้มักชอบมองเงาตัวเองและสิ่งอื่นๆ ในกระจกเด็กสนใจและมองตามการเคลื่อนไหวของของเล่นเหล่านั้น ตลอดทั้งกระตุ้นให้เด็กเกิดการเคลื่อนไหวตัวเองอีกด้วย เช่น เด็กอาจจะคืบ คลาน เกาะเดิน เหนี่ยวตัวลุกยืน เกาะยืน เพื่อให้ได้ของเล่นเหล่านั้นเพื่อฝึกการสังเกตรูปร่าง รูปทรง และจับกำ ซึ่งภายในกล่องสีต่างๆ อาจใส่เม็ดถั่วเม็ดพลาสติกไว้ข้างในได้ เมื่อเด็กเขย่าเคาะแล้วเกิดเสียงเพื่อกระตุ้นการฟัง และความสนใจของเด็กในขณะเล่นของเล่นมากขึ้นเพื่อเสริมสร้าง เสริมสร้างการใช้ ปลายนิ้ว ในการหยิบ หรือยัดนิ้วใส่ลงในรู หรือในช่องที่เจาะไว้บนกล่อง เด็กวัยนี้เริ่มใช้ปลายนิ้วหยิบ หรือใช้นิ้วยัดใส่รูหรือช่องที่เจาะไว้ เกมส์นี้เพื่อฝึกให้เด็กรู้จักการค้นหาวัตถุที่หายไป ตลอดทั้งฝึกความสนใจ สมาธิในการฟังจังหวะของเสียง และยังเป็นการเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ด้วย โดยผู้ใหญ่อาจใช้มือ ผ้า หรือ

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ห้ามมิให้ทำซ้ำ ดัดแปลง หรือนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

กระดาษปิดหน้าตัวเอง หรือปิดหน้าเด็ก และเมื่อเปิดมือ ผ้า หรือกระดาษออก พร้อมกับพูดคำว่า "จ๊ะเอ๋" ซึ่งน้ำเสียงที่ใช้ควรจะเร้าอารมณ์เด็กให้เกิดความสนุกสนานด้วย ซึ่งเด็กจะมองหาหน้าผู้ใหญ่ที่หายไปในขณะเล่นเกมนี้เพื่อฝึกให้เด็กได้รับ การฟังเสียง ฝึกความสนใจ มีการจับจ้องมองหน้าแม่ ตลอดทั้งได้รับรู้ถึงการสัมผัสจากวัตถุที่มีความแตกต่างกันของพื้นผิว สร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก รวมถึงพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดีของเด็กด้วย โดยผู้ใหญ่ใช้ปลายนิ้วหรือของเล่นหรือวัสดุที่มีพื้นผิวต่างๆ กัน เช่น ผ้าฟองน้ำ ตุ๊กตายางไล้ไปบนผิวเด็กในทุกจุดของร่างกายตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า ขณะเล่นเกมผู้ใหญ่ควรพูดคุย หัวเราะ และยิ้ม สร้างบรรยากาศให้เด็กสนุกสนานไปด้วย ตลอดทั้งจุดต่างๆ ที่ลูบไล้หรือสัมผัสไปบนผิวเด็กควรบอกให้เด็กได้รับรู้ด้วย เช่น "แม่กำลังลูบไล้มือของลูกนะ" อาจร้องเพลงขณะเล่นปูไต่ด้วยก็ได้เกมส์นี้เพื่อฝึกกล้ามเนื้อมือในการเปิด-ปิดมือหรือกำ-แบมือ ตลอดทั้งเด็กเริ่มสามารถเลียนแบบท่าทางกำมือ-แบมือจากพ่อแม่ในขณะเล่นเกมส์นี้ โดยขณะเล่นผู้ใหญ่ควรร้องเพลง "จับปูดำ ขยำปูนา จับปูม้า คว้าปูทะเล" ร่วมด้วย เด็กจะเกิดความสนุกสนานและสร้างเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอีกด้วย รวมทั้งเป็นการฝึกการฟัง ความสนใจ และสมาธิให้กับเด็กอีกด้วยเกมส์นี้เพื่อฝึกการทำงานของกล้ามเนื้อมือทั้งสองข้าง และเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในขณะเล่นด้วย ตลอดทั้งให้เด็กฝึกฟังจังหวะในขณะตบมือและเพิ่มความสนุกสนานให้กับเด็กอีกด้วย โดยผู้ใหญ่จับมือเด็กมาตบมือกันหรือเด็กตบมือเอง เมื่อผู้ใหญ่กระตุ้นให้เด็กทำตาม อาจใช้คำกลอนหรือเพลงที่เกี่ยวข้องกับการตบมือมาประกอบด้วยก็ได้ เช่น คำกลอน "ตบมือเปาะแปะ เรียกแพะมากินนม นมไม่หวานเอาน้ำตาลมาใส่" หรือเพลงตบมือ "เรามาตบมือกันดีกว่า (3 ครั้ง) แล้วเราชวนกันร้องเพลง"

เกมส์นี้เพื่อฝึกให้เด็กได้รู้จักใช้ความคิดในการแก้ปัญหาอย่างง่าย ในการค้นหาของเล่น ซึ่งผู้ใหญ่อาจช่วยชี้แนะได้บ้าง เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกถึงความสำเร็จในการทำงาน ตลอดทั้งเด็กได้รับการฝึกประสบการณ์เรื่องการคงอยู่ของวัตถุ โดยผู้ใหญ่ใช้ผ้าหรือกระดาษปิดของเล่นในขณะที่เด็กเล่นอยู่ อาจจะปิดบางส่วนหรือปิดทั้งหมดของของเล่นก็ได้ ซึ่งเด็กจะพยายามค้นหาของเล่นโดยการดึงผ้าหรือกระดาษออกเพื่อกระตุ้นประสาทสัมผัสทางการจับ หยิบ ฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็กโดยการใช้ปลายนิ้วหยิบจับวัตถุที่มีขนาดต่างๆ กัน ตลอดทั้งเพิ่มพูนทักษะการประสานงานระหว่างมือและตารวมทั้งฝึกทักษะทางสังคม

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ห้ามมิให้ทำซ้ำ ดัดแปลง หรือนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำไปเผยแพร่ แสดงต่อสาธารณชน ขาย หรือนำไปใช้ในรูปแบบอื่นใดที่ละเมิดลิขสิทธิ์

รู้จักมีการให้และรับ สร้างลักษณะนิสัยที่ดีและเหมาะสม ซึ่งจะเป็นพื้นฐานทางอารมณ์ที่ดีอย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถฝึกได้ตั้งแต่ยังเด็ก โดยการนำทรายหรือข้าวสารย้อมสีหรือเม็ดถั่วต่างๆ ใส่กระบะ และใช้อุปกรณ์การเล่นทราย หรืออาจประยุกต์ใช้อุปกรณ์ในครัวเรือน เช่น จาน ชาม ช้อน แก้วน้ำ มาร่วมในเกมนี้

2) การเล่นของเด็กอายุ 1 – 3 ปี

อุปกรณ์ของเล่นและเกมส์ต่างๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กอายุ 1 - 3 ปี

- บล็อก ขนาดต่างๆ ประมาณ 5-6 ชิ้น อาจทำด้วยไม้ พลาสติก หรือกระดาษแข็ง หรือเครื่องเล่น เลโก้ หรือ อาจใช้กล่องสบู่ กล่องนม แทน ซึ่งสามารถวางต่อกันหรือวางซ้อนกัน

เพื่อฝึกทักษะการจับวาง การวางซ้อน การวางเรียง ฝึกทักษะการใช้มือและตาประสานกัน ฝึกการกะระยะ ฝึกการสังเกต ฝึกความคิดเปรียบเทียบขนาดต่างๆ ของวัตถุ

- กระดาน ค้อนตอก อาจทำด้วยไม้หรือพลาสติก

เพื่อฝึกทักษะการใช้มือ ข้อมือ และท่อนแขน ตลอดทั้งการทำงานประสานงานกันระหว่างมือกับตา ฝึกการกะระยะ ทำให้เด็กได้เรียนรู้ถึงการใช้อุปกรณ์ของเล่นในการตอก

- ของเล่นเป็นชิ้นที่มีขนาดต่างๆ กัน ใหญ่บ้าง เล็กบ้าง ยาวบ้าง สั้นบ้าง อาจทำด้วยไม้หรือพลาสติก

เพื่อฝึกทักษะการใช้กล้ามเนื้อ มือ สังเกตรูปร่างและขนาด และรู้จักการเรียงขนาดเป็นระบบ เช่น เรียงตามลำดับจากเล็กไปใหญ่ หรือจากสั้นไปยาว โดยเด็กสามารถเรียนรู้การ จัดวางรูป ขนาดเป็นชั้นต่างๆ อย่างเหมาะสม

- ของเล่นที่ทำให้เกิดเสียง เช่น กล่องดนตรี ของเล่นที่จับเขย่า เคาะมีเสียง หรือเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ด

เพื่อฝึกความสนใจฟังเสียงต่างๆ จากเครื่องดนตรีและสนุกสนาน ฝึกสมาธิและความสนใจ ตลอดทั้งฝึกการใช้มือ นิ้วมือ ในการกด เคาะ หรือตี

- บอลผ้า ลูกบอลพลาสติกยาง หรือแป้นหลักใส่ห่วง

เพื่อฝึกการกะระยะใช้สายตาประสานกับ มือ-แขน ในการโยน กลิ้งปา ลง เป้าหมาย (อาจเป็นบุคคลหรือตะกร้าหรือลัง) ได้คล่องแคล่ว แม่นยำ

- ของลากจูง เช่น สัตว์ต่างๆ รถ เรือ รถไฟ มีเชือกร้อยให้เด็กลากจูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อฝึกความคล่องแคล่วของการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ในการเดินหรือวิ่งลากจูงของเล่นไปมา อาจจะเคลื่อนไหวช้าหรือเร็ว แล้วแต่ความสามารถและความสนใจของเด็กแต่ละคน

- อุปกรณ์เล่นทราย เช่น พลั่ว ช้อน ถังพลาสติก ใช้เล่นกับทราย ข้าวสารย้อมสีหรือเม็ดถั่วต่างๆ

เพื่อฝึกการใช้มือ นิ้วมือ แขน และการทำงานประสานกันระหว่างมือและตา ตลอดทั้งทักษะ ทางสังคมในการแบ่งปัน การให้-รับระหว่างบุคคลอื่น อาจดัดแปลงใช้กับอุปกรณ์ในครัวเรือนได้ เช่น ช้อน จาน ถ้วย

- หนังสือรูปภาพ อาจทำด้วยกระดาษแข็งอย่างดี ผ้า หรือพลาสติกรวมทั้งโปสเตอร์ภาพสัตว์ต่างๆ และอื่นๆ

เพื่อฝึกการใช้มือ นิ้วมือ ข้อมือ ในการพลิกหน้าหนังสือและใช้นิ้วชี้รูปภาพต่างๆ ตลอดทั้งทักษะด้านความเข้าใจภาษาและการพูด

- ภาพตัดต่อ (จิ๊กซอว์) ควรมีจำนวน 3-6 ชิ้น อาจทำด้วยพลาสติก ไม้ กระดาษแข็งอย่างดี

เพื่อฝึกให้เด็กสังเกต เปรียบเทียบ ฝึกการคิดแบบบูรณาการ (ภาพรวม) ฝึกการจำโดยการนำชิ้นส่วนของภาพมาต่อเรียงกัน เพื่อเกิดภาพได้อย่างสมบูรณ์ ทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจ เสริมสร้างความรู้สึกที่ดีต่อตัวเอง

- สีเทียน สีเมจิกแท่งใหญ่ ขีดเขียนบนกระดานหรือกระดาษ

เพื่อใช้ขีดเขียนในลักษณะที่ไม่เป็นรูปร่างใดๆ ทั้งสิ้นเด็กจะขีดเขียนเองและสร้างสรรค์จินตนาการของตัวเอง โดยเด็กเริ่มจับดินสอในลักษณะของมือกำ ต่อมาจึงจับในลักษณะ ของการใช้นิ้วมือได้ในที่สุด และเริ่มเขียนแบบมีรูปร่างทางเรขาคณิตมากขึ้นคือขีดเส้นตรง และวงกลม

- ของเล่นที่เมื่อกดแล้วจะขึ้นมาเป็นรูปสัตว์หรือรูปต่างๆ และอาจมีเสียงประกอบด้วยก็ได้

เพื่อฝึกทักษะการควบคุมการทำงานของกล้ามเนื้อนิ้วมือ ข้อมือ และท่อนแขน ตลอดทั้งฝึกการคิดจินตนาการต่างๆเพื่อฝึกการทำงานของนิ้วมือ มือ ในการกด หมุน บิด ดึง ตลอดทั้งสร้างเสริมทักษะของพัฒนาการทางภาษาในด้านความเข้าใจและการพูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รวมทั้งสร้างความสนใจและสร้างสมาธิ

- เกมวาดรูปจากนิ้วมืออาจใช้สีน้ำ สีโปสเตอร์ หรือกาวน้ำ/แป้งเปียกผสมสี

เกมนี้เพื่อกระตุ้นการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้แก่ นิ้วมือ มือ ตลอดจนการประสานงานของตาและมือ สามารถกระตุ้นความสนใจ สร้างสมาธิในขณะทำกิจกรรมและฝึกงานด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยให้เด็กใช้นิ้วหรือมือในการละเลงสีน้ำ สีโปสเตอร์ สีแป้งเปียก ลงบนกระดาษหรือกระดาน

- เกมจำจี้มะเขือเปราะ

เพื่อฝึกการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ โดยผู้ใหญ่หรือเด็กจะเป็นผู้นำเกมใช้นิ้วจิ้มลงบนนิ้วมือของผู้เล่นทีละนิ้ว พร้อมกับร้องเพลง “จำจี้มะเขือเปราะ” เป็นการฝึกการฟัง สร้างความสนใจ และการมีสมาธิในการเล่นกิจกรรม ตลอดทั้งได้รับการเสริมทักษะพัฒนาการด้านภาษาและรู้จักกติกาอย่างง่ายในการเล่น

การเล่นของเด็กควรอยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ตลอดเวลา แต่เปิดโอกาสให้เด็กได้ทดลองทำและเรียนรู้จากการกระทำด้วยตนเอง ให้โอกาสเด็กได้ฝึกความสามารถในการคิดแก้ปัญหาด้วยตัวเอง โดยมีผู้ใหญ่เป็นผู้ชี้แนะหรือให้คำปรึกษา เพื่อพัฒนาความรู้สึกของเด็กให้ดี รู้ว่าตนเองมีคุณค่า ซึ่งจะสามารถพัฒนาให้เกิดความมั่นใจ และมีบุคลิกภาพที่ดีต่อไปในอนาคต นอกจากนี้เด็กยังมีความเป็นตัวของตัวเองสูง ชอบลองผิดลองถูก และต้องการสำรวจสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่แปลกใหม่ด้วยตัวเอง ตลอดทั้งยังยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง ไม่ชอบให้ใครมาสั่งหรือบังคับ จึงอาจแสดงออกโดยการต่อต้าน เช่น ขัดใจลงไปนอนดิ้น ร้องกวนอาละวาด หากพ่อแม่หรือผู้ดูแลรู้จักหลอกล่อหรือเบี่ยงเบนความสนใจก็จะลดพฤติกรรม เหล่านั้นได้

3) การเล่นของเด็กอายุ 3 – 4 ปี

เด็กก่อนวัยเรียนอายุ 3 ขวบเป็นเด็กที่ต้องการเพื่อน ดังนั้น สิ่งสำคัญก็คือพวกเขาต้องได้เข้ากลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ

เด็กวัยนี้ เขาวิ่งได้ ปีนป่ายไปหมดทุกอย่าง เดินขึ้นลงบันไดได้ทีละขาโดยไม่ต้องจับราวบันไดและปั่นรถสามล้อได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในวัยนี้ทักษะการใช้มือจะพัฒนาขึ้นอย่างมาก เด็กสามารถก่อบล็อกได้ 12-14 บล็อก เลียนแบบรูปแบบบล็อกได้ 3-4 แบบ และต่อจิ๊กซอว์ 4-6 ชิ้นได้ นอกจากนี้ เขายังเริ่ม

พยายามระบายสีให้อยู่ภายในกรอบแทนที่จะระบายแบบสุ่มๆ เขาสามารถลากเส้นตามจุดให้เป็นรูปได้ เช่น รูปสุนัข คุณพ่อคุณแม่สามารถให้เขาฝึกทักษะการใช้กรรไกรได้ เพราะเขาเริ่มตัดกระดาษให้เป็นริ้วๆ ได้และค่อยๆ พัฒนาไปตัดเส้นตรงและเส้นโค้ง

กิจกรรมที่ผสมผสานระหว่างการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อมัดเล็กและกล้ามเนื้อมัดใหญ่จะเหมาะมากสำหรับเด็ก การเล่นในสวนหรือสนามเด็กเล่นกับเด็กข้างๆ บ้าน เตะบอลกัน วิ่งไล่จับกันจะช่วยให้เด็กได้ทดสอบและพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อมัดใหญ่

การให้เขานั่งลากเส้นตามจุด ระบายสีและลองต่อจิ๊กซอว์ใหม่โดยมีผู้ใหญ่คอยสอนเขาช่วงเริ่มต้นจะช่วยสอนให้เขารู้จักนั่งอยู่กับที่ได้ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการใช้มือและความสามารถในการแก้ปัญหาของเขายังช่วยสร้างโอกาสเพื่อเพิ่มพูนพัฒนาการสำหรับเขาอีกด้วย

4) การเล่นของเด็กอายุ 4 – 5 ปี

เขาจะเริ่มมีบทบาทในกลุ่มเพื่อนเล่น นอกจากนี้ เขายังเริ่มเข้าใจและปฏิบัติตามกฎด้วย เกมส์ต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น จับคู่ไพ่ ซ่อนแอบ บันไดงู และเกมเล่นบทบาทสมมุติก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่ง ที่เขาชื่นชอบ

ให้โอกาสลูกได้มีโอกาสเล่นกับเด็กคนอื่นๆ บ่อยๆ ลูกน้อยของคุณจะเรียนรู้การเป็นสัตว์สังคมด้วยตัวเขาเอง เขาสามารถอ่านภาษาท่าทาง อ่านสัญญาณบ่งบอกอารมณ์ต่างๆ ตัดสินใจว่าจะปฏิบัติตัวอย่างไรในสถานการณ์ที่เขาเผชิญอยู่ รวมทั้งสัญญาณต่างๆ ที่เขากำลังเรียนรู้ด้วย

เด็กอายุ 3-5 ขวบเป็นช่วงเวลาที่น่าตื่นเต้นและน่าสนุก บทบาทสำคัญของคุณพ่อคุณแม่ก็คืออยู่กับลูก ให้โอกาสลูกมากๆ และจากนั้นก็ปล่อยให้ที่เหลือเป็นไปตามธรรมชาติ ถ้าลูกชอบเครื่องบิน ก็ให้นั่งพับจรวดและตกแต่งให้สวยงามพร้อมกับเขา ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถทำร่วมกันได้ในครอบครัว และจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ทำให้พ่อแม่ลูกผูกพันกันไปนานแสนนาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4.3 การส่งเสริมพัฒนาการด้วยการอ่านและการเล่านิทาน

การเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัย นายแพทย์บวร งามศิริอุดม ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กล่าวไว้ว่า" เชื่อว่าคุณแม่คุณพ่อแทบทุกคนในปัจจุบัน ต้องรู้จักนักวิทยาศาสตร์ชื่อก้องโลกที่ชื่อว่า ไอน์ส-ไตน์ ไอน์สไตน์ มีความฉลาดทางปัญญา (IQ) ประมาณ 180 ขณะที่คนทั่วไปมีไอคิวประมาณ 90-110 เท่านั้น เขาได้ให้ข้อคิดที่สำคัญไว้ว่า ถ้าอยากจะให้ลูกฉลาด คุณแม่คุณพ่อควรจะเล่า นิทานให้ลูกฟังเป็นประจำ และถ้าจะให้ลูกฉลาดมากยิ่งขึ้น ทำอย่างไรรู้ไหมครับ ไอน์สไตน์บอกว่า ต้องเล่า นิ ทานให้ลูกฟังหลายๆเรื่อง คิดว่าคนที่ฉลาดเช่นนี้พูดไว้แบบนี้ เราคงต้องเชื่อว่าน่าจะเป็นอย่างนั้นจริงๆ "

นิทาน คือ โลกของภาษา ภาพและหนังสือที่ปรากฏบนหนังสือนิทาน คือโลกของภาษา การอ่านหนังสือให้ลูกฟังจึงมีความสำคัญมาก ต่อการพัฒนาของเด็ก เปรียบเหมือนอาหารมื้อหนึ่งของวัน เพราะเป็นอาหารสมองและอาหารใจของลูก พ่อแม่ทุกคนอยากให้เด็กรักการอ่านหนังสือและเรียนเก่ง การทำให้เด็กรักการอ่านหนังสือไม่ยากเพราะเด็ก มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบสนุกสนาน ถ้าได้หนังสือที่ชอบและยากอ่าน

นิทานสำหรับเด็กปฐมวัยควรเป็นหนังสือภาพสำหรับเด็ก ซึ่งหมายถึงหนังสือที่พ่อแม่อ่านให้เด็กฟัง ไม่ใช่หนังสือสำหรับเด็กอ่าน การเล่านิทานให้ลูกฟังด้วยเสียงตนเอง ใช้ภาษาที่ดี เวลาเล่าความรู้สึกของผู้เล่าจะผ่านไปสู่ตัวลูกด้วย ถ้าผู้เล่านิทานรู้สึกตื่นเต้น ลูกก็จะรู้สึกตื่นเต้นไปด้วย ความรู้สึกร่วมกันระหว่างพ่อแม่และเด็กระหว่างการเล่านิทาน จึงเปรียบเสมือนสายใยผูกพันระหว่างพ่อแม่ลูก การเล่านิทานแม้เพียง 5 - 10 นาทีต่อเล่ม แต่ผลที่มีต่อลูกและความสุขในครอบครัวนั้นมหาศาล ลูกจะได้รับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด สร้างจินตนาการแก่เด็ก ฝึกสมาธิให้เด็กรู้จักสำรวจให้จดจ่ออยู่กับเรื่องที่ฟัง ซึ่งเป็นพื้นฐานการเตรียมความพร้อม ด้านการอ่านหนังสือ และปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็กไปพร้อมกัน

ความเหมาะสมของนิทานสำหรับเด็กปฐมวัยจำเป็นต้องคำนึงถึงความสนใจ การรับรู้และความสามารถตามวัยของเด็ก เป็นสำคัญ จึงยังเกิดประโยชน์ที่แท้จริงต่อการเรียนรู้ของเด็ก เด็กจะเริ่มรับรู้นิทาน จากภาพที่มองเห็นและเสียงที่ได้ยิน โดยรู้ความหมายไปทีละเล็กทีละน้อย จนสามารถเชื่อมโยงภาพ และคำบอกเล่าที่ได้ยิน ตลอดจนจดจำเนื้อหาและเรื่องราวต่างๆ ที่นำไปสู่การอ่านตัวหนังสือได้อย่างมีความหมายต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) เด็กอายุแรกเกิด - 1 ปี นิทานที่เหมาะสมในวัยนี้ ควรเป็นหนังสือภาพที่เป็นภาพเหมือนรูปสัตว์ ผัก ผลไม้ สิ่งของในชีวิตประจำวัน และเขียนเหมือนภาพของจริง มีสีสวยงาม ขนาดใหญ่ชัดเจน เป็นภาพเดี่ยวๆที่มีชีวิตชีวา ไม่ควรมีภาพหลัง หรือส่วนประกอบภาพที่รกรุงรัง รูปเล่มอาจทำด้วยผ้าหรือพลาสติก หนานุ่มให้เด็กหยิบเล่นได้

เวลาเด็กดูหนังสือภาพ พ่อแม่ควรชี้ชวนให้ดูด้วยความรัก เด็กจะตอบสนองความรักของพ่อแม่ด้วยการแสดงความพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและหนังสือภาพจึงส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูกด้วย

2) เด็กอายุ 2 - 3 ปี เด็กแต่ละคนจะเริ่มชอบต่างกัน แล้วแต่สภาพแวดล้อมที่ถูกเลี้ยงดู การเลือกหนังสือนิทานที่เหมาะกับเด็กวัยนี้ ควรเป็นหนังสือนิทาน หรือหนังสือภาพที่เด็กสนใจ ไม่ควรบังคับให้เด็กดูแต่หนังสือที่พ่อแม่ต้องการให้อ่าน หนังสือที่เหมาะสม ควรเป็นภาพเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน สัตว์ สิ่งของ เด็กเล็กในช่วงนี้ มีประสาทสัมผัสทางหูดีมาก หากมีประสบการณ์ด้านภาษา และเสียงที่ดีในวัยนี้ เด็กจะสามารถพัฒนาศักยภาพด้านภาษาและดนตรีได้ดี โดยเฉพาะช่วงอายุ 2 - 4 ปี เด็กมีความสนใจเสียงและภาษาที่มีจังหวะ เด็กบางคนจำหนังสือที่ชอบได้ทั้งเล่ม จำได้ทุกหน้า ทุกตัวอักษร เหมือนอ่านหนังสือออก เด็กอายุ 3 ปี มีจินตนาการสร้างสรรค์ อยากรู้อยากเห็น เข้าใจเรื่องเล่าง่ายๆ ชอบเรื่องซ้ำไปซ้ำมา ดังนั้น หากเด็กมีประสบการณ์ที่ดีในช่วงเวลานี้ จะเป็นพื้นฐานในการสร้างนิสัยรักการอ่าน ของเด็กในอนาคต

3) เด็กอายุ 4 - 5 ปี เด็กวัยนี้มีจินตนาการสร้างสรรค์ อยากรู้อยากเห็นสิ่งรอบตัวเกี่ยวกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมว่าสิ่งนี้มาจากไหน ทำไมจึงเป็นเช่นนั้นเช่นนี้ เริ่มเข้าใจความแตกต่างระหว่างความจริงกับเรื่องสมมุติ นิทานที่เหมาะสมกับเด็กวัยนี้ควรเป็นนิทานที่เป็นเรื่องที่ยาวขึ้น แต่เข้าใจง่ายส่งเสริมจินตนาการและอิงความจริงอยู่บ้าง เนื้อเรื่องสนุกสนานน่าติดตาม มีภาพประกอบที่มีสีสรรสดใสสวยงาม มีตัวอักษรบรรยายเนื้อเรื่องไม่มากเกินไป และมีขนาดใหญ่พอสมควรใช้ภาษาง่ายๆ การอ่านนิทานให้เด็กฟัง พร้อมกับชี้ชวนให้เด็กดูภาพ ในหนังสือประกอบ จะเป็นการสร้างจินตนาการ สร้างสรรค์ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของพลังเรียนรู้จากการอ่านหนังสือ

หากเด็กพบว่าเด็กชอบหนังสือเล่มใดเป็นพิเศษ ก็จะให้พ่อแม่อ่านซ้ำไปมาทุกวันไม่เบื่อ ดังนั้นพ่อแม่ควรอดทนเพื่อลูก เด็กบางคนจำข้อความในหนังสือได้ทุกคำ แม้ว่าจะมีคำบรรยายยาวได้ทั้งเล่ม ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากต่อพัฒนาการด้านภาษาของเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการเลือกนิทานที่เหมาะกับเด็กปฐมวัย

1) เหมาะสมกับวัย เด็กในแต่ละวัยจะมีความสนใจฟังเรื่องราวต่างๆ แตกต่างกันไปตามความสามารถในการรับรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับ นิทานที่เหมาะสมกับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ควรเป็นหนังสือภาพ สมุดภาพ หนังสือภาพผสมคำ นิทานที่มีบทร้อยกรอง ในขณะที่นิทานที่เหมาะกับเด็กอายุ 3 ปีขึ้นไป ควรเป็นนิทานที่มีเรื่องราวที่เกี่ยวกับธรรมชาติ นิทานเรื่องเล่าที่ให้ข้อคิด

2) ประโยชน์ที่เด็กจะได้รับ การเลือกหนังสือต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่เด็กจะได้รับ ในการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กด้วย เช่น สอนให้รู้จักคำเรียกชื่อสิ่งของต่างๆ เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกพัฒนาความคิด จินตนาการ ให้ความรู้สึกที่ดีต่อเด็ก มีความตลกขบขันให้ความสนุกสนาน ช่วยแก้ปัญหาให้กับตัวเด็ก เมื่อเปรียบเทียบตนเองกับตัวละคร เป็นต้น การอ่านเรื่องราวหรือเนื้อหาทั้งเล่มก่อนตัดสินใจเลือก จึงเป็นสิ่งสำคัญ

3) เนื้อหาและลักษณะรูปเล่ม นิทานหรือหนังสือที่ดีสำหรับเด็กปฐมวัยควรเป็นเรื่องสั้นๆ ง่ายๆ และไม่ซับซ้อน มีจุดเด่นของเนื่องจุดเดียว เด็กดูภาพหรือฟังเรื่องราวเข้าใจได้ และสนุกสนาน มีเนื้อเรื่องที่ชัดเจน ชวนติดตาม เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเด็ก และใกล้ชิดตัวเด็ก หรือธรรมชาติแวดล้อม ไม่มีการบรรยายเนื้อเรื่อง ควรมีลักษณะเป็นบทสนทนาโต้ตอบระหว่างตัวละคร ใช้ภาษาที่ถูกต้อง ง่ายต่อความเข้าใจของเด็ก ตัวอักษรมีขนาดใหญ่ ใช้สีเข้มอ่านได้ชัดเจน มีภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เป็นภาพที่มีสีสันสวยงามมีชีวิตชีวา ส่วนใหญ่จะเป็นภาพเขียนหรือวาดมากกว่าภาพถ่าย มีรูปเล่มที่แข็งแรงทนทาน ขนาดพอเหมาะกับมือเด็ก ไม่จำเป็นต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมเสมอไป และมีจำนวนหน้าประมาณ 10 - 20 หน้า

วิธีการเล่านิทานหรือเรื่องราวสำหรับเด็ก

เมื่อเลือกนิทานหรือเรื่องราวที่เหมาะสมกับวัยของเด็กได้แล้ว วิธีการเล่านิทานหรือเรื่องราว เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจ ติดตามฟังเนื้อเรื่องจนจบ จำเป็นต้องทำให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะเล่าด้วย การเล่านิทานที่นิยมมี 2 วิธี ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) การเล่าเรื่องปากเปล่า ไม่มีอุปกรณ์ เป็นการเล่านิทานด้วยการบอกเล่าด้วยน้ำเสียงและลีลาของผู้เล่า ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- การขึ้นต้นเรื่องที่จะเล่า ควรดึงดูดความสนใจเด็ก โดยค่อยเริ่มเล่าด้วยเสียงชัดเจน ลีลาของการเล่าช้าๆ และเริ่มเร็วขึ้น จนเป็นการเล่าด้วยจังหวะปกติ

- เสียงที่ใช้ควรดัง และเป็นประโยคสั้นๆได้ใจความ การเล่าดำเนินไปอย่างราบรื่น ไม่ควรเว้นจังหวะการเล่านิทานให้นาน จะทำให้เด็กเบื่อ อีกทั้งไม่ควรมีคำถาม หรือคำพูดอื่นๆที่เป็นการขัดจังหวะ ทำให้เด็กหมดสนุก

- การใช้น้ำเสียง สีหน้า ท่าทาง แสดงให้สอดคล้องกับลักษณะของตัวละคร ไม่ควรพูดเนือยๆ เรื่อยๆ เพราะทำให้ขาดความตื่นเต้น

- อุ้มเด็กวางบนตัก โอบกอดเด็กขณะเล่า หรือถ้าเล่าให้เด็กหลายคนฟัง อาจจะนั่งเก้าอี้ให้เหมาะสมกับสายตาเด็ก

- ใช้เวลาในการเล่าไม่ควรเกิน 15 นาที เพราะเด็กมีความสนใจในช่วงเวลาสั้น

- ให้โอกาสเด็กซักถาม แสดงความคิดเห็น

2) การเล่าเรื่องโดยมีอุปกรณ์ช่วย เช่น สิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก เช่น สัตว์ พืช วัสดุเหลือใช้ เช่น กล่องกระดาษ กิ่งไม้ ภาพ เช่น ภาพพลิก หรือภาพแผ่นเดียว หุ่นจำลอง ทำเป็นละครหุ่นมือ หน้ากากทำเป็นรูปละคร นิ้วมือประกอบการเล่าเรื่อง

2.2.4.4 การส่งเสริมให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self – Esteem) หมายถึง การประเมินตนเองด้วยความรู้สึกและเจตคติต่อตนเอง เกี่ยวกับบุคลิกภาพและการประสบผลสำเร็จในการกระทำของตนเอง โดยมีความพึงพอใจและยอมรับตนเอง มองตนเองมีค่า รวมทั้งมองเห็นว่าตนเองมีคุณค่าในสังคม เป็นที่ยอมรับของสังคมและบุคคลอื่นๆ ในสังคม ไม่ว่าจะเป็น พ่อแม่ ครูอาจารย์ กลุ่มเพื่อน หรือบุคคลอื่นๆ ที่ตนมีส่วนต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง

การเห็นคุณค่าในตนเองสูงมีความสำคัญต่อเจตคติ บุคลิกภาพ การประสบผลสำเร็จในชีวิตในทุกๆ ด้าน การสร้างเสริมให้บุคคลแต่ละคนมีการเห็นคุณค่าในตนเองยิ่งสูงมากขึ้นเท่าใด ยิ่งส่งผลให้บุคคลนั้นยอมรับและมองเห็นคุณค่าของตนเอง บุคลอื่นๆ สิ่งแวดล้อมรอบตัว มีเจตคติในเชิงบวก ซึ่งจะส่งผลต่อพลังสร้างสรรค์ต่างๆ สามารถกระทำกิจกรรมต่างๆ ได้ประสบผลสำเร็จเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นๆ และสังคม สามารถที่จะดำเนินชีวิตได้อย่างมีสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาสโลว์ แบ่งความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองออก เป็น 2 ประเภท คือ

1) ประเภทที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกเห็นคุณค่าของตนเอง การยอมรับนับถือและการประเมินค่าตนเอง ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังนี้ ความต้องการมีความเข้มแข็ง (strength) ความสำเร็จ (achievement) ความเพียงพอ (adequacy) ความเชี่ยวชาญและความสามารถ (mastery and competence) ความเชื่อมั่น (confidence) ความเป็นอิสระและความเป็นตัวของตัวเอง (independence and freedom)

2) ประเภทที่เกี่ยวข้องกับการได้รับการเห็นคุณค่าจากบุคคลอื่น เป็นความต้องการการมีชื่อเสียง เกียรติยศ ตำแหน่ง ความก้าวหน้าในชีวิต มีอำนาจเหนือผู้อื่น ได้รับการยอมรับ การให้ความสนใจและเห็นความสำคัญ มีศักดิ์ศรีหรือเป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่น

วิธีการส่งเสริมให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

วิธีการทำให้เด็กรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่านั้น สำคัญที่สุดคือการเลี้ยงดูของครอบครัวดังนี้

1) การตระหนักถึงความสำคัญของตนเองก่อน เนื่องจากครอบครัวเป็นบุคคลที่เด็กรักและไว้วางใจมากที่สุด ไม่ว่าพ่อแม่จะเป็นใครก็ตาม และเด็กจะพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้ได้รับ การยอมรับจากพ่อแม่ ดังนั้นทัศนคติของครอบครัวที่มีต่อตัวเด็กจึงเป็นเรื่องสำคัญ ครอบครัวต้องมีความเชื่อก่อนว่าเด็กเป็นเด็กเก่ง ดี น่ารัก รวมถึงพฤติกรรมและคำพูดของครอบครัวที่แสดงออกต่อเด็กด้วย เมื่อเด็กรับรู้ว่าตนเองเก่ง เป็นเด็กดี น่ารัก เด็กก็จะเชื่อและประพฤติตัวเป็นเด็กดีและน่ารักตามการรับรู้ ในทางตรงข้ามถ้าเด็กได้รับแต่คำตำหนิถึงพฤติกรรมที่ไม่ดีของตนจากครอบครัวบ่อย ๆ เด็กก็อาจจะมีพฤติกรรมในทิศทางที่ไม่ดีได้เช่นกัน

2) การยอมรับได้ทั้งข้อดีและข้อเสียในตัวเด็ก ถ้าครอบครัวยอมรับเด็กได้ทั้งสองด้าน เด็กจะเกิดการยอมรับตัวเองและมองเห็นคุณค่าของตนเอง ดังนั้นเมื่อเด็กกระทำสิ่งที่ดีและประสบผลสำเร็จ ควรให้คำชมเชย และสนับสนุนส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงการสนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกถึงความสามารถของตนเองพร้อม ๆ กับการแก้ไขปรับปรุงข้อเสียของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) การปรับความคาดหวังในตัวเด็ก ครอบครัวต้องมองให้เห็นถึงตัวตนหรือเนื้อแท้ของเด็กดีกว่าที่จะไปหมกมุ่นกับความผิดหวังและความต้องการของตัวเอง ให้ความสำคัญกับความพยายาม

ของเด็กมากกว่าผลสำเร็จที่ได้รับ ครอบครัวส่วนใหญ่มักคาดหวังและยึดติดกับความสำเร็จ จนกลายเป็นแรงกดดันต่อตัวเด็กในที่สุด ยิ่งถ้าหากเด็กไม่สามารถทำได้ เด็กจะรู้สึกผิดหวัง สูญเสียความมั่นใจ จนลืมมองไปว่าตัวเองนั้นยังมีดีอยู่อีกมากมายที่ไม่ได้เป็นเรื่องของผลสำเร็จเหล่านี้เพียงอย่างเดียว

4) ความเข้าใจความรู้สึก ความคิด และการกระทำของเด็ก ครอบครัวควรเข้าใจพัฒนาการของเด็กโดยเฉพาะพัฒนาการด้านสติปัญญาในช่วงวัยต่างๆ ซึ่งความคิด ความเข้าใจของเด็กแต่ละวัยจะมีความแตกต่างกันในแต่ละช่วงอายุ และยังแตกต่างจากความคิด ความเข้าใจของผู้ใหญ่ด้วย ดังนั้น ครอบครัวควรเข้าใจพฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก และควรหาแนวทางที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัยในการปรับพฤติกรรมนั้นๆ

5) การเปิดโอกาสให้เด็กช่วยเหลือตนเองในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้มากที่สุด และอย่างต่อเนื่องตามความเหมาะสม โดยการดูแลอยู่ห่าง ๆ จะให้ความช่วยเหลือต่อเมื่อเด็กต้องการความช่วยเหลือ หรือเมื่อเด็กเผชิญกับภาวะความเครียดเกินความสามารถที่เด็กจะแก้ไขได้ด้วยตนเอง

6) การสร้างสภาพแวดล้อม สัมพันธภาพระหว่างบุคคลในครอบครัวที่ดี มีแนวทางการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย โดยให้อิสระแก่เด็กในการคิด และการกระทำในสิ่งที่เหมาะสม ใช้เหตุผล ไม่ดุด่า หรือขู่บังคับเด็ก ครอบครัวต้องเข้าใจธรรมชาติของเด็กแต่ละวัย และปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดี

ตามที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการที่เด็กจะรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าได้นั้น มีปัจจัยมาจากสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเด็กเอง จากการอบรมเลี้ยงดู การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสมาชิกในครอบครัว สังคม ประสบการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต การทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าเป็นเรื่องสำคัญที่พ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูควรทำให้ได้ผลมากที่สุด เด็กจะได้มีเกราะป้องกันตัวเองจากปัญหาต่าง ๆ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัว และสังคมจึงควรเห็นความสำคัญในการสร้างความรู้สึกดังกล่าวนี้ให้เกิดขึ้นกับเด็กทุกคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ของขวัญสำหรับเด็ก

2.3.1 ความหมายของการให้ของขวัญ

ความจริงเราทุกคนล้วนได้รับกล่องของขวัญด้วยความรักจากพ่อ แม่ ลูก ครอบครัว และเพื่อนๆที่ปราศจากเงื่อนไขไม่มีของขวัญใดๆจะล้ำค่าไปกว่านี้อีกแล้ว ของขวัญจึงไม่ใช่เพียงวัตถุราคาแพง มีแบรนด์เนมหรูหราของขวัญ คือ "ของ" ที่เราให้แก่กันและกัน เพื่อเป็น "ขวัญ" และกำลังใจในยามที่เราต้องการพลังโอบอุ้ม ความรัก ความปรารถนาดี ความจริงใจความเอื้ออาทรแก่กัน การเอาใจใส่ ความห่วงใย ไมตรีจิต ฯลฯ ล้วนเป็นของขวัญอันมีค่า เกินกว่าสินค้าที่เราพยายามเหนื่อยตามล่าเพื่อให้ถูกใจเรา (ที่เรามักอ้างว่าถูกใจผู้รับ) มากที่สุด

บุคคลที่เราควรมอบของขวัญเป็นคนแรกของการเริ่มต้นปีใหม่ควรจะเป็น**คุณพ่อคุณแม่**ของเราเอง ที่ท่านได้ให้ของขวัญที่มีค่าพรั่งพร้อมด้วยความรัก ความห่วงใย ความทุกข์ได้ ยามที่เราไม่สบายกายใจมาตลอดชีวิตของท่าน โดยท่านไม่เคยคิดว่าจะได้รับของขวัญตอบแทนจากลูกหรือไม่ เพียงคิดว่าหากมีก็ดีใจ หากเกินความสามารถของลูก พ่อแม่ก็ไม่เคยคิดทวงถามใดๆ ถัดมาคือ**ครูบาอาจารย์**ผู้ให้ปัญญาอาวุธเพื่อใช้ในการดำรงชีพอย่างมั่นคงและปลอดภัย ถัดมา คือ **ครอบครัว** เป็นบุคคลต่อไปที่เราควรให้ของขวัญล้ำค่า ภรรยา สามี บุตร ธิดา ล้วนเป็นแรงหนุนให้เกิดความสำเร็จที่อยู่เบื้องหลังมาตลอด และสุดท้าย คือ **กัลยาณมิตร** เพื่อนแท้ คือผู้ที่คอยตักเตือนและให้กำลังใจในการเผชิญชีวิตภายนอกอันกว้างใหญ่

จะมีอะไรมีค่ามากไปกว่าความรัก ความจริงใจของมนุษย์ที่ไม่สามารถหาซื้อมาได้ด้วยอำนาจเงิน ของขวัญล้ำค่ามีอยู่ในกายและใจของทุกคน จงมอบให้แก่กันด้วยมิตรภาพอย่างจริงใจเถิด คนที่ดีต่อเราย่อมรู้ดีว่าใครดีต่อตน โดยไม่หวังวัตถุใดๆเป็นพยานหลักฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 ประเภทของขวัญสำหรับเด็กที่มีจำหน่ายในตลาด

ภาพที่ 2.2 ภาพประเภทของขวัญสำหรับเด็กที่มีจำหน่ายในตลาด

2.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องประดับกับเด็ก

2.3.3.1 ความเป็นมาของเครื่องประดับกับเด็กแรกเกิด

เครื่องประดับเป็นรูปแบบของการแสดงออกส่วนบุคคลทั้งของผู้สวมใส่และผู้สร้างสรรค์ เครื่องประดับนั้นถูกนำมาใช้มาตั้งแต่สมัยแรกเริ่มของมนุษย์ ใช้ร่วมกับผ้าทอและเครื่องมือ ในอดีตเครื่องประดับถูกทำขึ้นและนำมาใช้หลายจุดประสงค์ด้วยกัน นอกเหนือจากเพื่อความสวยงามดังในปัจจุบันแล้วยังเป็นงานศิลปะ สามารถใช้แทนเงินตรา เพื่อแรกเปลี่ยนเป็นอาหารหรือสิ่งของต่างๆ ใช้สำหรับงานแต่งงาน ซึ่งเป็นสิ่งเชื่อมโยงระหว่างครอบครัวทั้งสองเข้าด้วยกัน นิยมใช้เป็นเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ทางศาสนาและความเชื่อ เครื่องรางป้องกันภัยอันตรายต่างๆ ตัวอย่างเช่น ชาวคริสเตียนจะสวมใส่ไม้กางเขนไว้แสดงเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา และยังถูกใช้เพื่อการป้องกันปกป้อง บางคนเชื่อว่าหากสวมใส่เครื่องประดับสัญลักษณ์อย่างหนึ่งแล้วพวกเขาจะสามารถปกป้องตนเองจากความชั่วร้ายและความเจ็บป่วยได้ ซึ่งมีวัฒนธรรมโบราณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากมายที่มีความเชื่อเช่นนี้ อย่างเช่นในยุคโรมันปะการังจากทะเลเมดิเตอเรเนียนนั้นถูกนำมาใช้เป็นเครื่องรางเพื่อปกป้องมนุษย์จากยาพิษ ลมชัก และสายตาของปีศาจ และเป็นธรรมเนียมที่จะนำกิ่งของปะการังนั้นห้อยคอทารกในพิธีศีลจุ่ม

ภาพที่ 2.3 ภาพแสดงการมอบของขวัญแก่เด็กทารกในพิธีศีลจุ่ม

นอกจากนี้ความนิยมในการมอบเครื่องประดับที่ทำจากสัญลักษณ์ทางความเชื่อต่างๆให้แก่เด็ก เพื่อเป็นเครื่องรางหรือสิ่งคุ้มครองป้องกันอันตราย เพื่อให้ทารกที่เกิดใหม่มีสุขภาพที่แข็งแรง ปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ ซึ่งยังเป็นที่นิยมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

2.3.3.2 ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับเด็กแรกเกิด

1) ความเชื่อชาวจีน การเสริมมงคลแก่ครอบครัวและลูกน้อย

การเสริมมงคลหลังคลอด ทั้งนี้ของรับขวัญอันเป็นสิริมงคลสำหรับเด็กของจีนก็ล้วนเป็นสิ่งที่คุ้นตา และสามารถพบเห็นได้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ลูกกระพรวนเท้า ซึ่งนอกจากจะอิงกับความเชื่อในสมัยโบราณแล้ว ประโยชน์ของกระพรวนเท้ายังทำให้ผู้ใหญ่ทราบว่า ตอนนี้เด็กคลานไปอยู่ที่ไหนและยังช่วยวัดพัฒนาการของเด็กได้เป็นอย่างดี เพราะหากเด็กมีสุขภาพแข็งแรงคลานได้เร็ว เสียงกระพรวนย่อมสั่นได้ดังกว่า

สู้ เป็นอีกหนึ่งของขวัญสิริมงคลที่ผู้ใหญ่ชาวจีนนิยมหามาให้บุตรหลาน ด้วยการไปทำบุญที่ศาลเจ้าหรือวัดจีน พร้อมกับการลงชื่อคนในครอบครัวให้ทางศาลเจ้าทำพิธีสวดให้ จากนั้นก็รับสู้และขนมกลับมาเป็นสิริมงคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้นำไปดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เงินแต๊ะเอีย เป็นเงินที่คนจีนนิยมให้แก่ลูกหลานเพื่อเป็นการอวยพร ให้เด็กเจริญเติบโตแข็งแรงและมีสติปัญญาดี โดยนิยมให้เป็นเลขคู่สี่ เช่น 400 บาท 4,000 บาท เพราะคู่สี่ถือเป็นเลขอวยพรในภาษาจีน แปลได้ว่าทุกเวลามีแต่เรื่องดีๆ

และสุดท้าย เมื่อลูกน้อยมีอายุ 14 ปี ย่างเข้า 15 ปี จะมีธรรมเนียมการไหว้อาพั้วครั้งสำคัญอีกครั้งที่เรียกว่า "เที้ยวฮวยฮึงเซี้ย" เป็นการไหว้เพื่อให้เป็นสิริมงคล ไหว้เพื่อจะเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ อันมาจากความเชื่อของคนจีนที่ว่า เด็กนั้นเปรียบเสมือนยังไม่เป็นคนเต็มคน เปรียบเหมือนยังอยู่ในสวนดอกไม้ เมื่ออายุ 15 ปี แล้วจึงจะถือว่าเป็นคนเต็มคน และออกจากสวนดอกไม้ไป สำหรับของไหว้ในพิธีดังกล่าวประกอบด้วยของคาว (หมู เป็ด ไก่) และขนม (ซาก๊กเล้า เซียะลิ้ว และขนมถ้วยฟู)

2) การจัดงานรับขวัญเด็ก (Baby Shower) วัฒนธรรมของชาวตะวันตก

การจัดงานรับขวัญเด็ก (Baby Shower) นั้นเชื่อกันว่าเริ่มต้นในช่วงปลายปี 1800 โดยชื่องานนั้นมาจากการให้ของขวัญและความรักแด่คุณแม่ (Shower of love and gifts for mom) ในตอนเริ่มแรกนั้นงาน Baby Shower จะจัดเป็นงานเลี้ยงน้ำชาสำหรับผู้หญิงเท่านั้น ซึ่งของขวัญที่ให้กับคุณแม่ก็จะเป็นของขวัญที่ทำด้วยมือและใช้ได้จริง เมื่อก่อนนั้นงานรับขวัญเด็กจะจัดให้เฉพาะสำหรับแม่เด็กและจะมีเฉพาะสตรีเข้าร่วมงาน อย่างไรก็ตามไม่นานมานี้ พ่อเด็กเริ่มจะเข้ามามีส่วนร่วมในงานมากขึ้น

ในตอนแรกนั้น Baby Shower จะจัดให้เฉพาะกับลูกคนแรกเท่านั้น แต่ในระยะหลังมานี้ประเพณีดังกล่าวได้เปลี่ยนไปเป็นจัดให้กับลูกทุกคนที่เกิดใหม่ เนื่องจากลูกทุกคนนั้นถือว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์สำหรับพ่อและแม่ทุกคน สมควรที่จะได้รับความรักและของขวัญเท่าๆกัน (Showered with love and gift) และส่วนมากนั้นงานจะจัดขึ้นในช่วงบ่ายของวันหยุด ซึ่งทุกคนจะว่างมาเข้าร่วมได้

คนที่จัดงานส่วนใหญ่จะเป็นคนในครอบครัว หรือเพื่อนสนิทซึ่งเมื่อก่อนจะมีการจัด Baby Shower ให้กับคุณแม่คนละครั้ง แต่ปัจจุบันอาจจะมีการจัดงานให้มากกว่าหนึ่งครั้งเนื่องจากมีการจัดงานของหลายวงสังคม เช่น กับเพื่อนๆ กับครอบครัว หรือกับเพื่อนร่วมงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยลักษณะของงานนั้น อาจจะจัดตามรูปแบบได้หลายรูปแบบตั้งแต่แบบหรูหรา ไปถึงงานอย่างเป็นกันเองมากๆ สามารถจัดได้ทั้งในร้านอาหาร บาร์ สโมสร หรือแม้กระทั่งบ้านของคน

ในครอบครัว ซึ่งในงานนอกจากจะมีการให้ของขวัญกับคุณแม่แล้วอาจจะมีการให้ของขวัญแก่ผู้จัดงานอีกด้วย นอกจากนั้นด้านอาหารที่เสิร์ฟในงานยังมีความหลากหลายแล้วแต่ผู้จัด ซึ่งสิ่งต่างๆที่กล่าวมาข้างตนเป็นเพียงเครื่องช่วยให้งาน Baby Shower นั้นเป็นงานที่ดี โดยสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ควรจะจำไว้นั้นคือไม่ใช่ราคาของของขวัญ หรือทำให้ผู้เข้าร่วมงานประทับใจ แต่เป็นความทรงจำดีๆที่ได้มีความสุข ได้พูดคุยกับเพื่อนๆที่ผู้เข้าร่วมงานจะได้รับกลับไปหลังจากมางานนี้มากกว่า

ที่ประเทศสหรัฐอเมริกานั้นโดยปกติเลือกที่จะจัดงาน Baby Shower ให้กับทั้งพ่อแม่เด็ก ซึ่งบางครั้งอาจมีการจัดให้เฉพาะกับพ่อเด็กเท่านั้นก็มี ส่วนในประเทศสหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส และประเทศอื่นๆในยุโรป งานรับขวัญเด็กนั้นยังถือว่ายังเป็นสิ่งใหม่อยู่ซึ่งได้แพร่หลายเข้าไปจากอเมริกาเมื่อไม่นานมานี้ และยังคงจัดอยู่ในแค่วงแคบๆของแวดวงนักธุรกิจเท่านั้น นอกจากนี้งาน Baby Shower นั้นเริ่มเป็นที่นิยมในแอฟริกาเอเชียและละตินอเมริกามากขึ้น แต่จะเป็นงานเลี้ยงสังคมสำหรับผู้หญิงเท่านั้น ส่วนในหมู่ชาวฮินดูในประเทศอินเดียศาสนานั้นจะมีการจัดพิธีกรรมทางศาสนาที่คล้ายคลึงกันในช่วงเดือนที่ 7 ของการตั้งครรภ์ ซึ่งเมื่อก่อนเฉพาะผู้หญิงเท่านั้นที่จัดและเข้าร่วมงานนี้ แต่เพราะในปัจจุบันวัฒนธรรมตะวันตกได้เข้าไปแพร่หลายในอินเดียมากขึ้นทำให้ผู้ชายเริ่มเข้าไปมีส่วนร่วมในงานนี้มากขึ้น

จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนั้นงาน Baby Shower มีการจัดกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น จึงกลายเป็นอีกหนึ่งช่องทางในการสร้างธุรกิจให้กับหลายๆ คน ซึ่งปัจจุบันมีหลายบริษัทในฝั่งตะวันออกที่รับจัดงาน Baby Shower ซึ่งจะเห็นได้ว่าเมื่อค้นหาคำว่า “Baby Shower” ในอินเตอร์เน็ตจะได้ชื่อเว็บไซต์ (web site) ขึ้นมาหลายพันเว็บ โดยส่วนมากเว็บเหล่านี้จะเป็นเว็บไซต์ที่ขายอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้จัดงาน Baby Shower นอกจากนั้นบางเว็บไซต์ยังเสนอบริการรับวางแผนและจัดงานให้อีกด้วย และจากการสำรวจเว็บไซต์ต่างๆ พบว่า 5 อันดับของขวัญที่คนนิยมซื้อไปมอบให้ในงาน Baby Shower มีดังนี้

1. Bouncing Seat : เก้าอี้นุ่มๆ ที่มีป้องกันเด็กทารกรอบด้าน

2. Baby Monitor : ชุดลำโพงที่ไว้คอยดูแลเด็กทารกโดยมีตัวรับเสียงหนึ่งตัว และลำโพงอีกตัว เพื่อคอยฟังเสียงลูกน้อย

3. Bedding : เครื่องนอนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเบาะนอนนิ่มๆ ผ้าปูที่นอน หรือแม้กระทั่งโมบายไว้แขวนบนเปล

4. Baby Sling snd Font Carrier : สายรัดไว้อุ้มลูกน้อยด้านหน้าแบบจิงโจ้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. Bathing Kit : ชุดเครื่องอาบน้ำไม่ว่าจะเป็นสบู่ ยาสระผม แต่ต้องระวังให้เป็นแบบอ่อนโยนต่อเด็กด้วย

3) พิธีกรรมของไทยเกี่ยวกับการเกิด

พิธีเกี่ยวกับการเกิดนี้ เป็นพิธีที่นิยมทำกันมากในสมัยโบราณ เพื่อป้องกันภัยอันตราย จากภูตผีปีศาจซึ่งจะมารบกวนเด็กทารก ที่เกิดใหม่ และเป็นการรับขวัญลูก ซึ่งเป็นสมาชิกใหม่ในครอบครัว หรือหมู่ญาติ ปัจจุบันพอมีปรากฏให้เห็นอยู่บ้าง พิธีเกี่ยวกับการเกิดที่สำคัญ ๆ ได้แก่

พิธีทำขวัญวัน ประวัติความเป็นมาของพิธีนี้ ธรรมดาไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์ เมื่อได้ลูกหรือทายาทสืบสกุลย่อมมีความรักความยินดี เริ่มแรกที่มารดารู้ว่าตั้งครรภ์ก็คอยเฝ้าทะนุถนอมประคับประคองเพื่อไม่ให้ลูกในท้องต้องได้รับความกระทบกระเทือน ครั้นเมื่อถึงกำหนดคลอด เมื่อทารกของตนปลอดภัยย่อมเกิดความปลื้มปีติ จึงทำพิธีรับขวัญ ต่อมามีผู้เห็นงามจึงปฏิบัติสืบต่อกันมา โบราณนั้นถือว่า เด็กที่คลอดออกมาภายใน 3 วัน ยังเป็นลูกผี แต่เมื่อพ้นวันที่ 4 แล้ว จึงจะเป็นลูกคน ดังที่มีคำพังเพยติดปากพูดต่อๆกันมาว่า 3 วัน ลูกผี 4 วัน ลูกคน หมายถึงว่า เมื่อเป็นเด็กคลอดมาพ้นวันที่ 3 แล้ว ก็เป็นอันว่ารอดแน่นอนแล้ว จึงเริ่มทำพิธีรับขวัญ เรียกว่า "พิธีรับขวัญวัน"

สิ่งที่จะต้องเตรียมเพื่อใช้ในพิธี ได้แก่

- จัดบายศรีปากชาม 1 สำรับ
- จัดเครื่องกระยาบวช 1 สำรับ
- จัดเครื่องสำหรับเจิมหน้าผากเด็ก อันได้แก่ แป้ง, กระแจะ และน้ำมันของหอม
- ขันเล็กๆ ใส่น้ำอุ่น และช้อนเล็กๆ 1 อัน
- จัดโต๊ะหมู่บูชา หรือจัดหิ้งพระให้สะอาดเรียบร้อยเพื่อใช้ทำพิธี
- ข้าวของเครื่องใช้อื่นๆ ที่จำเป็น ฯลฯ (ส่วนใหญ่ผู้ประกอบพิธีจะเป็นคนจัดหา)

เมื่อได้ฤกษ์งามยามดี บรรดาญาติมิตรก็จะนั่งล้อมกันเป็นวงกลม ให้เด็กที่จะเข้าพิธีรับขวัญนั่งอยู่ตรงกลาง ผู้อาวุโสจะทำการจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย พร้อมทั้งกล่าวคำอัญเชิญเทวดามาขอให้มาช่วยคุ้มครอง และเพื่อความสุขสวัสดีแก่เด็ก ต่อจากนั้นจะนำสายสิญจน์เส้นเล็กๆ ที่วางอยู่ในพานขึ้นมาเส้นหนึ่ง ลูบปัดที่แขนและข้อมือของเด็ก ถือเป็นการปัดเป่าเคราะห์โศกโรคภัย ให้หายไป แล้วจึงใช้ด้ายสายสิญจน์นั้น ผูกข้อมือเด็กเป็นการรับขวัญ ผู้ทำพิธีจะนำแป้งกระแจะเจิม ให้เด็กที่หน้าผากแล้วใช้ช้อนตักน้ำ ในขันที่เตรียมไว้ให้กิน 5 ช้อน พร้อมกับกล่าวให้ศีลให้พร เป็นอันเสร็จพิธี ต่อจากนั้นญาติมิตรคนอื่น ๆ ก็จะทำการผูกข้อมือ รับขวัญจนครบทุกคน การผูกข้อมือด้ายที่ใช้ผูกบางครั้ง ก็ไม่ใช่ด้ายเส้นที่ใช้ลูบแขน แต่จะหยิบเส้นใหม่ผูกให้แทน จะผูกข้อมือด้านเดียวหรือสองข้าง ก็ได้ตามแต่นิยมในท้องถิ่นนั้นๆ สำหรับญาติที่พอมีฐานะ เมื่อทำการผูกสายสิญจน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสร็จแล้ว ก็จะรับขวัญต่อด้วยการ นำสร้อยข้อมือทองคำใส่ให้ด้วย หลังพิธีเครื่องบายศรีปากชาม และเครื่องกระยาบวช ต้องเอาไปเทเซ่นผีไว้กลางแจ้ง ของที่เหลือนอกจากนั้น จะห่อผ้าวางไว้ข้างเบาะจนครบ 3 วัน แล้วเอาไปลอยในลำคลอง หรือแม่น้ำที่ไหลไปมา เพื่อความเป็นสิริมงคล

พิธีทำขวัญเดือน หลังการทำขวัญวัน หรือเมื่อเด็กมีอายุครบ 1 เดือน คนโบราณ จะจัดให้มีการทำขวัญเดือนขึ้น โดยก่อนถึงวันครบกำหนด ผู้ใหญ่จะนำวันเดือนปีเกิดของเด็ก ไปให้พระหรือผู้มีความรู้ด้านโหราศาสตร์ หาฤกษ์เพื่อทำพิธีโกนผมไฟ เมื่อได้ฤกษ์ ต้องตระเตรียมของที่ใช้ทำพิธี

สิ่งที่จะต้องเตรียมเพื่อใช้ในพิธี ได้แก่

- บายศรีปากชาม
- เครื่องกระยาบวช 1 สำรับ
- ไก่ 1 ตัว
- เป็ด 1 ตัว
- ข้าวของเครื่องใช้อื่น ๆ ที่จำเป็น ฯลฯ

การทำขวัญเดือน จะคล้ายกับการทำขวัญวัน ส่วนใหญ่จะทำรวม กับพิธีโกนผมไฟ เพราะผมเด็กจะมีความยาว พอจะทำพิธีได้

เครื่องประดับของเด็กไทยในอดีต

ปกติผู้ใหญ่ไทยมักทำขวัญเด็กทั้งหญิงและชายเมื่อแรกเกิดด้วยเครื่องประดับต่าง ๆ มักเป็นชิ้นเล็ก ๆ เหมาะกับตัวเด็ก

"กำไลข้อเท้า" เป็นของที่นิยมมากที่สุดในอดีต แม้ปัจจุบันนี้ก็ยังคงนิยมอยู่ จะทำเป็นวงกลมเกลี้ยงๆ รูดให้กระชับปรับขนาดเล็กใหญ่ได้โดยปลายสองข้างทำเป็นห่วงกลมสอดไขว้กัน เรียกว่า "กำไลชื่อผี" อาจมีลูกกระพรวนติดเพื่อให้มีเสียงดังเมื่อเด็กเคลื่อนไหวหรือขยับตัว เพื่อบอกให้ผู้ใหญ่รู้ว่าเด็กกำลังอยู่ในตำแหน่งที่ใด ไม่ต้องกลัวพลัดหลง และอีกแบบหนึ่งคือ เป็นปลายสองข้างจดกันรูปบัวตูม ใส่หรือถอดด้วยการบิดกำไล สำหรับกำไลมือก็ทำเป็นเส้นลวดเกลี้ยงเหมือนกำไลเท้า ปลายสองข้างเป็นช่องชิดกัน บิดออกหรือบิดกลับให้หัวต่อเข้ากันชิดสนิทเมื่อต้องการใส่หรือถอด

เครื่องประดับประเภทสร้อยมีหลายชนิด ทั้ง "สร้อยคอ" และ "สร้อยข้อมือ" ทำเกลี้ยง ๆ เป็นเส้นเล็ก เพื่อไม่ให้เด็กเจ็บตัวเวลานอน ถ้าเป็นเด็กผู้ชายจะใช้สายคาดเอวรูปพริกเทศ รูปเต่า หรือลูกกระพรวน

นอกจากสร้อยข้อมือแล้ว ยังมีของประดับที่ใช้กับข้อมืออีกหลายอย่าง อาทิ "ปะวะหล่ำ" เป็นรูปกลมขนาดลูกมะยม หรือรูปสี่เหลี่ยม ใช้สำหรับผูกข้อมือให้สวยงามดูอ่อนหวานน่ารัก เหมาะกับเด็กผู้หญิง และแหวนบางอย่างแม้จะเรียก แหวน ทำด้วยทองเกลี้ยงวงเล็กๆ ฝังเพชรหรือพลอยสีเม็ดเล็กๆ แต่ไม่นิยมใส่นิ้วให้เด็ก แต่ใช้ร้อยผูกเชือกติดกับข้อมือ กลายเป็นของประดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมือมากกว่าประดับนิ้ว เนื่องจากกลัวหลุดออกจากนิ้วตกหายไป เพราะเด็กไม่ค่อยมีความระมัดระวัง แหวนชนิดนี้เรียกกันว่า “แหวนผูกข้อมือ” หรือ “แหวนขวัญ”

ส่วนของที่นิยมคล้องคอและผูกข้อมือที่ทำจากไม้หรือทองเป็นเม็ดกลมขนาดเล็ก มีรูตลอดกลางเพื่อร้อยติดกันเป็นพวง คือ “ลูกประคำ” เป็นเครื่องประดับที่มุ่งประโยชน์เป็นเครื่องรางเหมือนกับ “ตะกรุด” ซึ่งทำด้วยทอง เงิน หรือนาก แผ่เป็นแผ่นบางขนาดเล็ก ม้วนกลมยาวไม่เกินองคุลี วิธีประดับก็เพียงแต่ร้อยกับสร้อยคอหรือสร้อยข้อมือ

เด็กหญิงนั้น หากโตขึ้น สร้อยคอเกลี้ยงๆ ดูจะเกลี้ยงเกลาไปสักนิด ก็หาจี้หรือจั้นมาห้อยติดสร้อยให้ยาวลงมาประมาณ หน้าอก จะเป็นศรีสง่ารับหน้าแก่เจ้าของมากขึ้น จี้มักทำด้วยทองแบนฝังทับทิมหรือพลอย ขึ้นอยู่กับฐานะทางการเงินของผู้สวมใส่ มีหลากหลายรูปแบบให้เลือกใช้

“ตุ้มหู” เป็นเครื่องประดับที่จำกัดเพศว่า เป็นของเด็กหญิงโดยเฉพาะจะเริ่มใช้เมื่อเวลาเจาะหูแล้ว มักทำเป็นห่วงทองเกลี้ยง รูปกลม

เครื่องประดับที่จำกัดเฉพาะเพศหญิงอีกอย่างคือ “จับปิ้ง” หรือ “กระจับปิ้ง” เป็นเครื่องประดับโบราณ ปกติเด็กหญิงจะผูกจับปิ้งอยู่ประมาณอายุ 2-3 ขวบ จะเลิกใช้เมื่อนุ่งผ้าเป็น ปัจจุบันเลิกใช้ไป เพราะมีกางเกงเด็กทำจากผ้าเนื้อนุ่ม สีสวย ใส่สบายมาแทนที่ ลักษณะของจับปิ้งจะเป็นรูปสามเหลี่ยมมีทั้งแบบทึบ ทำเป็นรูปใบโพธิ์ ใบเสมา ตรงกลางนูนขึ้นมาจากขอบเล็กน้อย ประกอบด้วยลวดลายหรืออักษรกับอีกแบบเป็นระย้า ทำด้วยเส้นโลหะ ร้อยเกี่ยวเป็นร่างแห แบบนี้จะใส่สบายตัวกว่าแบบแรก เพราะรูปทรงจะสบายง่ายต่อการเคลื่อนไหวของร่างกายมากกว่า และจับปิ้งของลูกหลานผู้มีฐานะดี มักทำจากวัสดุที่มีแพง

ภาพที่ 2.4 ภาพ“จับปิ้ง” หรือ “กระจับปิ้ง” เครื่องประดับที่จำกัดเฉพาะเด็กหญิง

สำหรับเด็กผู้ชาย ของที่สงวนสิทธิสำหรับพวกเขาโดยเฉพาะคือ “ขุนเพ็ด” หรือที่ชาวบ้านเรียกขานกันว่า “ไอ้ขิก” หรือ “ปลัดขิก” มีรูปร่างเหมือนของลับผู้ชาย ทำด้วยไม้ขนาดเล็ก กลม ๆ ประมาณดินสอ หรือปากกา ยาวไม่เกิน 2 นิ้วตรงโคนเจาะรูร้อยเชือกผูกเอว เชื่อกันว่า ขุนเพ็ดที่ว่านี้สามารถกันภูตผีปีศาจไม่ให้รบกวนเด็กได้ชะงักนัก สมัยนี้ปลัดขิกแทบจะไม่มีบทบาทต่อความเชื่อของเด็ก ๆ อีกแล้ว

เอกสารนี้มีลิขสิทธิ์ สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 ภาพ"ขุนเพ็ด" "ไอ้ชิก" หรือ "ปลัดชิก"

2.4 ข้อมูลลักษณะกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในโครงการนี้ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ

1. กลุ่มเป้าหมายทางการตลาด (ผู้ซื้อ) คือ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย และคนใกล้ชิด

สำหรับเด็กช่วงอายุแรกเกิดถึงก่อน 1 ปี ผู้ซื้อเครื่องประดับ คือ ญาติผู้ใหญ่ภายในครอบครัว ได้แก่ ปู่ ตา ยาย เป็นต้น เพื่อมอบเครื่องประดับนี้เป็นของรับขวัญให้แก่เด็กแรกเกิดและพ่อแม่ของเด็กแรกเกิด เพื่อแสดงออกถึงการยอมรับและมีความยินดีอย่างยิ่งที่เด็กคนนี้เกิดมาเป็นสมาชิกใหม่ของครอบครัว

สำหรับเด็กช่วงยุ 1 ปี ถึงก่อน 3 ปี และ 3 ปี ถึงก่อน 6 ปี ผู้ซื้อเครื่องประดับ คือ บุคคลใกล้ชิด ได้แก่ พ่อ แม่ ป้า น้า อา เป็นต้น เพื่อมอบเครื่องประดับเป็นของขวัญให้กับเด็กในวาระพิเศษต่างๆ เช่น วันคล้ายวันเกิด รางวัล วันเข้าเรียนครั้งแรก ฯลฯ

2. กลุ่มเป้าหมายทางการออกแบบ (ผู้สวมใส่) คือ พ่อ แม่ ลูก

สำหรับช่วงอายุแรกเกิดถึงก่อน 1 ปี กลุ่มเป้าหมายทางการออกแบบคือ พ่อ แม่ (กลุ่มเป้าหมายหลัก) และ ลูก (กลุ่มเป้าหมายรอง)

สำหรับเด็กช่วงยุ 1 ปี ถึงก่อน 3 ปี และ 3 ปี ถึงก่อน 6 ปี กลุ่มเป้าหมายทางการออกแบบคือ ลูก (กลุ่มเป้าหมายหลัก) และคนใกล้ชิดกับเด็ก (กลุ่มเป้าหมายรอง)

2.4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สวมใส่

กลุ่มที่ 1 เพศ : หญิง (แม่)

สถานภาพ : สมรส

อายุ : 20 – 35 ปี เป็นกลุ่มคนวัยทำงาน เป็นช่วงอายุเริ่มมีครอบครัว และมีลูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุ่น : Generation Y *

ระดับการศึกษา : ได้รับการศึกษาที่ดี อยู่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป

อาชีพ : มีงานประจำ เช่น พนักงานบริษัท, รับราชการ, ประกอบธุรกิจส่วนตัว, แม่บ้าน

ฐานะ : เป็นกลุ่มที่มีฐานะค่อนข้างดี อยู่ในระดับ B – B+ **

กลุ่มที่ 2 เพศ : ชาย (พ่อ)

สถานภาพ : สมรส

อายุ : 20 – 35 ปี เป็นกลุ่มคนวัยทำงาน เป็นช่วงอายุเริ่มมีครอบครัว และมีลูก

รุ่น : Generation Y *

ระดับการศึกษา : ได้รับการศึกษาที่ดี อยู่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป

อาชีพ : มีงานประจำ เช่น พนักงานบริษัท, รับราชการ, ประกอบธุรกิจส่วนตัว, แม่บ้าน

ฐานะ : เป็นกลุ่มที่มีฐานะค่อนข้างดี อยู่ในระดับ B – B+ **

กลุ่มที่ 3 เพศ : หญิงหรือชาย (ลูก)

อายุ : 0 – 6 ปี เป็นเด็กในวัยที่ต้องการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด

รุ่น : Generation Z *

ฐานะ : อยู่ในครอบครัวกลุ่มที่มีฐานะค่อนข้างดี อยู่ในระดับ B – B+ **

* หมายเหตุ การกำหนดช่วง Generation เป็นการกำหนดตามการคาดการณ์ล่วงหน้าของการวางจำหน่ายสินค้าในอนาคต

1. Generation X : ญาติผู้ใหญ่ ได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย ฯลฯ
   - กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2508 - 2522
   - พฤติกรรมชอบอะไรง่ายๆ ไม่ต้องเป็นทางการ
   - ให้ความสมดุลระหว่างงานกับครอบครัว (Work-life balance)
   - ชอบทำงานเพียงลำพังไม่พึ่งพาใคร
   - มีความคิดเปิดกว้างพร้อมรับฟังข้อติติงเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง
2. Generation Y : พ่อ แม่
   - กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2523 – 2543
   - คนที่โตมาพร้อมกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ชอบความทันสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มีลักษณะนิสัยชอบแสดงออก เชื่อมั่นในตัวเองสูง มีความคิดสร้างสรรค์
- เป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ชอบอยู่ในกรอบและไม่ชอบเงื่อนไข ชอบความท้าทาย
- ต้องการความชัดเจนในการทำงานว่าเพราะอะไรเพื่ออะไร
- สามารถทำงานหลาย ๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน

3. Generation Z : ลูก
   - กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2544 ขึ้นไป
   - ข้อมูลอื่นๆ ยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจน

(อ้างอิง : ดวงดาว สุวรรณเดร, สาธิตา โสรัสสะ และนงนาถ ห่านวิไล. เจเนอเรชั่นใหม่สายพันธุ์แท้ สำนักพิพม์เนชั่นบุ๊ค ธันวาคม 2545)

** หมายเหตุ กลุ่มเป้าหมายทางการตลาดสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ระดับ ได้แก่

1. ระดับ A เป็นกลุ่มบุคคลที่จัดอยู่ในประเภทเศรษฐี
2. ระดับ B เป็นกลุ่มบุคคลที่จัดอยู่ในประเภทฐานะดี มีบ้าน มีรถยนต์ใช้
3. ระดับ C เป็นกลุ่มบุคคลที่จัดอยู่ในระดับปานกลาง
4. ระดับ D เป็นกลุ่มบุคคลที่จัดอยู่ในระดับพอใช้รายวัน อาจไม่มีเงินเหลือเก็บ
5. ระดับ E เป็นกลุ่มบุคคลที่จัดอยู่ในระดับยากจน

อ้างอิง : หนังสือหลักการตลาด : ผศ. พิไลวรรณ บุญล้น

ความสนใจเป็นพิเศษ ทุกคนในครอบครัวมีความปรารถนาให้เด็กเติบโตขึ้นอย่างมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม และสิ่งที่ช่วยเสริมพัฒนาการของเด็กในวัยนี้ที่เด็กชื่นชอบและให้ความสนใจเป็นพิเศษ คือ กิจกรรมการเล่นต่างๆ ซึ่งผู้ดูแลเด็กและคนในครอบครัวควรให้ความใส่ใจ และคอยส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ของเด็กให้อยู่ในการดูแลอย่างใกล้ชิด

สถานที่เลือกซื้อสินค้า : มีการเลือกซื้อสินค้าในร้านจำหน่ายสินค้าที่เกี่ยวกับเด็กโดยเฉพาะ ทั้งในร้านจำหน่ายสินค้าในโรงพยาบาลและห้างสรรพสินค้า ซึ่งเป็นสถานที่ที่กลุ่มเป้าหมายต้องไปทำธุระหรือไปพักผ่อนอยู่เป็นประจำ อีกทั้งยังมีการเลือกซื้อสินค้าจากเว็บไซต์ทางอินเตอร์เน็ต เพราะถือได้ว่ากิจกรรมการเล่นอินเตอร์เน็ตเป็นหนึ่งในกิจวัตรประจำวันของกลุ่มเป้าหมาย

เอกสารนี้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 ทัศนคติและค่านิยมของกลุ่มเป้าหมายผู้สวมใส่และผู้ซื้อ

- ให้ความสนใจและใส่ใจในเรื่องพัฒนาการที่สมวัยของเด็กเป็นพิเศษ

- เชื่อในสิ่งที่บอกว่าเป็นประโยชน์และส่งผลดีกับลูก สินค้าที่ผู้บริโภคกลุ่มนี้ยอมเสียเงินเป็นจำนวนมาก คือ สินค้าที่ส่งเสริมด้านความสุข ด้านสุขภาพ และพัฒนาการที่สมบูรณ์ของลูก

- นิยมความสะดวกสบาย และแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุดให้กับชีวิต

2.4.3 ข้อมูลรสนิยมในการแต่งกายของกลุ่มผู้ใช้งาน

กลุ่มเป้าหมายผู้ใช้งาน(ลูก) ยังไม่มีสิทธิขาดในการเลือกเครื่องแต่งกายด้วยตัวเองมากนัก เนื่องจากวุฒิภาวะที่ยังไม่เพียงพอ เพราะฉะนั้นรสนิยมการเลือกเครื่องแต่งกายจึงเป็นการตัดสินใจเลือกจากพ่อแม่หรือผู้ดูแลเป็นหลัก โดยเด็กอาจมีส่วนร่วมในการเลือกบ้างเล็กน้อย

โดยส่วนใหญ่เครื่องแต่งกายที่ผู้ใหญ่เลือกให้เด็กจะพิจารณาจากความเหมาะสมกับวัยเป็นหลัก ดังนี้

1) การเลือกเสื้อผ้าสำหรับเด็กอ่อน แรกเกิดนั้นจะต้องเลือกเสื้อผ้าที่สวมใส่ง่าย เป็นผ้าที่ไม่นุ่มสบาย และไม่มีลวดลายสีสันมากนัก เนื่องจากการทำลายนั้นเกิดจากสารเคมี ซึ่งอาจทำให้เกิดการระคายเคืองผิวได้ เพราะผิวเด็กแรกเกิดนั้นจะบอบบางมาก

2) การเลือกซื้อเสื้อผ้าสำหรับเด็กหัดเดิน ถ้าเด็กกำลังหัดเดิน หรือคลานได้แล้ว การเลือกซื้อเสื้อผ้าจะต้องเป็นแบบที่สามารถสวมใส่ได้ง่าย ประหยัดเวลา เนื่องจากเด็กจะไม่ค่อยอยู่นิ่ง และเสื้อผ้าของเด็กวัยนี้ควรเป็นผ้าที่สามารถซักทำความสะอาดได้ง่าย เพราะเด็กวัยนี้จะเล่นซนจนเสื้อผ้าเปื้อนเลอะเทอะได้ง่าย

3) การเลือกซื้อเสื้อผ้าสำหรับเด็กกำลังโต เด็กวัยนี้จะสามารถเรียนรู้ได้เร็ว เป็นช่วงเวลาที่กำลังอยากรู้ อยากเห็นทุกอย่าง ให้เลือกเสื้อผ้าที่มีสีสัน และมีลายที่น่าสนใจ เพื่อเป็นการเพิ่มจินตนาการให้กับเด็กๆ ได้ และควรเป็นเสื้อผ้าที่ใส่พอดีตัว ไม่เล็ก หรือไม่ใหญ่จนเกินไป ซึ่งในปัจจุบันก็มีให้เลือกมากมายทั้งหญิงและชาย

ข้อแนะนำ เนื่องจากเด็กในวัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายมาก มีการยืด ขยายร่างกายได้รวดเร็ว ทำให้มีเสื้อผ้าที่ใส่เพียงไม่กี่ครั้งก็จะใส่ไม่ได้แล้ว จะต้องซื้อใหม่ ดังนั้นควรเลือกซื้อเสื้อผ้าที่สามารถใส่ได้บ่อยทุกโอกาส และปรับเปลี่ยนกับเสื้อผ้าชิ้นอื่นๆได้หลากหลาย เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.6 ภาพแสดงตัอย่างการแต่งกายของกลุ่มเป้าหมาย

2.4.4 ข้อมูลรสนิยมและทัศนคติที่มีต่อเครื่องประดับ

กลุ่มเป้าหมายผู้ใช้งาน (ลูก) สำหรับเด็กเล็กยังไม่มีทัศนคติใดๆ ต่อเครื่องประดับ เพราะยังมาสามารถเข้าใจความหมายของเครื่องประดับได้ แต่สำหรับเด็กที่โต เช่น เด็กวัยก่อนเรียน เริ่มมีความเข้าใจว่าเครื่องประดับคืออะไร และบางคนมีความสนใจในเครื่องประดับเนื่องจากความสวยงามและสีสัน โดยเฉพาะในเด็กผู้หญิง แต่เด็กวัยนี้มีความเข้าใจแค่ในเชิงรูปธรรม ยังไม่สามารถเข้าใจหรือตีความการสื่อความหมายในเชิงนามธรรมที่สอดแทรกไว้ในเครื่องประดับได้เอง ต้องถูกตีความโดยผ่านพ่อแม่เป็นตัวกลางในการส่งต่อข้อความ

โดยส่วนใหญ่เครื่องประดับสำหรับเด็กนั้น เด็กจะไม่ใช่ผู้เลือกซื้อเอง แต่เป็นการเลือกซื้อของผู้ใหญ่ที่ต้องการนำเครื่องประดับนี้มอบให้กับเด็กเพื่อเป็นของแทนใจและความรู้สึกดีๆ ที่มีให้กับเด็ก นอกจากนี้ผู้ซื้อส่วนใหญ่มีความชื่นชอบในการซื้อเครื่องประดับที่มีลักษณะเป็นตัวการ์ตูนที่ดูน่ารักและรูปทรงธรรมชาติให้กับเด็ก และที่สำคัญจะพิจารณาเลือกเครื่องประดับที่มีความปลอดภัยสำหรับเด็ก ทั้งรูปแบบและวัสดุที่ไม่ทำให้เกิดการระคายเคืองกับผิวหนัง

ภาพที่ 2.7 ภาพแสดงตัอย่างเครื่องประดับตามรสนิยมของกลุ่มเป้าหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ข้อมูลด้านการตลาด

2.5.1 แนวโน้มทางการตลาด

ถึงแม้ว่าอัตราการเกิดเชิงปริมาณในปัจจุบันจะมีแนวโน้มที่ลดลงเรื่อยๆ ก็ตาม แต่อัตราเชิงคุณภาพมากขึ้น เนื่องจากสังคมในปัจจุบันมีค่านิยมการเริ่มสร้างครอบครัวและมีลูกเมื่อมีความพร้อมเท่านั้น และจะมีลูกในจำนวนไม่มากที่คิดว่าตนสามารถดูแลใส่ใจได้อย่างทั่วถึง โดยเฉลี่ยในปัจจุบัน 1 ครอบครัวจะมีลูกประมาณ 1-2 คน ทำให้เด็กที่เกิดมาได้รับการดูแลเอาใจใส่จากทุกคนในครอบครัวอย่างใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น และเป็นแนวโน้มให้สินค้าที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กสามารถเติบโตได้ต่อไป

อีกทั้งประเทศไทยยังมีธรรมเนียมไทยโบราณที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน คือ การจัดพิธีรับขวัญให้กับเด็กเกิดใหม่ และในพิธีกรรมนั้นจะมีการซื้อเครื่องประดับ เช่น กำไลข้อเท้าสำหรับมอบเป็นของขวัญแทนใจให้กับเด็กจากญาติผู้ใหญ่ในครอบครัว

ในพื้นที่หลายส่วนของเอเชีย การให้เครื่องประดับแก่เด็กเกิดใหม่เป็นธรรมเนียมที่มีมานานแล้ว เช่น ทารกชาวอินเดียและจีนจะได้รับเครื่องประดับอย่างเช่น สร้อย กำไล สร้อยข้อมือที่มีกระดิ่งและชาร์ม โดยมักทำจากทอง 24 กะรัต ในตะวันตกก็มีธรรมเนียมปฏิบัติที่คล้ายคลึงกัน เช่น ทารกชาวอังกฤษและอเมริกามักได้รับช้อนเงิน กระดิ่งรัว และสิ่งของอื่นๆ เช่น สร้อยข้อมือชาร์มมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ที่พบส่วนใหญ่ของขวัญในประเทศตะวันตกมักเป็นของที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น รถเข็น เสื้อผ้า และเครื่องเรือน โดยมอบให้คุณแม่ซึ่งกำลังตั้งครรภ์ในงานเลี้ยงเตรียมรับเด็กเกิดใหม่ และของขวัญนั้นมักเป็นของขวัญสำหรับเด็ก

ทั้งนี้คนไทยยังแนวโน้มว่าอาจรับเอาค่านิยมประเพณีของประเทศตะวันตกเข้ามาด้วยในอนาคต นั่นคือ ชาวตะวันตกจะมีธรรมเนียมการมอบของขวัญหลังคลอดให้แก่แม่ที่เพิ่งให้กำเนิดบุตร ซึ่งในปัจจุบันเริ่มได้รับความนิยม และอาจกลายเป็นกระแสได้ในไม่ช้า (จากนิตยสาร World of Gold Jewelry & Watches)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2 วิเคราะห์ช่องว่างทางการตลาด

เนื่องจากเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่และลูกวัยแรกเกิด - 6 ปี จัดได้ว่าเป็นเครื่องประดับที่เจาะเฉพาะกลุ่มผู้บริโภค หรือที่เรียกว่า "นิชมาร์เกต (Nishmarket)" เป็นตลาดสินค้าที่มีการเฉพาะเจาะจงไปยังกลุ่มเป้าหมายโดยตรง

ปัจจุบันในประเทศไทยยังไม่มีเครื่องประดับเฉพาะเจาะจงที่แสดงถึงความรักและความหมาย ที่ช่วยทำให้เกิดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กในวัย 0-6 ปี เครื่องประดับที่เคยพบเห็นก็จะมีแต่เครื่องประดับสำหรับการรักษาด้วยหินสีต่างๆ หรือเครื่องประดับที่ใช้เพียงสัญลักษณ์ หรือข้อความที่แสดงความรัก และคำอวยพรเท่านั้น จากช่องว่างทางการตลาดนี้จึงเล็งเห็นถึงโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการสร้างสินค้าใหม่ ที่เป็นสินค้าเฉพาะเจาะจงสำหรับพ่อแม่และลูกวัยแรกเกิด - 6 ปี

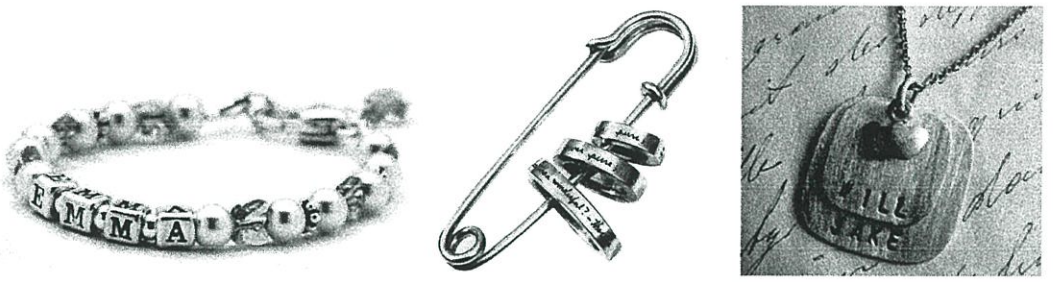
ซึ่งในต่างประเทศมีธุรกิจที่ประสบความสำเร็จในการจำหน่ายเครื่องประดับสำหรับเด็กโดยเฉพาะหลายแบรนด์ อาธิเช่น D for diamond, Kiddie Kraft ฯลฯ ทำให้แสดงให้เห็นว่าธุรกิจประเภทนี้มีโอกาสในการเติบโตและเป็นไปได้จริงในประเทศไทยด้วยเช่นกัน และด้วยในปัจจุบันที่ประเทศไทยยังไม่มีใครทำธุรกิจเครื่องประดับสำหรับเด็กโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นจึงเป็นโอกาสสำคัญที่ทำให้เราเห็นถึงช่วงว่างทางการตลาดนี้ว่ามีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

ลักษณะคู่แข่ง ส่วนใหญ่จะเป็นคู่แข่งทางอ้อม เนื่องจากเครื่องประดับเฉพาะกลุ่มเป้าหมายสำหรับพ่อแม่และลูกวัยแรกเกิด - 6 ปี ที่สื่อความหมายในการสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง ยังไม่เคยมีการผลิตมาก่อน ซึ่งลักษณะของคู่แข่งทางอ้อมมีดังนี้

1) เครื่องประดับสำหรับมอบให้คนที่รักในโอกาสวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเกิด จบการศึกษา เป็นต้น โดยแบ่งออกเป็น

1.1) เครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ ที่ได้รับเครื่องประดับนี้เป็นของขวัญหลังจากให้กำเนิดเด็ก ซึ่งส่วนใหญ่จะมีรูปแบบที่แสดงให้เห็นถึงความรักความผูกพันของพ่อแม่กับลูก เช่น เครื่องประดับที่มีชื่อของลูก เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.8 ภาพแสดงลักษณะเครื่องประดับที่แสดงความผูกพันของพ่อแม่กับลูก

1.2) เครื่องประดับสำหรับเด็กช่วงอายุแรกเกิด - 6 ปี ที่ได้รับเครื่องประดับเป็นของขวัญแทนใจแสดงถึงความรักที่คนในครอบครัวมอบให้ ในโอกาสวันสำคัญต่างๆ เช่น ของรับขวัญแรกเกิด ของขวัญวันเกิด ของขวัญวันเข้าเรียนหรือจบการศึกษา เป็นต้น

ภาพที่ 2.9 ภาพแสดงลักษณะเครื่องประดับสำหรับเด็ก

2) ของใช้ประจำวันอื่นๆ สำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กในโอกาสสำคัญต่างๆ ได้แก่ เสื้อผ้า ของใช้ หนังสือสำหรับเด็ก ตุ๊กตา ของเล่น เป็นต้น ซึ่งเป็นของขวัญที่คนในครอบครัวมอบให้เพื่อเป็นของขวัญแทนใจแสดงถึงความรักที่มีให้ หรือใช้เป็นรางวัลให้กับเด็ก

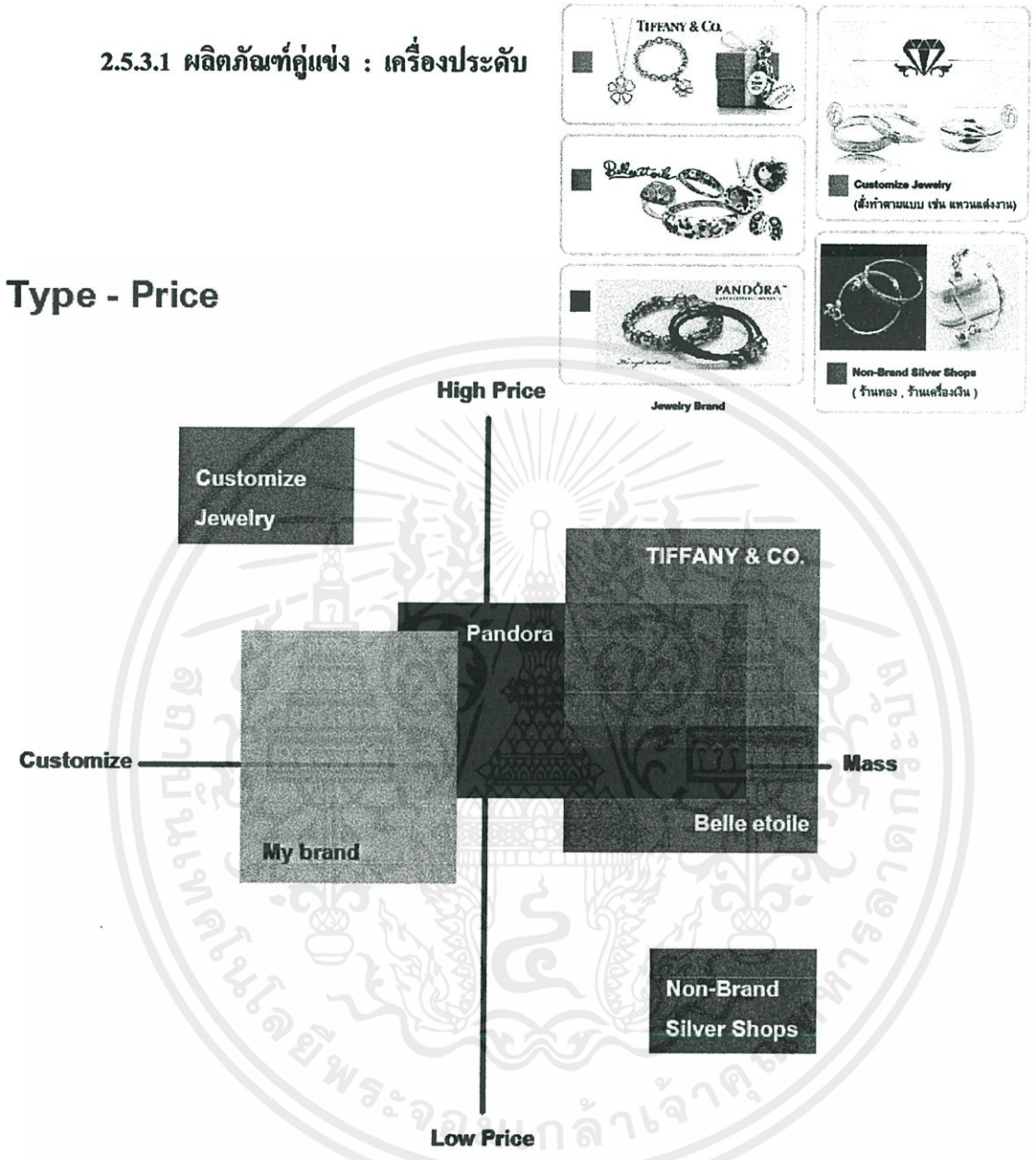

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 ภาพแสดงลักษณะของขวัญสำหรับเด็ก

2.5.3 การวางตำแหน่งของผลิตภัณฑ์

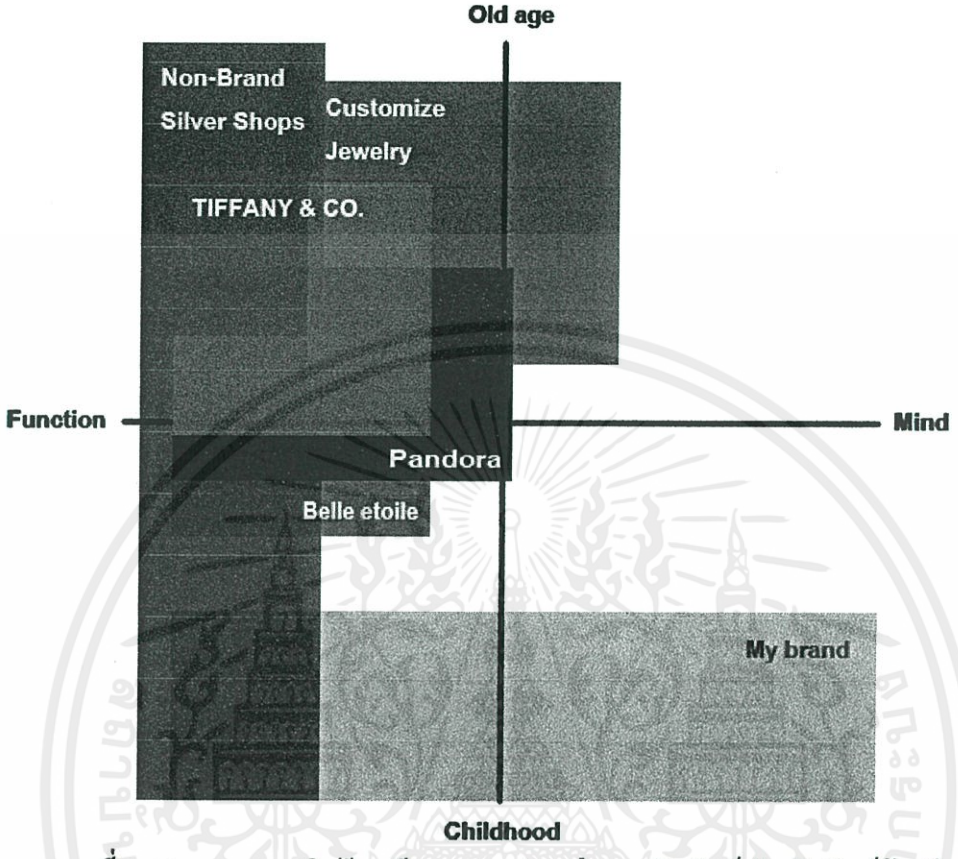
2.5.3.1 ผลิตภัณฑ์คู่แข่ง : เครื่องประดับ

ภาพที่ 2.11 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบการวางตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ กับผลิตภัณฑ์ข้างเคียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Type - Age

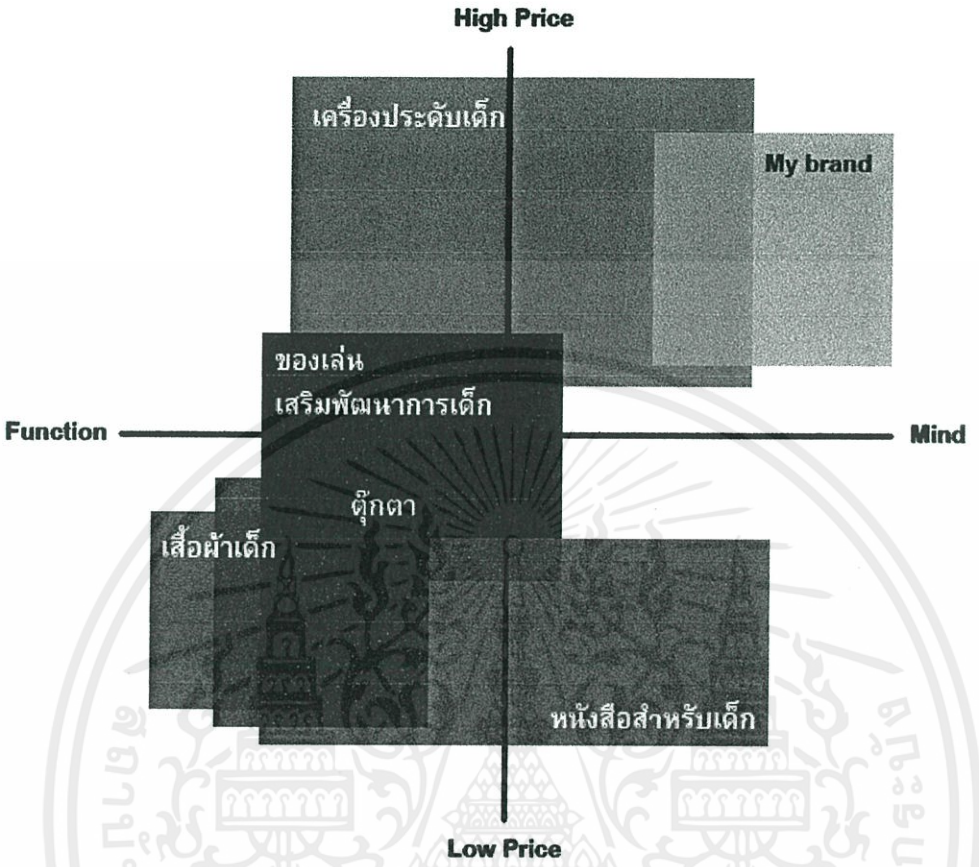

ภาพที่ 2.12 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบการวางตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ กับผลิตภัณฑ์ข้างเคียง

2.5.3.2 ผลิตภัณฑ์คู่แข่ง : ของขวัญที่เป็นของใช้อื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.13 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบการวางตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ กับผลิตภัณฑ์ข้างเคียง

2.5.4 วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเชิงการตลาด

ผู้ออกแบบเล็งเห็นช่องว่างทางการตลาดเกี่ยวกับเครื่องประดับเฉพาะเจาะจงสำหรับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้ว่ายังไม่มีผู้ใดผลิตขึ้นในประเทศไทย จึงมีแนวคิดในการนำรูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการเด็กให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเองจากการบ่มเพาะความรักความสัมพันธ์อันดีจากคนในครอบครัวมาใช้ในงานออกแบบเครื่องประดับ และยังออกแบบโดยคำนึงถึงรสนิยมความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย โดยออกแบบให้เครื่องประดับสามารถใส่ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนที่ไม่ซ้ำใครได้ และสามารถใช้งานให้เกิดกิจกรรมทาง Social Media ได้ เป็นต้น สามารถตอบโจทย์การใช้ชีวิตแบบคนเมืองได้ เพื่อเป็นการเจาะกลุ่มตลาดเฉพาะนี้ ที่มีกำลังซื้อค่อนข้างมาก โดยวางตำแหน่งสินค้าไว้ที่กลุ่มผู้ซื้อระดับ B – B+ ซึ่งมีฐานะค่อนข้างดี มีความใส่ใจและให้ความสำคัญในการเลี้ยงลูกให้มีพัฒนาการที่สมบูรณ์ตามวัย และมีรสนิยมการใช้ชีวิตในแบบทันสมัย ชื่นชอบเครื่องประดับที่มีประโยชน์มากกว่าแค่สวมใส่เพื่อความสวยงาม แต่ยังต้องสามารถใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ในด้านอื่นๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาการเด็กได้ และที่สำคัญยังส่งเสริมให้เด็กเป็นคนดีของสังคมได้อีกด้วย

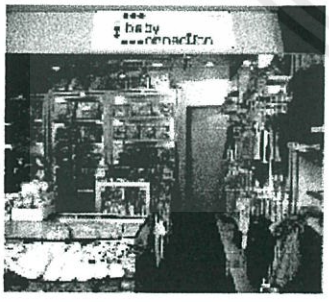
2.5.5 แนวทางการวางขายผลิตภัณฑ์

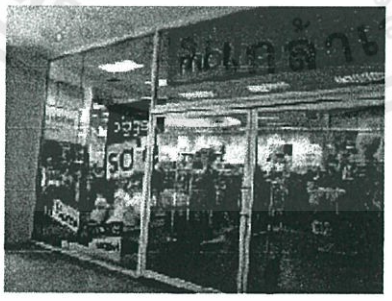
ผู้ออกแบบเล็งเห็นช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ ตามความเหมาะสมกับกิจกรรมการดำเนินชีวิตของกลุ่มเป้าหมาย มีหลายช่องทางที่สนใจ ดังต่อไปนี้

1) การเปิดบูธจำหน่ายและโฆษณาสินค้าในงานกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงพยาบาลจัดขึ้น เช่น กิจกรรมอบรมคุณแม่มือใหม่ กิจกรรมสัมมนากับจิตแพทย์เด็ก ฯลฯ เนื่องจากช่องทางนี้จะสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายพ่อแม่ที่มาทำกิจกรรมเกี่ยวกับการมีลูกของทางโรงพยาบาลได้ และทำให้ดูน่าเชื่อถืออีกด้วย

2) การจำหน่ายร่วมกับการทำการตลาดของโรงพยาบาล เช่น การขายร่วมกับการซื้อแพ็คเกจฝากครรภ์ของคุณแม่ แพ็คเกจตรวจสุขภาพของลูกน้อย ฯลฯ การจำหน่ายช่องทางนี้ทำให้มีความน่าเชื่อถือสูง

3) การฝากขายในร้านจำหน่ายสินค้าเด็กที่ตั้งอยู่ในโรงพยาบาล เช่น ร้าน Baby Connection, ร้าน Mothercare, ร้าน Babie & Children ฯลฯ ที่มีร้านสาขามากมายอยู่ในโรงพยาบาล การจำหน่ายในช่องทางนี้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่มาใช้บริการของทางโรงพยาบาลเป็นประจำ เช่น ผู้มาเยี่ยมผู้ป่วย เด็ก และผู้สูงอายุ ได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นต้น

ร้าน Baby Connection

ร้าน Mothercare

ร้าน Babie & Children

ภาพที่ 2.14 ภาพร้านจำหน่ายสินค้าสำหรับเด็กที่ไปฝากขาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) **การฝากขายในร้านจำหน่ายสินค้าเด็กและการจัดจำหน่ายในบูธของห้างสรรพสินค้าใน** ส่วนของพื้นที่จำหน่ายสินค้าสำหรับเด็ก (Kids Zone) และเค้าเตอร์ขายเครื่องประดับ การจำหน่ายผ่านช่องทางนี้สามารถเข้าถึงการใช้ชีวิตในกลุ่มคนเมืองที่ทำกิจกรรมต่างๆ และใช้เวลาว่างกับการเดินเที่ยวห้างสรรพสินค้า

5) การจัดจำหน่ายผ่านทางเว็บไซต์ในอินเตอร์เน็ต เป็นช่องทางการจัดจำหน่ายที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายพ่อแม่ยุคใหม่ได้ เนื่องจากพ่อแม่ยุคใหม่สนใจและใช้ Social Media เป็นประจำอยู่แล้ว และนอกจากการขายแล้ว Social Media ยังเป็นช่องทางการแสดงออกและทำกิจกรรมของผลิตภัณฑ์อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะของเครื่องประดับ

2.6.1 ประเภทของเครื่องประดับเงิน

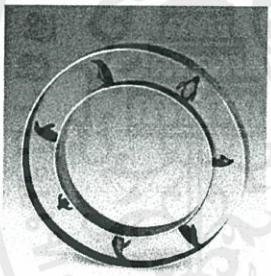
2.6.1.1 สร้อยคอ

สร้อยคอส่วนใหญ่จะออกแบบให้เรียบง่ายสวมใส่ได้หลายโอกาสสามารถใช้ร่วมกับจี้ดังนั้นการออกแบบสร้อยคอจึงต้องการรูปแบบที่มากด้วยประโยชน์ใช้สอยและควรคำนึงถึงน้ำหนักของจี้ที่ห้อยลงมาดังนั้นจี้ไม่ควรมีน้ำหนักมากโดยความสวยงามเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก และอันดับรองลงมาคือ ความสะดวกสบายในการสวมใส่เป็นสำคัญ นอกจากนี้สิ่งที่ควรคำนึงถึงคือความสะดวกในการสวมใส่ความแข็งแรงและไม่เป็นอันตรายในการไปเกาะเกี่ยวเสื้อผ้า

ประเภทของสร้อยคอ

1) แบ่งตามโครงสร้างของสายสร้อย ได้ 2 แบบ คือ

สายสร้อยที่เป็นแบบโครงแข็งและแบบสายสร้อยแบบที่สามารถเคลื่อนไหวได้

ภาพที่ 2.15 สายสร้อยแบบโครงแข็ง

ภาพที่ 2.16 สายสร้อยแบบสามารถเคลื่อนไหวได้

2) แบ่งตามส่วนประกอบได้ 2 แบบ คือ

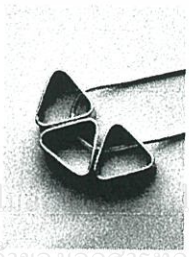
แบบไม่มีจี้ห้อยและแบบมีจี้ห้อยโดยแบบมีจี้ห้อยยังแบ่งได้เป็นแบบมีจี้ห้อยอันเดียวคือมีจี้ตรงกลางเพียงอันเดียวกับแบบมีจี้หลายอันคือมีจี้หลายอันติดเป็นช่วงๆ

ภาพที่ 2.17
สร้อยแบบไม่มีจี้ห้อย

ภาพที่ 2.18
สร้อยแบบมีจี้ห้อยอันเดียว

ภาพที่ 2.19
สร้อยแบบมีจี้ห้อยหลายอัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) แบ่งตามจำนวนสายสร้อยได้ 2 แบบ คือ
แบบเส้นเดี่ยว และแบบหลายเส้นรวมกัน

ภาพที่ 2.20 สร้อยแบบเส้นเดี่ยว

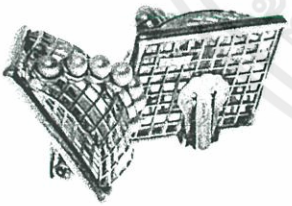

ภาพที่ 2.21 สร้อยแบบหลายเส้นรวมกัน

2.6.1.2 ต่างหู

ต่างหูเป็นเครื่องประดับที่เน้นให้ใบหน้าสวยงามและดูจะเป็นเครื่องประดับอย่างเดียวที่อยู่ใกล้ชิดกับใบหน้ามากที่สุดผู้เลือกใช้ก็ต้องดูความเหมาะสมกับลักษณะของใบหน้าประกอบด้วยการออกแบบเครื่องประดับต่างหูส่วนใหญ่นิยมที่จะออกเป็นชุดเข้าคู่กับเครื่องประดับชนิดอื่นๆ เช่น สร้อยคอ เข็มกลัด แหวน เป็นต้น

แต่ถ้าจะออกแบบเป็นต่างหูอย่างเดียวควรจะมีลักษณะเฉพาะตัวเหมือนกันคือมีความสมดุลมีความเหมือนกันในรูปทรงประเภทของต่างหูแบ่งออกเป็นต่างหูสำหรับหูที่เจาะรู ต่างหูแบบหนีบ และต่างหูแบบเกาะหรือเกี่ยวที่ใบหู

ภาพที่ 2.22 ต่างหูหนีบ

ภาพที่ 2.23 ต่างหูสำหรับหูที่เจาะรู

ภาพที่ 2.24 ต่างหูเกาะหรือเกี่ยวที่ใบหู

2.6.1.3 แหวน

แหวนเป็นเครื่องประดับที่ใช้กับส่วนที่เป็นนิ้วมือการออกแบบจะต้องนึกถึงผู้ใช้ก่อนว่าจะทำแหวนนี้ให้ใครลักษณะแหวนนั้นจะใช้กับนิ้วไหนการพิจารณาเรื่องประโยชน์เป็นจุดสำคัญที่ทำให้เลือกวัสดุได้ถูกการออกแบบแหวนของผู้ชายจะมีภาพที่ดูแข็งแรงรูปทรงเรียบง่ายไม่มีลวดลายซับซ้อนสวมใส่สบายและควรใช้ได้ทุกโอกาสไม่ควรแยกเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แหวนที่ใช้กลางคืนหรือกลางวันส่วนแบบแหวนของผู้หญิงรูปทรงโปร่งบางมีความสวยงามลวดลายละเอียดใช้หินสีหรือหินที่มีค่า

ประเภทของแหวน

2.6.1.3.1 แบ่งตามส่วนประกอบ ได้ 2 แบบ คือ
แหวนที่มีหัวแหวน และแหวนที่ไม่มีหัวแหวน

ภาพที่ 2.25 แหวนที่มีหัวแหวน

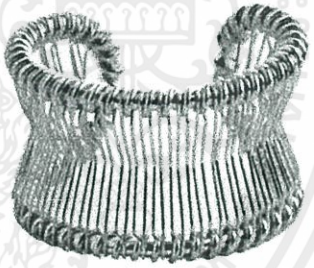

ภาพที่ 2.26 แหวนที่ไม่มีหัวแหวน

2.6.1.3.2 แบ่งตามรูปร่างของแหวน ได้ 2 แบบ คือ
แบบเต็มวง และแบบไม่เต็มวง

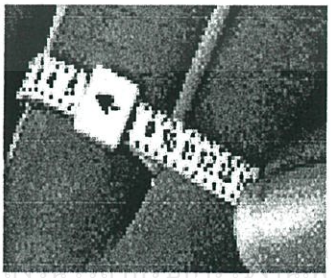

ภาพที่ 2.27 แหวนเต็มวง

ภาพที่ 2.28 แหวนไม่เต็มวง

2.6.1.3.3 แบ่งตามการปรับขนาด ได้ 2 แบบ คือ
แบบปรับขนาดได้ และแบบปรับขนาดไม่ได้

ภาพที่ 2.29 แหวนปรับขนาดได้

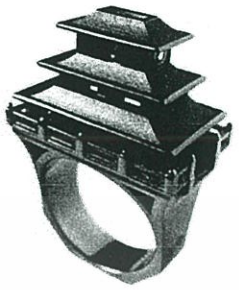

ภาพที่ 2.30 แหวนปรับขนาดไม่ได้

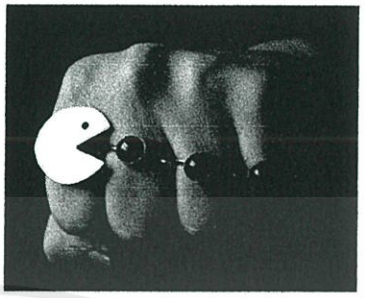
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.1.3.4 แบ่งตามจำนวนแหวนได้ 2 แบบ คือ

แบบแหวนเดี่ยว และแบบแหวน Set

ภาพที่ 2.31 แหวนเดี่ยว

ภาพที่ 2.32 แหวน set

ขนาดมาตรฐานของแหวน

สำหรับแหวน ไม่มีการแบ่งแยกขนาดตามเพศและมีขนาดไล่ไปเบอร์ละครึ่งนิ้ว ขนาดแหวนผู้หญิงส่วนใหญ่จะมีตั้งแต่เบอร์ 5-9 (5, $5^1/_2$, 6, $6^1/_2$, 7,...) การวัดขนาดแหวนจะวัดความเส้นเส้นรอบด้านวงในของแหวน

ตารางที่ 2.3 ขนาดมาตรฐานของแหวน

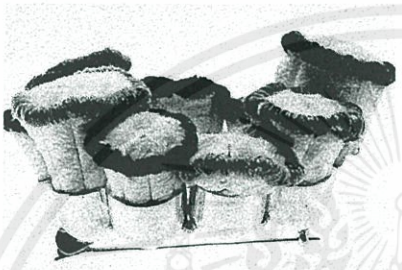
นิ้ว	มิลลิเมตร	เบอร์
1 – 15/16	49.2	5
2	50.8	$5^1/_2$
2 – 1/16	52.4	6
2 – 1/8	54	$6^1/_2$
2 – 3/16	55.6	7
2 – 1/4	57.2	$7^1/_2$
2 – 5/16	58.7	8
2 – 3/8	60.3	$8^1/_2$
2 – 7/16	61.9	9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

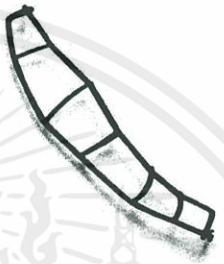
2.6.1.4 เข็มกลัด

เข็มกลัดทำให้เสื้อผ้ามีจุดเด่นเพิ่มความสง่างามแก่ผู้ใช้และบอกบุคลิกภาพของผู้เป็นเจ้าของได้อย่างดีนิยมออกแบบให้เหมาะกับการนำไปใช้ได้หลายๆโอกาสและเน้นที่จุดเด่นเฉพาะด้านหน้าเพียงอย่างเดียวส่วนใหญ่มักออกแบบไม่ให้รุงรังและไม่ใช้วัสดุที่มีน้ำหนักมาก เพราะน้ำหนักจะดึงรั้งเสื้อลงมาทำให้เสื้อหย่อนเสียรูปทรง

ประเภทของเข็มกลัดแบ่งตามส่วนประกอบได้2แบบคือแบบที่ใช้อุปกรณ์เข็มกลัดร่วมในงานออกแบบและแบบที่กลัดด้วยตัวเองไม่ใช้อุปกรณ์เข็มกลัดร่วมด้วย

ภาพที่ 2.33 เข็มกลัดที่ใช้อุปกรณ์เข็มกลัด

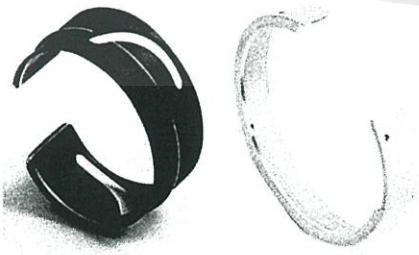

ภาพที่ 2.34 เข็มกลัดที่กลัดด้วยตัวเอง

2.6.1.5 เครื่องประดับสำหรับข้อมือ และข้อเท้า

สร้อยและกำไลข้อมือหรือข้อเท้ามีความหมายที่ใกล้เคียงกันมากแม้แต่ด้านประโยชน์ใช้สอยก็เหมือนกันคือการประดับข้อมูลหรือข้อเท้าสิ่งที่ต่างกันคือรูปร่างของเครื่องประดับสร้อยข้อมือจะมีความอ่อนไหวทั้งตัวส่วนกำไลมือจะมีลักษณะแข็งไม่ทิ้งตัวเวลาใส่จะสวมเข้าไปอาจมีทั้งที่เปิดปิดซึ่งเป็นตะขอและไม่มีตะขอมีความสวยงามรอบตัวกำไลหรือหากเป็นกำไลแบบไม่เต็มวง มักเน้นความสวยงามด้านหน้าให้เด่นชัดกว่าส่วนอื่น

ประเภทของเครื่องประดับสำหรับข้อมือแบ่งตามรูปร่างของเครื่องประดับ ได้ 2 แบบ คือ แบบที่มีความอ่อนไหวทั้งตัว ได้แก่ สร้อยข้อมือหรือสร้อยข้อเท้า และแบบที่มีลักษณะแข็งไม่ทิ้งตัว ได้แก่ กำไลมือหรือกำไลข้อเท้า

ภาพที่ 2.35 กำไลที่มีลักษณะแข็งไม่ทิ้งตัว

ภาพที่ 2.36 กำไลที่มีความอ่อนไหวทั้งตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.1.6 ของประดับตกแต่งกระเป๋าหรือพวงกุญแจ

ของประดับตกแต่งกระเป๋าหรือพวงกุญแจเป็นที่นิยมกันมากทั้งชายและหญิงใช้เพื่อเพิ่มความสวยงามให้กับสิ่งของและสามารถบอกความเป็นตัวตนของผู้เป็นเจ้าของได้ด้วย

ภาพที่ 2.37 เครื่องประดับตกแต่งกระเป๋าหรือพวงกุญแจ

2.6.1.7 ชิ้นส่วนทางอุตสาหกรรม

ตัวล็อกหรือข้อต่อหรืออุปกรณ์ยึดชิ้นส่วนแบบต่างๆตัวล็อกหรือข้อต่อหรืออุปกรณ์ยึดชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดมีการออกแบบรูปร่างและขนาดให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์นั้นๆ โดยเฉพาะแต่หลายๆชนิดมีหลักการการทำงานที่คล้ายกันและบางชนิดสามารถประยุกต์หรือดัดแปลงเพื่อนำไปใช้กับผลิตภัณฑ์ที่ใกล้เคียงกันได้

1) ตะขอ (Clasps) ตัวล็อกหรือข้อต่อแบบนี้ต้องมีอุปกรณ์ที่เป็นตะขอสำหรับเกี่ยวและอุปกรณ์ที่เป็นห่วงเพื่อให้ตะขอเกี่ยวตะขอเกี่ยวสร้อยมีหลายแบบและหลายคุณภาพ หลายวัสดุ เช่น โลหะธรรมดา โลหะเงิน ทอง

2) สายสร้อย (Chain) สายสร้อย มีมากมายหลายแบบให้เลือกทั้งรูปแบบและวัสดุ เช่น ทอง เงิน ทองเหลือง

3) อุปกรณ์ต่างหู เช่น ตัวหนีบตะขอห่วง ชิ้นส่วนประกอบต่างหูแบบพวง

4) อุปกรณ์เข็มกลัด มีมากมายหลายแบบให้เลือก ทั้งรูปแบบ และวัสดุ เช่น ทอง เงิน ทองเหลือง

5) อุปกรณ์เชื่อมต่อ มีมากมายหลายแบบให้เลือก ทั้งรูปแบบ และวัสดุ เช่น ทอง เงิน ทองเหลือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2 วัสดุพื้นฐานที่ใช้ในงานออกแบบเครื่องประดับ

โลหะที่ใช้ขึ้นรูปเครื่องประดับที่นิยมใช้กันอยู่ในปัจจุบันส่วนมากเป็นโลหะที่ผสมกับอัลลอย (Alloy) เพื่อมีคุณสมบัติตรงตามความต้องการ โลหะที่นำมาทำเครื่องประดับจะเริ่มต้นจากการทำเป็นแท่ง(Ingot)แล้วนำมาขึ้นรูปให้ง่ายต่อการใช้งาน โดยการรีดให้เป็นแผ่นหรือดึงเป็นส่วนลวดที่มีขนาดต่างๆ บางครั้งอาจนำไปหลอม เพื่อง่ายต่อการใช้งานขึ้นอยู่กับกรรมวิธีในการผลิตชิ้นงานนั้น โลหะมีค่าที่พบในปัจจุบันที่ใช้ใน การผลิต เครื่องประดับมีดังนี้

2.6.2.1 ทองคำ (Au,Gold) มนุษย์รู้จักทองคำมาตั้งแต่ประมาณ 5,000 ปี เป็นความหมายแห่งความมั่งคั่งมีจุดหลอมเหลว 1,064 องศาเซลเซียส และจุดเดือด 2,970 องศาเซลเซียส เป็นโลหะที่มีค่าที่มีความเหนียว (Ductility) และความสามารถในการขึ้นรูป (Malleability) คือ จะยืดขยาย (Extend) เมื่อถูกตีหรือรีดในทุกทิศทาง โดยไม่เกิดการปริแตกได้สูงสุด ทองคำบริสุทธิ์หนัก 1 ออนซ์สามารถดึงเป็นเส้นลวดยาวได้ถึง 80 กิโลเมตร ถ้าตีเป็นแผ่นก็จะได้บางเกินกว่า 1/300,000 นิ้ว ส่วนความกว้างจะได้ถึง 9 ตารางเมตร

ทองคำได้รับความนิยมอย่างสูงสุดในวงการเครื่องประดับทองคำเพราะเป็นโลหะมีค่าชนิดเดียวที่มีคุณสมบัติพื้นฐาน4ประการซึ่งทำให้ทองคำโดดเด่น และเป็นที่ต้องการเหนือบรรดาโลหะมีค่าทุกชนิดในโลก คือ

1) ความงดงามมันวาว (Luster) สีสันที่สวยงามตามธรรมชาติผสานกับความมันวาว ก่อให้เกิดความงาม อันเป็น อมตะทองคำสามารถเปลี่ยนเฉดสีทอง โดยการนำทองคำไปผสมกับโลหะมีค่าอื่นๆ ช่วยเพิ่มความงดงามให้แก่ทองคำได้อีกทางหนึ่ง

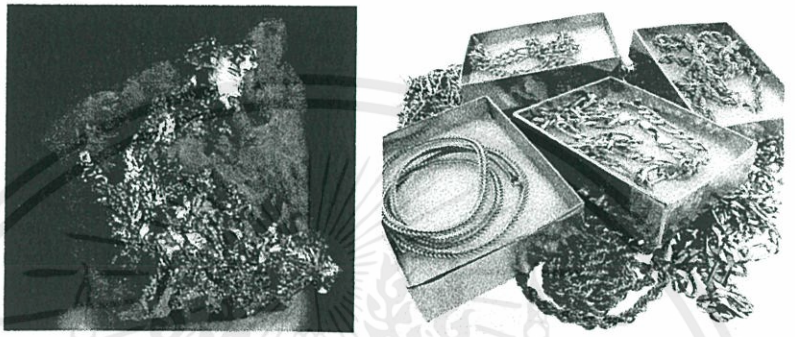
2) ความคงทน (Durable) ทองคำไม่ขึ้นสนิม ไม่หมอง ไม่ผุกร่อน แม้ว่าเวลาจะผ่านไปก็ตาม

3) ความหายาก (Rarity) ทองเป็นแร่ที่หายากกว่าจะได้ทองคำมาหนึ่งออนซ์(31.167gram)ต้องถลุงก้อนแร่ที่มีทองคำอยู่เป็นจำนวนหลายตันและต้องขุดเหมืองลึกลงไปหลายสิบเมตรจึงทำให้มีค่าใช้จ่ายที่สูงเป็นเหตุให้ทองคำมีราคาแพงตามต้นทุนในการผลิต

4) การนำกลับไปใช้ประโยชน์ (Reusable) ทองคำเหมาะสมต่อ การนำมาทำเป็นเครื่องประดับเพราะมีความเหนียวและอ่อนนิ่มสามารถนำมาทำ ขึ้นรูปได้ง่ายอีกทั้งยังสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ โดย<u>การทำให้บริสุทธิ์</u> (Purified) ด้วยการหลอมได้อีกโดยนับครั้งไม่ถ้วนทองคำเป็นโลหะที่เสถียรและมีน้ำหนัก มากเป็นโลหะที่มีค่าและราคาแพงในทุกยุคทุกสมัยทองคำเป็นโลหะที่มีสีแวววาวไม่มีการ

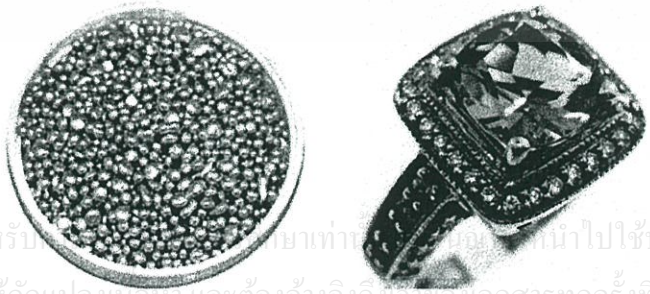
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมองไม่สึกกร่อนสามารถขึ้นรูปเป็นรูปทรงต่างๆได้ง่ายกว่าโลหะชนิด อื่นคุณสมบัติเหล่านี้ทำให้ทองคำเป็นโลหะที่มีการเสาะหากันมากนับเป็นพันๆปี มาแล้ว ที่ใช้กันมากที่สุดได้แก่การทำเครื่องประดับทองคำสามารถดึงให้เป็นเส้น ลวดเล็กๆหรือตีให้เป็นแผ่นบางได้เนื้อทองคำบริสุทธิ์อ่อนเกินไปที่จะนำมาทำเป็นตัวเรือนเครื่องประดับอัญมณีที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้ต้องผสมทองแดงหรือเงินเข้าไปด้วย เพื่อให้เนื้อทองคำแข็งขึ้น

ภาพที่ 2.38 ทองและเครื่องประดับทอง

1) ทองคำผสม (Gold Alloy) การผสมทองคำเข้ากับโลหะอื่นๆ อย่างเช่น เงินพาลาเดียมทองแดงนิกเกิลเหล็กและอื่นๆจะขึ้นอยู่กับความแข็งและสีที่ต้องการและเจตนาในการใช้เช่น Pinkgold เกิดจากทองคำผสมกับทองแดงโลหะผสมทุกชนิดมีคุณสมบัติของการสามาถนำมาตีแผ่เป็นแผ่นบางๆลดลงแต่มีแรงต้านทานเพิ่มขึ้นความบริสุทธิ์ของทองคำผสมนั้นเรียกกันเป็นกะรัต 1 กะรัตเท่ากับ 1 ส่วน 24 ของน้ำหนักมาตรฐานที่ถูกต้องของทองคำผสมในประเทศอังกฤษนั้น 1 กะรัดเท่ากับ 22 (91.66%) 14(58.5%), และ 9(37.5%) และทั้งหมดเป็นการแสดงมาตรฐานความบริสุทธิ์ของทองแม้ว่าสัดส่วนของทองที่ใช้อาจจะสูงกว่าเล็กน้อย แต่เครื่องประดับที่เป็นทองส่วนใหญ่จะอยู่ที่14หรือ18กะรัตส่วนทอง9กะรัตจะใช้ทำสร้อยคอบางชนิดหรืออื่นๆที่ต้องการความแข็งส่วนในประเทศอื่นๆจะใช้มาตรฐานที่ต่างกันออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ[illegible]ษาเท่านั้น[illegible]นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.39 Pink Gold และเครื่องประดับ Pink Gold

2) ทองคำขาว (WhiteGold) ทองคำผสมเงินซึ่งมีเปอร์เซ็นต์เงินค่อนข้างสูงหรือผสมโลหะสีขาวอื่นๆเช่น เงิน แพลเลเดียม หรือนิกเกิลโดยเปอร์เซ็นต์ของทองคำจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับโลหะอื่นที่นำมาใช้ ซึ่งจะทำให้ทองคำสีอ่อนลง สีปกติของทองคำขาวมีสีเทาอ่อน โดยปกติเครื่องประดับที่ทำจากทองคำขาวนิยมเคลือบด้วยโรเดียมหรือแพลทินัมเพื่อเพิ่มความเงางามทองคำขาวไม่ใช่แพลทินัม โดยปกติจะเคลือบแพลทินัมไม่เกิน1ใน3โดยสาเหตุที่มีการผลิตทองคำขาวขึ้นมานั้นก็เพราะว่าแพลทินัมในสมัยสงครามโลกมีราคาแพงจึงมีการผลิตทองคำขาวขึ้นมาทดแทนแพลทินัมและทองคำขาวก็มีลักษณะคล้ายกับแพลทินัมทองคำขาวมักนำมาใช้สำหรับทำตัวเรือนฝังเพชร เพราะมีความแวววาวสูง ไม่เหมือนกับเงิน และไม่หมองคล้ำด้วย

ภาพที่ 2.40 เครื่องประดับ White Gold

2.6.2.2 แพลทินัม (Platinum) แพลทินัมพึ่งเป็นที่รู้จักเมื่อประมาณ ศตวรรษที่ 16 ในอเมริกาใต้ ซึ่งพบแหล่งแร่แพลทินัม ทำให้ได้ชื่อว่า Platinum Del Pinto ซึ่งหมายถึง โลหะเงินแห่ง Pinto ประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ของแพลทินัมที่ทำเครื่องประดับ เพราะแพลทินัมเป็นโลหะที่ขาวสวยงามเป็นโลหะที่มีความแข็งตัวสูง มีความมันวาว จุดหลอมเหลวสูงและมีความต้านทานการกัดกร่อนได้ดีโลหะแพลทินัมส่วนใหญ่พบในรูปของโลหะเจือของโลหะตระกูลแพลทินัมและปะปนอยู่กับสินแร่ทองแดงและนิเกิล โดยจะมีทองคำและเงินปะปนอยู่ด้วย แหล่งที่พบแพลทินัมสำคัญอยู่ในประเทศแคนาดา แอฟริกาใต้ และรัสเซีย และที่รองลงมาได้แก่ ประเทศโคลัมเบีย ในทวีปอเมริกาใต้ และสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอลาสกา

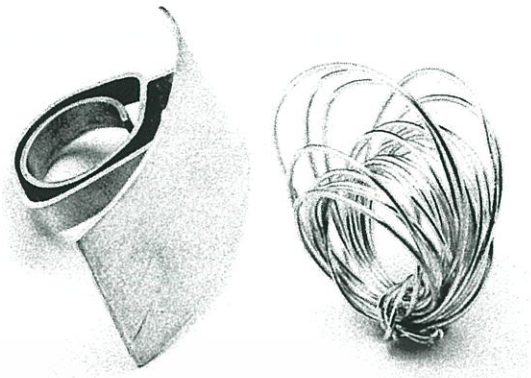
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.41 เครื่องประดับทองคำขาว

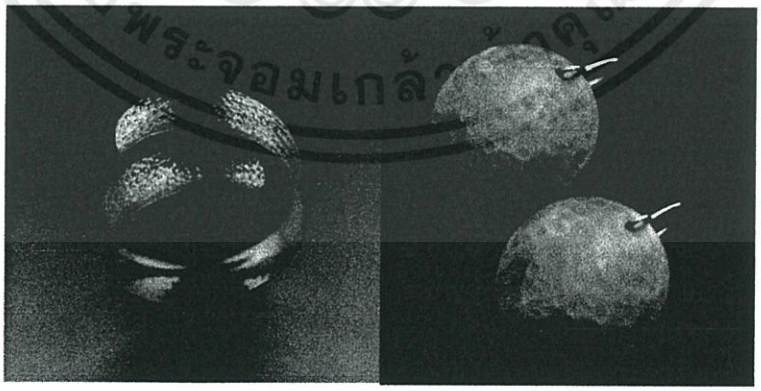
2.6.2.3 เงิน (Ag,Silver) มนุษย์รู้จักโลหะเงินตั้งแต่สมัยโบราณมีหลักฐานปรากฏว่า มีการค้นพบโลหะเงินหลังทองคำและทองแดงไม่มากนักมีการกล่าวถึงเงินในพระคัมภีร์เก่าชาวอียิปต์ให้สัญลักษณ์วงกลมแก่ทองคำหมายถึงเป็นโลหะสมบูรณ์แบบส่วนโลหะเงินให้สัญลักษณ์ครึ่งวงกลมเพื่อแสดงว่าเป็นโลหะที่มีความสมบูรณ์แบบรองจากทองคำต่อมาครึ่งวงกลมนี้หมายถึงดวงจันทร์ด้วยเพราะโลหะเงินมีความแวววาวหรือสว่างทำนองเดียวกันดวงจันทร์ชาวโรมันเรียกโลหะเงินว่า Argentum ซึ่งเป็นที่มาของสัญลักษณ์เงิน (Ag) ส่วนคำอังกฤษ Silver มาจาก Assyrians เงินมีสีขาวเป็นมันเงาและมีความอ่อนตัวสูงสามารถดึงเป็นเส้นและตีเป็นแผ่นบางๆ ได้ดี มากรองลงมาจากทองคำ และ แพล- เลเดียม นอกจากนี้แล้วเงินบริสุทธิ์สามารถนำไฟฟ้า และนำความร้อนได้ดีที่สุดของโลหะ โดยทั่วไปเครื่องประดับที่ทำจากเงินหรือสเตอร์ลิงจะมีส่วนผสมของเนื้อเงินอย่างน้อย 92.5 % อีก 7.5 %เป็นสารเจือ ซึ่งมักใช้โลหะทองแดงเป็นธาตุผสม เพื่อเพิ่มสมบัติทางกล จากคุณสมบัติของเงินที่ทำ ปฏิกิริยาได้โดยง่ายเมื่อปล่อยให้โดนอากาศนั้น เมื่อนำเงินมาเป็นเครื่องประดับจึงมีการกำหนดค่าความบริสุทธิ์มาตรฐานของเงินไว้อย่างน้อยต้องไม่ต่ำกว่า 92.5% ชื่อว่า Sterling Silver ตัวเลขที่บอกค่าความบริสุทธิ์ของทองบนตัวเรือนเครื่องประดับ บนตัวเรือนเงินจะประทับไว้ เพียงตัวเลข 925 เท่านั้น ก็เป็นที่ทราบกันว่า หมายถึงเงิน ไม่ใช่ทอง ไม่ใช่ แพลทินัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.42 เครื่องประดับที่ทำจากเงิน

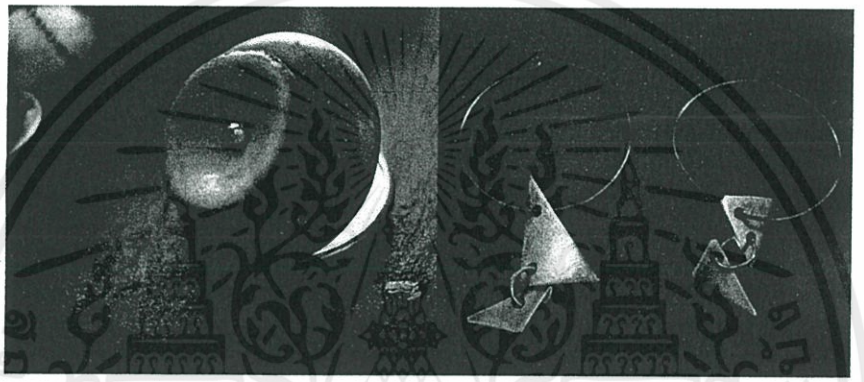
2.6.2.4 ทองแดง (Cu,Copper) ทองแดงเป็นโลหะที่ใช้มากโลหะหนึ่งในรูปของโลหะอิสระเพราะมีสมบัติหลายประการเช่นสมบัติการนำไฟฟ้าและความร้อนดีเยี่ยมทนต่อการผุกร่อนแข็งแรงดึงเป็นเส้นและตีเป็นแผ่นบางๆได้โลหะทองแดงรู้จักตั้งแต่ก่อนประวัติศาสตร์และได้มีการนำมาใช้ประโยชน์มากกว่า6,000ปีถึงแม้จะมีหลักฐานค่อนข้างแน่ชัดว่ามนุษย์รู้จักนำเอาทองคำและเหล็กมาใช้ประโยชน์ก่อนทองแดงแต่ก็เป็นที่มั่นใจได้ว่าทองแดงมีส่วนสำคัญยิ่งในการพัฒนาวัฒนธรรมในสมัยโบราณโลหะทองแดงในรูปธาตุอิสระพบได้ในธรรมชาติและในหลายแห่งของโลกเคยมีปริมาณสูงแต่ในปัจจุบันแหล่งเหล่านี้ได้มีการขุดนำไปใช้ประโยชน์เกือบหมดแล้วที่เหลือมีอยู่เพียงไม่กี่แห่งและแห่งหนึ่งที่มีปริมาณสูงพอในเชิงพาณิชย์อยู่ที่รัฐมิชิแกน(Michigan)สหรัฐอเมริกาส่วนทองแดงในรูปของสารประกอบซึ่งส่วนใหญ่รวมกับเหล็กกำมะถันคาร์บอนและออกซิเจนมีกระจายทั่วไปตามที่ต่างๆของโลกแร่ทองแดงที่พบมีประมาณ165ชนิดแต่ส่วนใหญ่มีปริมาณของทองแดงต่ำ

ภาพที่ 2.43 ทองแดงและเครื่องประดับที่ทำจากทองแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2.5 ทองเหลือง (Brass) ทองเหลืองคือโลหะผสมของทองแดงโดยใช้สังกะสีเป็นส่วนธาตุผสมหลักมักมีธาตุอื่นผสมอยู่อีกเช่นอะลูมิเนียมตะกั่วเป็นต้นเพื่อช่วยปรับปรุงคุณภาพทางกายภาพให้ดีขึ้นแต่ทั้งนี้ปริมาณธาตุผสมอื่นๆต้องไม่มีมากเกินไปจนสืบผลต่อเนื่องต่อคุณภาพทางกายภาพและทางกลของโลหะผสมมากกว่าผลสืบเนื่องของสังกะสีที่มีต่อโลหะปริมาณสังกะสีในทองเหลืองมีตั้งแต่จำนวนเล็กน้อยไปจนมากกว่า 40 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักได้สีของทองเหลืองจะแปรเปลี่ยนไปตามปริมาณของสังกะสีที่ผสมอยู่ถ้าปริมาณน้อยสีโลหะจะออกแดงชมพูถ้าสังกะสีมากสีโลหะจะออกเป็นสีเหลืองและเหลืองซีดลงตามลำดับ ในงานเครื่องประดับนิยมผสมสังกะสี 15 เปอร์เซ็นต์

ภาพที่ 2.44 เครื่องประดับที่ทำจากทองเหลือง

2.6.2.6 นิเกิล (Ni,Nickel) เป็นโลหะสีขาวซึ่งเป็นส่วนผสมของอัลลอย (Alloy) ต่าง ๆ เพื่อช่วยเพิ่มความแข็งแก่อัลลอย (Alloy) นั้นๆ โดยไม่ทำลายลักษณะเดิมของอัลลอย (Alloy) นั้นมีจุดหลอมเหลวประมาณ 1,435 องศาเซลเซียส เราพบนิเกิลได้บ่อยในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นโลหะที่ใช้ทำเหรียญสตางค์ และใช้มากเพื่อเป็น Base ในการชุบ คุณสมบัติของนิเกิลมีความแข็งแรงมาก และราคาไม่แพงจึงเป็นตัวอุปกรณ์ประกอบข้อต่อต่างๆของเครื่องประดับ เช่น พวกเข็มกลัด แป้นต่างหู เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.45 เครื่องประดับที่ทำจากนิกเกิล

2.6.2.7 สังกะสี (Zn,Zinc) สังกะสีเป็นโลหะที่นำมาใช้ในรูปของโลหะผสมที่สำคัญที่สุด คือ ทองเหลือง (Brass) ซึ่งเป็นโลหะผสมระหว่างทองแดงกับสังกะสี โลหะผสมที่ใช้กันมากอีกอย่างคือสังกะสีผสมกับอะลูมิเนียมใช้ทำแม่พิมพ์โลหะ(Die)สังกะสีมีความต้านทานการเกิดสนิมและการสึกร่อนดีจึงนิยมนำมาใช้เคลือบผิว

ภาพที่ 2.46 เครื่องประดับที่ทำจากสังกะสี

2.6.2.8 พิวเตอร์ เป็นโลหะสีเทาดำที่มีส่วนผสมของดีบุกเป็นพื้นซึ่งทำให้ง่ายต่อการทำงานโดยไม่เกิดการอ่อนตัวพิวเตอร์มีความแกร่งน้อยกว่าโลหะผสมชนิดต่างๆ ที่นำมาทำเครื่องประดับโลหะผสมพิวเตอร์บางอย่างจะมีตะกั่วปนอยู่ด้วยซึ่งเป็นสารปนเปื้อนที่อยู่ตามโรงงานทำเครื่องประดับ

ภาพที่ 2.47 เครื่องประดับที่ทำจากพิวเตอร์

2.6.2.9 เหล็กกล้า (Fe) เหล็กกล้าลักษณะต่างๆกันถูกนำมาใช้ทำเครื่องประดับด้วยวัตถุประสงค์ที่ต่างกันเหล็กกล้าประเภทที่เหมาะจะนำมาทำชิ้นงานควรเป็นประเภทที่ง่ายต่อการทุบและเชื่อมจะทำงานได้ง่ายกว่าเหล็กกล้าที่ใช้สำหรับทำอุปกรณ์หรือเครื่องจักรเหล็กกล้าเหมาะกับงานตี และง่ายต่องานเชื่อมอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.48 เครื่องประดับที่ทำจากเหล็กกล้า

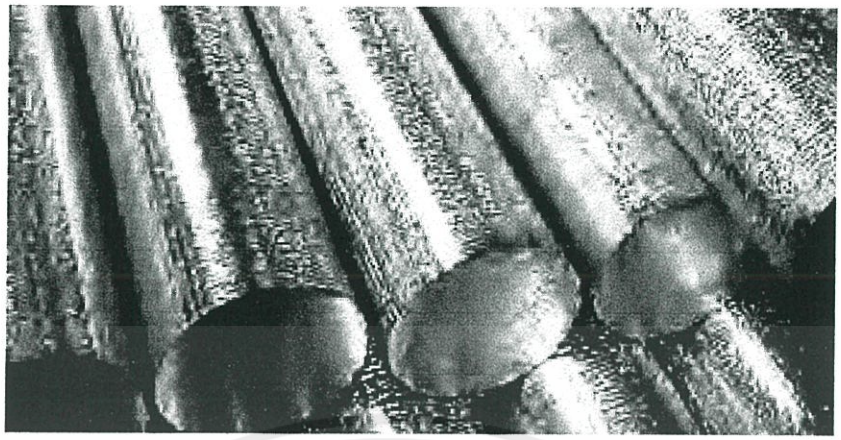
2.6.2.10 ไททาเนี่ยม (Ti,Titanium) ไททาเนี่ยมเป็นโลหะแข็งน้ำหนักเบาและมีสีเทา ใช้ในงานที่ต้องการความแข็งแรง เป็นโลหะที่ใช้ในงานเกี่ยวกับรถยนต์ งานผลิตทางอุตสาหกรรม เครื่องมือทางการแพทย์ เป็นต้น

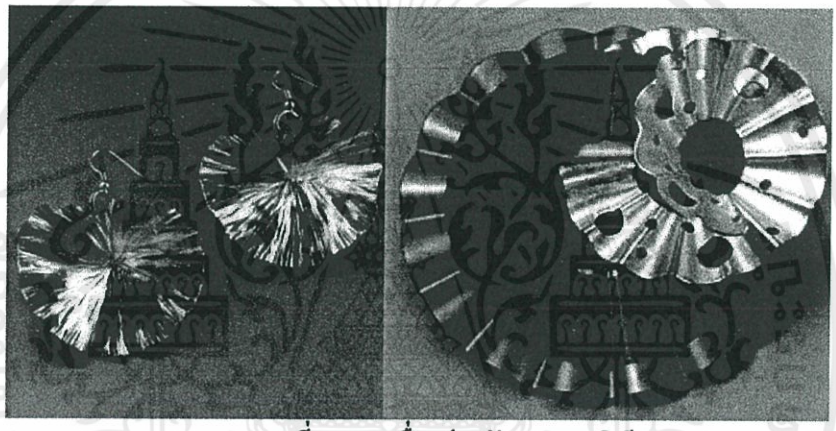
ภาพที่ 2.49 เครื่องประดับจากไททาเนี่ยม

2.6.2.11 อะลูมิเนียม (Al, Aluminum) อะลูมิเนียมเป็นโลหะที่อ่อนและเบาที่มีลักษณะไม่เป็นเงา เนื่องจากเกิดการออกซิเดชันชั้นบาง ๆ ที่เกิดขึ้นเร็วเมื่อสัมผัสกับอากาศ โลหะอะลูมิเนียมไม่เป็นสารพิษ ไม่เป็นแม่เหล็ก และไม่เกิดประกายไฟ อะลูมิเนียมบริสุทธิ์มีแรงต้านการดึงประมาณ 49 ล้านปาสกาล (MPa) และ 400 MPa ถ้าทำเป็นโลหะผสม อะลูมิเนียมมีความหนาแน่นเป็น 1/3 ของเหล็กกล้า และ ทองแดงอ่อน สามารถดัดได้ง่าย สามารถกลึงและหล่อแบบได้ง่าย และมีความสามารถต่อต้านการกร่อนและความทน เนื่องจากชั้นออกไซด์ที่ป้องกัน พื้นหน้ากระจกเงาที่เป็นอะลูมิเนียมมีการสะท้อนแสงมากกว่าโลหะอื่น ๆ ในช่วงความยาวคลื่น 200-400 nm (UV) และ 3000 -10000 nm (IR ไกล) ส่วนในช่วงที่มองเห็นได้ คือ 400-700 nm โลหะเงินสะท้อนแสงได้ดีกว่าเล็กน้อย และในช่วง 700-3000 (IR ใกล้) โลหะเงิน ทองคำและทองแดง สะท้อนแสงได้ดีกว่า อะลูมิเนียมเป็นโลหะที่ดัดได้ง่ายเป็นอันดับ 2 (รองจากทองคำ) และอ่อนเป็นอันดับที่ 6 อะลูมิเนียมสามารถนำความร้อนได้ดี จึงเหมาะสมที่จะทำหม้อหุงต้มอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงต้นฉบับเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.50 อะลูมิเนียม

ภาพที่ 2.51 เครื่องประดับจากอะลูมิเนียม

2.6.2.12 วิเคราะห์เลือกวัสดุที่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในโครงการออกแบบเครื่องประดับ สำหรับเด็กแรกเกิด – 6 ปี คือ เงิน สำหรับช่วงอายุเด็กแรกเกิด – 3 ปี เพราะเป็นวัสดุที่ไม่ทำอันตรายกับผิวบอบบางของเด็ก และมีราคาที่เหมาะสมไม่แพงจนเกินไป เนื่องจากวัสดุที่มีราคาสูงมากๆ เช่น ทองคำ จะเป็นอันตรายกับเด็กในแง่ของการโจรกรรมจากขโมย อีกทั้งยังเป็นวัสดุที่กลุ่มเป้าหมายชื่นชอบและเห็นว่าเหมาะสมกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับสำหรับเด็กในวัยนี้ ส่วนเด็กช่วงอายุ 3 – 6 ปี เป็นเครื่องประดับประเภทที่ใช้ตกแต่งบนของใช้ส่วนตัว ไม่ใช่ประดับบนร่างกาย จึงควรใช้เครื่องประดับที่ทำจากวัสดุทองเหลืองชุบเงิน เพราะเด็กวัยนี้เป็นวัยที่เริ่มไปโรงเรียนจึงต้องใช้วัสดุที่มีมูลค่าไม่มากนักเพื่อความปลอดภัยในการเก็บรักษาในขณะใช้งาน ไม่เสี่ยงต่อการสูญหาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 การขึ้นรูปชิ้นงานโลหะ

2.7.1การหล่อโลหะ

2.7.1.1 การหล่อแบบไล่ขี้ผึ้ง (Lost Wax Casting)

การหล่อโดยกรรมวิธีแบบขี้ผึ้งหาย (Lost Wax Casting Processes) เริ่มต้นขึ้นเมื่อใดและ ณ แห่งใดยังไม่มีหลักฐานบันทึก และแสดงไว้ชัดเจน สำหรับในประเทศไทยมีหลักฐานที่แสดงอย่างชัดเจนว่า มนุษย์รู้จักการทำเครื่องประดับโดย กรรมวิธีนี้มาเป็นเวลายาวนาน ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ดังหลักฐานที่ปรากฏที่ บ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งมี อายุประมาณ 4,500 ปี มาแล้ว โดยในยุคแรกๆมนุษย์ รู้จักการนำเอาทองแดงผสมมาใช้ในงานหลอมหล่อ โดยใช้แบบพิมพ์หินทราย ขุดเป็น โพรง 2 ซีกปะกบกันก่อนเทน้ำโลหะลงไปใน แบบหล่อเมื่อปล่อยให้โลหะแข็งตัว จึงแกะแบบพิมพ์แยกออกจากกันนำเอางาน หล่อที่ได้มาใช้งานลักษณะงานหล่อ โดยแบบหล่อชนิดนี้ส่วนมากจะเป็นการหล่อจำพวก อาวุธ หอก ขวาน เป็นต้น

หลังจากนั้นมนุษย์ยุคนั้นได้พัฒนาวิธีการผลิตมาตามลำดับจนรู้จักการนำขี้ผึ้งมาขึ้นรูปเป็นแบบหล่อหรือเรียกว่ากระสวนในปัจจุบันโดยนำขี้ผึ้งมาหุ้มดินซึ่งเรียกว่าดินแกน ภาษาอีสานคำว่าแกนหมายถึงอยู่ ในตำแหน่งภายในตรงกลางซึ่งในภาษาช่างหล่อในปัจจุบันเรียกว่าไส้แบบและช่างหล่อในสมัยนั้นยังค้นพบต่อไปอีกว่าต้องนำเอาดินมาห่อหุ้มเป็นเปลือกนอกอีกชั้นหนึ่งเมื่อจะเทหล่อโลหะเข้าไปก็นำแบบไปเผาโดยคว่ำปากเทลงเพื่อให้ขี้ผึ้งละลายไหลออกมานออกเข้าก่อนที่จะเทน้ำโลหะเข้าไปแทนที่ขี้ผึ้งจึงเป็นที่มาของคำว่า ขี้ผึ้งหาย หรือแทนที่ขี้ผึ้ง

เครื่องประดับเป็นงานหล่อที่ช่างหล่อสมัยนั้นนิยมนำเอากรรมวิธีแบบขี้ผึ้งหายมาใช้ตัวอย่างหลักฐานที่ค้นพบในประเทศไทยที่บ้านเชียง

ในปัจจุบันกรรมวิธีการหล่อแบบขี้ผึ้งหาย มีวิวัฒนาการมากสามารถผลิตงานได้อย่างประณีตสวยงามและผลิตได้ในปริมาณมาก โดยใช้เวลาไม่มากนักมีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการผลิตตั้งแต่เริ่มต้นงานออกแบบจนจบกระบวนการผลิตรวมทั้งการตลาดและการขายได้นำเอาเทคโนโลยีสารสนเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการทำให้ธุรกิจสามารถพัฒนาได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของตลาดอัญมณีและเครื่องประดับการหล่อเครื่องประดับโดยวิธีขี้ผึ้งหาย (Los wax casting processes) ที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน มีขั้นตอนการทำดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ขั้นตอนที่ 1</u> การออกแบบ การทำต้นแบบหรือแบบแม่พิมพ์

การทำงานหล่อจะต้องเริ่มต้นที่การออกแบบทุกครั้งและเมื่อได้แบบงานตามที่ต้องการแล้วจะต้องสร้างต้นแบบเพื่อนำไปทำแม่พิมพ์ยางต่อไป นักออกแบบจะต้องเป็นผู้

ที่มี ความรู้ด้านงานหล่อเป็นอย่างดีมาก่อน เพื่อที่จะได้เข้าใจในทุกๆขั้นตอนของการทำงานซึ่ง จะนำเอาความรู้และประสบการณ์จากการเคยทำงานหล่อมาช่วยในการทำงานออกแบบ เพื่อให้ได้แบบที่ดีมีคุณภาพตามที่ต้องการ

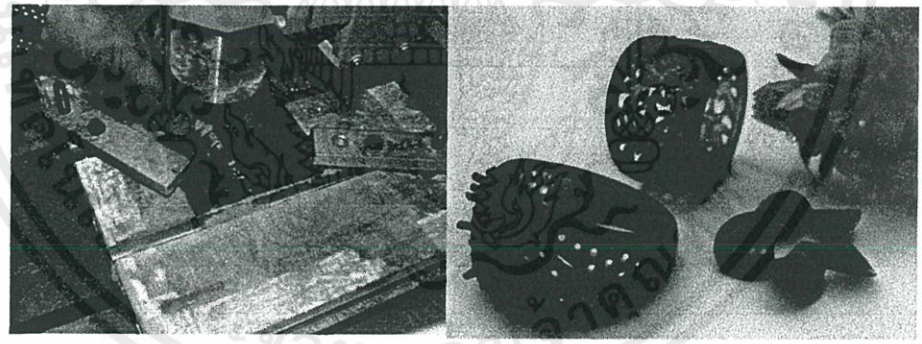
การออกแบบจะเริ่มต้นด้วยการร่างแบบด้วยมือก่อนที่จะนำไปสร้างต้นแบบด้วยโลหะปัจจุบัน ได้พัฒนานำเอาคอมพิวเตอร์มาช่วยในการออกแบบและสามารถส่งโปรแกรมไปยังเครื่องจักรให้ขึ้นรูปงานออกมาตามที่ผู้ออกแบบต้องการวิธีนี้สามารถช่วยการทำงานออกแบบให้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ดังแสดงในรูปตัวอย่าง

ภาพที่ 2.52 การล่างแบบด้วยมือ

ภาพที่ 2.53 ชุดคอมพิวเตอร์ช่วย

ภาพที่ 2.54 ตัวอย่างงานที่ออกแบบและใช้คอมพิวเตอร์ช่วย

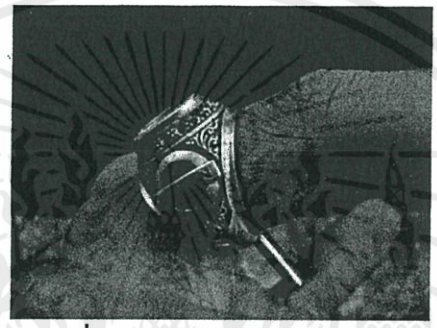
<u>ขั้นตอนที่ 2</u> การทำแม่พิมพ์ด้วยโลหะ

เมื่องานออกแบบเสร็จแล้วขั้นตอนต่อไปคือการสร้างต้นแบบหรือเรียกว่าการทำแม่พิมพ์วัสดุที่ใช้ทำแม่พิมพ์ส่วนมากจะทำด้วยโลหะหรือถ้าจำเป็นต้องใช้วัสดุชนิดอื่นอย่างน้อยจะต้องสามารถทนความร้อนที่ระดับอุณหภูมิประมาณ 190 องศาเซลเซียส ซึ่งเป็นอุณหภูมิที่ใช้ในขั้นตอนการอัดพิมพ์ยางโลหะ ที่นำมาใช้ทำแม่พิมพ์ส่วนมากจะใช้เงินผสมนิกเกิล ซึ่งจะมีความแข็งแรงสูง ส่วนแม่พิมพ์ที่ทำจากเงินบริสุทธิ์จะอ่อน ซึ่งเวลาใช้งานจะ เสียรูปได้ง่าย ทนแรงขีดข่วนไม่ได้ดี ทำให้ดูแลรักษายาก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะผิวของแม่ พิมพ์จะต้องเรียบไม่มีตำหนิ การสร้างแม่พิมพ์จะต้องเผื่อขนาดให้โตกว่าขนาดจริง 57 เปอร์เซ็นต์ เป็นการเผื่อการหดตัวของโลหะ และการตกแต่งผิวขั้นสุดท้าย ผิวขั้นสุดท้ายจะต้องเตรียมผิวให้เงาเรียบโดยวิธีการขัดเงาหรืออาจจะต้องนำไปชุบเคลือบผิวด้วยทองขาวหรือโครเมียม เพื่อความสวยงามและทนต่อการขีดข่วน

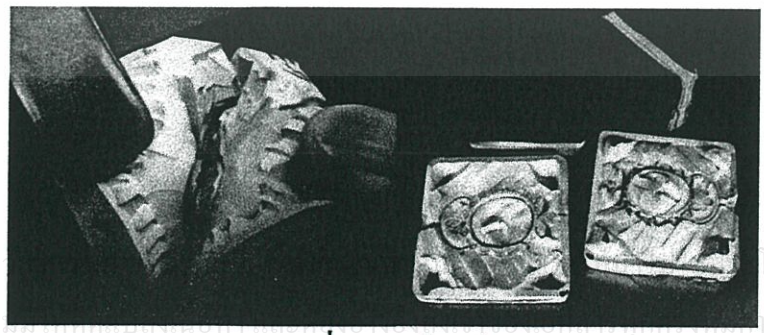
ส่วนประกอบของตัวแม่พิมพ์นอกจากตัวแม่พิมพ์แล้วจะต้องสร้างก้านติดมาด้วย ซึ่งก้านจะทำหน้าที่ในการเป็นรูเทรูเข้าของโลหะเหลวขนาดของรูเข้าทางน้ำโลหะจะต้องเหมาะสมไม่เล็กและใหญ่เกินไปถ้าเล็กจะทำให้ไม่แข็งแรงและการไหลเข้าของน้ำโลหะไม่สะดวกและถ้าโตเกินไปจะทำให้สิ้นเปลืองเนื้อ โลหะ และเสียเวลาในการตัดแต่ง

ภาพที่ 2.55 แม่พิมพ์โลหะพร้อมก้านรูเข้า

ขั้นตอนที่ 3 การทำแม่พิมพ์ยาง

นำเอาแม่พิมพ์ที่เสร็จแล้วมามาอัดเข้ากับยางทำแบบพิมพ์ด้วยเครื่องอัดพิมพ์ยาง ยางทำแบบจะถูกตัดเป็นแผ่นรูปสี่เหลี่ยมขนาดพอดีกับบล็อกอลูมิเนียมวางซ้อนกันหลายๆ ชั้นให้แบบพิมพ์อยู่ระหว่างกลางปะกบด้วยแผ่นยางดิบทั้งด้านบนและด้านล่างแผ่นยางดิบจะหลอมละลายติดกันด้วยแรงดันอัดและอุณหภูมิของ เครื่องอัด ซึ่งอุณหภูมิที่ใช้อยู่ระหว่าง 150-160 องศาเซลเซียส ใช้เวลาอบประมาณ 45 นาที หลังจากนั้นนำออกมาแช่ในน้ำให้เย็น ก่อนที่จะนำมาผ่าออกเป็นสองซีก เพื่อเอาแม่พิมพ์ออก ซึ่งจะได้โพรงแบบพิมพ์ยางมีรูปร่างลักษณะและขนาดตามแม่พิมพ์การทาหน้าผ่าด้วยแป้งแห้งหรือน้ำมันซิลีโคนก่อนที่จะนำ ไปอัดและทำให้ ยางหลอมในเครื่องอัดพิมพ์ยาง

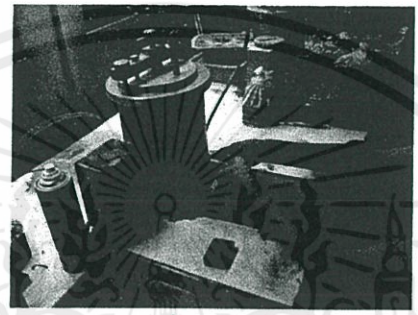

ภาพที่ 2.56 แม่พิมพ์ยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไ ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้า รนำไปใช้

ขั้นตอนที่ 4 การทำหุ่นขี้ผึ้งจากแม่พิมพ์ยาง

นำขี้ผึ้งที่จะใช้ในการทำหุ่นต้มในหม้อต้มหรือเครื่องฉีดเทียนหรือขี้ผึ้งซึ่งอุณหภูมิที่ใช้ในการหลอมขี้ผึ้งประมาณ 60-80 องศาเซลเซียสซึ่งอุณหภูมิขึ้นกับชนิดของขี้ผึ้งที่ใช้ อุณหภูมิที่ใช้จะต้องไม่ให้สูงและต่ำเกินไปสังเกตได้จากการสัมผัสหรือดูลักษณะการเกาะติดพิมพ์ยางก่อนฉีดจะต้องโรยแป้งหรือซีลีโคนที่ผิวพิมพ์ยางก่อนเพื่อป้องกันไม่ให้เทียนติดพิมพ์ยางสามารถแกะออกได้ง่าย เมื่อเทียนหลอมละลายและอุณหภูมิได้ที่แล้วจึงฉีดเข้าไปในพิมพ์ยางจนเต็ม แล้วนำมาปล่อยให้เทียนแข็งตัวสมบูรณ์ดีแล้วจึงแกะเอาแบบเทียนออก

ภาพที่ 2.57 การฉีดเทียน

ขั้นตอนที่ 5 การติดต้นเทียน

ก่อนการติดต้นเทียนจะต้องหล่อแท่งลำต้นก่อนเพื่อใช้เป็นที่ยึดของแบบเทียนที่ฉีดออกมาขนาดและความสูงควรเป็นไปตามมาตรฐานที่นิยมใช้กันทั่วไปโดยควบคุมที่ความสูงให้ความสูงของต้นเทียนต่ำกว่ากระบอกเหล็กประมาณ1นิ้วแบบเทียนที่ฉีดออกมาได้จะต้องผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบหากมีข้อบกพร่องหรือมีตำหนิจะต้องทำการซ่อมหรือแก้ไขหากมีชิ้นใดที่มีจุดบกพร่องมากและมีขนาดโตเกินกว่าที่จะแก้ไขควรคัดทิ้งไปเพราะหากนำมาใช้ทำ แบบต่อไปจะเสี่ยงต่อการได้ชิ้นงานหล่อที่ไม่สมบูรณ์

แบบเทียนจะนำมาติดโดยรอบต้นโดยใช้หัวแร้งไฟฟ้าช่วยในการประสานหรือใช้ชุดหมอฟันลนไฟตะเกียงแอลกอฮอล์เมื่อติดต้นเสร็จแล้วก่อนที่จะนำไฟสวมประกอบเข้ากับกระบอกเหล็กให้ล้างต้นเทียนด้วยน้ำยาล้างจำพวกแป้งและซิลิโคนออกซึ่งน้ำยาล้างจะทำหน้าที่เคลือบผิวเทียนให้เรียบเงาทำให้ผิวงาน หล่อที่ได้มีคุณภาพดี

ภาพที่ 2.58 การติดต้นเทียนและชิ้นงานที่ฉีดเทียนแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำ ปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิ ครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนที่ 6 การผสมปูนปาสเตอร์และการเทหุ้มผิวต้นเทียน

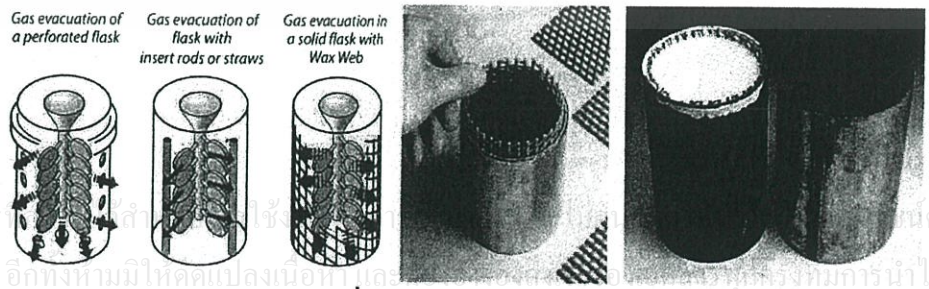
ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่จะต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษเพราะถ้าเตรียมการไม่ถูกต้องอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นมาได้ปูนที่ใช้ถ้างานคุณภาพสูงควรเลือกใช้ปูนที่มีคุณภาพและมีความละเอียดมากๆการกำหนดส่วนผสมของปูนปาสเตอร์กับน้ำมีดังนี้ คือปูน100กรัมต่อน้ำ38ซม^{3}ถ้าเป็นน้ำกลั่นให้ใช้อุณหภูมิ35องศาเซลเซียสใช้เวลาในการเทน้ำผสมลงในปูนให้แล้วเสร็จใน 1 นาทีอีก 3 นาที ต่อมาใช้ในการคนปูนด้วยเครื่องผสมปูน หรืออาจจะใช้เครื่องตีไข่ โดยเริ่มจากความเร็วรอบช้าๆ ไปหาความเร็วรอบสูงและลดความเร็วลงเมื่อใกล้ ครบ 3 นาที อีก 2 นาที ต่อมานำปูนผสมน้ำมาเข้าเครื่องดูดอากาศออกอีก 1 นาที ต่อมาสำหรับการเทปูนลงในกระบอกต้นเทียน 3 นาทีสุดท้าย เป็นการเอากระบอก เทียนเทปูนจนเต็มเข้าไปในเครื่องดูดอากาศอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ปูนที่อยู่ในกระบอกไม่มี อากาศแทรกตัวอยู่ภายในรวมเวลาทั้งหมดให้แล้วเสร็จภายใน 10 นาที ปูนที่ดีจะต้องแข็งตัวสมบูรณ์ภายใน 2 นาทีหลังจากที่การผสมและเทแล้วเสร็จ

ภาพที่ 2.59 การเทปูน

ขั้นตอนที่ 7 ละลายเทียนออกจากกระบอกปูนปาสเตอร์

เมื่อเทปูนเต็มกระบอกแล้วทิ้งไว้ประมาณ2ชั่วโมงก็จะแห้งสนิทดีจากนั้นนำเข้าเตาอบเพื่อให้เทียนละลายออกจากกระบอกปูน โดยทั่วไปใช้อุณหภูมิในเตาอบ 200 องศาเซล เซียส ใช้เวลาประมาณ 1.30 –1 ชั่วโมง

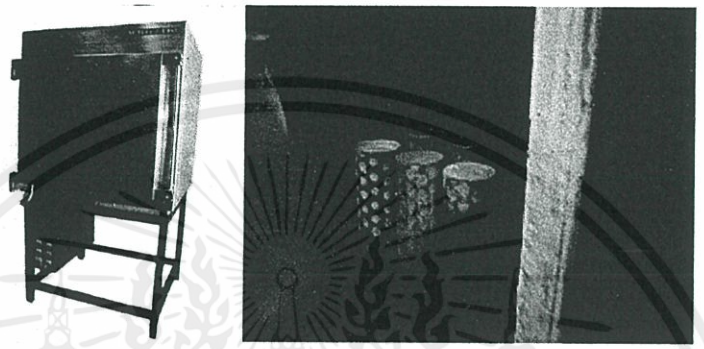

เอกสารนี้เป็นเอกสาร[illegible]ใช้[illegible]ค้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา[illegible]รูปเล่มนี้ต่อสาธารณชน หากมีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.60 การละลายเทียน

ขั้นตอนที่ 8 อบกระบอกปูนปาสเตอร์

นำกระบอกปูนที่อบให้เทียนละลายออกหมดแล้วเข้าในเตาอบอุณหภูมิสูงโดยปรับระดับอุณหภูมิให้เพิ่มขึ้นแบบขั้นบันไดจากต่ำไปหาสูงการอบครั้งนี้เพื่อปรับระดับอุณหภูมิของกระบอกปูนไม่ให้ต่ำจนเกินไปเพื่อไม่ให้ระดับความแตกต่างของอุณหภูมิของโลหะเหลวกับแบบปูนมีความแตกต่างกันจนเกินไปอุณหภูมิที่ใช้ ประมาณ 400 – 450 องศาเซลเซียส เวลาที่ใช้ในการอบประมาณ 8 ชั่วโมง

ภาพที่ 2.61 เตาอบปูน

ขั้นตอนที่ 9 การหลอมโลหะ

การหลอมสามารถทำได้โดยการใช้เตาหลอมสำหรับวิธีการแบบเดิมสำหรับการหล่อเหวี่ยงคือการหลอมโดยใช้หัวเชื่อมแก๊สเผาโลหะให้หลอมละลายโดยตรงซึ่งจะทำให้ไม่สามารถควบคุมอุณหภูมิที่เหมาะสมได้และน้ำโลหะอาจมีสิ่งเจือปนในระหว่างทำการหลอมถ้าหากคุณภาพน้ำโลหะไม่ดีก็จะส่งผลกระทบ โดยตรงต่อชิ้นงานหล่อที่ได้

ขั้นตอนที่ 10 การเทหล่อ

หลังจากที่โลหะหลอมละลายอุณหภูมิได้ที่แล้วใช้คีมคบกระบอกปูนที่อยู่ในเตาอบออกจากเตาซึ่งในขณะนั้นจะมีอุณหภูมิประมาณ 450-500 องศาเซลเซียส นำมาวางเข้ากับเครื่องหล่อเหวี่ยงพร้อมเบ้าที่จะรองรับน้ำโลหะซึ่งถูกอบให้มีอุณหภูมิใกล้เคียงกับน้ำโลหะจากนั้นนำโลหะเหลวเทลงในเบ้าที่ประกอบไว้ที่เครื่องเหวี่ยงเมื่อเทเสร็จแล้วเปิดเครื่องเหวี่ยงทำงานเพื่อเหวี่ยงเอาน้ำโลหะเข้าไปในเบ้าหลอมซึ่งจะใช้เวลาในการเหวี่ยงทั้งสิ้นประมาณ 30 วินาที–1 นาที

ขั้นตอนที่ 11 การล้างปูนและทำความสะอาด

ในขั้นตอนนี้ก่อนที่จะล้างปูนออกปล่อยให้กระปูนเย็นตัวลงและให้โลหะแข็งตัวสมบูรณ์ โดยทิ้งไว้ประมาณ 3-4 นาที ถ้านานกว่านี้หรือเย็นจนเกินไป จะทำให้ล้างปูนออกจากกระบอกยากเมื่อได้เวลาใช้คีมคีบกระบอกปูนไปจุ่มลงในน้ำปูนจะหลุดออกมาโดยง่ายจากนั้นนำไปล้างด้วยเครื่องฉีดล้างปูนแรงดันสูงจะทำให้ปูนที่ติดอยู่ตามซอกมุมแคบๆหลุดออกหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนที่ 12 การล้างชิ้นงานด้วยสารเคมี

ขั้นตอนนี้เป็นการทำความสะอาดผิวซึ่งมีสารเคมีหลายชนิดให้เลือกใช้แตกต่างกันไปการล้างด้วยกรดกัดแก้วเพื่อให้เศษปูนที่เกาะตามผิวและซอกมุม แคบอยู่หลุดออกไป โดยมีอัตราส่วนผสมดังนี้คือกรดกัดแก้ว 1 ส่วนต่อน้ำ 100 ส่วนการล้างด้วยกรดกำมะถันผสมกับดินประสิว เพื่อกัดผิวโลหะงานออกโดยใช้อัตราส่วนผสม ดังนี้ คือ กรดกัดแก้ว 1 ส่วนต่อดินประสิว 2 ส่วน ต่อน้ำ 10 ส่วน การล้างชิ้นงานด้วยกรดโครมมิคผสมกับน้ำเป็น การล้างงานขั้นสุดท้าย เพื่อช่วยให้ผิวของชิ้นงานสะอาด เป็นเงามันสวยงาม มีอัตราส่วนผสม ดังนี้ คือ กรดโครมิค 1 กรัม ต่อ 100 CC

ขั้นตอนที่ 13 การตัดแต่ง

ขั้นตอนนี้เป็นการตัดแต่งเอาเฉพาะงานหล่อออกจากส่วนที่เป็นกิ่งก้านรูเทรูล้นและรวมไปถึงขั้นตอนการตะไบแต่งผิวส่วนที่ไม่เรียบออกไป

ขั้นตอนที่ 14 การขัดผิวละเอียดขั้นสุดท้าย

เป็นขั้นตอนการขัดเงาโดยใช้ล้อขัดผ้าสักหลาด โดยใช้ยาขัดเงา เรียกว่า ยาแดง ยาขาว ซึ่งจะทำให้ผิวเรียบเงาวาว สวยงาม

ภาพที่ 2.62 การปัดเงาชิ้นงาน

2.7.1.2 การหล่อเหวี่ยง (Centrifugal Casting)

การหล่อเหวี่ยงเป็นวิธีการหล่อโดยเทน้ำหล่อโลหะเข้าไปในแบบหล่อที่กำลังหมุน เครื่องหล่อใช้ระบบมอเตอร์ไฟฟ้า เพื่อใช้แขนเหวี่ยงตาแกน น้ำโลหะจะเกิดแรงหนีศูนย์แม่แบบที่ใช้ ทำขึ้นจากการหล่อแบบ Lost wax วิธีการหล่อเหวี่ยงถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวาง ก็เพราะมีประสิทธิภาพในการผลิตสูงกินเนื้อที่น้อยสามารถหล่อชิ้นงานโลหะชิ้นเล็กที่มีลายละเอียดมากและสามารถผลิตงานหล่อได้ครั้งละจำนวนมากๆโดยจะได้ชิ้นงานหล่อที่มีความเที่ยงตรงและคุณภาพสูง ราคาถูก

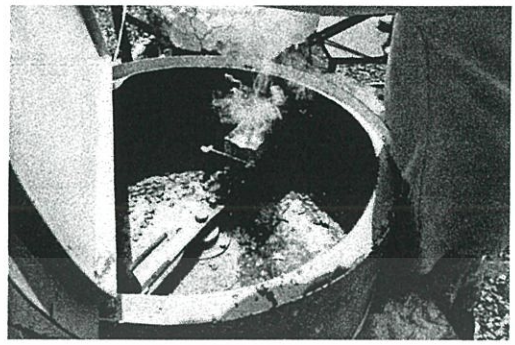
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยวิธีการหล่อเหวี่ยงแบ่งตามลักษณะการเหวี่ยงได้ 3 แบบ คือ

1) การหล่อเหวี่ยงแบบเต็มรูป (true centrifugal casting)

2) การหล่อกึ่งเหวี่ยง (semi centrifugal casting)

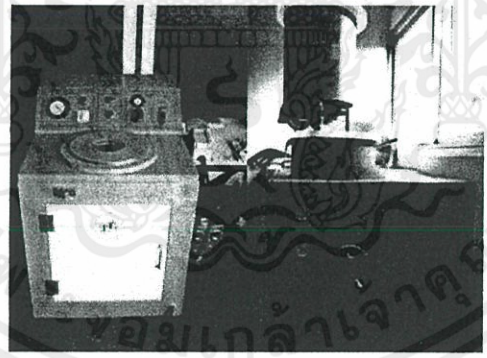
3) การหล่อเหวี่ยงจากศูนย์กลาง (centrifugal casting)

ภาพที่ 2.63 เครื่องหล่อเหวี่ยง

2.7.1.3 การหล่อโลหะโดยใช้สุญญากาศ (Vaccum Casting)

เป็นการพัฒนามาจากวิธีการหล่อโลหะแบบดั้งเดิมที่อาศัยแรงดึงดูดของโลก แต่เนื่องจากวิธีการหล่อแบบดั้งเดิมนั้นไม่ให้ผลผลิตที่ดีนักในแบบเครื่องประดับที่มีความซับซ้อนและมีรายละเอียดมากดังนั้นเพื่อให้การหล่อโลหะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นจึงได้มีการคิดค้นหาวิธีการที่จะเพิ่มศักยภาพในการหล่อโลหะและวิธีที่ได้ผลดีคือการหล่อโลหะโดยใช้สุญญากาศซึ่งคล้ายกับหล่อโลหะแบบดั้งเดิมต่างกันเพียงแต่ในการหล่อโลหะแบบใหม่นี้จะมีการดูดเอาอากาศออกจากโพรงแบบปูนหล่อให้หมดเสียก่อนที่จะเทน้ำโลหะลงไปในแบบ

ภาพที่ 2.64 เครื่องหล่อสุญญากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 การประกอบชิ้นงาน

2.8.1 การเชื่อมชิ้นงานด้วยความร้อน

การเชื่อมแก๊ส(GasWelding)คือกรรมวิธีการเชื่อมแบบหลอมละลายโดยได้รับความร้อนจากการเผาไหม้ระหว่างแก๊สเชื้อเพลิงกับออกซิเจน หลอมละลายโลหะให้ติดกัน ด้วยการเติมลวดเชื่อม(FillerMetal) หรือให้เนื้อของโลหะงานหลอมประสานกันเองโดยไม่ต้องเติมลวดเชื่อมก็ได้ การเชื่อมโลหะด้วยแก๊สออกซิเจนอะเซทิลีนเป็นการเชื่อมซึ่งจัดอยู่ในประเภทงานเชื่อมหลอมเหลววิธีหนึ่งแหล่งความร้อนที่ใช้กับชิ้นงานได้จากพลังงานทางเคมีซึ่งเกิดจากการเผาไหม้ระหว่างแก๊ส อะเซทิลีนซึ่งเป็นแก๊สเชื้อเพลิงและแก๊สออกซิเจนอุณหภูมิจากการเผาไหม้นั้นสูงมากพอที่จะหลอม ละลายโลหะงานได้การเผาไหม้จะสมบูรณ์มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ของแก๊สทั้งสองและ อัตราส่วนผสมที่พอเหมาะ ถ้าแก๊สทั้งสองบริสุทธิ์และอัตราส่วนที่เหมาะสม เกิดการเผาไหม้ที่สมบูรณ์ ให้ความร้อนสูง 3,200 องศาเซลเซียส และจะไม่มีเขม่าหรือควัน

ภาพที่ 2.65 ลักษณะการเชื่อมแก๊ส

การเชื่อมด้วยแก๊สเป็นแบบของการเชื่อมที่ได้รับความนิยมแพร่หลายที่สุดโดยใช้เปลวไฟจากแก๊สเป็นเครื่องช่วยให้ความร้อนแก่ชิ้นงานเปลวไฟที่ได้เกิดจากการเผาไหม้ของแก๊สเชื้อเพลิงกับแก๊สออกซิเจนที่ได้รับจากบรรยากาศหรือแก๊สออกซิเจนที่บริสุทธิ์จากแหล่งอื่นๆ

ข้อแตกต่างที่ได้รับแก๊สออกซิเจนมาช่วยในการเผาไหม้จากแหล่งต่างๆกันมี 3 วิธี ซึ่งมีผลแตกต่างกันดังนี้คือ

2.8.1.1 การเผาไหม้ที่ได้รับออกซิเจนจากบรรยากาศรอบตัวเรา เช่น การลุกไหม้ของตะเกียงแก๊ส เทียนไข ซึ่งทำให้เกิดผลดังนี้คือ

- ให้อุณหภูมิการเผาไหม้ต่ำที่สุด
- ให้ปริมาณความร้อนต่ำ
- ความสะอาดของเปลวไฟต่ำสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.1.2 การเผาไหม้ของแก๊สเชื้อเพลิงซึ่งได้รับแก๊สออกซิเจนจากบรรยากาศอีกแบบหนึ่งแก๊สออกซิเจนถูกดูดผ่านรูของหัวเผาไหม้เข้ามาช่วยในการเผาไหม้ของตะเกียงหัวเผา หรือตะเกียงบุนเสน ซึ่งทำให้เกิดผลดังนี้คือ

-ให้อุณหภูมิของการเผาไหม้สูงกว่าวิธีแรก

-ความสะอาดของเปลวไฟสูงกว่าวิธีแรก

-ให้ปริมาณความร้อนสูงกว่าวิธีแรก

2.8.1.3 การเผาไหม้ของแก๊สเชื้อเพลิงกับแก๊สออกซิเจนที่ได้จากแหล่งต่างๆ ที่มีความกดดันโดยนำมาผสมกับแก๊สเชื้อเพลิงเสียก่อนแล้วจึงนำไปเผาไหม้เช่นหัวเชื่อมแก๊สที่เราใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้เกิดผลดังนี้คือ

-ให้อุณหภูมิของการเผาไหม้สูงสุด

-ให้ความสะอาดของเปลวไฟสูงสุด

-ให้ปริมาณความร้อนสูงสุด

แก๊สเชื้อเพลิงที่ใช้กันอยู่หลายชนิดด้วยกันการเลือกจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมทั้งราคาปริมาณความร้อนที่ได้และผลที่จะเกิดกับโลหะงานนั้น สำหรับแก๊สอะเซทิลีน นั้นเมื่อเผาไหม้กับออกซิเจนจะให้ความร้อนสูงสุถึง 6,000 องศาฟาเรนไฮต์ ซึ่งเหมาะแก่การเชื่อมเหล็กและโลหะผสมต่างๆ ซึ่งเรียกวิธีเชื่อมแบบนี้ว่า “Oxyacetylene” และเป็นที่นิยมใช้กันในอุตสาหกรรมการเชื่อมโดยทั่วไป สำหรับความร้อนที่ได้จากแก๊สเชื้อเพลิงแต่ละชนิดแตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ 2.4 แสดงชนิดของแก๊สเชื้อเพลิง

ชนิดของแก๊สเชื้อเพลิง	ความร้อนสูงสุดโดยประมาณ
ออกซิเจน + อะเซทิลีน	3,316 องศาเซลเซียส หรือ 6,000องศาฟาเรนไฮต์
ออกซิเจน + โปรเพน	2,500 องศาเซลเซียส หรือ 4,600 องศาฟาเรนไฮต์
ออกซิเจน + ไฮโดรเจน	2,400 องศาเซลเซียส หรือ 4,300 องศาฟาเรนไฮต์
อากาศ + อะเซทิลีน	2,500 องศาเซลเซียส หรือ 4,500 องศาฟาเรนไฮต์
อากาศ + โปรเพน	1,750 องศาเซลเซียส หรือ 3,200 องศาฟาเรนไฮต์

2.8.1.4 เปลวไฟที่ใช้สำหรับการเชื่อมการเชื่อมด้วยแก๊สเป็นวิธีการประสานหรือสร้างโลหะต่างๆ ด้วยการหลอมละลายของเนื้อโลหะตรงรอยต่อเข้าด้วยกันโดยการให้ความร้อนจากเปลวไฟลงไปบนชิ้นงานหรือชิ้นโลหะ จนกระทั่งตรงบริเวณรอยต่อของโลหะทั้งสองนั้นหลอมละลาย ซึ่งมีลักษณะเป็นแอ่งเมื่อโลหะที่ทำการเชื่อมถูกหลอมละลายเป็นแอ่ง เดียวกันโลหะทั้งสองชิ้นนั้นก็จะถูกหลอมละลายกันด้วยวิธีการนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณสมบัติของโลหะ จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีผลเสียจากคุณสมบัติเดิมของโลหะ ขณะหลอมเหลวเปลวไฟ สำหรับใช้ในการเชื่อมจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้คือ

-เปลวไฟจะต้องมีอุณหภูมิสูงเพียงพอสำหรับการหลอมเหลวของชิ้นงานที่จะนำมาเชื่อม

-ต้องมีปริมาณความร้อนเพียงพอ

-เปลวไฟต้องไม่เผาไหม้เนื้อโลหะ ไม่มีสิ่งสกปรกจากเปลวไฟหรือตัวชักนำวัสดุอย่างหนึ่งอย่างใดเข้ารวมตัวกับเนื้อโลหะของชิ้นงาน

-เปลวไฟจะมีคาร์บอน รวมตัวกับเนื้อโลหะที่ถูกเชื่อม

ผลที่เกิดขึ้นจากการเผาไหม้ของเปลวไฟจะต้องไม่เป็นอันตรายกับผู้ใช้ปริมาณความร้อนนี้วัดได้ด้วยจำนวนแก๊สที่ถูกเผาไหม้ซึ่งคิดเป็นลูกบาศก์ฟุตต่อชั่วโมง

ปริมาณของแก๊สที่ถูกเผาไหม้จะมีปริมาณความร้อนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับขนาดของรูหัวทิพที่ใช้ถ้ารูของหัวทิพที่ใช้ขนาดรูใหญ่กว่าจะต้องใช้ความดันแก๊สสูงกว่าและใช้ปริมาณแก๊สมากกว่าขนาดของรูหัวทิพที่มีขนาดเล็กแก๊สที่ใช้สำหรับการเชื่อมและการตัดนิยมใช้มีดังนี้คือ

-ออกซี - อะเซทิลีน (Oxy-Acetylene) หรือ ออกซิเจน + อะเซทิลีน

-ออกซิเจน + ไฮโดรเจน (Oxygen + Hydrogen)

-ออกซิเจน + แก๊ส (oxygen + gas) แก๊สธรรมชาติหรือแก๊สที่ผลิตเทียมขึ้น

-ออกซิเจน + แก๊สเหลว (ได้จากการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมมี)

เปลวไฟออกซีอะเซทิลีน (oxyAcetyleneflame) คือเปลวไฟที่ได้จากการเผาไหม้ของแก๊สออกซีอะเซทิลีนแต่ในอัตราการผสมแก๊สที่ไม่ถูกต้องจะมีผลให้เกิดเปลวออกซิไดซิ่ง(Oxidizingflame)ขึ้นหรือเปลวคาร์บูไรซิ่ง(Carburizingflame)ถ้าปรับส่วนผสมให้ออกซิเจนมากจะได้เปลวออกซิไดซิ่งในทำนองเดียวกันถ้าปรับส่วนผสมอะเซทิลีนมากจะได้เปลวคาร์บูไรซิ่งขึ้นซึ่งโดยทั่วไปแล้วสำหรับการเชื่อมนั้นเขาใช้เปลวลงเปลวนี้ได้จากการปรับอัตราส่วนของแก๊สทั้งสองให้ถูกต้องวิธีการจุดเปลวไฟเชื่อมแก๊สขั้นแรกให้เปิดวาล์วแก๊สเซทีลีนบนหัวเชื่อมเพียงเล็กน้อยแล้วจุดเปลวไฟด้วยที่จุดไฟแก๊สจากนั้นค่อยเปิดวาล์วแก๊สเซทีลีนให้เพิ่มขึ้นพอประมาณแล้วจึงเปิดวาล์วแก๊สออกซิเจนปล่อยแก๊สออกซิเจนให้ผสมกับแก๊สเซทีลีนปรับเปลวไฟตามต้องการซึ่งชนิดของเปลวไฟมีอยู่ด้วยกัน 3 ชนิด หรือ 3 เปลว แตกต่างกันตามปริมาณอัตราส่วนผสมของแก๊สทั้งสองคือ

เปลวไฟเชื่อมแก๊สออกซีอะเซทิลีนเป็นเปลวที่ให้อุณหภูมิสูงถึง 6,000 องศาฟาเรนไฮด์ความร้อนขนาดนี้สามารถที่จะหลอมโลหะที่ใช้ในงานอุตสาหกรรมได้โดยง่ายจึงนิยมใช้ในงานอุตสาหกรรมโดยทั่วไป เปลวของออกซีอะเซทิลีนแบ่งออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้นไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้นและห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.5 เปลวของออกซีอะเซทีลีนชนิดต่างๆ

เปลวของออกซีอะเซทีลีน	ภาพแสดงลักษณะของเปลวไฟ
เปลวนิวทรัลหรือเปลวกลาง (Neutral Flame)	
เปลวคาร์บูไรซิงหรือเปลวลด (Carburizing Flame)	
เปลวออกซิไดซิงหรือเปลวเพิ่ม (Oxidizing Flame)	

วิธีการปรับเปลวออกซิไดซิง ขั้นแรกปรับให้ได้เปลวนิวทรัลหรือเปลวกลางก่อน แล้วจึงค่อย ๆ เปิดวาล์วแก๊สออกซิเจนเพิ่มจำนวนแก๊สออกซิเจนให้มากกว่าอะเซทีลีน จะได้เปลวชั้นในสั้น เนื่องจากเปลวออกซิไดซิงมีแก๊สออกซิเจนมาก มีความร้อนแรง และจะมีเสียงดังออกมาด้วยอุณหภูมิของเปลวออกซิไดซิ่งประมาณ 6,300 องศาฟาเรนไฮต์ (3,400 C)เปลวเพิ่มอย่างอ่อนใช้สำหรับการเชื่อมประสานทองเหลืองและการแล่นประสาน เป็นต้น

อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการเชื่อมแก๊สที่จำเป็นในการใช้โดยทั่วไปสำหรับการเชื่อมแก๊ส มีดังนี้

-ถังออกซิเจน
-แว่นตาเชื่อมแก๊ส
-ถังแก๊สอะเซทิลีน
-เข็มแยงหัวทิพ
-เครื่องควบคุมความดัน
-ที่จุดไฟแก๊ส
-สายเชื่อมแก๊ส
-ประแจ
-หัวเชื่อมแก๊ส
-อุปกรณ์รักษาความปลอดภัย
-หัวทิพเชื่อม หรือหัวฉีด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

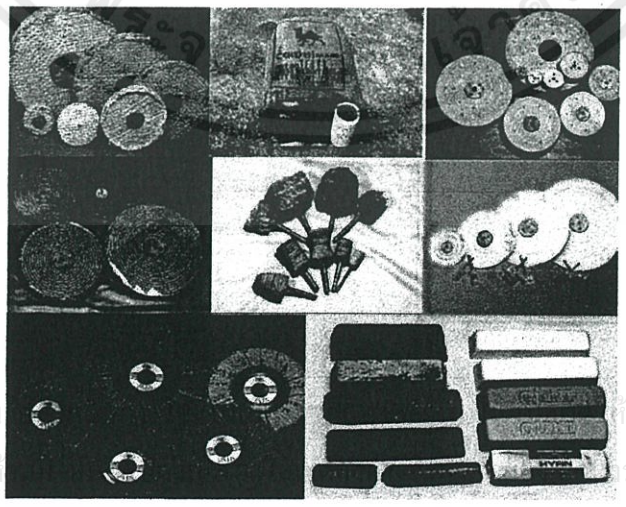

ภาพที่ 2.66 แสดงอุปกรณ์เชื่อมแก๊ส

2.9 ข้อมูลด้านพื้นผิวและกระบวนการขั้นตอนสุดท้าย

2.9.1 การขัดเงา (POLISHING)

ขั้นตอนแรกของการขัดเงาก็คือการนำเอารอยต่างๆรวมทั้งตำหนิต่างๆที่อยู่บนพื้นผิวออกไปด้วยการใช้สาร สำหรับขัดถู หลังจากนั้นพื้นผิวของโลหะก็จะถูกขัดต่อไปด้วยสารขัดถูที่มีความละเอียดขึ้น ซึ่งจะทำให้ขึ้นเงา ได้ด้วยการใช้มือและเครื่องขัด แต่เป็นวิธีที่เสียเวลาทั้ง 2 วิธี การขัดผิวหน้าชิ้นงานให้เรียบปราศจากรอยคมตะไบหรือรอยขีดข่วนจะใช้สารที่มีความแข็งกว่าผิวโลหะเป็นสารขัด (abrasive) สารขัดนี้มีทั้งสารขัดจากธรรมชาติ เช่น ผงคอรันดัม (corundum grains) ผงเพชร (diamond grains) อลูมิเนียมออกไซด์ (aluminum oxide) ซิลิกอนออกไซด์ (silicon oxide) เหล็กออกไซด์(iron oxide) โดยใช้กาวยึดสารขัดเหล่านี้กับแผ่นวัสดุที่ยืดหยุ่นและ อ่อนตัวได้ เช่น กระดาษผ้าที่เรียกกันโดยทั่วไปว่ากระดาษทรายซึ่งตามความเข้าใจของช่างโดยทั่วไปกระดาษทรายมีสองชนิด คือกระดาษทรายที่ใช้สารขัดเป็นทรายบดละเอียด (มีสีน้ำตาล) ใช้ขัดไม้ พลาสติก และกระดาษทรายน้ำที่ใช้สารขัดเป็นพวกออกไซด์ของโลหะ (มีสีดำ) ใช้ขัดโลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน ห้ามมิให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ลอกเลียนแบบ ดัดแปลง ทำซ้ำ ในรูปแบบใดๆ ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.67 อุปกรณ์สำหรับขัดเงา

2.9.2 การชุบ (PLATING)

การชุบเป็นการปิดเนื้อโลหะด้วยวิธีใช้กระแสไฟฟ้าการชุบจะไม่ทำให้ลายละเอียดเปรอะเปื้อนหรือทำให้เกิดรอยด่างฉะนั้นสิ่งที่จะนำไปชุบจะต้องเก็บงานให้เรียบร้อยก่อนซึ่งวัตถุที่จะนำไปชุบไม่จำเป็นจะต้องชุบทั้งชิ้นก็ได้เพราะสามารถกันบางส่วนเอาไว้ได้แต่การชุบจะเกิดรอยถลอกได้ง่าย

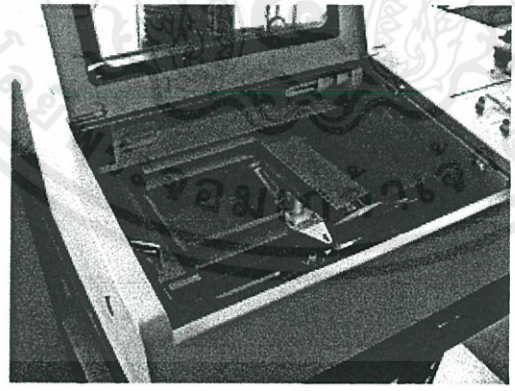

ภาพที่ 2.68 การชุบ

2.9.3 เลเซอร์ มาร์ค

เลเซอร์มาร์คเป็นการยิงเลเซอร์ลงบนผิวโลหะกัดเซาะเป็นฝ้าชิ้นงานที่ถูกทำออกมาคล้ายกับการพ่นทราย เพียงแต่ใช้ความถี่และความร้อนยิงจากแสงเลเซอร์แทน

ต้องตั้งค่ารูปหรือโลโก้ที่ต้องการลงบนเครื่องยิงเลเซอร์จากนั้นวางชิ้นงานลงบนตำแหน่งที่ตั้งค่าพิกัดไว้เครื่องก็จะทำงานโดยอัตโนมัติเราสามารถตั้งค่าความลึกของลวดลายได้ว่าจะให้กัดเซาะลึกลงเท่าไรโดยการกำหนดค่าที่ตัวเครื่อง

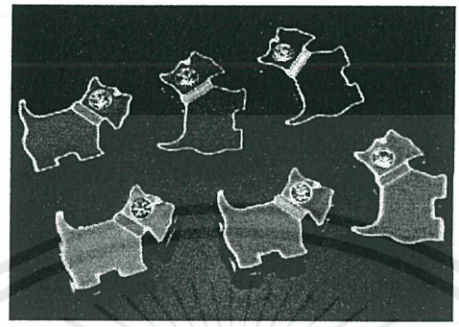
ภาพที่ 2.69 เครื่องยิงเลเซอร์

2.9.4 การลงยาสี (ยาเย็น)

Enamel หรือ งานลงยาสี เป็นศิลปะสมัยโบราณที่ใช้หินแร่ชนิดหนึ่ง ซึ่งมีหลายสี ลักษณะคล้ายยางไม้ นำมาป่นและเผาด้วยความร้อนจนหลอมละลายเพื่อนำไปแต่งแต้มชิ้นงาน แต่การลงยาสีแบบนี้จะมีข้อเสียคือเนื้อสีจะแตกง่าย เปรียบเสมือนผิวกระจกที่สามารถกระเทาะได้ แต่การลงยาสี(ลงยาเย็น)ในปัจจุบันเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของศิลปะที่นำของเหลวทีเรียกว่า Epoxy มา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วาดทาลงบนตัวเรือนโดยไม่ต้องผ่านความร้อน และปล่อยให้แห้งเองโดยธรรมชาติใช้เวลาแห้งประมาณ 6 - 8 ชั่วโมง ตัวสีชนิดนี้จะมีความยืดหยุ่นคงทน ไม่แตกง่าย เว้นเสียแต่ว่าถ้าถูกลนด้วยไฟความร้อน 100 องศา หรือจุ่มแช่ในแอลกอฮอล์ จะทำให้สีด้านและหลุดลอกได้

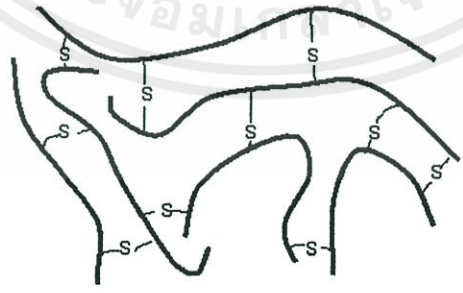
ภาพที่ 2.70 ภาพเครื่องประดับที่ใช้เทคนิคการลงยาเย็นแบบปัจจุบัน

2.10 ยาง

2.10.1 ยางธรรมชาติ

เกิดจากกระบวนการเปลี่ยนแปลงของวัสดุธรรมชาติ วัสดุนี้เป็นน้ำยาง (สีเหมือนน้ำนม) ได้จากต้นยางพารา นำมารมควันหรือเติมกรดอะซิติก (Acetic Acid) กลายเป็นยางดิบที่เป็นชั้นหนา ยางดิบเมื่อถูกความร้อนละเหนียวเหมือนกาวจึงต้องทำการวัลเคไนเซชั่นให้ปฏิกิริยานี้หายไป ก่อนการวัลเคไนเซชั่นจะมีการย่อยยางดิบให้เล็กลงแล้วนำไปผสมกับกำมะถัน เติมสารสีลงไป แล้วจึงนำไปอัดขึ้นรูป สารที่เติมให้เป็นสีดำคือ คาร์บอนในรูปก๊าซ ทำให้มีความเค้น ความแข็ง ความยืดหยุ่น ความฝืด สูงขึ้น

สำหรับยางผสมสีขาวจะกระทำโดยใช้กรดซิลิลิก (SiO) หรืออะลูมิเนียมซิลิเกตเข้าทำปฏิกิริยาแล้วใส่สีขาวผสมเข้าไป

ภาพที่ 2.71 แสดงการยึดเหนี่ยวของกำมะถันให้ยางดิบเกาะตัวแน่น (Valcanization)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวัลเคไนเซชั่น (Vulcanization) คือ การทำให้ยางแข็งด้วยการใช้กำมะถันให้ยางดิบยึดติดกันแน่นโดยกระทำที่อุณหภูมิ 142° C ด้วยความดัน 5 บรรยากาศ ให้เป็นรูปชิ้นส่วนซึ่งสามารถใช้โลหะผสมเพื่อให้ยึดเหนียวกันแข็งแรงขึ้น เช่น ยางรถยนต์ สายยางน้ำ

ยางธรรมชาติเมื่อถูกน้ำมันแร่ เช่น เบนซิน เบนโซล น้ำมัน จะเกิดการบวมและทำให้คุณสมบัติทางกลสูญหายในที่สุด ยางธรรมชาติทำปฏิกิริยากับออกซิเจนในอากาศทำให้ยางแข็ง ชิ้นส่วนยางที่สำคัญควรเก็บรักษาด้วยการทาแป้งพอกผิวกันเอาไว้ ความร้อน แสงแดด หรือความเย็นจัด เป็นตัวเร่งให้ยางแข็ง เปราะ หรืออ่อนเหลว ทำให้ความยืดหยุ่นหายไปในที่สุด

ยางอ่อน ได้จากการผสมกำมะถัน 3 ถึง 20% ยางอ่อนนี้จะยิ่งยืดตัวและมีความยืดหยุ่นตัวได้มากหากมีกำมะถันผสมอยู่น้อย ในยางรถยนต์จะมีการใส่ไข (Wax) เข้าไปผสมเพื่อให้เกิดชั้นผิวบางๆ กันรังสีจากแสงอาทิตย์ได้ดีพอควร

ประโยชน์ใช้งาน คือ ใช้ทำยางรถยนต์ สายยางน้ำ ปะเก็น สายพาน ส่วนที่รับแรงกระแทก ลูกรีดกดในงานพิมพ์ เมมเบรน ฉนวนเคเบิล สายพานลำเลียง พื้นรองเท้า เป็นต้น

ยางแข็ง เกิดจากการวัลเคไนเซชั่นโดยมีกำมะถัน 30% ถึง 50% ยางแข็งนี้ใช้ปาดผิวได้ง่าย แต่เครื่องมือปาดผิวจะสึกหรอเร็วจึงต้องใช้เครื่องมือปาดผิวที่ทำด้วยเหล็กความเร็วสูงหรือทำโดยโลหะแข็ง

ประโยชน์ใช้งาน คือ ใช้ทำเรืองแบตเตอรี่ ล้อรถลาก สารประสานสำหรับแผ่นขัดชิ้นงาน เป็นต้น

ยางฟองน้ำ ผลิตจากการนำน้ำยางดิบ (สีน้ำนม) ผสมกับผงกำมะถันและสารผสมอื่น กวนตีให้เป็นฟองในเครื่องกวน นำไปเทในแบบแล้วทำการวัลเคไนเซชั่น

ประโยชน์ใช้งาน คือ ใช้ทำฐานรองเครื่องพิมพ์ดีด แผ่นรองเช็ดเท้าในห้องนำ ใช้บุเก้าอี้รองนั่ง รองเท้าฟองน้ำ เป็นต้น

2.10.2 ยางเทียม

ได้มีการประเภทของยางเทียมที่สำคัญ (ตามชื่อการค้า) คือ บูนา (Buna) และเปอร์บูนาน (Perbunan) บูนา (Buna) เป็นโคโพลีเมอร์ (Copolymer) ของบูตาเดียน (Butadiene) กลั่นจากน้ำมันดิบหรือก๊าซที่ได้จากธรรมชาติกับสไตรีน(Styrene) ส่วนเปอร์บูนานเป็นโคโพลีเมอร์จากบูตาเดียนและอะคริโลไนไตรล์ (Acrylonitrile) มีลักษณะโครงสร้างโมเลกุลเหมือนกันยางธรรมชาติ ดังนั้นจึงมีคุณสมบัติคล้ายยางธรรมชาติ จึงถูกนำมาวัลเคไนเซชั่นกับกำมะถัน บูนาและเปอร์บูนานสามารถผสมกับยางธรรมชาติ ทำเป็นยางรถยนต์ได้ ยางรถยนต์ที่ทำจากยางเทียมจะสามารถจับเกาะถนนได้ดีกว่ายางรถยนต์ที่ทำด้วยยางธรรมชาติถึงเกือบเท่าตัว เปอร์บูนานนี้ทนต่อน้ำมันและเบนซิน จึงใช้ทำเป็นปะเก็นในคาร์บูเรเตอร์ได้ ยางเทียมนี้มีความยืดหยุ่นสู้ยางธรรมชาติไม่ได้

ประโยชน์ใช้งาน คือ ใช้ทำชิ้นส่วนเหมือนยางธรรมชาติ คือ ทำเป็นชิ้นส่วนที่อ่อน และแข็ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปะเก็นรัศมี เมมเบรน สายยางน้ำ ยางรถยนต์ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10.3 ซิลิโคน (Silicone)

อักษรย่อ SI เป็นพลาสติกชนิดหนึ่งที่แตกต่างไปจากพลาสติกชนิดอื่น โดยมีส่วนประกอบหลัก คือ ซิลิคอน ที่ได้จากการรีดักชั่นด้วยทรายและออกซิเจนในเตาไฟฟ้า (ในขณะที่พลาสติกชนิดอื่นมีคาร์บอนเป็นธาตุหลักตามแต่ส่วนประกอบทางเคมีและกรรมวิธีการผลิต) แล้วจะกลายเป็นน้ำมันซิลิโคน (Silicone Oil) ซิลิโคนเรซิน (Silicone Resin) หรือยางซิลิโคน

ซิลิโคนทุกชนิดมีคุณสมบัติ คือ น้ำจะไม่จับผิว ติดกาวไม่ได้ มีสถานะเป็นกลางทางเคมี เป็นฉนวนไฟฟ้าและค่อนข้างจะทนความร้อนได้สูง

น้ำมันซิลิโคนเป็นของเหลวใสเหมือนน้ำ ไม่มีกลิ่น มีอุณหภูมิตั้งแต่ – 60° C ถึง 250° C ค่าความหนืดจะไม่เปลี่ยนแปลง น้ำมันซิลิโคนใช้ฉีดเป็นผิวชั้นบางเคลือบบนแบบงานวัด (Compression Mould) สำหรับชิ้นงานพลาสติกหรือชิ้นส่วนยางเพื่อทำให้ชิ้นงานที่อัดอยู่ในแบบหลุดออกได้ง่าย

สารหล่อลื่นซิลิโคนเหมาะกับรองเพลาลูกกลิ้งที่ทำงานที่อุณหภูมิสูงมากหรือต่ำมาก ๆ ได้

ยางซิลิโคนเป็นพลาสติกชนิดหนึ่งที่ถูกสังเคราะห์ขึ้นมาเลียนแบบยางธรรมชาติที่มีข้อจำกัดในด้านคุณภาพการใช้งาน ยางซิลิโคนมีลักษณะเป็นของเหลวข้นคล้ายกาวลาเท็กซ์ มีหลายสี ความนิ่มและความแข็งของเนื้อยางมีความหลากหลาย แล้แต่ชนิดของการใช้งานและบริษัทผู้ผลิต

การใช้งานนั้นเลือกใช้ตามความเหมาะสมกับงานที่ทำ เลือกใช้ตามคุณสมบัติเบื้องต้นของยางซิลิโคนได้แก่

2.10.3.1 ความนิ่ม/ความแข็ง ยางที่มีความนิ่มจะมีความยืดหยุ่นสูง เก็บรายละเอียดได้ดี (เพราะส่วนใหญ่เนื้อยางมีความเหลว) แต่ทนความร้อนได้น้อย การทำงานในแนวตั้งมีปัญหายางหย่อนตกท้องช้าง ส่วนยางที่มีเนื้อที่แข็งกว่านั้น จะมีความยืดหยุ่นที่น้อยกว่าแบบนิ่ม มีลักษณะเด่นในเรื่องการรักษารูปทรง การทรงตัวของแม่แบบ และความทนทาน หรือยกตัวอย่างเช่น ถ้าทำแม่แบบยางซิลิโคนแบบถลกหรืองานที่ลวดลายมาก ยางที่มีเนื้อนิ่มจะเหมาะสมมากกว่าในการทำงาน การทำแม่แบบยางซิลิโคนชิ้นใหญ่ ยางเนื้อที่แข็งกว่าจะเหมาะสมที่สุด

2.10.3.2 การทนความร้อน โดยทั่วไปยางซิลิโคนมี 2 กลุ่มได้แก่

1) แบบการทำให้แข็งแบบคอนเดนเซชั่น ใช้ทำแม่แบบหล่องานทั่วไป ทนความร้อนอยู่ระหว่าง100-120 องศาเซลเซียส และเนื้อยางแม่แบบมีการหดตัวเล็กน้อยประมาณ 0.2-0.4% ในระหว่างแข็งตัว

2) แบบการทำให้แข็งตัวแบบเอดิชั่น เหมาะกับการทำต้นแบบของงานด้านวิศวกรรม และงานหล่อที่ใช้ความร้อนสูง เพราะเนื้อยางแม่แบบสามารถทนอุณหภูมิได้ถึง 250 องศาเซลเซียส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10.3.3 ความเหลวของเนื้อยาง งานที่มีรายละเอียดมาก มีซอกลึก ลวดลายละเอียดสูง ยางที่มีเนื้อที่เหลวจะทำงานได้ง่ายเก็บรายละเอียดได้ดีกว่า

2.10.3.4 การทนแรงกด/บีบ/กระแทก เช่น การทำลูกยางที่ใช้ในอุตสาหกรรมการพิมพ์แบบ แทมโป (tempo) จะมียางซิลิโคนเฉพาะงาน และยางซิลิโคนถอดแบบบางตัวก็สามารถประยุกต์ใช้ได้

ภาพที่ 2.72 ซิลิโคน

ตารางที่ 2.6 เปรียบเทียบคุณสมบัติของการแข็งตัวแบบ คอนเดนเซชั่น และ แบบเอดิชั่น

	การทำให้แข็งตัวแบบ คอนเดนเซชั่น	การทำให้แข็งตัว แบบเอดิชั่น
การใช้งาน	เหมาะงานศิลปะ และการจำลองแบบสำหรับงานตกแต่ง	เหมาะสำหรับการทำต้นแบบของงานด้านวิศวกรรม และงานด้านเทคนิค
รายละเอียดของการทำให้แข็งตัว	ยางซิลิโคนจะทำปฏิกิริยากับสารเร่งปฏิกิริยาการแข็งตัวในอุณหภูมิปกติ โดยเกิดการระเหยเป็นไอ	ยางซิลิโคนจะทำปฏิกิริยากับสารเร่งปฏิกิริยาการแข็งตัว โดยเกิดการระเหยในปริมาณที่น้อยมาก
คุณลักษณะ	ทำให้แข็งตัวในอุณหภูมิปกติ ระยะเวลาการแข็งตัวและอุณหภูมิในการแข็งตัวมีให้เลือกหลายระดับขึ้นอยู่กับสารเร่งปฏิกิริยาที่ใช้ สารลดปฏิกิริยาใดๆ จะไม่มีผลต่อการแห้งแข็งตัวและสามารถใช้กับวัสดุเกือบทุกชนิด เกิดการหดตัวเล็กน้อยประมาณ 0.2 - 0.4 % ในระหว่างการแห้งแข็งตัว	ทำให้แข็งตัวในอุณหภูมิปกติซึ่งสามารถเร่งให้เร็วขึ้นได้โดยการเพิ่มความร้อน ปราศจากการหดตัวโดยสิ้นเชิง ในระหว่างการแห้งแข็งตัว ยางที่แห้งแข็งตัวได้ที่แล้ว จะไม่เกิดการอ่อนตัวอีกในอุณหภูมิสูงถึง 250 องศาเซลเซียส ระดับความเร็วในการแข็งตัวอาจลดลงได้ เมื่อสัมผัสสารเคมีหรือวัสดุบางชนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10.3.5 ข้อควรระวังในการใช้งาน

ยางซิลิโคนเป็นสารที่ปลอดภัย และไม่ไวไฟแต่ควรระวังไม่ให้เข้าตา อาจระคายเคืองได้ชั่วคราว ส่วนสารเร่งปฏิกิริยาหากเข้าตาจะทำให้เกิดการระคายเคืองมาก และไอระเหยจากสารเร่งฯเป็นอันตรายต่อสุขภาพและติดไฟง่าน ควรใช้งานในสถานที่ที่มีอากาศถ่ายเทสะดวก

2.10.3.6 การเก็บรักษา

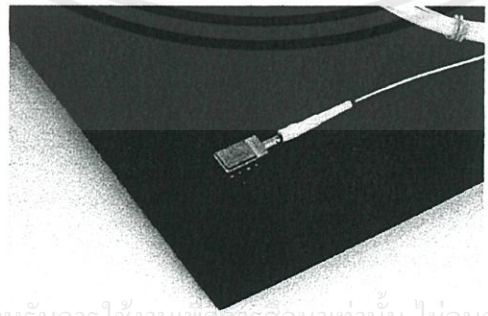
การเก็บที่ดีควรเก็บไว้ในที่อุณหภูมิประมาณ 25 องศาเซลเซียส หรือต่ำกว่านั้น จะสามารถเก็บไว้ได้ตามอายุการเก็บที่ระบุไว้ตามหีบห่อ หากสถานที่เก็บมีอุณหภูมิสูง จะมีอายุการเก็บสั้น ยางจะจับตัวเป็นก้อนและใช้งานไม่ได้

ภาพที่ 2.73 ผลิตภัณฑ์จากซิลิโคน

2.10.4 Conductive Foam

เป็นโฟมชนิดหนึ่งที่มีคุณสมบัติพิเศษที่สามารถนำไฟฟ้าได้ นิยมนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เป็นแผงวงจรเชื่อมต่อระบบวงจรไฟฟ้า เป็นหัวปากกา Touchscreen ของอุปกรณ์ Tablet เป็นต้น

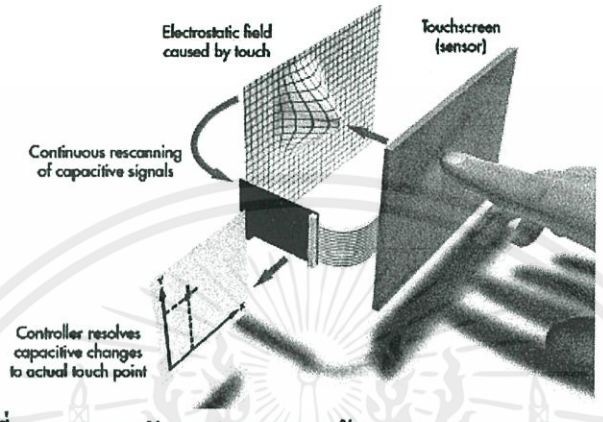

ภาพที่ 2.74 ภาพวัสดุ Conductive Foam

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าจอของ Tablet เป็นแบบ Capacitive Touchscreen อาศัยหลักกรของไฟฟ้าสถิตในตัวคนในการกำหนดตำแหน่งที่ถูกสัมผัส ดังนั้นเราจึงไม่สามารถใช้ปากกาหรือ Stylus ทั่วๆไปมาใช้

บน Tablet ได้ เพราะฉะนั้นปากกาสำหรับ Touchscreen นี้ ต้องผลิตขึ้นโดยใช้หลักการการถ่ายเทไฟฟ้าสถิตจากตัวคนไปสู่หน้าจอ Tablet ให้ได้ จึงต้องใช้วัสดุการทำปากกาที่นำไฟฟ้าส่วนปลายและด้ามจับปากกา ซึ่งตัวด้ามจะนำสัญญาณไฟฟ้าที่ได้จากการสัมผัสโดยตรงจากนิ้วไปสู่ตัวรับสัญญาณบนหน้าจอ

ภาพที่ 2.75 ภาพหลักการทำงานของหน้าจอ Touchscreen บน Tablet

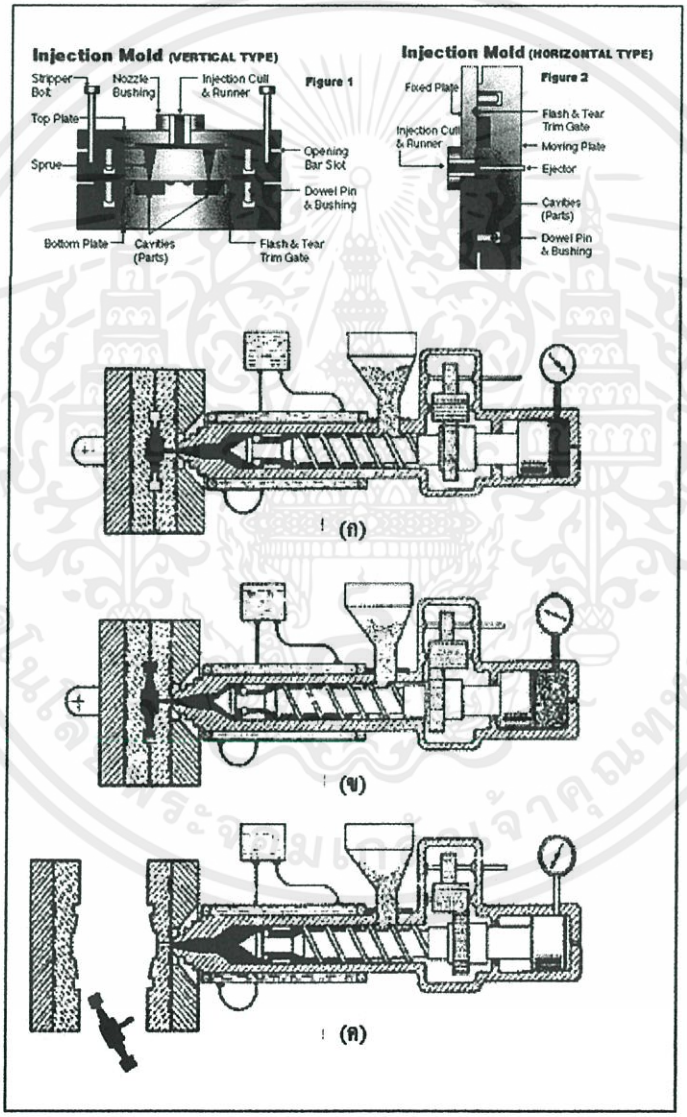
ภาพที่ 2.76 ภาพปากกา Touchscreen บน Tablet ที่บริเวณหัวปากกาใช้วัสดุ Conductive Foam

2.10.5 วิเคราะห์เลือกวัสดุประกอบสำหรับทำเครื่องประดับสำหรับเด็กแรกเกิด – 6 ปี วัสดุที่เลือกใช้เป็นส่วนประกอบในการทำกิจกรรมของโครงการคือ วัสดุ Conductive Foam เป็นวัสดุนำไฟฟ้าที่มีลักษณะนิ่ม ที่นิยมนำมาใช้เป็นวัสดุของปลายปากกาสัมผัสหน้าจอ Tablet เหมาะสำหรับการนำมาใช้กับกิจกรรมเกมส์ส่งเสริมคุณค่าต่อสังคมของโครงการที่ใช้เครื่องประดับมาเป็นอุปกรณ์ในการเล่นเกมส์สำหรับสัมผัสหน้าจอ Tablet อีกทั้งเนื้อวัสดุ Conductive Foam มีความนิ่มทำให้เหมาะสมกับการนำมาใช้กับเด็ก เพื่อไม่ก่อให้เกิดอันตราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.11 การฉีดขึ้นรูปยาง (injection moulding)

การฉีดขึ้นรูปนั้นเป็นการฉีดเนื้อยางจากกระบอกฉีด (injection barrel) ด้วยกระบอกสูบ (ram) หรือสกรู (screw) ที่อยู่ภายใน เนื้อยางจะถูกฉีดผ่านหัวฉีด (nozzle) ซึ่งเป็นส่วนปลายสุดเข้าสู่รูฉีดของแม่พิมพ์ โดยรูฉีดนี้จะเชื่อมต่อกับทางวิ่ง (runner) และรูเข้า (gate) ก่อนเข้าสู่เบ้า (cavity) ของแม่พิมพ์ต่อไป โดยที่แม่พิมพ์จะมีตัวทำความร้อนที่มีลักษณะเป็นแท่ง (heater rod) ติดอยู่เพื่อทำให้ยางเกิดกระบวนการวัลคาไนซ์ หลังจากยางสุกแล้วแม่พิมพ์จะเปิดออกเพื่อปลดชิ้นงานโดยสามารถนำชิ้นงานออกมาด้วยผู้ปฏิบัติงาน หรือใช้แขนหุ่นยนต์หยิบออกแบบอัตโนมัติก็ได้

ภาพที่ 2.77 ตัวอย่างแม่พิมพ์และกระบวนการฉีดขึ้นรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนั้นการเติมเนื้อยางจะเป็นแบบอัตโนมัติซึ่งจะเป็นแบบสายยาวเข้าสู่กระบอกฉีด หรือเป็นเม็ดเล็กผ่านกรวย (hopper)คล้ายการฉีดพลาสติก เครื่องฉีดยางแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ เครื่องฉีดยางแบบแนวตั้ง (vertical injection machine) และเครื่องฉีดยางแบบแนวนอน (horizontal injection machine)

2.11.1 ข้อดีของกระบวนการฉีดขึ้นรูปยาง

2.11.1.1 อุณหภูมิที่ใช้ในการบ่มเนื้อยางสูงกว่าที่ใช้ในวิธีการอัดและอัดส่ง ซึ่งส่งผลให้ยางสุกตัวเร็วกว่า

2.11.1.2 เนื่องจากอุณหภูมิของเนื้อยางที่ถูกฉีดเข้าเบ้าใกล้เคียงกับอุณหภูมิฉีด ทำให้การถ่ายเทอุณหภูมิระหว่างการบ่มมีน้อยมาก ดังนั้นจึงเกิดแรงดันภายในน้อยมาก ซึ่งเป็นผลให้การเกิดรอยฉีก หรือรอยกัด (backrind) บริเวณแนวส่วนแบ่งแม่พิมพ์ (parting line) ลดลงได้มาก

2.11.1.3 ไม่จำเป็นต้องตัดแบ่ง หรือทำรูปทรงก่อนฉีด เพราะสามารถป้อมเนื้อยางแบบสายยาว หรือเป็นเม็ดได้เลย

2.11.1.4 ลดปริมาณครีบ (flash) ยาง

2.11.1.5 ลดการเกิดการอั้นของอากาศ (air traps)

2.11.1.6 สามารถใช้ระบบการผลิตแบบอัตโนมัติได้

2.11.1.7 รอบการฉีด (cycle time) ลดลง ทำให้สามารถผลิตชิ้นงานได้จำนวนมาก

2.11.2 ข้อเสียของกระบวนการฉีดขึ้นรูปยาง

2.11.2.1 แม่พิมพ์จำเป็นต้องทนต่อแรงดันสูง ทำให้ต้องใช้เหล็กที่มีความแข็งมากและใช้ความละเอียดสูง

12.11.2.2 เนื่องจากแม่พิมพ์ฉีดยางมีระบบทางวิ่งทำให้เสียเนื้อยางในส่วนดังกล่าว เป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิตมากกว่าการอัดและการอัดส่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.12 ผ้าถักโครเชต์

โครเชต์ (Crochet) เป็นภาษาฝรั่งเศษ หมายถึง “ตะขอ” เป็นกระบวนการในการสร้างโครเชต์ มาจากคำว่า croc หรือ croche แปลว่าตะขอ หมายถึงเครื่องมือที่ใช้ในการทำของใช้หรูหราในชีวิตประจำวัน การถักไหมพรมน่าจะมีมาตั้งแต่โบราณในเมืองจีน อาระเบียหรืออเมริกาใต้ ด้วยการนำค้าย ไหม ขนสัตว์มาถักทอเป็นห่วงโซ่ร้อยต่อกันจนเป็นผืนผ้าลวดลายงดงาม และได้รับความนิยมในยุโรปราว ค.ศ. 1800 สมัยแรกมนุษย์ใช้เพียงนิ้วชี้งอเป็นรูปตะขอถักเส้นไหม จึงไม่มีหลักฐานเป็นเครื่องมือ มาให้คนรุ่นหลังได้เห็น ภายหลังมีการพัฒนาเครื่องมือโครเชต์แทนนิ้วจากงาช้าง ทองเหลืองหรือไม้เนื้อแข็ง โครเชต์ในยุคแรกเริ่มเป็นงานกลุ่มแม่บ้าน เพราะชนชั้นสูงใช้เฉพาะลูกไม้ที่ เรียกว่า lace ถักลำบาก ด้วยกระสวยเรียกว่า Bobbin ต่อมาเมื่อพระราชินีวิกตอเรียทรงโปรดไอริชโครเชต์ ถึงขนาดลงมือถักด้วยพระองค์เอง ชนชั้นกลางในสมัยนั้นจึงเริ่มหันมาซื้อผลิตภัณฑ์โครเชต์จากกลุ่มแม่บ้าน

ภาพที่ 2.78 ภาพชิ้นงานผ้าถักโครเชต์

2.12.1 วิเคราะห์เลือกวัสดุประกอบสำหรับทำเครื่องประดับสำหรับเด็กแรกเกิด – 6 ปี วัสดุที่เลือกใช้ในโครงการ คือ วัสดุประเภทผ้าที่ใช้เทคนิคการขึ้นรูปด้วยวิธีการถักโครเชต์ เพราะเป็นเทคนิคที่สามารถสร้างรูปทรงได้หลากหลาย อีกทั้งผ้าเป็นวัสดุอ่อนนุ่มไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก สามารถทำความสะอาดได้ง่าย และมีสีสันหลากหลายเหมาะสำหรับวัยสดใสของเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.13 วิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในด้านการออกแบบ

2.13.1 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อการพัฒนาและการออกแบบเบื้องต้น

เครื่องมือในการวิจัย : ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวมรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้บริโภคด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ประกอบไปด้วย

1. แบบสอบถามผู้บริโภค (ส่วนที่ 1) : พ่อ แม่ ที่มีลูก (ผู้ซื้อของขวัญให้ลูก)

2. แบบสัมภาษณ์ผู้บริโภค (ส่วนที่ 2) : ญาติผู้ใหญ่ ได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย (ผู้ซื้อของรับขวัญให้พ่อแม่และหลาน)

3. แบบสอบถามผู้บริโภค (ส่วนที่ 3) : กลุ่มคน Generation Y (เพื่อดูรสนิยมความชอบ)

โดยมีผลตามประเด็นต่างๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการสุ่มสำรวจกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ เป็นคุณแม่ ช่วงอายุจะอยู่ที่ 31 – 35 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุของคนในวัยทำงาน คิดเป็นร้อยละ 42 ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60 โดยอาชีพปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 52 มีรายได้ส่วนใหญ่อยู่ที่ 25,001 - 35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30 สถานภาพทางครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 64 และส่วนใหญ่มีลูก 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50

โดยแบบสอบถามนี้จะสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 150 คน แบ่งตามช่วงอายุลูกดังนี้

- ช่วงอายุลูกแรกเกิด ถึงก่อน 1 ปี จำนวน 50 คน
- ช่วงอายุลูก 1 ปี ถึงก่อน 3 ปี จำนวน 50 คน
- ช่วงอายุลูก 3 ปี ถึงก่อน 6 ปี จำนวน 50 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

(วัยเด็กอ่อนหรือเด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือนถึงก่อน 1 ปี)

1.ใครมีบทบาทสำคัญในการเลี้ยงลูกของกลุ่มตัวอย่างในวัยนี้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า เลี้ยงลูกด้วยตัวเอง 80 % เลี้ยงโดยญาติผู้ใหญ่ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย 12 % เลี้ยงโดยญาติพี่น้อง 0 % จ้างพี่เลี้ยงเด็ก 8 % ส่งไปเนอร์เสเซอรี่ 0 % และอื่นๆ 0 %

2. กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการเลี้ยงลูกในวัยนี้วันละกี่ชั่วโมง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า เลี้ยงลูกในวัยนี้น้อยกว่า 2 ชั่วโมงมีทั้งหมด 0 % เลี้ยงลูกในวัยนี้วันละ 3 – 5 ชั่วโมงมีทั้งหมด 16 % เลี้ยงลูกในวัยนี้วันละ 6 – 8 ชั่วโมงมีทั้งหมด 8 % เลี้ยงลูกในวัยนี้วันละ 9 – 12 ชั่วโมงมีทั้งหมด 12 % และเลี้ยงลูกในวัยนี้มากกว่า 12 ชั่วโมง 64 %

3. ช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างทำกิจกรรมร่วมกับลูกมากที่สุด

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า ทำกิจกรรมกับลูกในช่วงเช้า 4 % ทำกิจกรรมร่วมกับลูกในช่วงกลางวัน 40 % ทำกิจกรรมร่วมกับลูกในช่วงเย็น 36 % และทำกิจกรรมร่วมกับลูกในช่วงกลางคืน 20 %

4. สิ่งของที่กลุ่มตัวอย่างเก็บเพื่อระลึกถึงลูก (เรียงลำดับการให้คุณค่าจากมากไปน้อย โดยแทนด้วยตัวเลขจาก 1 ถึง 6 ซึ่งมากที่สุดคือ 1 น้อยที่สุดคือ 6) จากรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 2.7

ตารางที่ 2.7 แสดงสิ่งของที่กลุ่มตัวอย่างเก็บเพื่อระลึกถึงลูก

	อันดับ 1 (มากสุด)(6)	อันดับ 2(5)	อันดับ 3(4)	อันดับ 4(3)	อันดับ 5(2)	อันดับ 6 (น้อยสุด)(1)	ค่าเฉลี่ย	รวม	จำนวน
ภาพอุลตร้าซาว	**24%(12)**	**24%(12)**	16%(8)	20%(10)	6%(3)	10%(5)	4	205	50
รอยเท้า	6%(3)	24%(12)	16%(8)	18%(9)	**26%(13)**	10%(5)	3	168	50
เส้นผม	2%(1)	4%(2)	10%(5)	26%(13)	**34%(17)**	24%(12)	2	121	50
สายสะดือ	12%(6)	16%(8)	12%(6)	6%(3)	26%(13)	**28%(14)**	3	149	50
สายรัดข้อเท้าเด็กแรกเกิด	14%(7)	12%(6)	18%(9)	18%(9)	14%(7)	**24%(12)**	3	161	50
ภาพถ่ายวัยเด็ก	**62%(31)**	14%(7)	14%(7)	0%(0)	4%(2)	6%(3)	5	256	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. กลุ่มตัวอย่างคิดว่าตำแหน่งการใช้งานเครื่องประดับใดมีความเหมาะสมที่สุดสำหรับลูกในวัยนี้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า ตำแหน่งข้อเท้า 78 % ตำแหน่งข้อมือ 6 % ตำแหน่งนิ้วมือ 0 % ตำแหน่งคอ 6 % ตำแหน่งศีรษะ 2 % ตำแหน่งหน้าอก 0 % และตำแหน่งที่ไม่ใช้บนร่างกาย เช่น พวงกุญแจ 8 %

6. กลุ่มตัวอย่างคิดว่าวัสดุโลหะใดมีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาทำเป็นเครื่องประดับสำหรับลูกในวัยนี้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า ใช้ทองคำขาว(แพลตินัม) 22 % ใช้ทองคำ 22 % ใช้นาค 16 % ใช้เงิน 36 % และใช้ทองเหลือง 4 %

ตอนที่ 3 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ
(เด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 ปีถึงก่อน 3 ปี)

1. ใครมีบทบาทสำคัญในการเลี้ยงลูกของกลุ่มตัวอย่างในวัยนี้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า เลี้ยงลูกด้วยตัวเอง 70 % เลี้ยงโดยญาติผู้ใหญ่ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย 22 % เลี้ยงโดยญาติพี่น้อง 0 % จ้างพี่เลี้ยงเด็ก 4 % ส่งไปเนอร์เสเซอรี่ 4 % และอื่นๆ 0 %

2. กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการเลี้ยงลูกในวัยนี้วันละกี่ชั่วโมงต่อวัน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า เลี้ยงลูกในวัยนี้น้อยกว่า 2 ชั่วโมงมีทั้งหมด 0 % เลี้ยงลูกในวัยนี้วันละ 3 – 5 ชั่วโมงมีทั้งหมด 22 % เลี้ยงลูกในวัยนี้วันละ 6 – 8 ชั่วโมงมีทั้งหมด 22 % เลี้ยงลูกในวัยนี้วันละ 9 – 12 ชั่วโมงมีทั้งหมด 4 % และเลี้ยงลูกในวัยนี้มากกว่า 12 ชั่วโมง 52 %

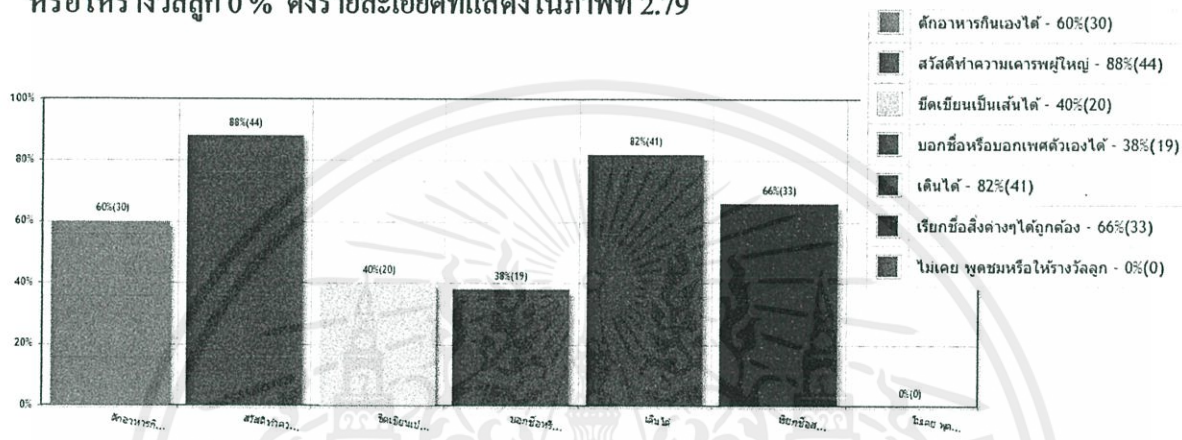
3. ช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างทำกิจกรรมร่วมกับลูกมากที่สุด

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า ทำกิจกรรมกับลูกในช่วงเช้า 0 % ทำกิจกรรมร่วมกับลูกในช่วงกลางวัน 24 % ทำกิจกรรมร่วมกับลูกในช่วงเย็น 50 % และทำกิจกรรมร่วมกับลูกในช่วงกลางคืน 26 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. พฤติกรรมใดของลูกที่กลุ่มตัวอย่างเคยให้คำชมหรือให้รางวัลกับเขา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

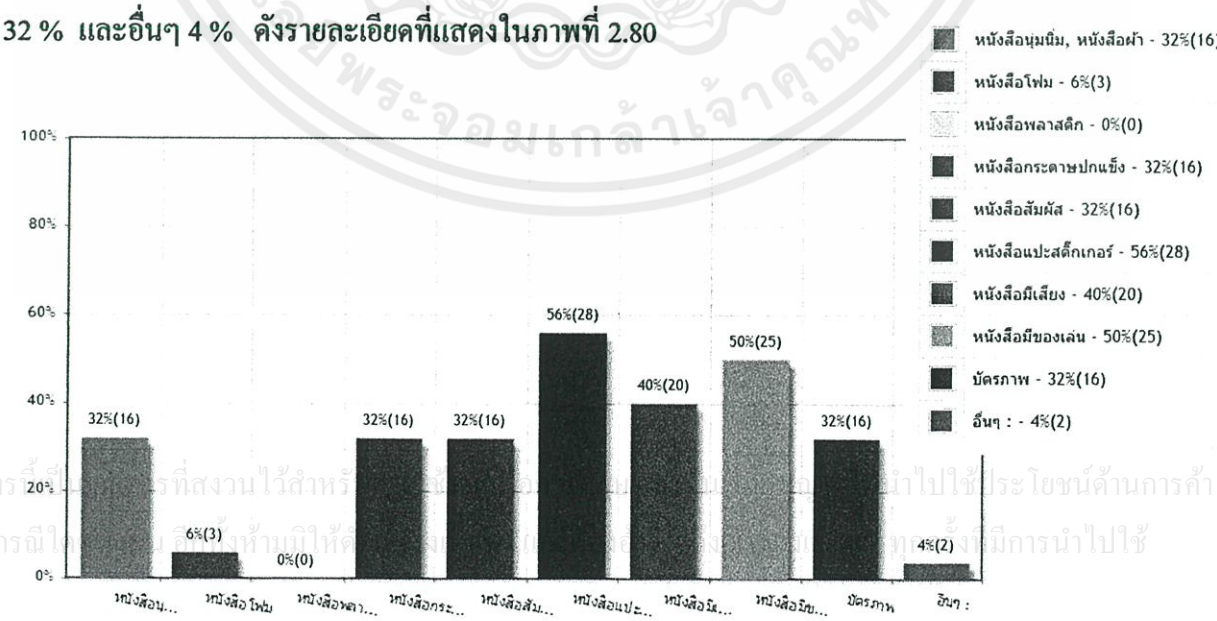
จากแผนภูมิแสดงข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่าจะชมหรือให้รางวัลลูก เมื่อสามารถตักอาหารกินเองได้ 50 % สวัสดีทำความเคารพผู้ใหญ่ 88 % ขีดเขียนเป็นเส้นได้ 40 % บอกชื่อหรือบอกเพศตัวเองได้ 38 % เดินได้ 82 % บอกชื่อสิ่งๆได้ถูกต้อง 66 % และไม่เคย พูดชมหรือให้รางวัลลูก 0 % ดังรายละเอียดที่แสดงในภาพที่ 2.79

ภาพที่ 2.79 ภาพแผนภูมิแสดงพฤติกรรมของลูกที่กลุ่มตัวอย่างให้คำชมหรือให้รางวัลกับเขา

5. รูปแบบหนังสือที่ลูกของกลุ่มตัวอย่างในวัยนี้ชอบ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากแผนภูมิแสดงข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า เป็นหนังสือนุ่มนิ่มหรือหนังสือผ้า 32 % หนังสือโฟม 6 % หนังสือพลาสติก 0 % หนังสือกระดาษปกแข็ง 32 % หนังสือสัมผัส 32 % หนังสือแปะสติ๊กเกอร์ 56 % หนังสือมีเสียง 40 % หนังสือมีของเล่น 50 % บัตรภาพ 32 % และอื่นๆ 4 % ดังรายละเอียดที่แสดงในภาพที่ 2.80

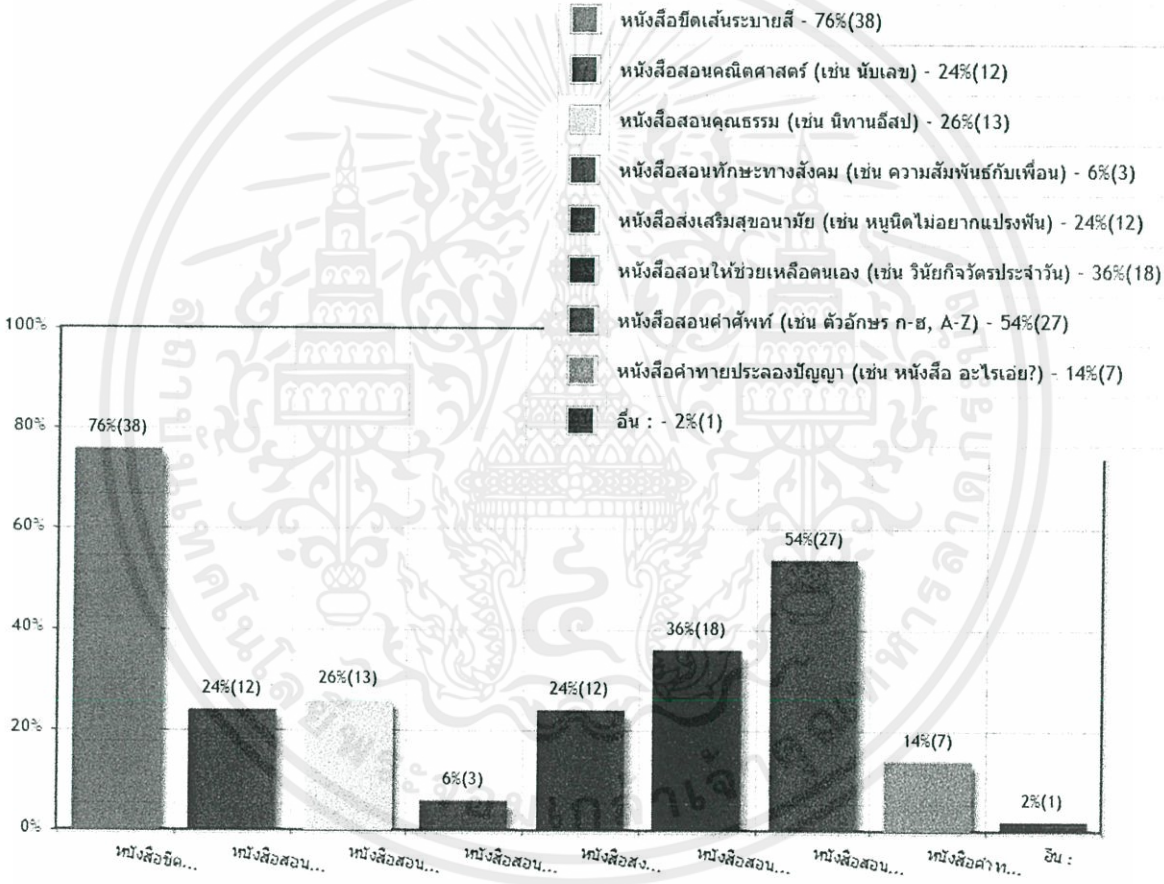

ภาพที่ 2.80 ภาพแผนภูมิแสดงรูปแบบหนังสือที่กลุ่มตัวอย่างชอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ประเภทหนังสือที่ลูกของกลุ่มตัวอย่างในวัยนี้ชอบ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากแผนภูมิแสดงข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า ชอบหนังสือขีดเส้นระบายสี 76 % หนังสือสอนคณิตศาสตร์ เช่น นับเลข 24 % หนังสือสอนคุณธรรม เช่น นิทานอิสป 26 % หนังสือสอนทักษะทางสังคม เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อน 6 % หนังสือส่งเสริมสุขอนามัย เช่น หนูนิดไม่อยากแปรงฟัน 24 % หนังสือสอนให้ช่วยเหลือตัวเอง เช่น วินัยกิจวัตรประจำวัน 36 % หนังสือสอนคำศัพท์ เช่น อักษร ก – ฮ , A – Z 54 % หนังสือคำทายประลองปัญญา เช่น หนังสืออะไรเอ่ย ? 14 % และอื่นๆ 2 % ดังรายละเอียดที่แสดงในภาพที่ 2.81

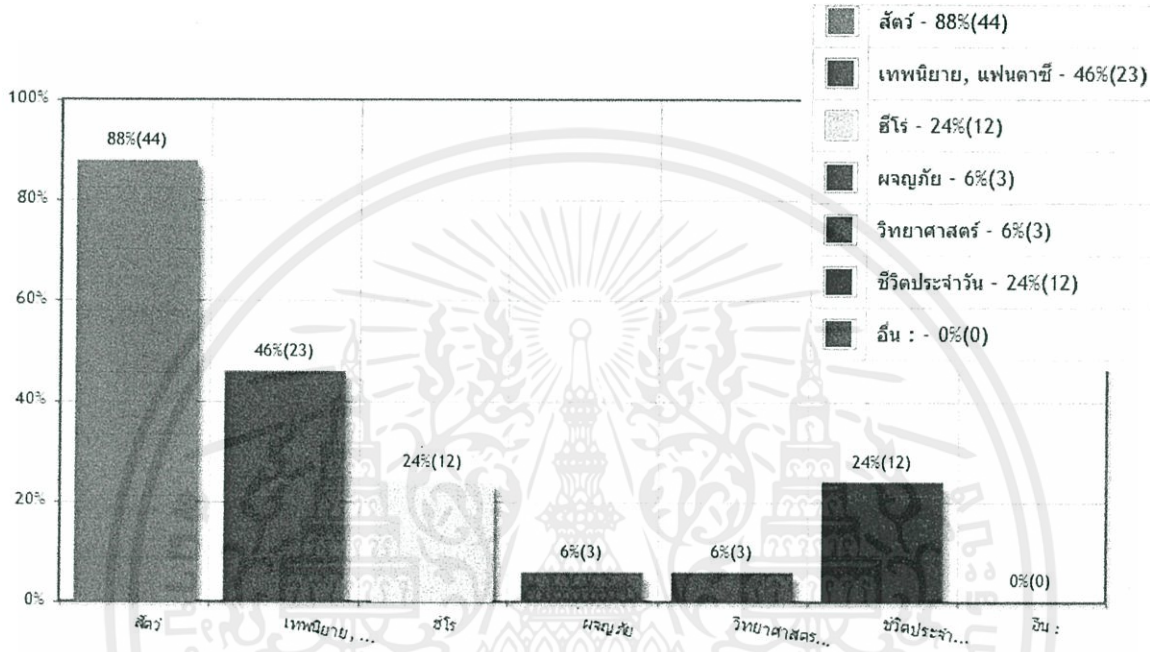

ภาพที่ 2.81 แผนภูมิแสดงประเภทหนังสือที่กลุ่มตังอย่างชอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ประเภทเรื่องราวที่ลูกของกลุ่มตัวอย่างในวัยนี้ชอบ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากแผนภูมิแสดงข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ 88 % เกี่ยวกับเทพนิยาย 46 % ฮีโร่ 24 % การผจนภัย 6 % วิทยาศาสตร์ 6 % ชีวิตประจำวัน 24 % และอื่นๆ 0 % ดังรายละเอียดที่แสดงในภาพที่ 2.82

ภาพที่ 2.82 แผนภูมิแสดงประเภทเรื่องราวที่กลุ่มตัวอย่างชอบ

8. กลุ่มตัวอย่างคิดว่าตำแหน่งการใช้งานเครื่องประดับใดมีความเหมาะสมที่สุดสำหรับลูกในวัยนี้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า ตำแหน่งข้อเท้า 22 % ตำแหน่งข้อมือ 20 % ตำแหน่งนิ้วมือ 0 % ตำแหน่งคอ 48 % ตำแหน่งศีรษะ 2 % ตำแหน่งหน้าอก 0 % และตำแหน่งที่ไม่ใช้บนร่างกาย เช่น พวงกุญแจ 8 %

9. กลุ่มตัวอย่างคิดว่าวัสดุโลหะใดมีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาทำเป็นเครื่องประดับสำหรับลูกในวัยนี้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า ใช้ทองคำขาว(แพลตินัม) 26 % ใช้ทองคำ 10 % ใช้นาค 18 % ใช้เงิน 46 % และใช้ทองเหลือง 0 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

(เด็กก่อนวัยเรียนหรือเด็กเล็ก ช่วงอายุ 3 ปีถึงก่อน 6 ปี)

1. ใครมีบทบาทสำคัญในการเลี้ยงลูกของกลุ่มตัวอย่างในวัยนี้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า เลี้ยงลูกด้วยตัวเอง 38 % เลี้ยงโดยญาติผู้ใหญ่ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย 12 % เลี้ยงโดยญาติพี่น้อง 2 % จ้างพี่เลี้ยงเด็ก 4 % ส่งไปเนอร์เสเซอรี่ 44 % และอื่นๆ 0 %

2. กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการเลี้ยงลูกในวัยนี้วันละกี่ชั่วโมงต่อวัน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า เลี้ยงลูกในวัยนี้น้อยกว่า 2 ชั่วโมงมีทั้งหมด 2 % เลี้ยงลูกในวัยนี้วันละ 3 – 5 ชั่วโมงมีทั้งหมด 24 % เลี้ยงลูกในวัยนี้วันละ 6 – 8 ชั่วโมงมีทั้งหมด 50 % เลี้ยงลูกในวัยนี้วันละ 9 – 12 ชั่วโมงมีทั้งหมด 14 % และเลี้ยงลูกในวัยนี้มากกว่า 12 ชั่วโมง 10 %

3. ช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างทำกิจกรรมร่วมกับลูกมากที่สุด

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า ทำกิจกรรมกับลูกในช่วงเช้า 4 % ทำกิจกรรมร่วมกับลูกในช่วงกลางวัน 4 % ทำกิจกรรมร่วมกับลูกในช่วงเย็น 66 % และทำกิจกรรมร่วมกับลูกในช่วงกลางคืน 26 %

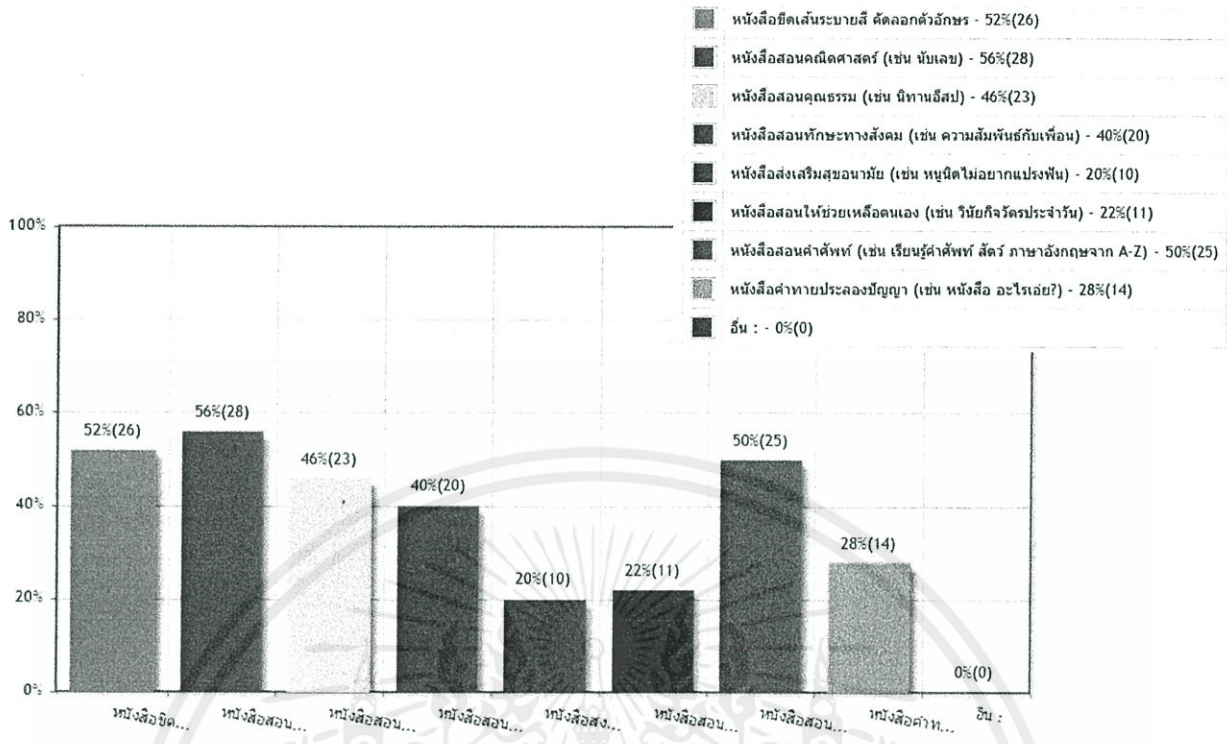
4. สิ่งที่กลุ่มตัวอย่างคาดหวังในตัวของลูกมากที่สุด

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า คาดหวังว่าต้องเรียนเก่ง สติปัญญาดี 22 % มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง 30 % สุขภาพจิตดี 34 % เป็นที่รักของคนในสังคม 14 %

5. ประเภทหนังสือที่ลูกของกลุ่มตัวอย่างในวัยนี้ชอบ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากแผนภูมิแสดงข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า ชอบหนังสือขีดเส้นระบายสี 52 % หนังสือสอนคณิตศาสตร์ เช่น นับเลข 56 % หนังสือสอนคุณธรรม เช่น นิทานอิสป 46 % หนังสือสอนทักษะทางสังคม เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อน 40 % หนังสือส่งเสริมสุขอนามัย เช่น หนูนิดไม่อยากแปรงฟัน 20 % หนังสือสอนให้ช่วยเหลือตัวเอง เช่น วินัยกิจวัตรประจำวัน 22 % หนังสือสอนคำศัพท์ เช่น อักษร ก – ฮ , A – Z 50 % หนังสือคำทายประลองปัญญา เช่น หนังสืออะไรเอ่ย ? 14 % และอื่นๆ 28 % ดังรายละเอียดที่แสดงในภาพที่ 2.83

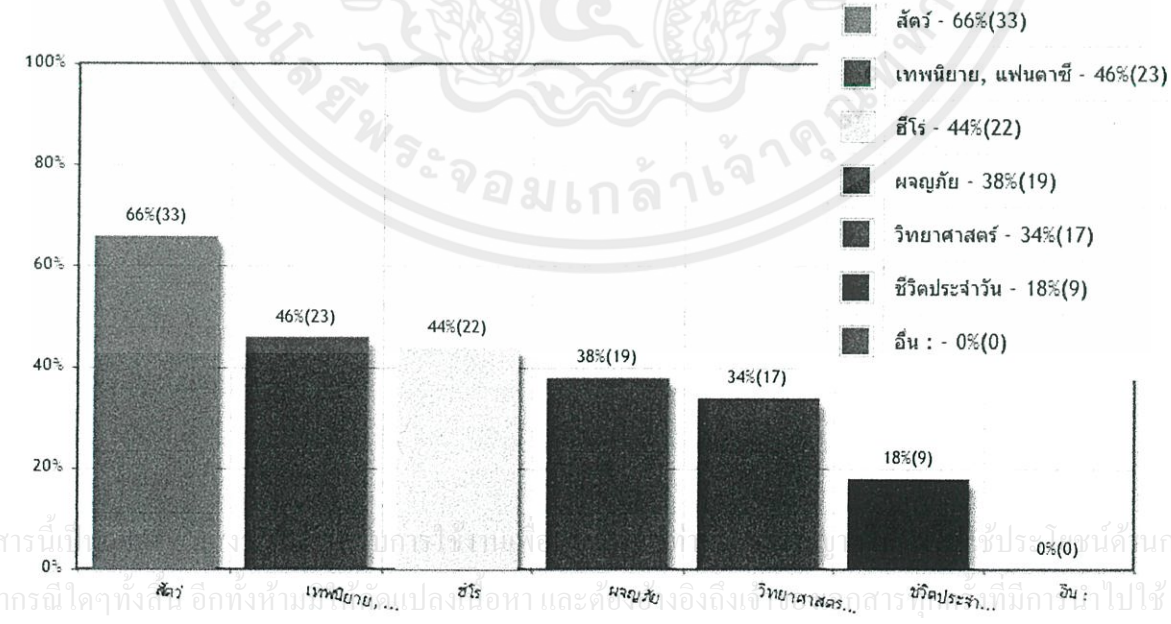
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.83 แผนภูมิแสดงประเภทหนังสือที่กลุ่มตัวอย่างชอบ

6. ประเภทเรื่องราวที่ลูกของกลุ่มตัวอย่างในวัยนี้ชอบ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากแผนภูมิแสดงข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ 66 % เกี่ยวกับเทพนิยาย 46 % ฮีโร่ 24 % การผจญภัย 38 % วิทยาศาสตร์ 34 % ชีวิตประจำวัน 18 % และอื่นๆ 0 % ดังรายละเอียดที่แสดงในภาพที่ 2.84

เอกสารนี้ห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ภาพที่ 2.84 แผนภูมิแสดงประเภทเรื่องราวที่กลุ่มตัวอย่างชอบ

7. กลุ่มตัวอย่างคิดว่าตำแหน่งการใช้งานเครื่องประดับใดมีความเหมาะสมที่สุดสำหรับลูกในวัยนี้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า ตำแหน่งข้อเท้า 2 % ตำแหน่งข้อมือ 22 % ตำแหน่งนิ้วมือ 2 % ตำแหน่งคอ 46 % ตำแหน่งศีรษะ 6 % ตำแหน่งหน้าอก 2 % และตำแหน่งที่ไม่ใช้บนร่างกาย เช่น พวงกุญแจ 20 %

8. กลุ่มตัวอย่างคิดว่าวัสดุโลหะใดมีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาทำเป็นเครื่องประดับสำหรับลูกในวัยนี้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า ใช้ทองคำขาว(แพลตินัม) 20 % ใช้ทองคำ 12 % ใช้นาค 8 % ใช้เงิน 50 % และใช้ทองเหลือง 10 %

ตอนที่ 5 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดต่อเครื่องประดับ

1. รูปทรงของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าน่าสนใจที่สุดคือรูปทรงใด (เรียงลำดับความสนใจจากมากไปน้อย โดยแทนด้วยตัวเลขจาก 1 ถึง 3 ซึ่งมากที่สุดคือ 1 น้อยที่สุดคือ 3) สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ดังที่แสดงในตารางที่ 2.8

ตารางที่ 2.8 แสดงรูปทรงของเครื่องประดับสำหรับกลุ่มเป้าหมายคิดว่าน่าสนใจที่สุด

	อันดับ 1 (มากสุด) (4)	อันดับ 2(3)	อันดับ 3(2)	อันดับ 4 (น้อยสุด) (1)	ค่าเฉลี่ย	รวม	จำนวน
รูปทรงธรรมชาติ (Natural form)	28%(14)	**38%(19)**	12%(6)	22%(11)	3	136	50
รูปทรงเรขาคณิต (Geometric form)	14%(7)	16%(8)	32%(16)	**38%(19)**	2	103	50
รูปทรงอิสระ (Free form)	4%(2)	30%(15)	**36%(18)**	30%(15)	2	104	50

2. เลือกรูปแบบของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจ (เรียงลำดับความสนใจจากมากไปน้อย โดยแทนด้วยตัวเลขจาก 1 ถึง 4 ซึ่งมากที่สุดคือ 1 น้อยที่สุดคือ 4) สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ดังที่แสดงในตารางที่ 2.9

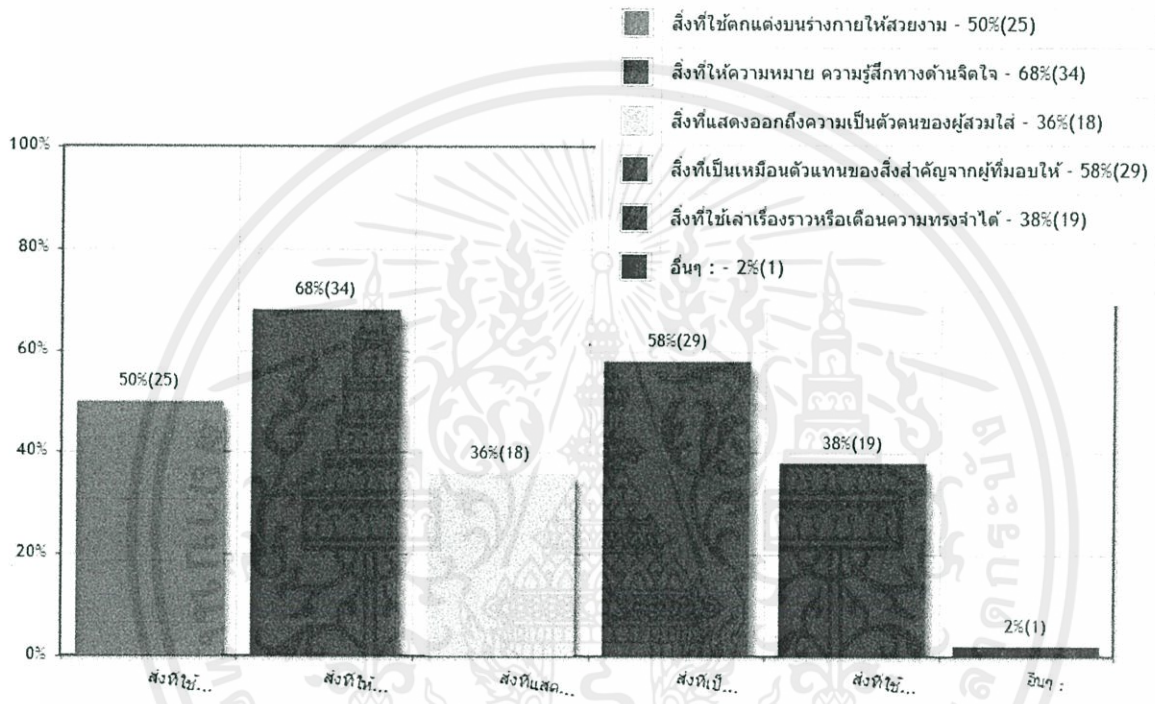
ตารางที่ 2.9 แสดงรูปแบบของเครื่องประดับสำหรับกลุ่มเป้าหมายคิดว่าน่าสนใจที่สุด

	อันดับ 1 (มากสุด) (4)	อันดับ 2(3)	อันดับ 3(2)	อันดับ 4 (น้อยสุด) (1)	ค่าเฉลี่ย	รวม	จำนวน
มีวัสดุโลหะเพียงอย่างเดียว	20%(10)	24%(12)	**30%(15)**	26%(13)	2	119	50
ประกอบด้วยอัญมณีและหินมีค่า	18%(9)	22%(11)	22%(11)	**38%(19)**	2	110	50
ประกอบด้วยวัสดุอื่น เช่น ผ้า ยาง พลาสติก	**36%(18)**	30%(15)	28%(14)	6%(3)	3	148	50
ผสมผสานเทคนิคการลงยาสี	**26%(13)**	24%(12)	**26%(13)**	24%(12)	3	126	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ในมุมมองของกลุ่มตัวอย่างเครื่องประดับนั้นคืออะไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากแผนภูมิแสดงข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า สิ่งที่ใช้ตกแต่งบนร่างกาย 50 % สิ่งที่ให้ความหมาย ความรู้สึกทางด้านจิตใจ 68 % สิ่งที่แสดงออกถึงความเป็นตัวของผู้สวมใส 36 % สิ่งที่เป็นตัวแทนของสิ่งสำคัญของผู้มอบให้ 58 % สิ่งที่ใช้เล่าเรื่องราวหรือความทรงจำ 38 % และอื่นๆ 2 % ดังรายละเอียดที่แสดงในภาพที่ 2.85

ภาพที่ 2.85 แผนภูมิแสดงมุมมองของกลุ่มตัวอย่างเรื่องเครื่องประดับนั้นคืออะไร

และเมื่อนำมาวิเคราะห์ในการให้ความสำคัญ สรุปได้ดังนี้

จากการสำรวจแบบสอบถามผู้บริโภค (ส่วนที่ 1) : พ่อ แม่ ที่มีลูก (ผู้ซื้อของขวัญให้ลูก) และเมื่อนำมาวิเคราะห์ในการให้ความสำคัญ สรุปได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ชนิดของเครื่องประดับที่นำมาใช้กับเครื่องประดับในโครงการ

ตารางที่ 2.10 แสดงการวิเคราะห์ตำแหน่งที่เหมาะสมในการสวมใส่เครื่องประดับสำหรับวัยเด็กอ่อนหรือเด็กทารก (ช่วงแรกเกิด - 1 ปี)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง / เงื่อนไขการพิจารณา	ตำแหน่งหรือบริเวณที่สวมใส่เครื่องประดับ						
	ข้อเท้า	ข้อมือ	นิ้วมือ	คอ	ศีรษะ	หน้าอก	ไม่ใช่บนร่างกาย
บริเวณที่กลุ่มเป้าหมายให้ความนิยม (%)	78	6	0	6	2	0	8
บริเวณที่มีความเหมาะสมกับวัยจากการศึกษาข้อมูล(w)	3	1	-	1	1	0	3
คะแนนรวม	**234**	6	0	6	2	0	24

หมายเหตุ : ตำแหน่งการใช้งานเครื่องประดับที่ “ไม่ใช่บนร่างกาย” เช่น เครื่องประดับกระเป๋า

เกณฑ์การให้คะแนน : 3 = มาก, 2= ปานกลาง, 1= น้อย, เครื่องหมาย “ - ” = ไม่นำมาพิจารณา

จากตารางวิเคราะห์เลือกตำแหน่งการสวมใส่เครื่องประดับสำหรับวัยเด็กอ่อนหรือเด็กทารก สรุปว่า ตำแหน่งบริเวณ “ข้อเท้า” มีความเหมาะสมมากที่สุด เพราะเป็นตำแหน่งที่ปลอดภัยสำหรับเด็กมากที่สุด เนื่องจากเด็กในวัยนี้ชอบเอาของเข้าปากซึ่งตำแหน่งนี้เด็กไม่สามารถเอาเข้าปากได้ และเป็นตำแหน่งที่ไม่สามารถไปขีดข่วนหน้าเด็กได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.11 แสดงการวิเคราะห์ตำแหน่งที่เหมาะสมในการสวมใส่เครื่องประดับสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ (ช่วงอายุ 1-3 ปี)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง / เงื่อนไขการพิจารณา	ตำแหน่งหรือบริเวณที่สวมใส่เครื่องประดับ						
	ข้อเท้า	ข้อมือ	นิ้วมือ	คอ	ศีรษะ	หน้าอก	ไม่ใช่บนร่างกาย
บริเวณที่กลุ่มเป้าหมายให้ความนิยม (%)	22	20	0	48	2	0	8
บริเวณที่มีความเหมาะสมกับวัยจากการศึกษาข้อมูล(w)	3	1	-	2	1	1	3
คะแนนรวม	66	20	0	**96**	2	0	24

หมายเหตุ : ตำแหน่งการใช้งานเครื่องประดับที่ “ไม่ใช่บนร่างกาย” เช่น เครื่องประดับกระเป๋า

เกณฑ์การให้คะแนน : 3 = มาก, 2= ปานกลาง, 1= น้อย, เครื่องหมาย “ - ” = ไม่นำมาพิจารณา

จากตารางวิเคราะห์เลือกตำแหน่งการสวมใส่เครื่องประดับสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ สรุปว่าตำแหน่งบริเวณ “คอ” มีความเหมาะสมมากที่สุด แต่ต้องเลือกใช้สร้อยคอแบบสั้นเพื่อป้องกันให้เด็กไม่สามารถเอาเข้าปากได้ และป้องกันไม่ให้เด็กดึงสร้อยขาดเพราะมือของเด็กจะเอื้อมมาจับไม่ถนัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.12 แสดงการวิเคราะห์ตำแหน่งที่เหมาะสมในการสวมใส่เครื่องประดับสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนหรือเด็กเล็ก (ช่วงอายุ 3-6 ปี)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง / เงื่อนไขการพิจารณา	ตำแหน่งหรือบริเวณที่สวมใส่เครื่องประดับ						
	ข้อเท้า	ข้อมือ	นิ้วมือ	คอ	ศีรษะ	หน้าอก	ไม่ใช่บนร่างกาย
บริเวณที่กลุ่มเป้าหมายให้ความนิยม (%)	2	22	2	46	6	2	20
บริเวณที่มีความเหมาะสมกับวัยจากการศึกษาข้อมูล(w)	1	2	1	2	1	2	3
คะแนนรวม	2	44	2	**92**	6	4	**60**

หมายเหตุ : ตำแหน่งการใช้งานเครื่องประดับที่ “ไม่ใช่บนร่างกาย” เช่น เครื่องประดับกระเป๋า

เกณฑ์การให้คะแนน : 3 = มาก, 2= ปานกลาง, 1= น้อย

จากตารางวิเคราะห์เลือกตำแหน่งการสวมใส่เครื่องประดับสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนหรือเด็กเล็ก สรุปว่า ตำแหน่งบริเวณ “คอ” ได้คะแนนสูงสุดแต่การนำไปใช้ไม่เหมาะสมในกรณีที่เด็กต้องไปโรงเรียนหรือเนอสเซอรี่เพราะจะผิดกฎระเบียบของโรงเรียน เพราะฉะนั้นจึงเลือกตำแหน่งที่เหมาะสมรองลงมาคือ ตำแหน่งการใช้งานที่ “ไม่ใช่บนร่างกาย” เช่น เครื่องประดับกระเป๋านักเรียน เพื่อใช้บ่งบอกความเป็นเจ้าของ เนื่องจากกระเป๋านักเรียนทั่วไปมักมีรูปแบบที่เหมือนกัน

การวิเคราะห์ความเหมาะสมของรูปแบบ รูปทรงของเครื่องประดับในโครงการ

รสนิยมในการเลือกเครื่องประดับสำหรับเด็กที่ผู้บริโภคชอบมากที่สุด คือ เครื่องประดับที่ประกอบด้วยวัสดุอื่นๆที่ให้ความอ่อนนุ่ม เช่น ผ้า ยาง พลาสติก คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาคือ เครื่องประดับที่ผสมผสานเทคนิคการลงยาสี โดยชอบรูปทรงธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 40 จากการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง รองลงมา คือ รูปทรงอิสระ

การวิเคราะห์การเลือกใช้วัสดุโลหะที่นำมาใช้กับเครื่องประดับในโครงการ

ประเภทของเครื่องประดับที่ผู้บริโภคเลือกใช่ส่วนใหญ่เป็นประเภทเงิน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา คือ ทองคำขาว(แพลตินัม) คิดเป็นร้อยละ 20

2) แบบสัมภาษณ์ผู้บริโภค (ส่วนที่ 2) : ญาติผู้ใหญ่ ได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย (ผู้ซื้อของรับขวัญให้พ่อแม่และหลาน)

ตอนที่ 1 : ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

จากการสุ่มสำรวจกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ เป็นคุณย่าและยาย คิดเป็นร้อยละ 30 ช่วงอายุจะอยู่ที่ 51 – 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 30 ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 70 ส่วนใหญ่มีรายได้เป็นของตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 90 ซึ่งมีรายได้มาจากเงินเดือนจากบริษัทที่ทำงานอยู่ คิดเป็นร้อยละ 77.78 มีรายได้ส่วนใหญ่อยู่ที่ 35,001 - 45,000 บาท และ 45,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40 สถานภาพทางครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวขยาย คิดเป็นร้อยละ 60 และส่วนใหญ่มีหลานมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 90

โดยแบบสอบถามนี้จะสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 10 คน แบ่งตามช่วงอายุของหลาน ดังนี้

- ช่วงอายุเด็กแรกเกิด 1 เดือน ถึงก่อน 1 ปี จำนวน 10 คน

ตอนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ
(ช่วงอายุหลาน 1 เดือนถึงก่อน 1 ปี)

1. คุณมีส่วนร่วมในการเลี้ยงหลานวันละกี่ชั่วโมง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า น้อยกว่า 2 ชั่วโมงมีทั้งหมด 40 % วันละ 3 – 5 ชั่วโมงมีทั้งหมด 10 % วันละ 6 – 8 ชั่วโมงมีทั้งหมด 30 % วันละ 9 – 12 ชั่วโมงมีทั้งหมด 10 % มากกว่า 12 ชั่วโมง 0 % และไม่ค่อยมีส่วนรวม 10 %

2. คุณคิดว่าคติความเชื่อไทยโบราณเกี่ยวกับการเลี้ยงลูก เหมาะสมกับการนำมาใช้เพื่อเลี้ยงลูกในปัจจุบันหรือไม่ (เช่น เรื่อง 3 วันลูกผี 4 วันลูกคน , เด็กเล็กจะมีแม่ซือคอยดูแล)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า เหมาะสม 30 % ไม่เหมาะสม 70 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. คุณคิดว่าตำแหน่งการใช้งานเครื่องประดับใดมีความเหมาะสมที่สุด สำหรับมอบเป็นของรับขวัญแรกเกิดให้หลาน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า ตำแหน่งข้อเท้า 70 % ตำแหน่งข้อมือ 10 % ตำแหน่งนิ้วมือ 0 % ตำแหน่งคอ 20 % ตำแหน่งศีรษะ 0 % ตำแหน่งหน้าอก 0 % และตำแหน่งที่ไม่ใช้บนร่างกาย เช่น พวงกุญแจ 0 %

4. คุณคิดว่าวัสดุโลหะใดมีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาทำเป็นเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของรับขวัญเด็กแรกเกิด

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า เหมาะสม ใช้ทองคำขาว(แพลตินัม) 10 % ใช้ทองคำ 50 % ใช้นาค 10 % ใช้เงิน 30 % และใช้ทองเหลือง 0 %

5. รูปทรงของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่คุณคิดว่าน่าสนใจที่สุด คือ รูปทรงใด สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ดังที่แสดงในตารางที่ 2.13

ตารางที่ 2.13 แสดงรูปทรงของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่กลุ่มเป้าหมายคิดว่าน่าสนใจที่สุด

	อันดับที่ 1(3)	อันดับที่ 2(2)	อันดับที่ 3(1)	ค่าเฉลี่ย	รวม	จำนวน
รูปทรงธรรมชาติ (Natural form)	**40%(4)**	**40%(4)**	20%(2)	2	22	10
รูปทรงเรขาคณิต (Geometric form)	**40%(4)**	20%(2)	**40%(4)**	2	20	10
รูปทรงอิสระ (Free form)	20%(2)	**40%(4)**	**40%(4)**	2	18	10

6. เลือกรูปแบบของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่คุณมีความสนใจ สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ดังที่แสดงในตารางที่ 2.14

ตารางที่ 2.14 แสดงรูปแบบของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่กลุ่มเป้าหมายคิดว่าน่าสนใจที่สุด

	อันดับที่ 1(4)	อันดับที่ 2(3)	อันดับที่ 3(2)	อันดับที่ 4(1)	ค่าเฉลี่ย	รวม	จำนวน
มีวัสดุโลหะเพียงอย่างเดียว	**40%(4)**	**40%(4)**	20%(2)	0%(0)	3	32	10
ประกอบด้วยอัญมณีและหินมีค่า	**40%(4)**	20%(2)	20%(2)	20%(2)	3	28	10
ประกอบด้วยวัสดุอื่น เช่น ผ้า ยาง พลาสติก	10%(1)	0%(0)	**50%(5)**	40%(4)	2	18	10
ผสมผสานเทคนิคการลงยาสี	10%(1)	**40%(4)**	10%(1)	**40%(4)**	2	22	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ในมุมมองของคุณเครื่องประดับคืออะไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า สิ่งที่ใช้ตกแต่งบนร่างกาย 70 % สิ่งที่ให้ความหมาย ความรูสึกทางด้านจิตใจ 70 % สิ่งที่แสดงออกถึงความเป็นตัวของผู้สวมใส 30 % สิ่งที่เป็นตัวแทนของสิ่งสำคัญของผู้มอบให้ 70 % สิ่งที่ใช้เล่าเรื่องราวหรือความทรงจำ 40 % และอื่นๆ 10 %

3) แบบสอบถามผู้บริโภค (ส่วนที่ 3) : กลุ่มคน Generation Y (เพื่อดูรสนิยมความชอบ)

ตอนที่ 1 : ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

จากการสุ่มสำรวจกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ เป็นนักเรียน-นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 80 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 90 ช่วงอายุจะอยู่ที่ 21 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 62 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 60 สถานภาพทางครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 72 ส่วนใหญ่คิดว่าอนาคตอยากจะมีลูก 2 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และมีญาติผู้ใหญ่สนิทที่ยังมีชีวิตอยู่ (เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ฯลฯ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26

โดยแบบสอบถามนี้จะสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 50 คน

ตอนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดต่อเครื่องประดับ

1. ประเภทของเครื่องประดับที่คุณสนใจ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า สนใจ Fine Jewelry (เครื่องประดับที่ทำจากวัสดุแท้ เช่น แพบตินัม เงิน ทอง ฯลฯ) 34 % Costume Jewelry / Fashion Jewelry (เครื่องประดับแฟชั่นวัสดุอาจไม่ใช่ของแท้ก็ได้) 32 % Contemporary Jewelry (เครื่องประดับที่มีเอกลักษณ์สูงเป็นงานศิลปะเน้นการสื่อความหมาย) 34 %

2. วัสดุโลหะทำเครื่องประดับที่คุณสนใจ และที่คิดว่าเหมาะสมกับเด็กมากที่สุด

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า ใช้ทองคำขาว(แพลตินัม) 18 % ใช้ทองคำ 10 % ใช้นาค 16 % ใช้เงิน 48 % และใช้ทองเหลือง 8 %

เอกสารนี้มีลิขสิทธิ์ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. รูปทรงของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่คุณคิดว่าน่าสนใจที่สุด คือ รูปทรงใด สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ดังที่แสดงในตารางที่ 2.15

ตารางที่ 2.15 แสดงรูปทรงของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่กลุ่มเป้าหมายคิดว่าน่าสนใจที่สุด

	มากที่สุด (3 คแนน)(3)	ปานกลาง (2 คแนน)(2)	น้อยที่สุด (1 คแนน)(1)	ค่าเฉลี่ย	รวม	จำนวน
รูปทรงธรรมชาติ (Natural form)	28%(14)	**36%(18)**	**36%(18)**	2	96	50
รูปทรงเรขาคณิต (Geometric form)	36%(18)	26%(13)	**38%(19)**	2	99	50
รูปทรงอิสระ (Free form)	**40%(20)**	36%(18)	24%(12)	2	108	50

4. เลือกรูปแบบวัสดุประกอบของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่คุณมีความสนใจ สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ดังที่แสดงในตารางที่ 2.16

ตารางที่ 2.16 แสดงรูปแบบวัสดุประกอบเครื่องประดับสำหรับเด็กที่กลุ่มเป้าหมายคิดว่าน่าสนใจที่สุด

ตัวเลือก	เปอร์เซ็นต์	จำนวน
โลหะผสมหินมีค่า เช่น ไข่มุก	24%	12
โลหะผสมอัญมณี เช่น พลอย	34%	17
ผสมผสานเทคนิคการลงยาสี	76%	38
โลหะผสมผ้า	76%	38
โลหะผสมไม้	56%	28
โลหะผสมพลาสติก	34%	17

5. ในอนาคตเมื่อคุณมีลูก คุณสนใจให้เครื่องประดับเป็นของขวัญให้ลูกหรือไม่

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า สนใจมากที่สุด 10 % สนใจมาก 34 % สนใจปานกลาง 36 % สนใจน้อย 12 % สนใจน้อยที่สุด 8 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ในมุมมองของคุณเครื่องประดับนั้นคืออะไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า สิ่งที่ใช้ตกแต่งบนร่างกาย 38 % สิ่งที่ให้ความหมาย ความรูสึกทางด้านจิตใจ 26 % สิ่งที่แสดงออกถึงความเป็นตัวของผู้สวมใส 44 % สิ่งที่เป็นตัวแทนของสิ่งสำคัญของผู้มอบให้ 34 % สิ่งที่ใช้เล่าเรื่องราวหรือความทรงจำ 38 % และอื่นๆ 2 %

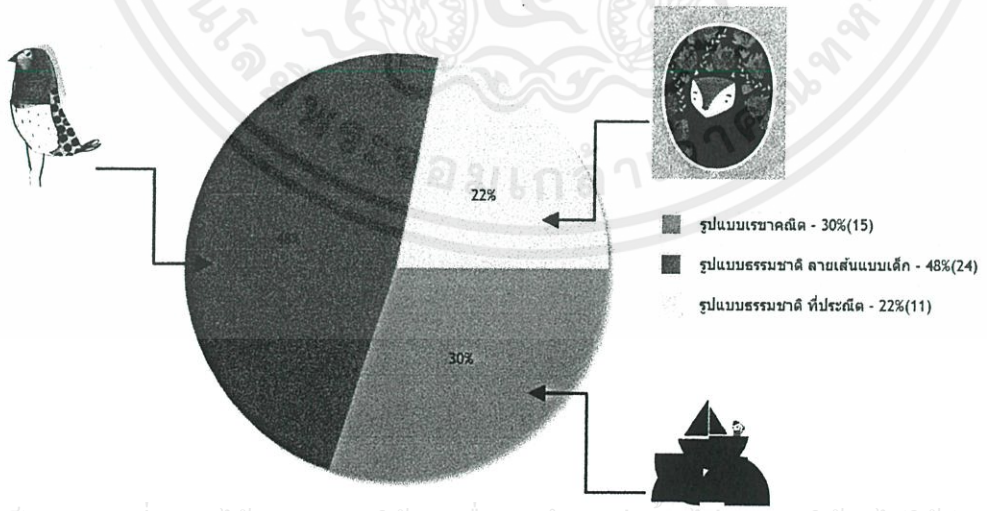
7. สถานที่ที่คุณมักไปซื้อเครื่องประดับ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า Shop ในห้างสรรพสินค้า 38 % สั่งซื้อสินค้าออนไลน์ ทางอินเตอร์เน็ต 10 % ร้านค้าภายในห้างสรรพสินค้า 28 % ร้านค้าเครื่องประดับ เช่น ร้านเพชร ร้านทอง 20 % งานอีเว้นท์ต่าง 18 % ตลาดนัด เช่น จตุจักร 40 % และอื่นๆ 2 %

ตอนที่ 3 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดต่อภาพกราฟฟิกสำหรับเด็ก

1. เลือกรูปแบบกราฟฟิกสำหรับเด็กที่คุณมีความสนใจมากที่สุด

จากแผนภูมิแสดงข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า มีความสนใจในรูปแบบเรขาคณิต 30 % รูปแบบธรรมชาติ ลายเส้นและเด็ก 48 % รูปแบบธรรมชาติ ที่ประณีต 22 % ดังรายละเอียดที่แสดงในภาพที่ 2.86

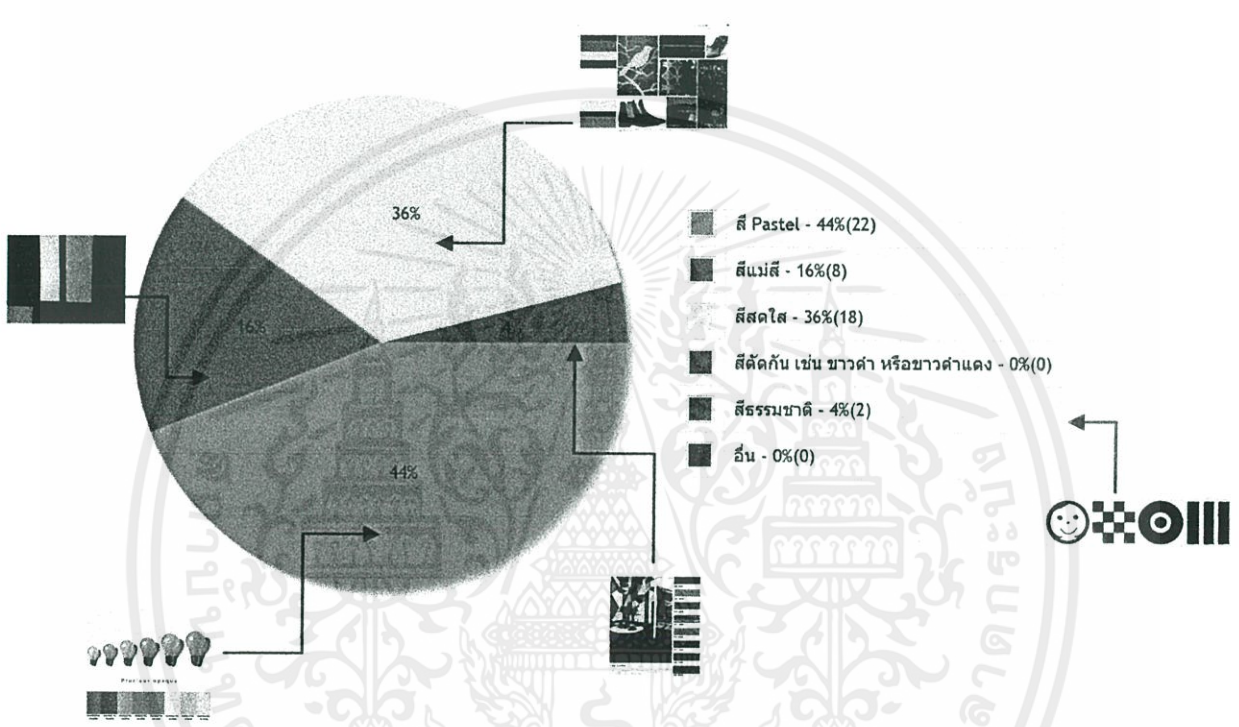

ภาพที่ 2.86 ภาพแผนภูมิแสดงการเก็บรวบรวมข้อมูลความสนใจในรูปแบบกราฟฟิกสำหรับเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เลือกรูปแบบชุดสีสำหรับเด็กที่คุณมีความสนใจมากที่สุด

จากแผนภูมิแสดงข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า มีความสนใจสี Pastel 44 % สีแม่สี 16 % สีสดใส 36 % สีตัดกัน เช่น สีขาวดำ หรือขาวดำแดง 0 % สีธรรมชาติ 4 % และอื่นๆ 0 % ดังรายละเอียดที่แสดงในภาพที่ 2.87

ภาพที่ 2.87 ภาพแผนภูมิแสดงการเก็บรวบรวมข้อมูลความสนใจชุดสีสำหรับเด็ก

ตอนที่ 4 : ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งาน Internet / Social Network

1. คุณใช้ Internet วันละประมาณกี่ชั่วโมงต่อ 1 วัน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า น้อยกว่า 2 ชั่วโมงมีทั้งหมด 4 % วันละ 2 – 4 ชั่วโมงมีทั้งหมด 22 % วันละ 5 – 6 ชั่วโมงมีทั้งหมด 28 % วันละ 7 – 8 ชั่วโมงมีทั้งหมด 22 % วันละ 9 – 10 ชั่วโมงมีทั้งหมด 8 % วันละ 11 – 12 ชั่วโมงมีทั้งหมด 6 % มากกว่า 13 ชั่วโมงขึ้นไป 10 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. คุณใช้ Internet / Social Network ทำกิจกรรมใดมากที่สุด (เลือกกิจกรรมที่คุณสนใจมากที่สุด 3 อันดับแรก) ดังแสดงในตารางที่ 2.17

ตารางที่ 2.17 แสดงลักษณะการใช้งาน Internet / Social Network ทำกิจกรรมใดมากที่สุด

ตัวเลือก	เปอร์เซ็นต์	จำนวน
Chat	52%	26
Upload Status (แสดงสถานะ)	16%	8
Upload รูปภาพ	20%	10
Share ข้อมูล	12%	6
ติดตามข่าวสาร	60%	30
Download โปรแกรม / Application	14%	7
Shopping Online	22%	11
Download / ดูหนัง ฟังเพลง	56%	28
สืบค้นข้อมูล	44%	22
อื่นๆ แสดงข้อมูลตอบกลับ	4%	2

3. คุณเป็นสมาชิกสังคมออนไลน์(Social Network) ใดบ้าง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า Facebook 100 % Twitter 40 % Instagram 52 % Pinterest 40 % Youtubr 84 % และอื่นๆ 4 %

4. คุณใช้ Internet / Social Network ผ่านอุปกรณ์ใดบ้าง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ผลว่า Smartphone 66 % Computer 100 % Tablet 22 % Smart TV 6 % และอื่นๆ 2 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์การเลือกใช้สีที่นำมาใช้กับเครื่องประดับและกิจกรรมของในโครงการ

รูปแบบชุดสีสำหรับเด็กที่กลุ่มเป้าหมายมีความสนใจมากที่สุด คือ ชุดสี Pastel ที่เป็นสีอ่อนเจือสีขาว ทำให้รู้สึกถึงความอบอุ่น นุ่มนวล คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมา คือ ชุดสีสดใส

การวิเคราะห์ความเหมาะสมของการนำรูปแบบของ Social Network มาใช้เป็นรูปแบบของกิจกรรมในโครงการ

ผู้บริโภคส่วนใหญ่ใช้ Internet เกือบทุกวันโดยใช้วันละประมาณ 5 - 6 ชั่วโมงต่อ 1 วัน ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ Internet / Social Network ทำกิจกรรมในการติดตามข่าวสาร รองลงมาคือ ดูหนังฟังเพลง โดยส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสังคมออนไลน์(Social Network) ประเภท Facebook คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ Youtube และส่วนใหญ่ใช้ Internet / Social Network ด้วยอุปกรณ์ Computer รองลงมาคือ Smartphone จากข้อมูลดังกล่าวทำให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายมีความสนใจในการใช้ Internet / Social Network เป็นอย่างมาก มี Lifestyle ที่ค่อนเกียวกับ Internet / Social Network เป็นประจำ และชื่นชอบการทำกิจกรรมต่างๆผ่านทาง Internet / Social Network เพราะฉะนั้นโครงการจึงออกแบบกิจกรรมของทางโครงการให้ใช้งานผ่านทาง Internet / Social Network

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การออกแบบ

3.1 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ

3.1.1 แนวคิดเริ่มต้นในการออกแบบ

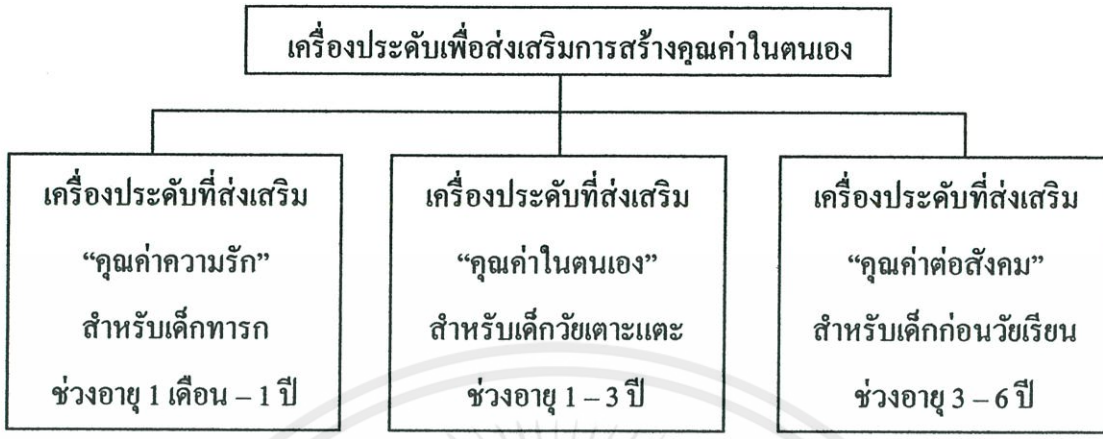
สำหรับเครื่องประดับในโครงการนี้เครื่องประดับมีหน้าที่เปรียบเสมือนเครื่องหมายแทนใจจากผู้ที่มอบให้ เป็นเสมือนสิ่งที่เก็บเรื่องราวความทรงจำในอดีตและเป็นตัวแทนของความภาคภูมิใจเปรียบได้กับมรดกอันมีค่า

เครื่องประดับในโครงการนี้ สามารถใช้เป็นเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเองจากความรักที่คนในครอบครัวมอบให้ การกำหนดรูปแบบของเครื่องประดับจึงพิจารณาตามความเหมาะสมของแต่ละช่วงวัย โดยการออกแบบจะเน้นไปที่การให้คุณค่าในเชิงความหมายผ่านรูปทรง รูปภาพ สัญลักษณ์หรือข้อความ ทุกๆ ชิ้นงานเครื่องประดับในแต่ละช่วงวัยของเด็ก จะสื่อถึงการส่งเสริมให้พ่อ แม่ และลูกได้มีปฏิสัมพันธ์กันและปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่ที่ควรจะเป็นอย่างเหมาะสม เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและตระหนักถึง “การเห็นคุณค่าความรัก” “คุณค่าในตนเอง” และ “คุณค่าต่อสังคม” ของเด็ก แม้ว่าเครื่องประดับเหล่านี้จะถูกทำให้เพื่อพ่อ แม่ และลูก แต่จุดประสงค์หลักของการออกแบบก็เพื่อส่งเสริมให้ลูกมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ เติบโตเป็นคนดีที่มีคุณค่าของสังคมและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข จากการเห็นคุณค่าในตนเองที่บ่มเพาะจากความรักของคนในครอบครัว

จากการวิเคราะห์เครื่องประดับในแต่ละช่วงวัยจะถูกออกแบบให้เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการการรับรู้และบทบาทหน้าที่ของเด็กที่พึงเรียนรู้ในแต่ละช่วงวัยเป็นหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการออกแบบจะแบ่งช่วงอายุของเด็กออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

แนวคิดในการออกแบบเครื่องประดับที่สื่อสารถึงการส่งเสริมการสร้าง "คุณค่าความรัก" สำหรับแรกเกิด – 1 ปี

ช่วงวัยทารก : ในช่วงวัยนี้เป็นช่วงการปรับตัวของเด็กที่เกิดใหม่ให้สามารถใช้ชีวิตอยู่บนโลกใบนี้ได้ โดยการเติบโตของเด็กที่สมบูรณ์นั้นต้องอาศัยการดูแลอย่างใกล้ชิดจากคนในครอบครัว แต่การดูแลนั้นต้องอยู่บนฐานของความพอดี นั่นคือ ไม่ตามใจเด็กจนเกินไป และไม่ตามใจตนเองจนเกินไป อีกทั้งการคาดหวังในตัวเด็กต้องปรับทัศนคติให้ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อทำให้เกิดความสุขที่แท้จริงจากการเห็น "คุณค่าของความรัก" ผลักดันให้เกิดเด็กที่เติบโตขึ้นจากความรักของทุกคนในครอบครัว ทำให้เมื่อโตขึ้นเด็กสามารถผ่าฟันอุปสรรคต่างๆไปได้ เพราะรู้ว่าตนไม่ได้อยู่บนโลกใบนี้เพียงคนเดียว ยังมีคนในครอบครัวที่รักและเป็นที่พึ่งพิงให้ยึดเหนี่ยวจิตใจและคอยสนับสนุนอยู่

ดังนั้นแนวคิดในการออกแบบเครื่องประดับในช่วงนี้ จึงมีจุดประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึง "คุณค่าความรัก" การมีทัศนคติในความรักที่ถูกต้องของพ่อ แม่ และคนในครอบครัว อีกทั้งการทำให้เด็กมีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจรู้ว่าตนเป็นที่รักเป็นศูนย์รวมดวงใจของคนในครอบครัว

แนวคิดในการออกแบบเครื่องประดับที่สื่อสารถึงการส่งเสริมการสร้าง "คุณค่าในตนเอง" สำหรับแรกเกิด – 3 ปี

ช่วงวัยเตาะแตะ : ในช่วงวัยนี้เด็กเริ่มมีความรู้ความเข้าใจโลกมากขึ้น สามารถรับรู้และสื่อสารกับผู้ดูแลได้ในเรื่องเชิงรูปธรรม เพราะฉะนั้นเด็กวัยนี้ควรเรียนรู้ถึงการเห็นคุณค่าที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ที่มีร่างกายและสติปัญญาที่สมบูรณ์พร้อมกว่าสัตว์อื่น ซึ่งพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่งเสริมให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในสิ่งต่างๆ ที่กระทำลงไปอย่างถูกต้อง เพราะการสนับสนุนจากพ่อแม่มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้ลูก "เห็นคุณค่าในตนเอง" ที่เริ่มจากความภาคภูมิใจในการกระทำของตนในสิ่งเล็กๆ น้อยๆ แต่จะค่อยๆ สั่งสมให้ลูกเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้กล้าที่จะเผชิญหน้ากับความสุขและความทุกข์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถผ่านอุปสรรคต่างๆ ในชีวิตไปได้ อย่างมีความสุข

ดังนั้นแนวคิดในการออกแบบเครื่องประดับในช่วงนี้ จะมีจุดประสงค์เพื่อให้เห็นถึง "คุณค่าในตนเอง" ของเด็ก ที่เกิดจากความภาคภูมิใจและความเชื่อมั่นในตนเอง โดยมีผู้ใหญ่โดยเฉพาะพ่อแม่เป็นตัวแปรสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็ก เพราะเด็กต้องการการยอมรับจากคนใกล้ชิดในการกระทำต่างๆ ของตน และการที่เด็กจะเติบโตเป็นคนที่สมบูรณ์ได้นั้นต้องอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กจากทุกคนในครอบครัว มาส่งเสริมให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเองมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

แนวคิดในการออกแบบเครื่องประดับที่สื่อสารถึงการส่งเสริมการสร้าง "คุณค่าต่อสังคม" สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี

ช่วงก่อนวัยเรียน : ในช่วงวัยนี้เป็นช่วงที่ลูกต้องการปรับตัวเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงในการเข้าสู่สังคมใหม่ จากสังคมที่บ้านไปสู่สังคมที่โรงเรียน เพราะฉะนั้นในช่วงวัยนี้ควรส่งเสริมให้เด็กรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนที่พึงปฏิบัติในสังคมใหม่ และบทบาทหน้าที่ที่ควรปฏิบัติตามเพศของตนเอง เข้าใจความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชาย เข้าใจการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมกับเพศตรงข้าม เพื่อการอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งวิธีการสอนที่ดีที่สุดสำหรับเด็กในวัยนี้ คือ การที่เด็กเรียนรู้จากต้นแบบ นั่นคือ พ่อ แม่ และรวมถึงคนใกล้ชิดในครอบครัวด้วย เพราะฉะนั้นพ่อ แม่ และคนใกล้ชิด ควรปฏิบัติตนให้เหมาะสมสำหรับเป็นต้นแบบที่ดีของลูก และคอยชี้นำแนวทางการดำเนินชีวิต ให้คำแนะนำสั่งสอนในสิ่งที่ถูกที่ควร และการที่เด็กรู้จักปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่ของตนในวัยนี้ จะส่งผลให้เป็นการปูพื้นฐานการรู้จักรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนที่พึงปฏิบัติต่อสังคมในอนาคตอีกด้วย ทำให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มี "คุณค่าตนสังคม" สืบต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นแนวคิดในการออกแบบเครื่องประดับในช่วงนี้ จะมีจุดประสงค์เพื่อให้เห็นถึง "คุณค่าต่อสังคม" ในการปฏิบัติตนให้เหมาะสมตามบทบาทหน้าที่ของเด็กตามเพศของตนเองเพื่อ

การอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยมีต้นแบบการปฏิบัติตนมาจากบุคคลใกล้ชิดภายในครอบครัว โดยเฉพาะพ่อแม่

3.1.2 การจัดชุดเครื่องประดับในโครงการ แบ่งได้ดังนี้

3.1.2.1 เครื่องประดับสำหรับแรกเกิด – 1 ปี แบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ

ประเด็นที่ 1 เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามาก

โดยเครื่องประดับในประเด็นนี้จะออกแบบเป็นเครื่องประดับข้อเท้าสำหรับเด็ก เช่น กำไลข้อเท้า สร้อยข้อเท้า เพราะตำแหน่งบริเวณ "ข้อเท้า" มีความเหมาะสมมากที่สุด เพราะเป็นตำแหน่งที่ปลอดภัยสำหรับเด็กมากที่สุด เนื่องจากเด็กในวัยนี้ชอบเอาของเข้าปากซึ่งตำแหน่งนี้เด็กไม่สามารถเอาเข้าปากได้ และเป็นตำแหน่งที่ไม่สามารถไปขีดข่วนหน้าเด็กได้

เพื่อใช้เครื่องประดับเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจเมื่อโตแล้วมีปัญหาจะได้รู้ว่ามีคนที่รัก และให้กำลังใจอยู่เสมอเป็นการแสดงออกถึงคุณค่าความรักที่คนในครอบครัวมอบให้ อีกทั้งยังเป็นเครื่องเก็บความทรงจำในอดีต เพราะเด็กในวัยนี้สมองยังพัฒนาไม่เต็มที่ ทำให้ไม่สามารถจำเรื่องราวความรู้สึกดีๆ ในช่วงนี้ได้

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่มีทัศนคติในความรักลูกอย่างถูกต้อง

โดยเครื่องประดับในประเด็นนี้จะออกแบบเป็นเครื่องประดับที่ไม่ได้ติดอยู่บนร่างกายสำหรับพ่อแม่ เช่น ที่ติดกระเป๋า หรือพวงกุญแจ เพราะตำแหน่งนี้มีความเหมาะสมมากที่สุดต่อการใช้งานของพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในวัยทารก เนื่องจากการเลี้ยงดูลูกในวัยนี้พ่อแม่จะใกล้ชิดกับลูกมาก เช่น การอุ้ม การให้นม ฯลฯ เพราะฉะนั้นตำแหน่งที่ไม่ใช่บนร่างกายจึงไม่เป็นอันตรายและปลอดภัยกับเด็กมากที่สุด

เพื่อส่งเสริมให้พ่อแม่เข้าใจการแสดงออกถึงความรักและความคาดหวังที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ลูกไม่ใช่ที่พ่อแม่ เพราะความคาดหวังของพ่อแม่มักไม่มีที่สิ้นสุด สิ่งที่พ่อแม่ควรคาดหวังคือ "คาดหวังให้ลูกเป็นคนดี ไม่ใช่คนเก่ง" และพึงพิจารณาถามตัวเองอยู่เสมอว่า "อะไร คือ ความสุขที่แท้จริง" อีกทั้งพ่อแม่ยังมีหน้าที่คอยชี้นำเป้าหมายให้ลูกดำเนินชีวิตไปในทางที่ถูกและเหมาะสมตามวัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

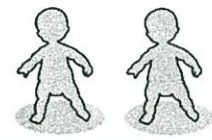
ตารางที่ 3.1 ตารางสรุปรวมประเด็นการออกแบบ สำหรับเด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี

ตารางสรุปข้อมูลการออกแบบ

Infant (1 month - 1 year old)

"คุณค่าความรัก"

สำหรับเด็กหญิง 1 ชุด และเด็กชาย 1 ชุด
(โดยเครื่องประดับ 1 ชุด ประกอบด้วยของลูก 1 ชิ้น และของพ่อแม่ 1 ชิ้น)

ประเด็นการออกแบบ	ประเด็นที่ 1 เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกรู้ว่าลึกๆที่รักเค้ามาก	ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่มีทัศนคติในความรักลูกอย่างถูกต้อง
1. ผู้ใช้งานเครื่องประดับ	- ลูก	- แม่หรือพ่อ
2. จำนวน	- 1 ชิ้น (2 แบบ สำหรับเด็กหญิง 1 แบบ และเด็กชาย 1 แบบ)	- 1 ชิ้น (1 แบบ ใช้ได้ทั้งพ่อและแม่ (Unisex))
3. ตำแหน่งการใช้งาน	- ข้อเท้า	- ที่ไม่ใช่บนร่างกาย (เพื่อไม่ให้ทำอันตรายกับลูกขณะใช้งาน)
4. ประเภทเครื่องประดับ	- กำไลข้อเท้าหรือสร้อยข้อเท้า	- ที่ติดกระเป๋าหรือพวงกุญแจ
5. วัสดุ	- เงิน ประกอบกับวัสดุอื่นที่ปลอดภัยกับเด็ก	- เงิน ประกอบกับวัสดุอื่น เช่น ไม้ ยาง ผ้า พลาสติก ฯลฯ
6. วิธีการใช้งาน	- เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจและมีความสัมพันธ์กับของพ่อแม่ - อนาคตสามารถเปลี่ยนการใช้งานมาเป็นเครื่องประดับข้อมือ	- เป็นเครื่องเตือนสติและมีความสัมพันธ์กับของลูก - ใช้ประกอบกับชิ้นงานของพ่อแม่ในช่วงอายุต่อไปได้
7. การขาย	ขายรวมชุดเดียวกัน	
8. ผู้ซื้อ	- ปู่ ย่า ตา ยาย ผู้ใหญ่ในครอบครัว	
9. สถานที่ขาย	- เน้นขายในร้านค้าที่ตั้งอยู่ภายในโรงพยาบาล	
10.ราคาขาย	- ประมาณ 1,000 - 10,000 บาท	
11.วาระการมอบของขวัญ	- ของรับขวัญต้อนรับสมาชิกใหม่ของครอบครัว	- ของขวัญแสดงความยินดีที่ให้กำเนิดสมาชิกใหม่ในครอบครัว
12.บรรจุภัณฑ์	รวมเป็นชุดเดียวกัน	
	- ใช้เก็บเครื่องประดับ - คู่มือแนะนำการใช้เครื่องประดับเพื่อส่งเสริมคุณค่าความรัก - บันทึกความทรงจำ เช่น คำอวยพร พัฒนาการ ฯลฯ	

3.1.2.2 เครื่องประดับสำหรับแรกเกิด – 3 ปี แบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง

เครื่องประดับในประเด็นนี้จะออกแบบเป็นเครื่องประดับคอสำหรับเด็ก เช่น สร้อยคอ เพราะตำแหน่งบริเวณ "คอ" มีความเหมาะสมมากที่สุด แต่ต้องเลือกใช้สร้อยคอแบบสั้นเพื่อป้องกันให้เด็กไม่สามารถเอาเข้าปากได้ และป้องกันไม่ให้เด็กดึงสร้อยขาดเพราะมือของเด็กจะเอื้อมมาจับไม่ถนัด

เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความภาคภูมิใจในตนเอง โดยเริ่มจากเรื่องเล็กๆน้อยๆ สั่งสมจนเกิดเป็นความเชื่อมั่นในตนเอง และทำให้เกิดทัศนคติของ "การเห็นคุณค่าในตนเอง" ส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมที่กล้าเผชิญหน้ากับสิ่งแปลกใหม่ มีเกราะป้องกันตัวเองจากปัญหาต่างๆ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพ่อแม่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้เกิดความรู้สึกนี้ขึ้น เพราะโดยพื้นฐานลูกต้องการการยอมรับจากพ่อแม่และคนใกล้ชิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ซึ่งเป็นพื้นฐานการสร้างความมั่นใจในตัวเด็ก

เครื่องประดับในประเด็นนี้จะออกแบบเป็นเครื่องประดับประเภทจี้ ที่ผู้สามารถเลือกรูปแบบการใช้งานได้ ทั้งแบบเป็นจี้สร้อยคอ และจี้ห้อยเป็นพวงกุญแจ สำหรับแม่เพราะแม่เป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดลูกในช่วงวัยนี้มากที่สุด และตำแหน่งของเครื่องประดับที่คอและพวงกุญแจมีความเหมาะสมที่สุด เพราะเป็นตำแหน่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่ายจากคนรอบข้าง เพื่อใช้สื่อสารกับคนในรอบข้างให้ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก

เพื่อส่งเสริมให้คนในครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กนั้นจะเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับเด็ก เด็กจะกล้าพูด กล้าแสดงออก และกล้าปรึกษาปัญหา ผู้ใหญ่จะต้องใส่ใจแม้แต่เรื่องเล็กๆน้อยๆ และไม่เบื่อหน่ายที่จะตอบคำถามของเด็ก หรือป้อนคำถามให้เด็กเกิดความคิดจินตนาการ

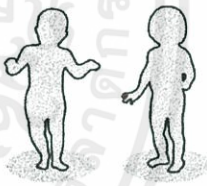
ตารางที่ 3.2 ตารางสรุปรวมประเด็นการออกแบบ สำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี

ตารางสรุปข้อมูลการออกแบบ

Toddler (1-3 years old)

"คุณค่าในตนเอง"

สำหรับเด็กหญิง 1 ชุด และเด็กชาย 1 ชุด
(โดยเครื่องประดับ 1 ชุด ประกอบด้วยของลูก 1 ชิ้น และของพ่อแม่ 1 ชิ้น)

ประเด็นการออกแบบ	ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมให้เด็กเกิดความสามารถมีใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง	ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ซึ่งเป็นพื้นฐานการสร้างความมั่นใจในตัวเด็ก
1. ผู้ใช้งานเครื่องประดับ	- ลูก	- แม่
2. จำนวน	- 1 ชิ้น (2 แบบ สำหรับเด็กหญิง 1 แบบ และเด็กชาย 1 แบบ)	- 1 ชิ้น (1 แบบ สำหรับแม่)
3. ตำแหน่งการใช้งาน	- คอ	- คอ หรือที่ไม่ใช่บนร่างกาย เช่น พวงกุญแจ ฯลฯ
4. ประเภทเครื่องประดับ	- สร้อยคอ ขนาดสั้น	- จี้ ห้อยสร้อยคอ หรือห้อยพวงกุญแจ
5. วัสดุ	- เงิน ประกอบกับวัสดุอื่น เช่น ไม้ ยาง ผ้า พลาสติก ฯลฯ	- เงิน ประกอบกับวัสดุอื่นที่ปลอดภัยกับเด็ก
6. วิธีการใช้งาน	- เป็นอุปกรณ์ส่งเสริมคุณค่าในตนเองและ - เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจเมื่อโต	- เครื่องเตือนสติพ่อแม่คนในครอบครัวเรื่องปฏิสัมพันธ์กับเด็ก - เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกับกิจกรรมสร้างคุณค่าในตนเองของลูก - ใช้ประกอบกับชิ้นงานของพ่อแม่ในช่วงวัยแรกได้
7. การขาย	ขายรวมชุดเดียวกัน	
8. ผู้ซื้อ	- พ่อแม่	
9. สถานที่ขาย	- ขาย Online ขายในห้างสรรพสินค้าและโรงพยาบาล	
10.ราคาขาย	- ประมาณ 1,000 - 10,000 บาท	
11.วาระการมอบของขวัญ	- ของขวัญวันเกิด เช่น ครบขวบปีแรก ฯลฯ	-
12.บรรจุภัณฑ์	รวมเป็นชุดเดียวกัน	
	- ใช้เก็บเครื่องประดับ - คู่มือแนะนำการใช้เครื่องประดับเพื่อส่งเสริมคุณค่าในตนเอง - บันทึกความทรงจำ เช่น ความภาคภูมิใจ ฯลฯ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2.3 เครื่องประดับสำหรับสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี แบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของเด็กเพศหญิงและเพศชายจากต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ

เครื่องประดับในประเด็นนี้จะออกแบบเป็นเครื่องประดับที่ไม่ใช่บนร่างกายสำหรับลูก เช่น ที่ติดกระเป๋านักเรียน เพราะเป็นตำแหน่งที่เหมาะสมในกรณีที่เด็กต้องไปโรงเรียนหรือเนอสเซอรี่ เนื่องการใส่เครื่องประดับบนร่างกายจะผิดกฎระเบียบของโรงเรียน เพราะฉะนั้นจึงเลือกตำแหน่งที่การใช้งานที่ไม่ใช่บนร่างกาย เช่น เครื่องประดับกระเป๋านักเรียน เพื่อใช้บ่งบอกความเป็นเจ้าของ เนื่องจากกระเป๋านักเรียนทั่วไปมักมีรูปแบบที่เหมือนกัน

จากหลักการของซิกมันด์ ฟรอยด์ กล่าวว่า เด็กผู้หญิงวัยนี้จะมีจิตใต้สำนึกที่แอบชอบพ่อ จึงมีพฤติกรรมเลียนแบบแม่เพราะแม่เป็นคนที่พ่อรัก และเด็กผู้ชายจะแอบชอบแม่จึงมีพฤติกรรมเลียนแบบพ่อเพราะพ่อเป็นคนที่แม่รัก เพราะฉะนั้น “ต้นแบบ” จึงมีความสำคัญมากถ้าเด็กมีต้นแบบที่ดีก็จะมีพฤติกรรมดี รู้จักปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ตามเพศของตนอย่างเหมาะสม จากการเรียนรู้จากต้นแบบ แต่ถ้าต้นแบบไม่ดีเด็กก็จะมีพฤติกรรมไม่ดีตามไปด้วย และอาจจะมีปัญหาด้านการผิดเพศหรือลักเพศได้

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก

เครื่องประดับในประเด็นนี้จะออกแบบเป็นเครื่องประดับนิ้วมือ เช่น แหวน สำหรับพ่อและแม่ ที่มีรูปแบบแตกต่างกันตามบทบาทหน้าที่ตามเพศของตน และตำแหน่งเครื่องประดับนิ้วมือมีความเหมาะสมที่สุด เพราะเป็นตำแหน่งที่ผู้ใช้งานสามารถสังเกตเห็นได้ง่าย เพื่อใช้เป็นเครื่องเตือนสติพ่อแม่ในการเป็นตนแบบที่ดี

การปฏิบัติตนเป็น “ต้นแบบ” ที่ดีของลูกมีความสำคัญกับการแสดงออกทางพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างยิ่ง เพราะพ่อจะเป็นต้นแบบให้ลูกในลักษณะของมาสคูลินิตี้ (Masculinity) คือ ความเข้มแข็ง อดทน หนักแน่น และมีอำนาจ ในขณะที่แม่จะให้ความเป็นเฟมินินนิตี้ (Femininity) คือ ความนุ่มนวล อ่อนหวาน ประนีประนอม มากกว่า เด็กๆ ต้องการทั้งความเป็นพ่อและความเป็นแม่เพื่อเรียนรู้การสร้างและรักษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและเพศหญิง และควรได้ต้นแบบทั้งสองอย่างในอัตราที่สมดุลกันพัฒนาจึงจะสมบูรณ์ อีกทั้งจากหลักการทางวิทยาศาสตร์ด้านสมอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่อง “เซลล์กระจกเงา” เป็นเซลล์ชนิดหนึ่งในสมองของคนเรามีหน้าที่ทำความเข้าใจกับท่าทีของผู้อื่นด้วยการเลียนแบบ(Imitation)ในสมอง แล้วนำความเข้าใจนั้นมาปรับเป็นนิสัยหรือบุคลิกภาพของตนเอง เพราะฉะนั้นพ่อแม่จึงควรมีความตระหนักในการเป็นต้นแบบที่ดีให้แก่ลูก และมีความตระหนักในการป้องกันต้นแบบที่ไม่ดีให้ห่างจากลูก

ตารางที่ 3.3 ตารางสรุปรวมประเด็นการออกแบบ สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี

ตารางสรุปข้อมูลการออกแบบ

Preschool age (3-6 years old)

“คุณค่าต่อสังคม”

สำหรับเด็กหญิง 1 ชุด และเด็กชาย 1 ชุด
(โดยเครื่องประดับ 1 ชุด ประกอบด้วยของลูก 1 ชิ้น และของพ่อหรือแม่ 1 ชิ้น
ซึ่งชุดเครื่องประดับของเด็กหญิงใช้คู่กับของแม่ และของเด็กชายใช้คู่กับของพ่อ)

ประเด็นการออกแบบ	ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของเด็กเพศชายและเพศหญิงจากต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ	ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก
1. ผู้ใช้งานเครื่องประดับ	- ลูก	- แม่หรือพ่อ (ต้นแบบของลูก)
2. จำนวน	- 1 ชิ้น (2 แบบ สำหรับเด็กหญิง 1 แบบ และเด็กชาย 1 แบบ)	- 2 ชิ้น (2 แบบ สำหรับแม่ 1 แบบ และพ่อ 1 แบบ)
3. ตำแหน่งการใช้งาน	- ที่ไม่ใช่บนร่างกาย	- นิ้ว (เป็นตำแหน่งที่ผู้ใช้งานสามารถสังเกตุเห็นได้ง่าย)
4. ประเภทเครื่องประดับ	- ที่ติดหรือห้อยกระเป๋า	- แหวน
5. วัสดุ	- เงิน ประกอบกับวัสดุอื่น เช่น ไม้ ยาง ผ้า พลาสติก ฯลฯ	- เงิน ประกอบกับวัสดุอื่น เช่น ไม้ ยาง ผ้า พลาสติก ฯลฯ
6. วิธีการใช้งาน	- เป็นเครื่องเตือนสติและมีความสัมพันธ์กับของพ่อแม่ - ใช้ประกอบกับกิจกรรมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของลูก - ใช้บ่งบอกความเป็นเจ้าของของสิ่งที่ไปประดับอยู่	- เป็นเครื่องเตือนสติและมีความสัมพันธ์กับของลูก - ใช้ประกอบกับกิจกรรมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของลูก - ส่งเสริมการเป็นต้นแบบที่ดีของแม่และพ่อ
7. การขาย	ขายรวมชุดเดียวกัน (ตอนซื้อลูกสามารถเลือกปรับเปลี่ยนบางชิ้นส่วนได้เอง)	
8. ผู้ซื้อ	- พ่อ แม่	
9. สถานที่ขาย	- ขาย Online และขายในห้างสรรพสินค้า	
10.ราคาขาย	- ประมาณ 1,000 - 5,000 บาท	
11.วาระการมอบของขวัญ	- ของขวัญวันเกิด	-
12.บรรจุภัณฑ์	รวมเป็นชุดเดียวกัน - ใช้เก็บเครื่องประดับ และเป็นคู่มือแนะนำการใช้เครื่องประดับเพื่อส่งเสริมคุณค่าต่อสังคม - เป็นนิทานส่งเสริมให้ลูกปฏิบัติตนให้มีคุณค่าของสังคม - บันทึกความทรงจำ เช่น ความประทับใจในต้นแบบ ฯลฯ	

3.1.2.4 สรุปได้ว่า เครื่องประดับสำหรับแต่ละช่วงอายุจะถูกจัดขายแบบเป็นชุดที่ประกอบด้วยชิ้นงานเครื่องประดับของลูกและชิ้นงานเครื่องประดับของพ่อแม่ เพราะการพัฒนาทางความคิดของเด็กในช่วงวัยนี้ในเรื่องการเห็นคุณค่าในด้านต่างๆนั้น คนที่ใกล้ชิดกับเด็กจะมีอิทธิพลอย่างสูงในการผลักดันค่านิยมทางความคิดของเด็ก ด้วยเหตุดังกล่าวเครื่องประดับจึงต้องทำหน้าที่ส่งเสริมการปลูกจิตสำนึกให้กับเด็กและคนใกล้ชิดไปในเวลาเดียวกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับตัวเด็กเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 แบบร่าง

3.2.1 การแทนค่าเปรียบเทียบเชิงรูปธรรมแทน “ลูก” เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบ

3.2.1.1 ลูกเปรียบได้กับอะไร

1) ต้นไม้ (ต้นกล้า)

- ต้องการการดูแลและความเอาใจใส่จากผู้เลี้ยงดูให้เติบโต
- สร้างสีสัน ให้ความร่มรื่น มีชีวิตชีวา
- มีการเติบโต และเปลี่ยนแปลง
- ให้ดอกผลเมื่อเติบโต

2) โลก

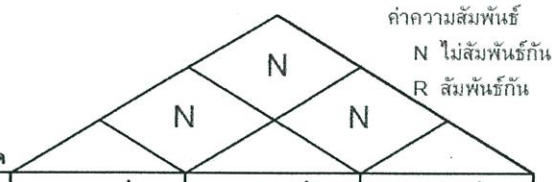
- เป็นที่พัก โลกคือที่พักกาย ลูกคือที่พักใจ
- เราสร้างโลกผ่านการสร้างลูก (คำกล่าวของคุณแทนคุณ จิตต์อิสระ)
- ต้องดูแลเอาใจใส่

3) ดวงอาทิตย์

- ดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลางของจักรวาล ลูกเป็นศูนย์กลางของคนในครอบครัว
- เป็นสิ่งที่อยู่เหนือการควบคุม
- มีพลังยิ่งใหญ่ มีอิทธิพลที่ผู้ที่อยู่ใกล้
- ดวงดาวโคจรรอบดวงอาทิตย์ คนในครอบครัวให้ความสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.4 ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกรูปแบบการนำรูปธรรมมาเปรียบเทียบแทน “ลูก”

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

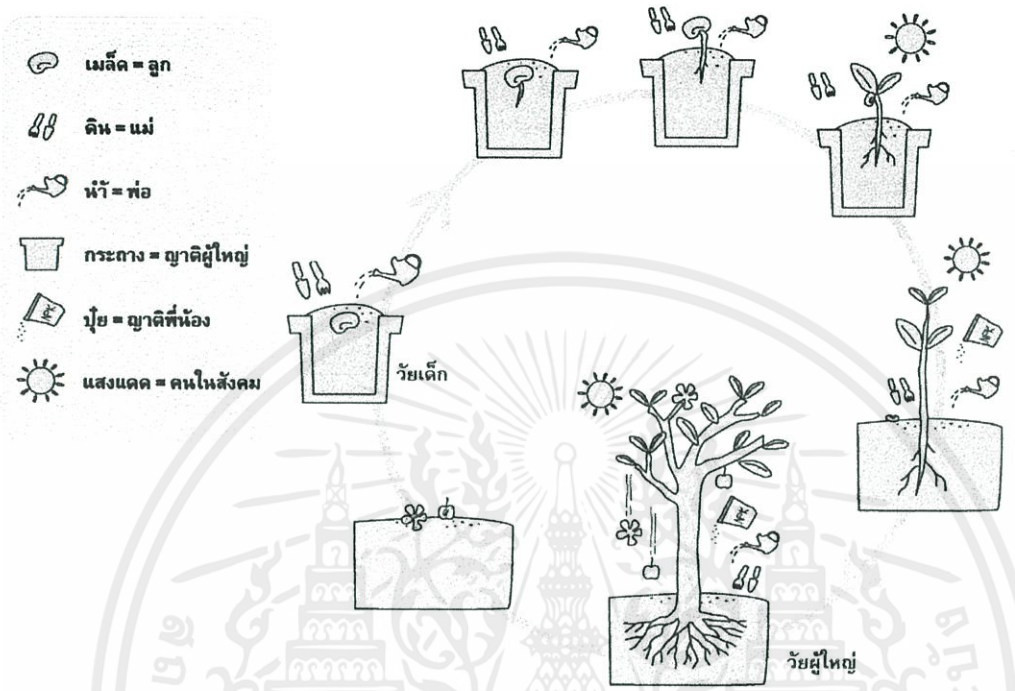
เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	ตัวเลือกที่ 1 “ต้นไม้(ต้นกล้า)” 	ตัวเลือกที่ 2 “โลก” 	ตัวเลือกที่ 3 “ดวงอาทิตย์”
1. ความหมายมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบ	3	5 (15)	2 (6)	3 (9)
2. รูปแบบมีความสอดคล้องกับการนำไปปรับใช้ร่วมกับแนวทางการออกแบบได้	2	4 (8)	3 (6)	1 (2)
3. รูปแบบมีความเหมาะสมกับการนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย	2	3 (6)	4 (8)	1 (2)
4. รูปแบบมีความน่าสนใจสามารถนำไปพัฒนาปรับใช้กับการออกแบบได้หลากหลาย	2	5 (10)	2 (4)	1 (2)
5. มีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	5 (5)	4 (4)	3 (3)
คะแนนรวม	10	49% (44)	31% (28)	20% (18)

จากตารางที่สรุปได้ว่า เลือก “ต้นไม้(ต้นกล้า)” มาใช้เป็นการแทนค่าเปรียบเทียบเชิงรูปธรรมแทน “ลูก”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.2 เปรียบเทียบความหมายของลูกกับต้นไม้(ต้นกล้า)

1) วัฏจักรของพืช = วัฏจักรของครอบครัว

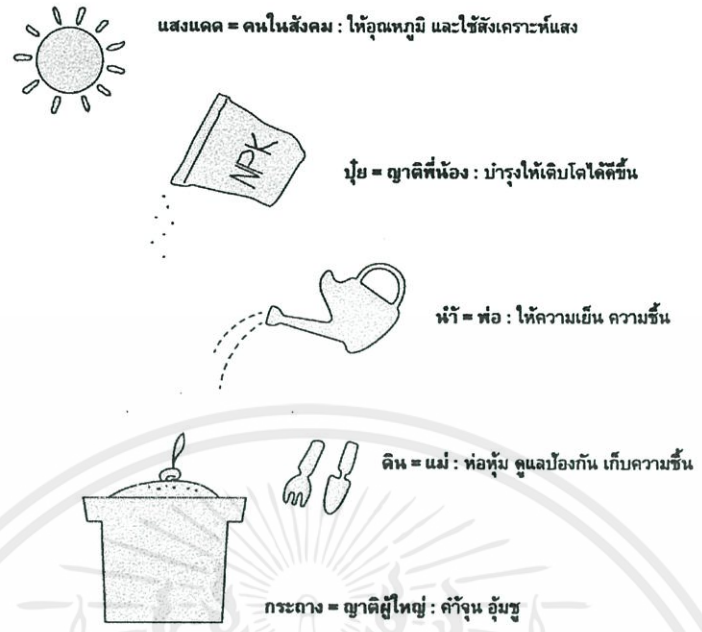

ภาพที่ 3.1 วัฏจักรของพืช = วัฏจักรของครอบครัว

2) การเลี้ยงดูเด็ก = การปลูกต้นไม้

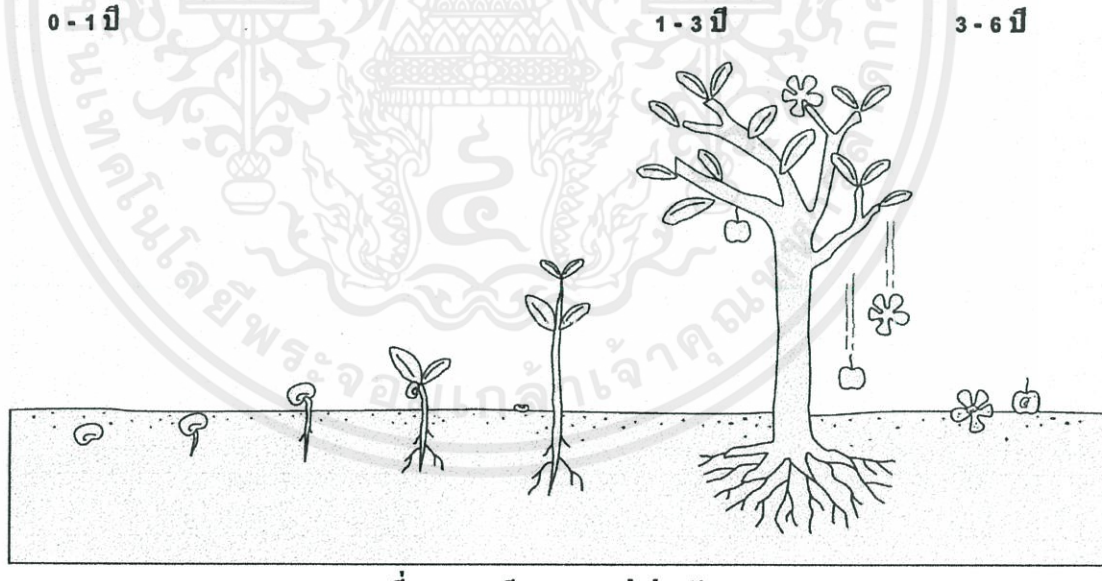
"การเลี้ยงเด็ก" ก็เหมือนกับ "การปลูกต้นไม้" : การดูแลต้นไม้ให้เติบโตสมบูรณ์นั้นต้องอาศัยปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัวมาเป็นองค์ประกอบ ในสัดส่วนที่พอเหมาะ เช่น ดิน น้ำ แสงแดด และปุ๋ย ฯลฯ ซึ่งก็เหมือนกับการดูแลเด็กที่ต้องอาศัยปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่างๆมากมายเพื่อให้เด็กเติบโตขึ้นอย่างสมบูรณ์พร้อมในทุกๆ ด้าน ซึ่งปัจจัยแวดล้อมที่สำคัญสำหรับเด็กนั่นก็คือ การดูแลจากคนในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา ฯลฯ และอีกส่วนที่สำคัญคือ สังคมที่ขัดเกลาให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นทั้งอุปสรรคและแรงส่งเสริม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2 การเลี้ยงดูเด็ก = การปลูกต้นไม้

3) การตีความแทนค่าช่วงวัย

ภาพที่ 3.3 การตีความแทนค่าช่วงวัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) การแทนค่าตามเพศลูกหญิงและลูกชาย (ลูก คือ ต้นไม้)

ภาพที่ 3.4 การแทนค่าตามเพศลูกหญิงและลูกชาย

3.2.2 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบ

เครื่องมือในการวิจัย : ใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวมรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้บริโภคด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง คือ แบบสัมภาษณ์ผู้บริโภค : พ่อ แม่ ที่มีลูก

โดยมีผลตามประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) แบบสอบถามผู้บริโภค : พ่อ แม่ ที่มีลูก (ผู้เลี้ยงดูและผู้ซื้อของขวัญให้ลูก)

ตอนที่ 1 : ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

จากการสุ่มสำรวจกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ เป็นคุณแม่ ร้อยละ 76 ช่วงอายุจะอยู่ที่ 35 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นช่วงอายุของคนในวัยทำงาน คิดเป็นร้อยละ 42 ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี และปริญญาโทหรือมากกว่า คิดเป็นร้อยละ 40 โดยอาชีพปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 48 มีรายได้ส่วนใหญ่อยู่ที่ 45,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 28 สถานภาพทางครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 84 และส่วนใหญ่มีลูก 2 คน คิดเป็นร้อยละ 53 ส่วนใหญ่มีญาติผู้ใหญ่สนิทที่ยังมีชีวิตอยู่ (เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ฯลฯ) จำนวน 1 คน และ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 28

โดยแบบสอบถามนี้จะสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 75 คน แบ่งตามช่วงอายุลูก ดังนี้

- ช่วงอายุลูกแรกเกิด ถึงก่อน 1 ปี จำนวน 25 คน
- ช่วงอายุลูก 1 ปี ถึงก่อน 3 ปี จำนวน 25 คน
- ช่วงอายุลูก 3 ปี ถึงก่อน 6 ปี จำนวน 25 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ
(ช่วงอายุเด็กแรกเกิดถึงก่อน 1 ปี)

1. แนวทางใดที่คุณคิดว่าจะใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกของคุณรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามากนั่นคือ พ่อแม่ และคนในครอบครัว เพื่อให้เค้าเห็น "คุณค่าความรัก" ทำให้เมื่อเค้าเติบโตขึ้นสามารถเผชิญกับปัญหาต่างๆ และผ่านพ้นไปได้ด้วยกำลังใจจากพ่อแม่ และคนในครอบครัว

- แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ "ลูกสาว" ดังแสดงในตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 แสดงแนวทางที่ใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกของคุณรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามาก

ตัวเลือก	เปอร์เซ็นต์	จำนวน
การทำให้ลูกรู้ว่าลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว	24%	6
การทำให้ลูกรู้ว่าลูกเติบโตขึ้นด้วยการดูแลประคับประคองอย่างใกล้ชิดด้วยความรักอ้น บริสุทธิ์จากคนในครอบครัว	64%	16
การทำให้ลูกรู้ว่า ลูก คือ ความหวังของคนในครอบครัว เป็นคนที่ครอบครัวฝากความหวัง ไว้อยากเห็นเค้าเติบโตขึ้นอย่างมีความสุขและสมบูรณ์	12%	3

- แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ "ลูกชาย" ดังแสดงในตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 แสดงแนวทางที่ใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกของคุณรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามาก

ตัวเลือก	เปอร์เซ็นต์	จำนวน
การทำให้ลูกรู้ว่าลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว	24%	6
การทำให้ลูกรู้ว่าลูกเติบโตขึ้นด้วยการดูแลประคับประคองอย่างใกล้ชิดด้วยความรักอ้น บริสุทธิ์จากคนในครอบครัว	44%	11
การทำให้ลูกรู้ว่า ลูก คือ ความหวังของคนในครอบครัว เป็นคนที่ครอบครัวฝากความหวัง ไว้อยากเห็นเค้าเติบโตขึ้นอย่างมีความสุขและสมบูรณ์	32%	8

2. แนวทางใดที่คุณคิดว่าสามารถส่งเสริมให้พ่อแม่อย่างเช่นคุณมีทัศนคติในความรักลูกอย่างถูกต้องได้ ตามแบบฉบับพ่อแม่ที่ดี (ซึ่งปัจจุบันพ่อแม่หลายคนรักลูกแบบผิดๆ ตั้งความหวังตามความต้องการของตนเพียงอย่างเดียว คืออยากให้ลูกต้องเก่งต้องรวยมากจนเกินไป จนลืมถามความต้องการที่แท้จริงของลูก ทำให้เด็กขาดความสุขที่สมวัย)

เอกสารนี้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ
(ช่วงอายุลูก 1 ปีถึงก่อน 3 ปี)

1. แนวทางใดที่คุณคิดว่าสามารถใช้ส่งเสริมให้ลูกของคุณเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเองได้ เพื่อทำให้ลูกเห็นถึง "คุณค่าในตนเอง" จากการที่ลูกเกิดความภาคภูมิใจในความพยายามของตน และมีความมั่นใจว่าสิ่งที่ทำนั้นดีแล้ว

- แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ "ลูกสาว" ดังแสดงในตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7 แสดงแนวทางที่ใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกของคุณเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเองได้

ตัวเลือก	เปอร์เซ็นต์	จำนวน
ใช้วิธีการให้ลูกสะสมรางวัลความภาคภูมิใจ โดยมีพ่อแม่เป็นผู้ตัดสินให้รางวัลและคำชม เช่น ถ้าลูกสามารถตักอาหารกินได้เอง เดินได้ สวัสดีผู้ใหญ่ ฯลฯ พ่อแม่จะให้คำชมและให้ แต้มดาวเป็นรางวัลสะสม	48%	12
ใช้วิธีการบันทึกคำชม โดยการบันทึกคำชมของพ่อแม่ให้กับลูกในเรื่องที่ลูกทำให้พ่อแม่ รู้สึกภาคภูมิใจในเรื่องเล็กๆน้อยๆ เช่น การตักอาหารกินได้เอง เดินได้ สวัสดีผู้ใหญ่ ฯลฯ	24%	6
ใช้วิธีการเลื่อนขั้นความภาคภูมิใจ โดยพ่อแม่เป็นผู้ตัดสินเลื่อนขั้นให้ลูกเมื่อเค้าทำความ ภาคภูมิใจให้เล็กๆน้อยๆ เช่น ตักข้าวกินเองได้ เดินได้ สวัสดีผู้ใหญ่ ฯลฯ คล้ายวิธีการ ประดับยศให้ลูกเพื่อทำให้เค้ารู้ว่าการกระทำของเค้าได้รับการยอมรับจากพ่อแม่	28%	7

- แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ "ลูกชาย" ดังแสดงในตารางที่ 3.8

ตารางที่ 3.8 แสดงแนวทางที่ใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกของคุณเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเองได้

ตัวเลือก	เปอร์เซ็นต์	จำนวน
ใช้วิธีการให้ลูกสะสมรางวัลความภาคภูมิใจ โดยมีพ่อแม่เป็นผู้ตัดสินให้รางวัลและคำชม เช่น ถ้าลูกสามารถตักอาหารกินได้เอง เดินได้ สวัสดีผู้ใหญ่ ฯลฯ พ่อแม่จะให้คำชมและให้ แต้มดาวเป็นรางวัลสะสม	44%	11
ใช้วิธีการบันทึกคำชม โดยการบันทึกคำชมของพ่อแม่ให้กับลูกในเรื่องที่ลูกทำให้พ่อแม่ รู้สึกภาคภูมิใจในเรื่องเล็กๆน้อยๆ เช่น การตักอาหารกินได้เอง เดินได้ สวัสดีผู้ใหญ่ ฯลฯ	20%	5
ใช้วิธีการเลื่อนขั้นความภาคภูมิใจ โดยพ่อแม่เป็นผู้ตัดสินเลื่อนขั้นให้ลูกเมื่อเค้าทำความ ภาคภูมิใจให้เล็กๆน้อยๆ เช่น ตักข้าวกินเองได้ เดินได้ สวัสดีผู้ใหญ่ ฯลฯ คล้ายวิธีการ ประดับยศให้ลูกเพื่อทำให้เค้ารู้ว่าการกระทำของเค้าได้รับการยอมรับจากพ่อแม่	36%	9

เอกสารนี้สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แนวทางใดที่คุณคิดว่าช่วยส่งเสริมให้พ่อแม่และคนในครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับลูกของคุณได้ ซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับลูกนั้นจะเป็นพื้นฐานการสร้างความมั่นใจให้กับลูก เช่น การที่มีเวลาให้ลูก ทำให้ลูกไว้วางใจ การตอบคำถามหรือถามให้ลูกเกิดจินตนาการ ฯลฯ ดังแสดงในตารางที่3.9

ตารางที่ 3.9 แสดงแนวทางที่เป็นตัวช่วยส่งเสริมให้พ่อแม่และคนในครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับลูกของคุณ

ตัวเลือก	เปอร์เซ็นต์	จำนวน
การส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กด้วยการสื่อสารกับพ่อแม่หรือคนในครอบครัวด้วย "สัญลักษณ์" ที่ใช้ชี้นำแนวทางการปฏิบัติตนให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก	20%	5
การส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กด้วยการสื่อสารกับพ่อแม่หรือคนในครอบครัวด้วย "ข้อความ" ที่ใช้ชี้นำแนวทางการปฏิบัติตนให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก	28%	7
การส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กด้วยการสื่อสารกับพ่อแม่หรือคนในครอบครัวด้วย "ภาพเรื่องราว" ที่ใช้ชี้นำแนวทางการปฏิบัติตนให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก	52%	13

ตอนที่ 4 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ
(ช่วงอายุลูก 3 ปีถึงก่อน 6 ปี)

1. แนวทางใดที่คุณคิดว่าสามารถส่งเสริมให้ลูกของคุณรู้จักบทบาทหน้าที่ตามเพศของตนเองจากการเรียนรู้ต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ ตามหลักการ "การเลียนแบบ" ของซิกมันด์ ฟรอยด์ ที่กล่าวว่าลูกผู้หญิงในวัยนี้จะแอบรักพ่อจึงมีพฤติกรรมเลียนแบบแม่เพราะแม่เป็นคนที่พ่อรัก และลูกผู้ชายในวัยนี้จะแอบรักแม่จึงมีพฤติกรรมเลียนแบบพ่อเพราะพ่อเป็นคนที่แม่รัก

- แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ "ลูกสาว" ดังแสดงในตารางที่ 3.10

ตารางที่ 3.10 แสดงแนวทางที่ให้ลูกของคุณรู้จักบทบาทหน้าที่ตามเพศของตนเองจากการเรียนรู้ต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ

ตัวเลือก	เปอร์เซ็นต์	จำนวน
วิธีการ "สะท้อน" พฤติกรรมจากต้นแบบ ถ้าต้นแบบแม่เป็นเช่นไรลูกสาวก็จะมีพฤติกรรม เป็นเช่นนั้นเหมือนภาพที่สะท้อนจากกระจกเงา	56%	14
วิธีการ "ทาบหรือดำเนินรอยตาม" พฤติกรรมของต้นแบบ ถ้าต้นแบบแม่เป็นเช่นไรลูกสาว ก็จะมีพฤติกรรมเป็นเช่นนั้นเหมือนการเดินตามเส้นทางของรอยเท้าแม่	44%	11
วิธีการ "คัดลอก(Copy & Paste)" พฤติกรรมจากต้นแบบ ถ้าต้นแบบแม่เป็นเช่นไรลูกสาวก็ จะมีพฤติกรรมเป็นเช่นนั้นเหมือนการ Copy & Paste ในคอมพิวเตอร์	0%	0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ “ลูกชาย” ดังแสดงในตารางที่ 3.11

ตารางที่ 3.11 แสดงแนวทางที่ให้ลูกของคุณรู้จักบทบาทหน้าที่ตามเพศของตนเองจากการเรียนรู้ต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ

ตัวเลือก	เปอร์เซ็นต์	จำนวน
วิธีการ "สะท้อน" พฤติกรรมจากต้นแบบ ถ้าต้นแบบพ่อเป็นเช่นไรลูกชายก็จะมีพฤติกรรม เป็นเช่นนั้นเหมือนภาพที่สะท้อนจากกระจกเงา	40%	10
วิธีการ "ทาบหรือดำเนินรอยตาม" พฤติกรรมของต้นแบบ ถ้าต้นแบบพ่อเป็นเช่นไรลูกชาย ก็จะมีพฤติกรรมเป็นเช่นนั้นเหมือนการเดินตามเส้นทางของรอยเท้าแม่	56%	14
วิธีการ "คัดลอก(Copy & Paste)" พฤติกรรมจากต้นแบบ ถ้าต้นแบบพ่อเป็นเช่นไรลูกชายก็ จะมีพฤติกรรมเป็นเช่นนั้นเหมือนการ Copy & Paste ในคอมพิวเตอร์	4%	1

2. แนวทางใดที่คุณคิดว่าสามารถส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก

- แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ “แม่” ดังแสดงในตารางที่ 3.12

ตารางที่ 3.12 แสดงแนวทางที่ใช้เป็นตัวส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก

ตัวเลือก	เปอร์เซ็นต์	จำนวน
ให้แม่เห็นความสำคัญของการเป็นต้นแบบที่ดี จากวิธีการที่ลูกจะสะท้อนพฤติกรรมต่างๆ ที่มาจากแม่	52%	13
ให้แม่เห็นความสำคัญของการเป็นต้นแบบที่ดี จากวิธีการที่พฤติกรรมของแม่จะเป็นสิ่งที่ ชี้นำแนวทางให้ลูกทาบเดินหรือดำเนินรอยตาม	48%	12
ให้แม่เห็นความสำคัญของการเป็นต้นแบบที่ดี จากวิธีการที่ลูกจะคัดลอก(Copy & Paste) พฤติกรรมต่างๆมาจากแม่	0%	0

- แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ “พ่อ” ดังแสดงในตารางที่ 3.13

ตารางที่ 3.13 แสดงแนวทางที่ใช้เป็นตัวส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก

ตัวเลือก	เปอร์เซ็นต์	จำนวน
ให้พ่อเห็นความสำคัญของการเป็นต้นแบบที่ดี จากวิธีการที่ลูกจะสะท้อนพฤติกรรมต่างๆ ที่มาจากพ่อ	44%	11
ให้พ่อเห็นความสำคัญของการเป็นต้นแบบที่ดี จากวิธีการที่พฤติกรรมของพ่อจะเป็นสิ่งที่ ชี้นำแนวทางให้ลูกทาบเดินหรือดำเนินรอยตาม	52%	13
ให้พ่อเห็นความสำคัญของการเป็นต้นแบบที่ดี จากวิธีการที่ลูกจะคัดลอก(Copy & Paste) พฤติกรรมต่างๆมาจากพ่อ	4%	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 5 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดต่อเครื่องประดับ

1. คุณสนใจให้เครื่องประดับเป็นของขวัญให้ลูกหรือไม่

ผลการสำรวจข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายได้ผลลัพท์ว่า สนใจมากที่สุด 12 % สนใจมาก 32 % สนใจปานกลาง 28 % สนใจน้อย 12 % สนใจน้อยที่สุด 16 %

2. สถานที่ที่คุณมักไปซื้อของขวัญให้ลูก(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผลการสำรวจข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายได้ผลลัพท์ว่า ห้างสรรพสินค้า Kids Zone 76 % เคาน์เตอร์เครื่องประดับในห้างสรรพสินค้า 16 % หน้าร้านขายสินค้าเด็กโดยเฉพาะ 28 % ร้านค้าเครื่องประดับ เช่น ร้านทอง ร้านเพชร 40 % ร้านค้าในโรงพยาบาล 8 % และอื่นๆ 4 %

3.2.3 การระดมความคิดในการออกแบบ

จากแนวคิดการออกแบบจึงสามารถสร้างแนวทางการออกแบบได้ ดังนี้

3.2.3.1 เด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี

1) เครื่องประดับสำหรับเด็ก แนวทางการออกแบบ คือ

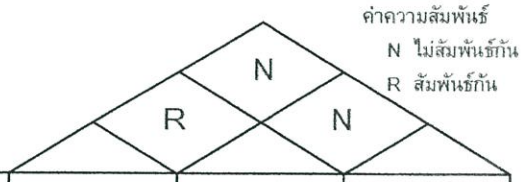
- แนวทางการออกแบบที่ 1 : ลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว
- แนวทางการออกแบบที่ 2 : ลูกเติบโตขึ้นด้วยการดูแลประดับประคองอย่างใกล้ชิดด้วยความรักอันบริสุทธิ์จากคนในครอบครัว
- แนวทางการออกแบบที่ 3 : ลูก คือ ความหวัง ของคนในครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.14 ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1ปี

ประเด็นที่ 1 เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามาก
"คุณค่าความรัก" (สำหรับเด็กหญิง)

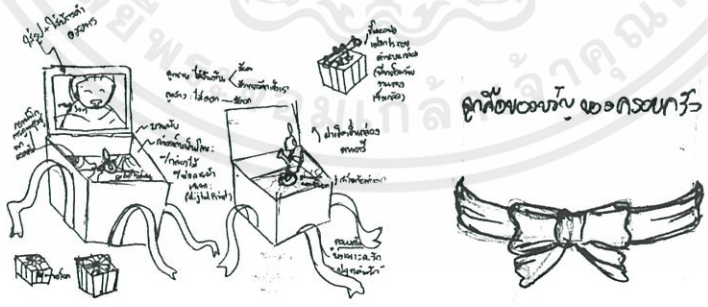
ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 ลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว	แนวทางที่ 2 ลูกเติบโตขึ้นด้วยการดูแลประคับประคองอย่างใกล้ชิดด้วยความรักอันบริสุทธิ์จากคนในครอบครัว	แนวทางที่ 3 ลูก คือ ความหวังของคนในครอบครัว
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าความรัก"	2	5 (10)	4 (8)	1 (2)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	3 (3)	5 (5)	1 (1)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	5 (5)	1 (1)	4 (4)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	5 (5)	3 (3)	1 (1)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติผู้ใหญ่)	2	2 (4)	5 (10)	1 (2)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	4 (4)	2 (2)	1 (1)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ ลูกเพศหญิง(Female))	2	5 (10)	4 (8)	2 (4)
คะแนนรวม	10	44% (41)	40% (37)	16% (15)

จากตารางสรุปว่า สำหรับเด็กหญิงเลือกแนวทางการออกแบบที่ 1 : ลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว และมีความสัมพันธ์รองลงมากับ แนวทางการออกแบบที่ 2 : ลูกเติบโตขึ้นด้วยการดูแลประคับประคองอย่างใกล้ชิดด้วยความรักอันบริสุทธิ์จากคนในครอบครัว

ภาพที่ 3.5 ภาพแบบร่างเครื่องประดับข้อเท้าของเด็กหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.6 แบบเครื่องประดับข้อเท้าของเด็กหญิงที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ

ภาพที่ 3.7 แบบเครื่องประดับข้อเท้าของเด็กหญิงที่นำไปพัฒนาต่อ ครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.15 ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1ปี

ประเด็นที่ 1 เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามาก
"คุณค่าความรัก" (สำหรับเด็กชาย)

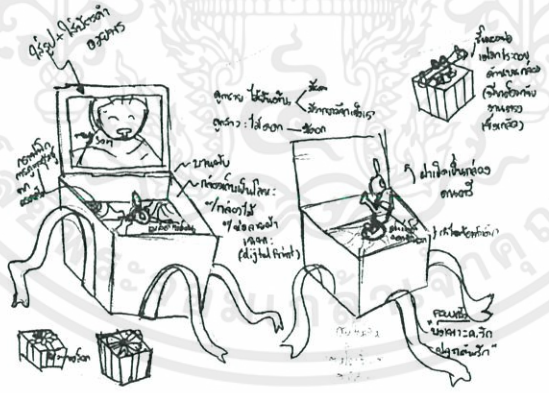
ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

N N N

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

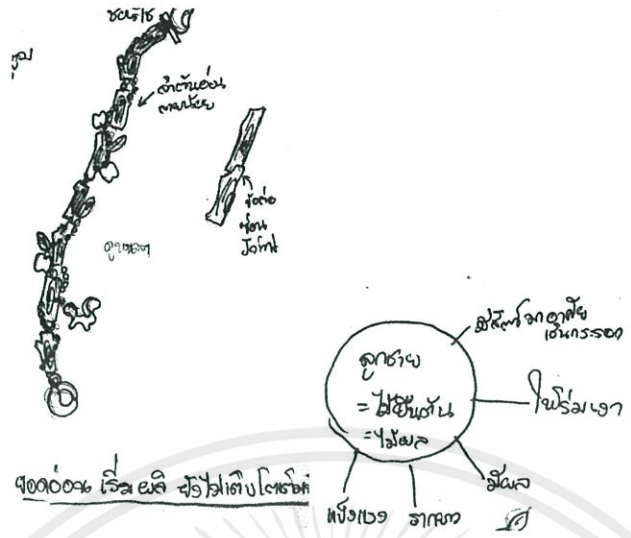
เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 ลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว	แนวทางที่ 2 ลูกเติบโตขึ้นด้วยการดูแลประคับประคองอย่างใกล้ชิดด้วยความรักอันบริสุทธิ์จากคนในครอบครัว	แนวทางที่ 3 ลูก คือ ความหวังของคนในครอบครัว
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าความรัก"	2	5 (10)	4 (8)	1 (2)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	3 (3)	5 (5)	1 (1)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	5 (5)	1 (1)	4 (4)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	5 (5)	3 (3)	1 (1)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติผู้ใหญ่)	2	2 (4)	4 (8)	3 (6)
6. แนวทางสามารถสำเร็จหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	4 (4)	2 (2)	1 (1)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ ลูกเพศชาย(Male))	2	5 (10)	3 (6)	4 (8)
คะแนนรวม	**10**	**42% (41)**	**34% (33)**	**24% (23)**

จากตารางสรุปว่า สำหรับเด็กชายเลือกแนวทางการออกแบบที่ 1 : ลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว

ภาพที่ 3.8 ภาพแบบร่างเครื่องประดับข้อเท้าของเด็กชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.9 แบบเครื่องประดับข้อเท้าของเด็กชายที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ

ภาพที่ 3.10 แบบเครื่องประดับข้อเท้าของเด็กชายที่นำไปพัฒนาต่อ ครั้งที่ 1

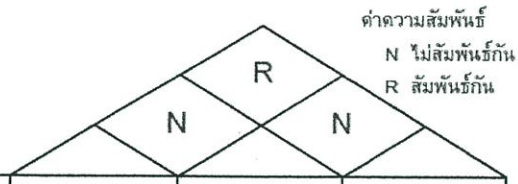
2) เครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ แนวทางการออกแบบ คือ

- แนวทางการออกแบบที่ 1 : ให้ลูกเป็นศูนย์กลางของความคาดหวังและความรัก
- แนวทางการออกแบบที่ 2 : การตั้งคำถามให้เลือกความคาดหวังระหว่าง “คนเก่ง” กับ “คนดี”
- แนวทางการออกแบบที่ 3 : คาดหวังโดยยึดเป้าหมายไปที่ “ความสุขที่แท้จริง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.16 ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1ปี

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่มีทัศนคติในความรักลูกอย่างถูกต้อง
"คุณค่าความรัก" (สำหรับพ่อแม่)

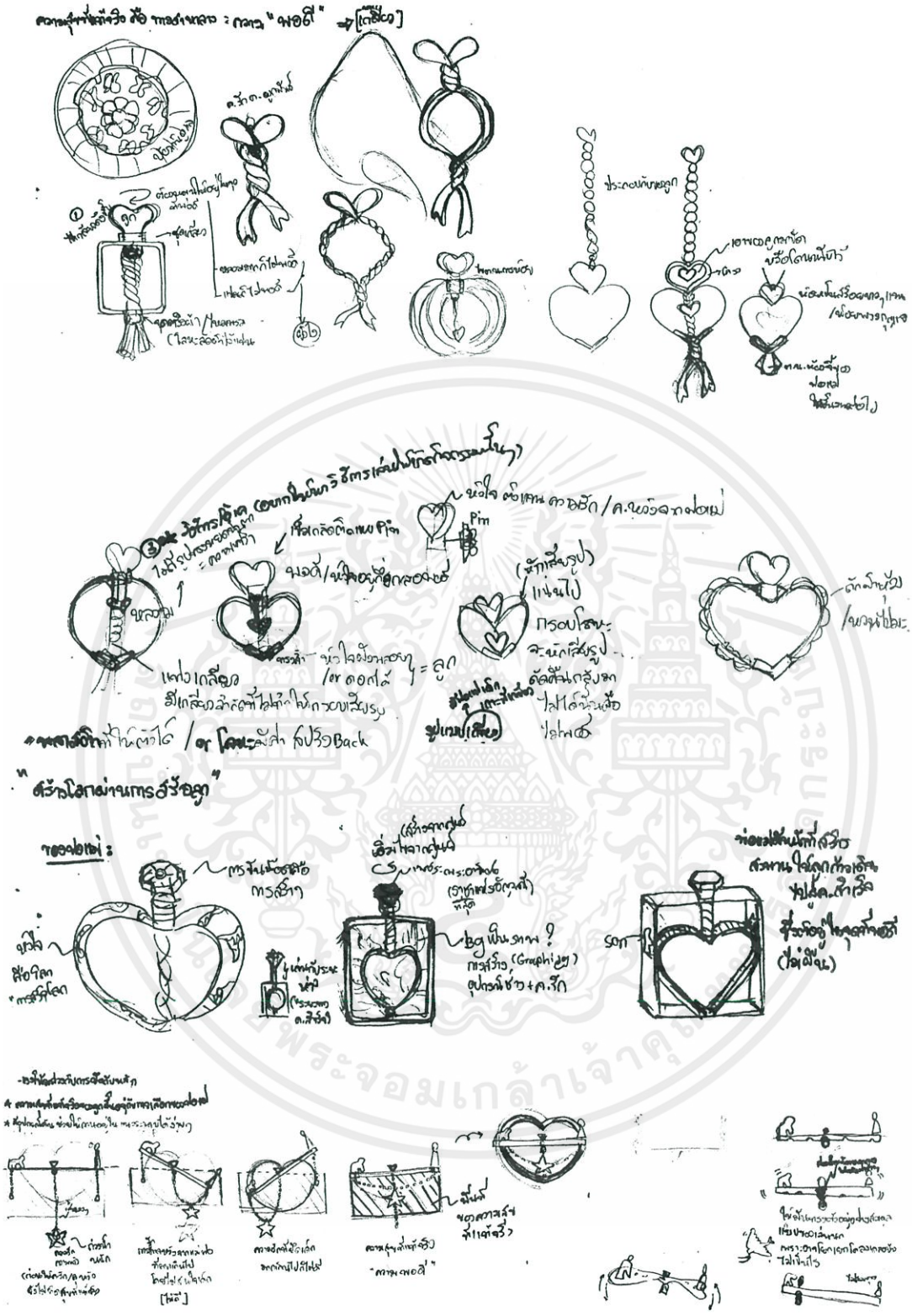

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 ให้ลูกเป็นศูนย์กลางของความคาดหวังและความรัก	แนวทางที่ 2 การตั้งคำถามให้เลือกความคาดหวังระหว่าง "คนเก่ง" กับ "คนดี"	แนวทางที่ 3 คาดหวังโดยยึดเป้าหมายไปที่ "ความสุขที่แท้จริง"
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าความรัก"	2	3 (6)	2 (4)	5 (10)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	4 (4)	1 (1)	2 (2)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	4 (4)	1 (1)	5 (5)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	4 (4)	1 (1)	5 (5)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติผู้ใหญ่)	2	2 (4)	1 (2)	5 (10)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	5 (5)	4 (4)	2 (2)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ แม่หรือพ่อ(Unisex))	2	4 (8)	5 (10)	2 (4)
คะแนนรวม	**10**	**36% (35)**	**24% (23)**	**40% (38)**

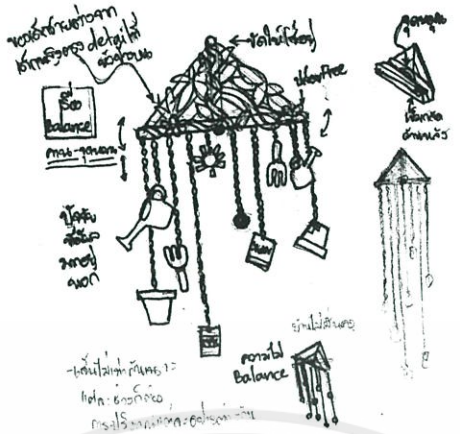
จากตารางสรุปว่า สำหรับพ่อแม่เลือกแนวทางการออกแบบที่ 3 : คาดหวังโดยยึดเป้าหมายไปที่ "ความสุขที่แท้จริง" และมีความสัมพันธ์รองลงมากับแนวทางการออกแบบที่ 1 : ให้ลูกเป็นศูนย์กลางของความคาดหวังและความรัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

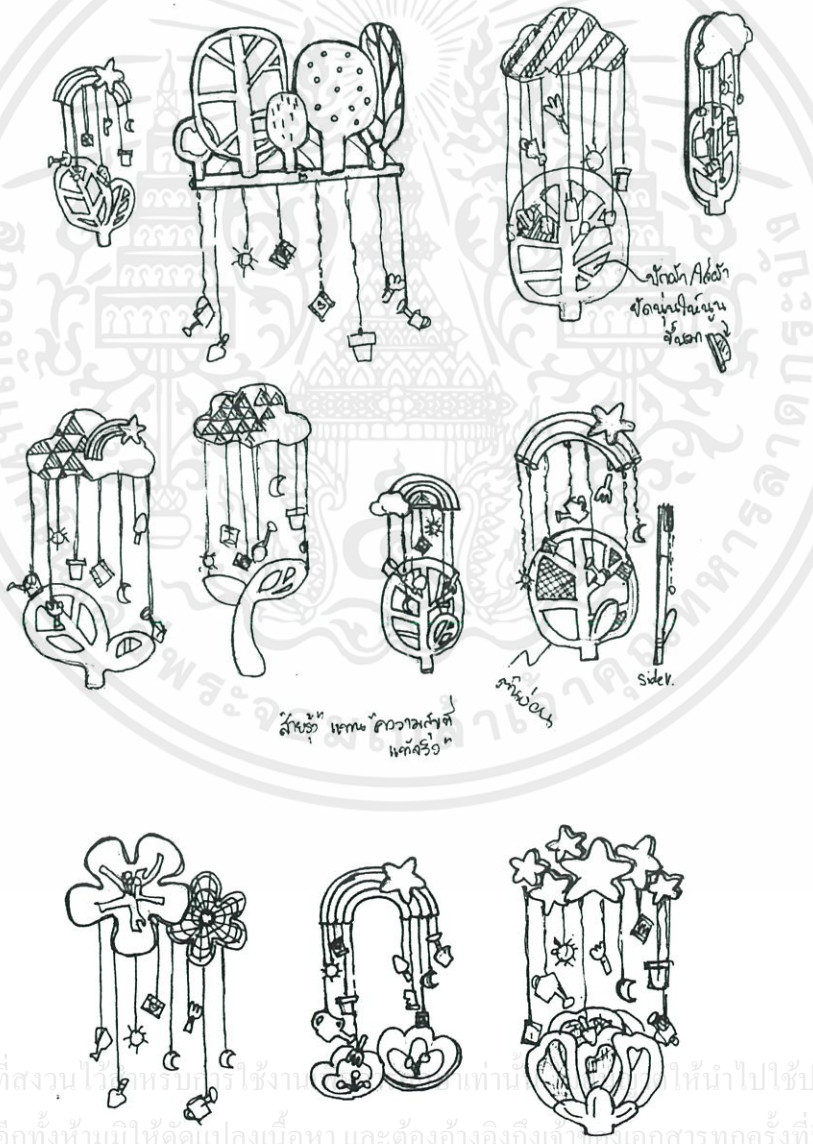

ภาพที่ 3.11 ภาพแบบร่างเครื่องประดับกระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.12 แบบเครื่องประดับกระเป๋าของพ่อแม่ที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ

ภาพที่ 3.13 แบบเครื่องประดับกระเป๋าของพ่อแม่ที่พัฒนาต่อ ครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3.2 เด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี

1) เครื่องประดับสำหรับเด็ก แนวทางการออกแบบ คือ

- แนวทางการออกแบบที่ 1 : สะสมรางวัลความภาคภูมิใจ (เชิงปริมาณ เช่น ทำสัญลักษณ์หรือประทับตราคะแนน)
- แนวทางการออกแบบที่ 2 : บันทึกคำชม (เชิงคุณภาพ)
- แนวทางการออกแบบที่ 3 : การเลื่อนขั้นความภาคภูมิใจ (ประกอบเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ)

ตารางที่ 3.17 ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3ปี

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง "คุณค่าในตนเอง" (สำหรับเด็กหญิง)

ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

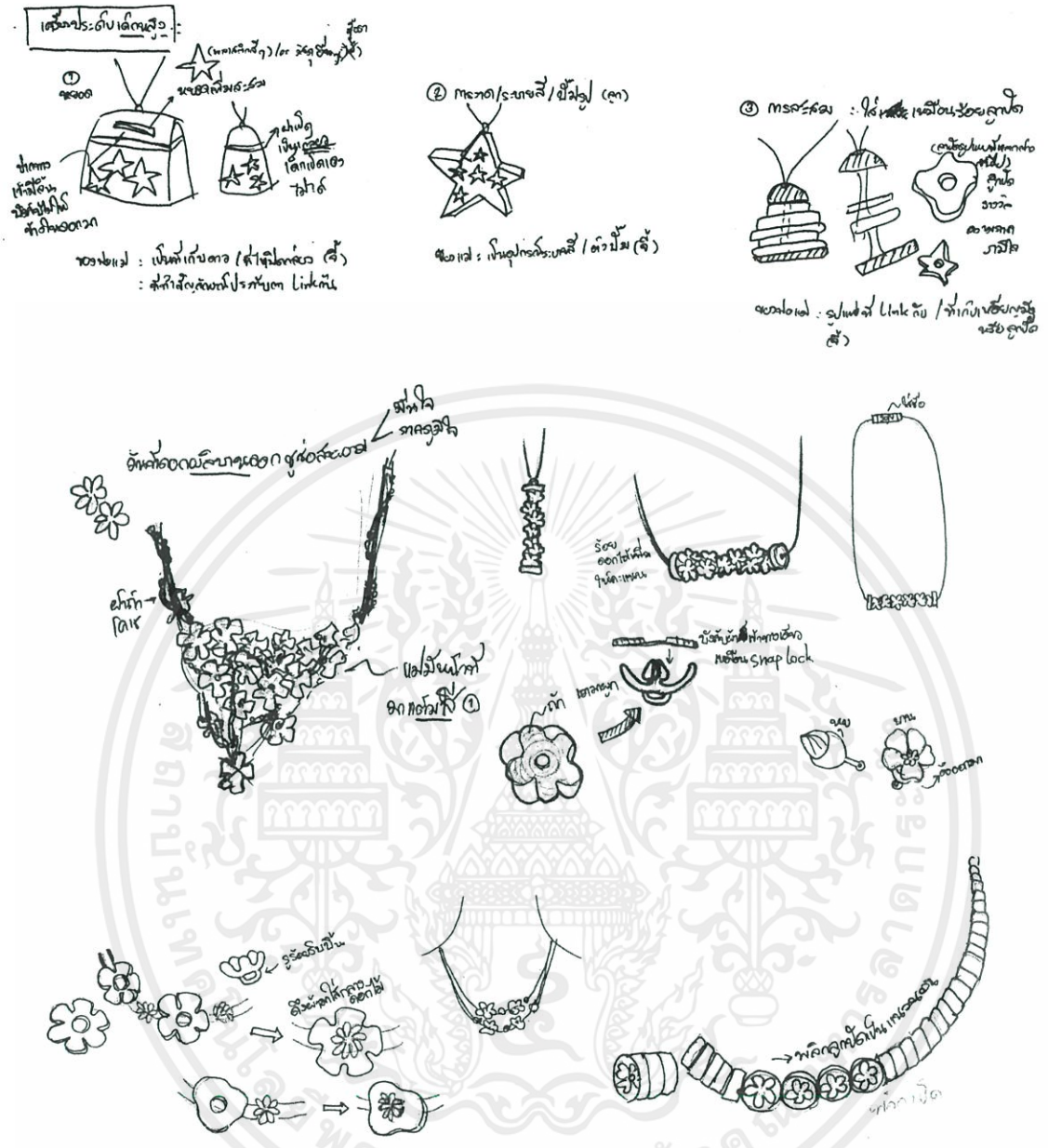
N N N

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

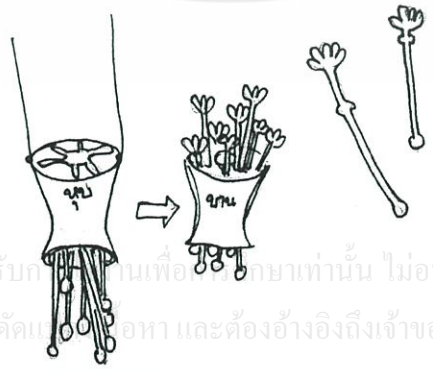
เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 สะสมรางวัลความภาคภูมิใจ (เชิงปริมาณ เช่น ทำสัญลักษณ์หรือประทับตราคะแนน)	แนวทางที่ 2 บันทึกคำชม (เชิงคุณภาพ)	แนวทางที่ 3 การเลื่อนขั้นความภาคภูมิใจ (ประกอบเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ)
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าในตนเอง"	2	4 (8)	3 (6)	5 (10)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	4 (4)	2 (2)	5 (5)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	5 (5)	1 (1)	3 (3)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	3 (3)	1 (1)	5 (5)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ พ่อ แม่ หรือญาติผู้ใหญ่)	2	5 (10)	2 (4)	3 (6)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	5 (5)	2 (2)	4 (4)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ ลูกเพศหญิง(Female))	2	5 (10)	1 (2)	3 (6)
คะแนนรวม	**10**	**44% (45)**	**18% (18)**	**38% (39)**

จากตารางสรุปว่า สำหรับเด็กหญิงเลือก แนวทางการออกแบบที่ 1 : สะสมรางวัลความภาคภูมิใจ (เชิงปริมาณ เช่น ทำสัญลักษณ์หรือประทับตราคะแนน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

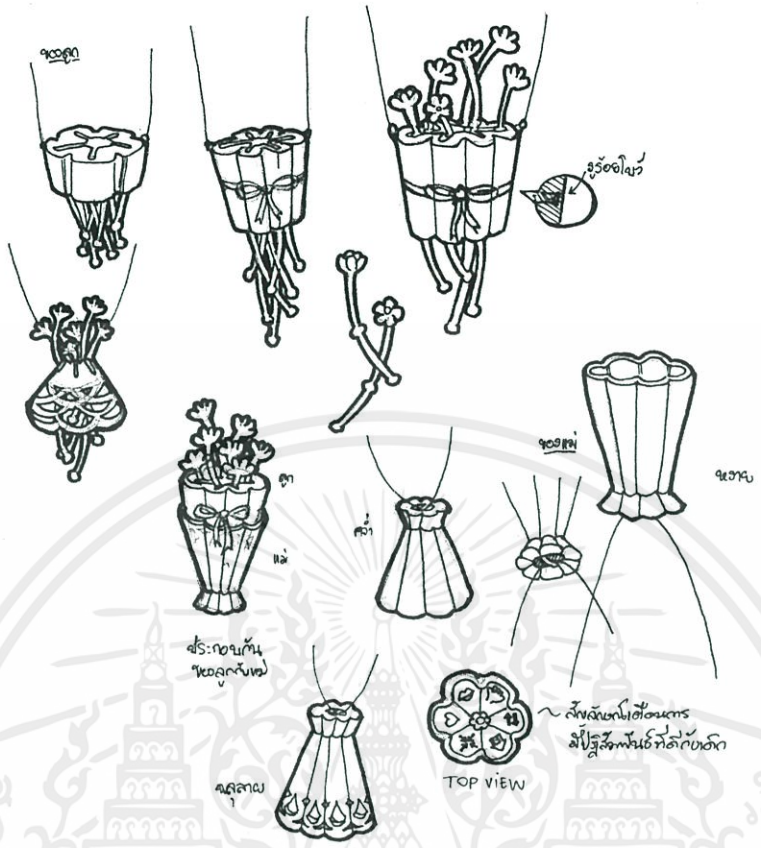

ภาพที่ 3.14 ภาพแบบร่างเครื่องประดับคอของเด็กหญิง

ภาพที่ 3.15 แบบเครื่องประดับคอของเด็กหญิงที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.16 แบบเครื่องประดับคอของเด็กหญิงที่นำไปพัฒนาต่อ ครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

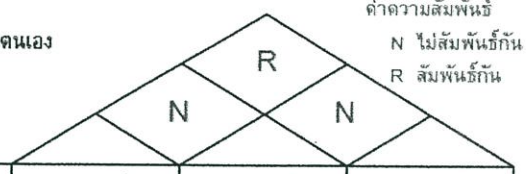
ตารางที่ 3.18 ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3ปี

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง

"คุณค่าในตนเอง" (สำหรับเด็กชาย)

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

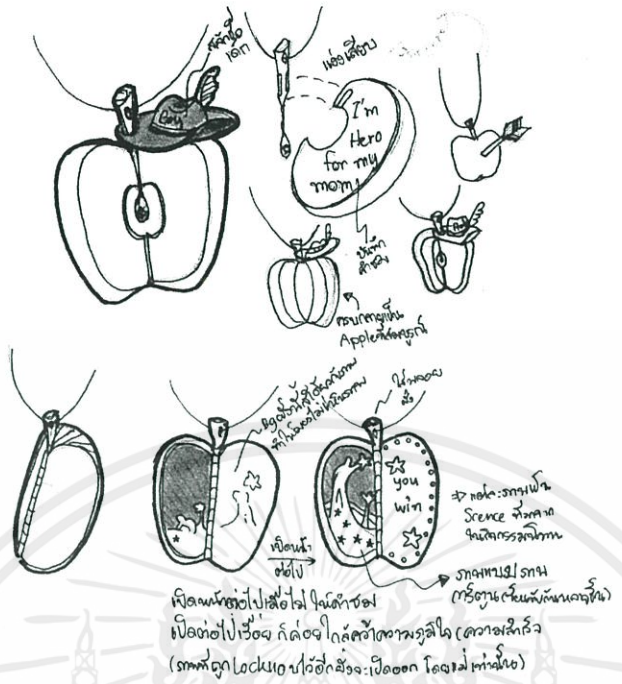
เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 สะสมรางวัลความภาคภูมิใจ (เชิงปริมาณ เช่น ทำสัญลักษณ์หรือประทับตราคะแนน)	แนวทางที่ 2 บันทึกคำชม (เชิงคุณภาพ)	แนวทางที่ 3 การเลื่อนขั้นความภาคภูมิใจ (ประกอบเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ)
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าในตนเอง"	2	4 (8)	3 (6)	5 (10)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	4 (4)	2 (2)	5 (5)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	5 (5)	1 (1)	3 (3)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	3 (3)	1 (1)	5 (5)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ พ่อ แม่ หรือญาติผู้ใหญ่)	2	5 (10)	2 (4)	4 (8)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	5 (5)	2 (2)	4 (4)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ ลูกเพศชาย(Male))	2	3 (6)	1 (2)	5 (10)
คะแนนรวม	**10**	**40% (41)**	**17% (18)**	**43% (45)**

จากตารางสรุปว่า สำหรับเด็กชายเลือก แนวทางการออกแบบที่ 3 : การเลื่อนขั้นความภาคภูมิใจ (ประกอบเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ) และมีความสัมพันธ์รองลงมากับแนวทางการออกแบบที่ 1 : สะสมรางวัลความภาคภูมิใจ (เชิงปริมาณ เช่น ทำสัญลักษณ์หรือประทับตราคะแนน)

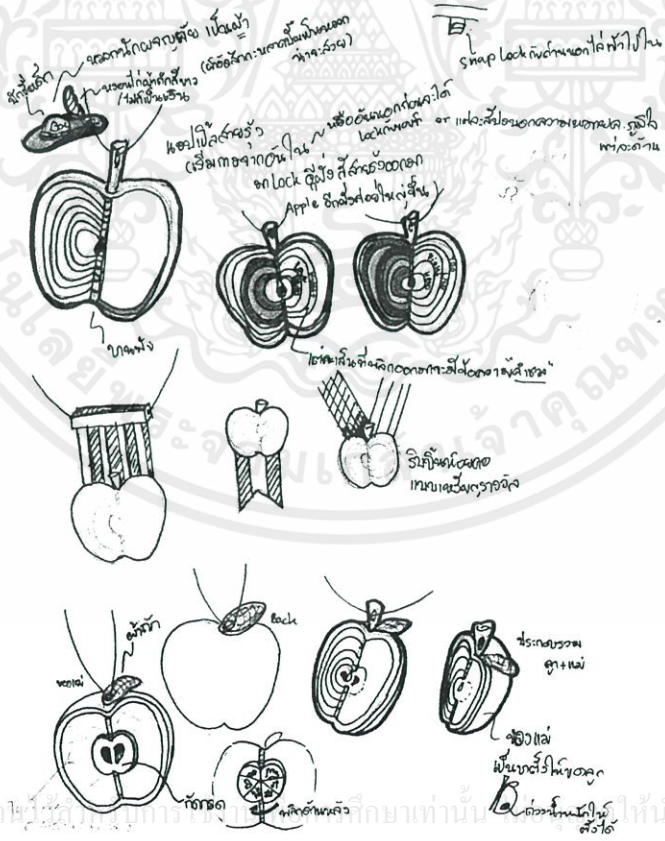

ภาพที่ 3.17 ภาพแบบร่างเครื่องประดับคอของเด็กชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.18 แบบเครื่องประดับคอของเด็กชายที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.19 แบบเครื่องประดับคอของเด็กชายที่นำไปพัฒนาต่อ ครั้งที่ 1

2) เครื่องประดับสำหรับแม่ แนวทางการออกแบบ คือ

- แนวทางการออกแบบที่ 1 : ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยสัญลักษณ์
- แนวทางการออกแบบที่ 2 : ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยข้อความ
- แนวทางการออกแบบที่ 3 : ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยภาพเรื่องราว

ตารางที่ 3.19 ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3ปี

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กซึ่งเป็นพื้นฐานการสร้างความมั่นใจในตัวเด็ก
"คุณค่าในตนเอง" (สำหรับแม่)

ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

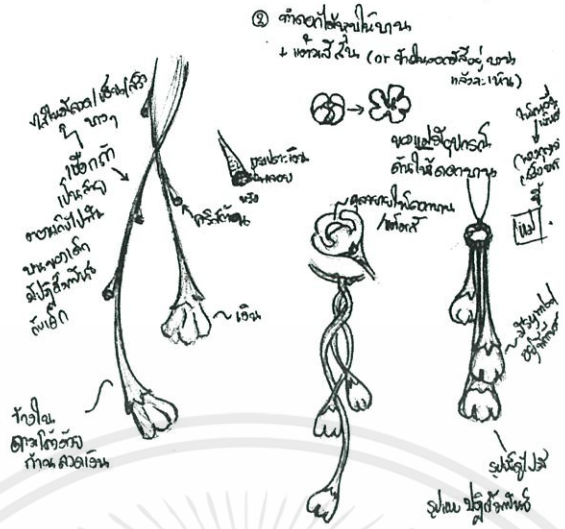
R
N R

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

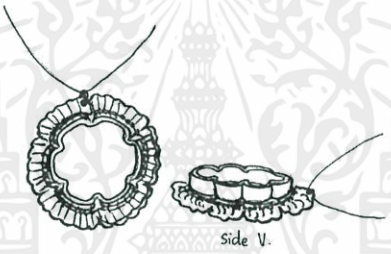
เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยสัญลักษณ์ (Symbol)	แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยข้อความ	แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยภาพเรื่องราว
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าในตนเอง"	2	5 (10)	3 (6)	2 (4)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	1 (1)	2 (2)	5 (5)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	2 (2)	3 (3)	5 (5)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	5 (5)	2 (2)	1 (1)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ พ่อ แม่ หรือญาติผู้ใหญ่)	2	2 (4)	3 (6)	5 (10)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	1 (1)	3 (3)	4 (4)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ แม่(Female)) และผู้ที่พบเห็น (ได้แก่ พ่อ และคนในครอบครัว)	2	5 (10)	3 (6)	1 (2)
คะแนนรวม	10	36% (33)	30% (26)	34% (31)

จากตารางสรุปว่า สำหรับแม่เลือกแนวทางการออกแบบที่ 1 : ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยสัญลักษณ์ (Symbol) และมีความสัมพันธ์รองลงมากับ แนวทางการออกแบบที่ 3 : ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยภาพเรื่องราว

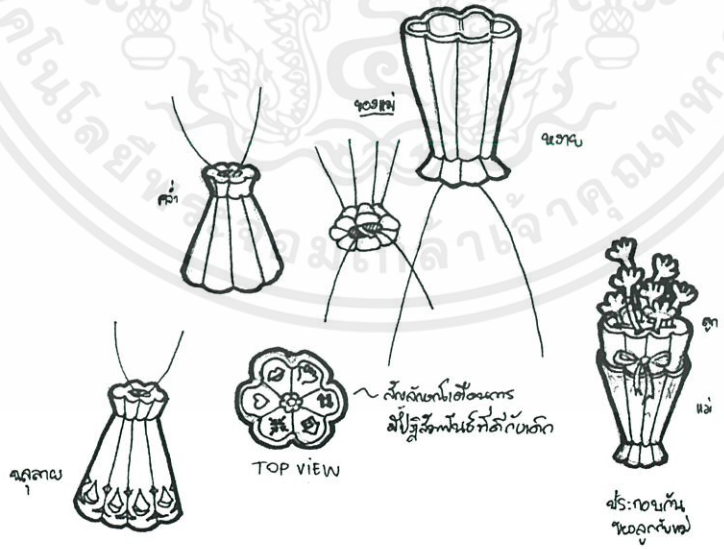
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.20 ภาพแบบร่างเครื่องประดับประเภทจี้ห้อยคอหรือพวงกุญแจ

ภาพที่ 3.21 แบบเครื่องประดับประเภทจี้ห้อยคอหรือพวงกุญแจของแม่ที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ

ภาพที่ 3.22 แบบเครื่องประดับประเภทจี้ห้อยคอหรือพวงกุญแจของแม่ที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ ครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3.3 เด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี

1) เครื่องประดับสำหรับเด็ก แนวทางการออกแบบ คือ

- แนวทางการออกแบบที่ 1 : การสะท้อนจากต้นแบบ (กระจกเงา)
- แนวทางการออกแบบที่ 2 : การทาบ หรือดำเนินรอยตาม (รอยเท้า)
- แนวทางการออกแบบที่ 3 : การคัดลอก (Copy & Paste)

ตารางที่ 3.20 ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3– 6ปี

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของเด็กเพศหญิงและเพศชายจากต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ
"คุณค่าต่อสังคม" (สำหรับเด็กหญิง)

ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

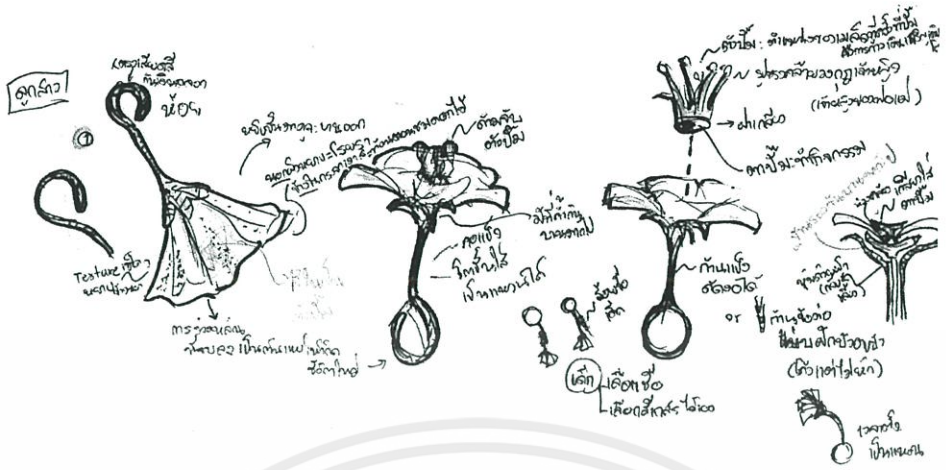
เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 การสะท้อนจากต้นแบบ (กระจกเงา)	แนวทางที่ 2 การทาบ หรือดำเนินรอยตาม (รอยเท้า)	แนวทางที่ 3 การคัดลอก (Copy & Paste)
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าต่อสังคม"	2	3 (6)	5 (10)	1 (2)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	3 (3)	5 (5)	1 (1)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	4 (4)	5 (5)	1 (1)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	5 (5)	3 (3)	1 (1)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ พ่อ แม่ หรือญาติผู้ใหญ่)	2	5 (10)	4 (8)	1 (2)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	5 (5)	3 (3)	1 (1)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ลูกเพศหญิง(Female))	2	5 (10)	4 (8)	1 (2)
คะแนนรวม	**10**	**45% (43)**	**44% (42)**	**11% (10)**

จากตารางสรุปว่า สำหรับเด็กหญิงเลือก แนวทางการออกแบบที่ 1 : การสะท้อนจากต้นแบบ (กระจกเงา) และมีความสัมพันธ์รองลงมากับ แนวทางการออกแบบที่ 2 : การทาบ หรือดำเนินรอยตาม (รอยเท้า)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.23 ภาพแบบร่างเครื่องประดับกระเป๋าของเด็กหญิง

ภาพที่ 3.24 แบบเครื่องประดับกระเป๋าของเด็กหญิงที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ

ภาพที่ 3.25 แบบเครื่องประดับกระเป๋าของเด็กหญิงที่นำไปพัฒนาต่อ ครั้งที่ 1

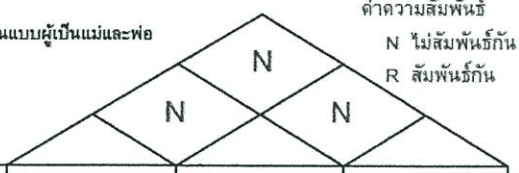
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.21 ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 –6ปี

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของเด็กเพศหญิงและเพศชายจากต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ

"คุณค่าต่อสังคม" (สำหรับเด็กชาย)

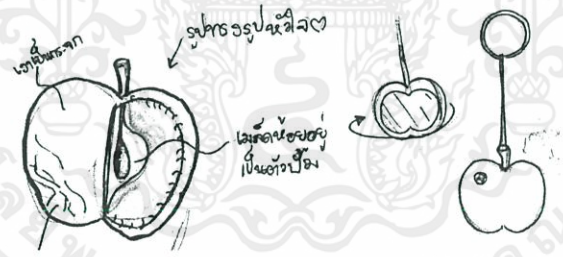
ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 การสะท้อนจากต้นแบบ (กระจกเงา)	แนวทางที่ 2 การทาบ หรือดำเนินรอยตาม (รอยเท้า)	แนวทางที่ 3 การคัดลอก (Copy & Paste)
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าต่อสังคม"	2	3 (6)	5 (10)	1 (2)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	3 (3)	5 (5)	1 (1)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	4 (4)	5 (5)	1 (1)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	4 (4)	3 (3)	1 (1)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ พ่อ แม่ หรือญาติผู้ใหญ่)	2	4 (8)	5 (10)	1 (2)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	5 (5)	3 (3)	1 (1)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ ลูกเพศชาย(Male))	2	4 (8)	5 (10)	1 (2)
คะแนนรวม	**10**	**40% (38)**	**49% (46)**	**11% (10)**

จากตารางสรุปว่า สำหรับเด็กชายเลือก แนวทางการออกแบบที่ 2 : การทาบ หรือดำเนินรอยตาม (รอยเท้า)

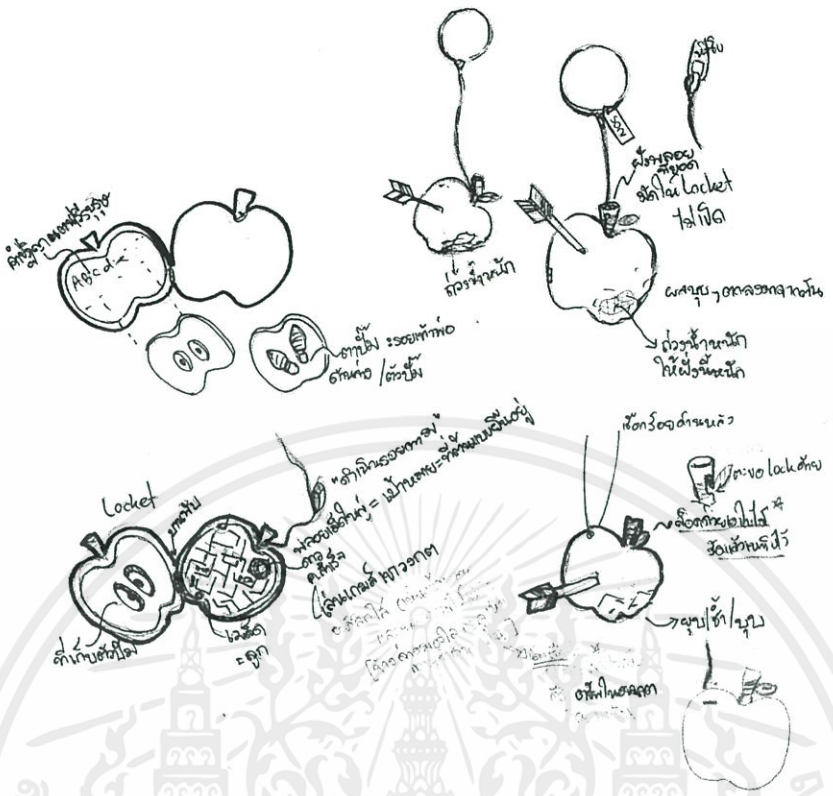

ภาพที่ 3.26 ภาพแบบร่างเครื่องประดับกระเป๋าของเด็กชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.27 แบบเครื่องประดับกระเป๋าของเด็กชายที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ

ภาพที่ 3.28 แบบเครื่องประดับกระเป๋าของเด็กชายที่นำไปพัฒนาต่อ ครั้งที่ 1

2) เครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ แนวทางการออกแบบ คือ

- แนวทางการออกแบบที่ 1 : ลูกสะท้อนพฤติกรรมจากพ่อแม่
- แนวทางการออกแบบที่ 2 : พฤติกรรมของพ่อแม่จะเป็นสิ่งที่ชี้นำแนวทางให้ลูกทาบเดิน หรือดำเนินรอยตาม
- แนวทางการออกแบบที่ 3 : ลูกถูกคัดลอก (Copy & Paste) มาจากพ่อแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.22 ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ3 - 6 ปี

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก
"คุณค่าต่อสังคม" (สำหรับแม่)

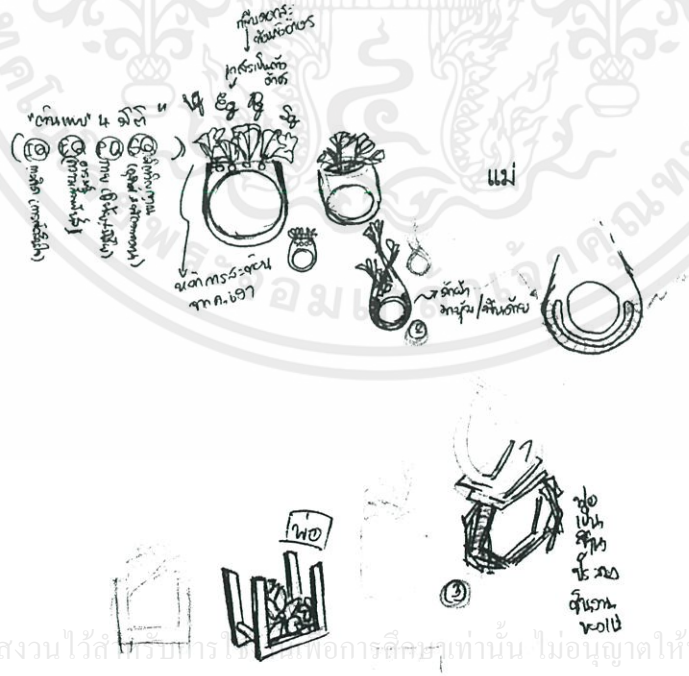
ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

N N N

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

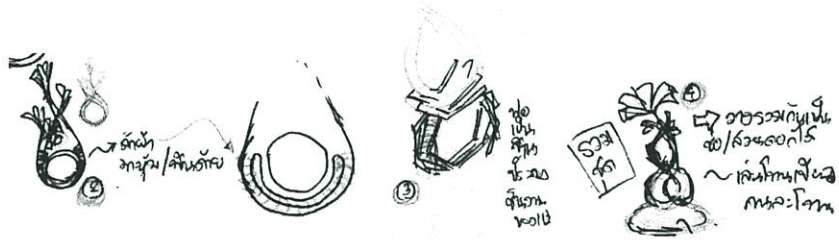
เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 ลูกสะท้อนพฤติกรรมจากพ่อแม่	แนวทางที่ 2 พฤติกรรมของพ่อแม่จะเป็นสิ่งที่ชี้นำแนวทางให้ลูกทาบเดินหรือดำเนินรอยตาม	แนวทางที่ 3 ลูกถูกคัดลอก (Copy & Paste) มาจากพ่อแม่
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าต่อสังคม"	2	5 (10)	3 (6)	1 (2)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	3 (3)	5 (5)	1 (1)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	4 (4)	5 (5)	1 (1)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	4 (4)	3 (3)	1 (1)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ พ่อ แม่ หรือญาติผู้ใหญ่)	2	5 (10)	4 (8)	1 (2)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	5 (5)	4 (4)	1 (1)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ แม่ (Female))	2	5 (10)	4 (8)	2 (4)
คะแนนรวม	**10**	**47% (46)**	**40% (39)**	**12% (12)**

จากตารางสรุปว่า สำหรับเด็กแม่เลือก แนวทางการออกแบบที่ 1 : ลูกสะท้อนพฤติกรรมจากพ่อแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.29 ภาพแบบร่างเครื่องประดับนิ้วมือของเด็กพ่อและแม่

ภาพที่ 3.30 แบบเครื่องประดับนิ้วมือของพ่อและแม่ที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ

ตารางที่ 3.23 ตารางวิเคราะห์เพื่อเลือกแนวทางการออกแบบสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3–6ปี

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก
"คุณค่าต่อสังคม" (สำหรับพ่อ)

ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

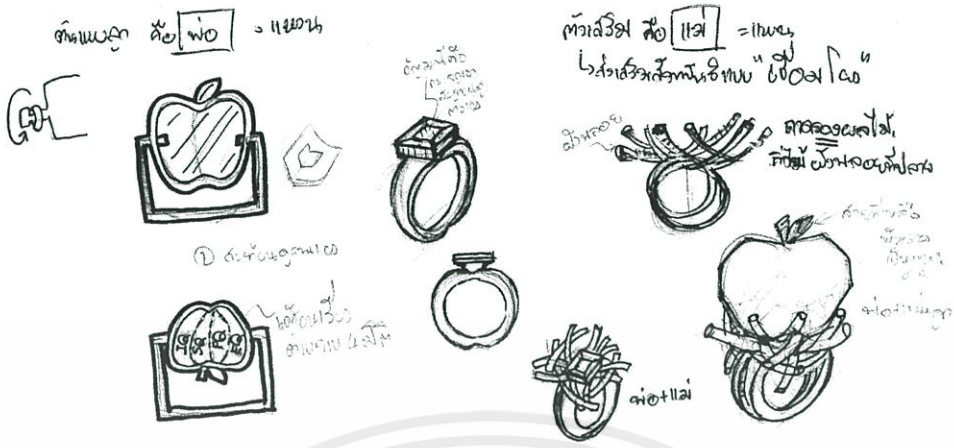
R R R

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 ลูกสะท้อนพฤติกรรมจากพ่อแม่	แนวทางที่ 2 พฤติกรรมของพ่อแม่จะเป็นสิ่งที่ชี้นำแนวทางให้ลูกทาบเดินหรือดำเนินรอยตาม	แนวทางที่ 3 ลูกลอกเลียน (Copy & Paste) มาจากพ่อแม่
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าต่อสังคม"	2	5 (10)	3 (6)	1 (2)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	3 (3)	5 (5)	1 (1)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	4 (4)	5 (5)	1 (1)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	4 (4)	3 (3)	1 (1)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ พ่อ แม่ หรือญาติผู้ใหญ่)	2	4 (8)	5 (10)	1 (2)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	5 (5)	4 (4)	1 (1)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ พ่อ (Male))	2	4 (8)	5 (10)	2 (4)
คะแนนรวม	**10**	**43% (42)**	**44% (43)**	**12% (12)**

จากตารางสรุปว่า สำหรับเด็กพ่อเลือก แนวทางการออกแบบที่ 2 : พฤติกรรมของพ่อแม่จะเป็นสิ่งที่ชี้นำแนวทางให้ลูกทาบเดิน หรือดำเนินรอยตาม และมีความสัมพันธ์รองลงมากับ แนวทางการออกแบบที่ 1 : ลูกสะท้อนพฤติกรรมจากพ่อแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.31 ภาพแบบร่างเครื่องประดับนิ้วมือของเด็กพ่อและแม่

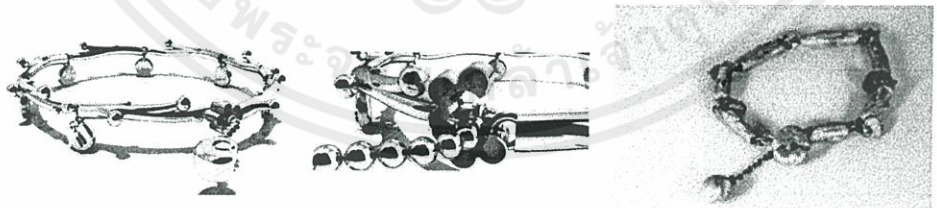

ภาพที่ 3.32 แบบเครื่องประดับนิ้วมือของพ่อและแม่ที่เลือกนำไปพัฒนาต่อ

3.2.4 หุ่นจำลอง (Model Study)

3.2.4.1 เครื่องประดับที่ส่งเสริมคุณค่าความรัก สำหรับเด็กวัยทารกตั้งแต่แรกเกิด – 1 ปี

1) เครื่องประดับสำหรับเด็ก (สร้อยข้อเท้า)

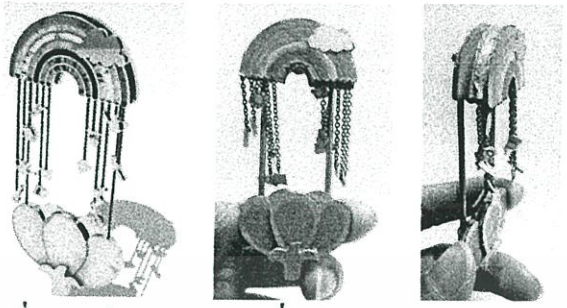
ภาพที่ 3.33 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับเด็กหญิง

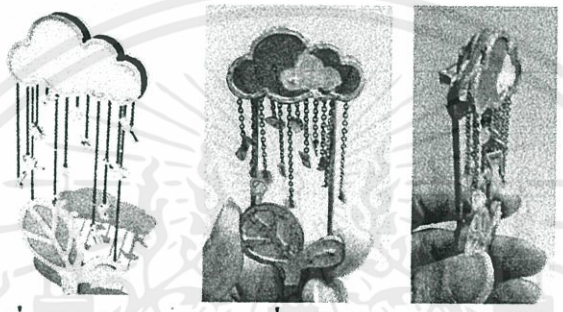
ภาพที่ 3.34 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับเด็กชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) เครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ (เข็มกลัดติดกระเป๋า)

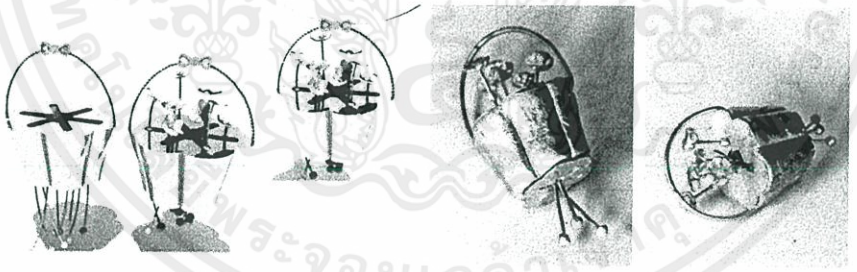
ภาพที่ 3.35 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่เด็กหญิง

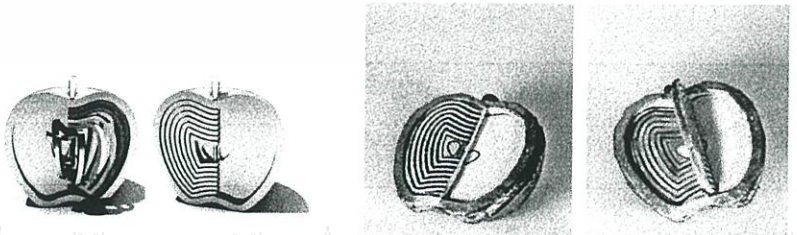
ภาพที่ 3.36 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่เด็กชาย

3.2.4.2 เครื่องประดับที่ส่งเสริมคุณค่าในตนเอง สำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี

1) เครื่องประดับสำหรับเด็ก (สร้อยคอ)

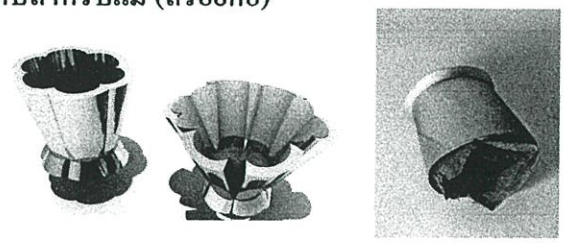
ภาพที่ 3.37 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับเด็กหญิง

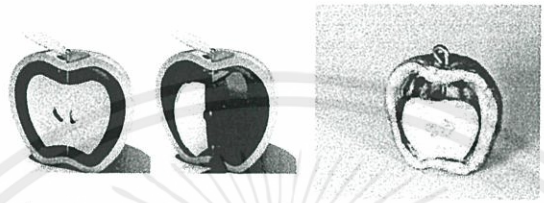
ภาพที่ 3.38 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับเด็กชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) เครื่องประดับสำหรับแม่ (สร้อยคอ)

ภาพที่ 3.39 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับแม่เด็กหญิง

ภาพที่ 3.40 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับแม่เด็กชาย

การประกอบรวมกันของเครื่องประดับของลูกกับแม่

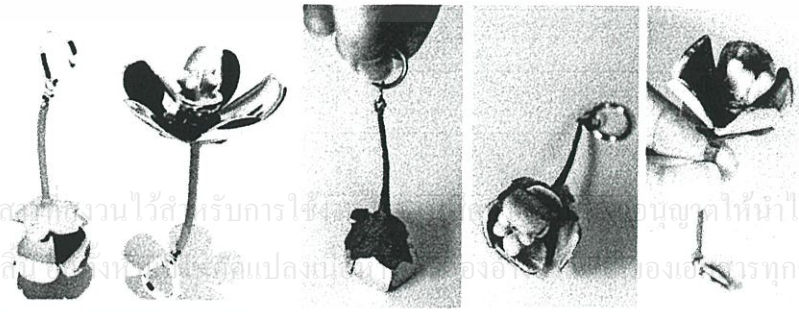
ภาพที่ 3.41 หุ่นจำลองแสดงการรวมกันของเครื่องประดับสำหรับลูกหญิงกับแม่

ภาพที่ 3.42 หุ่นจำลองแสดงการรวมกันของเครื่องประดับสำหรับลูกชายกับแม่

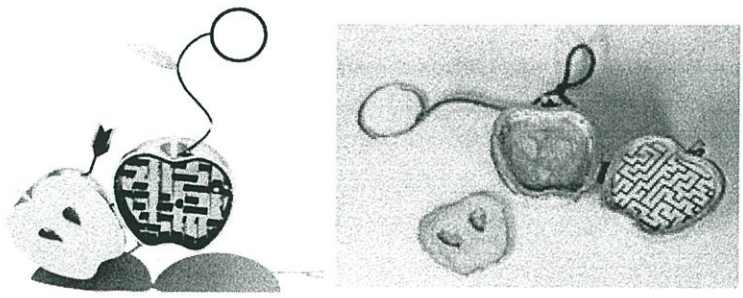
3.2.4.3 เครื่องประดับที่ส่งเสริมคุณค่าต่อสังคม สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี

1) เครื่องประดับสำหรับเด็ก (ที่ห้อยกระเป๋า)

ภาพที่ 3.43 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับเด็กหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.44 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับเด็กชาย

2) เครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ (แหวน)

ภาพที่ 3.45 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่เด็กหญิง

ภาพที่ 3.46 หุ่นจำลองแสดงเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่เด็กชาย

3.2.5 ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ในขั้นตอนแบบร่างและการพัฒนาแบบ

1. ต้องระวังเรื่องความปลอดภัยสำหรับเด็กให้มาก การออกแบบระวังเรื่องกิ่งก้านที่ยื่นออกมามากไปอาจทำอันตรายให้กับเด็กได้ ควรเลือกวัสดุที่ปลอดภัยสำหรับผิวบอบบางของเด็ก และเลือกอะไหล่ที่มาประกอบให้มีความแข็งแรงเหมาะสมกับการใช้งานของเด็ก

2. ต้องคำนึงถึงการทำความสะอาดชิ้นงานได้ ไม่มีซอกเล็กๆ ที่อาจสกปรกจะเป็นแหล่งเกิดเชื้อโรค และควรเลือกวัสดุที่ทำความสะอาดง่ายหรือวัสดุที่ไม่ก่อให้เกิดเชื้อโรค

3. ควรปรับขนาดชิ้นงานให้เล็กลงเพื่อเหมาะสำหรับผู้ใช้งานที่เป็นเด็ก

4. ดูเรื่องการตลาด การตั้งราคา CI ความโดดเด่นและแตกต่างของแบรนด์นี้คืออะไร ดูการแต่งตัวของกลุ่มเป้าหมายว่างานที่ออกแบบนั้นเหมาะสมกับรสนิยมของกลุ่มเป้าหมายหรือไม่

5. ชิ้นงานเป็นสีเนื้อโลหะมากเกินไป ทำให้ดูไม่น่ารัก ควรเพิ่มสีสันในส่วนต่างๆอย่างเหมาะสม อาจใช้เทคนิคการลงยาสีเข้ามาเพิ่มอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

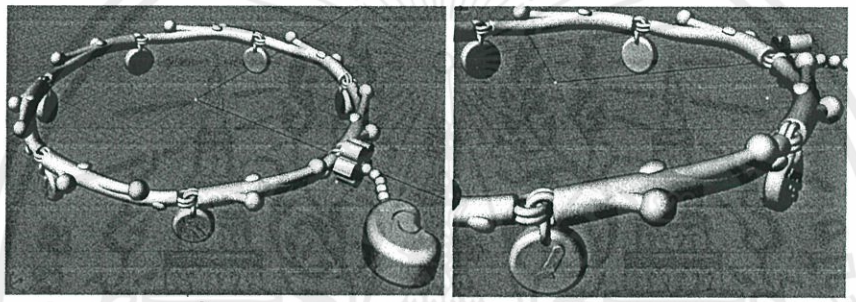
6. ช่วงอายุ 3-6 ปี ชิ้นงานแหวนของพ่อแม่ ควรใช้สีหรือสัญลักษณ์มาแทนตัวอักษร IQ ,

EQ , MQ , SQ , PQ เพื่อให้มีรูปแบบที่สวยงามขึ้น และชิ้นงานพวงกุญแจของเด็กควรทำให้สามารถสร้างความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลได้(Individual) เพื่อให้แต่ละชิ้นดูแตกต่างกันเหมาะกับการใช้งานสำหรับเป็นพวงกุญแจติดกระเป๋านักเรียน

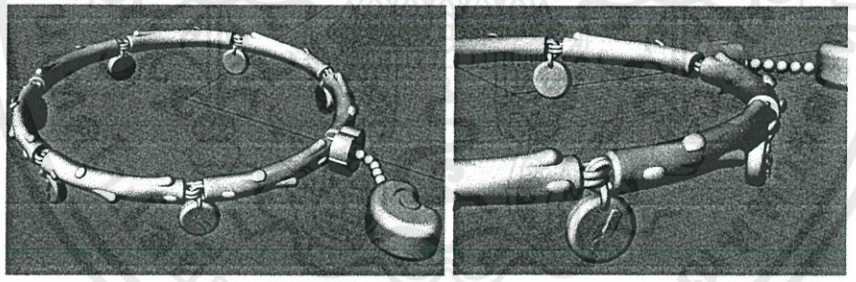
3.3 แบบปรับปรุงครั้งที่ 1

3.3.1 แบบปรับปรุงเครื่องประดับเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าความรักของเด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี

1) เครื่องประดับสำหรับเด็ก (สร้อยข้อเท้า)

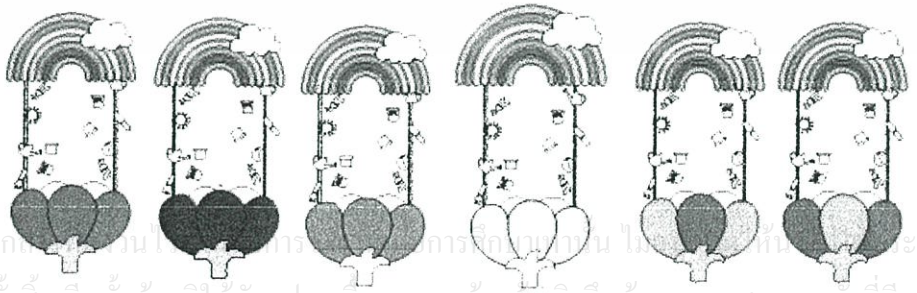

ภาพที่ 3.47 ภาพแบบปรับปรุงกำไลข้อเท้าสำหรับเด็กหญิง

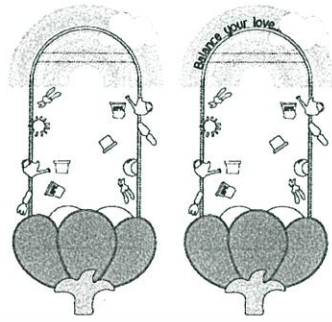
ภาพที่ 3.48 ภาพแบบปรับปรุงกำไลข้อเท้าสำหรับเด็กชาย

2) เครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ (เข็มกลัดติดกระเป๋า)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

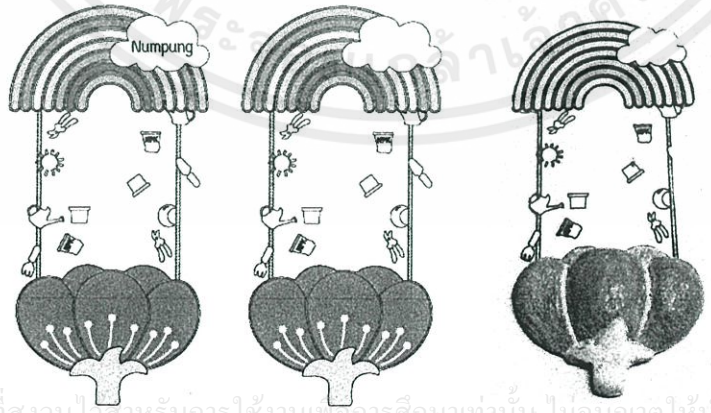
ภาพที่ 3.49 ภาพแบบปรับปรุงเข็มกลัดติดกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ของเด็กหญิง - การใช้สี

ภาพที่ 3.50 ภาพแบบปรับปรุงเข็มกลัดติดกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ของเด็กหญิง - โครงสร้างกลไก

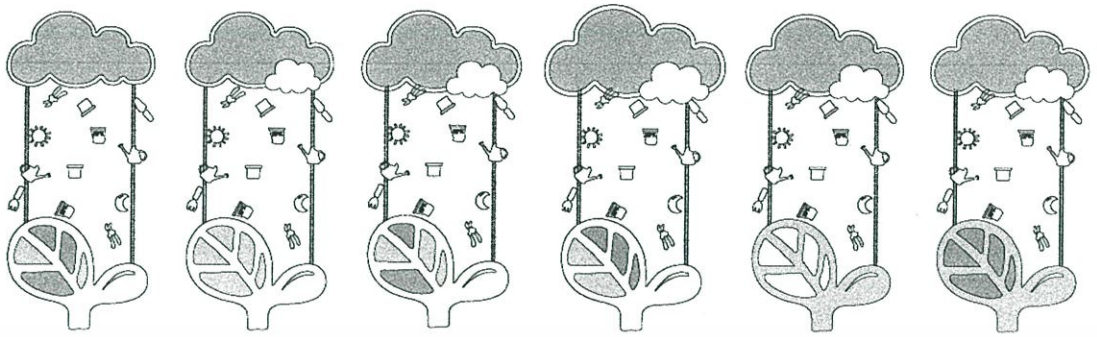

ภาพที่ 3.51 ภาพแบบปรับปรุงเข็มกลัดติดกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ของเด็กหญิง - ลายกลีบดอกไม้

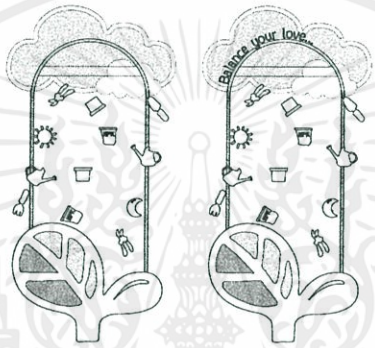

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

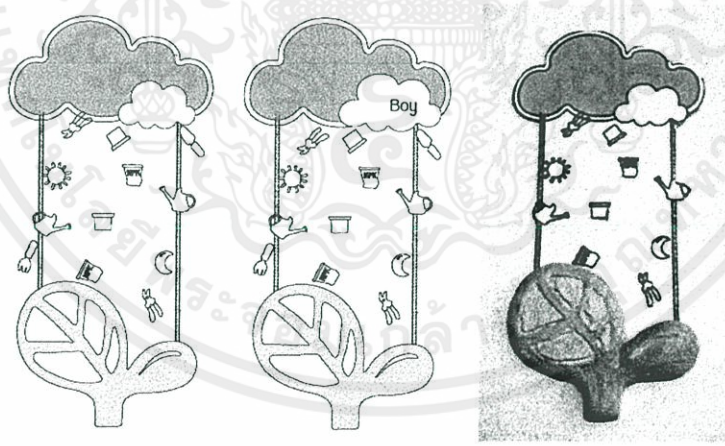
ภาพที่ 3.52 ภาพแบบปรับปรุงเข็มกลัดติดกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ของเด็กหญิงที่เลือก

ภาพที่ 3.53 ภาพแบบปรับปรุงเข็มกลัดติดกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ของเด็กชาย – การใช้สี

ภาพที่ 3.54 ภาพแบบปรับปรุงเข็มกลัดติดกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ของเด็กชาย – โครงสร้างกลไก

ภาพที่ 3.55 ภาพแบบปรับปรุงเข็มกลัดติดกระเป๋าสำหรับพ่อแม่ของเด็กชายที่เลือก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

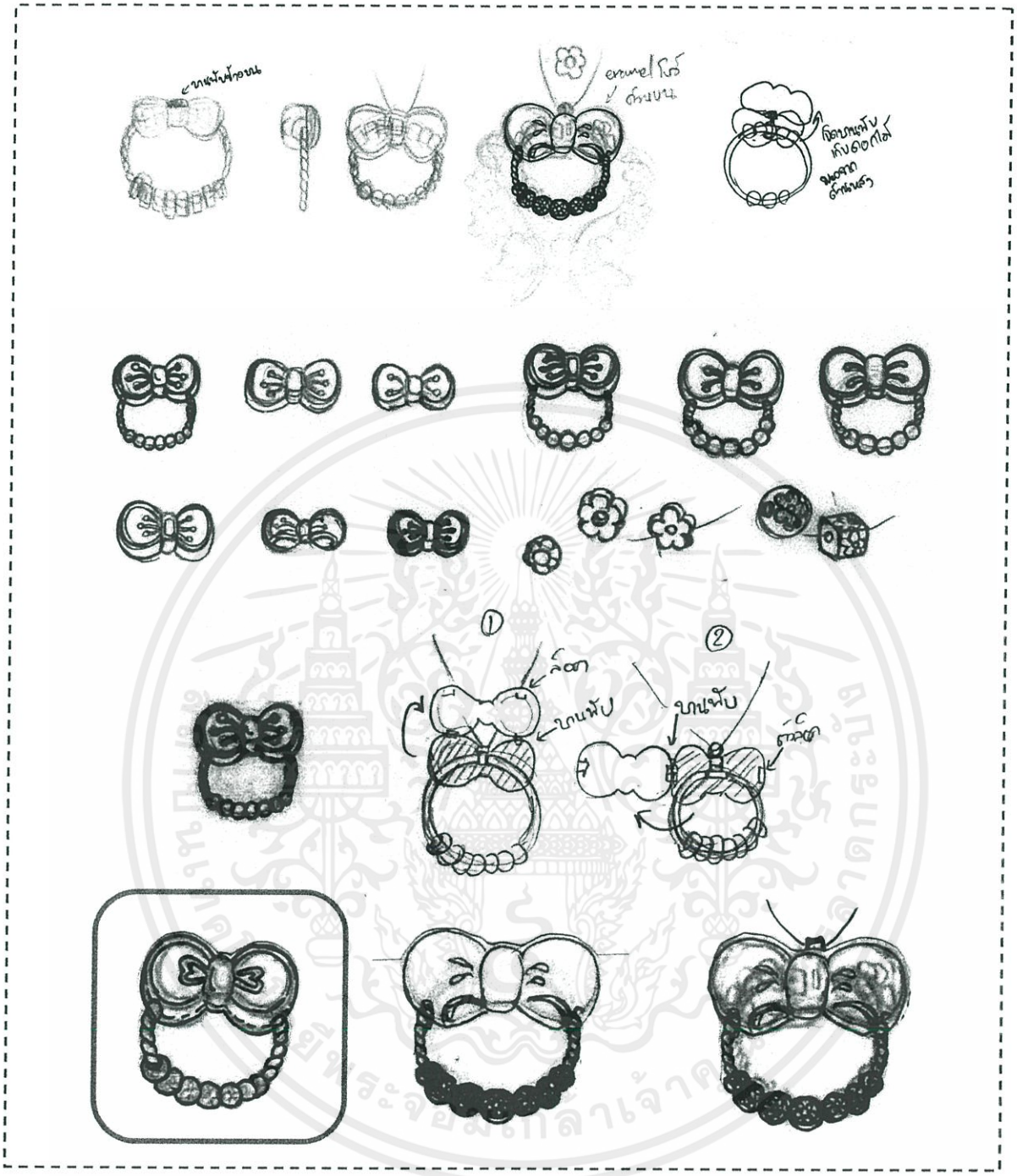
3.3.2 แบบปรับปรุงเครื่องประดับเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าในตนเองของเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี

1) เครื่องประดับสำหรับเด็ก (สร้อยคอ)

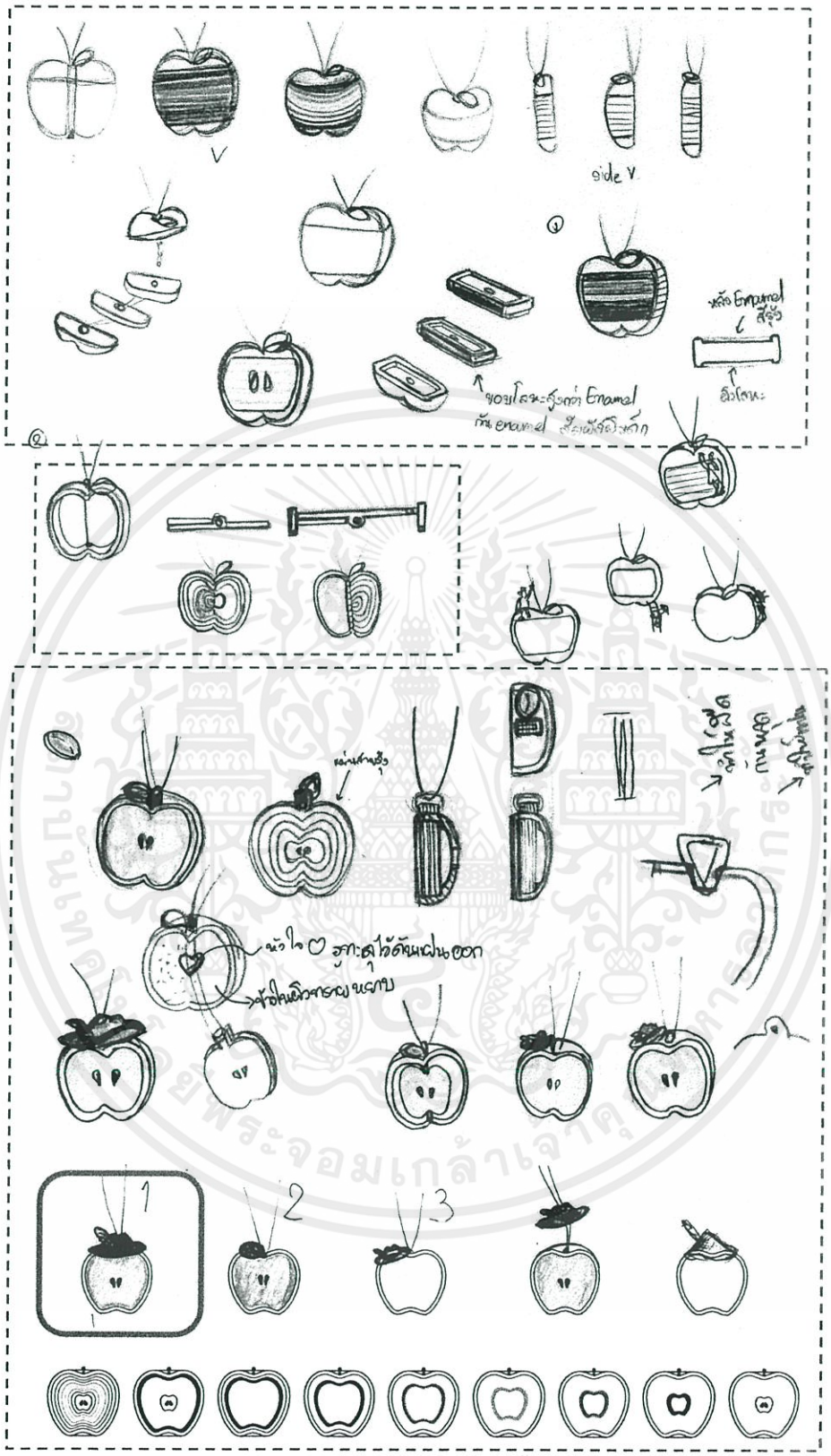
ภาพที่ 3.56 ภาพแบบปรับปรุงสร้อยคอสำหรับเด็กหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.57 ภาพแบบปรับปรุงสร้อยคอสำหรับเด็กหญิง

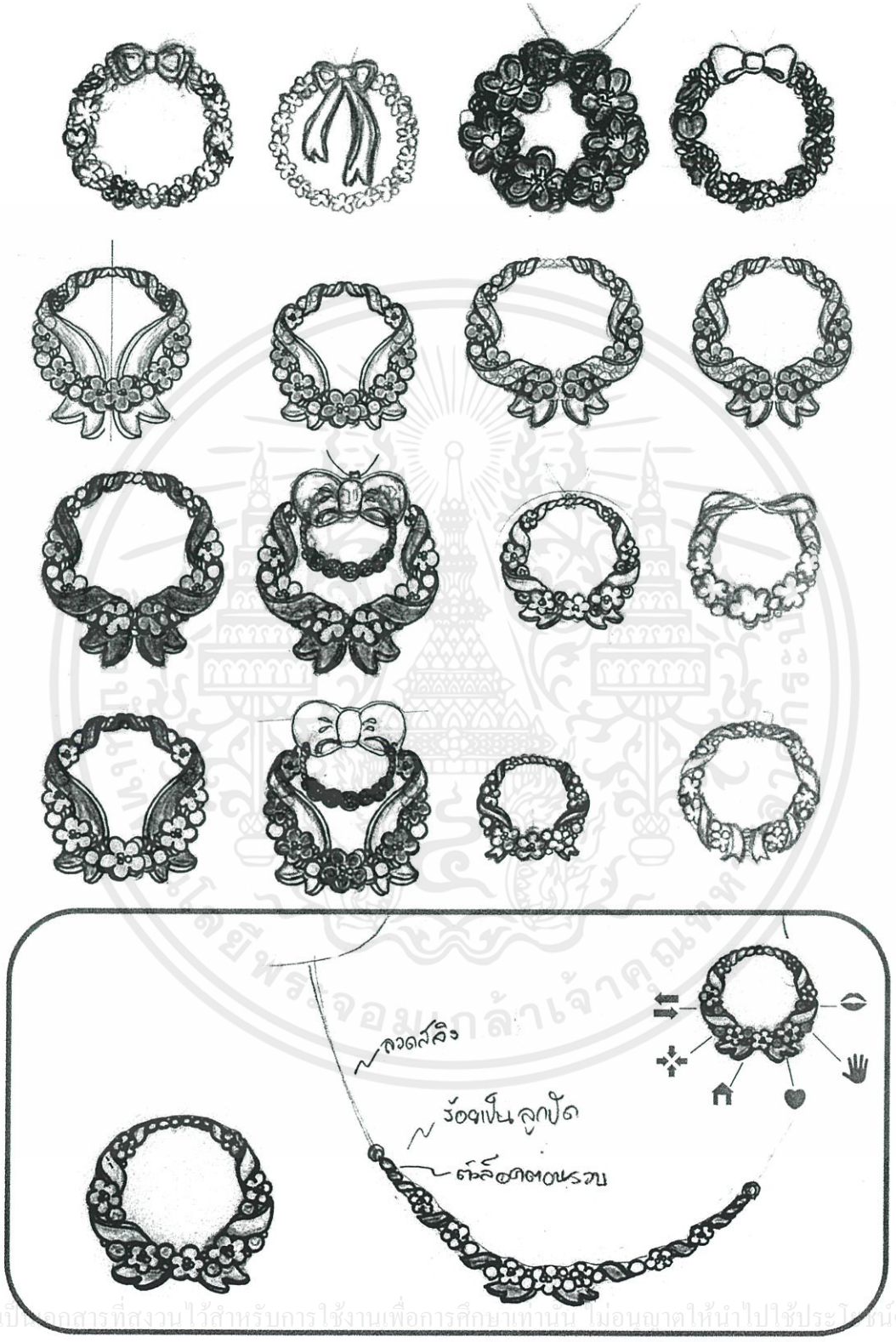
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.58 ภาพแบบปรับปรุงสร้อยคอสำหรับเด็กชาย

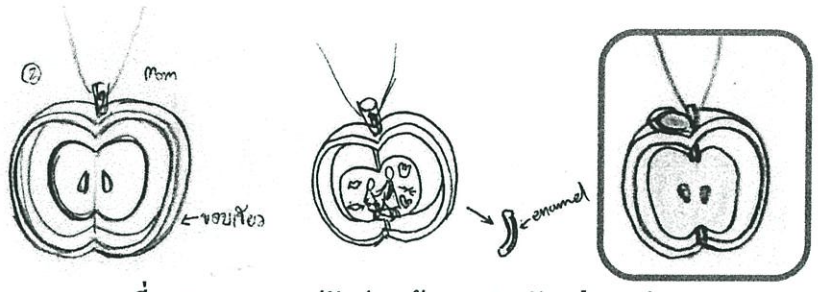
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) เครื่องประดับสำหรับแม่ (สร้อยคอ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.59 ภาพแบบปรับปรุงสร้อยคอสำหรับแม่ของเด็กหญิง

ภาพที่ 3.60 ภาพแบบปรับปรุงสร้อยคอสำหรับแม่ของเด็กชาย

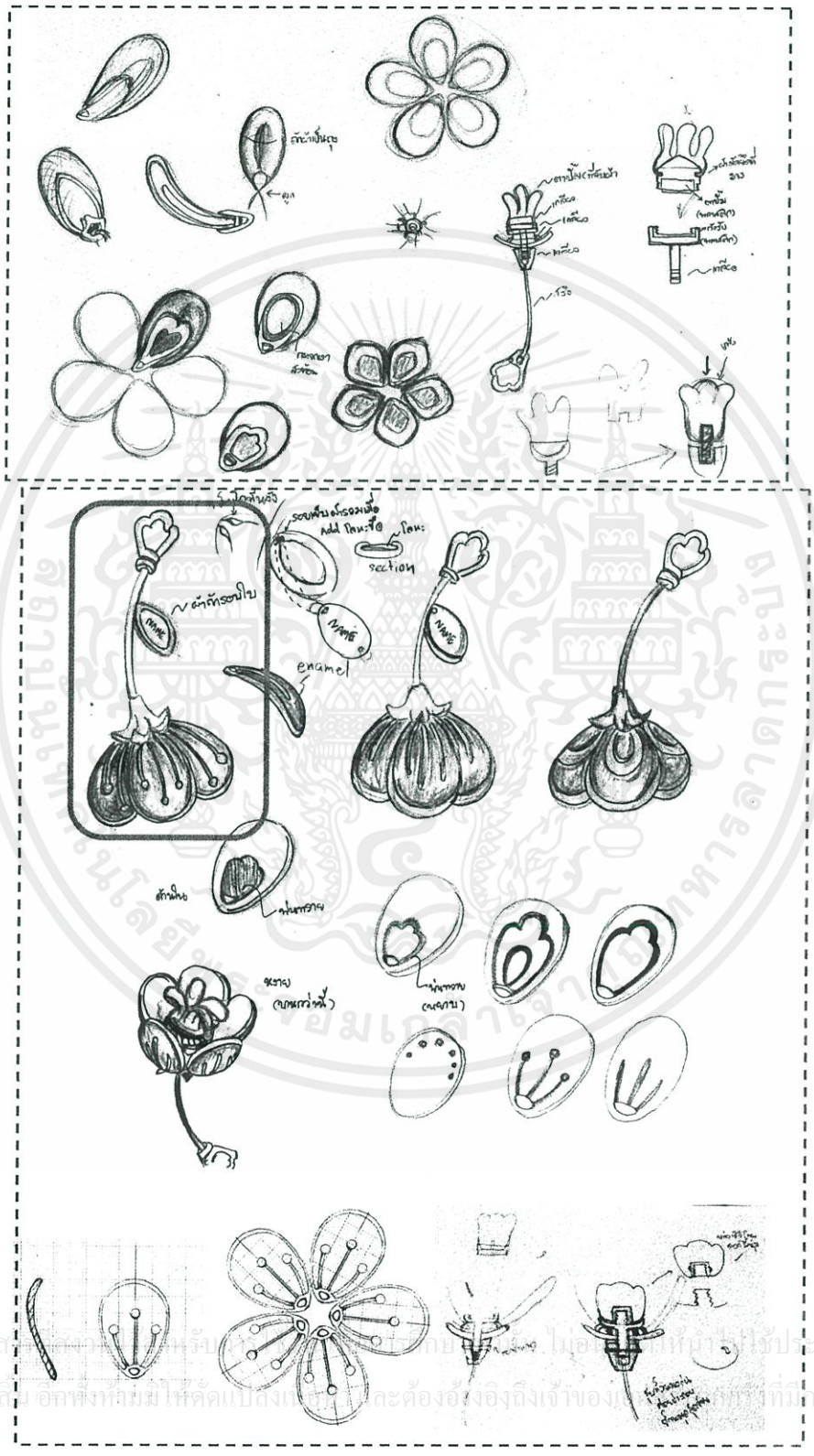

ภาพที่ 3.61 ภาพแบบปรับปรุงสร้อยคอที่ประกอบรวมกันสำหรับลูกหญิงและแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

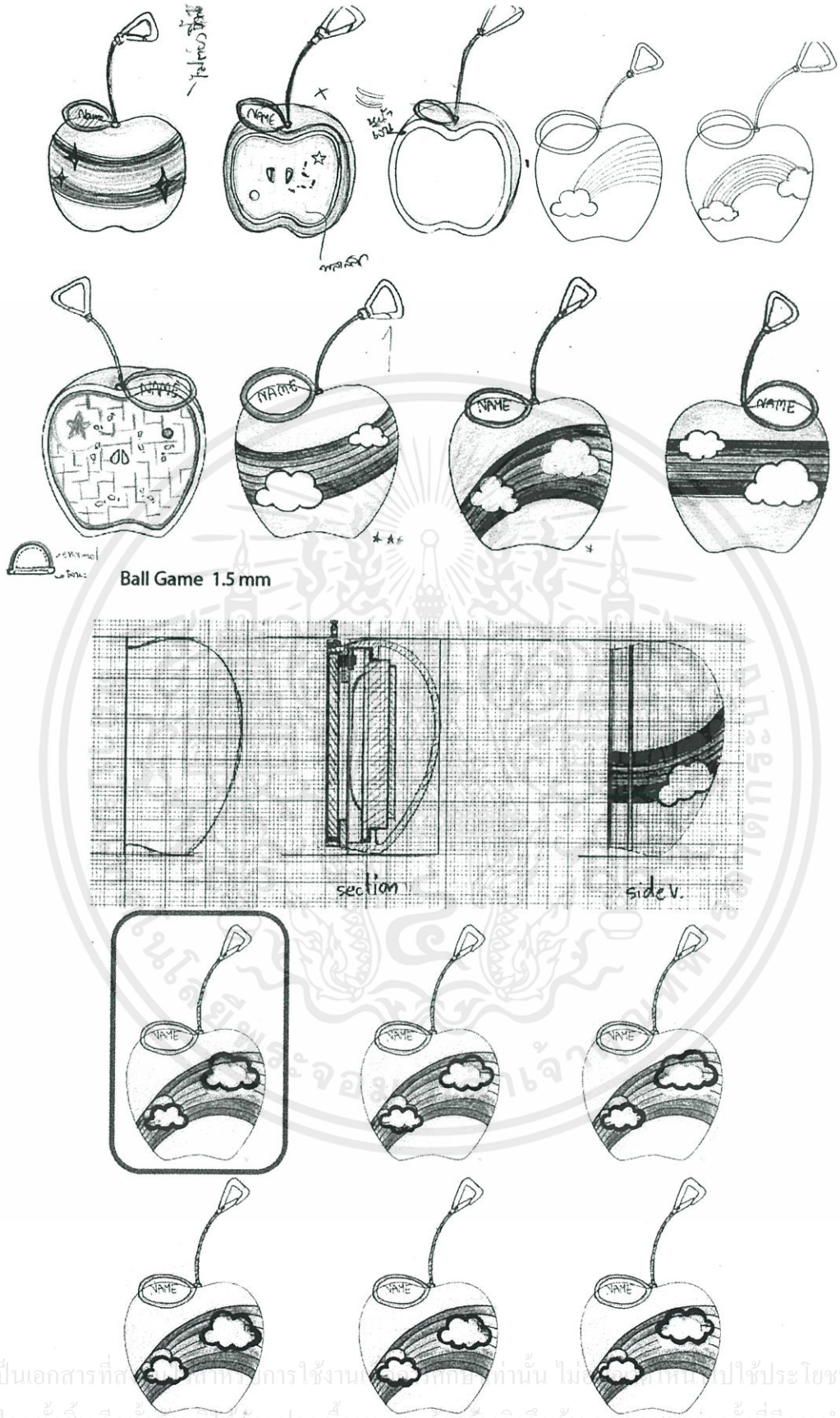
3.3.3 แบบปรับปรุงเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าต่อสังคมของเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี

1) เครื่องประดับสำหรับเด็ก (ที่ห้อยกระเป๋า)

ภาพที่ 3.62 ภาพแบบปรับปรุงที่ห้อยกระเป๋าสำหรับเด็กหญิง

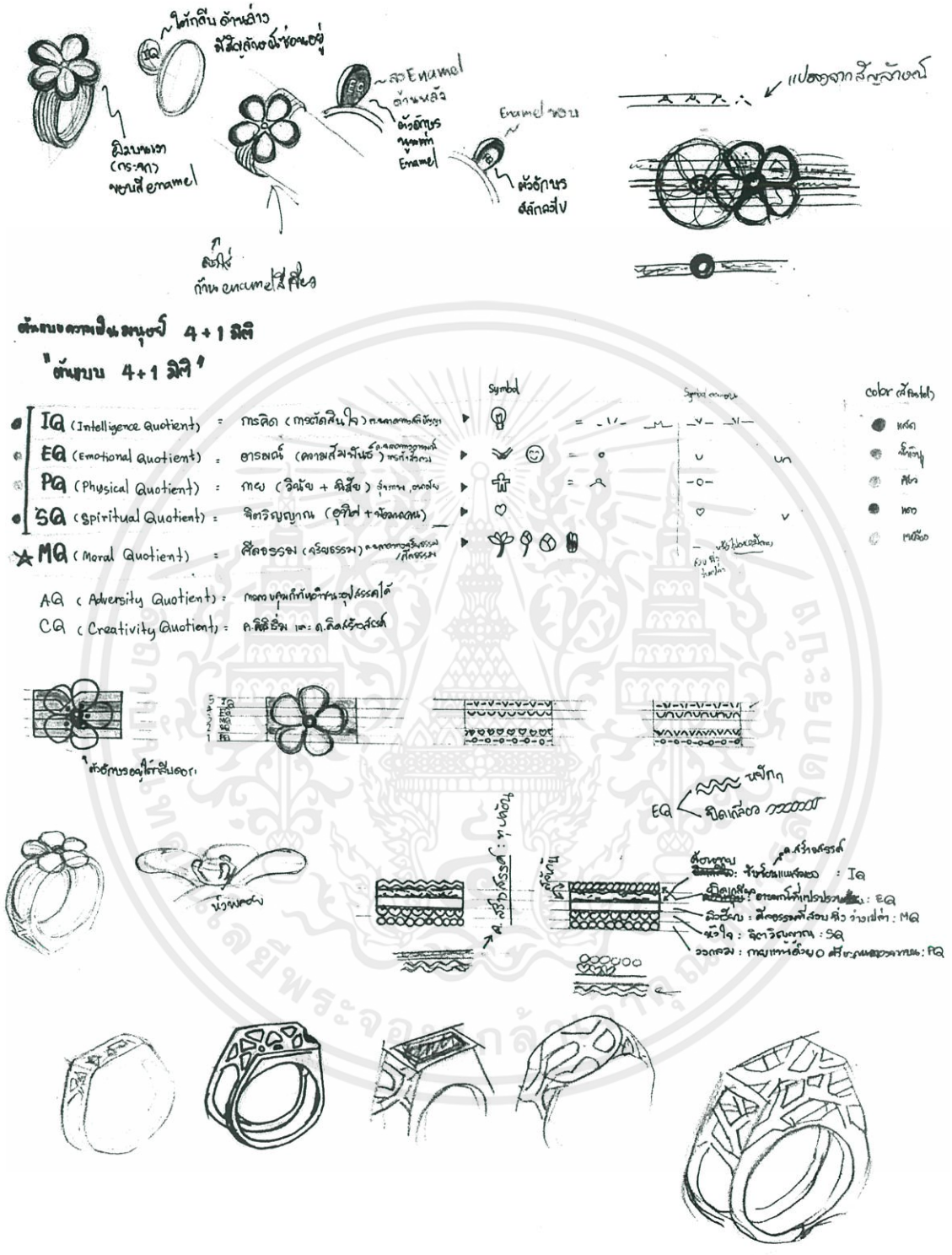
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

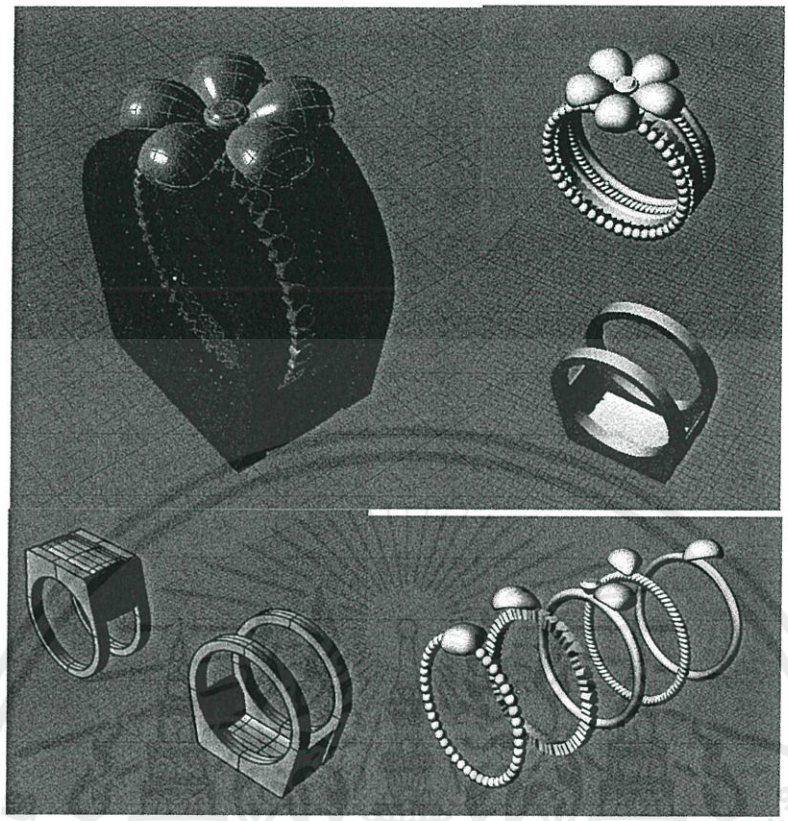
ภาพที่ 3.63 ภาพแบบปรับปรุงที่ห้อยกระเป๋าสำหรับเด็กชาย

2) เครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ (แหวน)

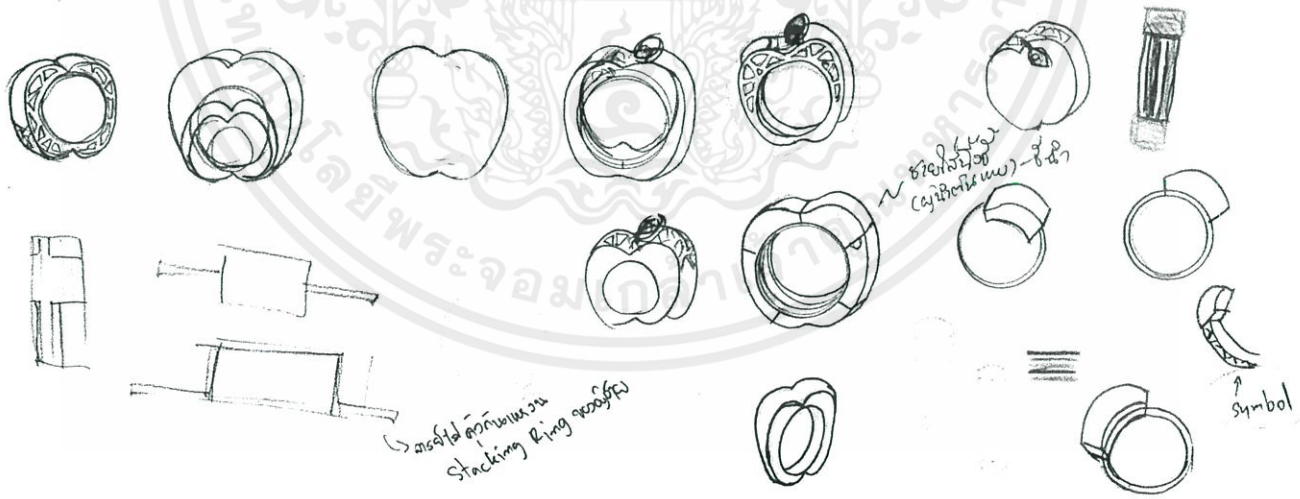

ภาพที่ 3.64 ภาพแบบปรับปรุงแหวนสำหรับพ่อแม่ของเด็กหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

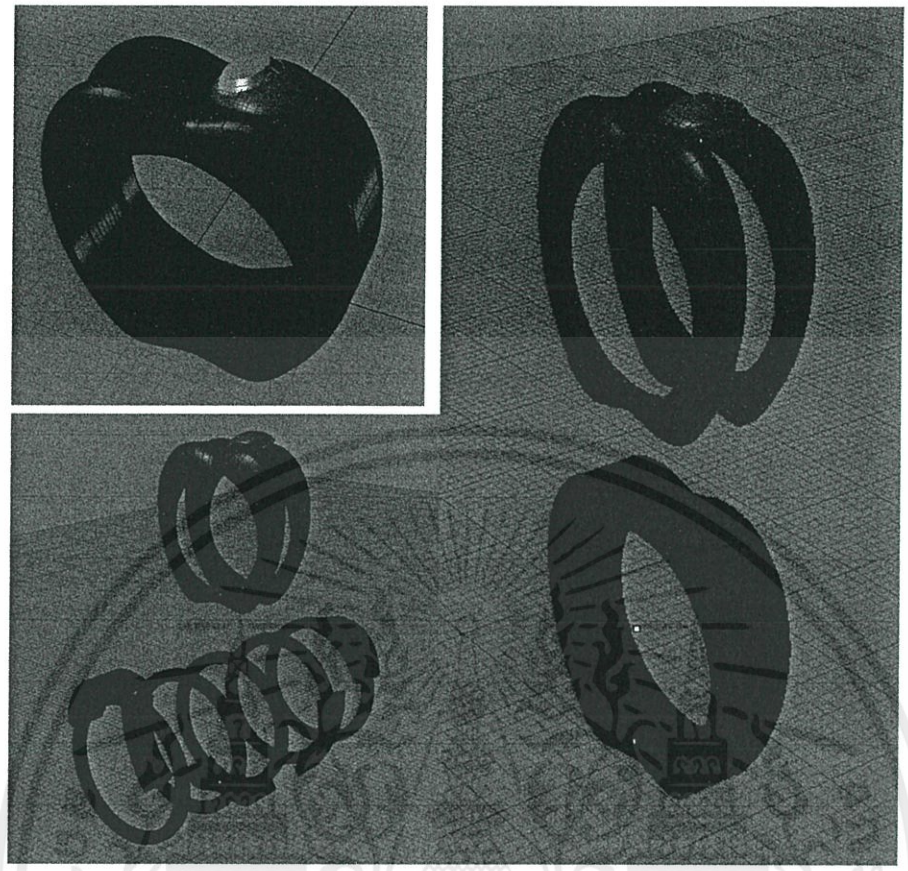

ภาพที่ 3.65 ภาพแบบปรับปรุงแหวนสำหรับพ่อแม่ของเด็กหญิงที่เลือก

ภาพที่ 3.66 ภาพแบบปรับปรุงแหวนสำหรับพ่อแม่ของเด็กชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

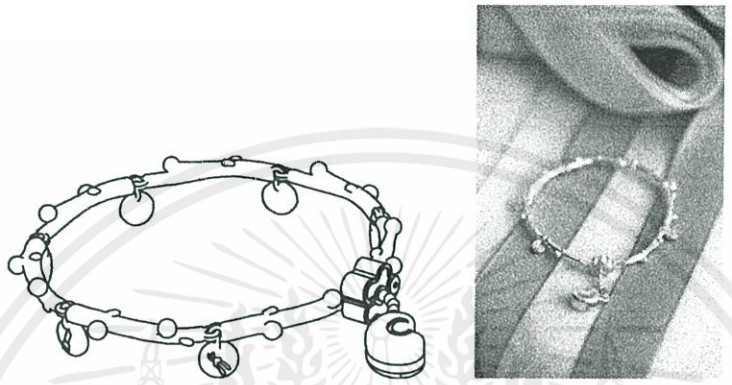
ภาพที่ 3.67 ภาพแบบปรับปรุงแหวนสำหรับพ่อแม่ของเด็กชายที่เลือก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 แบบที่เลือก

3.4.1 เครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าความรัก สำหรับเด็กทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี

1) เครื่องประดับสำหรับเด็ก (สร้อยข้อเท้า)

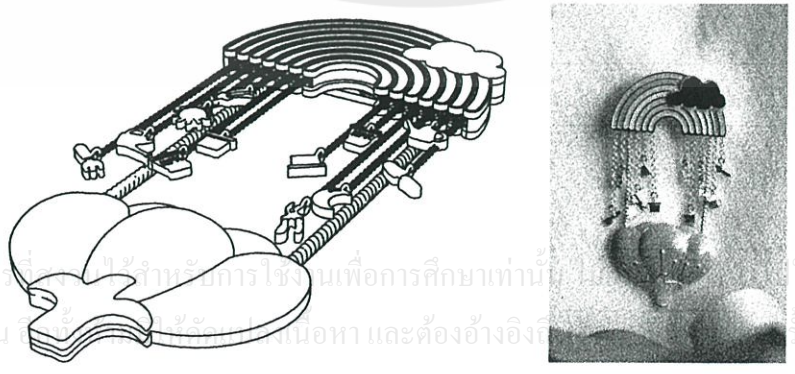

ภาพที่ 3.68 ภาพเครื่องประดับสำหรับเด็กวัยทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี (ลูกสาว)

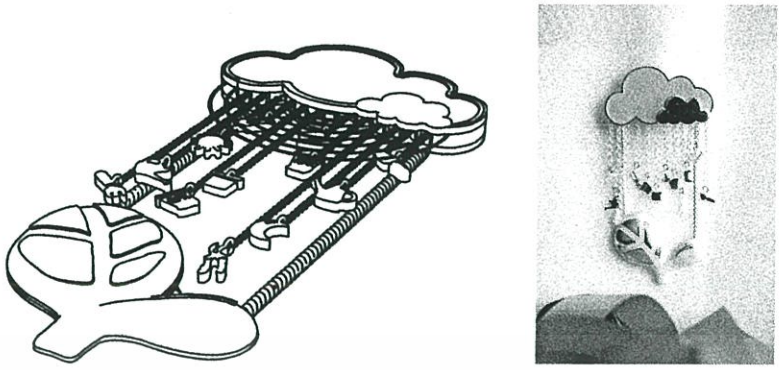
ภาพที่ 3.69 ภาพเครื่องประดับสำหรับเด็กวัยทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี (ลูกชาย)

2) เครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ (เข็มกลัดติดกระเป๋า)

ภาพที่ 3.70 ภาพเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ของเด็กวัยทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี (ลูกสาว)

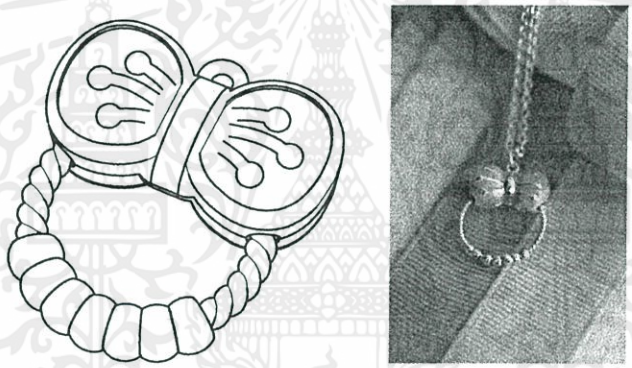
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

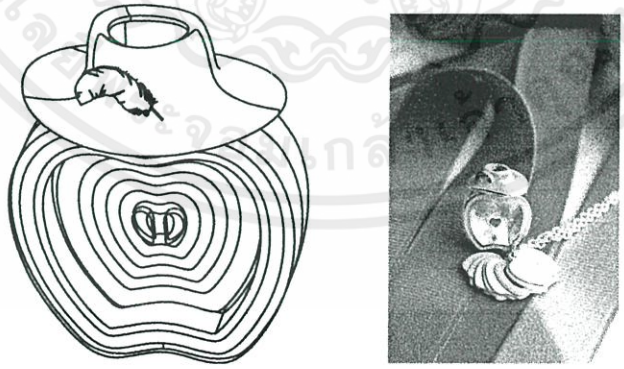
ภาพที่ 3.71 ภาพเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ของเด็กวัยทารก ช่วงอายุ 1 เดือน – 1 ปี (ลูกชาย)

3.4.2 เครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าในตนเอง สำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี

1) เครื่องประดับสำหรับเด็ก (สร้อยคอ)

ภาพที่ 3.72 ภาพเครื่องประดับสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี (ลูกสาว)

ภาพที่ 3.73 ภาพเครื่องประดับสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี (ลูกชาย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) เครื่องประดับสำหรับแม่ (สร้อยคอ)

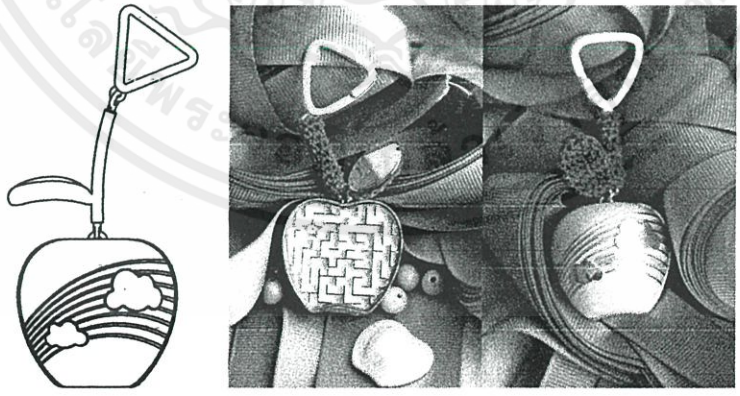
ภาพที่ 3.74 ภาพเครื่องประดับสำหรับแม่ของเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี (ลูกสาว)

ภาพที่ 3.75 ภาพเครื่องประดับสำหรับแม่ของเด็กวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 – 3 ปี (ลูกชาย)

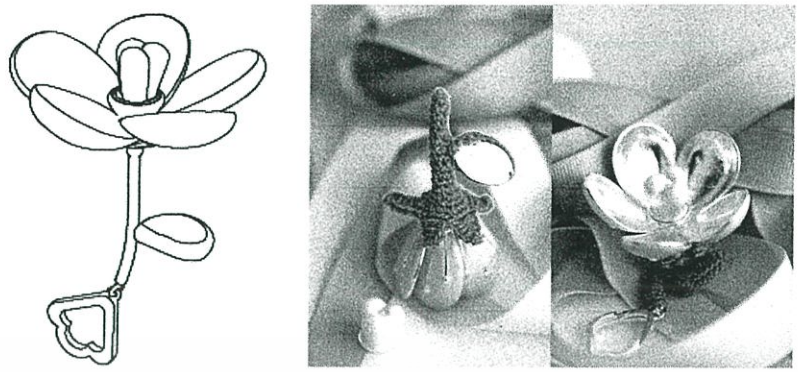
3.4.3 เครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าต่อสังคม สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี

1) เครื่องประดับสำหรับเด็ก (ที่ห้อยกระเป๋า)

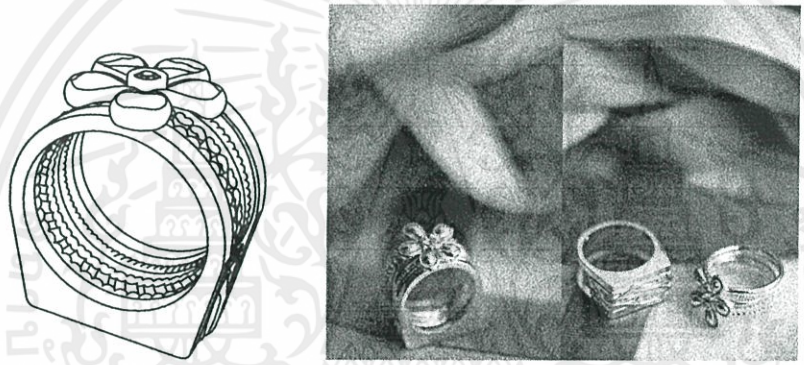
ภาพที่ 3.76 ภาพเครื่องประดับสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี (ลูกสาว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

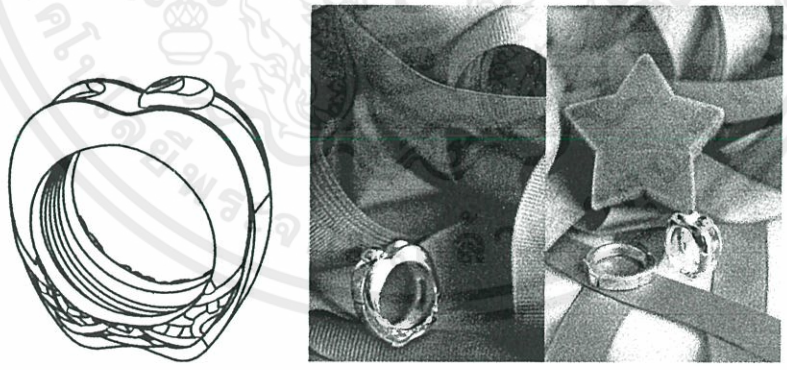

ภาพที่ 3.77 ภาพเครื่องประดับสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี (ลูกชาย)

2) เครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ (แหวน)

ภาพที่ 3.78 ภาพเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ของเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี (ลูกสาว)

ภาพที่ 3.79 ภาพเครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ของเด็กก่อนวัยเรียน ช่วงอายุ 3 – 6 ปี (ลูกชาย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 วิเคราะห์และสรุปผลการออกแบบ

3.5.1 ด้านความงาม

1) นอกจากความสวยงามด้านรูปทรงแล้ว รายละเอียดที่มีความหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณค่าในตนเองให้กับเด็กบนตัวชิ้นงาน เป็นสิ่งส่งเสริมทำให้ชิ้นงานมีความหมาย และมีคุณค่าทางจิตใจมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัวอีกด้วย

2) ทำให้เกิดความสวยงามแก่ผู้ที่พบเห็น

3) ทำให้เกิดความสวยงามและส่งเสริมภาพลักษณ์แก่ผู้ที่สวมใส่ให้เหมาะสมตามวัย

3.5.2 ด้านประโยชน์ใช้สอย

1) ผู้สวมใส่สามารถมีส่วนร่วมในการใช้งานได้ โดยการทำกิจกรรมระหว่างผู้ปกครองกับเด็กโดยใช้เครื่องประดับเป็นสื่อกลางในการสานสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว และกิจกรรมยังมีส่วนช่วยส่งเสริมคุณค่าในด้านต่างๆให้กับเด็กอีกด้วย

2) เครื่องประดับยังเป็นดั่งเครื่องเตือนใจให้เด็กเห็นคุณค่าในด้านต่างๆ จากการส่งเสริมของคนในครอบครัว ให้นึกถึงความทรงจำดีๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้งานและการสานสัมพันธ์ของครอบครัวผ่านการทำกิจกรรมร่วมกับเครื่องประดับ

3) เครื่องประดับสามารถใช้เป็นสิ่งสร้างเอกลักษณ์ของผู้ใช้งานให้เกิดความแตกต่างจากผู้อื่น เพื่อบ่งบอกการแสดงความเป็นเจ้าของของสิ่งที่ไปประดับ เช่น ที่ห้อยกระเป๋านักเรียน

4) เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สวมใส่เครื่องประดับกับตัวเครื่องประดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 การออกแบบบรรจุภัณฑ์

3.6.1 แนวทางการออกแบบบรรจุภัณฑ์

เนื่องจากการศึกษาข้อมูลการรับรู้ของเด็กวัย 0-6 ปี เป็นวัยที่ยังไม่สามารถรับรู้การสื่อสารในเชิงนามธรรมได้ จะรับรู้ได้เพียงแค่การสื่อสารในแบบรูปธรรม เพราะฉะนั้นการสื่อความกับเด็กในช่วงวัยนี้ต้องอาศัยการแปลความหรือขยายความอีกทีหนึ่ง ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีที่เหมาะสมก็คือ การสื่อความหมายโดยใช้บุคคลใกล้ชิดเป็นสื่อกลางในส่งผ่านข้อมูลไปยังเด็ก และอาจมีเครื่องมือมาช่วยส่งเสริมให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ได้แก่ สมุดบันทึก นิทาน และเกมส์สำหรับเด็ก ซึ่งในบรรจุภัณฑ์ของโครงการจะมีเครื่องมือดังกล่าวให้อยู่ในรูปของ Application บน Tablet เพื่อความทันสมัยเหมาะสมกับการใช้ชีวิต(Lifestyle) ของคนที่เกิดมาในยุคของโลกเทคโนโลยี

ในส่วนของการออกแบบบรรจุภัณฑ์ นอกจากจะทำหน้าที่ปกป้องชิ้นงานแล้ว บรรจุภัณฑ์ยังทำหน้าที่ในการเล่าเรื่องราวช่วยสื่อความหมายขยายความให้ผู้ใช้งานเข้าใจประเด็นการส่งเสริมให้เกิดการสร้างคุณค่าในด้านต่างๆ ตามช่วงวัยของเด็ก โดยบรรจุภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นกรอบรูปที่สามารถใช้เป็นส่วนจัดแสดงเครื่องประดับได้นั้นมีการออกแบบพื้นหลังในกรอบรูปให้มีข้อความ รูปภาพ หรือสัญลักษณ์ ที่ใช้ช่วยสื่อความหมาย อีกทั้งยังมีคู่มือในแนะนำการทำกิจกรรมใน Application บน Tablet ให้สิทธิพิเศษในการเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ ได้แก่ กิจกรรมบันทึกพัฒนาการลูกน้อย นิทานสำหรับเด็ก เกมส์สำหรับเด็ก ฯลฯ เพื่อให้สมาชิกทุกคนได้ร่วมแบ่งปันประสบการณ์และรูปภาพสุดประทับใจในเครือข่ายสังคมออนไลน์ (social network) พร้อมรับข่าวสารและอ่านบทความดีๆ ที่มีประโยชน์ต่อการดูแลครอบครัวจากเว็บไซต์ของโครงการ

โดยวัสดุที่เลือกมาใช้จะเป็นวัสดุผ้าและไม้ ซึ่งเป็นวัสดุที่แสดงถึงความนุ่มนวล ความอบอุ่น และใช้เทคนิคการถักโครเชต์ การปักผ้ามาประกอบให้ชิ้นงานดูมีคุณค่า มีมิติ น่าสนใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังคำนึงถึงการขาย คือ จะมีกล่องสำหรับใส่เครื่องประดับแต่ละชิ้น ซึ่งสีของกล่องและสีของริบบิ้นจะเป็นเครื่องหมายบ่งบอกเพศ และช่วงอายุของเด็กในแต่ละช่วงวัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6.2 แบบร่างบรรจุภัณฑ์

3.6.2.1 แบบร่างตราสัญลักษณ์

ภาพที่ 3.80 ภาพแบบร่างตราสัญลักษณ์

3.6.2.2 แบบร่างบรรจุภัณฑ์

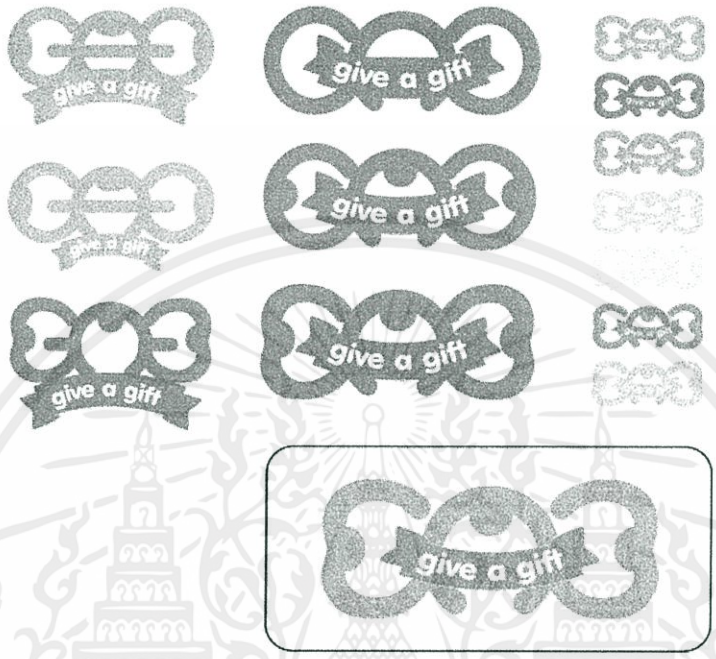

ภาพที่ 3.81 ภาพแบบร่างบรรจุภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

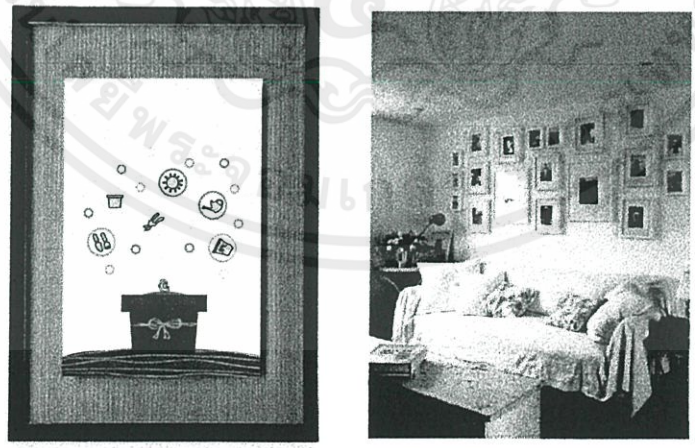
3.6.3 แบบปรับปรุงบรรจุภัณฑ์

3.6.3.1 แบบปรับปรุงตราสัญลักษณ์

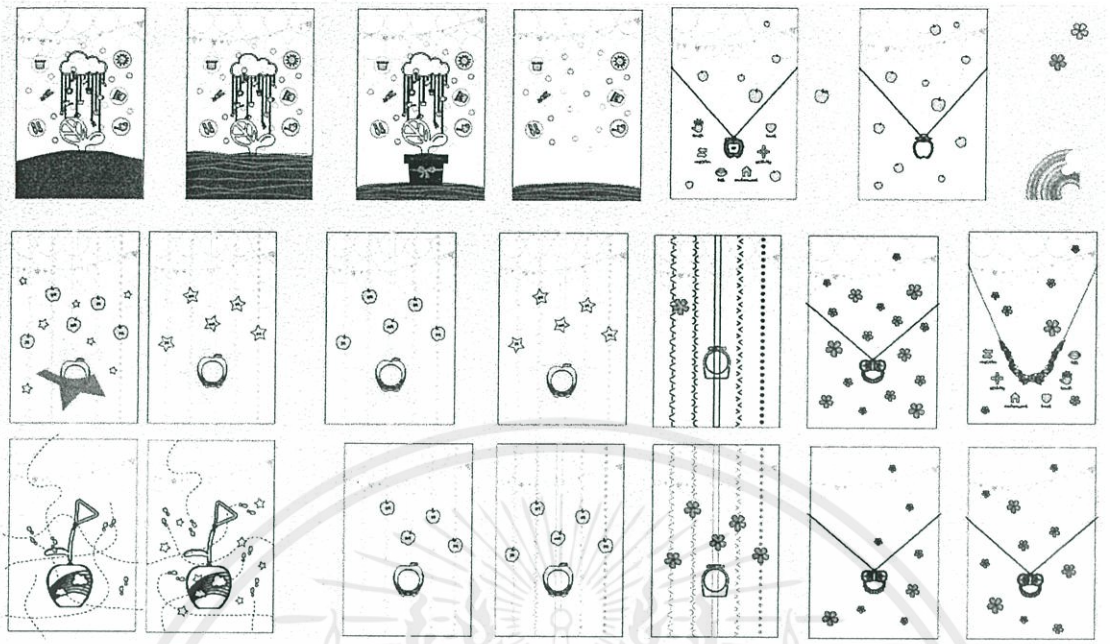
ภาพที่ 3.82 ภาพแบบปรับปรุงตราสัญลักษณ์

3.6.3.2 แบบปรับปรุงบรรจุภัณฑ์

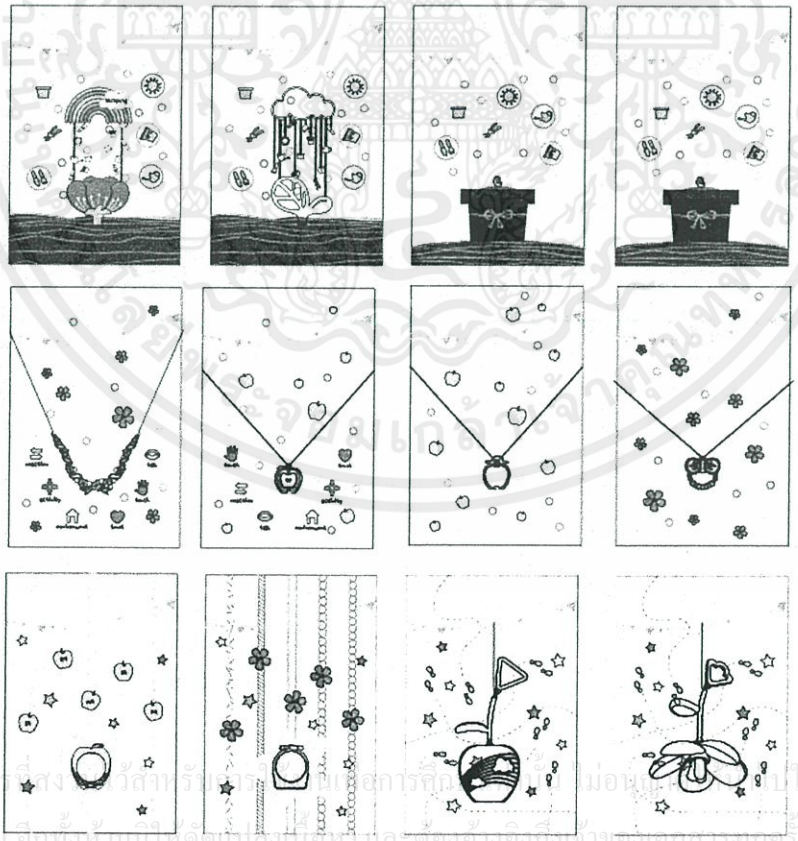
ภาพที่ 3.83 ภาพแบบปรับปรุงบรรจุภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

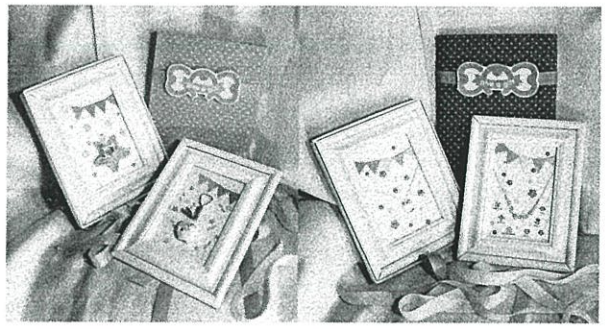
ภาพที่ 3.84 ภาพแบบปรับปรุงบรรจุภัณฑ์

3.6.4 แบบบรรจุภัณฑ์ที่เลือก

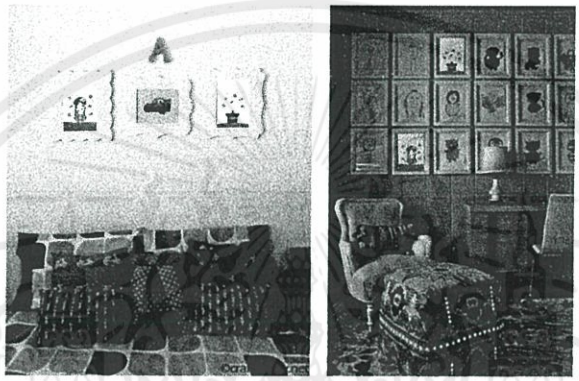

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.85 ภาพแสดงแบบบรรจุภัณฑ์ที่เลือก

ภาพที่ 3.86 ภาพแสดงแบบบรรจุภัณฑ์ที่เลือก

ภาพที่ 3.87 ภาพการจัดแสดงเครื่องประดับโดยใช้บรรจุภัณฑ์

3.6.5 รูปแบบเครื่องมือที่ใช้ในกิจกรรม

3.6.5.1 นิทานสำหรับเด็กวัยเตาะแตะช่วงอายุ 1-3 ปี เพื่อส่งเสริมการสร้างคุณค่าในตนเอง

1) นิทาน Application บน Tablet สำหรับเด็กหญิง เรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" ดังที่แสดงรายละเอียดในภาพที่ 3.88 – 3.110

ภาพที่ 3.88 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้าปก

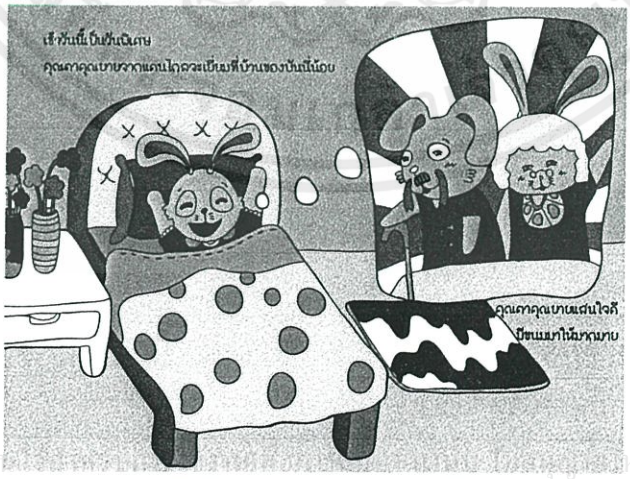
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้ง ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.89 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 1

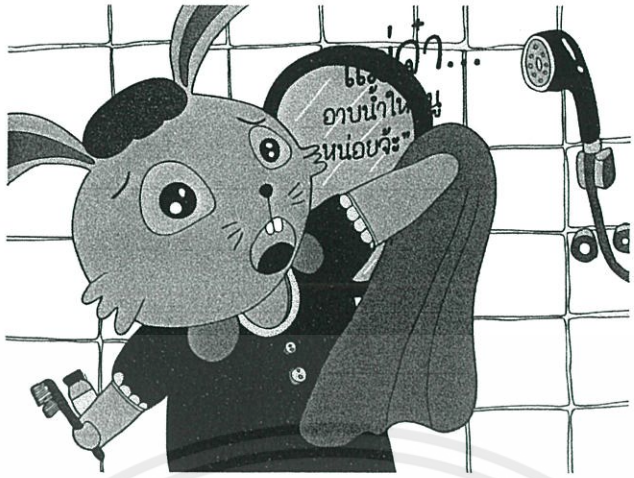

ภาพที่ 3.90 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.91 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 3

ภาพที่ 3.92 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 4

ภาพที่ 3.93 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 5

ภาพที่ 3.94 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.95 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 7

ภาพที่ 3.96 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.97 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 9

ภาพที่ 3.98 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 10

ภาพที่ 3.99 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.100 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 12

ภาพที่ 3.101 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 13

ภาพที่ 3.102 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.103 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 15

ภาพที่ 3.104 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 16

ภาพที่ 3.105 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

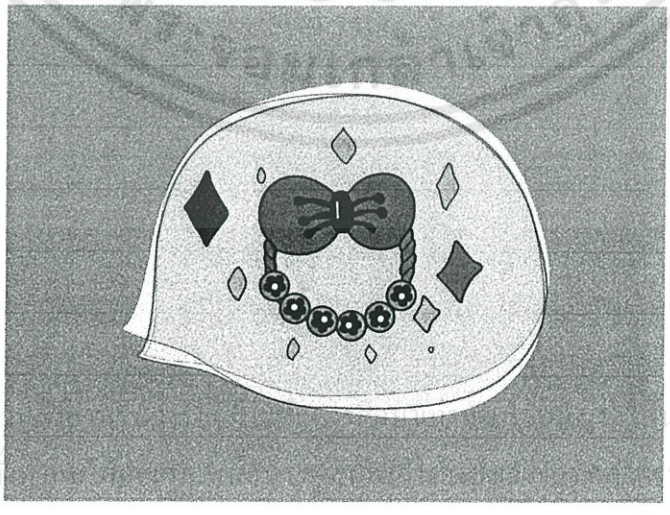
ภาพที่ 3.106 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 18

ภาพที่ 3.107 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 19

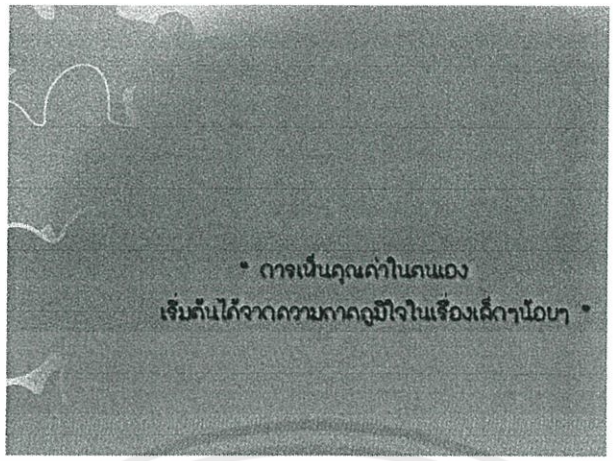

ภาพที่ 3.108 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.109 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 21

ภาพที่ 3.110 ภาพนิทานเรื่อง "บันนี่น้อยกับดอกไม้วิเศษ" หน้า 22

2) นิทาน Application บน Tablet สำหรับเด็กชาย เรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" ดังที่แสดงรายละเอียดในภาพที่ 3.111-3.133

ภาพที่ 3.111 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้าปก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.112 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 1

ภาพที่ 3.113 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 2

ภาพที่ 3.114 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.115 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 4

ภาพที่ 3.116 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 5

ภาพที่ 3.117 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.118 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 7

ภาพที่ 3.119 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 8

ภาพที่ 3.120 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.121 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 10

ภาพที่ 3.122 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 11

ภาพที่ 3.123 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 12

ภาพที่ 3.124 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.125 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 14

ภาพที่ 3.126 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.127 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 16

ภาพที่ 3.128 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 17

ภาพที่ 3.129 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

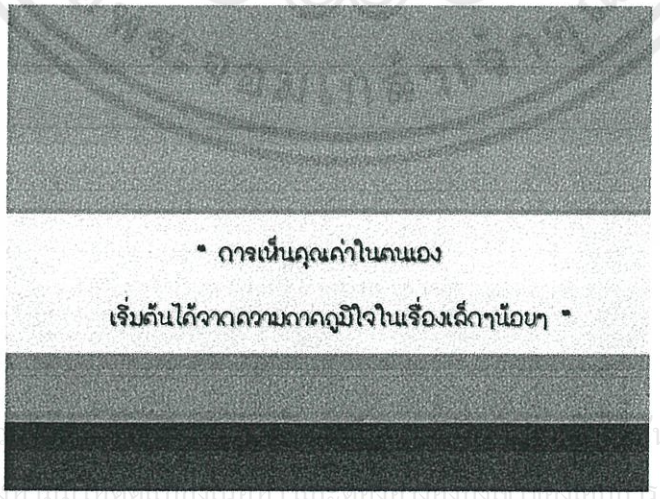
ภาพที่ 3.130 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 19

ภาพที่ 3.131 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 20

ภาพที่ 3.132 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 21

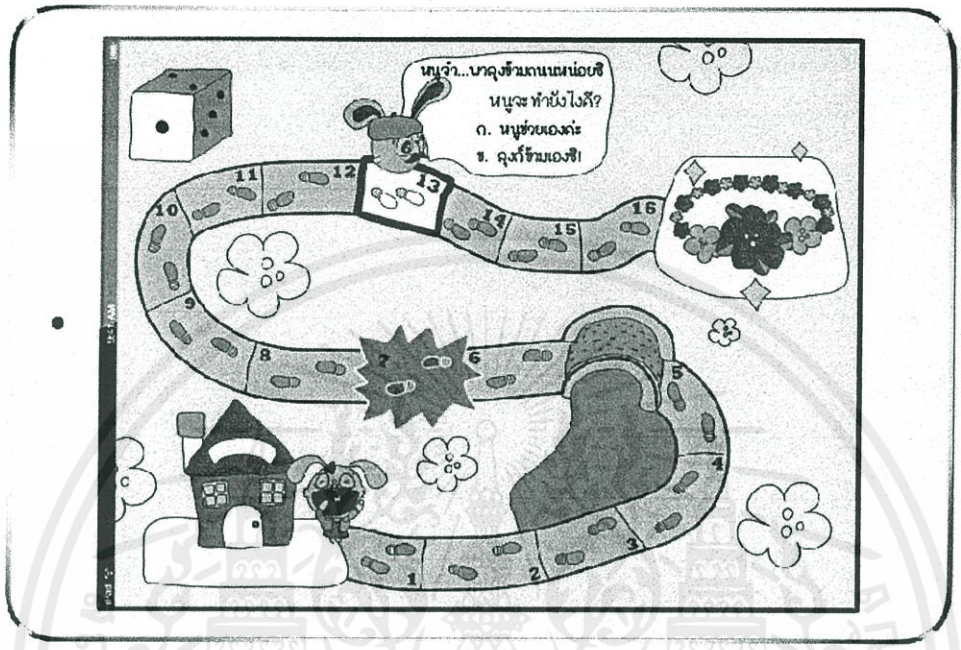

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.133 ภาพนิทานเรื่อง "เมาส์ซี่น้อยกับผลไม้วิเศษ" หน้า 22

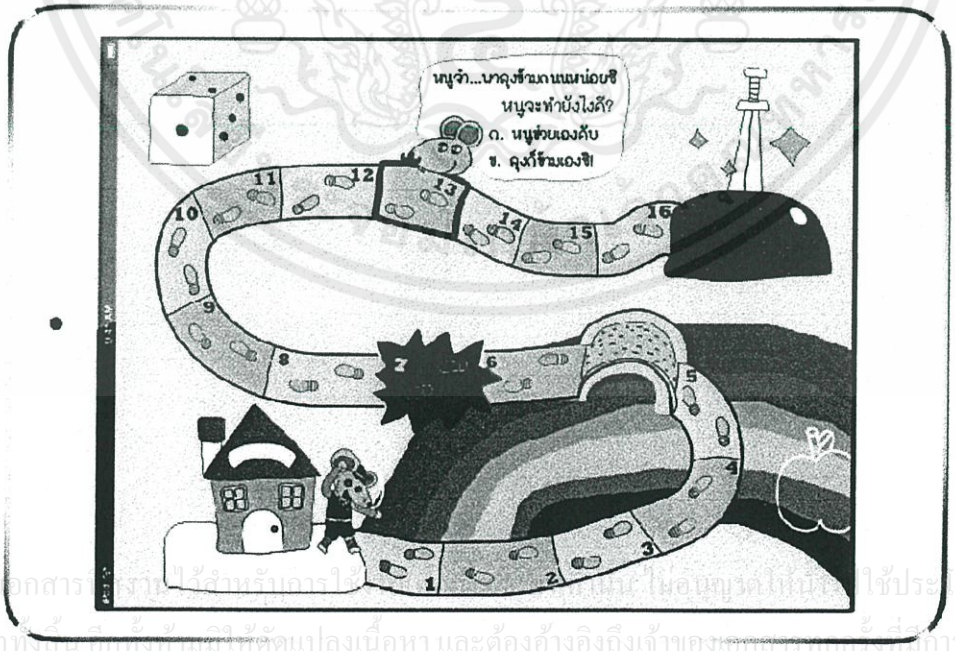
3.6.5.2 เกมส์สำหรับเด็กก่อนวัยเรียนช่วงอายุ 3-6 ปี เพื่อส่งเสริมการสร้างคุณค่าต่อสังคม

1) เกมส์ Application บน Tablet สำหรับเด็กหญิง ดังที่แสดงในภาพที่ 3.134

ภาพที่ 3.134 ภาพเกมส์ Application บน Tablet สำหรับเด็กหญิง

2) เกมส์ Application บน Tablet สำหรับเด็กชาย ดังที่แสดงในภาพที่ 3.135

ภาพที่ 3.135 ภาพเกมส์ Application บน Tablet สำหรับเด็กชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การนำเสนอผลงานการออกแบบ

4.1 ข้อมูลการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับ

4.1.1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับประเภทของโลหะที่ใช้ในโครงการ

โลหะเงิน (Ag.Silver)

น่าจะเป็นโลหะที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ในการผลิตเครื่องประดับในโครงการ เนื่องจากเป็นที่ทราบกันดีว่ามนุษย์รู้จักโลหะเงินมาใช้ในงานเครื่องประดับมาแต่โบราณมีหลักฐานปรากฏว่า มีการค้นพบโลหะเงินหลังทองคำและทองแดงไม่นานนัก มีการกล่าวถึงเงินในพระคัมภีร์เก่าของชาวอียิปต์โบราณให้สัญลักษณ์วงกลมแก่ทองคำ หมายถึง ความสมบูรณ์แบบ ส่วนโลหะเงินใช้สัญญาลักษณ์ครึ่งวงกลมเพื่อแสดงว่าเป็นโลหะที่มีความสมบูรณ์แบบรองลงมาจากจากทองคำ และต่อมาสัญญาลักษณ์ครึ่งวงกลมนี้ยังหมายถึงดวงจันทร์ด้วย เพราะโลหะเงินมีความแวววาวหรือแสงสว่างทำนองเดียวกันกับดวงจันทร์ ชาวโรมันเรียกโลหะเงินว่า Argentum ซึ่งเป็นที่มาของสัญลักษณ์เงิน (Ag) ส่วนคำอังกฤษ Silver มาจาก Assyrians โลหะเงินมีสีขาวเป็นมันเงาและมีความอ่อนตัวสูง สามารถดึงเป็นเส้นและตีเป็นแผ่นบางๆได้ดีมาก รองลงมาจากทองคำและแพลเลเดียม นอกจากนี้แล้วเงินบริสุทธิ์ยังเป็นโลหะที่สามารถนำไฟฟ้าและนำความร้อนได้ดีที่สุดของโลหะ

โดยทั่วไปเครื่องประดับที่ทำจากเงินหรือสเตอร์ลิงจะมีส่วนผสมของเนื้อเงินอย่างน้อย 92.5% อีก 7.5% เป็นสารเจือซึ่งมักใช้โลหะทองแดงเป็นธาตุผสมเพื่อเพิ่มสมบัติทางกล จากคุณสมบัติของเงินที่ทำปฏิกิริยาได้ง่ายเมื่อปล่อยให้โดนอากาศ เมื่อนำเงินมาเป็นเครื่องประดับจึงมีการกำหนดค่าความบริสุทธิ์มาตรฐานของเงินไว้อย่างน้องต้องไม่ต่ำกว่า 92.5 % โดยเรียกชื่อว่า Sterling Silver ตัวเลขที่บอกค่าความบริสุทธิ์ของเงินบนตัวเรือนเครื่องประดับจะประทับไว้เพียงเลข 925 เท่านั้นก็เป็นซึ้งทราบกันว่าหมายถึงเงินไม่ใช่ทองไม่ใช่แพลทินัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ข้อมูลด้านกระบวนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับ

4.1.2.1 ขั้นตอนในการขึ้นรูปชิ้นงาน

ในการขึ้นรูปชิ้นงานมีการใช้การขึ้นรูปด้วยวิธต่างๆ ที่สามารถแยกได้ดังนี้

1) การขึ้นรูปด้วยการหล่อ (Casting) โดยการหล่อแบบไล่ขี้ผึ้ง (Lost Wax Casting) ซึ่งเป็นวิธีการหลักที่ใช้ในการขึ้นรูปของชิ้นงานในโครงการ

การหล่อแบบไล่ขี้ผึ้ง (Lost Wax Casting)

เป็นแบบหล่อที่พบได้บ่อยสำหรับแบบหล่อใช้ครั้งเดียวกระสวนใช้ครั้งเดียวการหล่อแบบไล่ขี้ผึ้งทำจากกระสวนที่ทำจากขี้ผึ้ง (Wax) โดยก่อการเทแบบแบบหล่อจะถูกนำไปสำรอกขี้ผึ้ง ซึ่งก็คือการอบเพื่อหลอมละลายกระสวนขี้ผึ้ง ให้สำรอกออกจากโพรงในแบบหล่อ ซึ่งเตรียมไว้สำหรับรับน้ำโลหะ การหล่อแบบไล่ขี้ผึ้งเป็นวิธีที่ได้ชิ้นงานหล่อที่มีความประณีตสูง มีความเที่ยงของขนาดในเกณฑ์สูงสามารถทำพิกัดความเผื่ออยู่ในช่วง ±0.05 มิลลิเมตรต่อความยาวขนาดกำหนด 10 มิลลิเมตร ผิวงานสำเร็จที่ได้จะมีความละเอียดเรียบสวยและสะอาดมากไม่มีตะเข็บ หล่อชิ้นงานที่สลับซับซ้อนได้สามารถหล่อโลหะได้ทุกชนิด

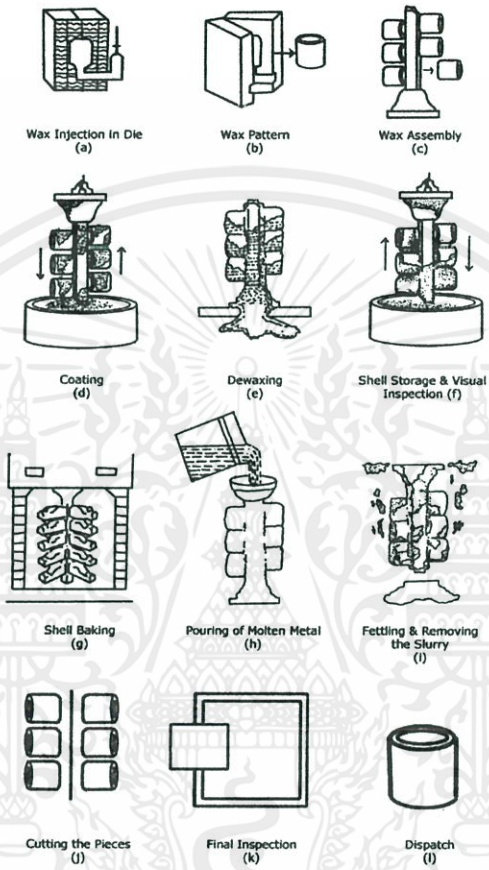
ขั้นตอนการหล่อแบบไล่ขี้ผึ้ง มีดังนี้

- ทำต้นแบบหล่อขี้ผึ้งจากแม่พิมพ์โลหะหรือแม่พิมพ์ยาง
- หล่อขี้ผึ้งตามแบบพิมพ์ซึ่งขี้ผึ้งที่ใช้จะเป็นขี้ผึ้งธรรมชาติ และเทียนผสมด้วยสารแอดดิชั่นจะสามารถหลอมละลายระหว่าง 65-90 องศาเซลเซียส ที่อุณหภูมิห้องจะแข็งแน่นและไม่เปราะ
- นำขี้ผึ้งที่ได้มาประกอบเข้ากับระบบจ่ายน้ำโลหะ มีลักษณะเหมือนต้นไม้เรียกว่า "ต้นเทียน"
- นำต้นเทียนไปจุ่มหรือพ่นเคลือบผิวโดยรอบ เทลงบนหีบหล่อด้วยเซรามิกเหลวหรือปูนเฉพาะงานที่ทนไฟ
- นำเอาแบบหล่อที่ได้ไปอบ หรือเป่าอุณหภูมิ 100-110 องศาเซลเซียส เพื่อไล่ขี้ผึ้งออกจะได้โพรงชิ้นงาน
- นำแบบหล่อไปเผา ที่อุณหภูมิสูงขึ้นไปจนกระทั่งร้อนแดงจนอุณหภูมิใกล้เคียงกับอุณหภูมิของโลหะที่จะใช้หล่อน้ำ
- เทน้ำโลหะลงไปในแบบหล่อในขณะที่อุณหภูมิของแบบหล่อยังสูงอยู่อาจจะใช้การเท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หล่อหมุนเวียนหรือเทน้ำโลหะโดยตั้งแบบไว้ก็ได้ในกรณีที่รูปทรงของชิ้นงานเป็นรูปง่ายๆ

- เมื่อโลหะแข็งตัวทำการเจาะเอาเปลือกเซรามิกออกและทำการตกแต่งชิ้นงานเป็นขั้นสุดท้าย

ภาพที่ 4.1 ภาพกระบวนการหล่อโลหะแบบไล่ขี้ผึ้ง

2) การขึ้นรูปด้วยกระบวนการ Rapid prototype

Rapid prototypeที่มีกระบวนการขึ้นรูปชิ้นงาน โดยไม่ใช้ลำแสงเลเซอร์และใช้วัสดุที่ไม่มีพิษ(Non-toxic) โดยนักประดิษฐ์ ชื่อ Scott crump ในปี ค.ศ. 1988 วัสดุที่ใช้เป็นลวดพลาสติกขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1.78 มม. เป็นเทอร์โมพลาสติก จะถูกป้อนเข้าหัวรีด (Extrusion Head) ซึ่งสามารถควบคุมความร้อนได้ ความร้อนนี้จะทำให้เส้นลวดพลาสติกเกิดการหลอมเหลวพลาสติกเหลวในหัวส่งจะถูกฉีดออกมาเป็นลวดขนาดเล็กเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 0.254 มม. และ Scan ไปตามแกน X และ Y จนกระทั่งขึ้นเป็นรูปชิ้นงาน วัสดุที่ใช้กับ Rapid prototype แบบนี้ ได้แก่ ABS, Medical ABS, WAX, Polyethylene เป็นต้น ความเที่ยงตรง และความแม่นยำ ประมาณ 0.127 มม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดี ของ Rapid prototype ระบบนี้ คือ เป็นระบบที่ใช้พลังงานในการทำงานไม่สูง ประมาณ 265-270 องศาเซลเซียสหรือสูงกว่าจุดหลอมเหลวของวัสดุเล็กน้อยและมีการสิ้นเปลืองวัสดุน้อย และสามารถขึ้นรูปได้เที่ยงตรงอย่างมาก

4.1.2.2 ขั้นตอนในการประกอบชิ้นงาน

1) การเชื่อมด้วยก๊าซแอลพีจี (Soldering)

การเชื่อมคือการยึดวัสดุโลหะเข้าด้วยกันโดยอาศัยความร้อนข้อได้เปรียบของการเชื่อมคือสามารถยึดวัสดุโลหะที่ต่างชนิดกันตั้งแต่ 2 ชิ้นหรือมากกว่าได้อย่างถาวร และสามารถที่จะเชื่อมต่อหรือยึดโครงสร้างที่ซับซ้อนได้อย่างดีโดยอาศัยการเชื่อมมากกว่า 1 ตำแหน่ง ซึ่งจะสะดวกมากขึ้นหากใช้ตัวประสานเงินที่มีอุณหภูมิการหลอมละลาย ต่างกัน

สามารถแบบชนิดของตัวประสานเงินได้คร่าวๆ ดังนี้

- ลวดเชื่อมที่มีจุดหลอมละลายสูง (Hard Silver Solder) หลอมละลายที่อุณหภูมิสูงประมาณ 1,450 องศาฟาเรนไฮต์

- ลวดเชื่อมที่มีจุดหลอมละลายปานกลาง (Medium Silver Solder) หลอมละลายที่อุณหภูมิปานกลางประมาณ 1,390 องศาฟาเรนไฮต์

- ลวดเชื่อมที่มีจุดหลอมเหลวต่ำ (Easy Silver Solder) หลอมละลายที่อุณหภูมิต่ำลงประมาณ 1,325 องศาฟาเรนไฮต์

- ลวดเชื่อมที่มีจุดหลอมลลายต่ำสุด (Easy –Flow Silver Solder) หลอมละลายที่อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ 1,175 องศาฟาเรนไฮต์

ปัจจัยที่ทำให้ตัวประสานเงินมีอุณหภูมิหลอมละลายที่ต่างกันนั้นขึ้นอยู่กับส่วนผสมระหว่างเนื้อเงินแท้กับทองแดง แคลเซียม และสังกะสี หากใน 1 ชิ้นงานมีความจำเป็นต้องเชื่อม 3 ตำแหน่ง ควรเริ่มเชื่อมตำแหน่งแรกด้วย Hard Silver Solder เชื่อมตำแหน่งที่ 2 ด้วย Medium Silver Solder เชื่อมตำแหน่งที่ 3 ด้วย Easy Silver Solderการทำเป็นลำดับขั้นจะช่วยให้ตัวประสานในตำแหน่งแรกไม่หลอมละลายไปก่อนที่ตัวประสานในตำแหน่งสุดท้ายจะหลอมละลาย

ตัวประสานเงินใช้สำหรับเชื่อมโลหะเงิน (Silver)ซึ่งเมื่อทำการเชื่อมแล้วก็จะยากแก่การมองเห็นรอยต่อนอกจากตัวประสานเงิน ก็ยังสามารถใช้เชื่อมโลหะอื่นได้อีกด้วย เช่น ทองแดง (Copper) ทองเหลือง (Brass) และทองสัมฤทธิ์ (Bronze) แต่จะพอมองเห็นรอยต่อเนื่องจากสีของโลหะที่ไม่กลมกลืนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำประสาน (Flux) คือสารเคมีที่ส่งเสริมการไหลของตัวประสานให้เป็นไปทิศทางที่กำหนดและยังช่วยป้องกันการก่อตัวขอออกไซด์ในบริเวณนั้นขณะทำการเชื่อมด้วยส่วนใหญ่จะผสมน้ำจึงสามารถใช้พ่นหรือทาได้วิธีการคือทาน้ำประสานลงบนวัสดุที่ต้องการเชื่อม เมื่อน้ำประสานถูกความร้อนจะกลายสภาพเป็นเกล็ดสีขาวเคลือบอยู่บนผิวโลหะ การเคลือบนี้จะช่วยป้องกันออกซิเจนไม่ให้ทำปฏิกิริยากับโลหะ อันเป็นผลทำให้เกิด ออกไซด์ได้

การเชื่อมน้ำประสานจุดที่เชื่อมกันของตัวชิ้นงานจะต้องประกอบเข้ากันพอดีโดยที่จุดเชื่อมจะต้องสะอาดและแข็งแรงไม่ให้มีช่องว่างเกิดขึ้นระหว่างรอยต่อ ถ้ามีให้ใช้ตะไบแต่งรอยต่อให้สนิทและทำความสะอาดชิ้นงานให้เรียบร้อยก่อนนำไปเชื่อม

การให้ความร้อนต้องให้ความร้อนกับโลหะเท่ากันทุกชิ้น ถ้าชิ้นงานมีขนาดต่างกันต้องให้ความร้อนกับชิ้นงานที่มีขนาดใหญ่กว่าขนาดเล็ก เพื่อที่จะให้ทั้งสองชิ้นที่อุณหภูมิเท่ากันและสำหรับการเชื่อมชิ้นงานที่มีลักษณะกลวงและปิด จะต้องมีช่องระบายอากาศให้กับตัวชิ้นงาน

2) การเชื่อมด้วยเลเซอร์

เหมาะสมกับงาน Findings และงานซ่อมแซมตกแต่งชิ้นงาน ให้ผลงานที่ดี ทุกพื้นผิวและรูปร่างของชิ้นงาน เหมาะความต้องการในการเชื่อมชิ้นงานที่มีขนาดเล็กมาก

4.1.2.3 การทำผิวในขั้นตอนสุดท้าย

1) การขัดเงา (Polishing)

หลังจากขั้นตอนการขัดกระดาษทราย ที่ใช้กระดาษทรายขัดเก็บผิวของชิ้นงาน ที่เกิดจากการผลิต การขึ้นรูปที่เป็นขั้นตอนรกของงานด้านพื้นผิว ต่อมาก็คือการขัดเงา ก็คือการนำเอารอยต่างๆ รวมทั้งตำหนิต่างๆ ที่อยู่บนพื้นผิวออกไปด้วยการใช้สาร สำหรับขัดถูหลังจากนั้นพื้นผิวของโลหะก็จะถูกขัดต่อไปด้วยสารขัดถู ที่มีความละเอียดขึ้นซึ่งจะทำให้ขึ้นเงา ได้ด้วยการใช้มือและเครื่องขัดแต่เป็นวิธีที่เสียเวลาทั้ง 2 วิธี

2) การกัดกรด (Acid Etching)

การกัดกรดเป็นการใช้กรดกัดผิวโลหะเพื่อให้ผิวโลหะเกิดลวดลายต่างๆ คล้ายการลงยา (Enameling) ทั้งยังเป็นการป้องกันผิวของโลหะด้วย ซึ่งโลหะแต่ละประเภทก็ต้องใช้ชนิดของกรดที่แตกต่างกัน โดยเว้นการกั้นบริเวณลวดลายเพื่อที่กรดจะกัดผิวของลวดลายที่ต้องการ โดยลวดลายที่ต้องการจะมีลักษณะเป็นร่องลึกลงไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) การพ่นทราย (Sandblasting)

การพ่นทรายโยทั่วไปเป็นดารลดความกระด้างของผิวโลหะการร่างแบบ และการทำความสะอาดพื้นผิวของโลหะ โดยอณูเล็กๆของเม็ดทรายเป่าลงบนผิวของชิ้นงานด้วยความเร็วสูงโดยพื้นที่ผิวจะมีลักษณะหยาบตามขนาดของเม็ดทรายที่ใช้ผลที่เกิดขึ้นจะคล้ายกับการใช้กระดาษทรายขัดแต่การพ่นทรายจะไม่มีปัญหาในเรื่องเหลี่ยมมุมและการแตกร้าวของชิ้นงานโดยลวดลายที่ต้องการจะมีพื้นผิวหยาบตามขนาดเม็ดทรายที่ใช้

4) การชุบ (Plating)

การชุบเป็นการปิดเนื้อโลหะด้วยวิธีใช้กระแสไฟฟ้า การชุบจะไม่ทำให้ลายละเอียดเปรอะเปื้อน หรือทำให้เกิดรอยด่างฉะนั้นสิ่งที่จะนำไปชุบ จะต้องเก็บงานให้เรียบร้อยก่อน ซึ่งวัสดุที่จะนำไปชุบไม่จำเป็นจะต้องชุบทั้งชิ้นก็ได้เพราะสามารถกันบางส่วนเอาไว้ได้แต่การชุบจะเกิดรอยถลอกได้ง่าย

5) การลงยาสี – ยาเย็น (Enameling)

Enamel หรือ งานลงยาสี เป็นศิลปะสมัยโบราณที่ใช้หินแร่ชนิดหนึ่ง ซึ่งมีหลายสี ลักษณะคล้ายยางไม้ นำมาป่นและเผาด้วยความร้อนจนหลอมละลายเพื่อนำไปแต่งแต้มชิ้นงาน แต่การลงยาสีแบบนี้จะมีข้อเสียคือเนื้อสีจะแตกง่าย เปรียบเสมือนผิวกระจกที่สามารถกระเทาะได้ แต่การลงยาสี(ลงยาเย็น)ในปัจจุบันเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของศิลปะที่นำของเหลวทีเรียกว่า Epoxy มาวาดทาลงบนตัวเรือนโดยไม่ต้องผ่านความร้อน และปล่อยให้แห้งเองโดยธรรมชาติใช้เวลาแห้งประมาณ 6 - 8 ชั่วโมง ตัวสีชนิดนี้จะมีความยืดหยุ่นคงทน ไม่แตกง่าย เว้นเสียแต่ว่าถ้าถูกลนด้วยไฟความร้อน 100 องศา หรือจุ่มแช่ในแอลกอฮอล์ จะทำให้สีด้านและหลุดลอกได้

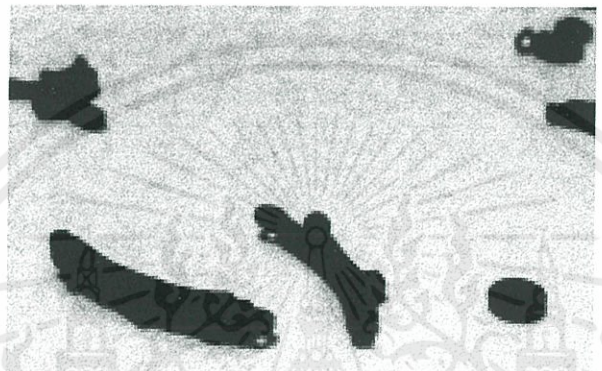
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับในโครงการ

4.2.1 ขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับสำหรับเด็กวัยทารก (Infant) ช่วงอายุแรกเกิด – 1 ปี

4.2.1.1 เครื่องประดับข้อเท้า (กำไลข้อเท้า)

1) ขึ้นรูปด้วยการขึ้นต้นแบบจากเรซิน (Rapid Prototype)

ภาพที่ 4.2 ภาพต้นแบบที่ขึ้นรูปด้วยการขึ้นต้นแบบจากเรซิน

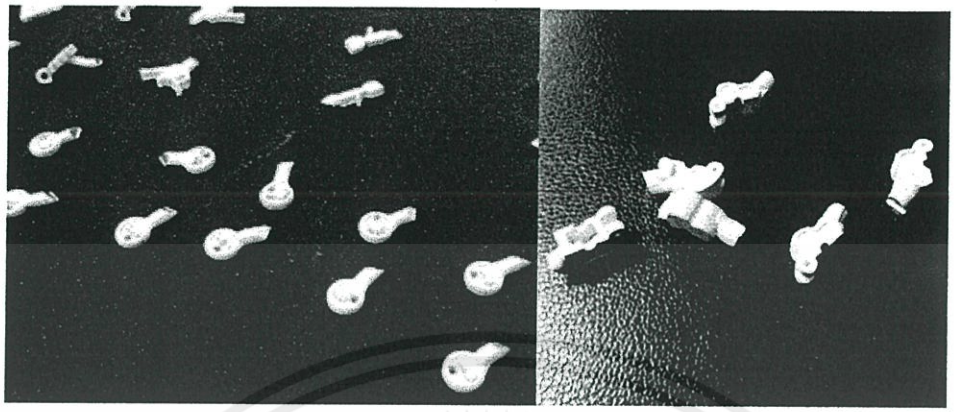
2) นำไปอัดแม่พิมพ์ซิลิโคน และฉีดเทียนเพื่อเตรียมไปหล่อ

ภาพที่ 4.3 ภาพแม่พิมพ์ซิลิโคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) นำไปหล่อเป็นชิ้นงานโลหะเงิน

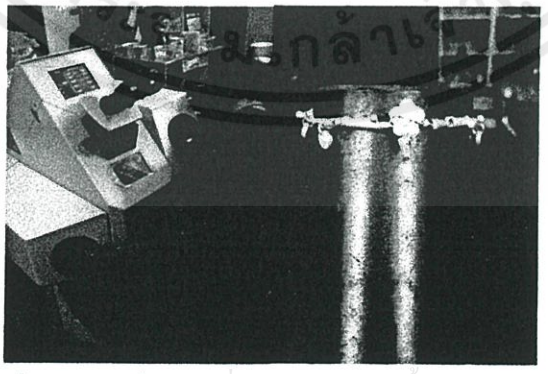
ภาพที่ 4.4 ภาพชิ้นงานหล่อโลหะเงิน

4) ประกอบเป็นชิ้นงานสมบูรณ์ และเชื่อมข้อต่อทุกจุด

ภาพที่ 4.5 ภาพการประกอบชิ้นงาน

5) ประกอบชิ้นงานด้วยการเชื่อมเลเซอร์

ภาพที่ 4.6 ภาพเชื่อมเลเซอร์ในตำแหน่งของบานพับขนาดเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6) ขัดทำความสะอาดและชุบด้วยน้ำยาเงิน

ภาพที่ 4.7 ภาพบ่อชุบเงิน

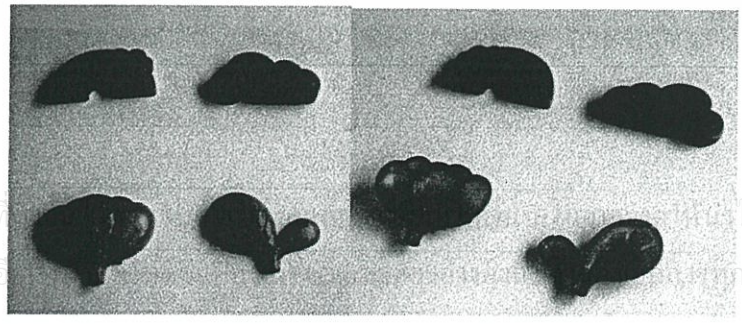
7) ลงยาสี (ยาเย็น)

ภาพที่ 4.8 ภาพการลงยาเย็น

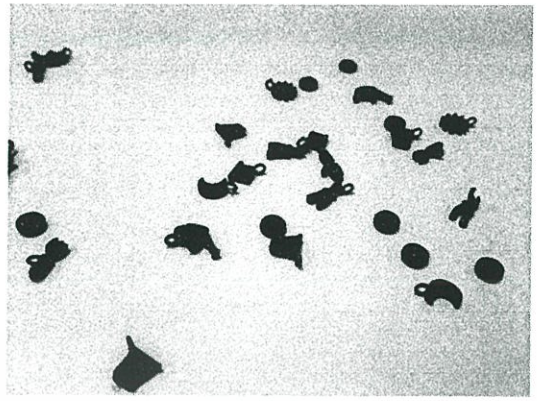
4.2.1.2 เครื่องประดับกระเป๋า (เข็มกลัด)

1) ขึ้นรูปด้วยการแกะ Wax ด้วยมือ และขึ้นต้นแบบจากเรซิน (Rapid Prototype) และขึ้นด้วยการดัดบิดเกลียวโลหะเงินบางส่วน

ภาพที่ 4.9 ภาพแกะ Wax ต้นแบบด้วยมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ ... ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ... ครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 ต้นแบบที่ขึ้นรูปด้วยการขึ้นต้นแบบจากเรซิน

2) นำไปหล่อเป็นชิ้นงานโลหะเงิน

ภาพที่ 4.11 ชิ้นงานหล่อโลหะ

3) ประกอบเป็นชิ้นงานสมบูรณ์และขัดทำความสะอาด

ภาพที่ 4.12 ภาพการประกอบชิ้นงาน

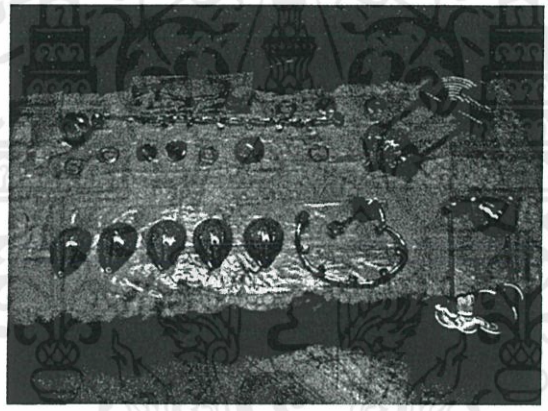
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ ที่ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ขัดทำความสะอาดและชุบเงิน

ภาพที่ 4.13 ภาพบ่อชุบเงิน

5) ลงยาสี (ยาเย็น)

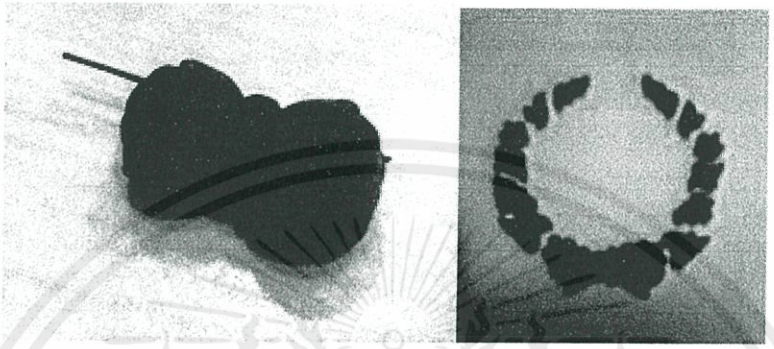
ภาพที่ 4.14 ภาพลงยาเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ (Toddler) ช่วงอายุ 1 – 3 ปี

4.2.2.1 เครื่องประดับคอ (สร้อยคอ)

1) ขึ้นรูปด้วยการแกะ Wax ด้วยมือ แกะ Wax ด้วยเครื่อง CNC

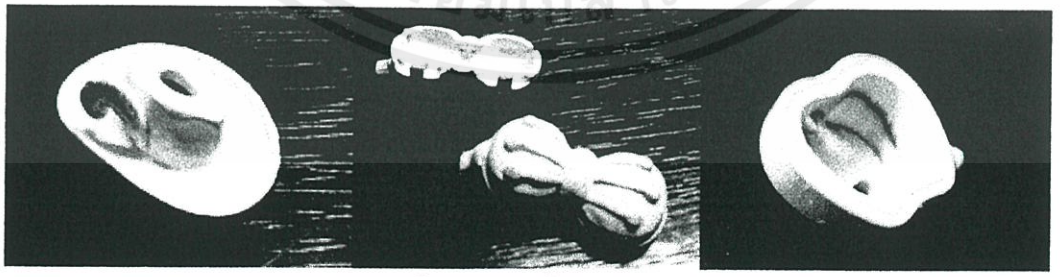

ภาพที่ 4.15 ภาพแกะ Wax ต้นแบบด้วยมือ

ภาพที่ 4.16 ภาพแกะ Wax ด้วยเครื่อง CNC

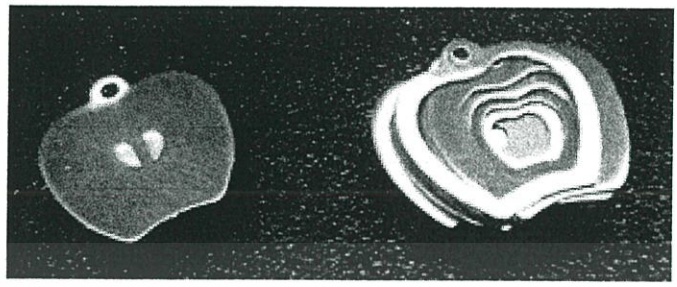
2) นำไปหล่อเป็นชิ้นงานโลหะเงิน

ภาพที่ 4.17 ภาพชิ้นงานหล่อเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ฉลุชิ้นงานแผ่นโลหะและกัดกรด

ภาพที่ 4.18 ภาพชิ้นงานฉลุ กัดกรด

4) ประกอบเป็นชิ้นงานสมบูรณ์และขัดทำความสะอาด

ภาพที่ 4.19 ภาพการประกอบชิ้นงาน

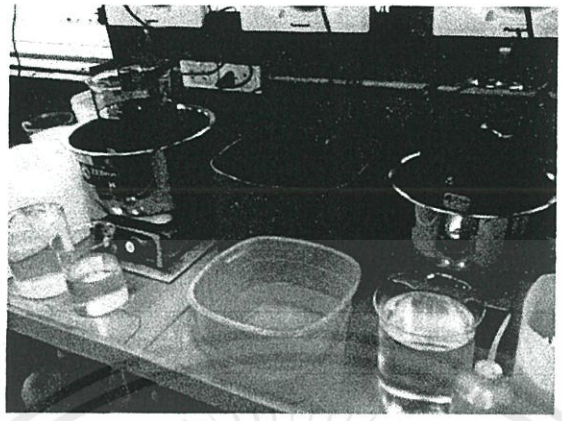
5) เลเซอร์ (Laser) ภาพสัญลักษณ์บนชิ้นงาน

ภาพที่ 4.20 ภาพการเลเซอร์ภาพสัญลักษณ์บนพื้นโลหะ

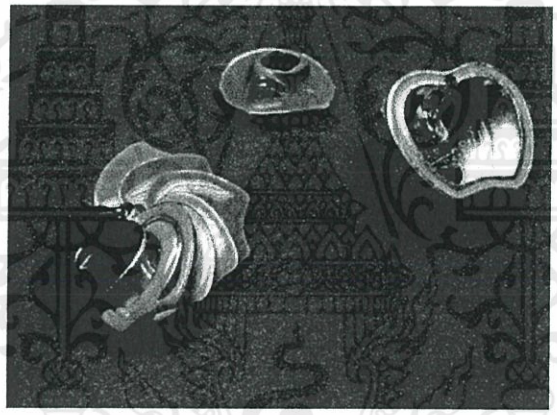
เอกสารนี้เ ช์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณี ำไปใช้

6) ชุบเงิน

ภาพที่ 4.21 ภาพบ่อชุบเงิน

7) ลงยาสี(ยาเย็น)

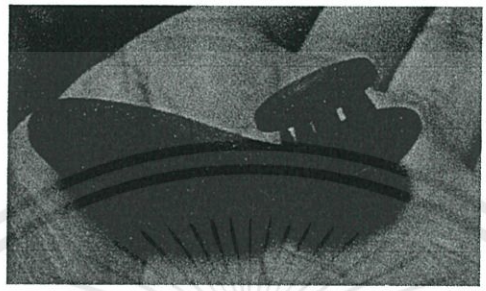
ภาพที่ 4.22 ภาพชิ้นงานลงยาเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 ขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน(Preschool age)ช่วงอายุ 3–6 ปี

4.2.3.1 เครื่องประดับกระเป๋านักเรียน (ที่ห้อยกระเป๋า)

1) ขึ้นรูปด้วยการแกะ Wax ด้วยมือ แกะ Wax ด้วยเครื่อง CNC

ภาพที่ 4.23 ภาพแกะ Wax ต้นแบบด้วยมือ

ภาพที่ 4.24 ภาพแกะ Wax ด้วยเครื่อง CNC

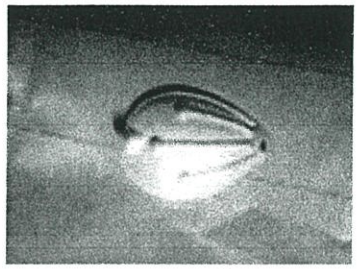
2) นำไปอัดแม่พิมพ์ยาง และฉีดเทียนเพื่อเตรียมไปหล่อ

ภาพที่ 4.25 ภาพแม่พิมพ์ยาง และชิ้นงานที่ฉีดเทียน

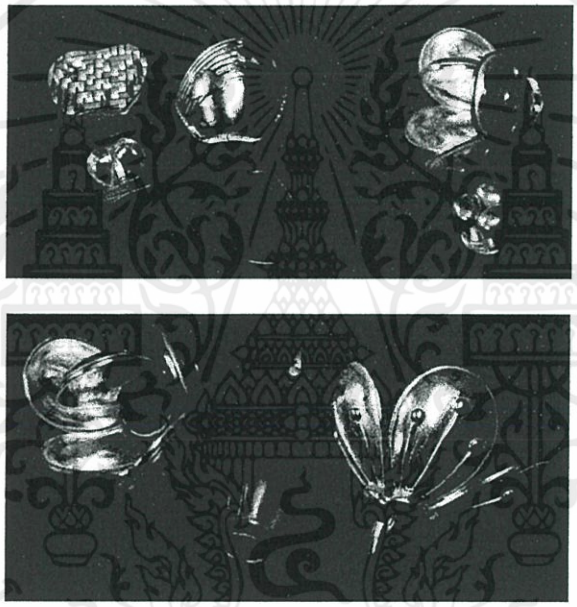
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) นำไปหล่อเป็นชิ้นงานโลหะเงิน

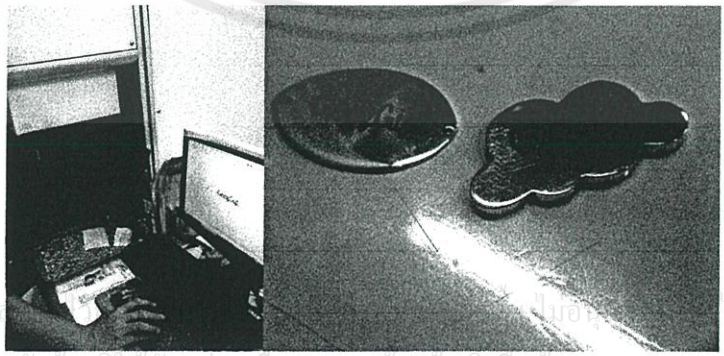
ภาพที่ 4.26 ภาพชิ้นงานเงิน

4) ประกอบเป็นชิ้นงานสมบูรณ์และขัดทำความสะอาด

ภาพที่ 4.27 ภาพการประกอบชิ้นงาน

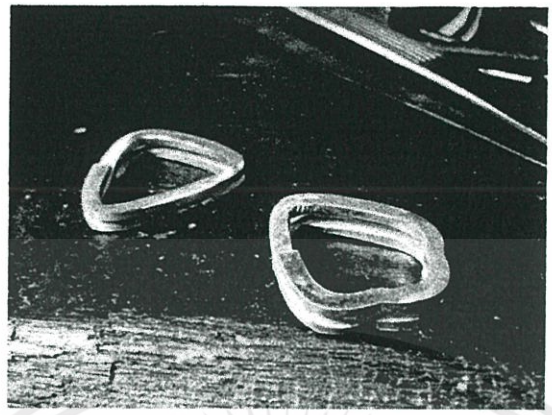
5) เลเซอร์ (Laser) ชื่อบนชิ้นงาน

ภาพที่ 4.28 ภาพการเลเซอร์ชื่อบนพื้นโลหะ

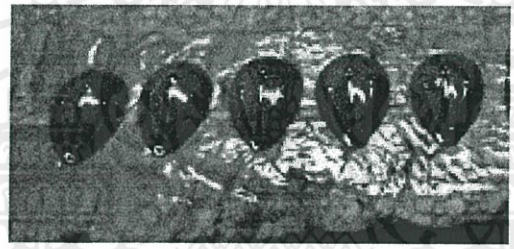
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ ... ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6) ดึง ดัด ลวดเงิน ทำห่วงพวงกุญแจ

ภาพที่ 4.29 ภาพดัด ดึง ลวดเงิน

7) นำชิ้นงานสำเร็จไปชุบเงินและลงยาสี (ยาเย็น)

ภาพที่ 4.30 ภาพลงยาสี

4.2.3.2 เครื่องประดับนิ้ว (แหวน)

1) ขึ้นรูปแกะ Wax ด้วยเครื่อง CNC

ภาพที่ 4.31 ภาพแกะ Wax ด้วยเครื่อง CNC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

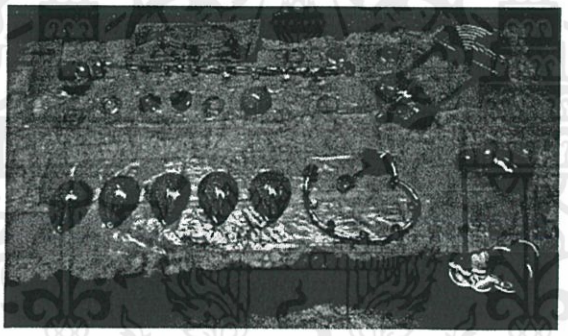
2) นำไปหล่อเป็นชิ้นงานโลหะเงิน

3) ประกอบเป็นชิ้นงานสมบูรณ์และขัดทำความสะอาด

ภาพที่ 4.32 ภาพทำความสะอาดชิ้นงาน

4) นำชิ้นงานไปชุบเงินและลงยาสี (ยาเย็น)

ภาพที่ 4.33 ภาพลงยาสีบนชิ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ภาพชิ้นงานเครื่องประดับในโครงการขั้นสุดท้าย

4.3.1 ภาพถ่ายชิ้นงานเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าความรัก

สำหรับเด็กวัยทารก (Infant) ช่วงอายุแรกเกิด – 1 ปี

1) เด็กเพศหญิง

กำไลข้อเท้าสำหรับเด็กหญิง ช่วงวัยแรกเกิด – 1 ปี และเข็มกลัดสำหรับพ่อแม่

ภาพที่ 4.34 ภาพการใช้งานและชิ้นงานกำไลข้อเท้าเด็กหญิง

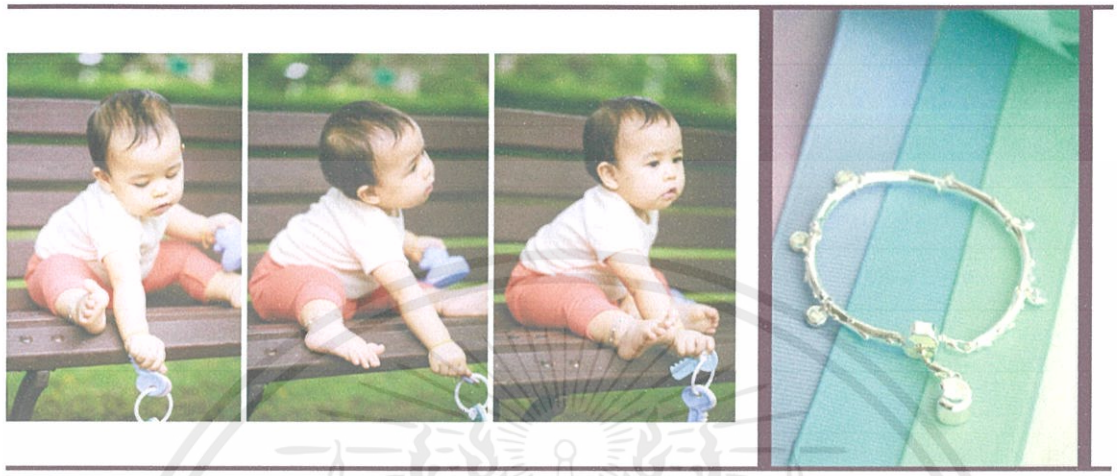

ภาพที่ 4.35 ภาพการใช้งานและชิ้นงานเข็มกลัดพ่อแม่ของเด็กหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) เด็กเพศชาย

กำไลข้อเท้าสำหรับเด็กชาย ช่วงวัยแรกเกิด – 1 ปี และเข็มกลัดสำหรับพ่อแม่

ภาพที่ 4.36 ภาพการใช้งานและชิ้นงานกำไลข้อเท้าเด็กชาย

ภาพที่ 4.37 ภาพการใช้งานและชิ้นงานเข็มกลัดพ่อแม่ของเด็กชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ภาพถ่ายชิ้นงานเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าในตนเอง

สำหรับเด็กวัยเตาะแตะ (Toddler) ช่วงอายุ 1 – 3 ปี

1) เด็กเพศหญิง

สร้อยคอสำหรับเด็กหญิงวัยเตาะแตะช่วงอายุ 1 - 3 ปี และสร้อยคอสำหรับแม่

ภาพที่ 4.38 ภาพการใช้งานและชิ้นงานสร้อยคอเด็กหญิง

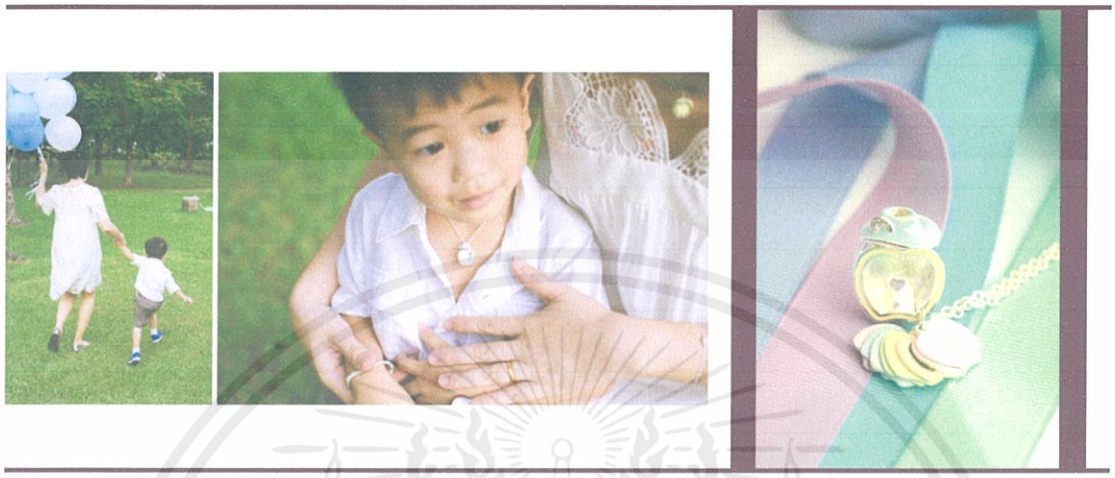

ภาพที่ 4.39 ภาพการใช้งานและชิ้นงานสร้อยคอแม่เด็กหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) เด็กเพศชาย

สร้อยคอสำหรับเด็กชายวัยเตาะแตะ ช่วงอายุ 1 - 3 ปี และสร้อยคอสำหรับแม่

ภาพที่ 4.40 ภาพการใช้งานและชิ้นงานสร้อยคอเด็กชาย

ภาพที่ 4.41 ภาพการใช้งานและชิ้นงานสร้อยคอแม่ของเด็กชาย

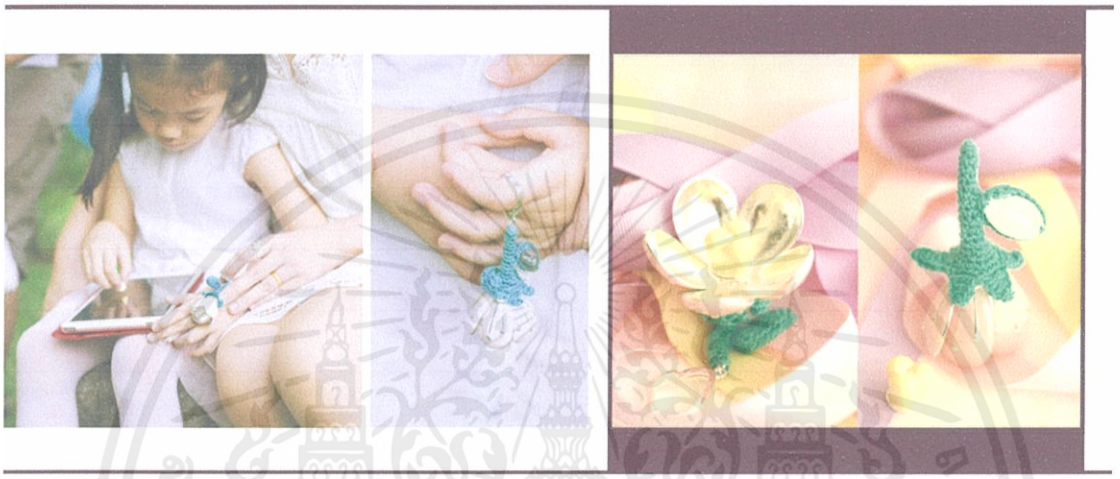
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 ภาพถ่ายชิ้นงานเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าต่อสังคม

สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน (Preschool age) ช่วงอายุ 3 – 6 ปี

1) เด็กเพศหญิง

ที่ห้อยกระเป๋าสำหรับเด็กหญิงก่อนวัยเรียน ช่วง 3 – 6 ปี และแหวนของพ่อแม่

ภาพที่ 4.42 ภาพการใช้งานและชิ้นงานที่ห้อยกระเป๋าเด็กหญิง

ภาพที่ 4.43 ภาพการใช้งานและชิ้นงานแหวนพ่อแม่ของเด็กหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) เด็กเพศชาย

ที่ห้อยกระเป๋าสำหรับเด็กชายก่อนวัยเรียน ช่วง 3 – 6 ปี และแหวนของพ่อแม่

ภาพที่ 4.44 ภาพการใช้งานและชิ้นงานที่ห้อยกระเป๋าเด็กชาย

ภาพที่ 4.45 ภาพการใช้งานและชิ้นงานแหวนพ่อแม่ของเด็กชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำ[illegible]อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิ[illegible]ดัดแปลงเนื้อหา และต้อง[illegible]อเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.46 ภาพการใช้งานที่ห้อยกระเป๋าเด็กหญิงและเด็กชาย

4.4 ภาพบรรจุภัณฑ์และการจัดแสดงผลงานเครื่องประดับในโครงการ

บรรจุภัณฑ์จะใช้การแบ่งประเภทด้วยสี โดยกำหนดให้กล่อง “สีแดง” สำหรับเด็กหญิง และกล่อง “สีฟ้า” สำหรับเด็กชาย อีกทั้งใช้สีของริบบิ้นเป็นเครื่องหมายแบ่งช่วงอายุของเด็ก ดังนี้

- สำหรับเด็กหญิง (กล่องสีแดง)

ช่วงอายุแรกเกิด – 1 ปี	กำหนดให้ใช้ริบบิ้น	“สีฟ้า”
ช่วงอายุ 1 – 3 ปี	กำหนดให้ใช้ริบบิ้น	“สีคราม”
ช่วงอายุ 3 – 6 ปี	กำหนดให้ใช้ริบบิ้น	“สีเขียว”

- สำหรับเด็กชาย (กล่องสีฟ้า)

ช่วงอายุแรกเกิด – 1 ปี	กำหนดให้ใช้ริบบิ้น	“สีชมพู”
ช่วงอายุ 1 – 3 ปี	กำหนดให้ใช้ริบบิ้น	“สีม่วง”
ช่วงอายุ 3 – 6 ปี	กำหนดให้ใช้ริบบิ้น	“สีส้ม”

4.4.1 ภาพถ่ายบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าความรัก

สำหรับเด็กวัยทารก (Infant) ช่วงอายุแรกเกิด – 1 ปี

1) เด็กเพศหญิง

บรรจุภัณฑ์กำไลข้อเท้าสำหรับเด็กหญิง และบรรจุภัณฑ์เข็มกลัดสำหรับพ่อแม่

ภาพที่ 4.47 ภาพบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานกำไลข้อเท้าเด็กหญิง เข็มกลัดพ่อแม่ และการใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานนำไปใช้

2) เด็กเพศชาย

บรรจุภัณฑ์กำไลข้อเท้าสำหรับเด็กชาย และบรรจุภัณฑ์เข็มกลัดสำหรับพ่อแม่

ภาพที่ 4.48 ภาพบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานกำไลข้อเท้าเด็กชาย เข็มกลัดพ่อแม่ และการใช้งาน

4.4.2 ภาพถ่ายบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าในตนเอง

สำหรับเด็กวัยเตาะแตะ (Toddler) ช่วงอายุ 1 – 3 ปี

1) เด็กเพศหญิง

บรรจุภัณฑ์สร้อยคอสำหรับเด็กหญิง และบรรจุภัณฑ์สร้อยคอสำหรับแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการ ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ ารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.49 ภาพบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานสร้อยคอเด็กหญิง สร้อยคอแม่ และการใช้งาน

2) เด็กเพศชาย

บรรจุภัณฑ์สร้อยคอสำหรับเด็กชาย และบรรจุภัณฑ์สร้อยคอสำหรับแม่

ภาพที่ 4.50 ภาพบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานสร้อยคอเด็กชาย สร้อยคอแม่ และการใช้งาน

4.4.3 ภาพถ่ายบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานเครื่องประดับส่งเสริมคุณค่าต่อสังคม

สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน (Preschool age) ช่วงอายุ 3 – 6 ปี

1) เด็กเพศหญิง

บรรจุภัณฑ์ที่ห้อยกระเป๋าสำหรับเด็กหญิง และบรรจุภัณฑ์แหวนของพ่อแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.51 ภาพบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานที่ห้อยกระเป๋าเด็กหญิง แหวนพ่อแม่ และการใช้งาน

2) เด็กเพศชาย

บรรจุภัณฑ์ที่ห้อยกระเป๋าสำหรับเด็กชาย และบรรจุภัณฑ์แหวนของพ่อแม่

ภาพที่ 4.52 ภาพบรรจุภัณฑ์ชิ้นงานที่ห้อยกระเป๋าเด็กชาย แหวนพ่อแม่ และการใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 บทสรุปการดำเนินงานในโครงการ

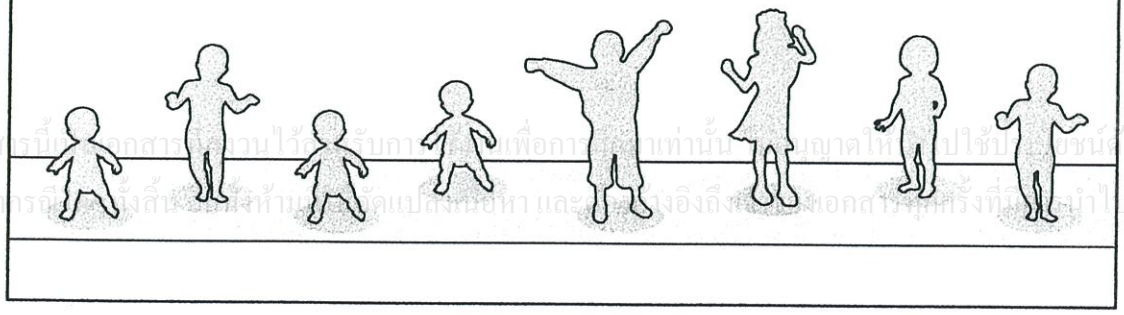

โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี
เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

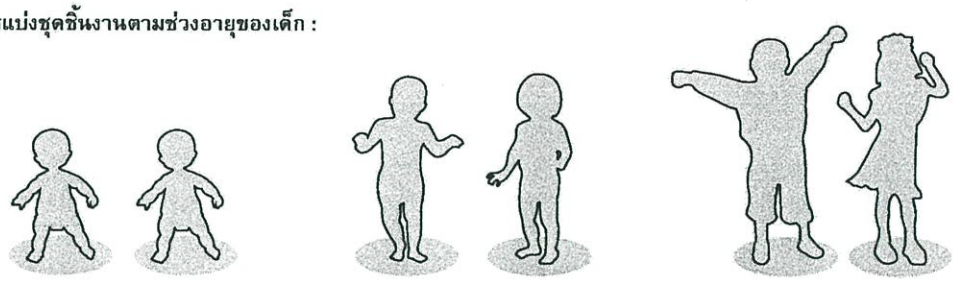
ของ... ศุภรานันท์ กาญจนกุล 51020197

อาจารย์ที่ปรึกษา... อาจารย์นภกมล ชะนะ

เอกสารนี้ใช้เอกสารท้ายเล่มไว้รับการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแบ่งชุดชิ้นงานตามช่วงอายุของเด็ก :

เด็กทารก (Infant) 1 month - 1 year old	เด็กวัยเตาะแตะ (Toddler) 1-3 years old	เด็กก่อนวัยเรียน (Preschool age) 3-6 years old
"คุณค่าความรัก"	"คุณค่าในตนเอง"	"คุณค่าต่อสังคม"
ประเด็นที่ 1 เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามาก **ประเด็นที่ 2** ส่งเสริมให้พ่อแม่มีทัศนคติในความรักลูกอย่างถูกต้อง	**ประเด็นที่ 1** ส่งเสริมให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง **ประเด็นที่ 2** ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ซึ่งเป็นพื้นฐานการสร้างความมั่นใจในตัวเด็ก	**ประเด็นที่ 1** ส่งเสริมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของเด็กเพศหญิงและเพศชายจากต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ **ประเด็นที่ 2** ส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

การทำการตลาด (Marketing)

กลุ่มเป้าหมาย (Target)	Infant 1 month - 1 year old	Toddler 1-3 years old	Preschool age 3-6 years old
วาระการมอบของขวัญ	ของรับขวัญเด็กแรกเกิด	ของขวัญขวบปีแรก	ของขวัญการเข้าเรียนครั้งแรก (ช่วงเปลี่ยนสังคมจากที่บ้านไปสู่โรงเรียน)
กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ ผู้ซื้อ	ปู่ ย่า ตา ยาย - กลุ่มคน Gen X (Customer Class B)	พ่อ แม่ - กลุ่มคน Gen Y (Customer Class B)	พ่อ แม่ - กลุ่มคน Gen Y แต่ลูก(คน Gen Z) มีส่วนในการเลือก (Customer Class B)
กลุ่มเป้าหมายรอง คือ ผู้ใช้งาน	พ่อ แม่ - กลุ่มคน Gen Y ลูก - กลุ่มคน Gen Z	พ่อ แม่ - กลุ่มคน Gen Y ลูก - กลุ่มคน Gen Z	พ่อ แม่ - กลุ่มคน Gen Y ลูก - กลุ่มคน Gen Z

***หมายเหตุ : การกำหนดช่วง Generation เป็นการกำหนดตามการคาดการณ์ล่วงหน้าการวางจำหน่ายสินค้าในอนาคต
: Customer Class B คือ กลุ่มผู้มีรายได้สูง มีคติว่า " What is match is it worth ? "

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำการตลาด (Marketing)

Customer Class

A I have a money.	**B** My Target What is match is it worth ?
C How much ?	**D** Can we ask daddy first ?

การทำการตลาด (Marketing)

Customer Generation

ภาพในอนาคต

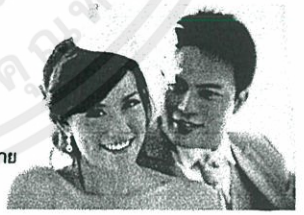
Generation X : ปู่ ย่า ตา ยาย

- กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2508 - 2522
- พฤติกรรมชอบอะไรง่ายๆ ไม่ต้องเป็นทางการ
- ให้ความสมดุลระหว่างงานกับครอบครัว (Work-life balance)
- ชอบทำงานเพียงลำพังไม่พึ่งพาใคร
- มีความคิดเปิดกว้างพร้อมรับฟังข้อคิดิงเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง

Generation Y : พ่อ แม่

- กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2523 – 2543
- คนที่โตมาพร้อมกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ชอบความทันสมัย
- มีลักษณะนิสัยชอบแสดงออก เชื่อมั่นในตัวเองสูง มีความคิดสร้างสรรค์
- เป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ชอบอยู่ในกรอบและไม่ชอบเงื่อนไข ชอบความท้าทาย
- ต้องการความชัดเจนในการทำงานว่าเพราะอะไรเพื่ออะไร
- สามารถทำงานหลาย ๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน

Generation Z : ลูก

อ้างอิง : ดวงดาว สุวรรณดร, สาธิดา โสรัสสะ และนงนาถ ห่านวิไล. เจเนอเรชั่นใหม่สายพันธุ์แท้ สำนักพิมพ์เนชั่นบุ๊ค ธันวาคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Customer Styling (In the future)

Generation X : ปู่ ย่า ตา ยาย
Class B

Generation Y : พ่อ แม่
Class B

Generation Z : ลูก
Class B

Marketing Channel

ช่องทางการจัดจำหน่าย

มี 5 ช่องทาง คือ

1) การเปิดบูธจำหน่ายและโฆษณาสินค้าในงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงพยาบาลจัดขึ้น เช่น กิจกรรมอบรมคุณแม่มือใหม่ กิจกรรมสัมมนากับจิตแพทย์เด็ก ฯลฯ

2) การจำหน่ายร่วมกับการทำการตลาดของโรงพยาบาล เช่น การขายร่วมกับการซื้อแพ็คเกจฝากครรภ์ของคุณแม่ แพ็คเกจตรวจสุขภาพของลูกน้อย ฯลฯ

3) การฝากขายในร้านจำหน่ายสินค้าเด็กที่ตั้งอยู่ในโรงพยาบาล เช่น ร้าน Baby Connection, ร้าน Mothercare, ร้าน Babie & Children ฯลฯ ที่มีร้านสาขามากมายอยู่ในโรงพยาบาล

ร้าน Baby Connection

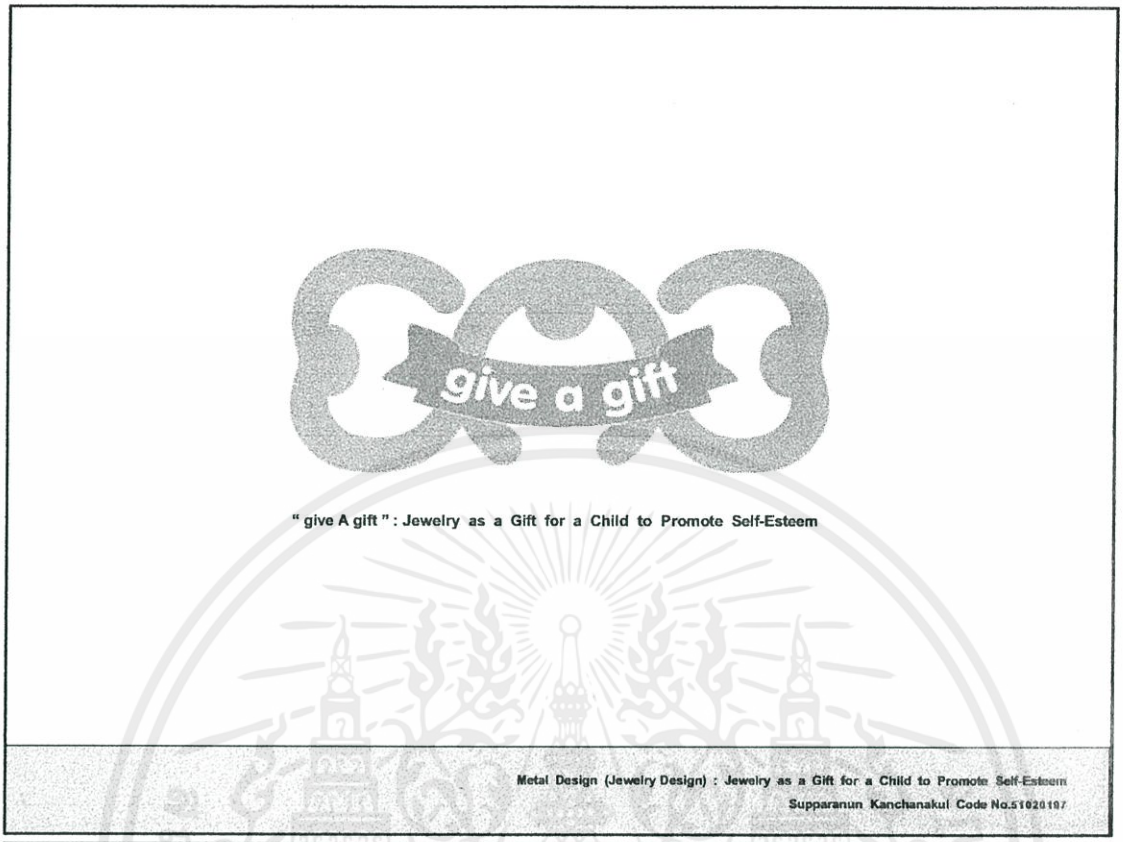

ร้าน Mothercare

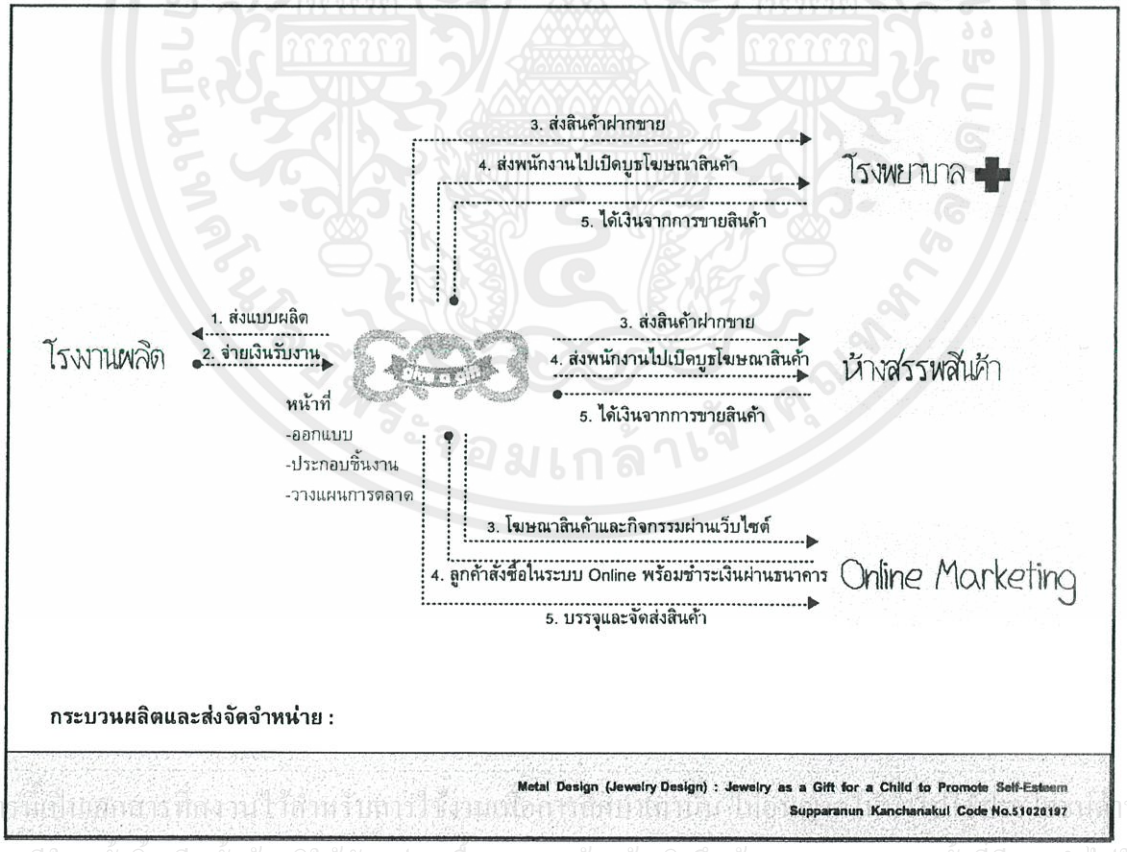

ร้าน Babie & Children

4) การฝากขายในร้านจำหน่ายสินค้าเด็กและการจัดจำหน่ายในบูธของห้างสรรพสินค้า ในส่วนของพื้นที่จำหน่ายสินค้าสำหรับเด็ก (Kids Zone) และเค้าเตอร์ขายเครื่องประดับ

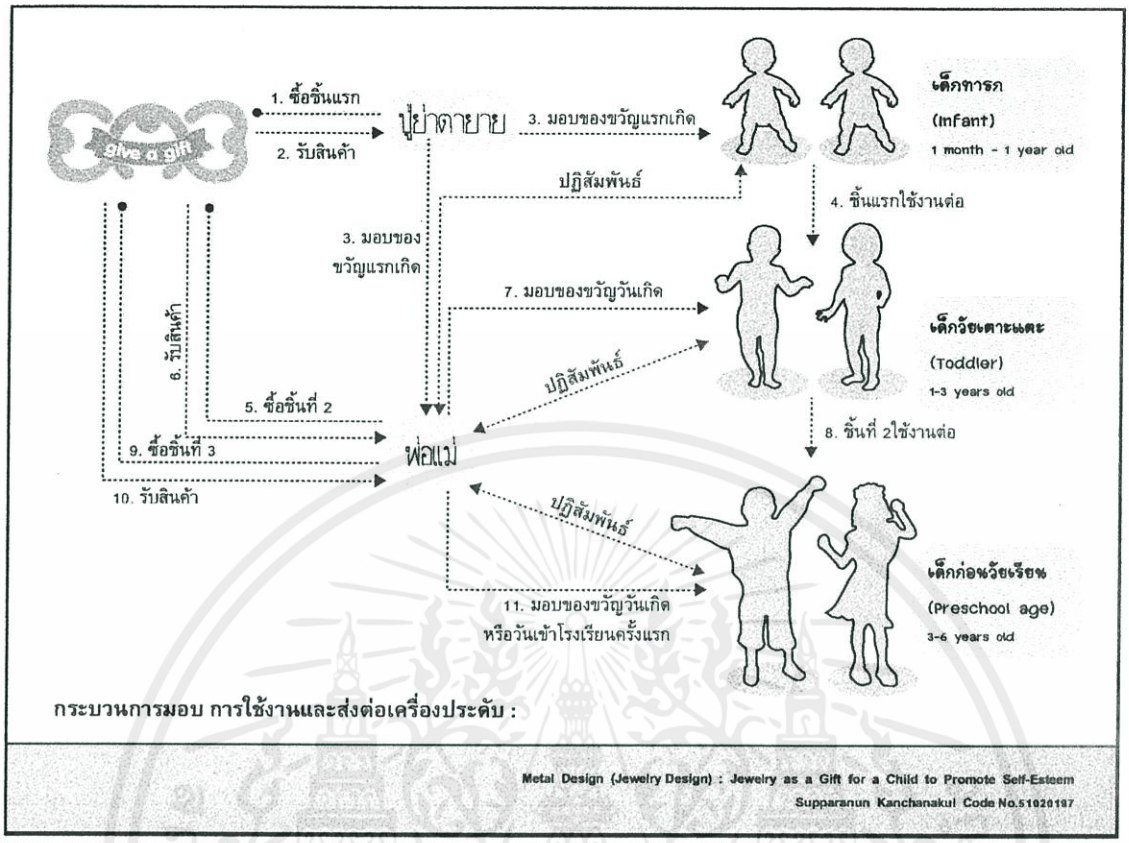
5) การจัดจำหน่ายผ่านทางเว็บไซต์ในอินเตอร์เน็ต เป็นช่องทางการจัดจำหน่ายที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายพ่อแม่ยุคใหม่ได้ เนื่องจากพ่อแม่ยุคใหม่สนใจและใช้ Social Media เป็นประจำ และนอกจากการขายแล้ว Social Media ยังเป็นช่องทางการแสดงออกและทำกิจกรรมของผลิตภัณฑ์อีกด้วย

เอกสาร[illegible]ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

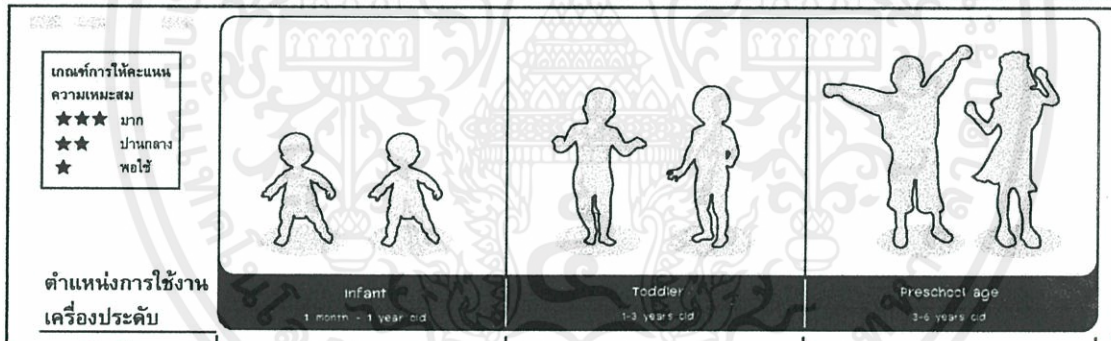

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการมอบ การใช้งานและส่งต่อเครื่องประดับ :

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

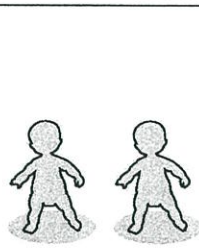

ตำแหน่งการใช้งาน เครื่องประดับ	Infant 1 month - 1 year old	Toddler 1-3 years old	Preschool age 3-6 years old
ข้อเท้า	ปลอดภัยมากสุดเพราะเด็กยกเท้ามาโคนหน้าไม่ได้ ★★★	ปลอดภัย และยังช่วยบอกการเคลื่อนไหวของเด็ก ★★★	ไม่นิยมใส่แล้ว ★
ข้อมือ	ไม่ควรใส่ อาจข่วนหน้าเด็กและเด็กเอาเข้าปาก ★	ใส่ได้ ต้องปลอดภัยคอยระวังเรื่องเด็กเอาของเข้าปาก ★	ใส่ได้ โดยเฉพาะเด็กผู้หญิงเริ่มชอบการแต่งตัว ★★
นิ้วมือ	ไม่ควรใส่ อันตรายเพราะชิ้นเด็กอาจหลุดเข้าปากเด็ก	ไม่ควรใส่ อันตรายเพราะชิ้นเด็กอาจหลุดเข้าปากเด็ก	พอใส่ได้ แต่ไม่เหมาะสมกับวัยขนาดเด็กอาจเป็นอันตรายได้ ★
คอ	ไม่ควร เพราะอาจรัดคอและเด็กอาจเอาเข้าปาก ★	ใส่ได้ แต่ควรเป็นสร้อยสั้นเพื่อไม่ให้เด็กดึงขาดและเอาเข้าปาก ★★	ใส่ได้ ต้องเลือกแบบที่เหมาะสมกับเพศและวัย ★★
ศีรษะ	ไม่ควร เพราะกระโหลกเด็กยังบางอยู่ ★	ใส่ได้ แต่ควรใช้วัสดุที่น้ำหนักเบาอ่อนนุ่ม เช่น ผ้า ไม่ใช่โลหะ ★	ใส่ได้ นิยมใช้กับเพศหญิง ส่วนเพศชายจะไม่ใช้ ★
หน้าอก	พอได้ แต่ต้องมีความปลอดภัยสูงมาก ห้ามแหลมคม	ไม่ควร เพราะเด็กจะหยิบเอาเข้าปากได้ ★	ใส่ได้ เหมาะกับทั้งชายและหญิง แต่ต้องเลือกแบบที่เหมาะสม ★★
Accessorie	ไม่ได้ใช้เอง แต่พ่อแม่ใช้ ★★★	ไม่ได้ใช้เอง แต่พ่อแม่ใช้ ★★★	ใช้ได้ สามารถนำไปใช้เมื่อไปโรงเรียนได้ ★★★

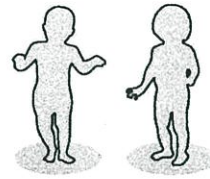
***หมายเหตุ : Accessorie คือ เครื่องประดับที่ไม่ได้ติดอยู่บนร่างกายแต่ถูกติดอยู่บนสิ่งของที่ผู้ใช้งานพกติดตัว เช่น เครื่องประดับติดกระเป๋า ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

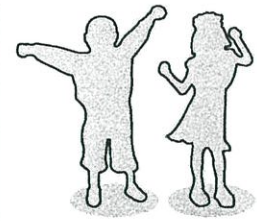
เหตุผลที่เครื่องประดับต้องออกแบบแยกเพศสำหรับเพศหญิงและเพศชาย :

Infant
1 month - 1 year old

Toddler
1-3 years old

Preschool age
3-6 years old

การเรียนรู้เรื่องเพศของเด็ก

ช่วง "เรียนรู้และเลือกเพศ"

- เป็นช่วงที่เด็กเรียนรู้เพื่อรู้จักเพศของตนเอง และรู้จักเพศตรงข้าม
- ต้องเลี้ยงลูกให้ตรงตามเพศของเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถแยกเพศ เพราะถ้าเลยอายุนี้ เด็กยังไม่รู้ว่าตนเป็นเพศใด อาจทำให้เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น

ช่วง "แสดงออกตามเพศ"

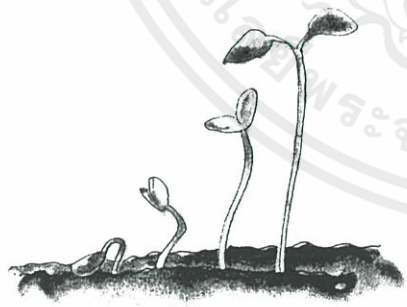
- เด็กจะเริ่มเรียนรู้ความแตกต่างทางสรีระภายนอกระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย
- สำหรับพ่อแม่การตอบคำถามลูกเรื่องเพศ ควรใช้วิธีการพูดคุยมากกว่าการตอบเพียงอย่างเดียว โดย
  1. ไม่ดุด่า ทำให้ลูกรู้สึกว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องปกติ
  2. ตอบคำถามด้วยกิริยาท่าทางปกติ เหมือนอธิบายเรื่องทั่วๆไป
  3. ใช้คำพูดง่ายๆสั้นๆ และเหตุผลง่ายๆ ตามความเป็นจริง ไม่หลอกหรือชู่ ตอบตรงไปตรงมา
  4. ตั้งใจฟังและให้เวลาแก่ลูก

อ้างอิง: ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ ศูนย์สร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาล รามาธิบดี. "เรียนรู้เรื่องเพศในแต่ละช่วงอายุ" (online). เข้าถึงได้จาก : http://www.familynetwork.or.th/node/15488?page=5. 2549.

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

แนวคิดการออกแบบ :

"ลูก" เปรียบได้กับ...

ต้นไม้ (ต้นกล้า)

: ต้องการการดูแลและความเอาใจใส่จากผู้เลี้ยงดูให้เติบโต
: สร้างสีสัน ให้ความร่มรื่น มีชีวิตชีวา
: มีการเติบโต และเปลี่ยนแปลง
: ให้ดอกผลเมื่อเติบโต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัฏจักรการเติบโตของพืช = วัฏจักรการเติบโตของคน

เมล็ด = ลูก

ดิน = แม่

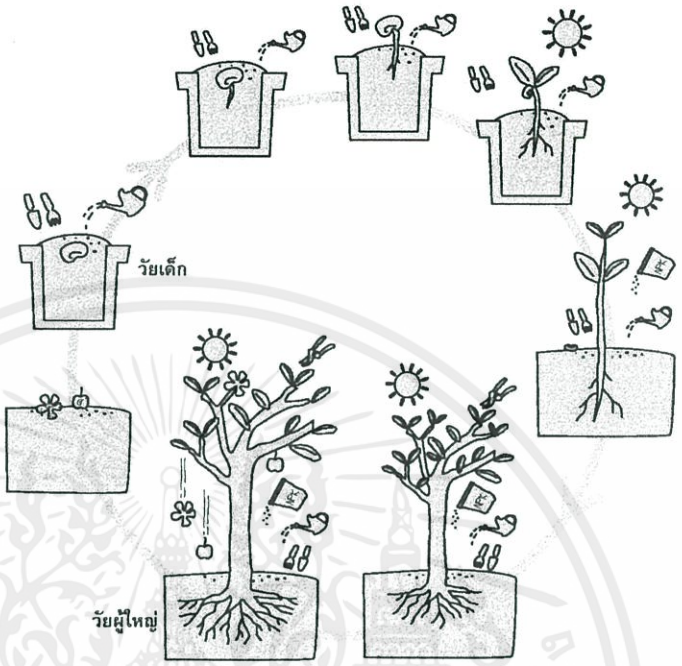
น้ำ = พ่อ

กระถาง = ญาติผู้ใหญ่

ปุ๋ย = ญาติพี่น้อง

แสงแดด = คนในสังคม

ตัดแต่งกิ่ง = ครู

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

การเลี้ยงดูเด็ก = การปลูกต้นไม้

แสงแดด = คนในสังคม : ให้อุณหภูมิ และใช้สังเคราะห์แสง

ตัดแต่งกิ่ง = ครู : ตัดแต่งให้ได้รูปแบบที่ควรจะเป็น

ปุ๋ย = ญาติพี่น้อง : บำรุงให้เติบโตได้ดีขึ้น

น้ำ = พ่อ : ให้ความเย็น ความชื้น

ดิน = แม่ : พ่อหุ้ม ดูแลป้องกัน เก็บความชื้น

กระถาง = ญาติผู้ใหญ่ : คำจุน อุ้มชู

"การเลี้ยงเด็ก" ก็เหมือนกับ **"การปลูกต้นไม้"** : การดูแลต้นไม้ให้เติบโตสมบูรณ์นั้นต้องอาศัยปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัวมาเป็นองค์ประกอบ ในสัดส่วนที่พอเหมาะ เช่น ดิน น้ำ แสงแดด และปุ๋ย ฯลฯ ซึ่งก็เหมือนกับการดูแลเด็กที่ต้องอาศัยปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่างๆมากมายเพื่อให้เด็กเติบโตขึ้นอย่างสมบูรณ์พร้อมในทุกๆ ด้าน ซึ่งปัจจัยแวดล้อมที่สำคัญสำหรับเด็กนั้นก็คือ การดูแลจากคนในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา ฯลฯ อีกทั้งยังมีครูที่เปรียบเสมือนแม่คนที่ 2 ที่ช่วยขัดเกลาอบรมสั่งสอนทั้งด้านปัญญาความรู้และด้านศีลธรรม และอีกส่วนที่สำคัญคือ สังคมที่ขัดเกลาให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นทั้งอุปสรรคและแรงส่งเสริม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

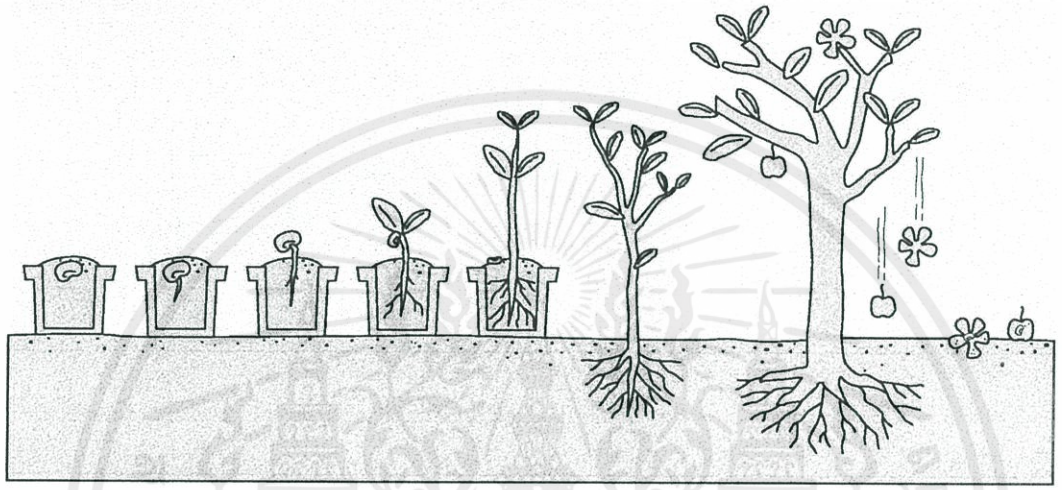
Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

การตีความแทนค่าช่วงวัย

0 - 1 ปี
Bring Forth
การให้กำเนิด ทำให้ออกดอกออกผล

1 - 3 ปี
Blossom
ผลิดอกออกผล

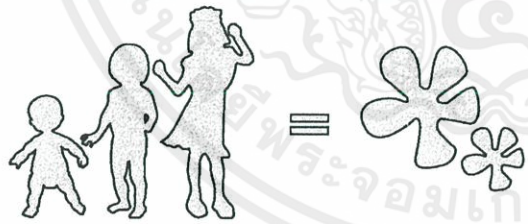
3 - 6 ปี
Ripen
สุกเต็มที่ เติบโตเต็มที่

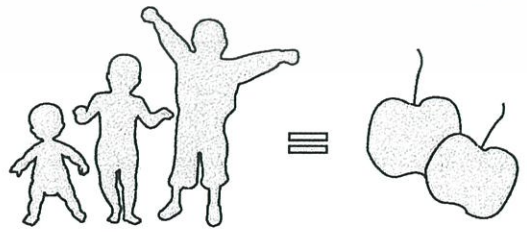
Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

การแทนค่าตามเพศลูกหญิงและลูกชาย

ลูก คือ ต้นไม้

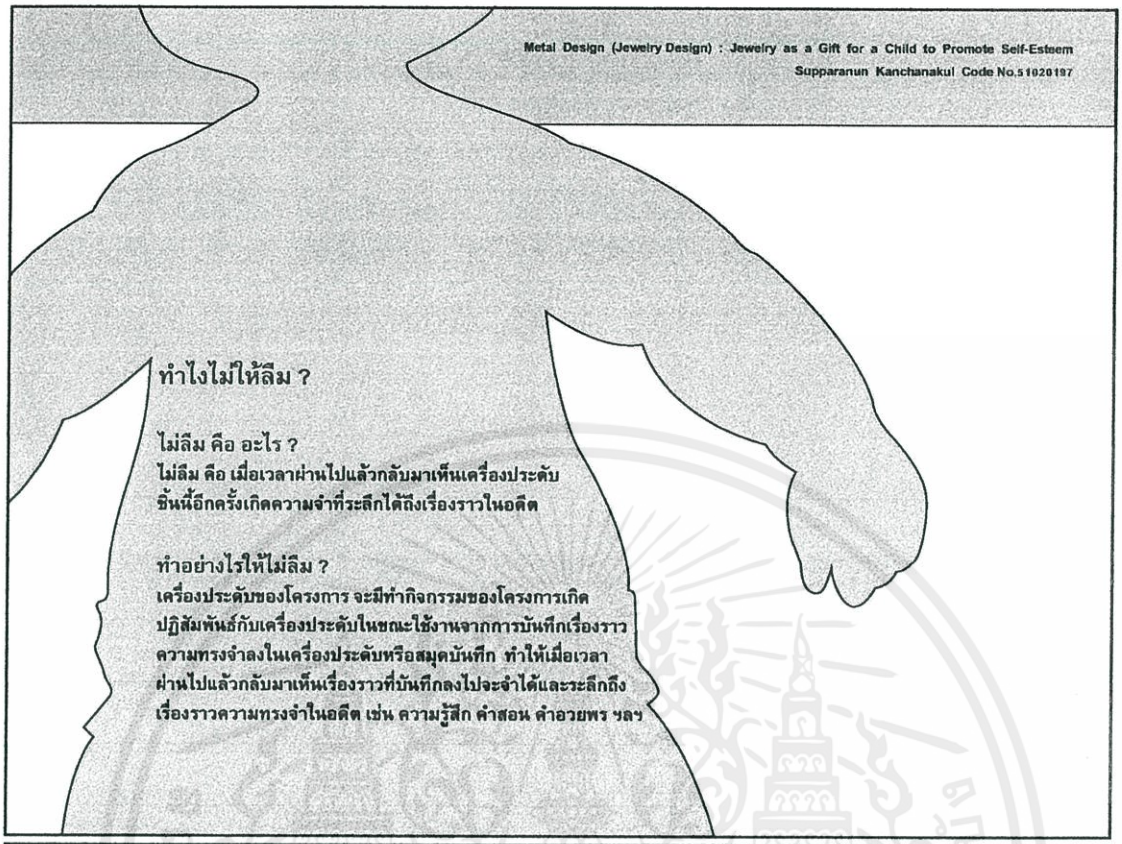

ลูกสาว คือ ไม้ดอก : อ่อนหวาน สดใส สร้างสีสัน มีชีวิตชีวา

ลูกชาย คือ ไม้ผล : แข็งแรง คงทน ให้ร่มเงา เป็นที่พึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางสรุปข้อมูลการออกแบบ

Infant (1 month - 1 year old)

"คุณค่าความรัก"

สำหรับเด็กหญิง 1 ชุด และเด็กชาย 1 ชุด
(โดยเครื่องประดับ 1 ชุด ประกอบด้วยของลูก 1 ชิ้น และของพ่อแม่ 1 ชิ้น)

ประเด็นการออกแบบ	ประเด็นที่ 1 เป็นเครื่องรีเลยที่จะจิตใจให้ลูกรู้ว่าได้ผลที่รักเค้ามาก	ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่มีกิจกรรมที่แสดงความรักลูกอย่างถูกต้อง
1. ผู้ใช้งานเครื่องประดับ	- ลูก	- แม่หรือพ่อ
2. จำนวน	- 1 ชิ้น (2 แบบ สำหรับเด็กหญิง 1 แบบ และเด็กชาย 1 แบบ)	- 1 ชิ้น (1 แบบ ใช้ได้ทั้งพ่อและแม่ (Unisex))
3. ตำแหน่งการใช้งาน	- ข้อเท้า	- ที่ไม่ใช่บนร่างกาย (เพื่อไม่ให้ทำอันตรายกับลูกขณะใช้งาน)
4. ประเภทเครื่องประดับ	- กำไลข้อเท้าหรือสร้อยข้อเท้า	- ที่ติดกระเป๋าหรือพวงกุญแจ
5. วัสดุ	- เงิน ประกอบกับวัสดุอื่นที่ปลอดภัยกับเด็ก	- เงิน ประกอบกับวัสดุอื่น เช่น ไม้ ยาง ผ้า พลาสติก ฯลฯ
6. วิธีการใช้งาน	- เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจและมีความสัมพันธ์กับของพ่อแม่ - อนาคตสามารถเปลี่ยนการใช้งานมาเป็นเครื่องประดับข้อมือ	- เป็นเครื่องเตือนสติและมีความสัมพันธ์กับของลูก - ใช้ประกอบกับชิ้นงานของพ่อแม่ในช่วงอายุต่อไปได้
7. การขาย	ขายรวมชุดเดียวกัน	
8. ผู้ซื้อ	- ปู่ ย่า ตา ยาย ผู้ใหญ่ในครอบครัว	
9. สถานที่ขาย	- เน้นขายในร้านค้าที่ตั้งอยู่ภายในโรงพยาบาล	
10.ราคาขาย	- ประมาณ 1,000 - 10,000 บาท	
11.วาระการมอบของขวัญ	- ของรับขวัญต้อนรับสมาชิกใหม่ของครอบครัว	- ของขวัญแสดงความยินดีที่ให้กำเนิดสมาชิกใหม่ในครอบครัว
12.บรรจุภัณฑ์	รวมเป็นชุดเดียวกัน	
	- ใช้เก็บเครื่องประดับ - คู่มือแนะนำการใช้เครื่องประดับเพื่อส่งเสริมคุณค่าความรัก - บันทึกความทรงจำ เช่น คำอวยพร พัฒนาการ ฯลฯ	

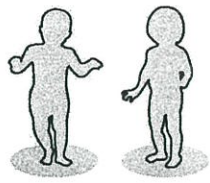
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางสรุปข้อมูลการออกแบบ

Toddler (1-3 years old)

"คุณค่าในตนเอง"

สำหรับเด็กหญิง 1 ชุด และเด็กชาย 1 ชุด
(โดยเครื่องประดับ 1 ชุด ประกอบด้วยของลูก 1 ชิ้น และของพ่อแม่ 1 ชิ้น)

ประเด็นการออกแบบ	ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมให้เด็กเกิดความตระหนักรู้ถึงและสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง	ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ซึ่งเป็นพื้นฐานการสร้างความมั่นใจในตัวเด็ก
1. ผู้ใช้งานเครื่องประดับ	- ลูก	- แม่
2. จำนวน	- 1 ชิ้น (2 แบบ สำหรับเด็กหญิง 1 แบบ และเด็กชาย 1 แบบ)	- 1 ชิ้น (1 แบบ สำหรับแม่)
3. ตำแหน่งการใช้งาน	- คอ	- คอ หรือที่ไม่ใช่บนร่างกาย เช่น พวงกุญแจ ฯลฯ
4. ประเภทเครื่องประดับ	- สร้อยคอ ขนาดสั้น	- จี้ ห้อยสร้อยคอ หรือห้อยพวงกุญแจ
5. วัสดุ	- เงิน ประกอบกับวัสดุอื่น เช่น ไม้ ยาง ผ้า พลาสติก ฯลฯ	- เงิน ประกอบกับวัสดุอื่นที่ปลอดภัยกับเด็ก
6. วิธีการใช้งาน	- เป็นอุปกรณ์ส่งเสริมคุณค่าในตนเองและ - เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจเมื่อโต	- เครื่องเตือนสติพ่อแม่คนในครอบครัวเรื่องปฏิสัมพันธ์กับเด็ก - เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกับกิจกรรมสร้างคุณค่าในตนเองของลูก - ใช้ประกอบกับชิ้นงานของพ่อแม่ในช่วงวัยแรกได้
7. การขาย	ขายรวมชุดเดียวกัน	
8. ผู้ซื้อ	- พ่อแม่	
9. สถานที่ขาย	- ขาย Online ขายในห้างสรรพสินค้าและโรงพยาบาล	
10.ราคาขาย	- ประมาณ 1,000 - 10,000 บาท	
11.วาระการมอบของขวัญ	- ของขวัญวันเกิด เช่น ครบขวบปีแรก ฯลฯ	-
12.บรรจุภัณฑ์	รวมเป็นชุดเดียวกัน	
	- ใช้เก็บเครื่องประดับ - คู่มือแนะนำการใช้เครื่องประดับเพื่อส่งเสริมคุณค่าในตนเอง - บันทึกความทรงจำ เช่น ความภาคภูมิใจ ฯลฯ	

ตารางสรุปข้อมูลการออกแบบ

Preschool age (3-6 years old)

"คุณค่าต่อสังคม"

สำหรับเด็กหญิง 1 ชุด และเด็กชาย 1 ชุด
(โดยเครื่องประดับ 1 ชุด ประกอบด้วยของลูก 1 ชิ้น และของพ่อหรือแม่ 1 ชิ้น
ซึ่งชุดเครื่องประดับของเด็กหญิงใช้คู่กับของแม่ และของเด็กชายใช้คู่กับของพ่อ)

ประเด็นการออกแบบ	ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของเด็กเพศหญิงและเพศชายจากต้นแบบผู้ปกครองและพ่อ	ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก
1. ผู้ใช้งานเครื่องประดับ	- ลูก	- แม่หรือพ่อ (ต้นแบบของลูก)
2. จำนวน	- 1 ชิ้น (2 แบบ สำหรับเด็กหญิง 1 แบบ และเด็กชาย 1 แบบ)	- 2 ชิ้น (2 แบบ สำหรับแม่ 1 แบบ และพ่อ 1 แบบ)
3. ตำแหน่งการใช้งาน	- ที่ไม่ใช่บนร่างกาย	- นิ้ว (เป็นตำแหน่งที่ผู้ใช้งานสามารถสังเกตุเห็นได้ง่าย)
4. ประเภทเครื่องประดับ	- ที่ติดหรือห้อยกระเป๋า	- แหวน
5. วัสดุ	- เงิน ประกอบกับวัสดุอื่น เช่น ไม้ ยาง ผ้า พลาสติก ฯลฯ	- เงิน ประกอบกับวัสดุอื่น เช่น ไม้ ยาง ผ้า พลาสติก ฯลฯ
6. วิธีการใช้งาน	- เป็นเครื่องเตือนสติและมีความสัมพันธ์กับของพ่อแม่ - ใช้ประกอบกับกิจกรรมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของลูก - ใช้บ่งบอกความเป็นเจ้าของของสิ่งที่ไปประดับอยู่	- เป็นเครื่องเตือนสติและมีความสัมพันธ์กับของลูก - ใช้ประกอบกับกิจกรรมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของลูก - ส่งเสริมการเป็นต้นแบบที่ดีของแม่และพ่อ
7. การขาย	ขายรวมชุดเดียวกัน (ตอนซื้อลูกสามารถเลือกปรับเปลี่ยนบางชิ้นส่วนได้เอง)	
8. ผู้ซื้อ	- พ่อ แม่	
9. สถานที่ขาย	- ขาย Online และขายในห้างสรรพสินค้า	
10.ราคาขาย	- ประมาณ 1,000 - 5,000 บาท	
11.วาระการมอบของขวัญ	- ของขวัญวันเกิด	-
12.บรรจุภัณฑ์	รวมเป็นชุดเดียวกัน	
	- ใช้เก็บเครื่องประดับ และเป็นคู่มือแนะนำการใช้เครื่องประดับเพื่อส่งเสริมคุณค่าต่อสังคม - เป็นนิทานส่งเสริมให้ลูกปฏิบัติตนให้มีคุณค่าของสังคม - บันทึกความทรงจำ เช่น ความประทับใจในต้นแบบ ฯลฯ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการออกแบบ

ประเด็นที่ 1 เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามาก

ใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจเมื่อโตแล้วมีปัญหาจะได้รู้ว่ามีคนที่รักและให้กำลังใจอยู่เสมอ เป็นการแสดงออกถึงคุณค่าความรักที่คนในครอบครัวมอบให้ อีกทั้งยังเป็นเครื่องเก็บความทรงจำในอดีตเพราะเด็กในวัยนี้สมองยังพัฒนาไม่เต็มที่ทำให้ไม่สามารถจำเรื่องราวความรู้สึกดีๆในช่วงนี้ได้

กิจกรรม : **- บันทึกคุณค่าความรัก ที่มอบให้กัน เช่น คำอวยพร**
- บันทึกพัฒนาการวัยเด็ก

ผลิตภัณฑ์/เครื่องประดับ : **เครื่องประดับข้อเท้า เช่น สร้อยข้อเท้า หรือกำไลข้อเท้า และเมื่อโตขึ้นสามารถปรับเปลี่ยนไปใช้เป็นเครื่องประดับข้อมือได้ โดยออกแบบแยกเป็น 2 เพศที่รูปแบบแตกต่างกันในรายละเอียดแต่ใช้ชิ้นส่วนหลักร่วมกัน (โดยเครื่องประดับชิ้นนี้จะมีความสัมพันธ์กับเครื่องประดับของพ่อแม่ในประเด็นที่ 2)**

การขาย : **1 ชุดมี 1 ชิ้นของลูก ขายรวมเป็นชุดเดียวกับเครื่องประดับของพ่อแม่ในประเด็นที่ 1**

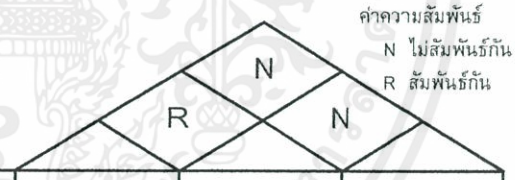
แนวทางการออกแบบ :

- **แนวทางการออกแบบที่ 1 : ลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว**
- **แนวทางการออกแบบที่ 2 : ลูกเติบโตขึ้นด้วยการดูแลประคับประคองอย่างใกล้ชิดด้วยความรักอันบริสุทธิ์จากคนในครอบครัว**
- **แนวทางการออกแบบที่ 3 : ลูก คือ ความหวัง ของคนในครอบครัว**

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

House of Quality

ประเด็นที่ 1 เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามาก
"คุณค่าความรัก" (สำหรับเด็กหญิง)

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 ลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว	แนวทางที่ 2 ลูกเติบโตขึ้นด้วยการดูแลประคับประคองอย่างใกล้ชิดด้วยความรักอันบริสุทธิ์จากคนในครอบครัว	แนวทางที่ 3 ลูก คือ ความหวังของคนในครอบครัว
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าความรัก"	2	5 (10)	4 (8)	1 (2)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	3 (3)	5 (5)	1 (1)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	5 (5)	1 (1)	4 (4)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	5 (5)	3 (3)	1 (1)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติผู้ใหญ่)	2	2 (4)	5 (10)	1 (2)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	4 (4)	2 (2)	1 (1)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ ลูกเพศหญิง(Female))	2	5 (10)	4 (8)	2 (4)
คะแนนรวม	**10**	**44% (41)**	**40% (37)**	**16% (15)**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

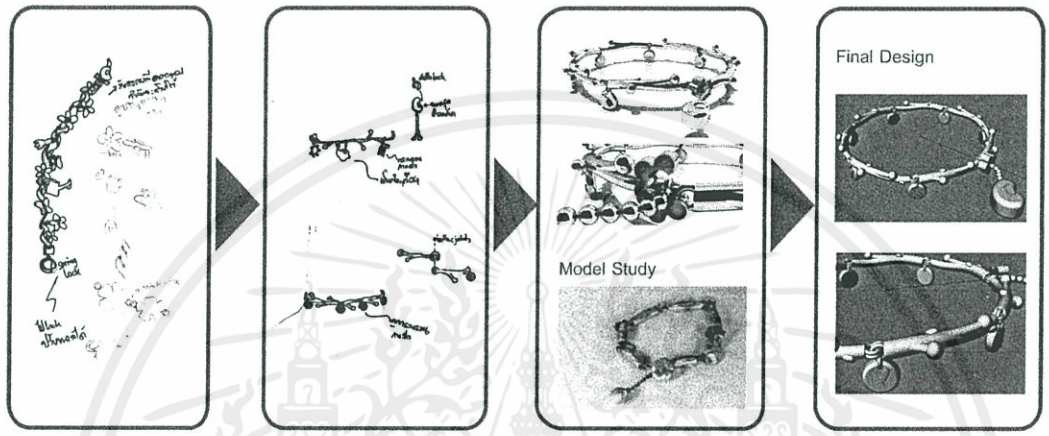
สรุปแนวทางการออกแบบ

"คุณค่าความรัก"

ประเด็นที่ 1 เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามาก

เด็กทารก (Infant)
1 month - 1 year old

สำหรับเด็กหญิง คือ **แนวทางการออกแบบที่ 1 : ลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว และมีความสัมพันธ์รองลงมากับ แนวทางการออกแบบที่ 2 : ลูกเติบโตขึ้นด้วยการดูแลประคับประคองอย่างใกล้ชิดด้วยความรักอันบริสุทธิ์จากคนในครอบครัว**

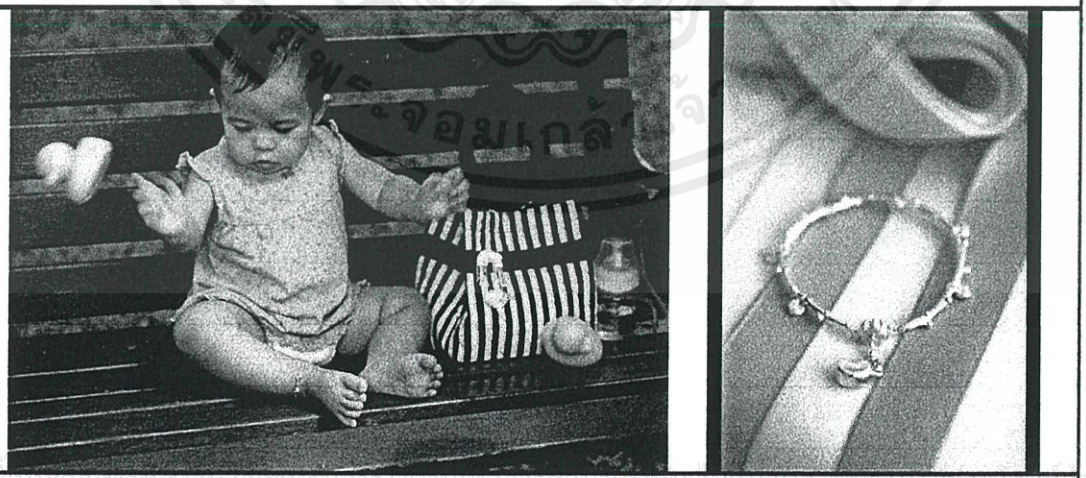
Prototype

Bring Forth Girl no.01

ภำไจข้อเท้าเด็กหญิง

เด็กทารก (Infant) 1 month - 1 year old

"คุณค่าความรัก"

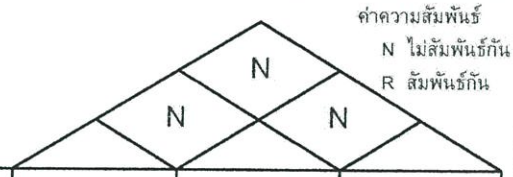
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

House of Quality

ประเด็นที่ 1 เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามาก
"คุณค่าความรัก" (สำหรับเด็กชาย)

ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	**แนวทางที่ 1** ลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว	**แนวทางที่ 2** ลูกเติบโตขึ้นด้วยการดูแลประคับประคองอย่างใกล้ชิดด้วยความรักอันบริสุทธิ์จากคนในครอบครัว	**แนวทางที่ 3** ลูก คือ ความหวังของคนในครอบครัว
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าความรัก"	2	5 (10)	4 (8)	1 (2)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	3 (3)	5 (5)	1 (1)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	5 (5)	1 (1)	4 (4)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	5 (5)	3 (3)	1 (1)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ ปู ย่า ตา ยาย หรือญาติผู้ใหญ่)	2	2 (4)	4 (8)	3 (6)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	4 (4)	2 (2)	1 (1)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ ลูกเพศชาย(Male))	2	5 (10)	3 (6)	4 (8)
คะแนนรวม	10	**42% (41)**	**34% (33)**	**24% (23)**

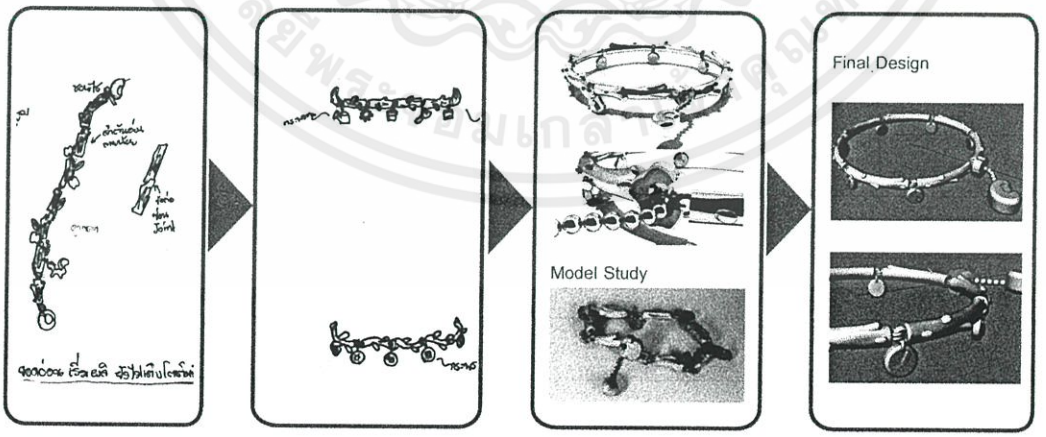
Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

สรุปแนวทางการออกแบบ

"คุณค่าความรัก"

เด็กทารก (Infant)
1 month - 1 year old

ประเด็นที่ 1 เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามาก
สำหรับเด็กชาย คือ **แนวทางการออกแบบที่ 1 : ลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Prototype

Bring Forth Boy no.01

"คุณค่าความรัก"

กำไลข้อเท้าเด็กชาย

เด็กทารก (Infant) 1 month - 1 year old

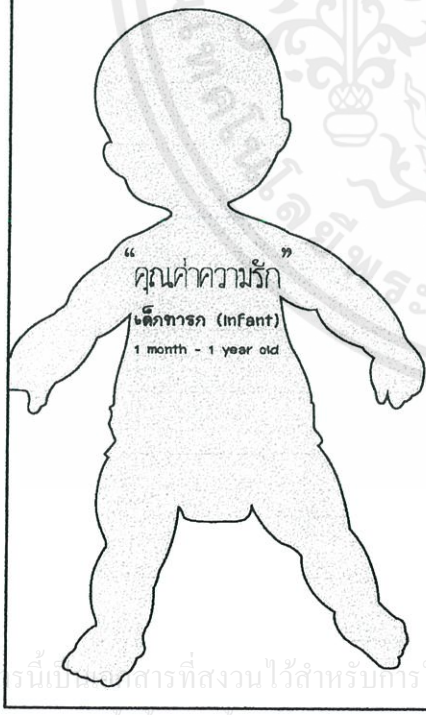

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

แนวทางการออกแบบ

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่มีทัศนคติในความรักลูกอย่างถูกต้อง

พ่อแม่ต้องเข้าใจการแสดงออกถึงความรักและความคาดหวังที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ลูกไม่ใช่ที่พ่อแม่ เพราะความคาดหวังของพ่อแม่มักไม่มีที่สิ้นสุด สิ่งที่พ่อแม่ควรคาดหวังคือ "คาดหวังให้ลูกเป็นคนดี ไม่ใช่คนเก่ง" และพึงพิจารณาถามตัวเองอยู่เสมอว่า "อะไร คือ ความสุขที่แท้จริง?" อีกทั้งพ่อแม่ยังมีหน้าที่คอยชี้นำเป้าหมายให้ลูกดำเนินชีวิตไปในทางที่ถูกและเหมาะสมตามวัย

กิจกรรม : - การเปลี่ยนทัศนคติของพ่อแม่ที่มีต่อความคาดหวังในตัวลูก
- การให้คำมั่นสัญญากับลูกเรื่อง ความคาดหวังสูงสุดคือให้ลูกมีความสุข

ผลิตภัณฑ์/เครื่องประดับ : ตำแหน่งของเครื่องประดับที่ไม่ใช่บนร่างกาย เช่น ที่ติดกระเป๋า หรือพวงกุญแจ ของพ่อแม่ (โดยเครื่องประดับชิ้นนี้จะมีความสัมพันธ์กับเครื่องประดับของลูกในประเด็นที่ 2)

การขาย : 1 ชุดมี 1 ชิ้นของพ่อแม่ ขายรวมเป็นชุดเดียวกับเครื่องประดับข้อเท้าเด็กของประเด็นที่ 2

แนวทางการออกแบบ :

- แนวทางการออกแบบที่ 1 : ให้ลูกเป็นศูนย์กลางของความคาดหวังและความรัก
- แนวทางการออกแบบที่ 2 : การตั้งคำถามให้เลือกความคาดหวังระหว่าง "คนเก่ง" กับ "คนดี"
- แนวทางการออกแบบที่ 3 : คาดหวังโดยยึดเป้าหมายไปที่ "ความสุขที่แท้จริง"

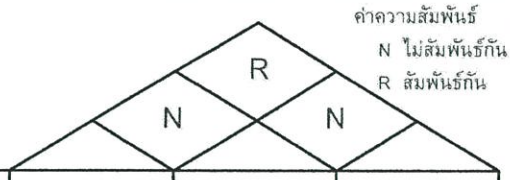
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

House of Quality

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่มีทัศนคติในความรักลูกอย่างถูกต้อง
"คุณค่าความรัก" (สำหรับพ่อแม่)

ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่านำ้หนัก	แนวทางที่ 1 ให้ลูกเป็นศูนย์กลางของความคาดหวังและความรัก	แนวทางที่ 2 การตั้งคำถามให้เลือกความคาดหวังระหว่าง "คนเก่ง" กับ "คนดี"	แนวทางที่ 3 คาดหวังโดยยึดเป้าหมายไปที่ "ความสุขที่แท้จริง"
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าความรัก"	2	3 (6)	2 (4)	5 (10)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	4 (4)	1 (1)	2 (2)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	4 (4)	1 (1)	5 (5)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	4 (4)	1 (1)	5 (5)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติผู้ใหญ่)	2	2 (4)	1 (2)	5 (10)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	5 (5)	4 (4)	2 (2)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ แม่หรือพ่อ(Unisex))	2	4 (8)	5 (10)	2 (4)
คะแนนรวม	10	**36%** (35)	**24%** (23)	**40%** (38)

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

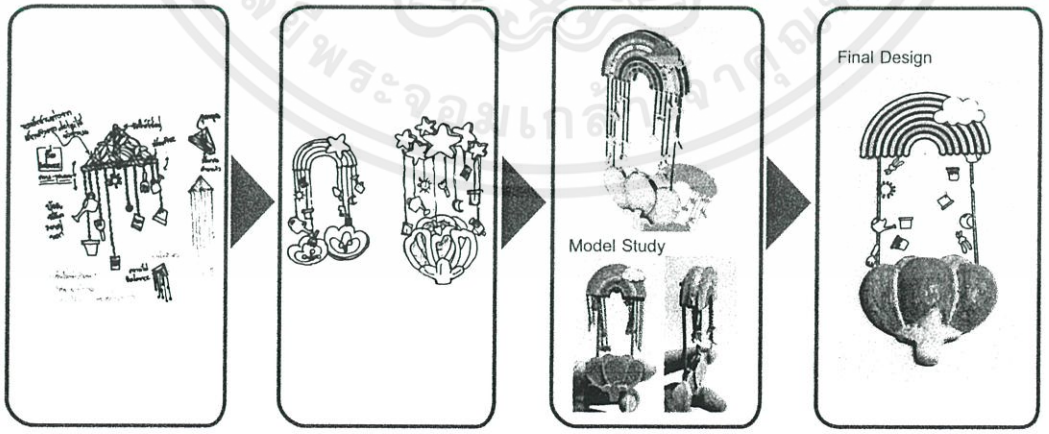
สรุปแนวทางการออกแบบ

"คุณค่าความรัก"

เด็กทารก (Infant)
1 month - 1 year old

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่มีทัศนคติในความรักลูกอย่างถูกต้อง
สำหรับพ่อแม่ คือ **แนวทางการออกแบบที่ 3 : คาดหวังโดยยึดเป้าหมายไปที่ "ความสุขที่แท้จริง" และมีความสัมพันธ์รองลงมากับแนวทางการออกแบบที่ 1 : ให้ลูกเป็นศูนย์กลางของความคาดหวังและความรัก**

(สำหรับพ่อแม่ของเด็กหญิง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

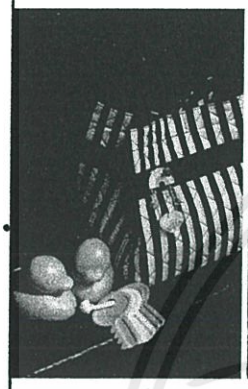
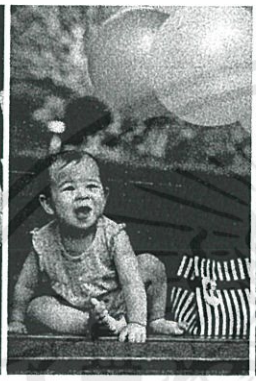
Prototype

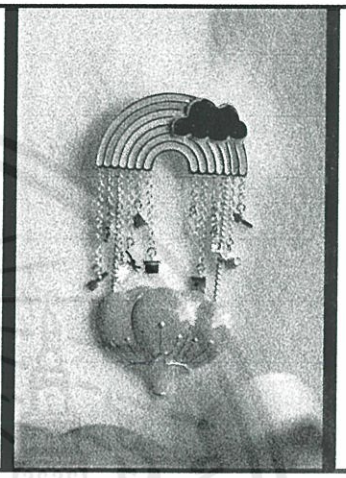
Bring Forth Girl no.02

"คุณค่าความรัก"

เข็มเกล็ดพ่อแม่ของเด็กหญิง

เด็กทารก (Infant) 1 month - 1 year old

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

สรุปแนวทางการออกแบบ

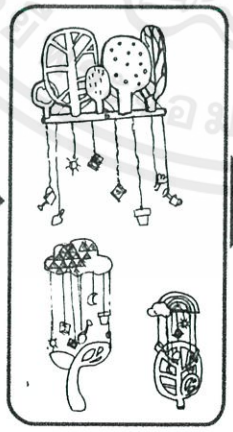
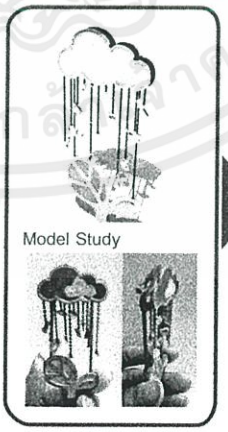
"คุณค่าความรัก"

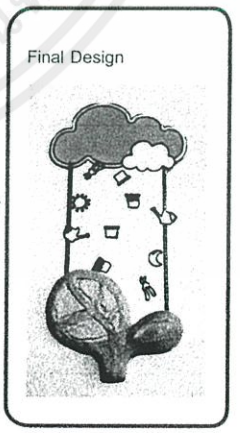
เด็กทารก (Infant)
1 month - 1 year old

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่มีทัศนคติในความรักลูกอย่างถูกต้อง

สำหรับพ่อแม่ คือ **แนวทางการออกแบบที่ 3 : คาดหวังโดยยึดเป้าหมายไปที่ "ความสุขที่แท้จริง" และมีความสัมพันธ์รองลงมากับแนวทางการออกแบบที่ 1 : ให้ลูกเป็นศูนย์กลางของความคาดหวังและความรัก**

(สำหรับพ่อแม่ของเด็กชาย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Prototype

Bring Forth Boy no.02

เข็มกลัดพ่อแม่ของเด็กชาย

เด็กทารก (Infant) 1 month - 1 year old

"คุณค่าความรัก"

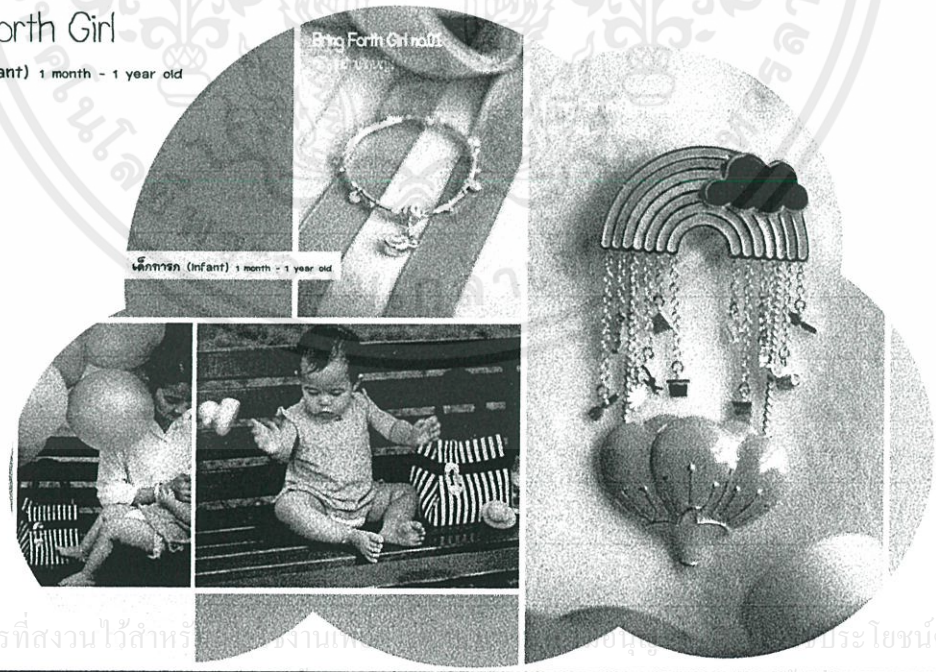
"คุณค่าความรัก"

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

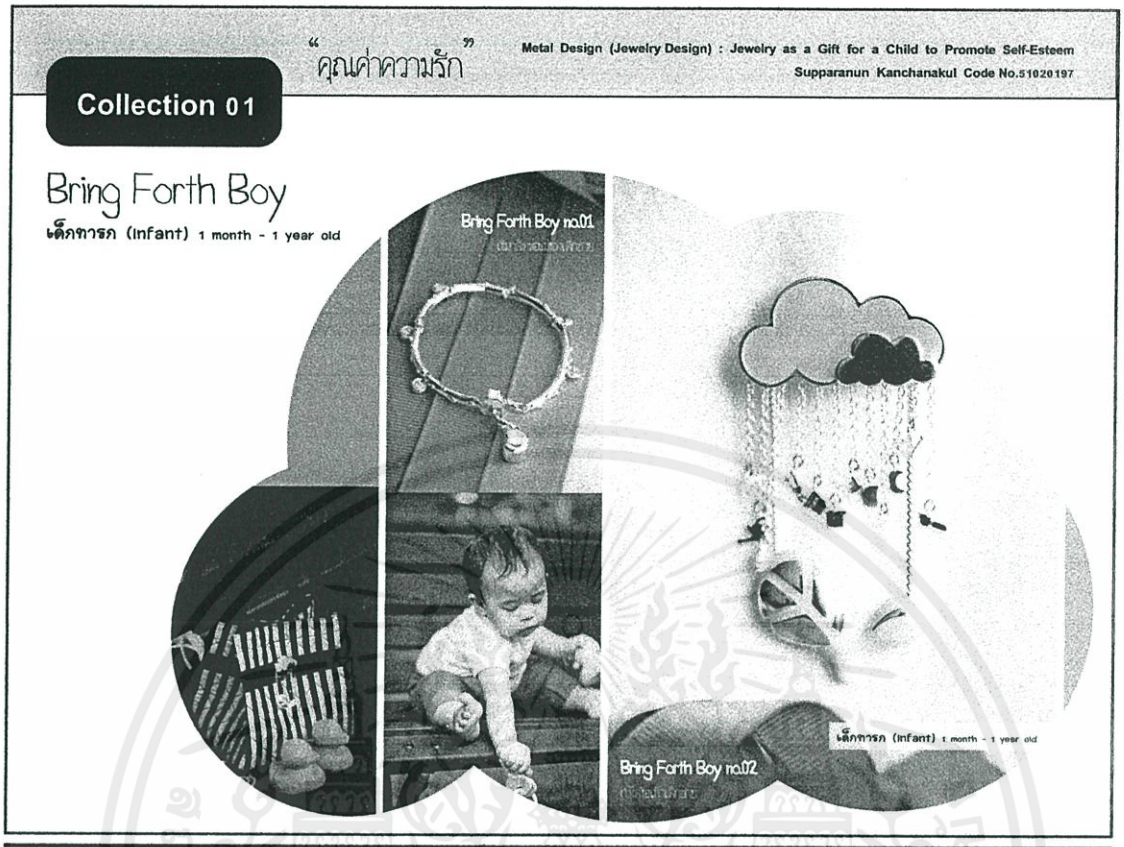
Collection 01

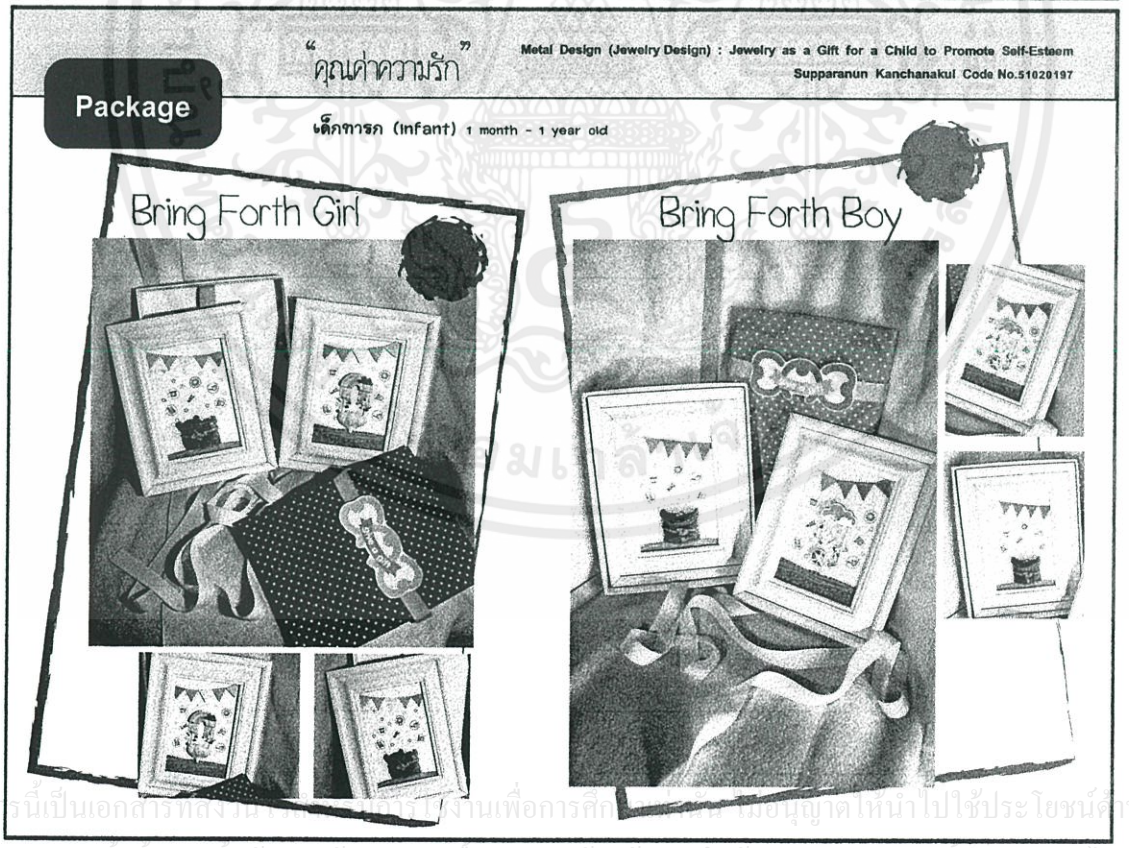
Bring Forth Girl

เด็กทารก (Infant) 1 month - 1 year old

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการออกแบบ

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง

การส่งเสริมให้เด็กมีความภาคภูมิใจในตนเอง โดยเริ่มจากเรื่องเล็กๆน้อยๆ สั่งสมจนเกิดเป็นความเชื่อมั่นในตนเอง และทำให้เกิดทัศนคติของ "การเห็นคุณค่าในตนเอง" ส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมที่กล้าเผชิญหน้ากับสิ่งแปลกใหม่ มีเกราะป้องกันตัวเองจากปัญหาต่างๆ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพ่อแม่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้เกิดความรู้สึกนี้ขึ้น เพราะโดยพื้นฐานลูกต้องการการยอมรับจากพ่อแม่และคนใกล้ชิด

กิจกรรม : - การสร้างความภาคภูมิใจจากการให้รางวัลหรือคำชมจากพ่อแม่ (มีทั้งคำชมและคำเตือน)
- บันทึกความภาคภูมิใจ

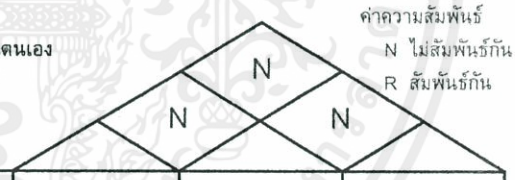
ผลิตภัณฑ์/เครื่องประดับ : เครื่องประดับคอสำหรับเด็ก เช่น สร้อยคอ ที่มีขนาดสั้นเพื่อความปลอดภัยกับเด็ก ไม่ให้เอาเข้าปากได้ และอุปกรณ์การให้รางวัลกับเด็ก (โดยเครื่องประดับชิ้นนี้จะมีความสัมพันธ์กับเครื่องประดับของพ่อแม่ในประเด็นที่ 2)

การขาย : ขายรวมเป็นชุดเดียวกับเครื่องประดับของพ่อแม่ในประเด็นที่ 2 โดยเครื่องประดับคอของเด็ก 1 ชิ้น มี 2 แบบ สำหรับเด็กหญิงและเด็กชาย

แนวทางการออกแบบ :
- แนวทางการออกแบบที่ 1 : สะสมรางวัลความภาคภูมิใจ (เชิงปริมาณ เช่น ทำสัญลักษณ์หรือประทับตราคะแนน)
- แนวทางการออกแบบที่ 2 : บันทึกคำชม (เชิงคุณภาพ)
- แนวทางการออกแบบที่ 3 : การเลื่อนขั้นความภาคภูมิใจ (ประกอบเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ)

House of Quality

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง
"คุณค่าในตนเอง" (สำหรับเด็กหญิง)

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 สะสมรางวัลความภาคภูมิใจ (เชิงปริมาณ เช่น ทำสัญลักษณ์หรือประทับตราคะแนน)	แนวทางที่ 2 บันทึกคำชม (เชิงคุณภาพ)	แนวทางที่ 3 การเลื่อนขั้นความภาคภูมิใจ (ประกอบเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ)
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าในตนเอง"	2	4 (8)	3 (6)	5 (10)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	4 (4)	2 (2)	5 (5)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	5 (5)	1 (1)	3 (3)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	3 (3)	1 (1)	5 (5)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ ฟอ แม่ หรือญาติผู้ใหญ่)	2	5 (10)	2 (4)	3 (6)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	5 (5)	2 (2)	4 (4)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ ลูกเพศหญิง(Female))	2	5 (10)	1 (2)	3 (6)
คะแนนรวม	**10**	**44% (45)**	**18% (18)**	**38% (39)**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปแนวทางการออกแบบ

"คุณค่าในตนเอง"

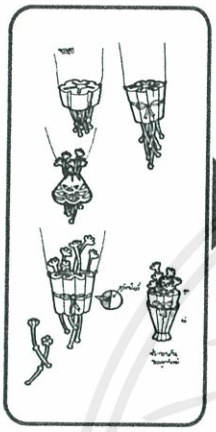
เด็กวัยเตาะแตะ

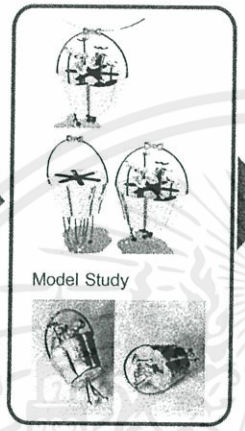
(Toddler)

1-3 years old

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง

สำหรับเด็กหญิง คือ **แนวทางการออกแบบที่ 1 : สะสมรางวัลความภาคภูมิใจ (เชิงปริมาณ เช่น ทำสัญลักษณ์หรือประทับตราคะแนน)**

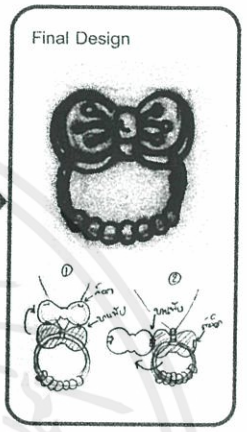

Model Study

Final Design

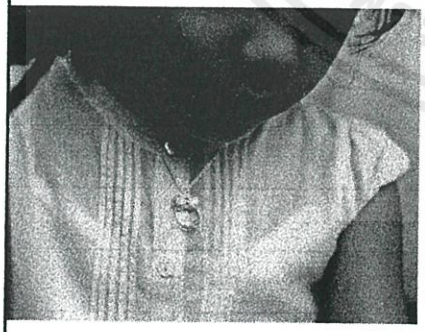
Prototype

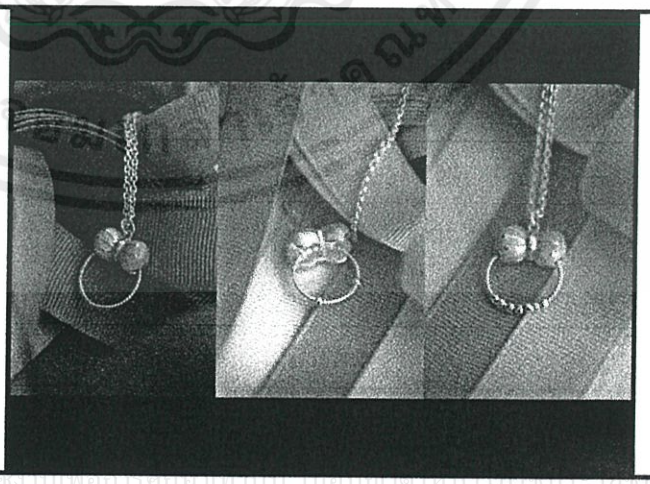
Blossom Girl no.01

สร้อยคอเด็กหญิง

เด็กวัยเตาะแตะ (Toddler) 1-3 years old

"คุณค่าในตนเอง"

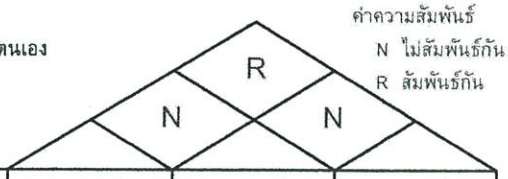

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

House of Quality

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง “คุณค่าในตนเอง” (สำหรับเด็กชาย)

ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	**แนวทางที่ 1** สะสมรางวัลความภาคภูมิใจ (เชิงปริมาณ เช่น ทำสัญลักษณ์หรือประทับตราคะแนน)	**แนวทางที่ 2** บันทึกคำชม (เชิงคุณภาพ)	**แนวทางที่ 3** การเลื่อนขั้นความภาคภูมิใจ (ประกอบเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ)
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง “คุณค่าในตนเอง”	2	4 (8)	3 (6)	5 (10)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	4 (4)	2 (2)	5 (5)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	5 (5)	1 (1)	3 (3)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	3 (3)	1 (1)	5 (5)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ พ่อ แม่ หรือญาติผู้ใหญ่)	2	5 (10)	2 (4)	4 (8)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	5 (5)	2 (2)	4 (4)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ ลูกเพศชาย(Male))	2	3 (6)	1 (2)	5 (10)
คะแนนรวม	10	40% (41)	17% (18)	43% (45)

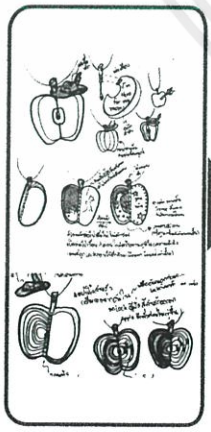
สรุปแนวทางการออกแบบ

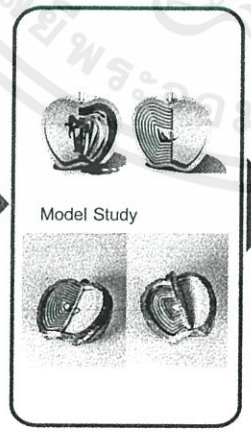
“คุณค่าในตนเอง”

เด็กวัยเตาะแตะ
(Toddler)
1-3 years old

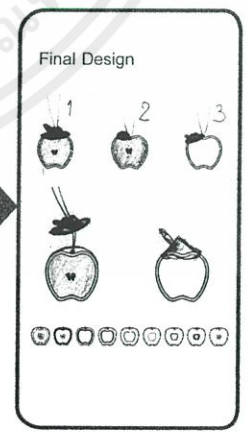
ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง

สำหรับเด็กชาย คือ **แนวทางการออกแบบที่ 3 : การเลื่อนขั้นความภาคภูมิใจ (ประกอบเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ) และมีความสัมพันธ์รองลงมากับแนวทางการออกแบบที่ 1 : สะสมรางวัลความภาคภูมิใจ (เชิงปริมาณ เช่น ทำสัญลักษณ์หรือประทับตราคะแนน)**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Prototype

Blossom Boy no.01

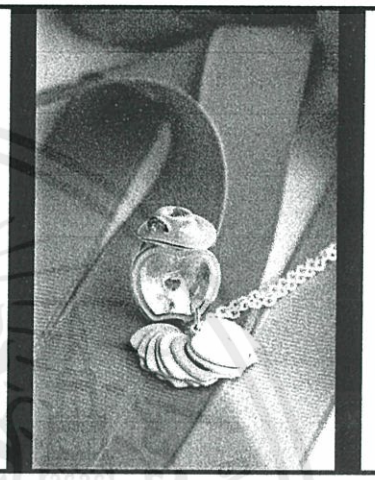
สร้อยคอเด็กชาย

เด็กวัยเตาะแตะ (Toddler) 1-3 years old

"คุณค่าในตนเอง"

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

แนวทางการออกแบบ

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ซึ่งเป็นพื้นฐานการสร้างความมั่นใจในตัวเด็ก

การส่งเสริมให้คนในครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กนั้นจะเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับเด็ก เด็กจะกล้าพูด กล้าแสดงออก และกล้าปรึกษาปัญหา ผู้ใหญ่จะต้องใส่ใจแม้แต่เรื่องเล็กๆน้อยๆ และไม่เบื่อหน่ายที่จะตอบคำถามของเด็ก หรือป้อนคำถามให้เด็กเกิดความคิดจินตนาการ

กิจกรรม : **- การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ได้แก่ พ่อแม่ชี้นำลูกให้ทำกิจกรรมง่ายๆเพื่อให้เด็กได้ทำแล้วประสบผลสำเร็จ**

- ส่งเสริมการปฏิบัติตนให้เกิดปฏิสัมพันธ์ เช่น การมีเวลาให้ การตอบคำถาม สร้างความไว้วางใจ

ผลิตภัณฑ์/เครื่องประดับ : **เป็นเครื่องประดับจี้ ที่ผู้ซื้อสามารถเลือกรูปแบบการใช้งานได้ เช่น ห้อยเป็นพวงกุญแจ หรือห้อยสร้อยคอ ซึ่งชิ้นนี้มีความสัมพันธ์กับของเด็กในการสร้างความภาคภูมิใจ และยังสามารถเอาไปประกอบกับเครื่องประดับของพ่อแม่ในชิ้นแรกเรื่อง "คุณค่าความรัก" ได้อีกด้วย (โดยเครื่องประดับชิ้นนี้จะมีความสัมพันธ์กับเครื่องประดับของลูกในประเด็นที่ 1)**

การขาย : **มี 1 ชิ้น สำหรับแม่ ขายรวมเป็นชุดเดียวกับเครื่องประดับคอของเด็กในประเด็นที่ 1**

แนวทางการออกแบบ :

- **แนวทางการออกแบบที่ 1 : ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยสัญลักษณ์ (Symbol)**
- **แนวทางการออกแบบที่ 2 : ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยข้อความ**
- **แนวทางการออกแบบที่ 3 : ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยภาพเรื่องราว**

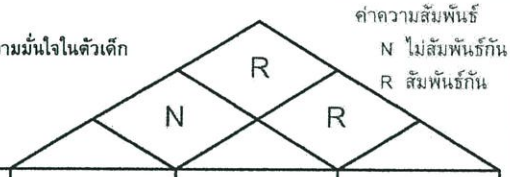
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

House of Quality

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กซึ่งเป็นพื้นฐานการสร้างความมั่นใจในตัวเด็ก "คุณค่าในตนเอง" (สำหรับแม่)

ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยสัญลักษณ์ (Symbol)	แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยข้อความ	แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยภาพเรื่องราว
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าในตนเอง"	2	5 (10)	3 (6)	2 (4)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	1 (1)	2 (2)	5 (5)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	2 (2)	3 (3)	5 (5)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	5 (5)	2 (2)	1 (1)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ พ่อ แม่ หรือญาติผู้ใหญ่)	2	2 (4)	3 (6)	5 (10)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	1 (1)	3 (3)	4 (4)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ แม่(Female)) และผู้ที่พบเห็น (ได้แก่ พ่อ และคนในครอบครัว)	2	5 (10)	3 (6)	1 (2)
คะแนนรวม	10	**36% (33)**	**30% (28)**	**34% (31)**

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

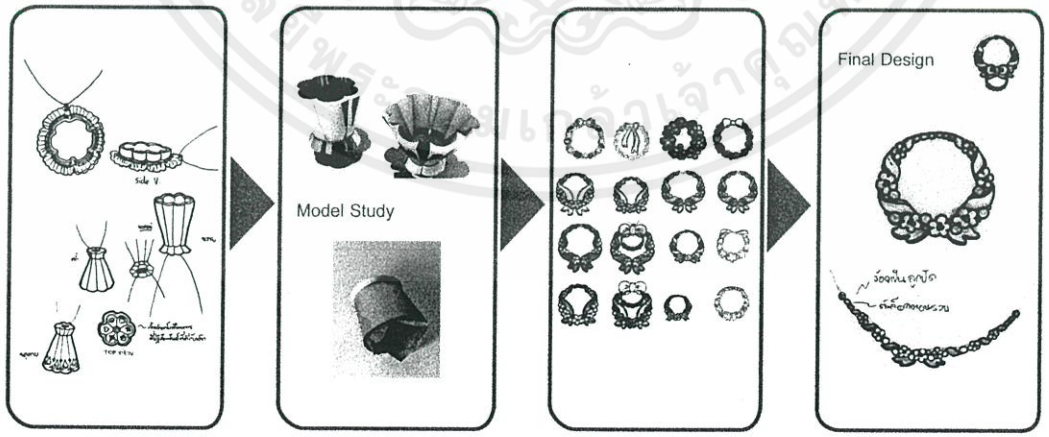
สรุปแนวทางการออกแบบ

"คุณค่าในตนเอง"

เด็กวัยเตาะแตะ
(Toddler)
1-3 years old

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ซึ่งเป็นพื้นฐานการสร้างความมั่นใจในตัวเด็ก
สำหรับแม่ คือ **แนวทางการออกแบบที่ 1 : ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยสัญลักษณ์ (Symbol) และมีความสัมพันธ์รองลงมากับ แนวทางการออกแบบที่ 3 : ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยภาพเรื่องราว**

(สำหรับแม่ของเด็กหญิง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Prototype

Blossom Girl no.02

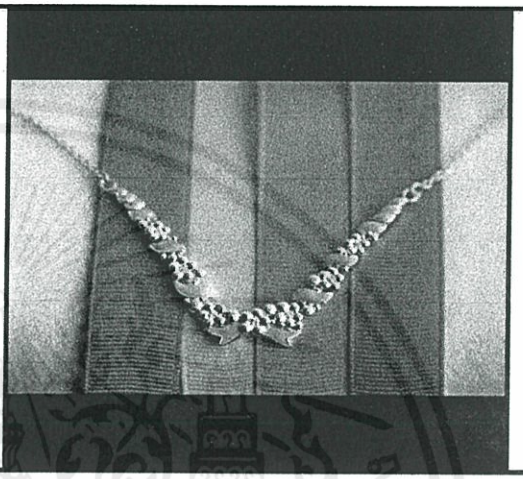
สร้อยคอแม่ของเด็กหญิง

เด็กวัยเตาะแตะ (Toddler) 1-3 years old

"คุณค่าในตนเอง"

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

สรุปแนวทางการออกแบบ

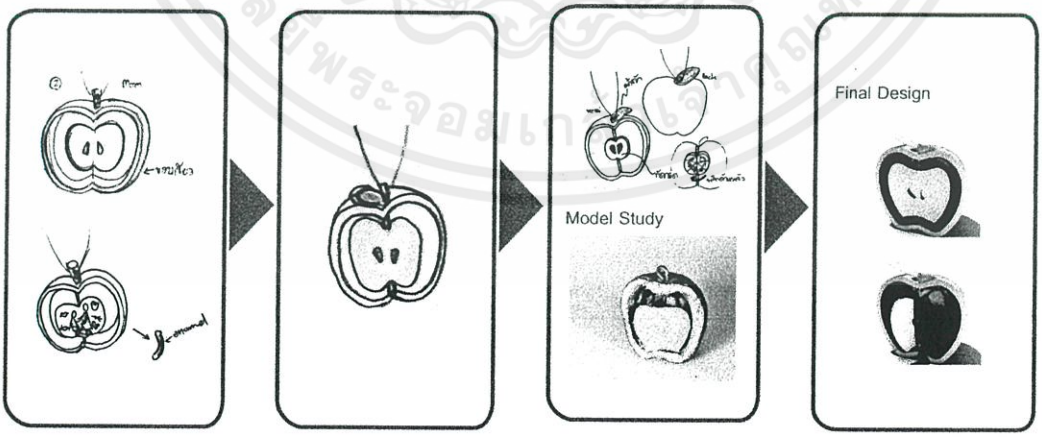
"คุณค่าในตนเอง"

เด็กวัยเตาะแตะ
(Toddler)
1-3 years old

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ซึ่งเป็นพื้นฐานการสร้างความมั่นใจในตัวเด็ก

สำหรับแม่ คือ **แนวทางการออกแบบที่ 1 : ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยสัญลักษณ์ (Symbol) และมีความสัมพันธ์รองลงมากับ แนวทางการออกแบบที่ 3 : ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยภาพเรื่องราว**

(สำหรับแม่ของเด็กชาย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Prototype

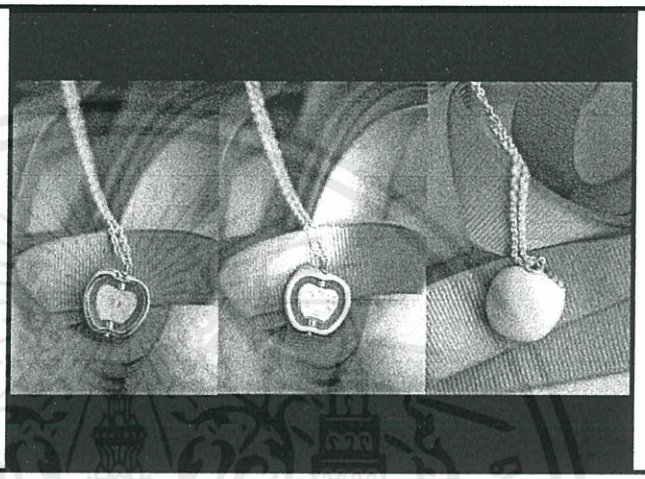
Blossom Boy no.02

"คุณค่าในตนเอง"

สร้อยคอแม่ของเด็กชาย

เด็กวัยเตาะแตะ (Toddler) 1-3 years old

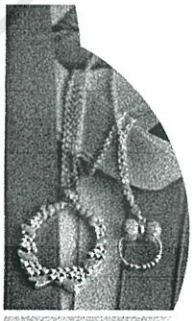
Collection 02

Blossom Girl

เด็กวัยเตาะแตะ (Toddler) 1-3 years old

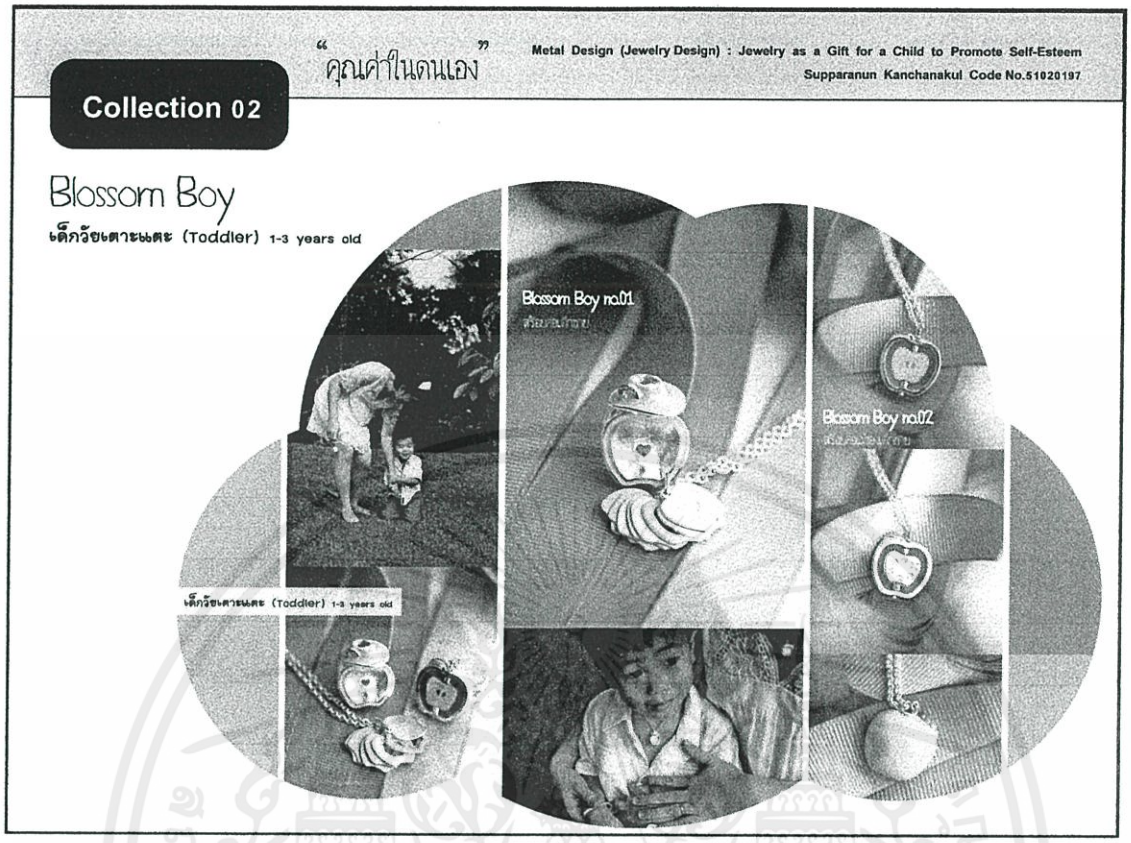

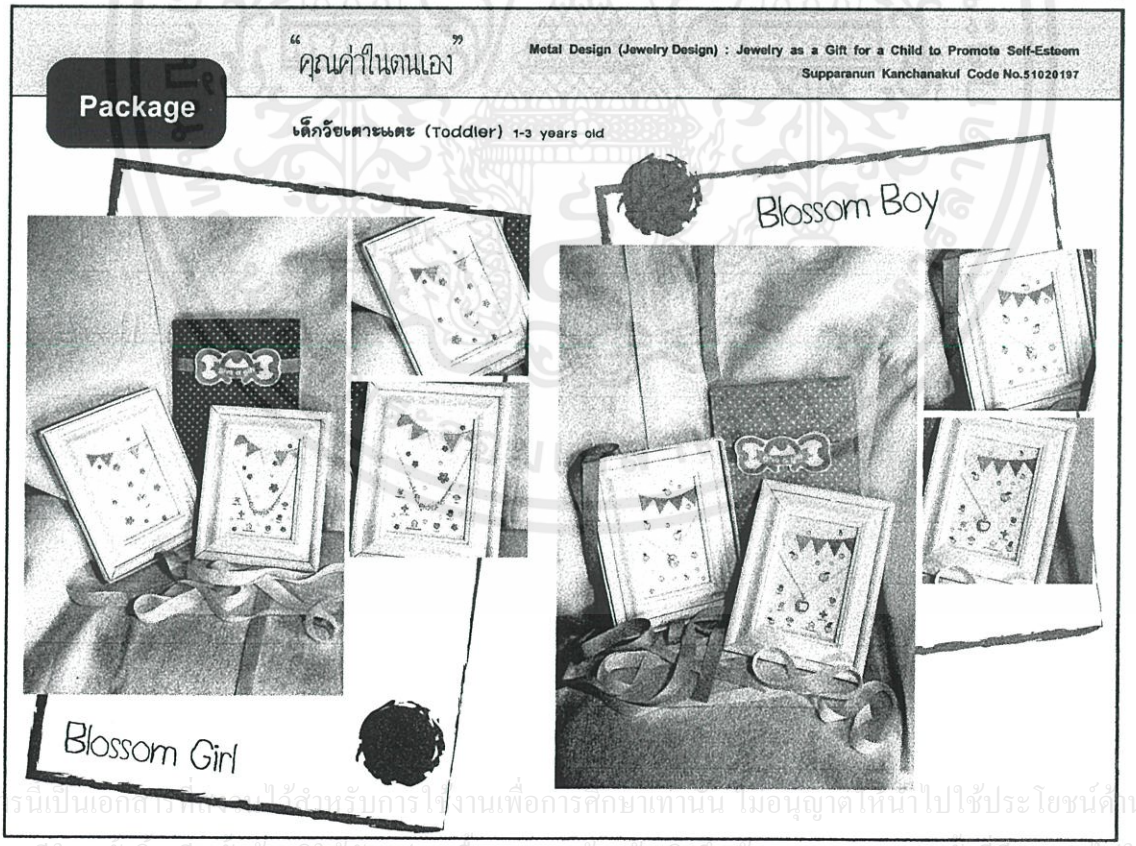

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Activity

Blossom

"คุณค่าในตนเอง"

เด็กวัยเตาะแตะ (Toddler) 1-3 years old

นิทานส่งเสริมคุณค่าในตนเอง

เด็กหญิง

เด็กชาย

แนวทางการออกแบบ

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของเด็กเพศหญิงและเพศชายจากต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ

จากหลักการของซิกมันด์ ฟรอยด์ กล่าวว่า เด็กผู้หญิงวัยนี้จะมีจิตใต้สำนึกที่แอบชอบพ่อ จึงมีพฤติกรรมเลียนแบบแม่เพราะแม่เป็นคนที่พ่อรัก และเด็กผู้ชายจะแอบชอบแม่จึงมีพฤติกรรมเลียนแบบพ่อเพราะพ่อเป็นคนที่แม่รัก เพราะฉะนั้น"ต้นแบบ"จึงมีความสำคัญมากถ้าเด็กมีต้นแบบที่ดีก็จะมีพฤติกรรมดี รู้จักปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ตามเพศของตนอย่างเหมาะสม จากการเรียนรู้จากต้นแบบ แต่ถ้าต้นแบบไม่ดีเด็กก็จะมีพฤติกรรมไม่ดีตามไปด้วย และอาจจะมีปัญหาด้านการผิดเพศหรือสลักเพศได้

กิจกรรม : **- การรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนจากต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ**
- การสั่งสอนให้คำแนะนำที่ถูกต้อง จากเรื่องเล่าในนิทาน
- การบันทึกความประทับใจในต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ

ผลิตภัณฑ์/เครื่องประดับ : **ตำแหน่งของเครื่องประดับที่ไม่ใช่บนร่างกาย เช่น ที่ติดกระเป๋านักเรียนสำหรับลูก (โดยมีความสัมพันธ์กับเครื่องประดับของแม่หรือพ่อในประเด็นที่ 2)**

การขาย : **ขายรวมเป็นชุดเดียวกับเครื่องประดับของพ่อแม่ในประเด็นที่ 2 โดยเครื่องประดับ 1 ชิ้น มี 2 แบบ สำหรับเด็กหญิงและเด็กชาย และตอนที่ซื้อจะมีบางชิ้นส่วนที่เด็กสามารถเลือกปรับเปลี่ยนเองได้**

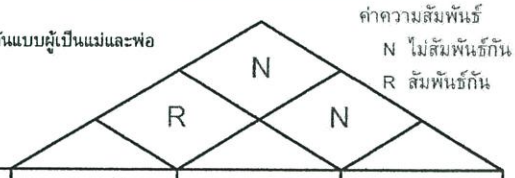
แนวทางการออกแบบ :

- **แนวทางการออกแบบที่ 1 : การสะท้อนจากต้นแบบ (กระจกเงา)**
- **แนวทางการออกแบบที่ 2 : การทาบ หรือดำเนินรอยตาม (รอยเท้า)**
- **แนวทางการออกแบบที่ 3 : การคัดลอก (Copy & Paste)**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

House of Quality

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของเด็กเพศหญิงและเพศชายจากต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ
"คุณค่าต่อสังคม" (สำหรับเด็กหญิง)

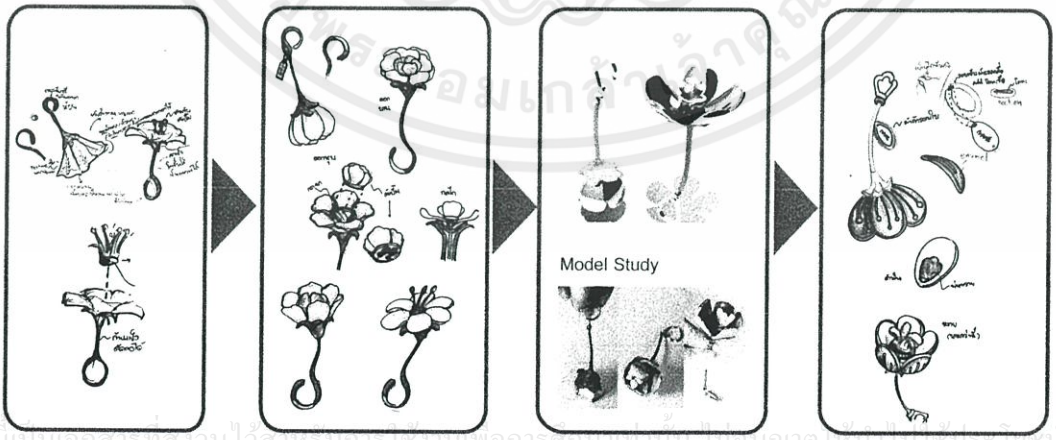
เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 การสะท้อนจากต้นแบบ (กระจกเงา)	แนวทางที่ 2 การทาบ หรือดำเนินรอยตาม (รอยเท้า)	แนวทางที่ 3 การคัดลอก (Copy & Paste)
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าต่อสังคม"	2	3 (6)	5 (10)	1 (2)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	3 (3)	5 (5)	1 (1)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	4 (4)	5 (5)	1 (1)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	5 (5)	3 (3)	1 (1)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ พ่อ แม่ หรือญาติผู้ใหญ่)	2	5 (10)	4 (8)	1 (2)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	5 (5)	3 (3)	1 (1)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ ลูกเพศหญิง(Female))	2	5 (10)	4 (8)	1 (2)
คะแนนรวม	10	**45%** (43)	**44%** (42)	**11%** (10)

สรุปแนวทางการออกแบบ

"คุณค่าต่อสังคม"
เด็กก่อนวัยเรียน
(Preschool age)
3-6 years old

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของเด็กเพศหญิงจากต้นแบบผู้เป็นแม่
สำหรับเด็กหญิง คือ **แนวทางการออกแบบที่ 1 : การสะท้อนจากต้นแบบ (กระจกเงา) และมีความสัมพันธ์รองลงมากับแนวทางการออกแบบที่ 2 : การทาบ หรือดำเนินรอยตาม (รอยเท้า)**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

Prototype

Ripen Girl no.01

ที่ห้อยกระเป๋าเด็กหญิง

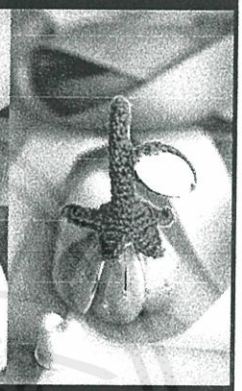
เด็กก่อนวัยเรียน (Preschool age) 3-6 years old

"คุณค่าต่อสังคม"

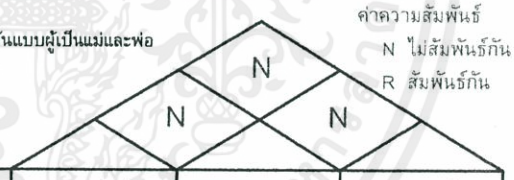

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

House of Quality

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของเด็กเพศหญิงและเพศชายจากต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ "คุณค่าต่อสังคม" (สำหรับเด็กชาย)

ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

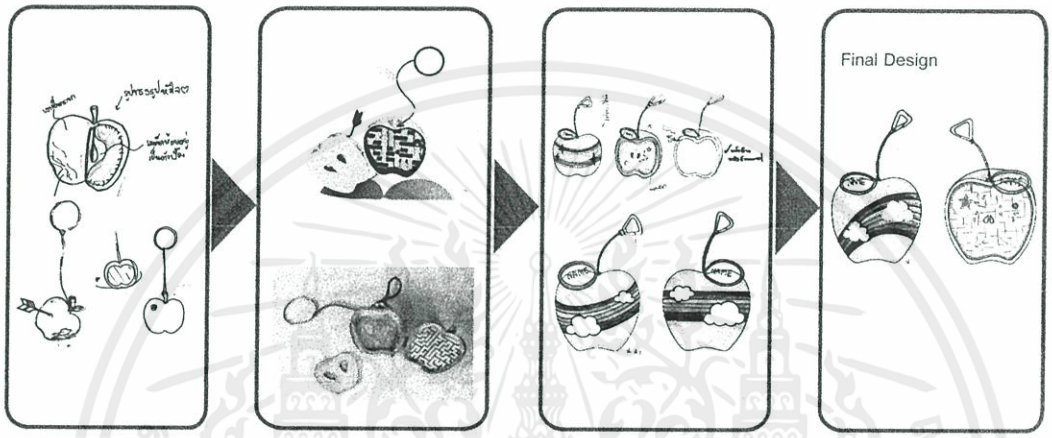
เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 การสะท้อนจากต้นแบบ (กระจกเงา)	แนวทางที่ 2 การทาบ หรือดำเนินรอยตาม (รอยเท้า)	แนวทางที่ 3 การคัดลอก (Copy & Paste)
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าต่อสังคม"	2	3 (6)	5 (10)	1 (2)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	3 (3)	5 (5)	1 (1)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	4 (4)	5 (5)	1 (1)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	4 (4)	3 (3)	1 (1)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ พ่อ แม่ หรือญาติผู้ใหญ่)	2	4 (8)	5 (10)	1 (2)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	5 (5)	3 (3)	1 (1)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ ลูกเพศชาย(Male))	2	4 (8)	5 (10)	1 (2)
คะแนนรวม	**10**	**40% (38)**	**49% (46)**	**11% (10)**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปแนวทางการออกแบบ

"คุณค่าต่อสังคม"
เด็กก่อนวัยเรียน
(Preschool age)
3-6 years old

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมการรู้จักบทบาทหน้าที่ของเด็กเพศชายจากต้นแบบผู้เป็นพ่อ
สำหรับเด็กชาย คือ **แนวทางการออกแบบที่ 2 : การทาบ หรือดำเนินรอยตาม (รอยเท้า)**

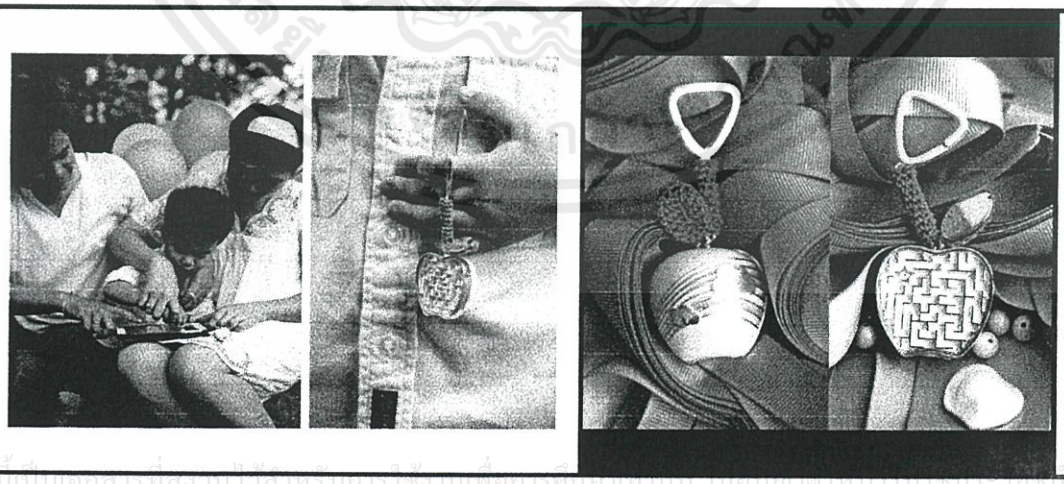

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

Prototype

Ripen Boy no.01
ที่ห้อยกระเป๋าเด็กชาย
เด็กก่อนวัยเรียน (Preschool age) 3-6 years old

"คุณค่าต่อสังคม"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการออกแบบ

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก

การปฏิบัติตนเป็น "ต้นแบบ" ที่ดีของลูกมีความสำคัญกับการแสดงออกทางพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างยิ่ง เพราะพ่อจะเป็นต้นแบบให้ลูกในลักษณะของมาสคูลินิตี้ (Masculinity) คือความเข้มแข็ง อดทน หนักแน่น และมีอำนาจ ในขณะที่แม่จะให้ความเป็นเฟมินินนิตี้ (Femininity) คือความนุ่มนวล อ่อนหวาน ประนีประนอม มากกว่า เด็กๆ ต้องการทั้งความเป็นพ่อ และความเป็นแม่ เพื่อเรียนรู้การสร้างและรักษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและเพศหญิง และควรได้ต้นแบบทั้งสองอย่างในอัตราที่สมดุลกันพัฒนาจึงจะสมบูรณ์ อีกทั้งจากหลักการทางวิทยาศาสตร์ด้านสมองเรื่อง "เซลล์กระจกเงา" เป็นเซลล์ชนิดหนึ่งในสมองของคนเรา มีหน้าที่ทำความเข้าใจกับท่าทีของผู้อื่นด้วยการเลียนแบบ (Imitation)ในสมอง แล้วนำความเข้าใจนั้นมาปรับเป็นนิสัยหรือบุคลิกภาพของตนเอง เพราะฉะนั้น พ่อแม่จึงควรมีความตระหนักในการเป็นต้นแบบที่ดีให้แก่ลูก และมีความตระหนักในการป้องกันต้นแบบที่ไม่ดีให้ห่างจากลูก

กิจกรรม : - ส่งเสริมการเป็นต้นแบบที่ดีของแม่และพ่อ
- พ่อแม่เป็นผู้ให้คำแนะนำ สั่งสอน และชี้นำแนวทางที่ดีให้ลูกจากการเล่านิทาน

ผลิตภัณฑ์/เครื่องประดับ : เครื่องประดับนิ้วสำหรับแม่และพ่อ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ผู้สวมใส่สามารถสังเกตุเห็นได้ง่าย (โดยมีความสัมพันธ์กับเครื่องประดับของลูกในประเด็นที่ 1)

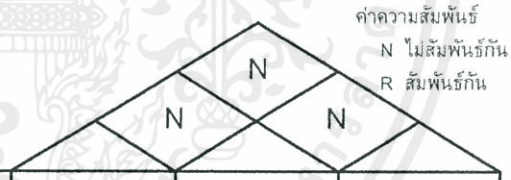
การขาย : ขายรวมเป็นชุดเดียวกับเครื่องประดับของลูกในประเด็นที่ 1 โดยเครื่องประดับ 2 ชิ้น มี 2 แบบ สำหรับแม่และพ่อ

แนวทางการออกแบบ :
- แนวทางการออกแบบที่ 1 : ลูกสะท้อนพฤติกรรมจากพ่อแม่
- แนวทางการออกแบบที่ 2 : พฤติกรรมของพ่อแม่จะเป็นสิ่งที่ชี้นำแนวทางให้ลูกทาบเดิน หรือดำเนินรอยตาม
- แนวทางการออกแบบที่ 3 : ลูกถูกคัดลอก (Copy & Paste) มาจากพ่อแม่

House of Quality

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก
"คุณค่าต่อสังคม" (สำหรับแม่)

ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 ลูกสะท้อนพฤติกรรมจากพ่อแม่	แนวทางที่ 2 พฤติกรรมของพ่อแม่จะเป็นสิ่งที่ชี้นำแนวทางให้ลูกทาบเดินหรือดำเนินรอยตาม	แนวทางที่ 3 ลูกถูกคัดลอก (Copy & Paste) มาจากพ่อแม่
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าต่อสังคม"	2	5 (10)	3 (6)	1 (2)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	3 (3)	5 (5)	1 (1)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	4 (4)	5 (5)	1 (1)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	4 (4)	3 (3)	1 (1)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ พ่อ แม่ หรือญาติผู้ใหญ่)	2	5 (10)	4 (8)	1 (2)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	5 (5)	4 (4)	1 (1)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ แม่ (Female))	2	5 (10)	4 (8)	2 (4)
คะแนนรวม	**10**	**47% (46)**	**40% (39)**	**12% (12)**

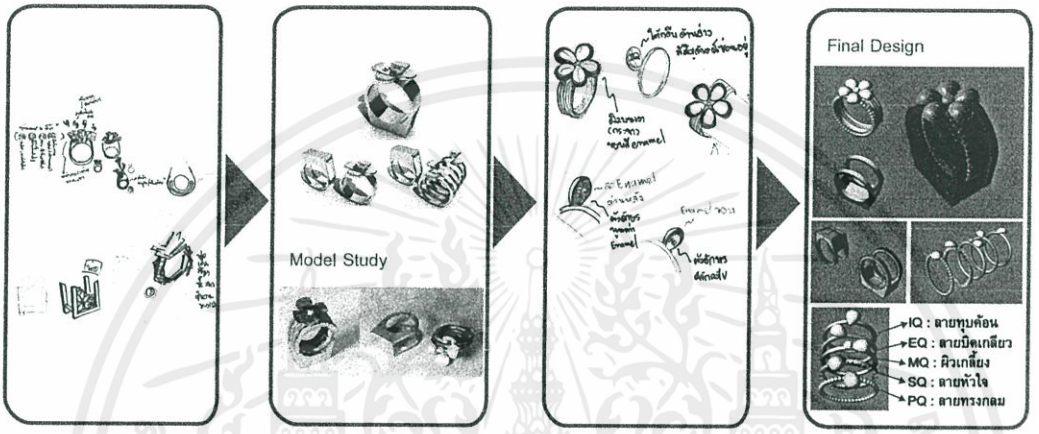
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปแนวทางการออกแบบ

"คุณค่าต่อสังคม"
เด็กก่อนวัยเรียน
(Preschool age)
3-6 years old

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้แม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูกหญิง
สำหรับเด็กแม่ คือ **แนวทางการออกแบบที่ 1 : ลูกสะท้อนพฤติกรรมจากพ่อแม่**

(สำหรับพ่อแม่ของเด็กหญิง)

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

Prototype

Ripen Girl no.02
แหวนพ่อแม่ของเด็กหญิง
เด็กก่อนวัยเรียน (Preschool age) 3-6 years old

"คุณค่าต่อสังคม"

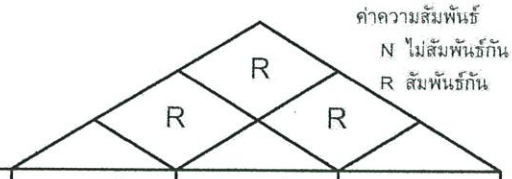

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

House of Quality

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก
"คุณค่าต่อสังคม" (สำหรับพ่อ)

ค่าความสัมพันธ์
N ไม่สัมพันธ์กัน
R สัมพันธ์กัน

เกณฑ์การให้คะแนน 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด

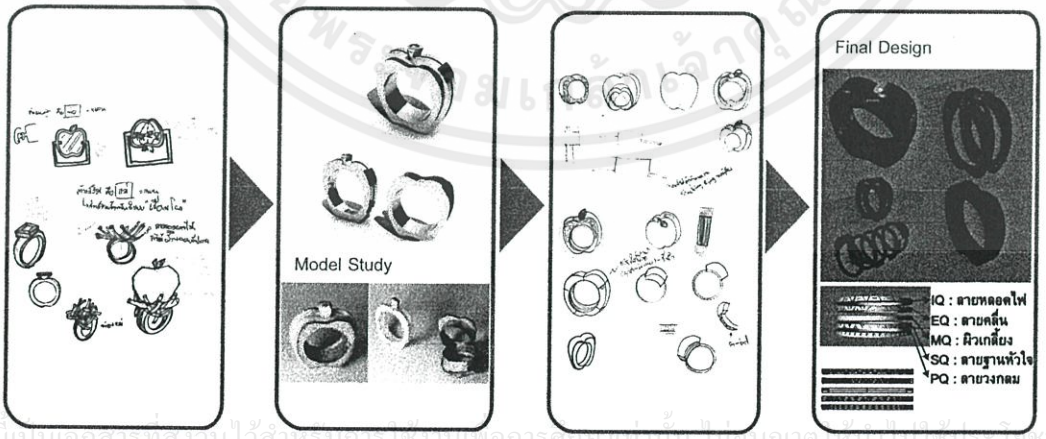
เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	แนวทางที่ 1 ลูกสะท้อนพฤติกรรมจากพ่อแม่	แนวทางที่ 2 พฤติกรรมของพ่อแม่จะเป็นสิ่งที่ชี้นำแนวทางให้ลูกทาบเดินหรือดำเนินรอยตาม	แนวทางที่ 3 ลูกถูกคัดลอก (Copy & Paste) มาจากพ่อแม่
1. แนวทางมีความสอดคล้องกับประเด็นแนวคิดการออกแบบเรื่อง "คุณค่าต่อสังคม"	2	5 (10)	3 (6)	1 (2)
2. แนวทางสอดคล้องตามหลักการเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสมกับช่วงวัยนี้	1	3 (3)	5 (5)	1 (1)
3. แนวทางที่สามารถนำไปออกแบบร่วมกับสื่อส่วนเสริมประกอบการสื่อความหมายสำหรับผู้ใช้งานได้	1	4 (4)	5 (5)	1 (1)
4. แนวทางมีความสอดคล้องกับการนำมาทำเป็นเครื่องประดับ	1	4 (4)	3 (3)	1 (1)
5. แนวทางที่จะสื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มอบให้ (ได้แก่ พ่อ แม่ หรือญาติผู้ใหญ่)	2	4 (8)	5 (10)	1 (2)
6. แนวทางสามารถเล่าเรื่องหรือเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน	1	5 (5)	4 (4)	1 (1)
7. เป็นประเด็นที่เหมาะสมกับการสื่อเรื่องราวที่เข้าถึงได้ง่ายกับผู้ใช้งาน (ได้แก่ พ่อ (Male))	2	4 (8)	5 (10)	2 (4)
คะแนนรวม	10	43% (42)	44% (43)	12% (12)

สรุปแนวทางการออกแบบ

"คุณค่าต่อสังคม"
เด็กก่อนวัยเรียน
(Preschool age)
3-6 years old

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมให้พ่อปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูกชาย
สำหรับเด็กพ่อ คือ **แนวทางการออกแบบที่ 2 : พฤติกรรมของพ่อแม่จะเป็นสิ่งที่ชี้นำแนวทางให้ลูกทาบเดิน หรือดำเนินรอยตาม และมีความสัมพันธ์รองลงมากับ แนวทางการออกแบบที่ 1 : ลูกสะท้อนพฤติกรรมจากพ่อแม่**

(สำหรับพ่อแม่ของเด็กชาย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Prototype

Ripen Boy no.02

"คุณค่าต่อสังคม"

แหวนพ่อแม่ของเด็กชาย

เด็กก่อนวัยเรียน (Preschool age) 3-6 years old

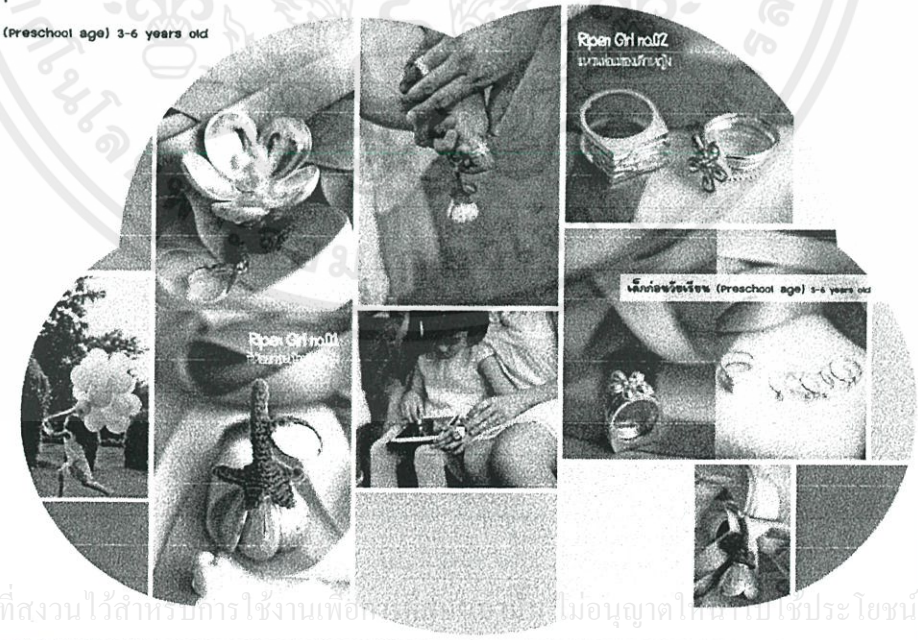
"คุณค่าต่อสังคม"

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

Collection 02

Ripen Girl

เด็กก่อนวัยเรียน (Preschool age) 3-6 years old

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

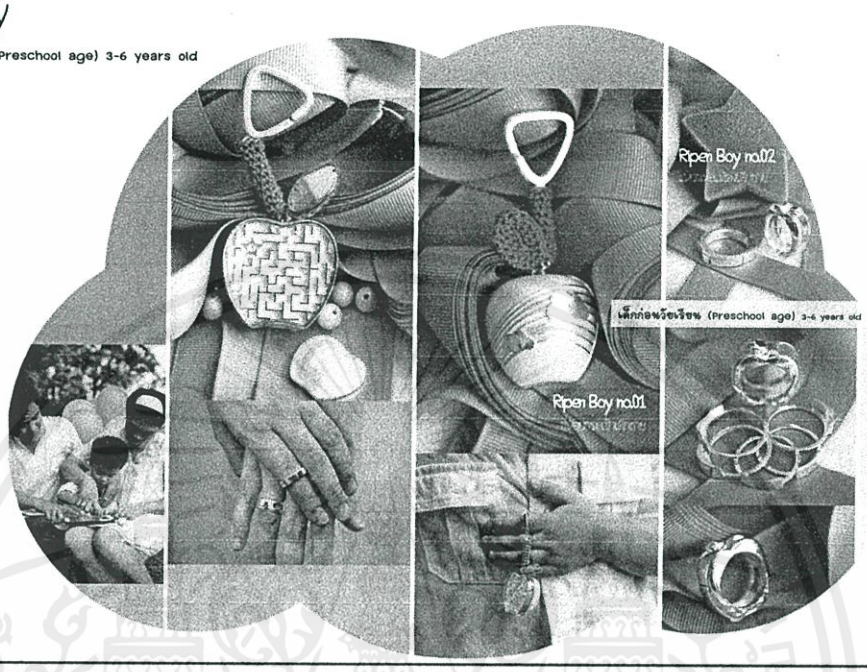
"คุณค่าต่อสังคม"

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

Collection 02

Ripen Boy

เด็กก่อนวัยเรียน (Preschool age) 3-6 years old

"คุณค่าต่อสังคม"

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem
Supparanun Kanchanakul Code No.51020197

Package

เด็กก่อนวัยเรียน (Preschool age) 3-6 years old

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

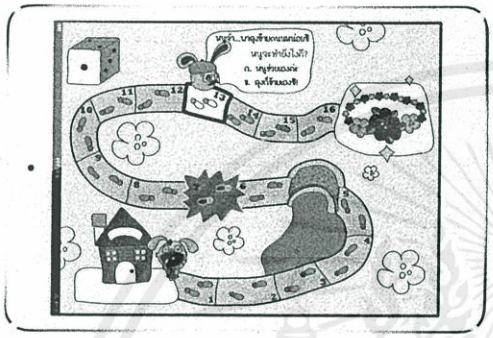
Activity

Ripen Boy

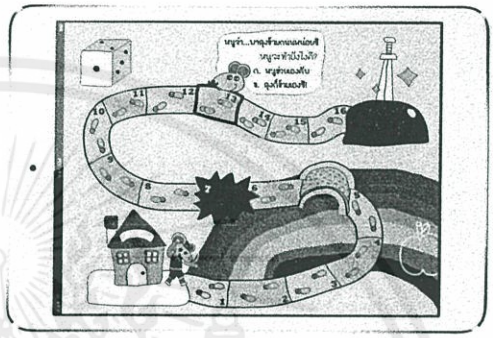
"คุณค่าต่อสังคม"

เด็กก่อนวัยเรียน (Preschool age) 3-6 years old

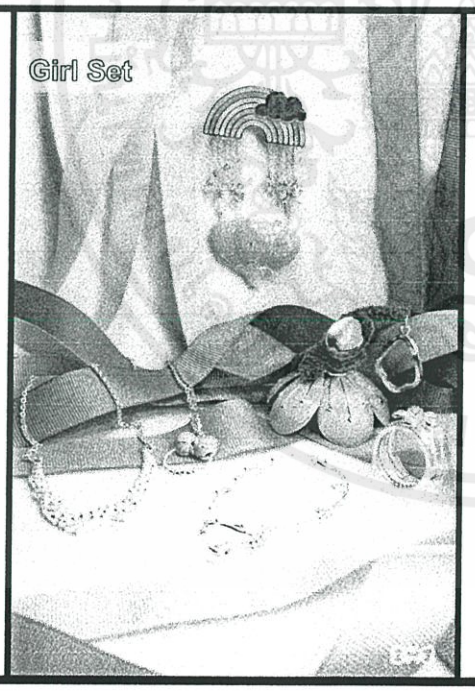
เกมส์สังเสริมคุณค่าต่อสังคม

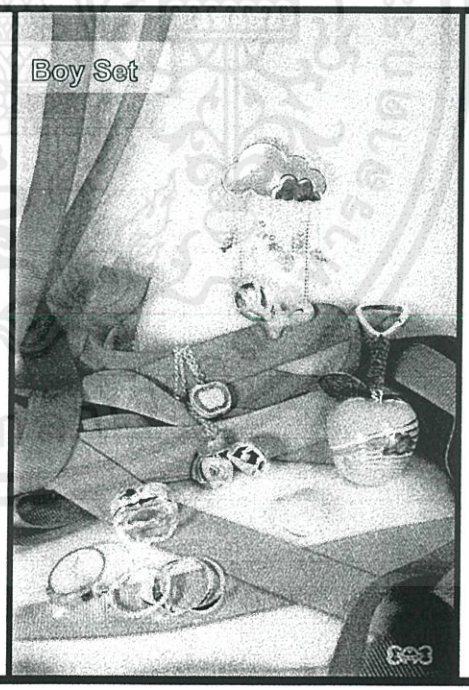

เด็กหญิง

เด็กชาย

Collection

เอกสารนี้เป็น... ไม่ว่า... ใช้

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลงานออกแบบในโครงการ

ชิ้นงานในโครงการมีทั้งหมดมี 12 ชิ้น โดยเน้นการออกแบบที่สื่อสารถึงการส่งเสริมคุณค่าด้านต่างๆ ให้กับเด็ก โดยเครื่องประดับจะถูกออกแบบให้มีคุณค่าในเชิงความหมาย ผ่านรูปทรง รูปภาพ สัญลักษณ์หรือข้อความที่มีความหมาย โดยทุกๆ ชิ้นงานเครื่องประดับในแต่ละช่วงอายุจะสื่อถึงการส่งเสริมการสร้างคุณค่าให้กับเด็ก ทั้งทางด้านคุณค่าความรัก คุณค่าในตนเอง คุณค่าต่อสังคม ที่พ่อแม่และคนใกล้ชิดจะทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ไปสู่เด็ก เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับตัวเด็กเป็นสำคัญ อีกทั้งเครื่องประดับของโครงการยังถูกใช้เป็นสื่อแทนความรัก ความหวังดี จากผู้ที่มอบให้ และเป็นของที่ระลึกที่เป็นดั่งเครื่องเตือนใจให้กับผู้ใช้งานอีกด้วย โดยมีรายละเอียดของแต่ละชิ้นดังนี้

5.1.1 ผลงานเครื่องประดับในโครงการ

5.1.1.1 เครื่องประดับข้อเท้า 2 ชิ้น (กำไลข้อเท้า) สำหรับเด็กแรกเกิด – 1 ปี

เป็นเครื่องประดับที่มีแนวคิดในการส่งเสริมคุณค่าความรัก ที่ให้เด็กแรกเกิดถึง 1 ปี ใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้เด็กรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามากมาย นั่นก็คือ บุคคลในครอบครัว

โดยออกแบบชิ้นงานให้เด็กแรกเกิดเปรียบดั่งเมล็ดพืชที่กำลังจะเติบโตขึ้นโดยมีคนในครอบครอบครัวและคนใกล้ชิดคอยเฝ้าทนุถนอมดูแล ดังนั้นบุคคลในครอบครัวจึงเปรียบได้กับปัจจัยสำคัญต่างๆ ที่ส่งผลให้เมล็ดพืชนั้นเจริญเติบโตได้ดี โดยแบ่งการออกแบบออกเป็น 2 รูปแบบ คือ เครื่องประดับสำหรับลูกเพศหญิงและเพศชาย โดยให้มีรูปแบบและเรื่องราวที่เหมาะสมกับเพศนั้นๆ

5.1.1.2 เครื่องประดับกระเป๋า 2 ชิ้น (เข็มกลัดติดกระเป๋า) สำหรับพ่อแม่ของเด็กอายุ 1 เดือน – 1 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นเครื่องประดับที่มีแนวคิดในการส่งเสริมด้านคุณค่าความรัก เพื่อเป็นเครื่องมือให้พ่อแม่และคนใกล้ชิดที่พบเห็นได้ตระหนักถึงการมีทัศนคติในความรักลูกอย่างถูกต้อง เป็นความรักที่อยู่บนหลักของความสมดุลในการดูแลเด็กที่ไม่มากจนเกินไปและไม่น้อยจนเกินไป

โดยออกแบบชิ้นงานให้มีการใช้กลไกการหาสมดุลใช้หลักการของคานและจุดหมุนเพื่อให้ผู้ใช้งานได้ตระหนักถึงการหาสมดุลของการเลี้ยงดูเด็ก เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับเด็ก โดยแบ่งการออกแบบออกเป็น 2 รูปแบบ คือ เครื่องประดับสำหรับพ่อแม่ของลูกเพศหญิงและเพศชาย ให้มีรูปแบบและเรื่องราวที่เหมาะสมกับเพศนั้นๆ

5.1.1.3 เครื่องประดับคอ 2 ชิ้น (สร้อยคอ) สำหรับเด็กอายุ 1 – 3 ปี

เป็นเครื่องประดับที่มีแนวคิดในการส่งเสริมด้านคุณค่าในตนเอง เพื่อใช้เป็นอุปกรณ์ส่งเสริมให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและความเชื่อมั่นในตนเอง และเนื่องจากว่าเด็กในวัยนี้ยังไม่สามารถเข้าใจการสื่อความหมายในรูปแบบนามธรรมได้ ผู้ออกแบบจึงได้ออกแบบนิทานใน Application บน Tablet เป็นสื่อกลางในการสื่อความหมายกับเด็กทำให้เด็กสามารถเข้าถึงประเด็นที่ต้องการจะสื่อได้ดียิ่งขึ้น

โดยออกแบบชิ้นงานให้สามารถเป็นอุปกรณ์ในการให้คะแนนเพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับเด็กได้ โดยแบ่งการออกแบบออกเป็น 2 รูปแบบ คือ เครื่องประดับสำหรับลูกเพศหญิงและเพศชาย ให้มีรูปแบบและเรื่องราวที่เหมาะสมกับเพศนั้นๆ

5.1.1.4 เครื่องประดับคอ 2 ชิ้น (สร้อยคอ) สำหรับแม่ของเด็กอายุ 1 – 3 ปี

เป็นเครื่องประดับที่มีแนวคิดในการส่งเสริมด้านคุณค่าในตนเอง เพื่อส่งเสริมให้แม่และผู้ที่พบเห็นตระหนักถึงการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กในด้านต่างๆ ได้แก่ การสร้างให้เด็กเกิดความไว้วางใจ (Trust) การสร้างบรรยากาศที่ดีภายในบ้าน (Environment) การให้ความรักอย่างพอเพียงด้วยการกอดสัมผัส (Touch) การพูดให้กำลังใจอย่างสร้างสรรค์ (Talk) การตอบสนองพฤติกรรมลูกอยางเหมาะสม (Reaction) และการส่งเสริมให้เด็กร่วมกิจกรรมอย่างเหมาะสม (Activity) ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยออกแบบชิ้นงานให้มีการซ่อนสัญลักษณ์ไว้บนชิ้นงานที่ใช้สื่อความหมายให้แม่และผู้ที่พบเห็นตระหนักถึงการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กในด้านต่างๆ และออกแบบสร้อยคอของแม่ให้

มีรูปแบบที่สอดคล้องกับของลูก ซึ่งแบ่งการออกแบบเป็น 2 รูปแบบ คือ สำหรับแม่ของลูกเพศหญิงและเพศชาย ให้มีรูปแบบและเรื่องราวที่เหมาะสมกับเพศนั้นๆ

5.1.1.5 เครื่องประดับกระเป๋านักเรียน 2 ชิ้น (ที่ห้อยกระเป๋านักเรียน) สำหรับเด็กอายุ 3 – 6 ปี

เป็นเครื่องประดับที่มีแนวคิดในการส่งเสริมด้านคุณค่าต่อสังคม เพื่อใช้เป็นอุปกรณ์ที่เป็นสื่อส่งเสริมให้เด็กรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองที่พึงปฏิบัติต่อสังคม โดยมีกิจกรรมในรูปแบบของเกมส์ Application บน Tablet เป็นสื่อกลางในการเข้าถึงเด็ก ซึ่งออกแบบให้บางส่วนของเครื่องประดับสามารถนำมามีส่วนร่วมกับการเล่นเกมส์ใน Application ได้

โดยออกแบบชิ้นงานให้มีรูปแบบที่ส่งเสริมให้เด็กรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนจากการทำตามต้นแบบพ่อหรือแม่ โดยแบ่งการออกแบบออกเป็น 2 รูปแบบ คือ เครื่องประดับสำหรับลูกเพศหญิงและเพศชาย ให้มีรูปแบบและเรื่องราวที่เหมาะสมกับเพศนั้นๆ

5.1.1.6 เครื่องประดับนิ้ว 2 ชุด (แหวน) สำหรับพ่อแม่ของเด็กอายุ 3 – 6 ปี

เป็นเครื่องประดับที่มีแนวคิดในการส่งเสริมด้านคุณค่าต่อสังคม เพื่อส่งเสริมให้พ่อแม่ผู้เป็นต้นแบบตระหนักถึงความสำคัญของตนและปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีตามหลักการพื้นฐานของความเป็นมนุษย์รอบด้าน ทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน IQ , EQ , MQ , SQ , PQ อีกทั้งยังส่งเสริมคนใกล้ชิด (พ่อหรือแม่) ให้เป็นแรงสนับสนุนส่งเสริมลูกให้ศรัทธาในผู้เป็นต้นแบบ และเป็นผู้สร้างสายสัมพันธ์ให้กับคนในครอบครัว

โดยออกแบบชิ้นงานในชุดนี้เป็นแหวน 2 ชุด สำหรับผู้เป็นต้นแบบ 1 ชุด และผู้เป็นแรงสนับสนุนอีก 1 ชิ้น ซึ่งรูปแบบชุดแหวนของผู้เป็นต้นแบบได้ใช้สัญลักษณ์และรูปทรงเฉพาะมาแทนค่าการสื่อความหมายเป็นตัวแทนแต่ละด้านของพื้นฐานความเป็นมนุษย์ทั้ง 5 ด้าน เพื่อให้ผู้เป็นต้นแบบได้ตระหนักถึงหน้าที่ของตนที่พึงปฏิบัติต่อลูก และรูปแบบแหวนของผู้เป็นแรงสนับสนุนได้ออกแบบโดยใช้ลักษณะของการพันเกี่ยวกันของรากไม้มาเป็นสัญลักษณ์แทนการสนับสนุนค้ำชู ให้ความสัมพันธ์นี้แข็งแรงสมบูรณ์ โดยเมื่อนำแหวนทั้ง 2 สวนมารวมเป็นหนึ่งเดียวกัน แหวนของผู้เป็นแรงสนับสนุนจะทำหน้าที่ค้ำพยุงให้แหวนชุดสำหรับผู้เป็นต้นแบบมีความแข็งแรงและรวมเป็นหนึ่งเดียวกันได้มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 บรรจุภัณฑ์สำหรับโครงการ

ในส่วนของการออกแบบบรรจุภัณฑ์ นอกจากจะทำหน้าที่ปกป้องชิ้นงานแล้ว บรรจุภัณฑ์ยังทำหน้าที่ในการเล่าเรื่องราวช่วยสื่อความหมายขยายความให้ผู้ใช้งานเข้าใจประเด็นการส่งเสริมให้เกิดการสร้างคุณค่าในด้านต่างๆ ตามช่วงวัยของเด็ก โดยบรรจุภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นกรอบรูปที่สามารถใช้เป็นส่วนจัดแสดงเครื่องประดับได้นั้นมีการออกแบบพื้นหลังในกรอบรูปให้มีข้อความ รูปภาพ หรือสัญลักษณ์ ที่ช่วยสื่อความหมาย พร้อมทั้งคู่มือแนะนำการทำกิจกรรมใน Application บน Tablet รวมถึงสิทธิพิเศษในการเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ ได้แก่ กิจกรรมบันทึกพัฒนาการลูกน้อย นิทานสำหรับเด็ก เกมส์สำหรับเด็ก ฯลฯ เพื่อให้สมาชิกทุกคนได้ร่วมแบ่งปันประสบการณ์และรูปภาพสุดประทับใจในเครือข่ายสังคมออนไลน์ (social network) พร้อมรับข่าวสารและอ่านบทความดีๆ ที่มีประโยชน์ต่อการดูแลครอบครัวจากเว็บไซต์ของโครงการ

โดยวัสดุที่เลือกมาใช้จะเป็นวัสดุผ้าและไม้ ซึ่งเป็นวัสดุที่แสดงถึงความนุ่มนวล ความอบอุ่น และใช้เทคนิคการถักโครเชต์ การปักผ้ามาประกอบให้ชิ้นงานดูมีคุณค่า มีมิติ น่าสนใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังคำนึงถึงจัดจำหน่ายโดย จะมีกล่องสำหรับใส่เครื่องประดับแต่ละชิ้นซึ่งบรรจุอยู่ภายในกรอบรูป โดยสีของกล่องและริบบิ้นจะเป็นเครื่องบ่งบอกเพศ และช่วงอายุของเด็กในแต่ละช่วงวัย

5.2 ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการ

1) การนำเสนอชิ้นงานควรนำเสนอให้เข้าใจถึงประเด็นแนวคิดการออกแบบชิ้นงาน ความหมายที่ต้องการจะสื่อ แสดงถึงวิธีการสื่อความ และที่มาที่ไปของการออกแบบ อีกทั้งต้องแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่ซ่อนอยู่ เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับชิ้นงานและสร้างความแตกต่างจากสิ่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน

2) นิทานที่ใช้ในกิจกรรม หน้าสุดท้ายของเรื่องควรมีการสรุปประเด็นสำคัญที่เชื่อมโยงจากเนื้อเรื่อง เพื่อให้ผู้ใช้งานได้เข้าใจถึงประเด็นที่ต้องการจะสื่อได้อย่างถูกต้องชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3) การนำเสนอผลงานควรมีภาพตัวอย่างการใช้งานบนสถานที่ใช้งานจริง เช่น ที่ห้อย กระเป๋าควรมีภาพที่อยู่บนกระเป๋า และกรอบรูป Package ควรมีภาพการใช้งานที่ติดอยู่บนผนังห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

1) ก่อนที่จะทำต้นแบบชิ้นงานจริงต้องมีการทดลองทำ Model Study ก่อน เพื่อดูวิธีการประกอบ โดยเฉพาะชิ้นงานที่มีกลไกหรือมีการนำชิ้นส่วนถอดประกอบได้

2) การทำงานสามารถเกิดเรื่องผิดพลาดที่ไม่ได้คาดคิดได้เสมอ เพราะฉะนั้นจึงต้องมีสติ มีไหวพริบปฏิภาณและมีความเด็ดเดี่ยวในการตัดสินใจเพื่อไปแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

3) การสื่อสารกับผู้ผลิตมีความสำคัญมาก ผู้ออกแบบต้องอธิบายงานได้อย่างชัดเจนบนพื้นฐานการผลิตได้จริง และควรมีวาทศิลป์ในการพูดหรือเจรจาเพื่อสร้างสัมพันธ์ที่ดี ส่งผลให้เกิดการทำงานที่ราบรื่นได้ อีกทั้งต้องให้เกียรติผู้ร่วมงานและให้ความเคารพจากใจจริง

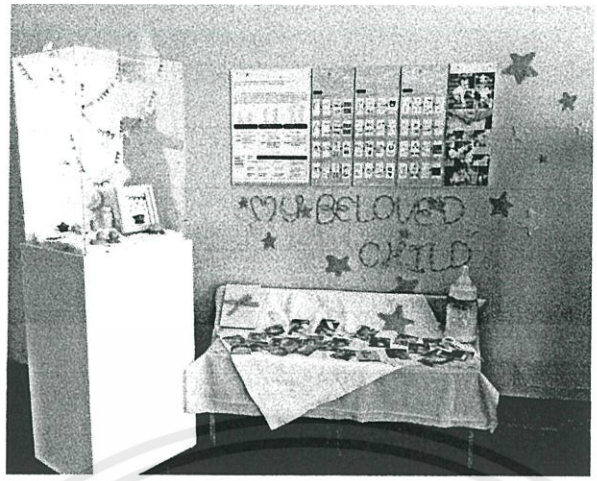
4) ความผิดพลาดและอุบัติเหตุเกิดขึ้นได้เสมอ ดังนั้นควรวางแผนและมีระเบียบต่อตารางงาน จึงทำให้งานสามารถสำเร็จไปได้ด้วยดี

5.4 การแก้ไขปรับปรุงจากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

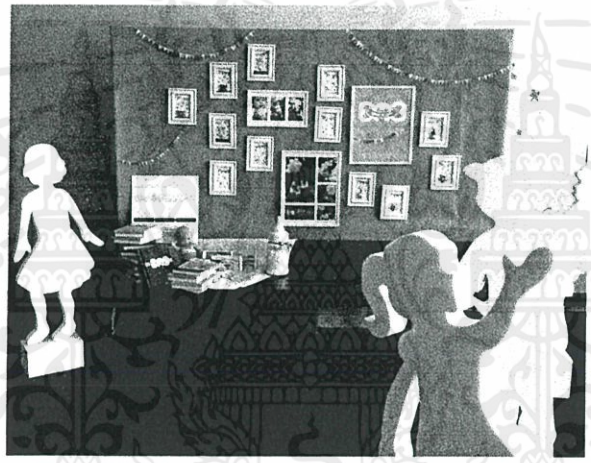

ภาพที่ 5.1 ภาพนิทานหน้าสุดท้ายที่สรุปข้อคิด ประเด็นสำคัญที่ได้จากการอ่านนิทาน ของกิจกรรมสำหรับเด็กช่วงอายุ 1 -3 ปี เพื่อส่งเสริมคุณค่าในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

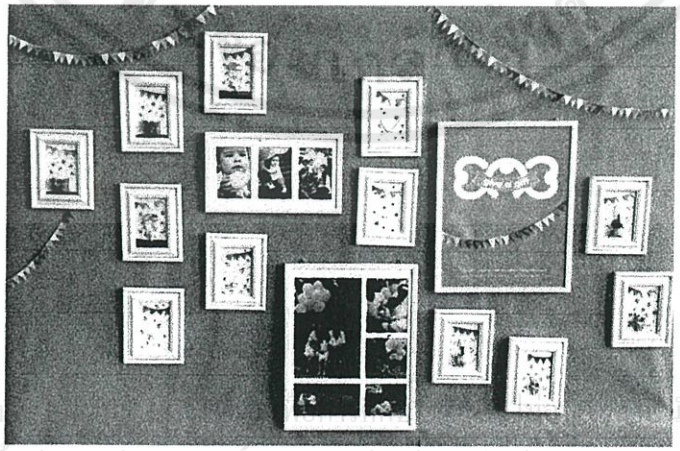

ภาพที่ 5.2 แบบ Display ก่อนการแก้ไข

ภาพที่ 5.3 แบบ Display ที่แก้ไขครั้งสุดท้าย

ที่จำลองภาพการนำไปจัดแสดงบนพื้นที่การใช้งานจริง (คือ จัดแสดงบนผนังบ้าน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.4 แบบ Display ที่แก้ไขครั้งสุดท้าย

ที่จำลองภาพการนำไปจัดแสดงบนพื้นที่การใช้งานจริง (คือ จัดแสดงบนผนังบ้าน)

บรรณานุกรม

เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์. **พัฒนาการมนุษย์(Human Development)**. กรุงเทพฯ : บริษัท ธรรมดา เพรส จำกัด. 2549.

ผกา สัตยธรรม. **สุขภาพจิตเด็ก**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2531.

สุชา จันทน์เอม. **จิตวิทยาพัฒนาการ**. กรุงเทพ : บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด. 2536.

นพ.ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. **พัฒนาการเด็ก(Child Development)**. เข้าถึงได้จาก http://www.happy homeclinic.com

ดร.ฟีทซ์ฮิวจ์ ด๊อดสัน. **สอนลูกอย่างถูกวิธีด้วยความรัก**. กรุงเทพฯ : ยูโรปา เพรส จำกัด. 2546.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. **ทฤษฎีจิตวิทยา พัฒนาการ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. 2547.

Enfa Smart Club. **พัฒนาการลูกน้อย**. เข้าถึงได้จาก http://www.enfababy.com

"พิธีรับขวัญทารกแรกเกิด (Baby Shower)". เข้าถึงได้จาก http://www.babyshower101.com

ดอกเตอร์สป๊อก. **คัมภีร์เลี้ยงลูก วัยแรกเกิด – วัยรุ่นตอนปลาย**. กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) . 2550.

ดร.เวย์น ดับลิว. ไดเออร์. **เลี้ยงลูกให้เป็นตัวของตัวเอง**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ณ ฌาน. 2531.

สุภลักษณ์ พูนสินบูรณะกุล. **หนูทำได้**. กรุงเทพฯ : บริษัท สำนักพิมพ์ห้องเรียน จำกัด. 2554.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามสำหรับคุณแม่-คุณพ่อ

จุดประสงค์ แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำไปพัฒนาและเป็นแนวทางการออกแบบ "โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กอายุ 0 – 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง"

วิทยานิพนธ์ทางด้านการออกแบบ นักศึกษาปริญญาตรี ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาด้านงานออกแบบ และคำตอบที่ได้จะมีผลต่องานวิชาการ ทั้งนี้การตอบแบบสอบถามจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายประการใดแก่ตัวท่าน เนื่องจากไม่ต้องระบุชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ หรือข้อมูลใดๆที่เป็นการบ่งบอกถึงตัวบุคคล

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ หรือหมายเลขตามลำดับ ลงในรูป ( ) หรือกรอกข้อมูลในช่องว่างที่ให้ไว้ตามที่ท่านคิดว่าเป็นจริงหรือสอดคล้องกับความคิดของท่าน

<u>ตอนที่ 1 : ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป</u>

1. สถานะ ( ) พ่อ ( ) แม่

2. อายุของคุณอยู่ในช่วงใดต่อไปนี้

( ) 20 – 25 ปี ( ) 26 – 30 ปี

( ) 31 – 35 ปี ( ) 35 ปี ขึ้นไป

3. จบการศึกษาระดับ

( ) มัธยมศึกษาตอนปลาย ( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาโท หรือมากกว่า

4. อาชีพปัจจุบัน

( ) แม่บ้าน ( ) ข้าราชการ หรือพนักงานของรัฐ

( ) ธุรกิจส่วนตัว ( ) พนักงานบริษัทเอกชน

( ) อื่นๆ โปรดระบุ : .....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. รายได้ส่วนบุคคลของคุณอยู่ในระดับใดต่อไปนี้

( ) ต่ำกว่า 15,000 บาท ( ) 15,001 – 25,000 บาท

( ) 25,001 – 35,000 บาท ( ) 35,001 – 45,000 บาท

( ) 45,001 บาท ขึ้นไป

6. สถานภาพทางครอบครัว

( ) ครอบครัวเดี่ยว (อยู่โดยลำพังหรือกับคู่สมรสและลูก)

( ) ครอบครัวขยาย (อยู่กับพี่น้องและญาติผู้ใหญ่ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย)

7. จำนวนบุตร

( ) 1 คน ( ) 2 คน ( ) มากกว่า 2 คน

8. จำนวนญาติผู้ใหญ่สนิทที่ยังมีชีวิตอยู่ (เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ฯลฯ)

( ) 1 คน ( ) 2 คน ( ) 3 คน ( ) 4 คน ( ) 5 คน ขึ้นไป

ตอนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

(ช่วงอายุลูก 1 เดือนถึงก่อน 1 ปี)

1. ใครมีบทบาทสำคัญในการเลี้ยงลูกของคุณในวัยนี้

( ) เลี้ยงลูกด้วยตนเอง ( ) ญาติผู้ใหญ่ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย

( ) ญาติพี่น้อง ( ) จ้างพี่เลี้ยงเด็ก

( ) ส่งไปเนอร์สเซอรี่ ( ) อื่นๆ : .....

2. คุณมีส่วนร่วมในการเลี้ยงลูกในวัยนี้วันละกี่ชั่วโมง

( ) น้อยกว่า 2 ชั่วโมง ( ) 3 – 5 ชั่วโมง

( ) 6 – 8 ชั่วโมง ( ) 9 – 12 ชั่วโมง

( ) มากกว่า 12 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ช่วงเวลาที่คุณทำกิจกรรมร่วมกับลูกมากที่สุด

( ) เช้า ( ) กลางวัน

( ) เย็น ( ) ก่อนนอน

4. สิ่งของที่คุณเก็บเพื่อระลึกถึงลูก (เรียงลำดับการให้คุณค่าจากมากไปน้อย โดยแทนด้วยตัวเลขจาก 1 ถึง 6 ซึ่งมากที่สุดคือ 1 น้อยที่สุดคือ 6)

( ) ภาพอุลตร้าซาว ( ) รอยเท้า

( ) เส้นผม ( ) สายสะดือ

( ) สายรัดข้อเท้าเด็กแรกเกิด ( ) ภาพถ่ายวัยเด็ก

5. คุณคิดว่าตำแหน่งการใช้งานเครื่องประดับใดมีความเหมาะสมที่สุดสำหรับลูกในวัยนี้

( ) ข้อเท้า ( ) ข้อมือ

( ) นิ้วมือ ( ) คอ

( ) ศรีษะ ( ) หน้าอก

( ) ตำแหน่งที่ไม่ใช่บนร่างกาย เช่น พวงกุญแจ

6. คุณคิดว่าวัสดุโลหะใดมีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาทำเป็นเครื่องประดับสำหรับลูกในวัยนี้

( ) ทองคำขาว(แพลตินัม) ( ) ทองคำ ( ) นาค

( ) เงิน ( ) ทองเหลือง

<u>ตอนที่ 3 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ</u>

<u>(ช่วงอายุลูก 1 ปีถึงก่อน 3 ปี)</u>

1. ใครมีบทบาทสำคัญในการเลี้ยงลูกของคุณในวัยนี้

( ) เลี้ยงลูกด้วยตนเอง ( ) ญาติผู้ใหญ่ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย

( ) ญาติพี่น้อง ( ) จ้างพี่เลี้ยงเด็ก

( ) ส่งไปเนอร์สเซอรี่ ( ) อื่นๆ : .....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. คุณมีส่วนร่วมในการเลี้ยงลูกในวัยนี้วันละกี่ชั่วโมงต่อวัน

( ) น้อยกว่า 2 ชั่วโมง ( ) 3 – 5 ชั่วโมง

( ) 6 – 8 ชั่วโมง ( ) 9 – 12 ชั่วโมง

( ) มากกว่า 12 ชั่วโมง

3. ช่วงเวลาที่คุณทำกิจกรรมร่วมกับลูกมากที่สุด

( ) เช้า ( ) กลางวัน

( ) เย็น ( ) ก่อนนอน

4. พฤติกรรมใดของลูกที่คุณเคยให้คำชมหรือให้รางวัลกับเขา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

( ) ตักอาหารกินเองได้ ( ) สวัสดีทำความเคารพผู้ใหญ่

( ) ขีดเขียนเป็นเส้นได้ ( ) บอกชื่อหรือบอกเพศตัวเองได้

( ) เดินได้ ( ) เรียกชื่อสิ่งต่างๆ ได้ถูกต้อง

( ) ไม่เคย พูดชมหรือให้รางวัลลูก

5. รูปแบบหนังสือที่ลูกของคุณในวัยนี้ชอบ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

( ) หนังสือนุ่มนิ่ม, หนังสือผ้า ( ) หนังสือโฟม

( ) หนังสือพลาสติก ( ) หนังสือกระดาษปกแข็ง

( ) หนังสือสัมผัส ( ) หนังสือแปะสติ๊กเกอร์

( ) หนังสือมีเสียง ( ) หนังสือมีของเล่น

( ) บัตรภาพ ( ) อื่นๆ : .....

6. ประเภทหนังสือที่ลูกของคุณในวัยนี้ชอบ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

( ) หนังสือขีดเส้นระบายสี

( ) หนังสือสอนคณิตศาสตร์ (เช่น นับเลข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

( ) หนังสือสอนคุณธรรม (เช่น นิทานอีสป)

( ) หนังสือสอนทักษะทางสังคม (เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อน)

( ) หนังสือส่งเสริมสุขอนามัย (เช่น หนูนิดไม่อยากแปรงฟัน)

( ) หนังสือสอนให้ช่วยเหลือตนเอง (เช่น วินัยกิจวัตรประจำวัน)

( ) หนังสือสอนคำศัพท์ (เช่น ตัวอักษร ก-ฮ, A-Z)

( ) หนังสือคำทายประลองปัญญา (เช่น หนังสือ อะไรเอ่ย?)

( ) อื่น : .....

7. ประเภทเรื่องราวที่ลูกของคุณในวัยนี้ชอบ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

( ) สัตว์ ( ) เทพนิยาย, แฟนตาซี ( ) ฮีโร่ ( ) ผจญภัย

( ) วิทยาศาสตร์ ( ) ชีวิตประจำวัน ( ) อื่น : .....

8. คุณคิดว่าตำแหน่งการใช้งานเครื่องประดับใดมีความเหมาะสมที่สุดสำหรับลูกในวัยนี้

( ) ข้อเท้า ( ) ข้อมือ

( ) นิ้วมือ ( ) คอ

( ) ศีรษะ ( ) หน้าอก

( ) ตำแหน่งที่ไม่ใช่บนร่างกาย เช่น พวงกุญแจ

9. คุณคิดว่าวัสดุโลหะใดมีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาทำเป็นเครื่องประดับสำหรับลูกในวัยนี้

( ) ทองคำขาว(แพลตินัม) ( ) ทองคำ ( ) นาค

( ) เงิน ( ) ทองเหลือง

<u>ตอนที่ 4 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ</u>

<u>(ช่วงอายุลูก 3 ปีถึงก่อน 6 ปี)</u>

เอกสารนี้มีลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ใครมีบทบาทสำคัญในการเลี้ยงลูกของคุณในวัยนี้

( ) เลี้ยงลูกด้วยตนเอง ( ) ญาติผู้ใหญ่ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย

( ) ญาติพี่น้อง ( ) จ้างพี่เลี้ยงเด็ก

( ) ส่งไปเนอร์สเซอรี่,โรงเรียน ( ) อื่นๆ : .....

2. คุณมีส่วนร่วมในการเลี้ยงลูกในวัยนี้วันละกี่ชั่วโมงต่อวัน

( ) น้อยกว่า 2 ชั่วโมง ( ) 3 – 5 ชั่วโมง

( ) 6 – 8 ชั่วโมง ( ) 9 – 12 ชั่วโมง

( ) มากกว่า 12 ชั่วโมง

3. ช่วงเวลาที่คุณทำกิจกรรมร่วมกับลูกมากที่สุด

( ) เช้า ( ) กลางวัน

( ) เย็น ( ) ก่อนนอน

4. สิ่งที่คุณคาดหวังในตัวของลูกคุณมากที่สุด

( ) เรียนเก่ง สติปัญญาดี ( ) สุขภาพร่างกายแข็งแรง

( ) สุขภาพจิตดี ( ) เป็นที่รักของคนในสังคม

5. ประเภทหนังสือที่ลูกของคุณในวัยนี้ชอบ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

( ) หนังสือขีดเส้นระบายสี คัดลอกตัวอักษร

( ) หนังสือสอนคณิตศาสตร์ (เช่น นับเลข)

( ) หนังสือสอนคุณธรรม (เช่น นิทานอีสป)

( ) หนังสือสอนทักษะทางสังคม (เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อน)

( ) หนังสือส่งเสริมสุขอนามัย (เช่น หนูนิดไม่อยากแปรงฟัน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

( ) หนังสือสอนให้ช่วยเหลือตนเอง (เช่น วินัยกิจวัตรประจำวัน)

( ) หนังสือสอนคำศัพท์ (เช่น เรียนรู้คำศัพท์ สัตว์ ภาษาอังกฤษจาก A-Z)

( ) หนังสือคำทายประลองปัญญา (เช่น หนังสือ อะไรเอ่ย?)

( ) อื่น : .....

6. ประเภทเรื่องราวที่ลูกของคุณในวัยนี้ชอบ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

( ) สัตว์ ( ) เทพนิยาย, แฟนตาซี ( ) ฮีโร่ ( ) ผจญภัย

( ) วิทยาศาสตร์ ( ) ชีวิตประจำวัน ( ) อื่น : .....

7. คุณคิดว่าตำแหน่งการใช้งานเครื่องประดับใดมีความเหมาะสมที่สุดสำหรับลูกในวัยนี้

( ) ข้อเท้า ( ) ข้อมือ

( ) นิ้วมือ ( ) คอ

( ) ศรีษะ ( ) หน้าอก

( ) ตำแหน่งที่ไม่ใช่บนร่างกาย เช่น พวงกุญแจ

8. คุณคิดว่าวัสดุโลหะใดมีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาทำเป็นเครื่องประดับสำหรับลูกในวัยนี้

( ) ทองคำขาว(แพลตินัม) ( ) ทองคำ ( ) นาค

( ) เงิน ( ) ทองเหลือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 5 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดต่อเครื่องประดับ

1. รูปทรงของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่คุณคิดว่าน่าสนใจที่สุดคือรูปทรงใด (เรียงลำดับความสนใจจากมากไปน้อย โดยแทนด้วยตัวเลขจาก 1 ถึง 3 ซึ่งมากที่สุดคือ 1 น้อยที่สุดคือ 3)

( ) รูปทรงธรรมชาติ (Natural form)

( ) รูปทรงเรขาคณิต (Geometric form)

( ) รูปทรงอิสระ (Free form)

2. เลือกรูปแบบของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่คุณมีความสนใจ (เรียงลำดับความสนใจจากมากไปน้อย โดยแทนด้วยตัวเลขจาก 1 ถึง 4 ซึ่งมากที่สุดคือ 1 น้อยที่สุดคือ 4)

( ) มีวัสดุโลหะเพียงอย่างเดียว

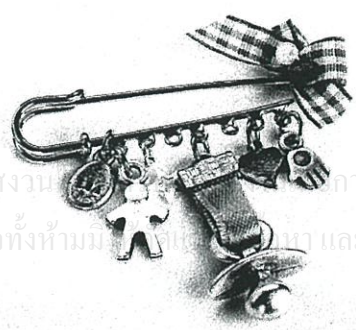
( ) ประกอบด้วยอัญมณีและหินมีค่า

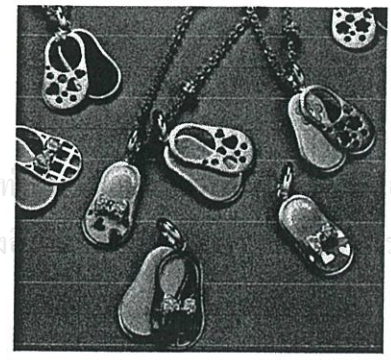

( ) ประกอบด้วยวัสดุอื่น เช่น ผ้า ยาง พลาสติก

( ) ผสมผสานเทคนิคการลงยาสี

...เอกสารที่สงวน...การศึกษาเท...ยชน์ด้านการค้า ...นอกทั้งห้ามมิ...นำ และต้องอ้าง...นำไปใช้

3. ในมุมมองของคุณเครื่องประดับนั้นคืออะไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

( ) สิ่งที่ใช้ตกแต่งบนร่างกายให้สวยงาม

( ) สิ่งที่ให้ความหมาย ความรู้สึกทางด้านจิตใจ

( ) สิ่งที่แสดงออกถึงความเป็นตัวตนของผู้สวมใส่

( ) สิ่งที่เป็นเหมือนตัวแทนของสิ่งสำคัญจากผู้ที่มอบให้

( ) สิ่งที่ใช้เล่าเรื่องราวหรือเตือนความทรงจำได้

( ) อื่นๆ : .....

ขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวศุภรานันท์ กาญจนกุล

นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามสำหรับญาติผู้ใหญ่

จุดประสงค์ แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำไปพัฒนาและเป็นแนวทางการออกแบบ “โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กอายุ 0 – 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง”

วิทยานิพนธ์ทางด้านการออกแบบ นักศึกษาปริญญาตรี ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาด้านงานออกแบบ และคำตอบที่ได้จะมีผลต่องานวิชาการ ทั้งนี้การตอบแบบสอบถามจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายประการใดแก่ตัวท่าน เนื่องจากไม่ต้องระบุชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ หรือข้อมูลใดๆที่เป็นการบ่งบอกถึงตัวบุคคล

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ หรือหมายเลขตามลำดับ ลงในรูป ( ) หรือกรอกข้อมูลในช่องว่างที่ให้ไว้ตามที่ท่านคิดว่าเป็นจริงหรือสอดคล้องกับความคิดของท่าน

<u>ตอนที่ 1 : ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป</u>

1. สถานะที่เกี่ยวข้องกับหลาน ( ) ปู่ ( ) ย่า ( ) ตา ( ) ยาย ( ) อื่นๆ :.....

2. อายุของคุณอยู่ในช่วงใดต่อไปนี้

( ) 40 – 45 ปี ( ) 46 – 50 ปี

( ) 51 – 55 ปี ( ) 56 – 60 ปี

( ) 61 – 65 ปี ( ) 66 ปี ขึ้นไป

3. จบการศึกษาระดับ

( ) มัธยมศึกษาตอนปลาย ( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาโท หรือมากกว่า

4. คุณมีรายได้เป็นของตัวเองหรือไม่

( ) มี ( ) ไม่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ถ้ามี) คุณมีแหล่งที่มาของรายได้จากช่องทางใด

( ) เงินบำนาญ ( ) ผลกำไรจากการดำเนินธุรกิจ

( ) เงินเดือนจากบริษัท ( ) เล่นหุ้น

( ) อื่นๆ โปรดระบุ : .....

5. รายได้ส่วนบุคคลของคุณอยู่ในระดับใดต่อไปนี้

( ) ต่ำกว่า 15,000 บาท ( ) 15,001 – 25,000 บาท

( ) 25,001 – 35,000 บาท ( ) 35,001 – 45,000 บาท

( ) 45,001 บาท ขึ้นไป

6. สถานภาพทางครอบครัว

( ) ครอบครัวเดี่ยว (อยู่โดยลำพังหรือกับคู่สมรส)

( ) ครอบครัวขยาย (อยู่กับลูกหรือหลาน)

7. จำนวนหลาน

( ) 1 คน ( ) 2 คน ( ) มากกว่า 2 คน ( ) ไม่มี

ตอนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

(ช่วงอายุหลาน 1 เดือนถึงก่อน 1 ปี)

1. คุณมีส่วนร่วมในการเลี้ยงหลานวันละกี่ชั่วโมง

( ) น้อยกว่า 2 ชั่วโมง ( ) 3 – 5 ชั่วโมง

( ) 6 – 8 ชั่วโมง ( ) 9 – 12 ชั่วโมง

( ) มากกว่า 12 ชั่วโมง ( ) ไม่ค่อยมีส่วนร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. คุณคิดว่าคติความเชื่อไทยโบราณเกี่ยวกับการเลี้ยงลูก เหมาะสมกับการนำมาใช้เพื่อเลี้ยงลูกในปัจจุบันหรือไม่ (เช่น เรื่อง 3 วันลูกผี 4 วันลูกคน , เด็กเล็กจะมีแม่ซื้อคอยดูแล)

( ) เหมาะสม ( ) ไม่เหมาะสม

3. คุณคิดว่าตำแหน่งการใช้งานเครื่องประดับใดมีความเหมาะสมที่สุด สำหรับมอบเป็นของรับขวัญแรกเกิดให้หลาน

( ) ข้อเท้า ( ) ข้อมือ

( ) นิ้วมือ ( ) คอ

( ) ศีรษะ ( ) หน้าอก

( ) ตำแหน่งที่ไม่ใช่บนร่างกาย เช่น พวงกุญแจ

4. คุณคิดว่าวัสดุโลหะใดมีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาทำเป็นเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของรับขวัญเด็กแรกเกิด

( ) ทองคำขาว(แพลตินัม) ( ) ทองคำ ( ) นาค

( ) เงิน ( ) ทองเหลือง

5. รูปทรงของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่คุณคิดว่าน่าสนใจที่สุดคือรูปทรงใด (เรียงลำดับความสนใจจากมากไปน้อย โดยแทนด้วยตัวเลขจาก 1 ถึง 3 ซึ่งมากที่สุดคือ 1 น้อยที่สุดคือ 3)

( ) รูปทรงธรรมชาติ (Natural form) ( ) รูปทรงเรขาคณิต (Geometric form)

( ) รูปทรงอิสระ (Free form)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. เลือกรูปแบบของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่คุณมีความสนใจ (เรียงลำดับความสนใจจากมากไปน้อย โดยแทนด้วยตัวเลขจาก 1 ถึง 4 ซึ่งมากที่สุดคือ 1 น้อยที่สุดคือ 4)

( ) มีวัสดุโลหะเพียงอย่างเดียว

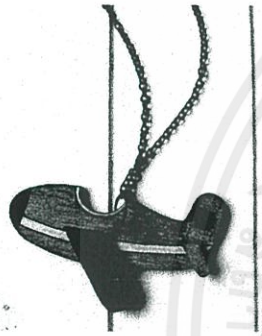

( ) ประกอบด้วยอัญมณีและหินมีค่า

( ) ประกอบด้วยวัสดุอื่น เช่น ผ้า ยาง พลาสติก

( ) ผสมผสานเทคนิคการลงยาสี

7. ในมุมมองของคุณเครื่องประดับคืออะไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

( ) สิ่งที่ใช้ตกแต่งบนร่างกายให้สวยงาม

( ) สิ่งที่ให้ความหมาย ความรู้สึกทางด้านจิตใจ

( ) สิ่งที่แสดงออกถึงความเป็นตัวตนของผู้สวมใส่

( ) สิ่งที่เป็นเหมือนตัวแทนของสิ่งสำคัญจากผู้ที่มอบให้

( ) สิ่งที่ใช้เล่าเรื่องราวหรือเตือนความทรงจำได้

( ) อื่นๆ : .....

ขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นางสาวศุภรานันท์ กาญจนกุล

นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 5

แบบสอบถามสำหรับคน Generation Y (คนที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2523 – 2543)

จุดประสงค์ แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำไปพัฒนาและเป็นแนวทางการออกแบบ **"โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กอายุ 0 – 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง"**

วิทยานิพนธ์ทางด้านการออกแบบ นักศึกษาปริญญาตรี ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาด้านงานออกแบบ และคำตอบที่ได้จะมีผลต่องานวิชาการ ทั้งนี้การตอบแบบสอบถามจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายประการใดแก่ตัวท่าน เนื่องจากไม่ต้องระบุชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ หรือข้อมูลใดๆที่เป็นการบ่งบอกถึงตัวบุคคล

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ หรือหมายเลขตามลำดับ ลงในรูป ( ) หรือกรอกข้อมูลในช่องว่างที่ให้ไว้ตามที่ท่านคิดว่าเป็นจริงหรือสอดคล้องกับความคิดของท่าน

<u>ตอนที่ 1 : ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป</u>

1. เพศ ( ) หญิง ( ) ชาย

2. อายุของคุณอยู่ในช่วงใด

( ) 12 – 15 ปี ( ) 16 – 20 ปี ( ) 21 – 25 ปี

( ) 26 – 30 ปี ( ) 31 – 32 ปี

3. การศึกษาระดับ

( ) ประถมศึกษา ( ) มัธยมศึกษา

( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาโท หรือมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. อาชีพปัจจุบัน

( ) แม่บ้าน ( ) ข้าราชการ หรือพนักงานของรัฐ

( ) ธุรกิจส่วนตัว ( ) พนักงานบริษัทเอกชน

( ) นักเรียน นักศึกษา ( ) อื่นๆ โปรดระบุ : .....

5. รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนของคุณอยู่ในระดับใด

( ) ต่ำกว่า 15,000 บาท ( ) 15,001 – 25,000 บาท

( ) 25,001 – 35,000 บาท ( ) 35,001 – 45,000 บาท

( ) 45,001 บาท ขึ้นไป

6. สถานภาพทางครอบครัว

( ) ครอบครัวเดี่ยว (พ่อ แม่ ลูก)

( ) ครอบครัวขยาย (พ่อ แม่ ลูก ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ ป้า น้า อา ฯลฯ)

7. อนาคตคุณอยากมีลูกกี่คน

( ) 1 คน ( ) 2 คน ( ) มากกว่า 2 คน ( ) ไม่อยากมี

8. จำนวนญาติผู้ใหญ่สนิทที่ยังมีชีวิตอยู่ของคุณ (เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ฯลฯ)

( ) 1 คน ( ) 2 คน ( ) 3 คน ( ) 4 คน ( ) 5 คน ขึ้นไป

<u>ตอนที่ 2</u> : <u>ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดต่อเครื่องประดับ</u>

1. ประเภทของเครื่องประดับที่คุณสนใจ

( ) Fine Jewelry (เครื่องประดับที่ทำจากวัสดุแท้ เช่น แพลทินัม เงิน ทอง ฯลฯ)

( ) Costume Jewelry / Fashion Jewelry (เครื่องประดับแฟชั่นวัสดุอาจไม่ใช่ของแท้ก็ได้)

( ) Contemporary Jewelry (เครื่องประดับที่มีเอกลักษณ์สูงเป็นงานศิลปะเน้นการสื่อความ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. วัสดุโลหะทำเครื่องประดับที่คุณสนใจ และที่คิดว่าเหมาะสมกับเด็กมากที่สุด

( ) ทองคำขาว(แพลตินัม) ( ) ทองคำ ( ) นาก

( ) เงิน ( ) ทองเหลือง

3. รูปทรงของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่คุณคิดว่าน่าสนใจที่สุดคือรูปทรงใด (เรียงลำดับความสนใจจากมากไปน้อย โดยแทนด้วยตัวเลขจาก 1 ถึง 3 ซึ่งมากที่สุดคือ 1 น้อยที่สุดคือ 3)

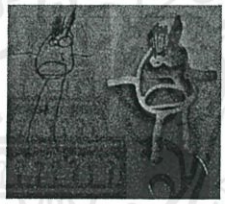
( ) รูปทรงธรรมชาติ (Natural form)

( ) รูปทรงเรขาคณิต (Geometric form)

( ) รูปทรงอิสระ (Free form)

4. เลือกรูปแบบวัสดุประกอบของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่คุณมีความสนใจ (เลือกรูปแบบที่คุณสนใจมากที่สุด 3 อันดับแรก)

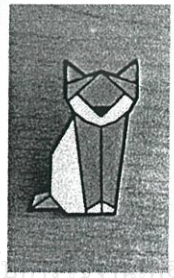
( ) โลหะผสมหินมีค่า เช่น ไข่มุก

( ) โลหะผสมอัญมณี เช่น พลอย

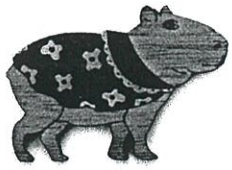
( ) ผสมผสานเทคนิคการลงยาสี

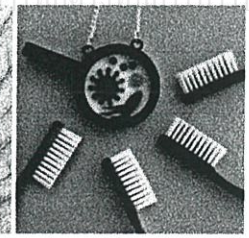
( ) โลหะผสมผ้า

( ) โลหะผสมไม้

( ) โลหะผสมพลาสติก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ในอนาคตเมื่อคุณมีลูก คุณสนใจให้เครื่องประดับเป็นของขวัญให้ลูกหรือไม่

( ) สนใจมากที่สุด

( ) สนใจมาก

( ) สนใจปานกลาง

( ) สนใจน้อย

( ) สนใจน้อยที่สุด

6. ในมุมมองของคุณเครื่องประดับนั้นคืออะไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

( ) สิ่งที่ใช้ตกแต่งบนร่างกายให้สวยงาม

( ) สิ่งที่ให้ความหมาย ความรู้สึกทางด้านจิตใจ

( ) สิ่งที่แสดงออกถึงความเป็นตัวตนของผู้สวมใส่

( ) สิ่งที่เป็นเหมือนตัวแทนของสิ่งสำคัญจากผู้ที่มอบให้

( ) สิ่งที่ใช้เล่าเรื่องราวหรือเตือนความทรงจำได้

( ) อื่นๆ : .....

7. สถานที่ที่คุณมักไปซื้อเครื่องประดับ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

( ) Shop ในห้างสรรพสินค้า ( ) สั่งซื้อสินค้าออนไลน์ ทางอินเตอร์เน็ต

( ) ร้านค้าภายในห้างสรรพสินค้า ( ) ร้านค้าเครื่องประดับ เช่น ร้านทอง ร้านเพชร

( ) งานอีเว้นท์ต่างๆ ( ) ตลาดนัด เช่น จตุจักร ฯลฯ

( ) อื่นๆ โปรดระบุ : .....

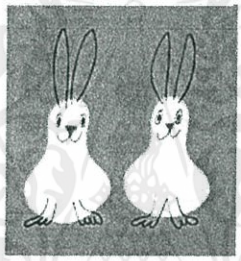
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ตอนที่ 3</u> : <u>ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดต่อภาพกราฟฟิกสำหรับเด็ก</u>

1. เลือกรูปแบบกราฟฟิกสำหรับเด็กที่คุณมีความสนใจมากที่สุด

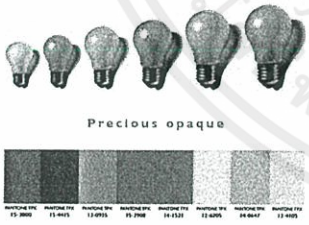
( ) รูปแบบเรขาคณิต ( ) รูปแบบธรรมชาติลายเส้นแบบเด็ก ( ) รูปแบบธรรมชาติที่ประณีต

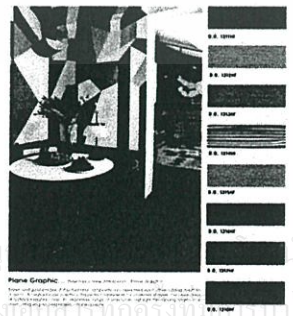

2. เลือกรูปแบบชุดสีสำหรับเด็กที่คุณมีความสนใจมากที่สุด

( ) สี Pastel ( ) สีแม่สี ( ) สีสดใส

( ) สีตัดกัน เช่น ขาวดำ หรือขาวดำแดง ( ) สีธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุ[illegible]ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

( ) อื่น โปรดระบุ : .....

ตอนที่ 4 : ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งาน Internet / Social Network

1. คุณใช้ Internet วันละประมาณกี่ชั่วโมงต่อ 1 วัน

( ) น้อยกว่า 2 ชั่วโมง ( ) 2 – 4 ชั่วโมง ( ) 5 – 6 ชั่วโมง

( ) 7 – 8 ชั่วโมง ( ) 9 – 10 ชั่วโมง ( ) 11 – 12 ชั่วโมง

( ) 13 ชั่วโมง ขึ้นไป

2. คุณใช้ Internet / Social Network ทำกิจกรรมใดมากที่สุด (เลือกกิจกรรมที่คุณสนใจมากที่สุด 3 อันดับแรก)

( ) Chat ( ) Upload Status (แสดงสถานะ)

( ) Upload รูปภาพ ( ) Share ข้อมูล

( ) ติดตามข่าวสาร ( ) Download โปรแกรม / Application

( ) Shopping Online ( ) Download / ดูหนัง ฟังเพลง

( ) สืบค้นข้อมูล ( ) อื่นๆ โปรดระบุ : .....

3. คุณเป็นสมาชิกสังคมออนไลน์(Social Network) ใดบ้าง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

( ) Facebook ( ) Twitter ( ) Instagram

( ) Pinterest ( ) Youtube ( ) อื่นๆ โปรดระบุ: .....

4. คุณใช้ Internet / Social Network ผ่านอุปกรณ์ใดบ้าง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

( ) Smartphone ( ) Computer ( ) Tablet

( ) Smart TV ( ) อื่นๆ โปรดระบุ : .....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวศุภรานันท์ กาญจนกุล

นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์สำหรับคุณแม่-คุณพ่อ

จุดประสงค์ แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำไปพัฒนาและเป็นแนวทางการออกแบบ **"โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กอายุ 0 – 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง"**

วิทยานิพนธ์ทางด้านการออกแบบ นักศึกษาปริญญาตรี ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาด้านงานออกแบบ และคำตอบที่ได้จะมีผลต่องานวิชาการ ทั้งนี้การตอบแบบสอบถามจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายประการใดแก่ตัวท่าน เนื่องจากไม่ต้องระบุชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ หรือข้อมูลใดๆที่เป็นการบ่งบอกถึงตัวบุคคล

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ หรือหมายเลขตามลำดับ ลงในรูป ( ) หรือกรอกข้อมูลในช่องว่างที่ให้ไว้ตามที่ท่านคิดว่าเป็นจริงหรือสอดคล้องกับความคิดของท่าน

<u>ตอนที่ 1 : ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป</u>

1. สถานะ ( ) พ่อ ( ) แม่

2. อายุของคุณอยู่ในช่วงใดต่อไปนี้
   ( ) 20 – 25 ปี ( ) 26 – 30 ปี
   ( ) 31 – 35 ปี ( ) 35 ปี ขึ้นไป

3. จบการศึกษาระดับ
   ( ) มัธยมศึกษาตอนปลาย ( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาโท หรือมากกว่า

4. อาชีพปัจจุบัน
   ( ) แม่บ้าน ( ) ข้าราชการ หรือพนักงานของรัฐ
   ( ) ธุรกิจส่วนตัว ( ) พนักงานบริษัทเอกชน
   ( ) อื่นๆ โปรดระบุ : .....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. รายได้ส่วนบุคคลของคุณอยู่ในระดับใดต่อไปนี้

( ) ต่ำกว่า 15,000 บาท ( ) 15,001 – 25,000 บาท

( ) 25,001 – 35,000 บาท ( ) 35,001 – 45,000 บาท

( ) 45,001 บาท ขึ้นไป

6. สถานภาพทางครอบครัว

( ) ครอบครัวเดี่ยว (อยู่โดยลำพังหรือกับคู่สมรสและลูก)

( ) ครอบครัวขยาย (อยู่กับพี่น้องและญาติผู้ใหญ่ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย)

7. จำนวนบุตร

( ) 1 คน ( ) 2 คน ( ) มากกว่า 2 คน

8. จำนวนญาติผู้ใหญ่สนิทที่ยังมีชีวิตอยู่ (เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ฯลฯ)

( ) 1 คน ( ) 2 คน ( ) 3 คน ( ) 4 คน ( ) 5 คน ขึ้นไป

ตอนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

(ช่วงอายุลูก 1 เดือนถึงก่อน 1 ปี)

1. แนวทางใดที่คุณคิดว่าจะใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกของคุณรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามากนั่นคือพ่อแม่ และคนในครอบครัว เพื่อให้เค้าเห็น "คุณค่าความรัก" ทำให้เมื่อเค้าเติบโตขึ้นสามารถเผชิญกับปัญหาต่างๆ และผ่านพ้นไปได้ด้วยกำลังใจจากพ่อแม่ และคนในครอบครัว

- **แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ "ลูกสาว"**

( ) การทำให้ลูกรู้ว่าลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) การทำให้ลูกรู้ว่าลูกเติบโตขึ้นด้วยการดูแลประคับประคองอย่างใกล้ชิดด้วยความรักอันบริสุทธิ์จากคนในครอบครัว
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) การทำให้ลูกรู้ว่า ลูก คือ ความหวังของคนในครอบครัว เป็นคนที่ครอบครัวฝากความหวังไว้อยากเห็นเค้าเติบโตขึ้นอย่างมีความสุขและสมบูรณ์
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- **<u>แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ “ลูกชาย”</u>**

( ) การทำให้ลูกรู้ว่าลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) การทำให้ลูกรู้ว่าลูกเติบโตขึ้นด้วยการดูแลประคับประคองอย่างใกล้ชิดด้วยความรักอันบริสุทธิ์จากคนในครอบครัว
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) การทำให้ลูกรู้ว่า ลูก คือ ความหวังของคนในครอบครัว เป็นคนที่ครอบครัวฝากความหวังไว้อยากเห็นเค้าเติบโตขึ้นอย่างมีความสุขและสมบูรณ์
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

2. แนวทางใดที่คุณคิดว่าสามารถส่งเสริมให้พ่อแม่อย่างเช่นคุณมีทัศนคติในความรักลูกอย่างถูกต้องได้ ตามแบบฉบับพ่อแม่ที่ดี (ซึ่งปัจจุบันพ่อแม่หลายคนรักลูกแบบผิดๆ ตั้งความหวังตามความต้องการของตนเพียงอย่างเดียว คืออยากให้ลูกต้องเก่งต้องรวยมากจนเกินไป จนลืมถามความต้องการที่แท้จริงของลูก ทำให้เด็กขาดความสุขที่สมวัย)

( ) ให้ลูกเป็นศูนย์กลางของความคาดหวังและความรัก
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) การตั้งคำถามให้พ่อแม่ได้เลือกความคาดหวังระหว่าง “คนเก่ง” กับ “คนดี” เพื่อเตือนสติ
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) ให้พ่อแม่ตั้งความคาดหวังโดยยึดเป้าหมายไปที่ “ความสุขที่แท้จริง”
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

(ช่วงอายุลูก 1 ปีถึงก่อน 3 ปี)

1. แนวทางใดที่คุณคิดว่าสามารถใช้ส่งเสริมให้ลูกของคุณเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเองได้ เพื่อทำให้ลูกเห็นถึง "คุณค่าในตนเอง" จากการที่ลูกเกิดความภาคภูมิใจในความพยายามของตน และมีความมั่นใจว่าสิ่งที่ทำนั้นดีแล้ว

- **แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ "ลูกสาว"**

( ) ใช้วิธีการให้ลูกสะสมรางวัลความภาคภูมิใจ โดยมีพ่อแม่เป็นผู้ตัดสินให้รางวัลและคำชม เช่น ถ้าลูกสามารถตักอาหารกินได้เอง เดินได้ สวัสดีผู้ใหญ่ ฯลฯ พ่อแม่จะให้คำชมและให้แต้มดาวเป็นรางวัลสะสม
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) ใช้วิธีการบันทึกคำชม โดยการบันทึกคำชมของพ่อแม่ให้กับลูกในเรื่องที่ลูกทำให้พ่อแม่รู้สึกภาคภูมิใจในเรื่องเล็กๆน้อยๆ เช่น การตักอาหารกินได้เอง เดินได้ สวัสดีผู้ใหญ่ ฯลฯ
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) ใช้วิธีการเลื่อนขั้นความภาคภูมิใจ โดยพ่อแม่เป็นผู้ตัดสินเลื่อนขั้นให้ลูกเมื่อเค้าทำความภาคภูมิใจให้เล็กๆน้อยๆ เช่น ตักข้าวกินเองได้ เดินได้ สวัสดีผู้ใหญ่ ฯลฯ คล้ายวิธีการประดับยศให้ลูกเพื่อทำให้เค้ารู้ว่าการกระทำของเค้าได้รับการยอมรับจากพ่อแม่
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

- **แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ "ลูกชาย"**

( ) ใช้วิธีการให้ลูกสะสมรางวัลความภาคภูมิใจ โดยมีพ่อแม่เป็นผู้ตัดสินให้รางวัลและคำชม เช่น ถ้าลูกสามารถตักอาหารกินได้เอง เดินได้ สวัสดีผู้ใหญ่ ฯลฯ พ่อแม่จะให้คำชมและให้แต้มดาวเป็นรางวัลสะสม
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) ใช้วิธีการบันทึกคำชม โดยการบันทึกคำชมของพ่อแม่ให้กับลูกในเรื่องที่ลูกทำให้พ่อแม่รู้สึกภาคภูมิใจในเรื่องเล็กๆน้อยๆ เช่น การตักอาหารกินได้เอง เดินได้ สวัสดีผู้ใหญ่ ฯลฯ
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) ใช้วิธีการเลื่อนขั้นความภาคภูมิใจ โดยพ่อแม่เป็นผู้ตัดสินเลื่อนขั้นให้ลูกเมื่อเค้าทำความภาคภูมิใจให้เล็กๆน้อยๆ เช่น ตักข้าวกินเองได้ เดินได้ สวัสดีผู้ใหญ่ ฯลฯ คล้ายวิธีการประดับยศให้ลูกเพื่อทำให้เค้ารู้ว่าการกระทำของเค้าได้รับการยอมรับจากพ่อแม่
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แนวทางใดที่คุณคิดว่าช่วยส่งเสริมให้พ่อแม่และคนในครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับลูกของคุณได้ ซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับลูกนั้นจะเป็นพื้นฐานการสร้างความมั่นใจให้กับลูก เช่น การที่มีเวลาให้ลูก ทำให้ลูกไว้วางใจ การตอบคำถามหรือถามให้ลูกเกิดจินตนาการ ฯลฯ

( ) การส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กด้วยการสื่อสารกับพ่อแม่หรือคนในครอบครัวด้วย "สัญลักษณ์" ที่ใช้ชี้นำแนวทางการปฏิบัติตนให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) การส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กด้วยการสื่อสารกับพ่อแม่หรือคนในครอบครัวด้วย "ข้อความ" ที่ใช้ชี้นำแนวทางการปฏิบัติตนให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) การส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กด้วยการสื่อสารกับพ่อแม่หรือคนในครอบครัวด้วย "ภาพเรื่องราว" ที่ใช้ชี้นำแนวทางการปฏิบัติตนให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

<u>ตอนที่ 4 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ</u>

<u>(ช่วงอายุลูก 3 ปีถึงก่อน 6 ปี)</u>

1. แนวทางใดที่คุณคิดว่าสามารถส่งเสริมให้ลูกของคุณรู้จักบทบาทหน้าที่ตามเพศของตนเองจากการเรียนรู้ต้นแบบผู้เป็นแม่และพ่อ ตามหลักการ "การเลียนแบบ" ของซิกมันด์ ฟรอยด์ ที่กล่าวว่าลูกผู้หญิงในวัยนี้จะแอบรักพ่อจึงมีพฤติกรรมเลียนแบบแม่เพราะแม่เป็นคนที่พ่อรัก และลูกผู้ชายในวัยนี้จะแอบรักแม่จึงมีพฤติกรรมเลียนแบบพ่อเพราะพ่อเป็นคนที่แม่รัก

- **<u>แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ "ลูกสาว"</u>**

( ) วิธีการ "สะท้อน" พฤติกรรมจากต้นแบบ ถ้าต้นแบบแม่เป็นเช่นไรลูกสาวก็จะมีพฤติกรรมเป็นเช่นนั้นเหมือนภาพที่สะท้อนจากกระจกเงา
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) วิธีการ "ทาบหรือดำเนินรอยตาม" พฤติกรรมของต้นแบบ ถ้าต้นแบบแม่เป็นเช่นไรลูกสาวก็จะมีพฤติกรรมเป็นเช่นนั้นเหมือนการเดินตามเส้นทางของรอยเท้าแม่
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) วิธีการ "คัดลอก(Copy & Paste)" พฤติกรรมจากต้นแบบ ถ้าต้นแบบแม่เป็นเช่นไรลูกสาวก็จะมีพฤติกรรมเป็นเช่นนั้นเหมือนการ Copy & Paste ในคอมพิวเตอร์
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- **<u>แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ "ลูกชาย"</u>**

( ) วิธีการ "สะท้อน" พฤติกรรมจากต้นแบบ ถ้าต้นแบบพ่อเป็นเช่นไรลูกชายก็จะมีพฤติกรรมเป็นเช่นนั้นเหมือนภาพที่สะท้อนจากกระจกเงา

(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) วิธีการ "ทาบหรือดำเนินรอยตาม" พฤติกรรมของต้นแบบ ถ้าต้นแบบพ่อเป็นเช่นไรลูกชายก็จะมีพฤติกรรมเป็นเช่นนั้นเหมือนการเดินตามเส้นทางของรอยเท้าแม่

(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) วิธีการ "คัดลอก(Copy & Paste)" พฤติกรรมจากต้นแบบ ถ้าต้นแบบพ่อเป็นเช่นไรลูกชายก็จะมีพฤติกรรมเป็นเช่นนั้นเหมือนการ Copy & Paste ในคอมพิวเตอร์

(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

2. แนวทางใดที่คุณคิดว่าสามารถส่งเสริมให้พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบที่ดีของลูก

- **<u>แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ "แม่"</u>**

( ) ให้แม่เห็นความสำคัญของการเป็นต้นแบบที่ดี จากวิธีการที่ลูกจะสะท้อนพฤติกรรมต่างๆ ที่มาจากแม่

(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) ให้แม่เห็นความสำคัญของการเป็นต้นแบบที่ดี จากวิธีการที่พฤติกรรมของแม่จะเป็นสิ่งที่ชี้นำแนวทางให้ลูกทาบเดินหรือดำเนินรอยตาม

(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) ให้แม่เห็นความสำคัญของการเป็นต้นแบบที่ดี จากวิธีการที่ลูกจะคัดลอก(Copy & Paste) พฤติกรรมต่างๆมาจากแม่

(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

- **<u>แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ "พ่อ"</u>**

( ) ให้พ่อเห็นความสำคัญของการเป็นต้นแบบที่ดี จากวิธีการที่ลูกจะสะท้อนพฤติกรรมต่างๆ ที่มาจากพ่อ

(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) ให้พ่อเห็นความสำคัญของการเป็นต้นแบบที่ดี จากวิธีการที่พฤติกรรมของพ่อจะเป็นสิ่งที่ชี้นำแนวทางให้ลูกทาบเดินหรือดำเนินรอยตาม

(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปใช้ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

( ) ให้พ่อเห็นความสำคัญของการเป็นต้นแบบที่ดี จากวิธีการที่ลูกจะคัดลอก(Copy & Paste) พฤติกรรมต่างๆมาจากพ่อ

(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

ตอนที่ 5 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดต่อเครื่องประดับ

1. คุณสนใจให้เครื่องประดับเป็นของขวัญให้ลูกหรือไม่

( ) สนใจมากที่สุด

( ) สนใจมาก

( ) สนใจปานกลาง

( ) สนใจน้อย

( ) สนใจน้อยที่สุด

2. สถานที่ที่คุณมักไปซื้อของขวัญให้ลูก(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

( ) ห้างสรรพสินค้า Kids Zone

( ) เคาน์เตอร์เครื่องประดับในห้างสรรพสินค้า

( ) หน้าร้านขายสินค้าเด็กโดยเฉพาะ

( ) ร้านค้าเครื่องประดับ เช่น ร้านทอง ร้านเพชร

( ) ร้านค้าในโรงพยาบาล

( ) สินค้าออนไลน์ ทางอินเตอร์เน็ต

( ) อื่นๆ.....

3. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวศุภรานันท์ กาญจนกุล

นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์สำหรับญาติผู้ใหญ่

จุดประสงค์ แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำไปพัฒนาและเป็นแนวทางการออกแบบ **"โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กอายุ 0 – 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง"**

วิทยานิพนธ์ทางด้านการออกแบบ นักศึกษาปริญญาตรี ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาค้นงานออกแบบ และคำตอบที่ได้จะมีผลต่องานวิชาการ ทั้งนี้การตอบแบบสอบถามจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายประการใดแก่ตัวท่าน เนื่องจากไม่ต้องระบุชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ หรือข้อมูลใดๆที่เป็นการบ่งบอกถึงตัวบุคคล

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ หรือหมายเลขตามลำดับ ลงในรูป ( ) หรือกรอกข้อมูลในช่องว่างที่ให้ไว้ตามที่ท่านคิดว่าเป็นจริงหรือสอดคล้องกับความคิดของท่าน

<u>ตอนที่ 1 : ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป</u>

1. สถานะที่เกี่ยวข้องกับหลาน ( ) ปู่ ( ) ย่า ( ) ตา ( ) ยาย ( ) อื่นๆ :.....

2. อายุของคุณอยู่ในช่วงใดต่อไปนี้

( ) 40 – 45 ปี ( ) 46 – 50 ปี

( ) 51 – 55 ปี ( ) 56 – 60 ปี

( ) 61 – 65 ปี ( ) 66 ปี ขึ้นไป

3. จบการศึกษาระดับ

( ) มัธยมศึกษาตอนปลาย ( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาโท หรือมากกว่า

4. คุณมีรายได้เป็นของตัวเองหรือไม่

( ) มี ( ) ไม่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ถ้ามี) คุณมีแหล่งที่มาของรายได้จากช่องทางใด

( ) เงินบำนาญ ( ) ผลกำไรจากการดำเนินธุรกิจ

( ) เงินเดือนจากบริษัท ( ) เล่นหุ้น

( ) อื่นๆ โปรดระบุ : .....

5. รายได้ส่วนบุคคลของคุณอยู่ในระดับใดต่อไปนี้

( ) ต่ำกว่า 15,000 บาท ( ) 15,001 – 25,000 บาท

( ) 25,001 – 35,000 บาท ( ) 35,001 – 45,000 บาท

( ) 45,001 บาท ขึ้นไป

6. สถานภาพทางครอบครัว

( ) ครอบครัวเดี่ยว (อยู่โดยลำพังหรือกับคู่สมรส)

( ) ครอบครัวขยาย (อยู่กับลูกหรือหลาน)

7. จำนวนหลาน

( ) 1 คน ( ) 2 คน ( ) มากกว่า 2 คน ( ) ไม่มี

ตอนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

(ช่วงอายุหลาน 1 เดือนถึงก่อน 1 ปี)

1. คุณมีส่วนร่วมในการเลี้ยงหลานวันละกี่ชั่วโมง

( ) น้อยกว่า 2 ชั่วโมง ( ) 3 – 5 ชั่วโมง

( ) 6 – 8 ชั่วโมง ( ) 9 – 12 ชั่วโมง

( ) มากกว่า 12 ชั่วโมง ( ) ไม่ค่อยมีส่วนร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. คุณคิดว่าคติความเชื่อไทยโบราณเกี่ยวกับการเลี้ยงลูก เหมาะสมกับการนำมาใช้เพื่อเลี้ยงลูกในปัจจุบันหรือไม่ (เช่น เรื่อง 3 วันลูกผี 4 วันลูกคน , เด็กเล็กจะมีแม่ซือคอยดูแล)

( ) เหมาะสม ( ) ไม่เหมาะสม

3. คุณคิดว่าตำแหน่งการใช้งานเครื่องประดับใดมีความเหมาะสมที่สุด สำหรับมอบเป็นของรับขวัญแรกเกิดให้หลาน

( ) ข้อเท้า ( ) ข้อมือ

( ) นิ้วมือ ( ) คอ

( ) ศีรษะ ( ) หน้าอก

( ) ตำแหน่งที่ไม่ใช่บนร่างกาย เช่น พวงกุญแจ

4. คุณคิดว่าวัสดุโลหะใดมีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาทำเป็นเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของรับขวัญเด็กแรกเกิด

( ) ทองคำขาว(แพลตินัม) ( ) ทองคำ ( ) นาค

( ) เงิน ( ) ทองเหลือง

5. รูปทรงของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่คุณคิดว่าน่าสนใจที่สุดคือรูปทรงใด (เรียงลำดับความสนใจจากมากไปน้อย โดยแทนด้วยตัวเลขจาก 1 ถึง 4 ซึ่งมากที่สุดคือ 1 น้อยที่สุดคือ 4)

( ) รูปทรงธรรมชาติ (Natural form) ( ) รูปทรงเรขาคณิต (Geometric form)

( ) รูปทรงอิสระ (Free form) ( ) รูปทรงจากตัวการ์ตูน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. เลือกรูปแบบของเครื่องประดับสำหรับเด็กที่คุณมีความสนใจ (เรียงลำดับความสนใจจากมากไปน้อย โดยแทนด้วยตัวเลขจาก 1 ถึง 4 ซึ่งมากที่สุดคือ 1 น้อยที่สุดคือ 4)

( ) มีวัสดุโลหะเพียงอย่างเดียว

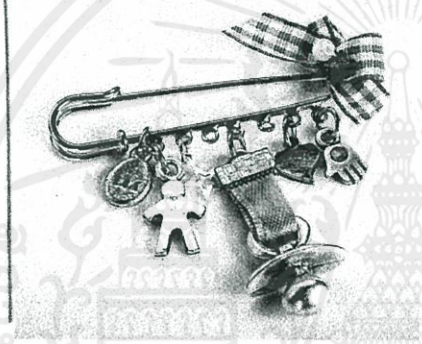
( ) ประกอบด้วยอัญมณีและหินมีค่า

( ) ประกอบด้วยวัสดุอื่น เช่น ผ้า ยาง พลาสติก

( ) ผสมผสานเทคนิคการลงยาสี

6. แนวทางใดที่คุณคิดว่าจะใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ลูกของคุณรู้ว่ามีคนที่รักเค้ามากนั่นคือพ่อแม่ และคนในครอบครัว เพื่อให้เค้าเห็น "คุณค่าความรัก" ทำให้เมื่อเค้าเติบโตขึ้นสามารถเผชิญกับปัญหาต่างๆ และผ่านพ้นไปได้ด้วยกำลังใจจากพ่อแม่ และคนในครอบครัว

- **<u>แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ "ลูกสาว"</u>**

( ) การทำให้ลูกรู้ว่าลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) การทำให้ลูกรู้ว่าลูกเติบโตขึ้นด้วยการดูแลประคับประคองอย่างใกล้ชิดด้วยความรักอันบริสุทธิ์จากคนในครอบครัว
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) การทำให้ลูกรู้ว่า ลูก คือ ความหวังของคนในครอบครัว เป็นคนที่ครอบครัวฝากความหวังไว้อยากเห็นเค้าเติบโตขึ้นอย่างมีความสุขและสมบูรณ์
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- **<u>แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับ “ลูกชาย”</u>**

( ) การทำให้ลูกรู้ว่าลูกเป็นศูนย์รวมความรักของทุกคนในครอบครัว
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) การทำให้ลูกรู้ว่าลูกเติบโตขึ้นด้วยการดูแลประคับประคองอย่างใกล้ชิดด้วยความรักอันบริสุทธิ์จากคนในครอบครัว
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) การทำให้ลูกรู้ว่า ลูก คือ ความหวังของคนในครอบครัว เป็นคนที่ครอบครัวฝากความหวังไว้อยากเห็นเค้าเติบโตขึ้นอย่างมีความสุขและสมบูรณ์
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

7. แนวทางใดที่คุณคิดว่าสามารถส่งเสริมให้พ่อแม่อย่างเช่นคุณมีทัศนคติในความรักลูกอย่างถูกต้องได้ ตามแบบฉบับพ่อแม่ที่ดี (ซึ่งปัจจุบันพ่อแม่หลายคนรักลูกแบบผิดๆ ตั้งความหวังตามความต้องการของตนเพียงอย่างเดียว คืออยากให้ลูกต้องเก่งต้องรวยมากจนเกินไป จนลืมถามความต้องการที่แท้จริงของลูก ทำให้เด็กขาดความสุขที่สมวัย)

( ) ให้ลูกเป็นศูนย์กลางของความคาดหวังและความรัก ไม่ใช่เอาตนเอง(พ่อแม่)เป็นศูนย์กลาง
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) การตั้งคำถามให้พ่อแม่ได้เลือกความคาดหวังระหว่าง “คนเก่ง” กับ “คนดี” เพื่อเตือนสติ
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

( ) ให้พ่อแม่ตั้งความคาดหวังโดยยึดเป้าหมายไปที่ “ความสุขที่แท้จริง”
(ข้อเสนอเพิ่มเติม.....)

8. ในมุมมองของคุณเครื่องประดับคืออะไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

( ) สิ่งที่ใช้ตกแต่งบนร่างกายให้สวยงาม

( ) สิ่งที่ให้ความหมาย ความรู้สึกทางด้านจิตใจ

( ) สิ่งที่แสดงออกถึงความเป็นตัวตนของผู้สวมใส่

( ) สิ่งที่เป็นเหมือนตัวแทนของสิ่งสำคัญจากผู้ที่มอบให้

( ) สิ่งที่ใช้เล่าเรื่องราวหรือเตือนความทรงจำได้

( ) อื่นๆ : .....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข แบบผลิตชิ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

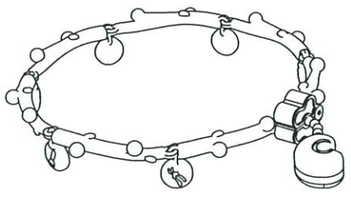
Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

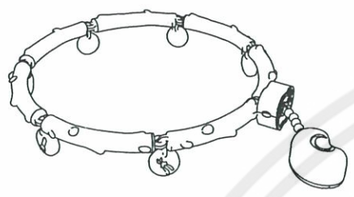
BY...SUPPARANUN KANCHANAKUL 51020197

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONTENT

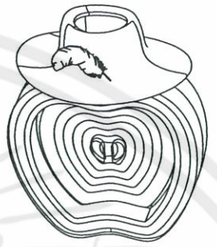
01 ANKLETS FOR BABY : FEMALE
GIRL 0-1 YEAR
PAGE : 1-7

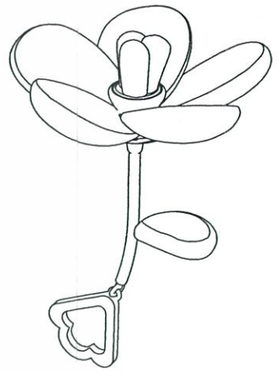
03 ANKLETS FOR BABY : MALE
BOY 0-1 YEAR
PAGE : 11-17

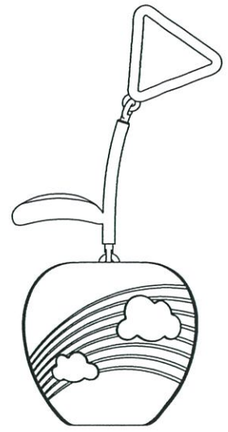
05 NECKLACE FOR CHILD : FEMALE
GIRL 1-3 YEARS
PAGE : 21-23

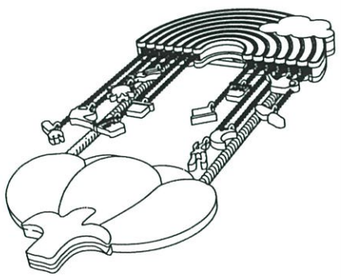
07 NECKLACE FOR CHILD : MALE
BOY 1-3 YEARS
PAGE : 27-30

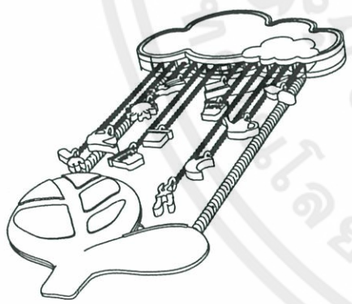
09 HANGING BAG FOR CHILD : FEMALE
GIRL 3-6 YEARS
PAGE : 34-41

11 HANGING BAG FOR CHILD : MALE
BOY 3-6 YEARS
PAGE : 49-52

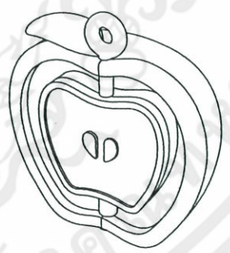
02 BROOCH FOR DAD & MOM : UNISEX
GIRL 0-1 YEARS
PAGE : 8-10

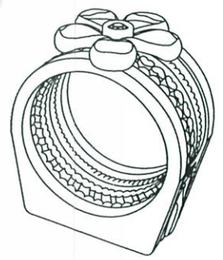
04 BROOCH FOR DAD & MOM : UNISEX
BOY 0-1 YEARS
PAGE : 18-20

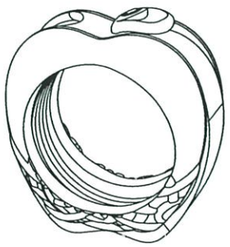
06 NECKLACE FOR MOM : FEMALE
GIRL 1-3 YEARS
PAGE : 24-26

08 NECKLACE FOR MOM : FEMALE
BOY 1-3 YEARS
PAGE : 31-33

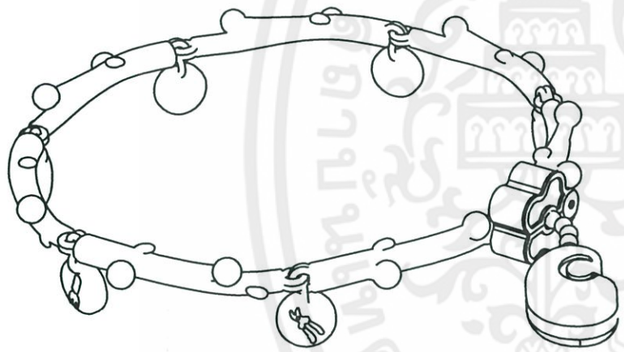
10 RING FOR DAD & MOM : MALE & FEMALE
GIRL 3-6 YEARS
PAGE : 42-48

12 RING FOR DAD & MOM : MALE & FEMALE
BOY 3-6 YEARS
PAGE : 53-60

Metal Design (Jewelry Design) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด-6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

01 ANKLETS FOR BABY : FEMALE

GIRL 0-1 YEAR

Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

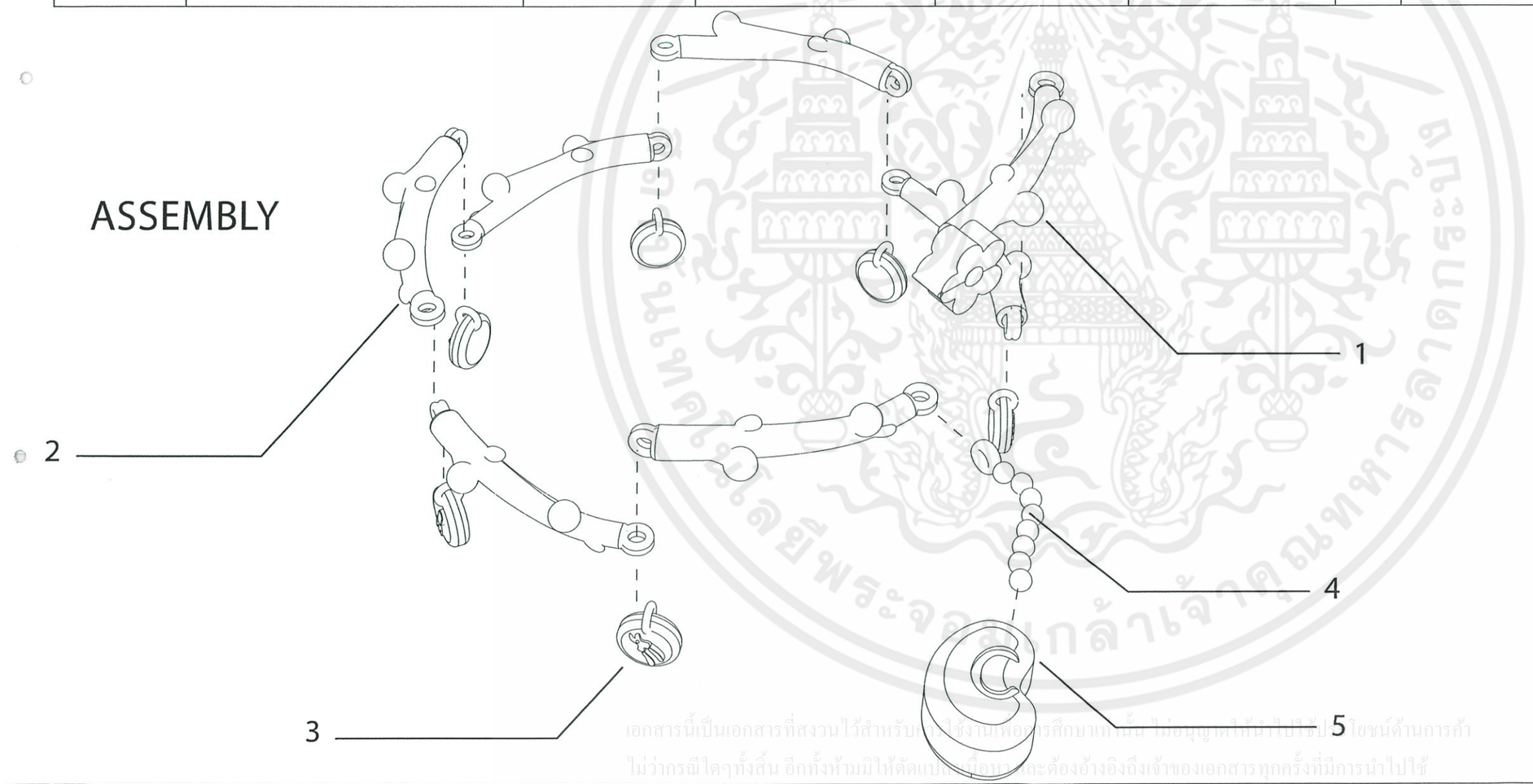
โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Part No.	Name of part	Material	Dimension	Color	Process	QTY.	Finishing	Remark	Plate No.
1	ชิ้นส่วนตัวล็อค	SILVER	18.00x11.00x4.50	สีธรรมชาติ,สีชมพู	Lost Wax Casting	1	GLOSS,ENAMEL	-	04
2	ชิ้นส่วนสร้อยข้อเท้า	SILVER	18.00x9.50x3.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	05
3	ส่วนตกแต่งสื่อความหมาย	SILVER	4.00x5.00x1.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	6	GLOSS	-	07
4	โซ่	SILVER	10.00x1.50x1.50	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	06
5	กระดิ่ง	SILVER	8.00x6.00x4.00	สีธรรมชาติ	Electroforming	1	GLOSS	-	06

SPECIFICATION

ASSEMBLY

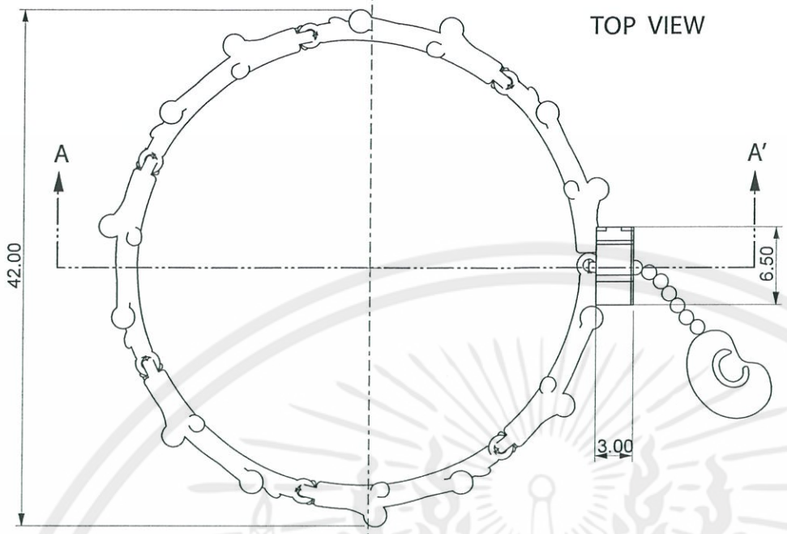

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

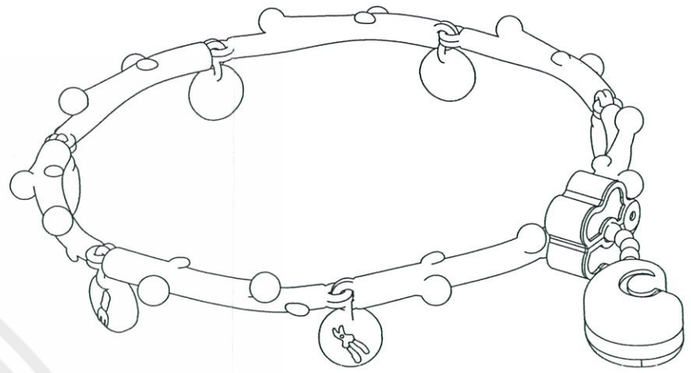
ASSEMBLY AND SPECIFICATION

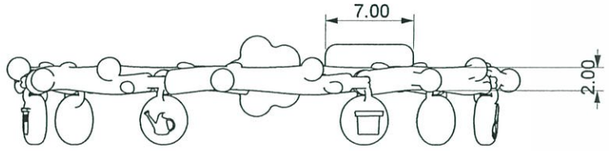
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : -
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : O2

TOP VIEW

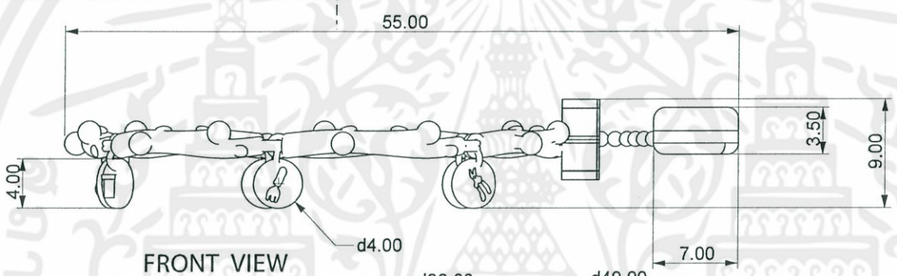

PERSPECTIVE VIEW

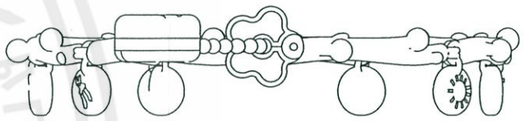

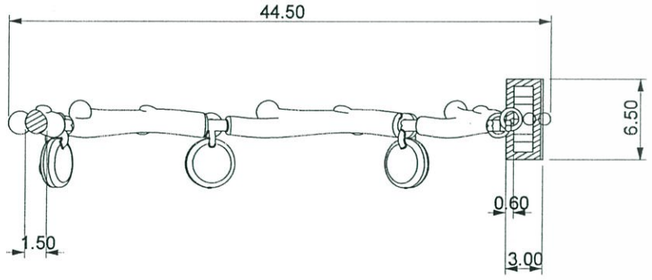
LEFT VIEW

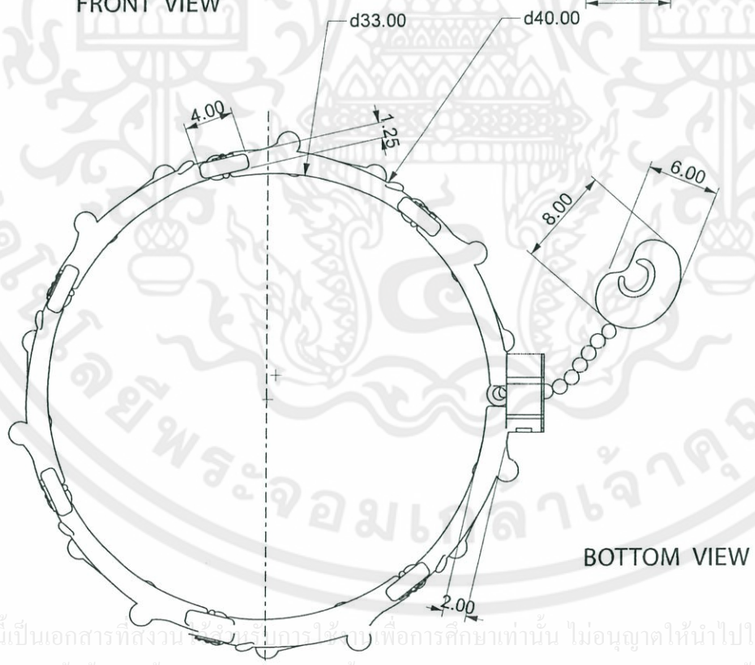
FRONT VIEW

RIGHT VIEW

SECTION A-A'

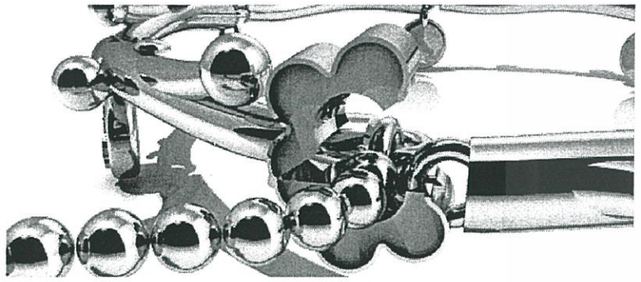

BOTTOM VIEW

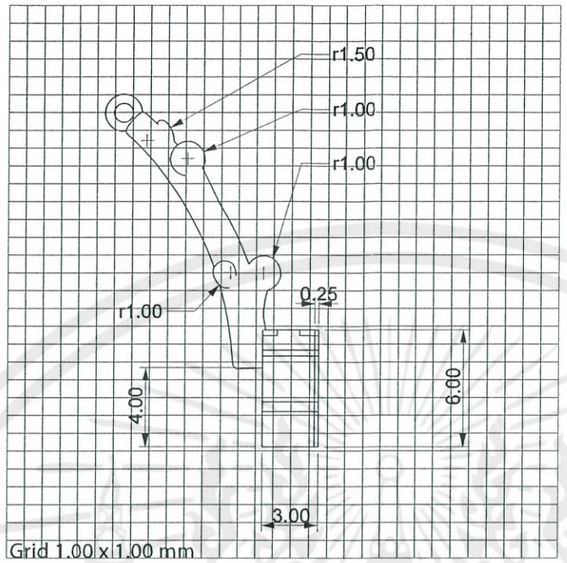
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION GIRL 0-1 YEAR OLD ANKLETS

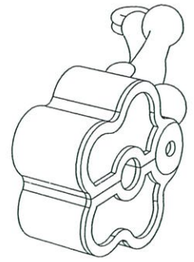
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : O3

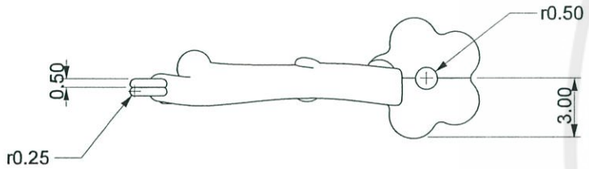

TOP VIEW

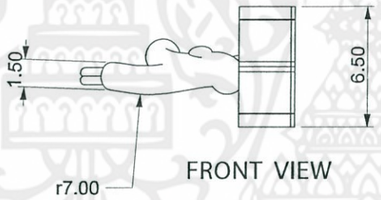

PERSPECTIVE VIEW

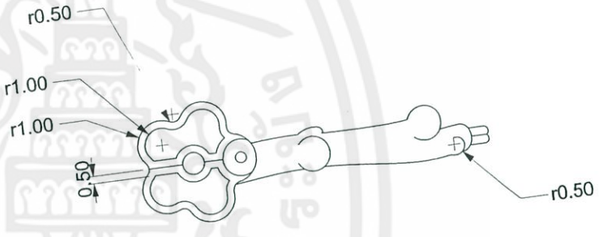

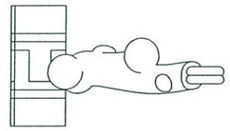
LEFT VIEW

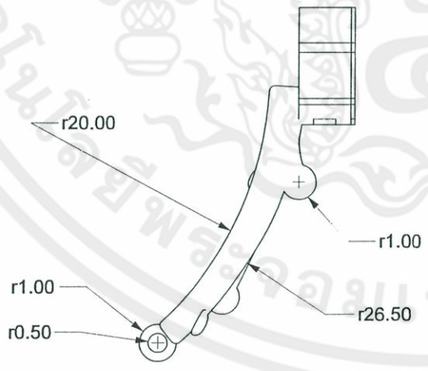
FRONT VIEW

RIGHT VIEW

BACK VIEW

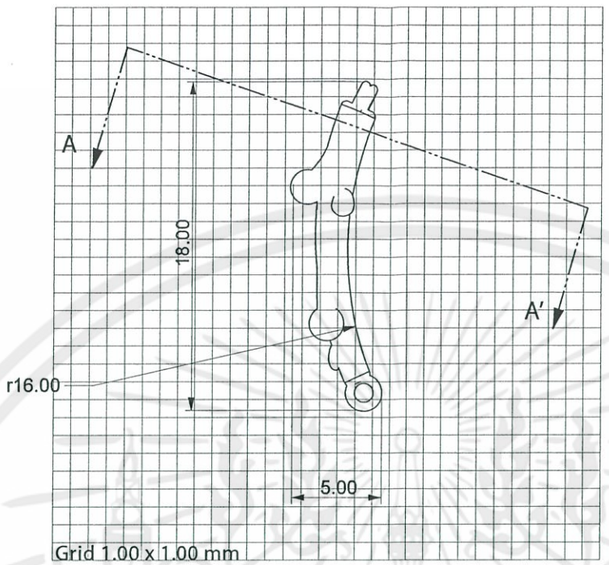
RIGHT VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

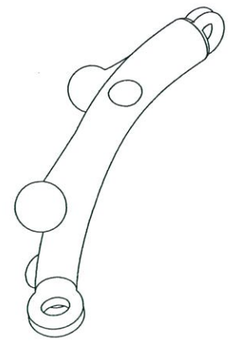
ELEVATION GIRL 0-1 YEAR OLD ANKLETS

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 3 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 04

TOP VIEW

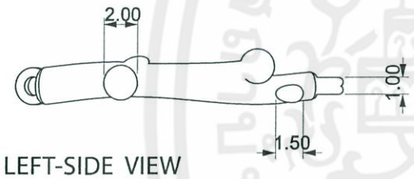

PERSPECTIVE VIEW

SECTION A-A'

LEFT-SIDE VIEW

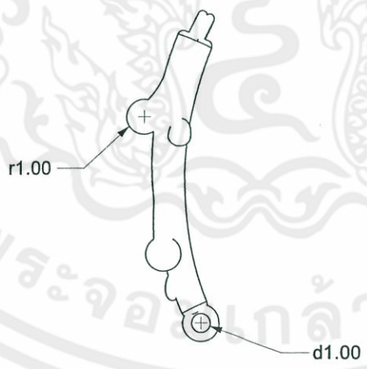
FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BACK VIEW

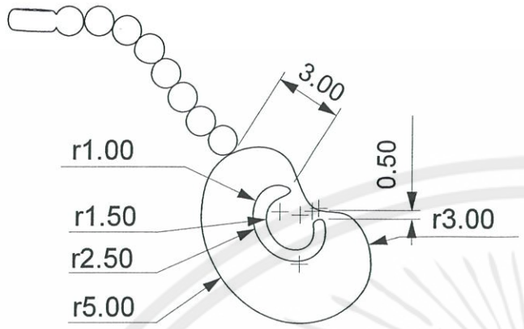
RIGHT VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

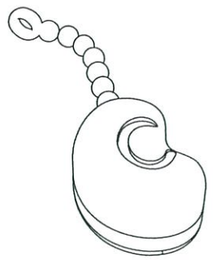
ELEVATION GIRL 0-1 YEAR OLD ANKLETS

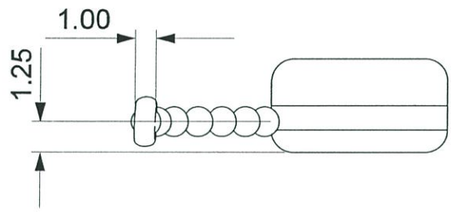
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 3 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 05

TOP VIEW

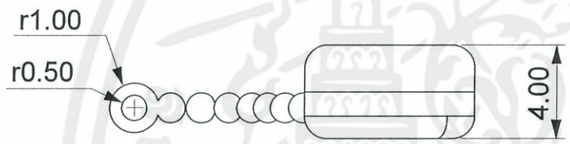

PERSPECTIVE VIEW

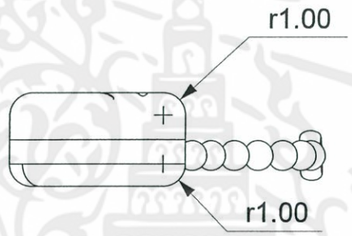

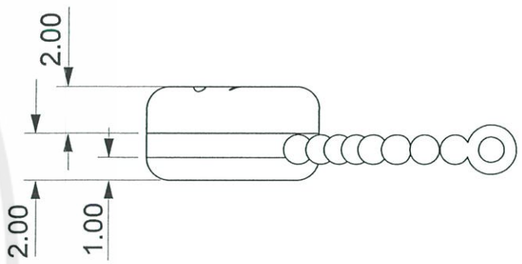
LEFT-SIDE VIEW

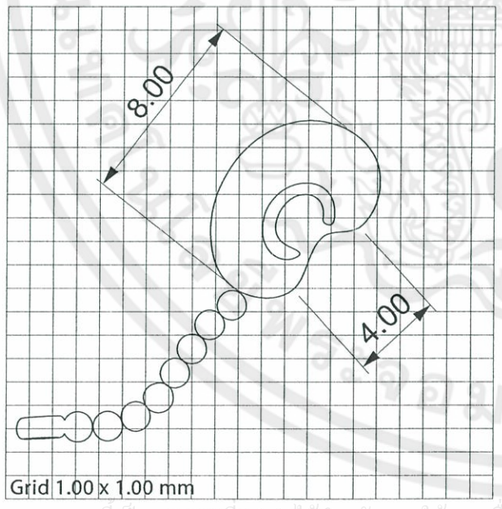
FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BACK VIEW

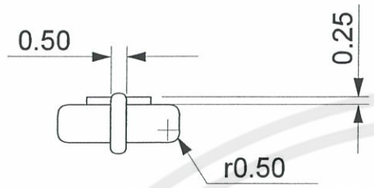
BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION GIRL 0-1 YEAR OLD ANKLETS

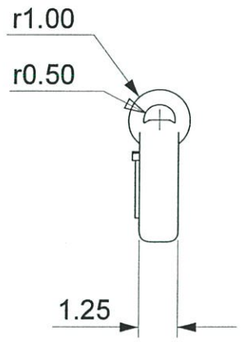
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 4 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 06

TOP VIEW

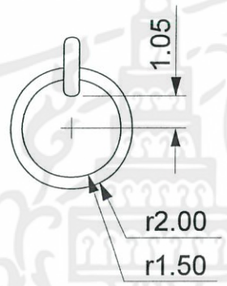

PERSPECTIVE VIEW

LEFT-SIDE VIEW

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BACK VIEW

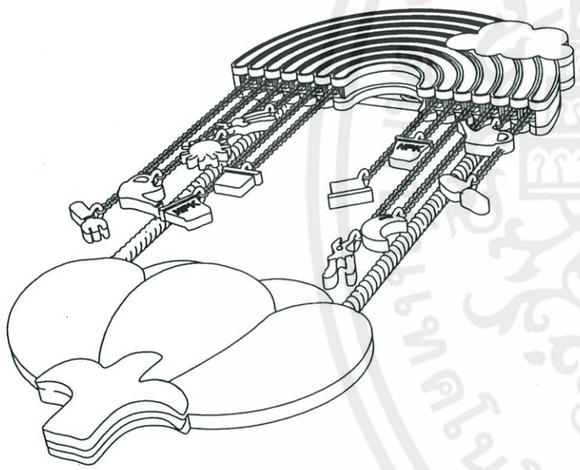

BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION GIRL 0-1 YEAR OLD ANKLETS

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 5 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 07

02 BROOCH FOR DAD & MOM : UNISEX

GIRL 0-1 YEAR

Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

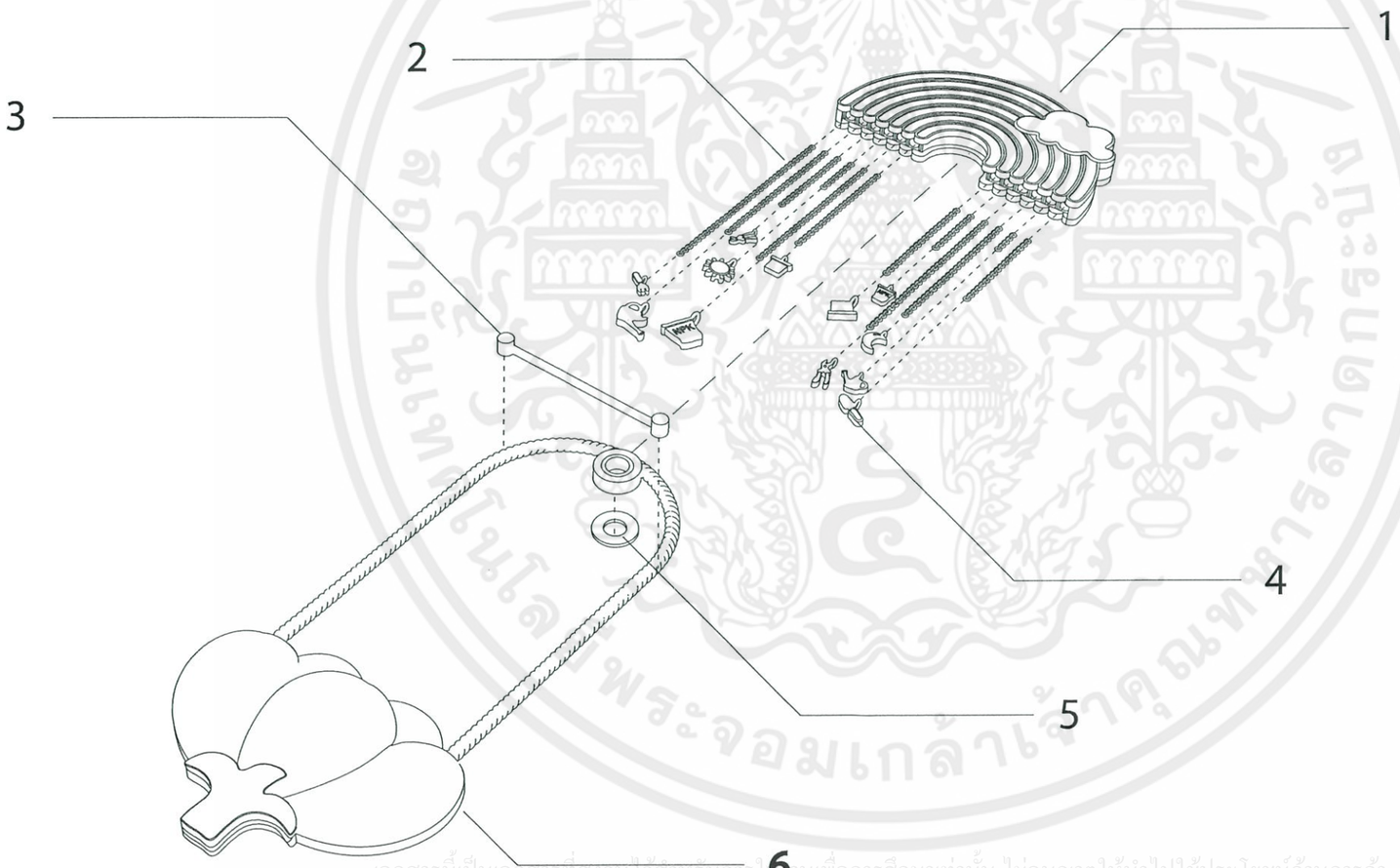
โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Part No.	Name of part	Material	Dimension	Color	Process	QTY.	Finishing	Remark	Plate No.
1	สายรุ้งด้านบน	SILVER	36.00x19.00x2.50	สีธรรมชาติ,สีสายรุ้ง	Lost Wax Casting	1	GLOSS,ENAMEL	-	10
2	เข็มกลัดด้านหลัง	SILVER	36.00x19.00x3.50	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	10
3	ชิ้นส่วนถ่วงน้ำหนัก	SILVER	7.00x5.00x1.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	12	GLOSS	-	10
4	ฐานดอกไม้	SILVER	37.00x28.00x3.00	สีธรรมชาติ,สีเขียว	Lost Wax Casting	1	GLOSS,ENAMEL	-	10

SPECIFICATION

ASSEMBLY

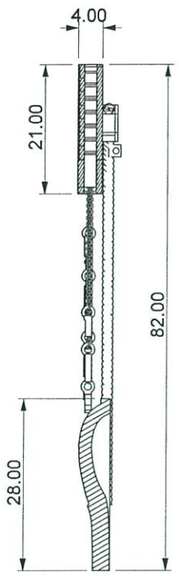

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

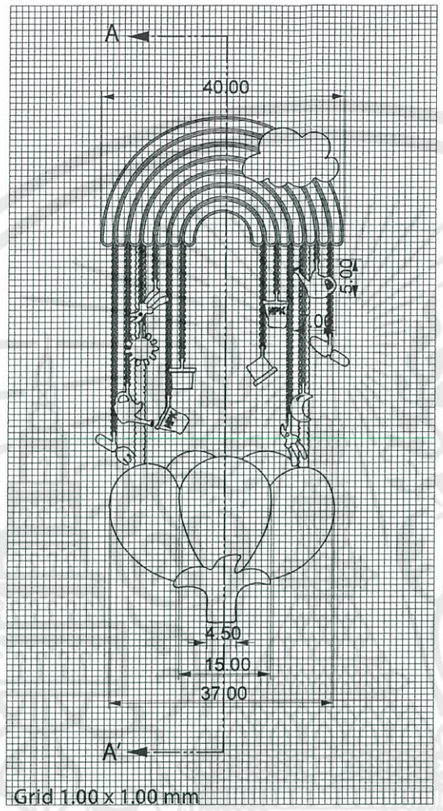
ASSEMBLY AND SPECIFICATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : -
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 09

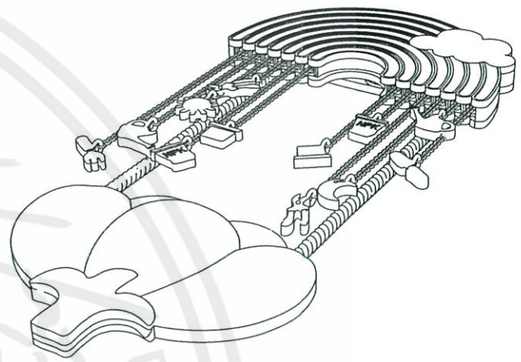
SECTION A-A'

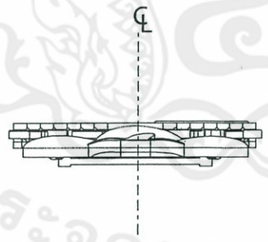

TOP VIEW

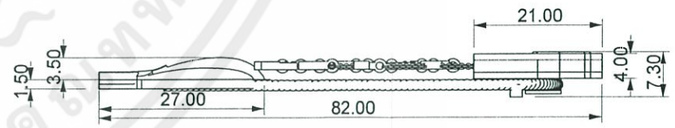

PERSPECTIVE VIEW

FRONT VIEW

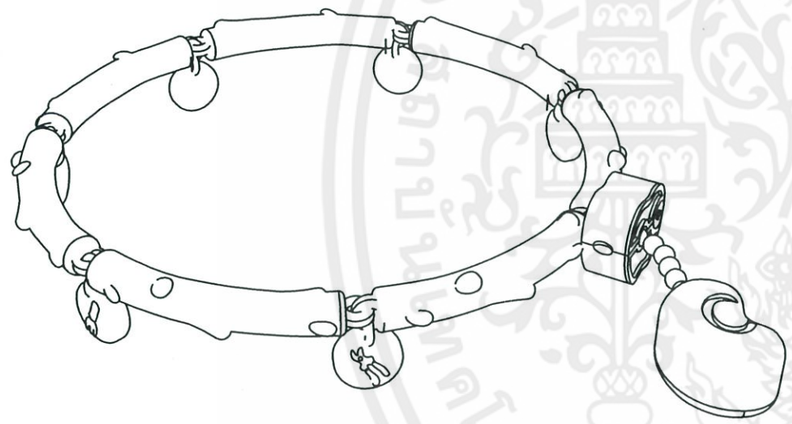

SIDE VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION GIRL 0-1 YEAR BROOCH FOR DAD & MOM

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 1 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 10

03 ANKLETS FOR BABY : MALE

BOY 0-1 YEAR

Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

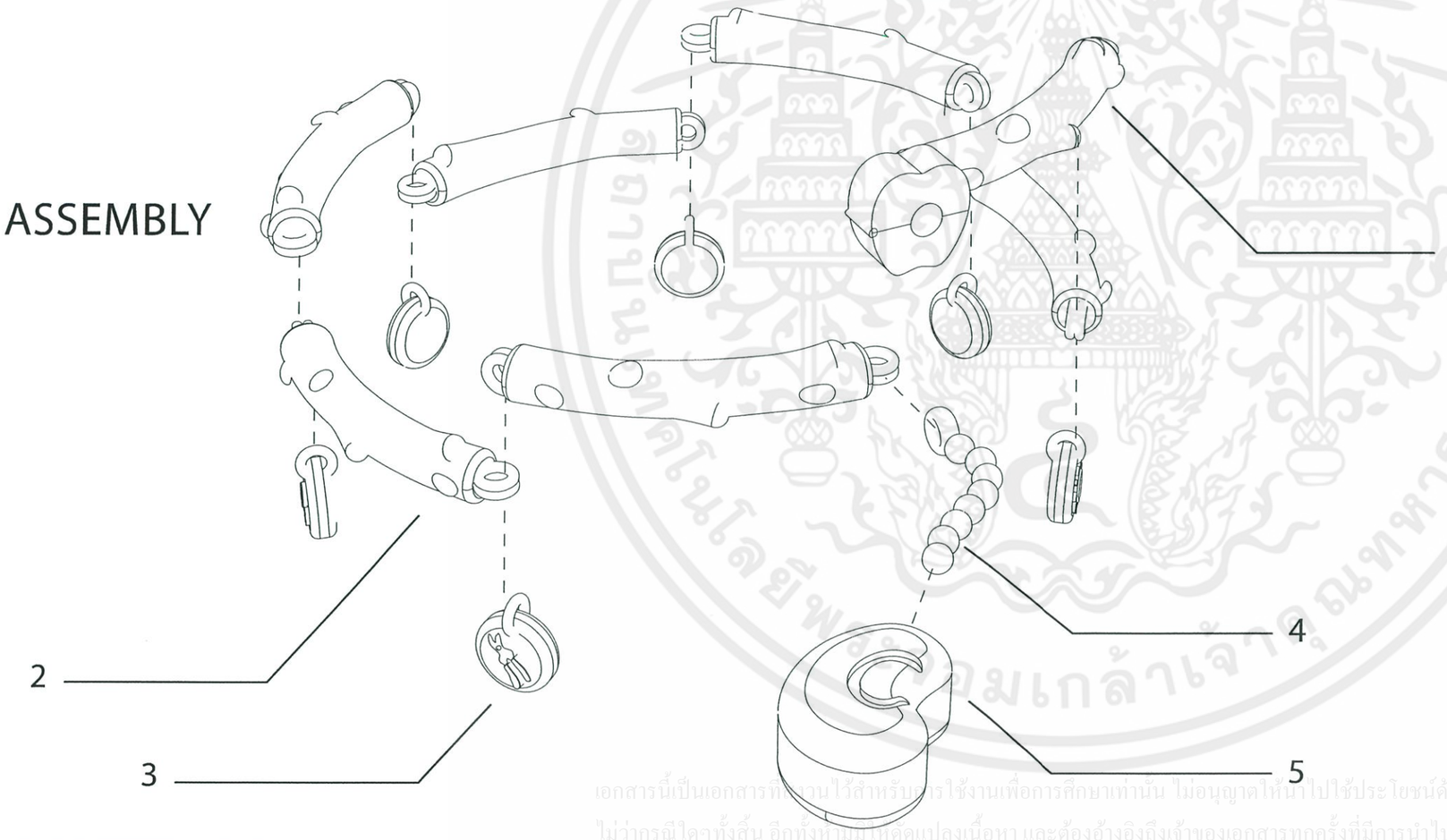
โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Part No.	Name of part	Material	Dimension	Color	Process	QTY.	Finishing	Remark	Plate No.
1	ชิ้นส่วนตัวล็อค	SILVER	18.00x11.00x4.50	สีธรรมชาติ,สีเขียว	Lost Wax Casting	1	GLOSS,ENAMEL	-	14
2	ชิ้นส่วนสร้อยข้อเท้า	SILVER	16.00x9.50x3.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	13
3	ส่วนตกแต่งสื่อความหมาย	SILVER	4.00x5.00x1.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	6	GLOSS	-	17
4	โซ่	SILVER	10.00x1.50x1.50	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	16
5	กระดิ่ง	SILVER	8.00x6.00x4.00	สีธรรมชาติ	Electroforming	1	GLOSS	-	16

SPECIFICATION

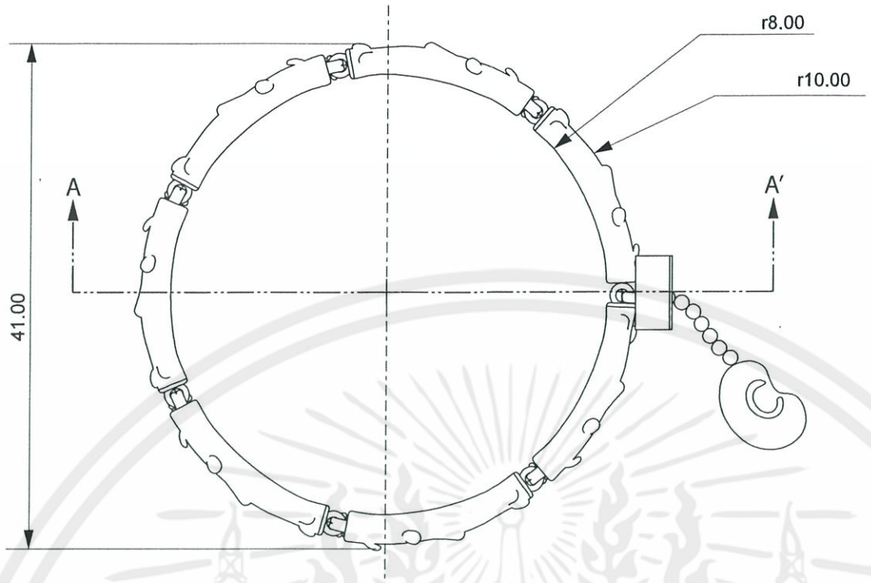
ASSEMBLY

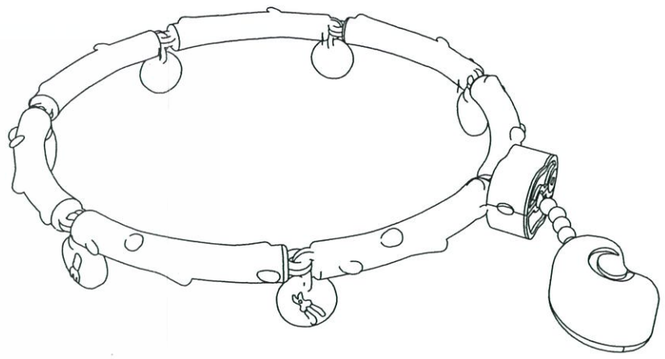
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ASSEMBLY AND SPECIFICATION

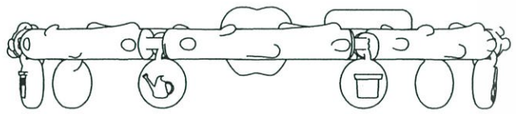
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : -
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 12

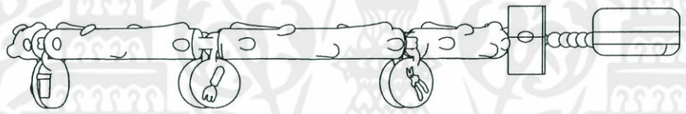
TOP VIEW

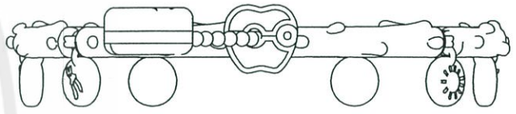
PERSPECTIVE VIEW

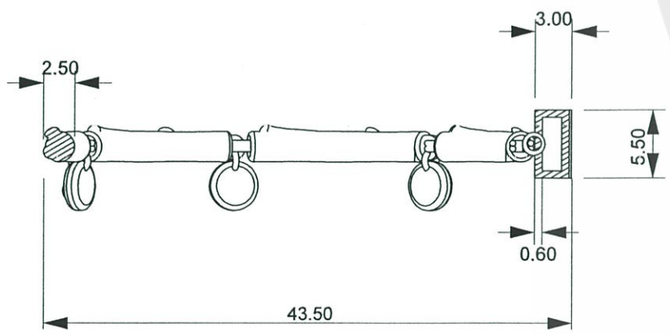
LEFT-SIDE VIEW

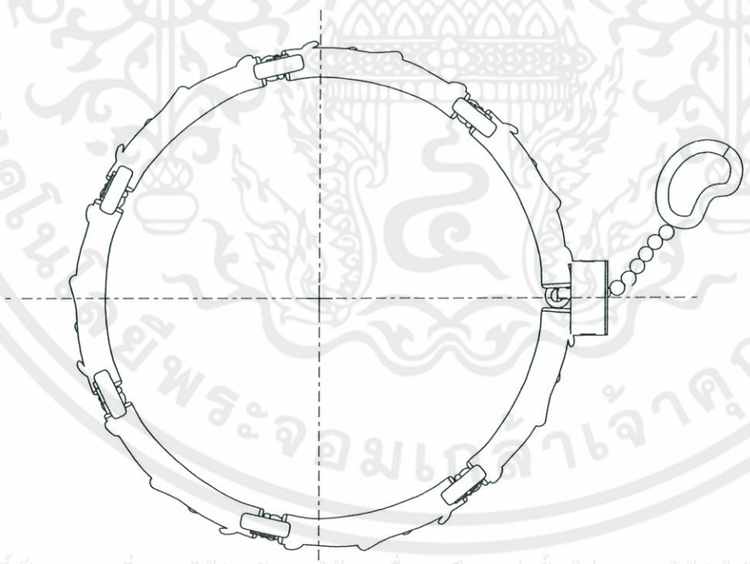
FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

SECTION A-A'

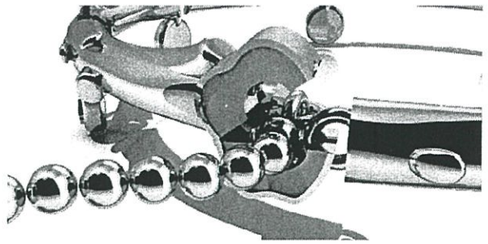

BOTTOM VIEW

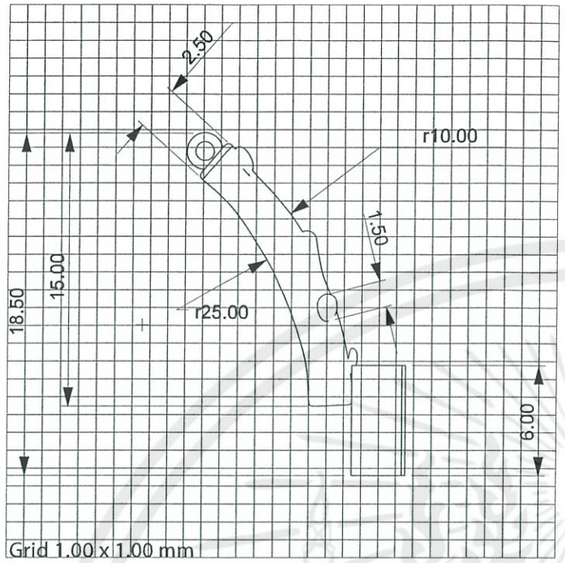
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION BOY 0-1 YEAR OLD ANKLETS

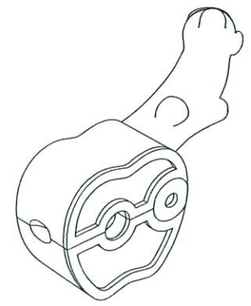
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 13

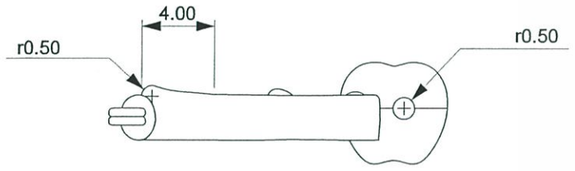

TOP VIEW

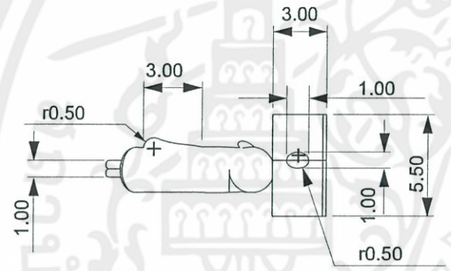

PERSPECTIVE VIEW

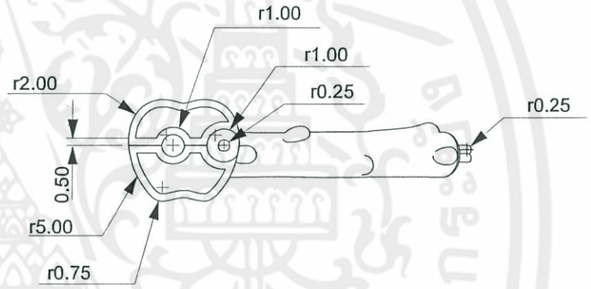

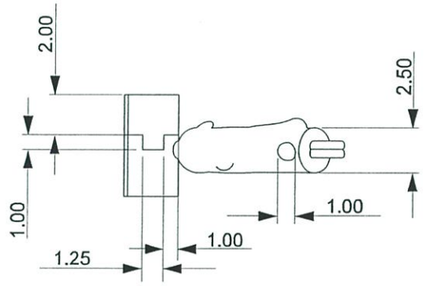
LEFT-SIDE VIEW

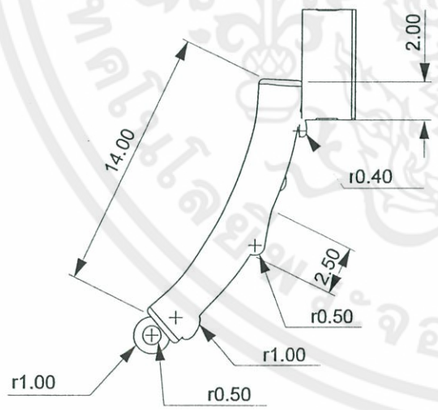
FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BACK VIEW

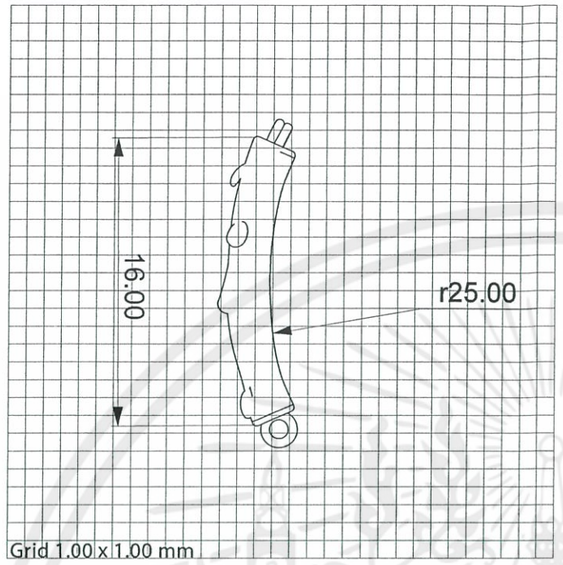
BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

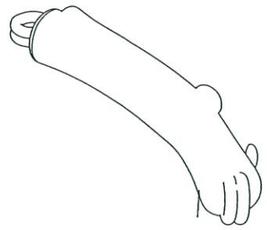
ELEVATION BOY 0-1 YEAR OLD ANKLETS

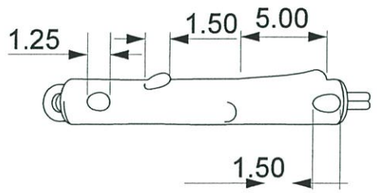
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 3 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 14

TOP VIEW

PERSPECTIVE VIEW

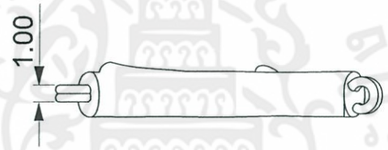

LEFT-SIDE VIEW

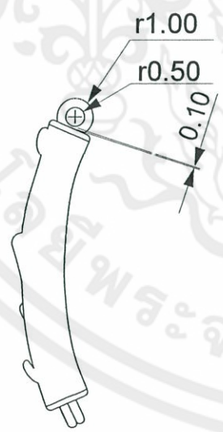
FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BACK VIEW

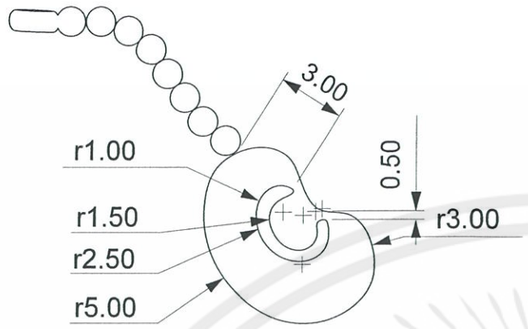
BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

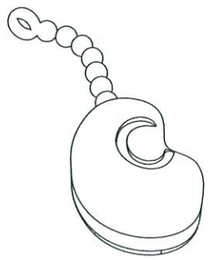
ELEVATION BOY 0-1 YEAR OLD ANKLETS

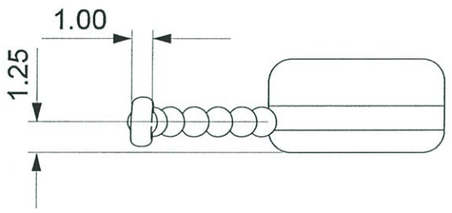
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 3 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 15

TOP VIEW

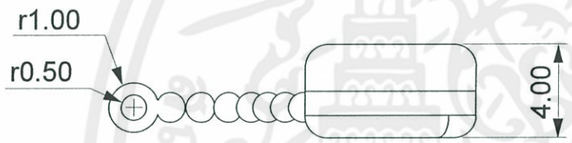

PERSPECTIVE VIEW

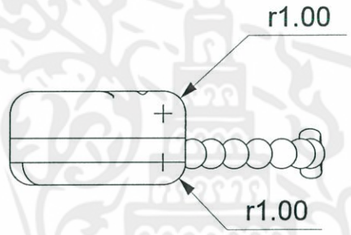

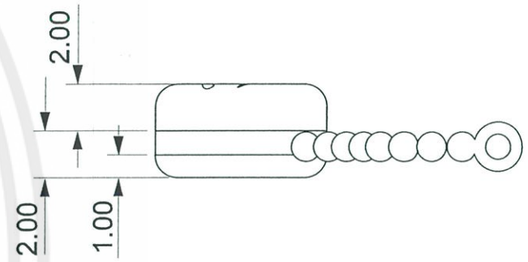
LEFT-SIDE VIEW

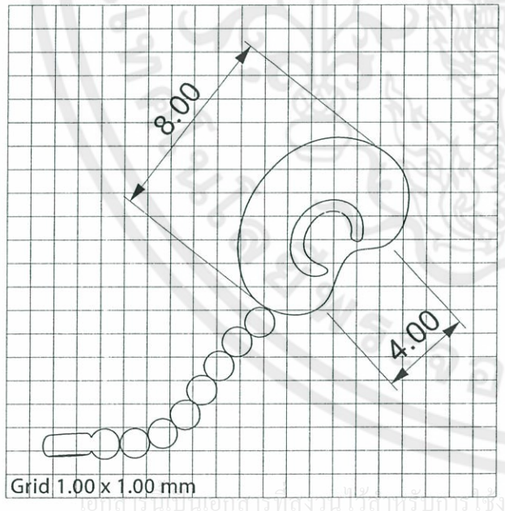
FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BACK VIEW

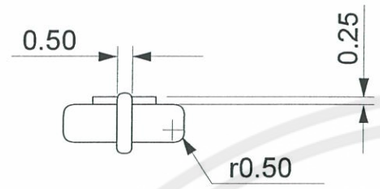
BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION BOY 0-1 YEAR OLD ANKLETS

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 4 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 16

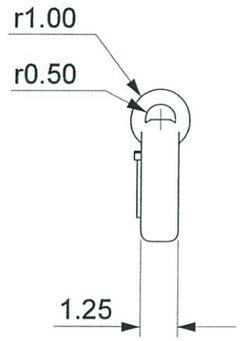
TOP VIEW

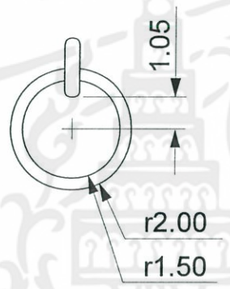
PERSPECTIVE VIEW

LEFT-SIDE VIEW

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BACK VIEW

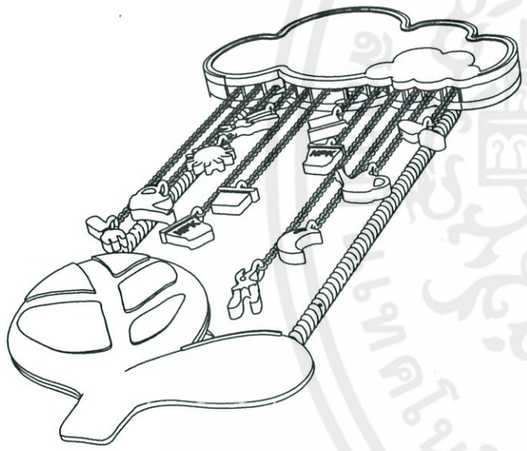

BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION BOY 0-1 YEAR OLD ANKLETS

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 5 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 17

04 BROOCH FOR DAD & MOM : UNISEX

BOY 0-1 YEAR

Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

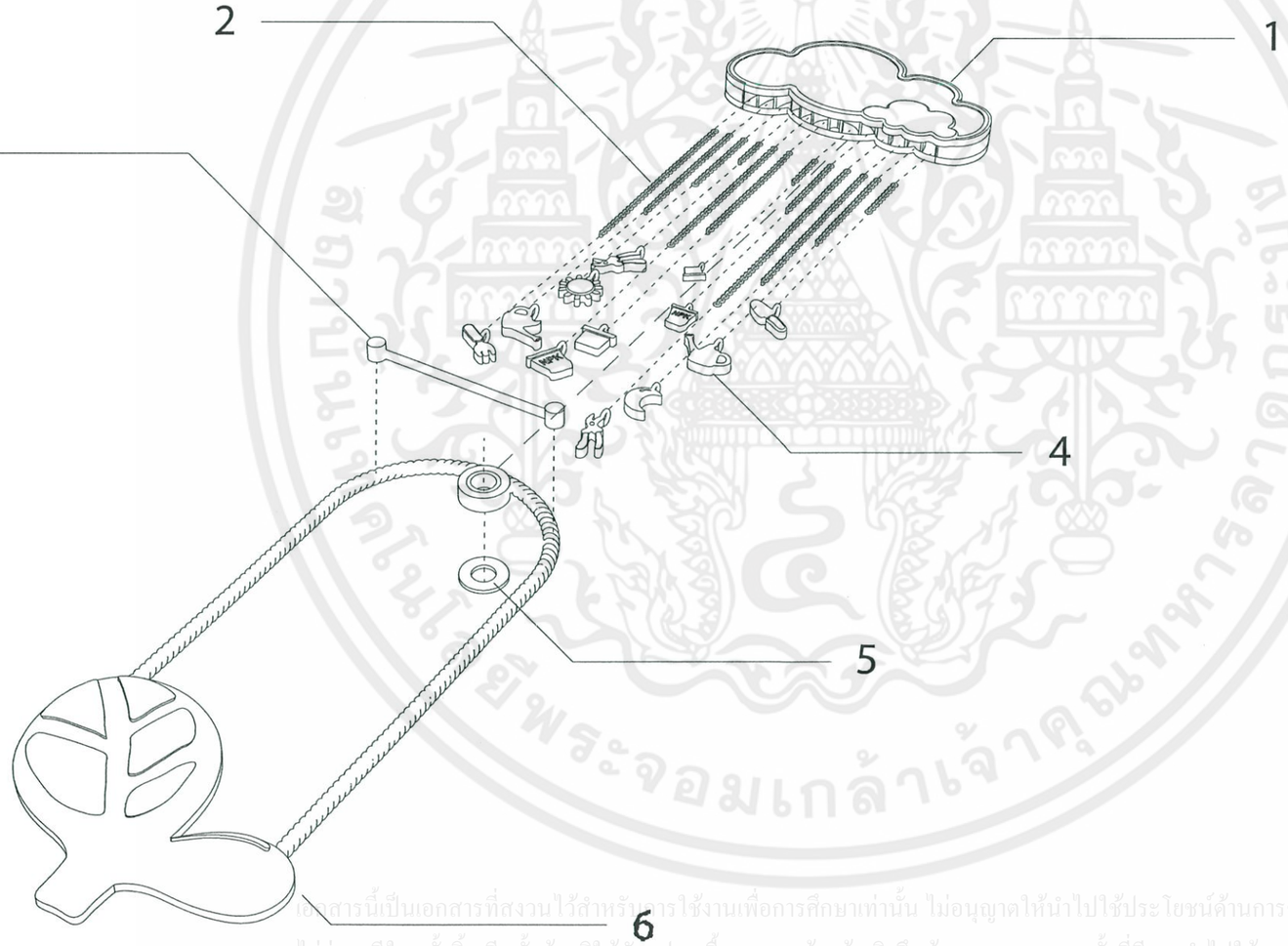
โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Part No.	Name of part	Material	Dimension	Color	Process	QTY.	Finishing	Remark	Plate No.
1	เมฆด้านบน	SILVER	37.00x18.00x2.50	สีธรรมชาติ,สีฟ้า	Lost Wax Casting	1	GLOSS,ENAMEL	-	20
2	เข็มกลัดด้านหลัง	SILVER	37.00x18.00x3.50	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	20
3	ชิ้นส่วนถ่วงน้ำหนัก	SILVER	7.00x5.00x1.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	12	GLOSS	-	20
4	ฐานใบไม้	SILVER	37.00x28.00x1.50	สีธรรมชาติ,สีเขียว	Lost Wax Casting	1	GLOSS,ENAMEL	-	20

SPECIFICATION

ASSEMBLY

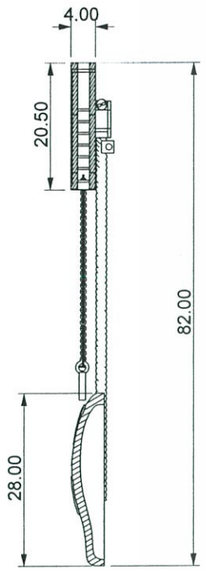

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

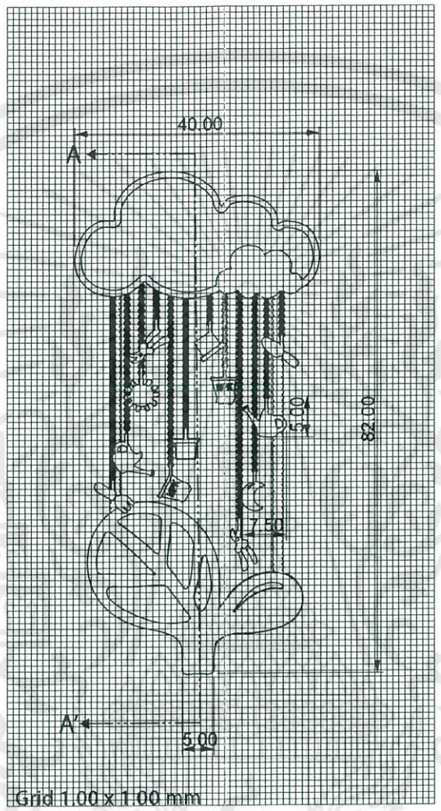
ASSEMBLY AND SPECIFICATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : -
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 19

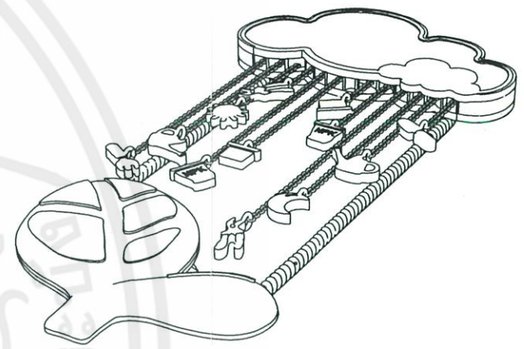
SECTION A-A'

TOP VIEW

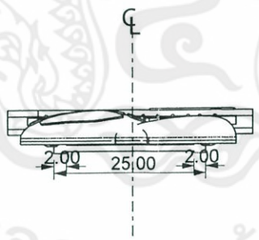

PERSPECTIVE VIEW

LEFT-SIDE VIEW

FRONT VIEW

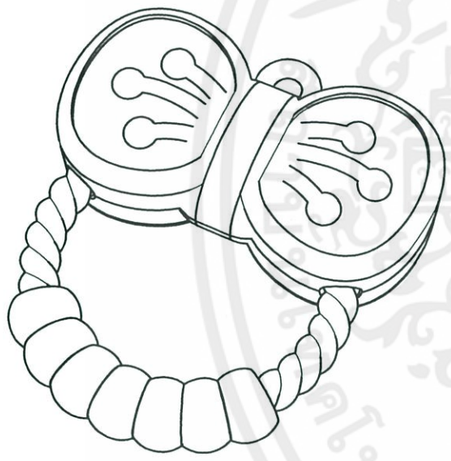

RIGHT-SIDE VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION BOY 0-1 YEAR BROOCH FOR DAD&MOM

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 1 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 20

05 NECKLACE FOR CHILD : FEMALE

GIRL 1-3 YEARS

Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

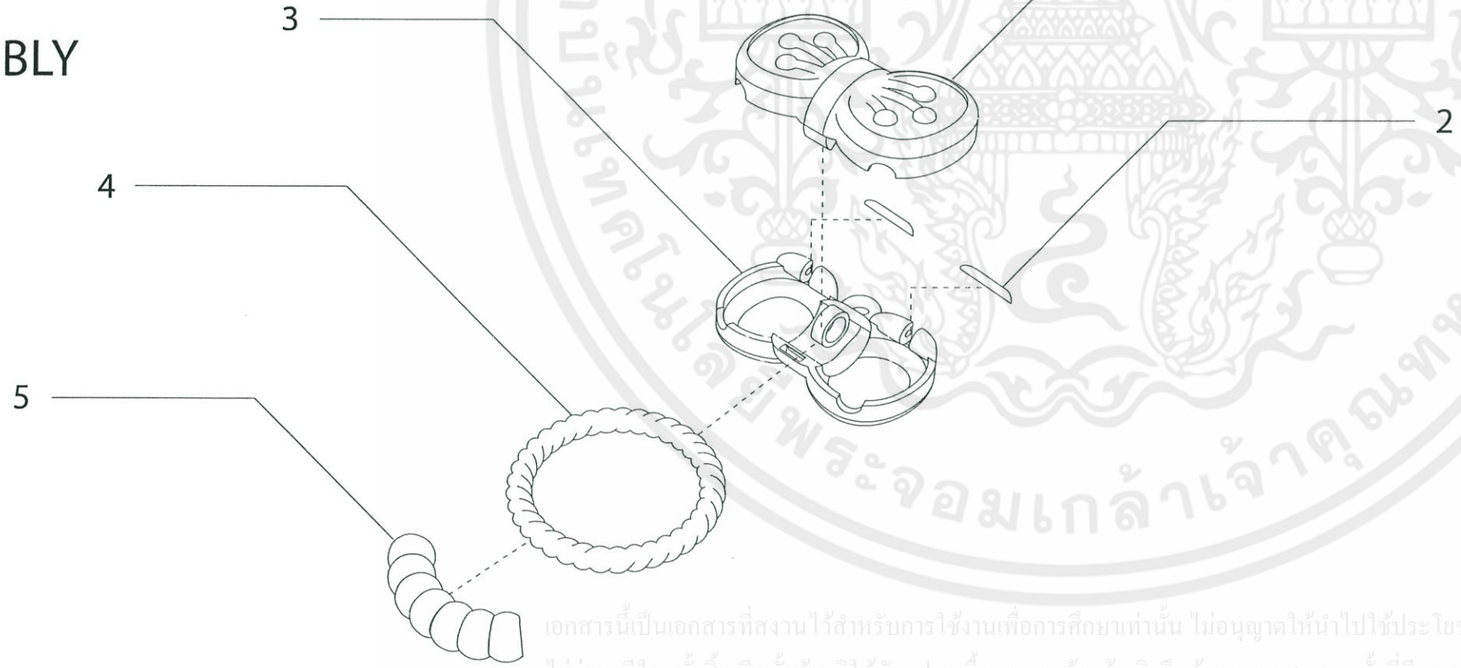
โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Part No.	Name of part	Material	Dimension	Color	Process	QTY.	Finishing	Remark	Plate No.
1	ฝาบนโบว์ดอกไม้	SILVER	5.50x5.50x33.00	สีธรรมชาติ,สีชมพู	Lost Wax Casting	7	GLOSS,ENAMEL	-	23
2	ก้านบานพับ	SILVER	2.00x0.50x0.50	สีธรรมชาติ	Cutting	1	GLOSS	-	23
3	ฝาบนโบว์ดอกไม้	SILVER	30.00x23.00x34.50	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	23
4	เกลียววงแหวน	SILVER	30.00x35.00x35.00	สีธรรมชาติ	ม้วนบิดเกลียว	1	GLOSS	-	23
5	ลูกปัดดอกไม้	SILVER	1.00x1.00x1.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	23

SPECIFICATION

ASSEMBLY

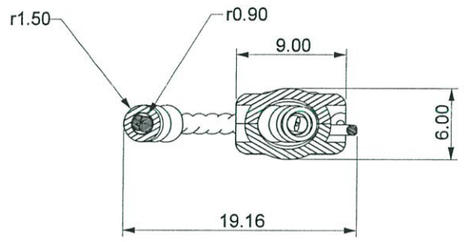

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

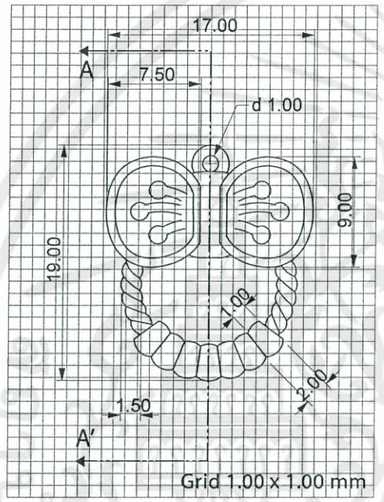
ASSEMBLY AND SPECIFICATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : -
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 22

SECTION A-A'

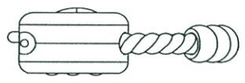

TOP VIEW

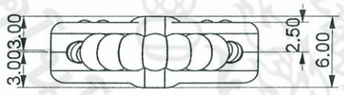

PERSPECTIVE VIEW

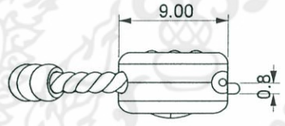

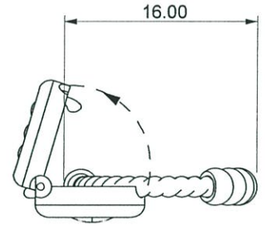
LEFT-SIDE VIEW

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

DETAIL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION - GIRL 1-3 YEARS NECKLACE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 23

06 NECKLACE FOR MOM : FEMALE

GIRL 1-3 YEARS

Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Part No.	Name of part	Material	Dimension	Color	Process	QTY.	Finishing	Remark	Plate No.
1	ตัวล็อค	FABRIC	7.00x8.00x7.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	26
2	สายสร้อย	SILVER	2.00x2.00x180.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	26
3	ดอกไม้	SILVER	30.00x24.00x25.00	สีชมพู	Lost Wax Casting	1	GLOSS, ENAMEL	-	26

SPECIFICATION

ASSEMBLY

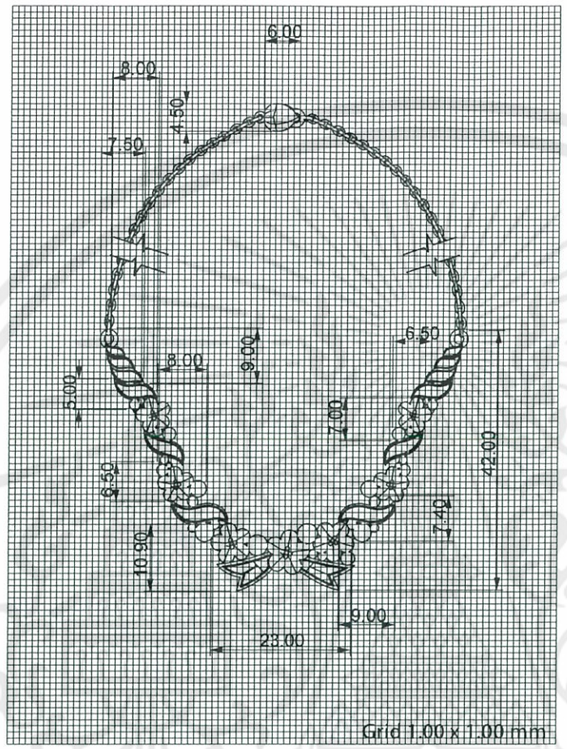

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

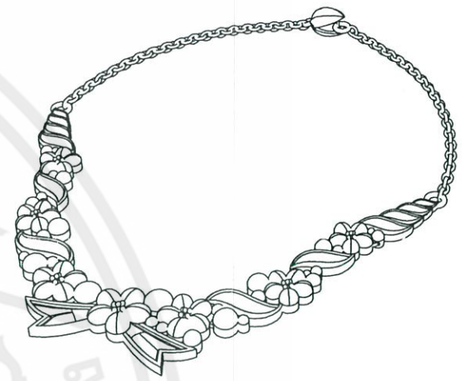
ASSEMBLY AND SPECIFICATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : -
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 25

TOP VIEW

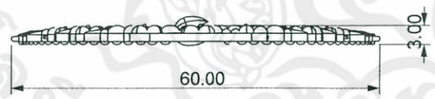

PERSPECTIVE VIEW

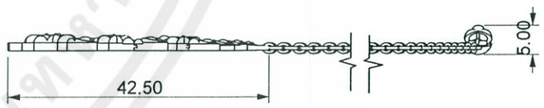

BOTTOM VIEW

FRONT VIEW

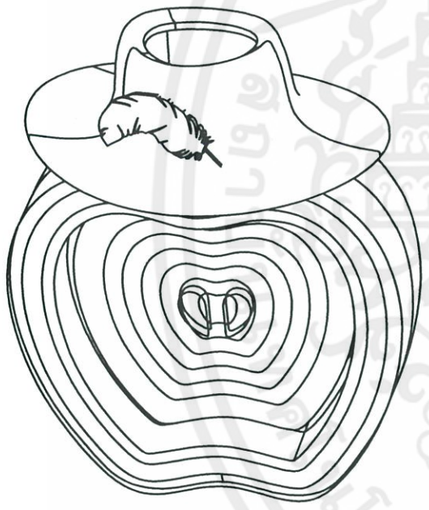

SIDE VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION - GIRL 1-3 YEARS NECKLACE (FOR MOM)

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE :1 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 26

07 NECKLACE FOR CHILD : MALE

BOY 1-3 YEARS

Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

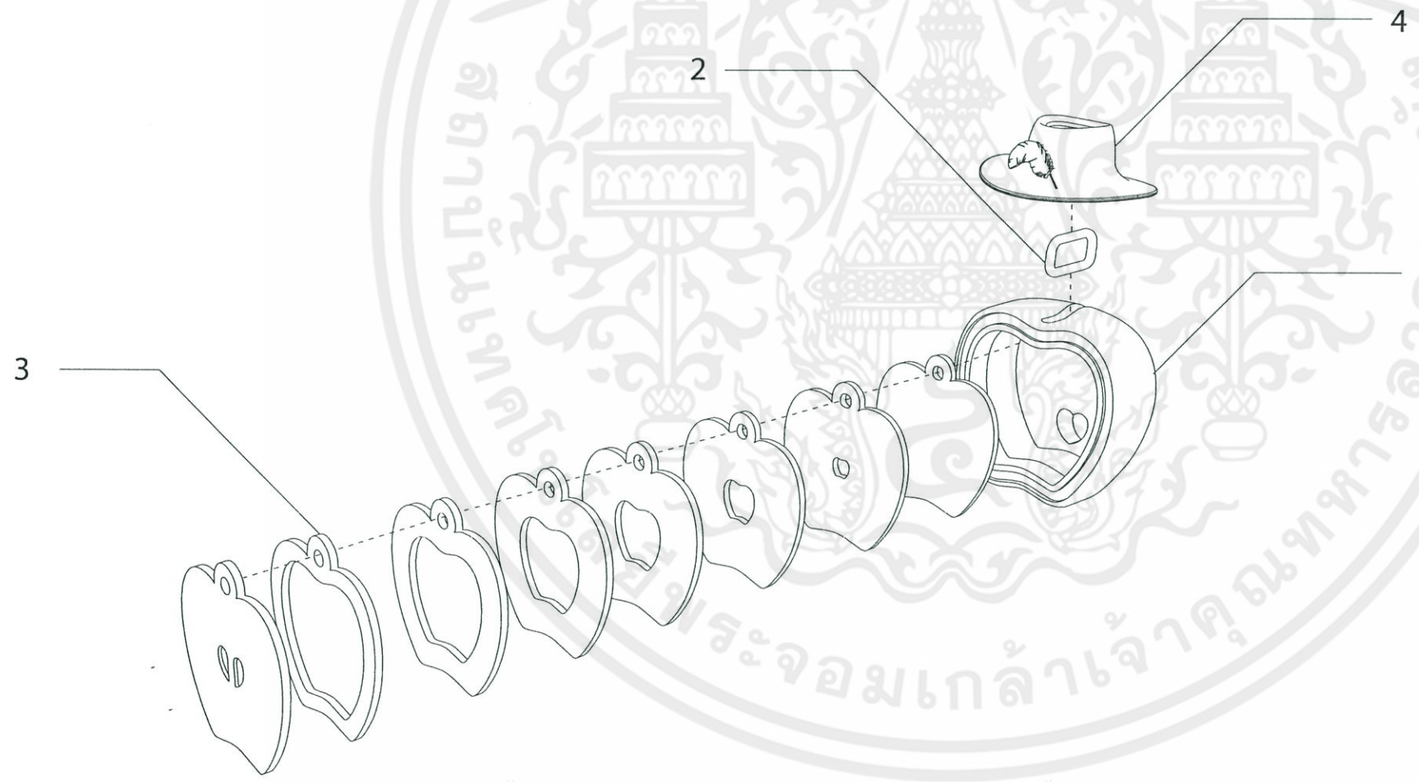
โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Part No.	Name of part	Material	Dimension	Color	Process	QTY.	Finishing	Remark	Plate No.
1	ผนังแอปเปิ้ล	SILVER	25.00x23.00x12.50	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS,ENAMEL	-	29
2	ห่วงคล้องแผ่นสายรุ้ง	SILVER	22.00x20.00x1.00	สีธรรมชาติ	Cutting	1	GLOSS	-	29
3	สายรุ้ง	SILVER	11.00x20.00x1.00	สีธรรมชาติ,สีรุ้ง	Lost Wax Casting	8	GLOSS,ENAMEL	-	30
4	หมวก	SILVER	2.00x2.00x26.00	สีฟ้า	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	29

SPECIFICATION

ASSEMBLY

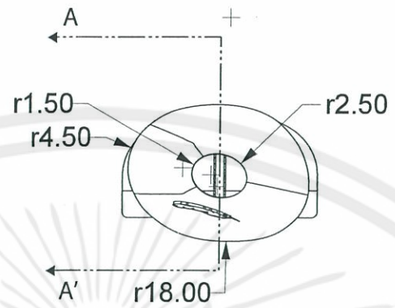

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

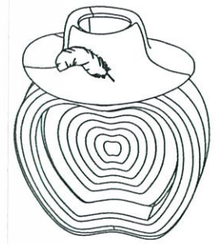
ASSEMBLY AND SPECIFICATION

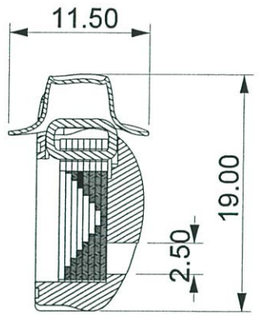
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : -
CODE NO. : 51020197	DATE : 17/01/2013	PLATE : 28

TOP VIEW

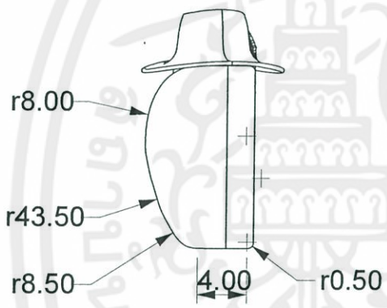

PERSPECTIVE VIEW

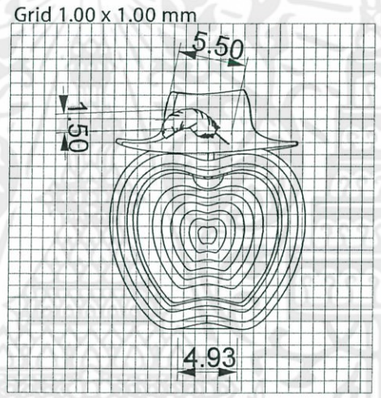

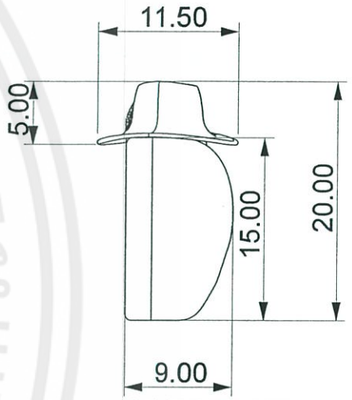
SECTION A-A'

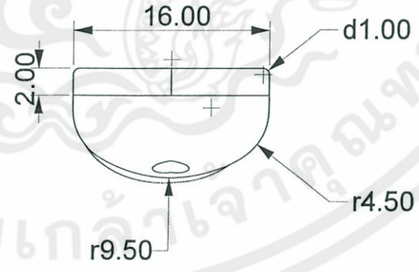
LEFT-SIDE VIEW

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION - BOY 1-3 YEARS NECKLACE

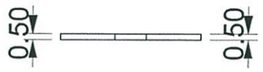
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 29

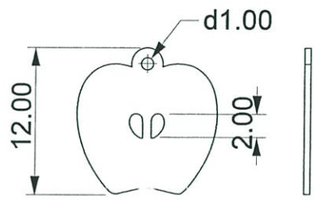
Part No. 01

PERSPECTIVE VIEW

TOP VIEW

FRONT VIEW SIDE VIEW

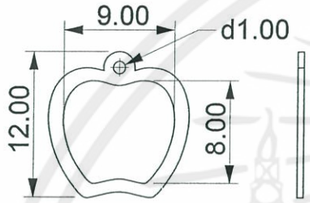
Part No. 02

PERSPECTIVE VIEW

TOP VIEW

FRONT VIEW SIDE VIEW

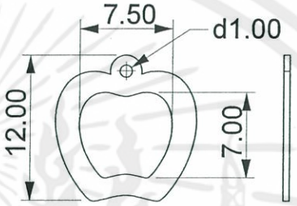
Part No. 03

PERSPECTIVE VIEW

TOP VIEW

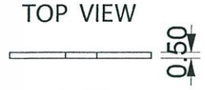
FRONT VIEW SIDE VIEW

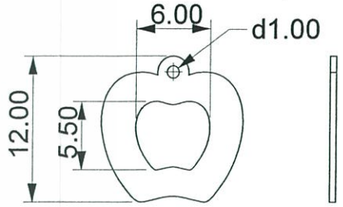
Part No. 04

PERSPECTIVE VIEW

TOP VIEW

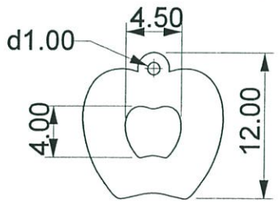
FRONT VIEW SIDE VIEW

Part No. 05

PERSPECTIVE VIEW

TOP VIEW

FRONT VIEW SIDE VIEW

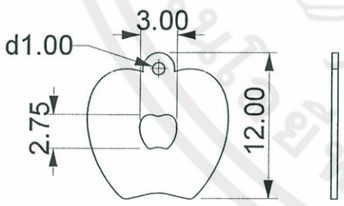
Part No. 06

PERSPECTIVE VIEW

TOP VIEW

FRONT VIEW SIDE VIEW

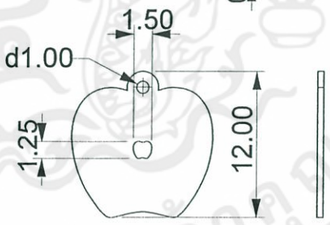
Part No. 07

PERSPECTIVE VIEW

TOP VIEW

FRONT VIEW SIDE VIEW

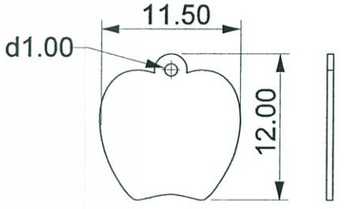
Part No. 08

PERSPECTIVE VIEW

TOP VIEW

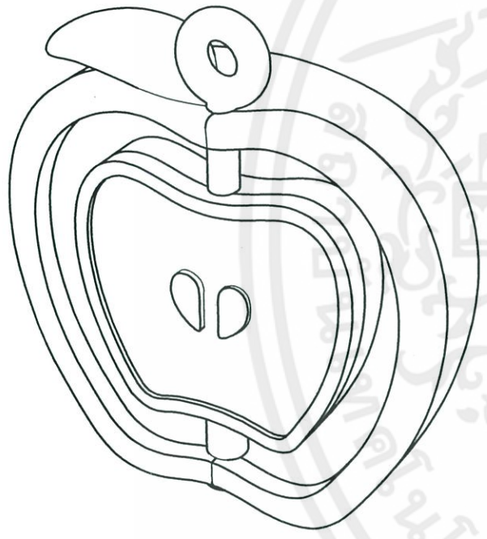

FRONT VIEW SIDE VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION - BOY 1-3 YEARS NECKLACE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 30

08 NECKLACE FOR MOM : FEMALE

BOY 1-3 YEARS

Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

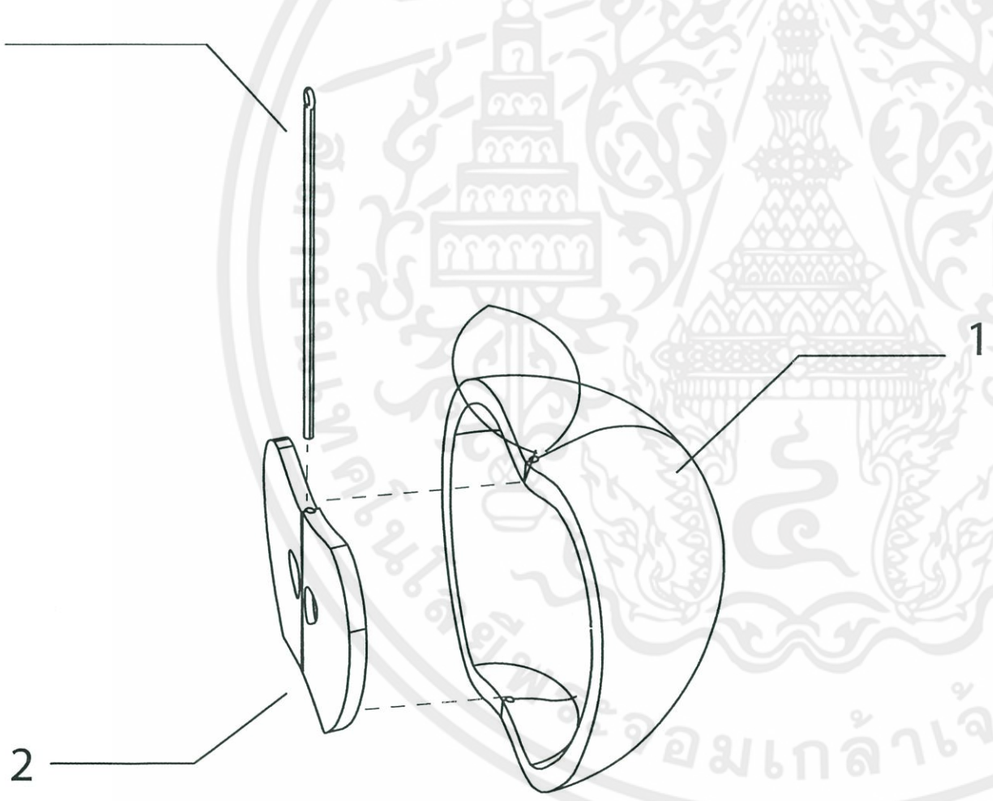
โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Part No.	Name of part	Material	Dimension	Color	Process	QTY.	Finishing	Remark	Plate No.
1	ผนังแอปเปิ้ล	SILVER	25.00x23.00x12.50	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	33
2	แผ่นหมุน	SILVER	17.00x15.00x2.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS,ENAMEL	-	33
3	แกนหมุน	SILVER	1.00x1.00x12.50	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	33

SPECIFICATION

ASSEMBLY

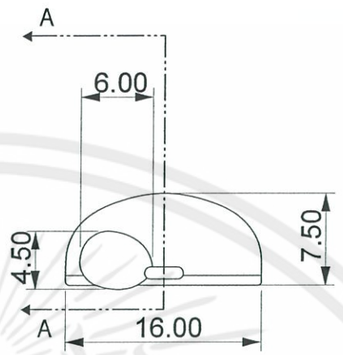

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

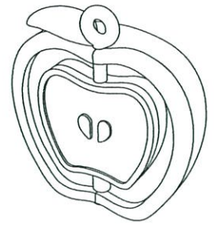
ASSEMBLY AND SPECIFICATION

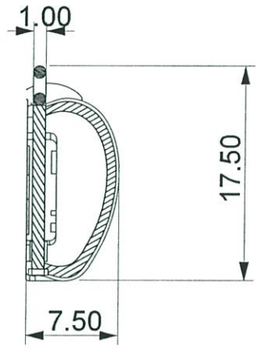
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : -
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 32

TOP VIEW

PERSPECTIVE VIEW

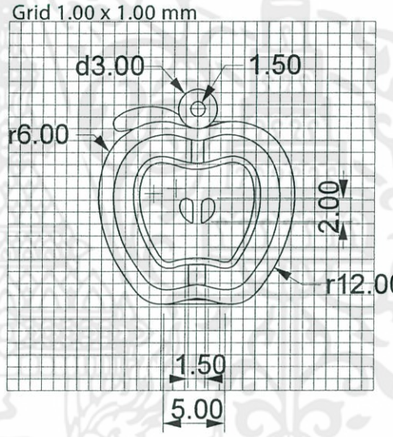

SECTION A-A'

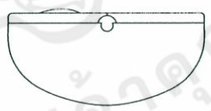

LEFT-SIDE VIEW

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

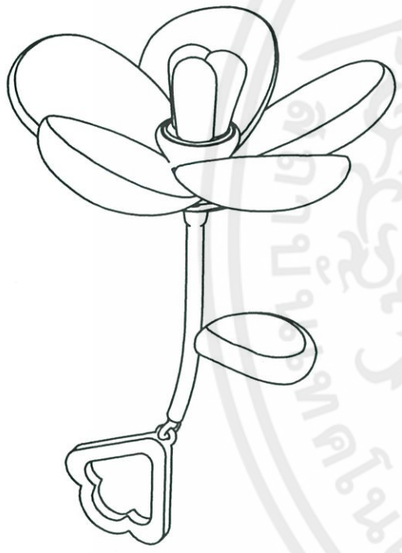

BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION - BOY 1-3 YEARS NECKLACE (FOR MOM)

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 33

09 HANGING BAG FOR CHILD : FEMALE

GIRL 3-6 YEARS

Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

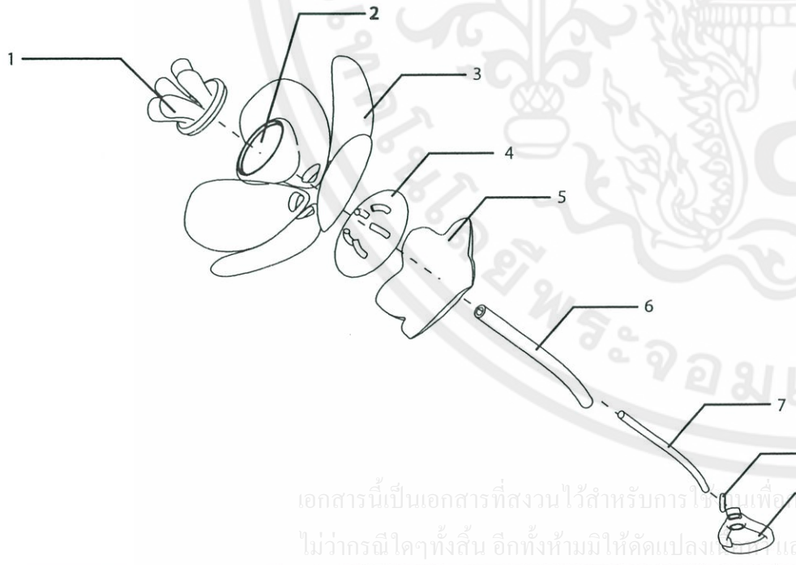
โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Part No.	Name of part	Material	Dimension	Color	Process	QTY.	Finishing	Remark	Plate No.
1	ตัวปั๊ม	SILICONE	11.50x11.50x7.50	สีเหลือง	Casting	1	-	-	39
2	ที่รับตัวปั๊ม	SILVER	11.50x11.50x7.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	36
3	กลีบดอก	SILVER	14.00x11.00x11.00	สีธรรมชาติ,สีชมพู	Lost Wax Casting	5	GLOSS,ENAMEL	-	40
4	ห่วงล็อคกลีบดอก	SILVER	11.50x11.50x5.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	36
5	กลีบเลี้ยง	FABRIC	22.00x22.00x8.50	สีเขียว	ถักโครเชต	1	-	-	37
6	ก้านดอก	FABRIC	2.00x2.00x34.50	สีเขียว	ถักโครเชต	1	-	-	36
7	ไส้ในก้านดอก	SILVER	1.50x1.50x34.50	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	36
8	ห่วงยึด	SILVER	3.00x3.00x1.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	36
9	พวงกุญแจ	SILVER	12.00x22.50x2.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	36

SPECIFICATION

ASSEMBLY

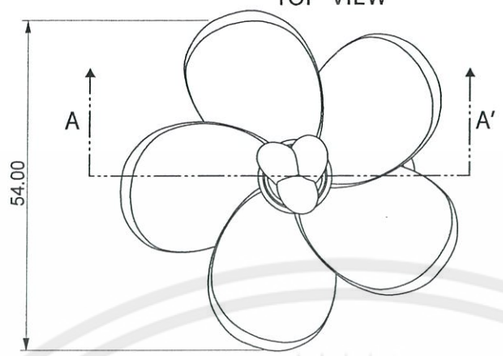

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

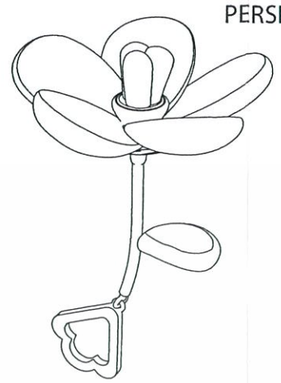
ASSEMBLY AND SPECIFICATION

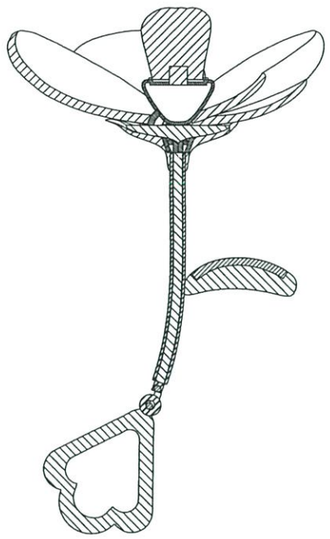
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : -
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 35

TOP VIEW

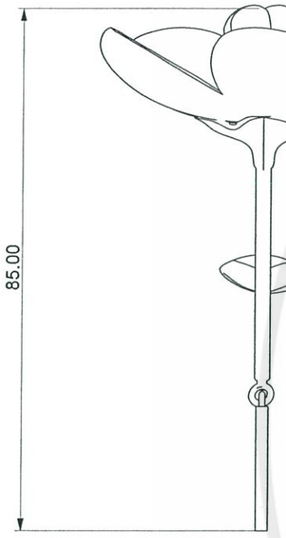

PERSPECTIVE VIEW

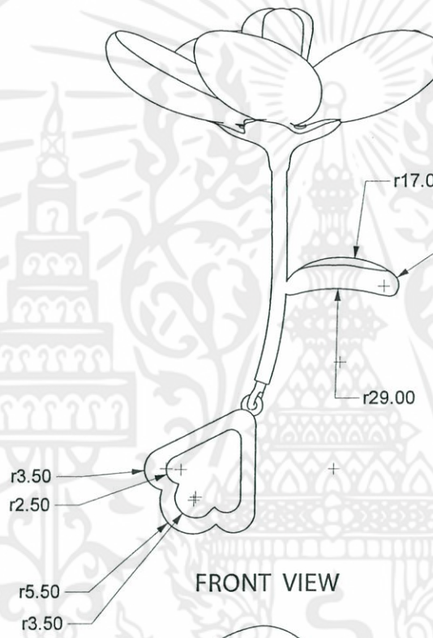

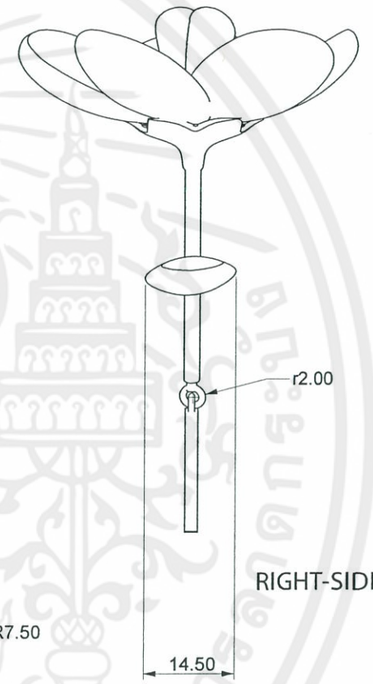
SECTION A-A'

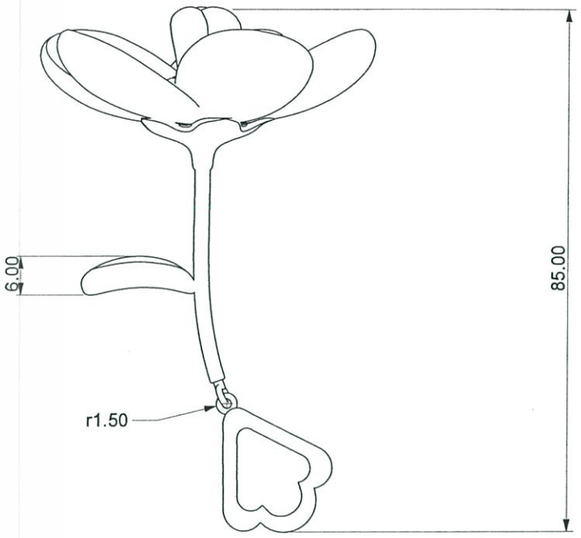
LEFT-SIDE VIEW

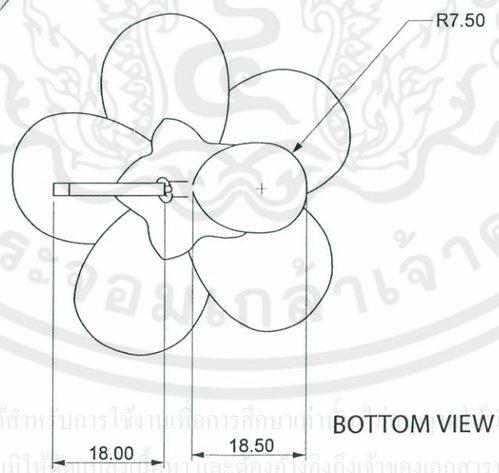
FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BACK VIEW

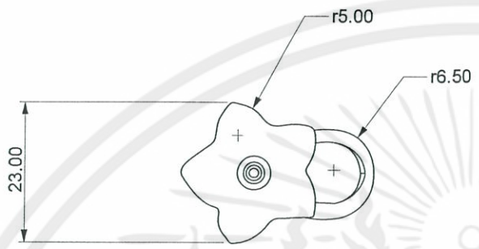
BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

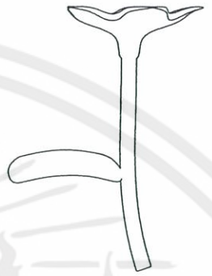
ELEVATION GIRL 3-6 YEARS HANGING BAG

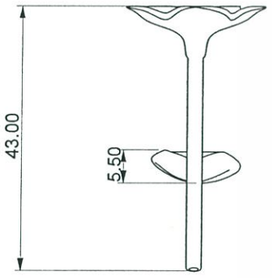
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 1 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 36

TOP VIEW

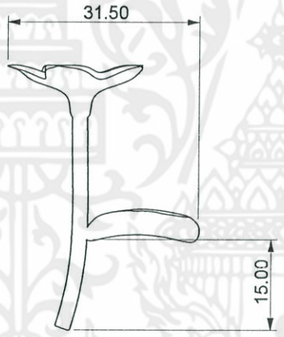

PERSPECTIVE VIEW

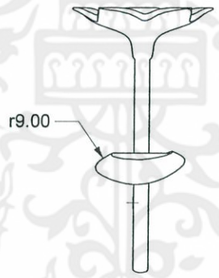

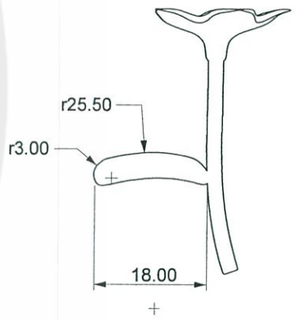
LEFT-SIDE VIEW

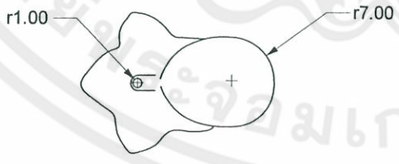
FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BACK VIEW

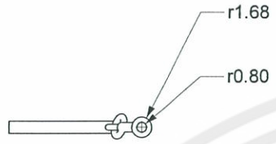
BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

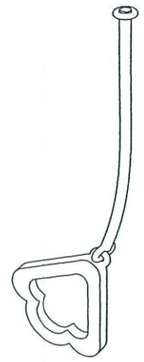
ELEVATION GIRL 3-6 YEARS HANGING BAG

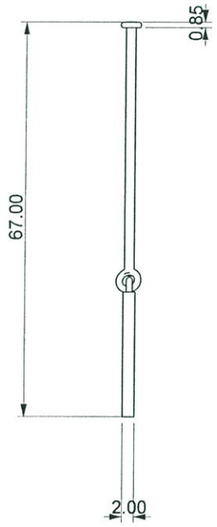
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 1 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 37

TOP VIEW

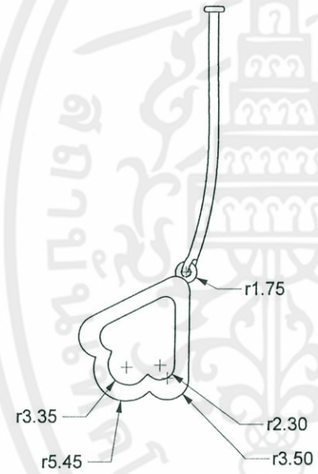

PERSPECTIVE VIEW

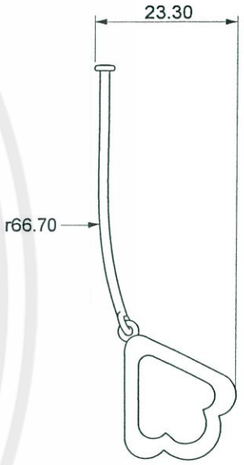
LEFT-SIDE VIEW

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BACK VIEW

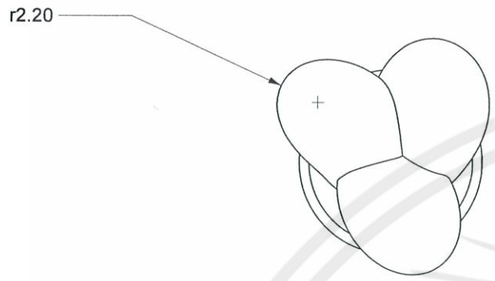
BOTTOM VIEW

เอกสารนี้สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

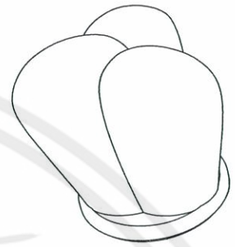
ELEVATION GIRL 3-6 YEARS HANGING BAG

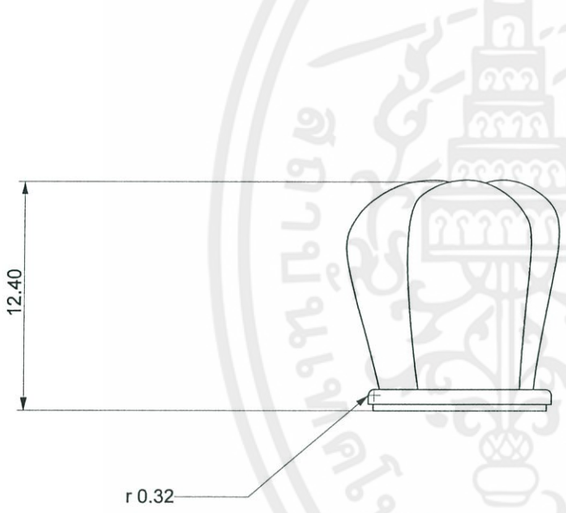
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 1 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 38

TOP VIEW

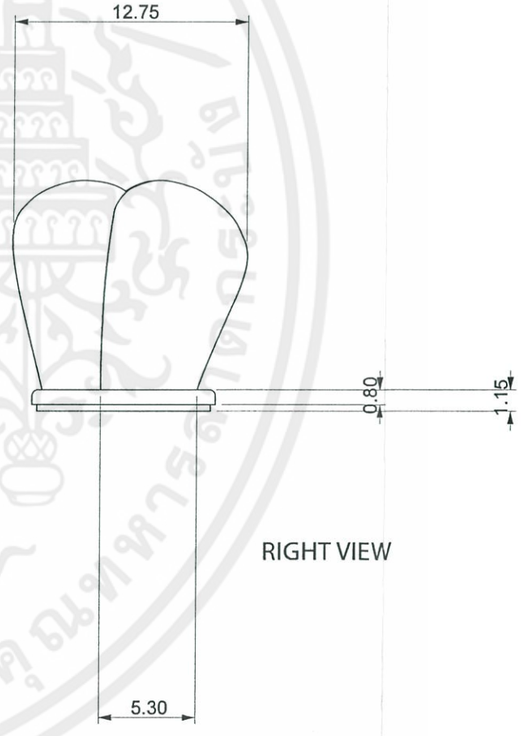

PERSPECTIVE VIEW

FRONT VIEW

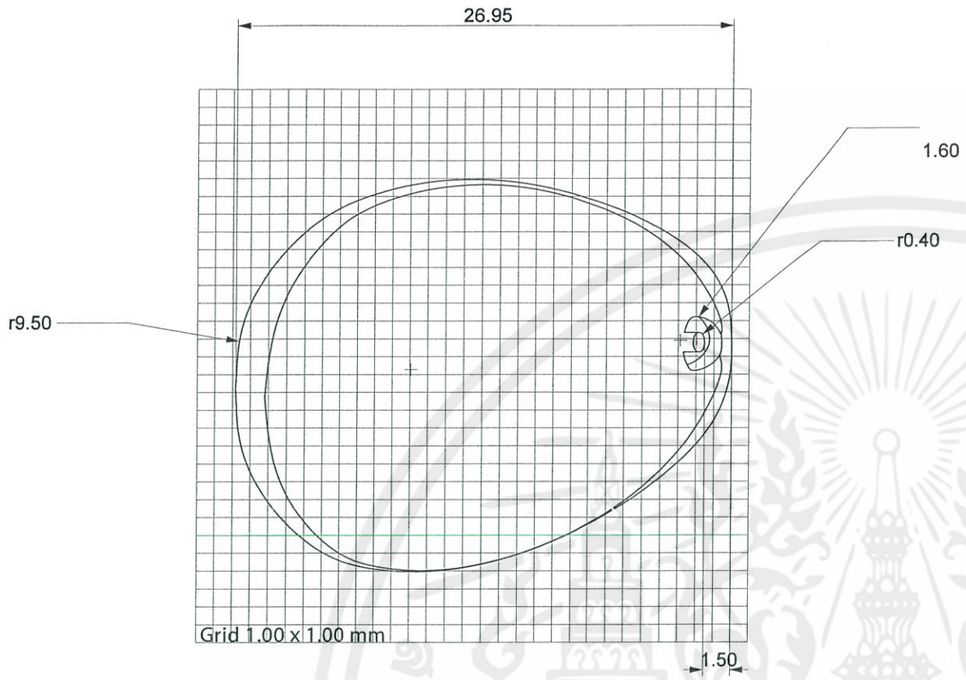
RIGHT VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

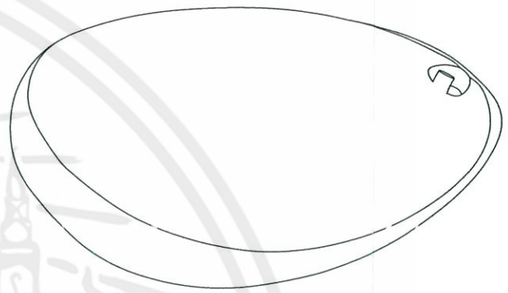
ELEVATION GIRL 3-6 YEARS HANGING BAG

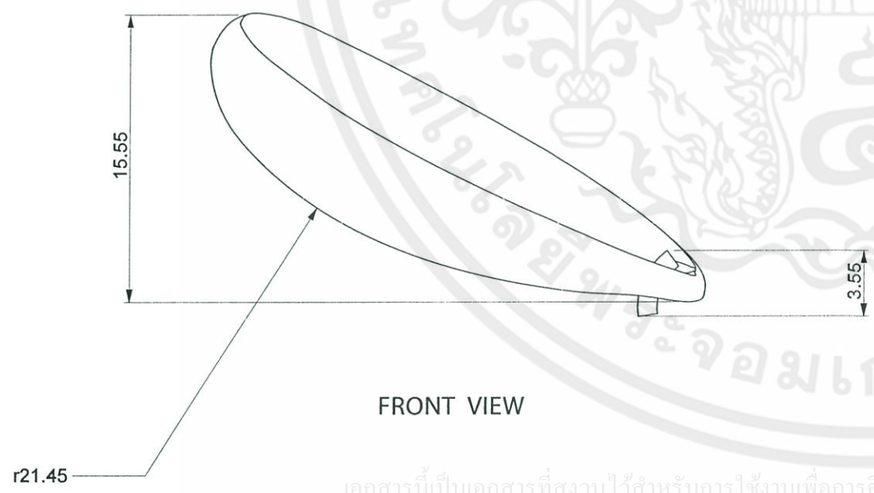
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 3 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 39

TOP VIEW

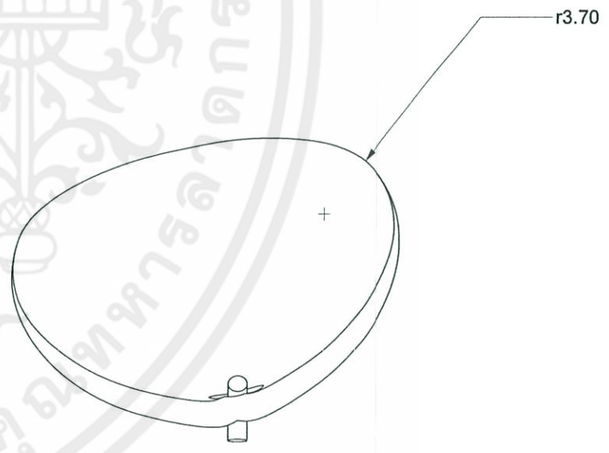

PERSPECTIVE VIEW

FRONT VIEW

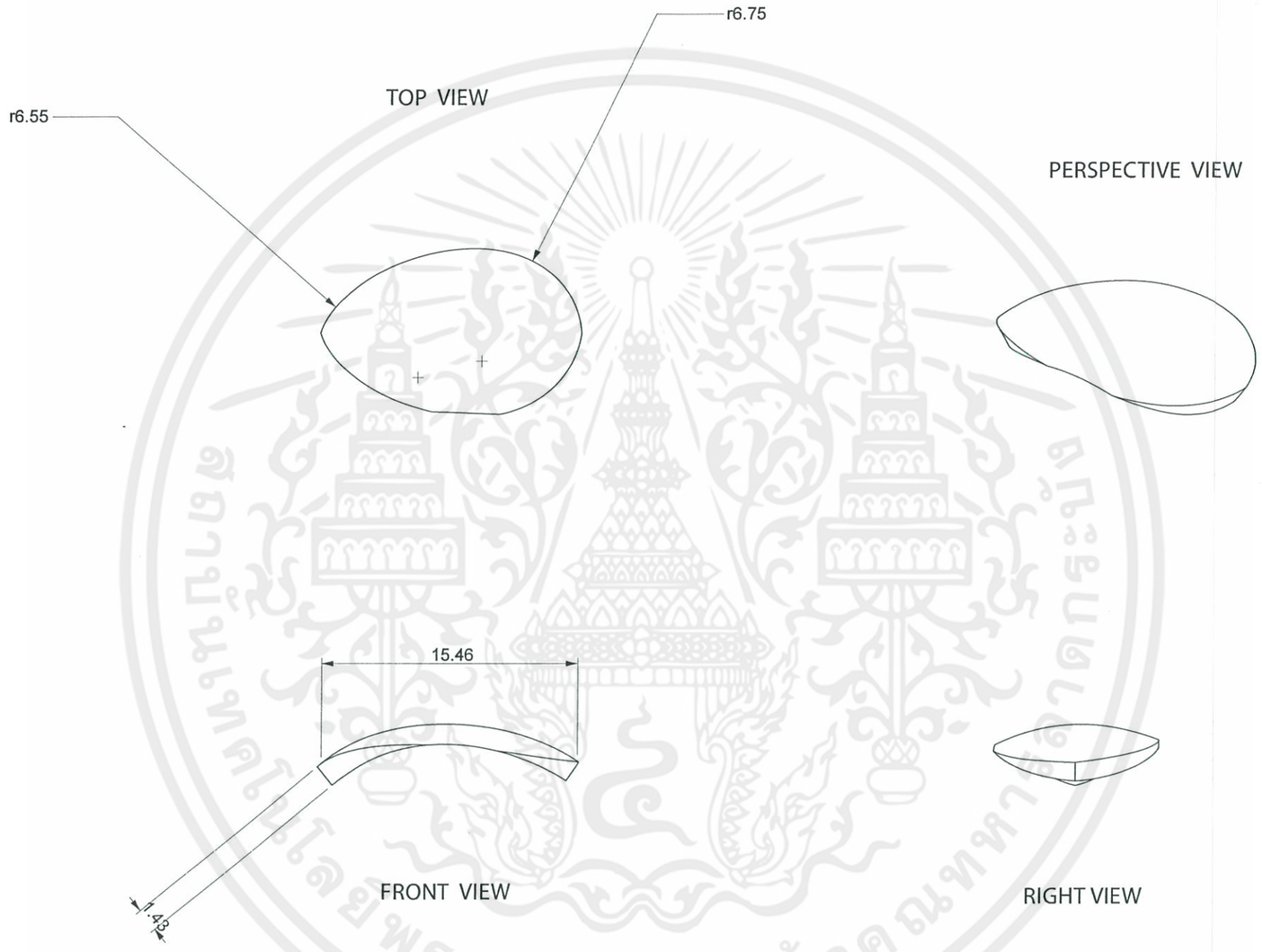

RIGHT VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION GIRL 3-6 YEARS HANGING BAG

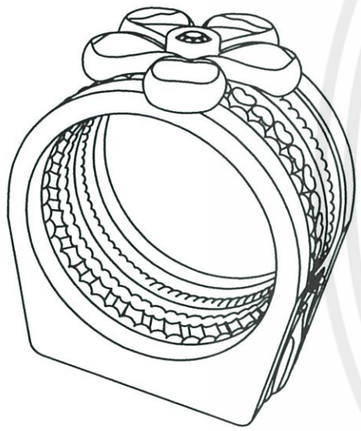
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 3 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION GIRL 3-6 YEARS HANGING BAG

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 3 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/3/2013	PLATE : 41

10 RING FOR DAD & MOM : MALE & FEMALE

GIRL 3-6 YEARS

Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

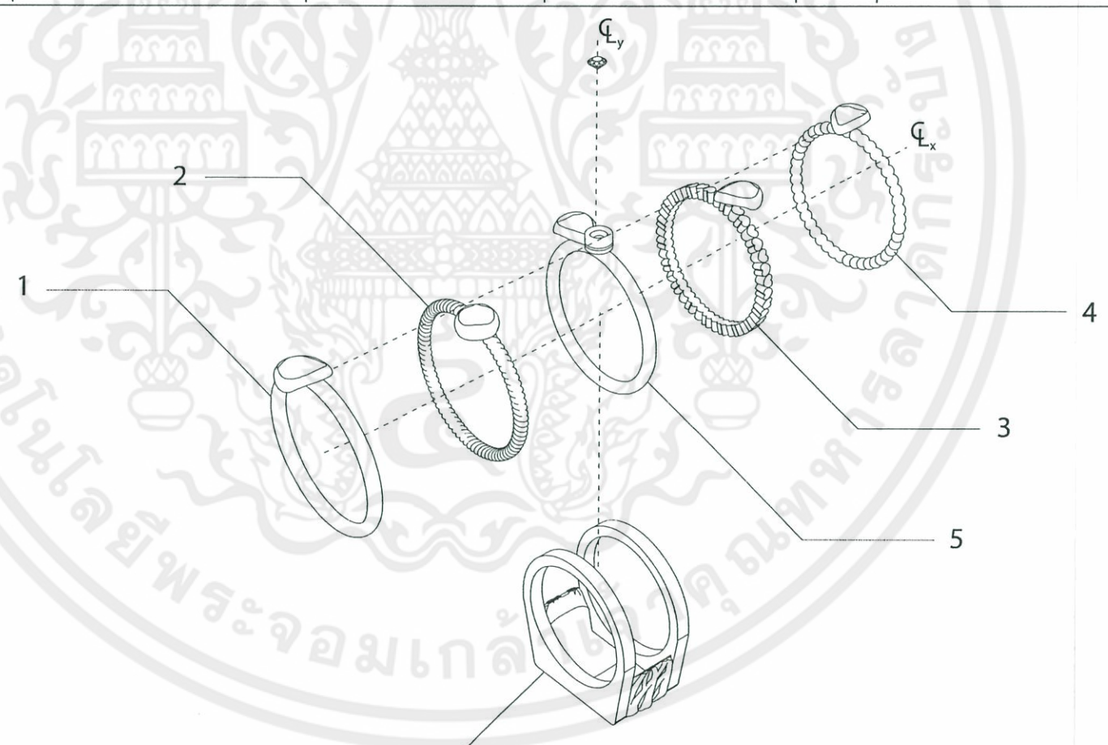
โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Part No.	Name of part	Material	Dimension	Color	Process	QTY.	Finishing	Remark	Plate No.
1	แหวนของแม่ EQ	SILVER	18.00x6.00x20.00	สีธรรมชาติ,สีชมพู	Lost Wax Casting	1	GLOSS,ENAMEL	-	48
2	แหวนของแม่ IQ	SILVER	18.00x6.00x20.00	สีธรรมชาติ,สีชมพู	Lost Wax Casting	1	GLOSS,ENAMEL	-	48
3	แหวนของแม่ SQ	SILVER	18.00x6.00x20.00	สีธรรมชาติ,สีชมพู	Lost Wax Casting	1	GLOSS,ENAMEL	-	47
4	แหวนของแม่ PQ	SILVER	18.00x6.00x20.00	สีธรรมชาติ,สีชมพู	Lost Wax Casting	1	GLOSS,ENAMEL	-	47
5	แหวนของแม่ MQ	SILVER	18.00x6.00x20.00	สีธรรมชาติ,สีชมพู	Lost Wax Casting	1	GLOSS,ENAMEL	-	46
6	แหวนของพ่อ	SILVER	18.00x7.00x21.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	45

SPECIFICATION

ASSEMBLY

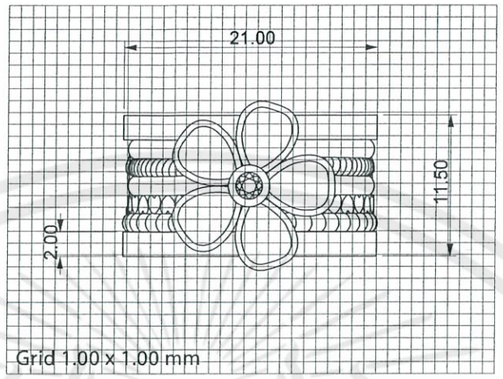

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

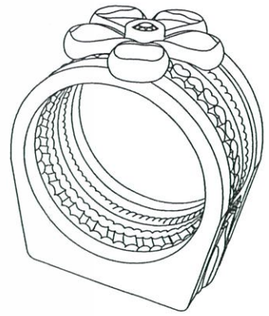
ASSEMBLY AND SPECIFICATION

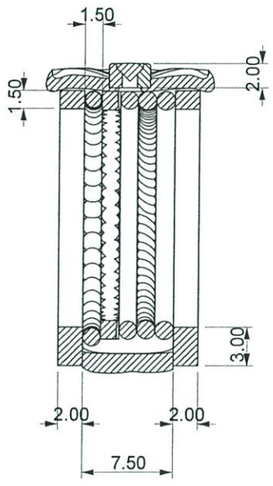
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : -
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 43

TOP VIEW

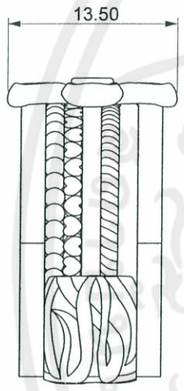

PERSPECTIVE VIEW

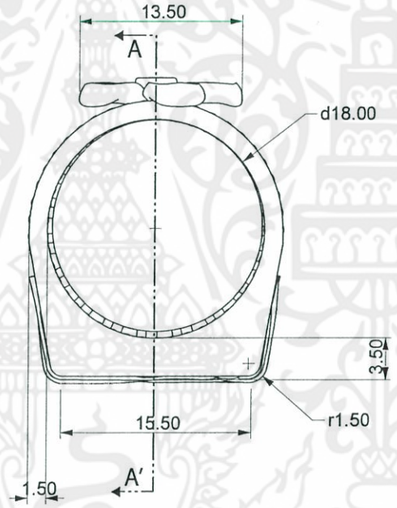

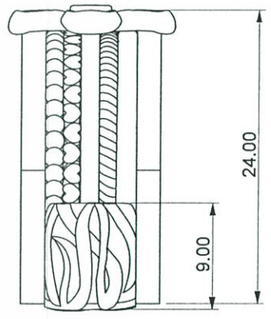
SECTION A-A'

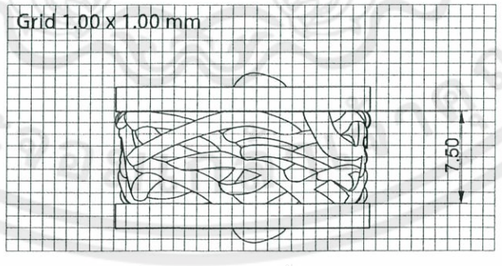
LEFT-SIDE VIEW

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

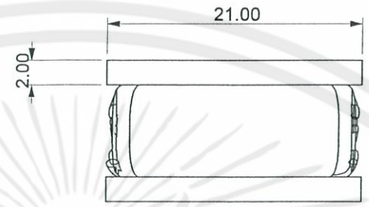
BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

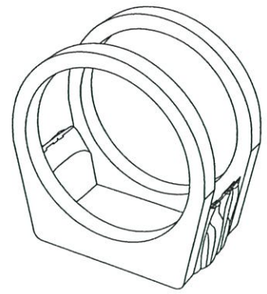
ELEVATION GIRL 3-6 YEARS RING

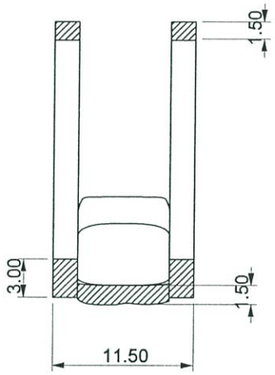
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 44

TOP VIEW

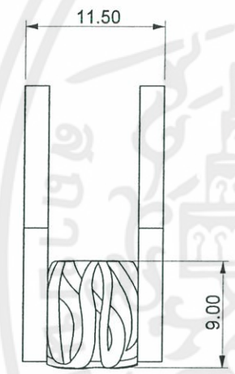

PERSPECTIVE VIEW

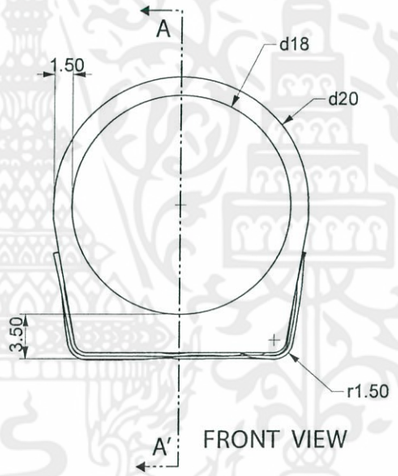

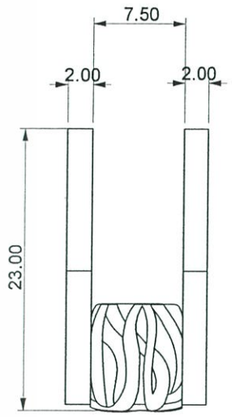
SECTION A-A'

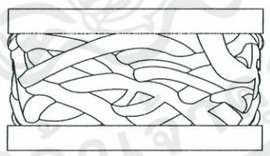
LEFT-SIDE VIEW

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

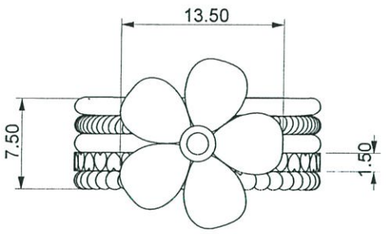
BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION GIRL 3-6 YEARS RING (FOR DAD)

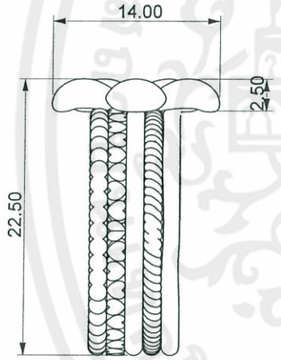
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 45

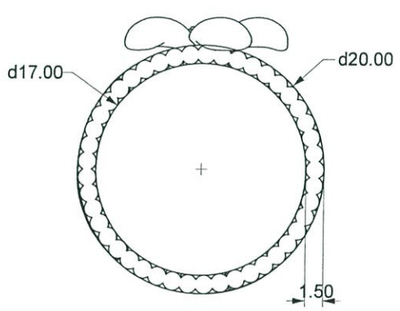
TOP VIEW

PERSPECTIVE VIEW

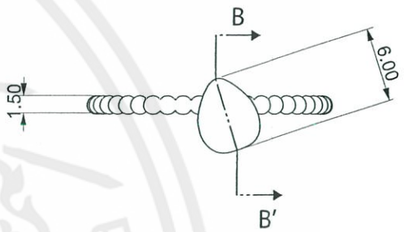
FRONT VIEW

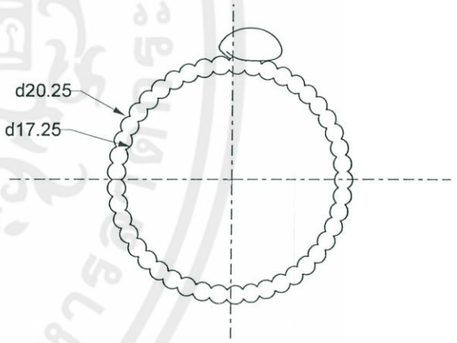
RIGHT-SIDE VIEW

SECTION B-B′

TOP VIEW

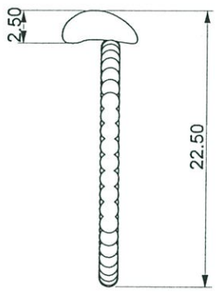

FRONT VIEW

PERSPECTIVE VIEW

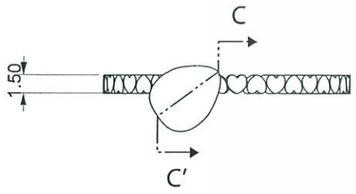
RIGHT-SIDE VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

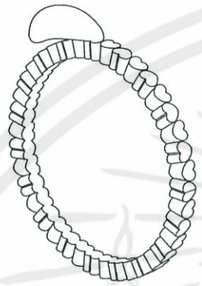
ELEVATION GIRL 3-6 YEARS RING (FOR MOM)

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 46

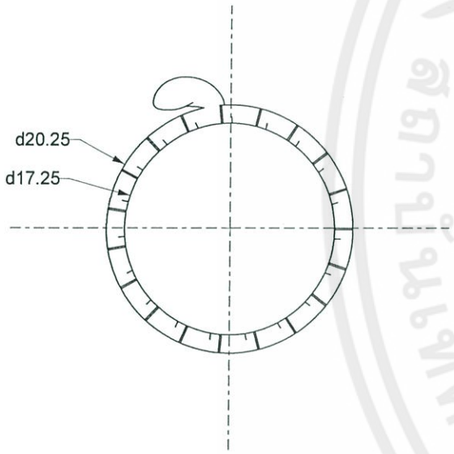
TOP VIEW

PERSPECTIVE VIEW

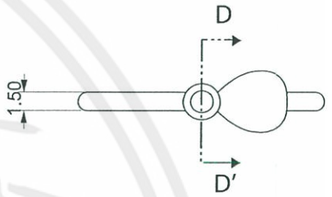

SECTION C-C'

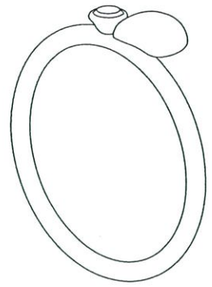
FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

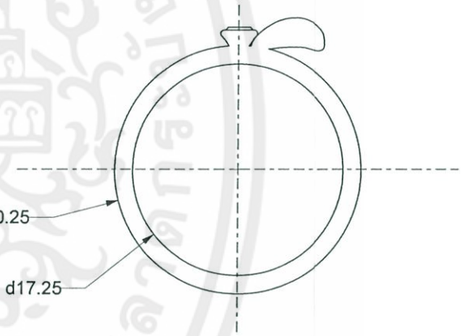
TOP VIEW

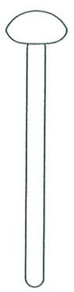

PERSPECTIVE VIEW

SECTION D-D'

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

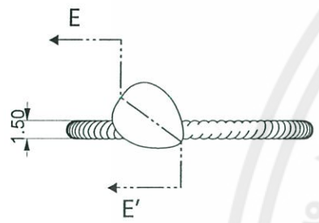
ELEVATION GIRL 3-6 YEARS RING (FOR MOM)

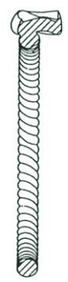
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 47

PERSPECTIVE VIEW

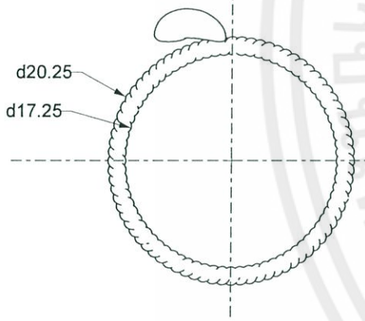

TOP VIEW

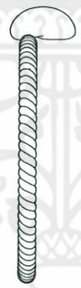

SECTION E-E'

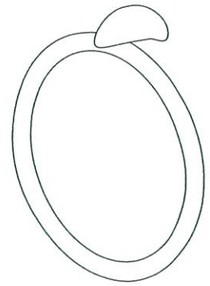

FRONT VIEW

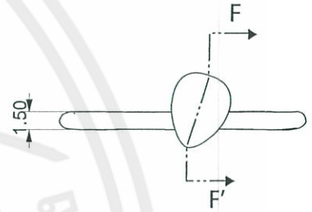

RIGHT-SIDE VIEW

PERSPECTIVE VIEW

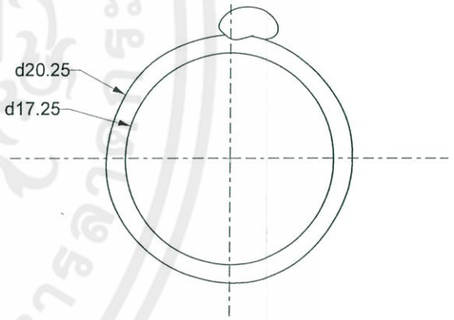

TOP VIEW

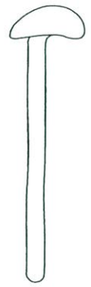

SECTION F-F'

FRONT VIEW

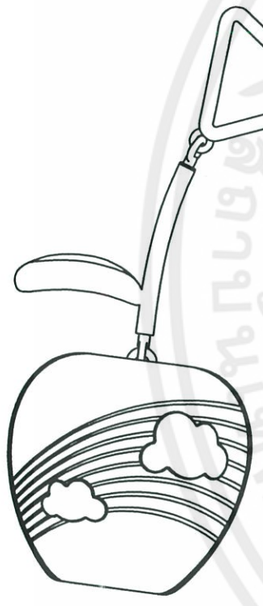

RIGHT-SIDE VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION GIRL 3-6 YEARS RING (FOR MOM)

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 48

11 HANGING BAG FOR CHILD : MALE

BOY 3-6 YEARS

Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

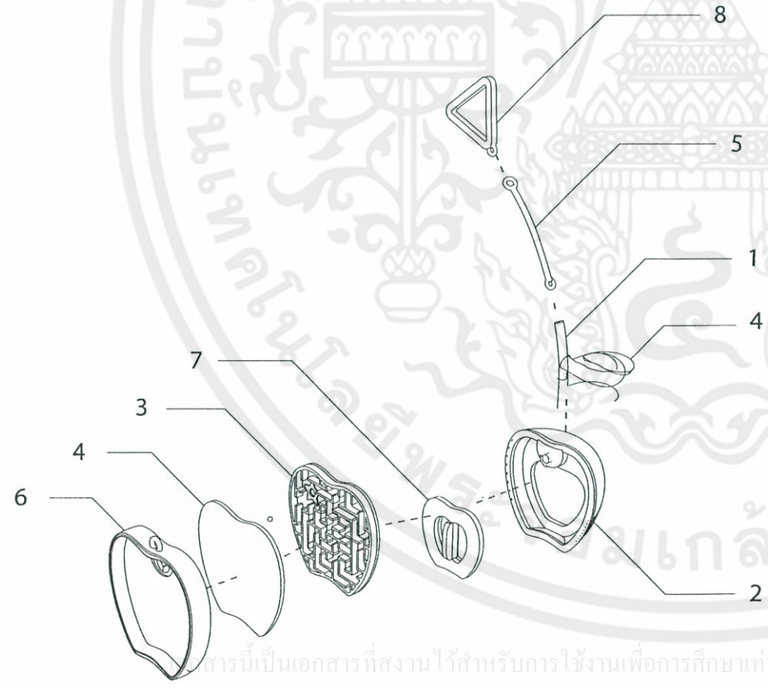
โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Part No.	Name of part	Material	Dimension	Color	Process	QTY.	Finishing	Remark	Plate No.
1	ใบไม้	FABRIC	15.00x10.00x1.00	สีเขียว	ถักโครเชต	1	-	-	51
2	ผนังแอปเปิ้ล 1	SILVER	40.00x35.00x19.00	สีเขียว	Lost Wax Casting	1	GLOSS,ENAMEL	-	51
3	เกมส์เขาวงกต	PLASTIC ABS	38.00x33.00x5.00	สีเหลือง	Injection	1	GLOSS	-	52
4	แผ่นปิดเกมส์	PLASTIC ACRYLIC	38.00x33.00x1.00	สีธรรมชาติ(สีใส)	Cutting	1	-	-	51
5	ป้ายชื่อ	SILVER	40.00x35.00x1.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	51
6	ฝาแอปเปิ้ล 2	SILVER	40.00x35.00x19.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	51
7	ตัวปั๊ม	CONDUCTION FOAM	38.00x33.00x5.00	สีเหลือง	Injection	1	GLOSS	-	52
8	ที่แขวน	SILVER	20.00x18.00x2.00	สีธรรมชาติ	ดัด ทุบ	1	GLOSS	-	51

SPECIFICATION

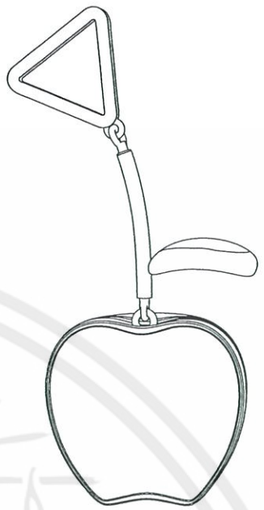
ASSEMBLY

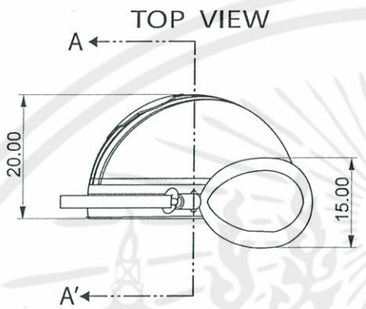

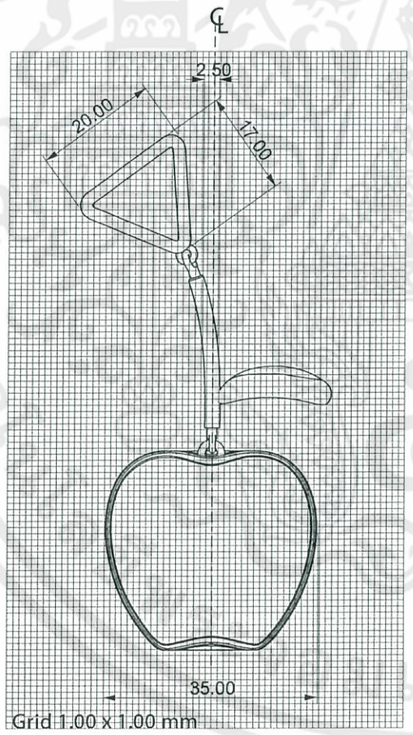
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

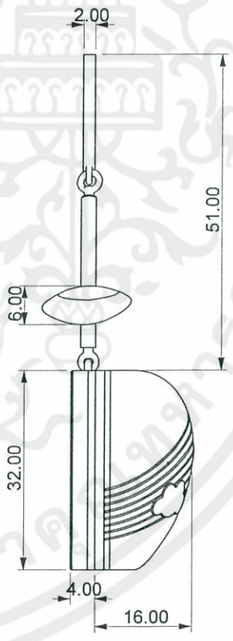
ASSEMBLY AND SPECIFICATION

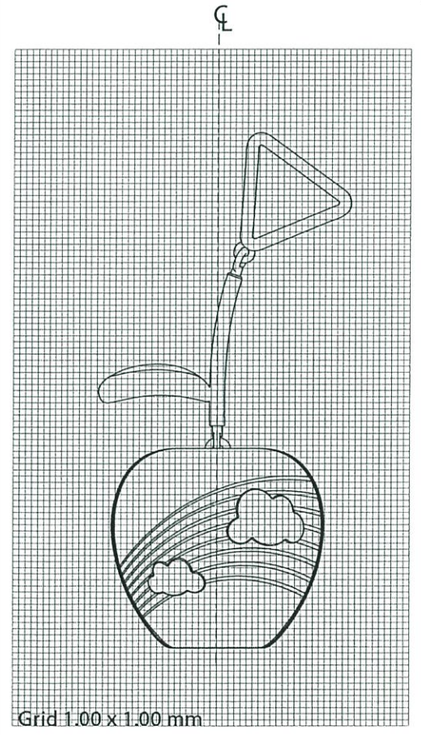
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : -
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 50

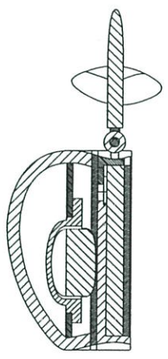

SECTION A-A'

FRONT VIEW

RIGHT VIEW

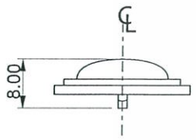
BACK VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION - BOY 3-6 YEARS HANGING BAG

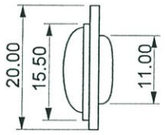
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 1 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 51

TOP VIEW

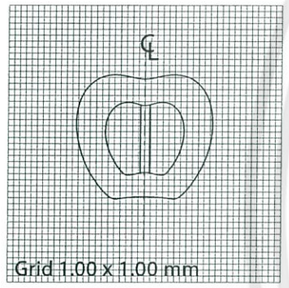

PERSPECTIVE

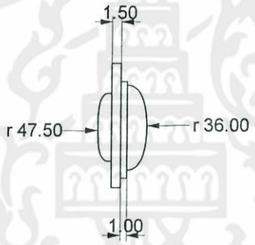

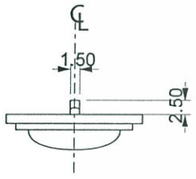
LEFT VIEW

FRONT VIEW

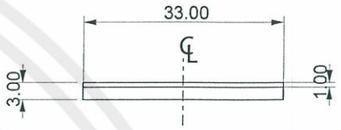

RIGHT VIEW

BOTTOM VIEW

TOP VIEW

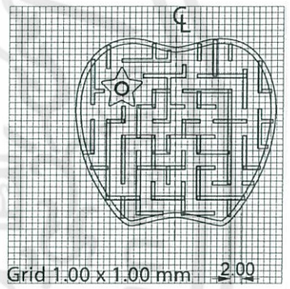

PERSPECTIVE

LEFT VIEW

FRONT VIEW

RIGHT VIEW

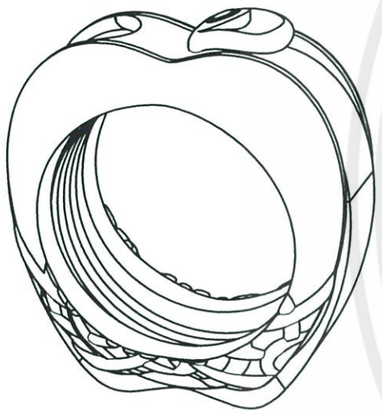

BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION - BOY 3-6 YEARS HANGING BAG

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 1 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 17/01/2013	PLATE : 52

12 RING FOR DAD & MOM : MALE & FEMALE

BOY 3-6 YEARS

Metal Design (Jewelry) : Jewelry as a Gift for a Child to Promote Self-Esteem

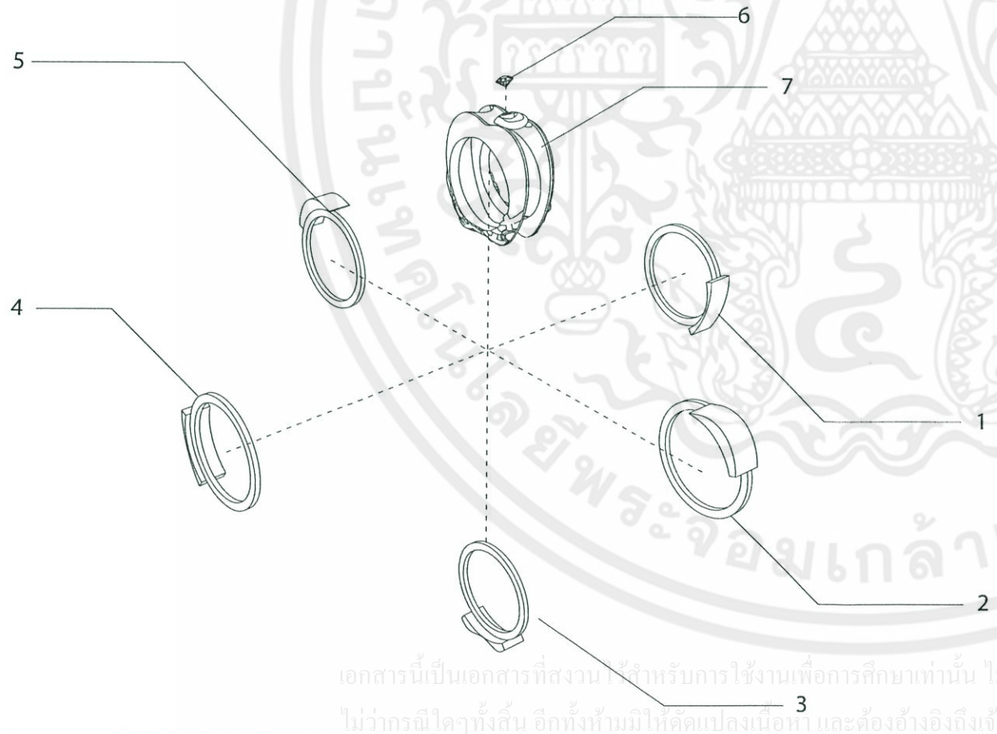
โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับมอบเป็นของขวัญให้เด็กแรกเกิด - 6 ปี เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Part No.	Name of part	Material	Dimension	Color	Process	QTY.	Finishing	Remark	Plate No.
1	แหวนของพ่อ IQ	SILVER	22.00x22.00x5.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	58
2	แหวนของพ่อ EQ	SILVER	22.00x22.00x5.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	60
3	แหวนของพ่อ MQ	SILVER	22.00x22.00x5.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	59
4	แหวนของพ่อ SQ	SILVER	22.00x22.00x5.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	58
5	แหวนของพ่อ PQ	SILVER	22.00x22.00x5.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	59
6	พลอย	CZ	3.00x3.00x1.50	สีเขียว	ฝังหุ้ม	1	-	-	56
7	แหวนของแม่	SILVER	20.50x20.50x7.00	สีธรรมชาติ	Lost Wax Casting	1	GLOSS	-	56

SPECIFICATION

ASSEMBLY

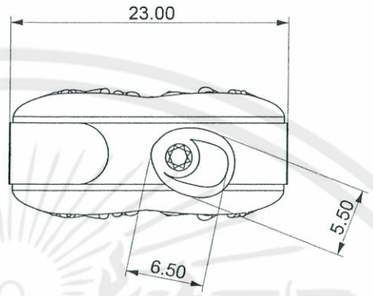

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

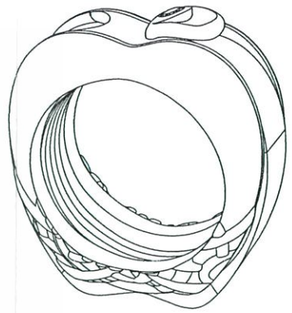
ASSEMBLY AND SPECIFICATION

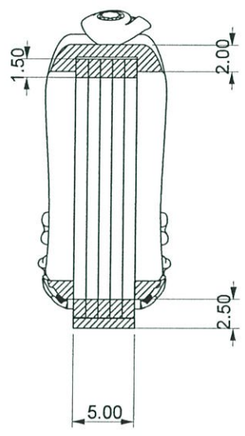
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : -
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 54

TOP VIEW

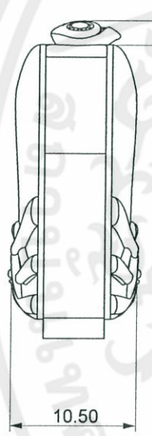

PERSPECTIVE VIEW

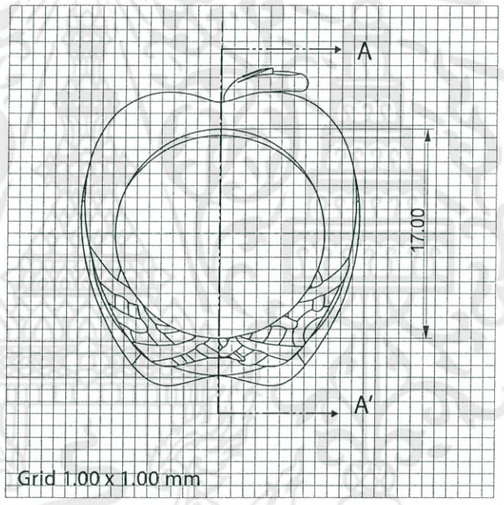

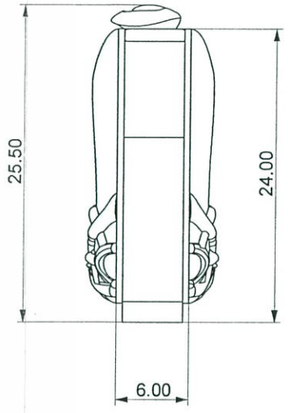
SECTION A-A'

LEFT-SIDE VIEW

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

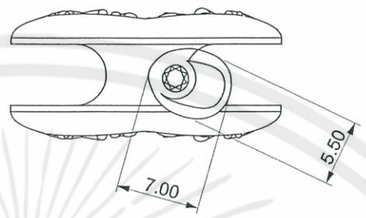
BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

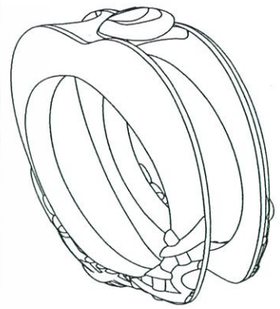
ELEVATION BOY 3-6 YEARS RING

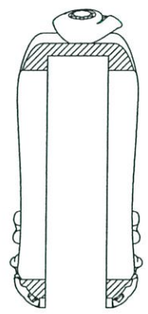
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 55

TOP VIEW

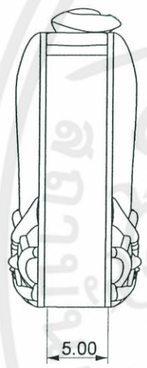

PERSPECTIVE VIEW

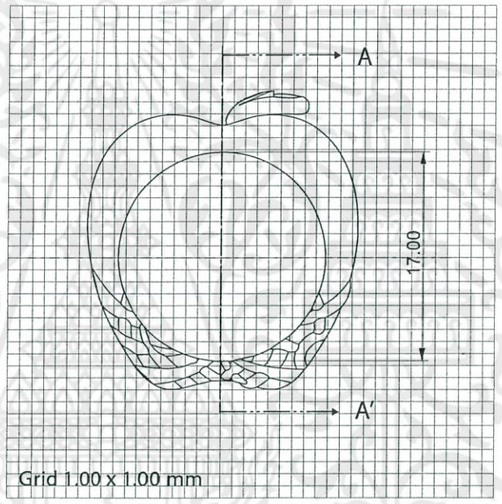

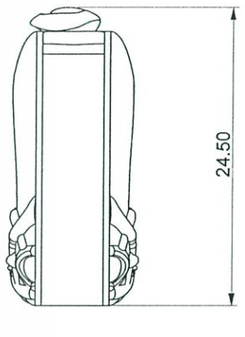
SECTION A-A'

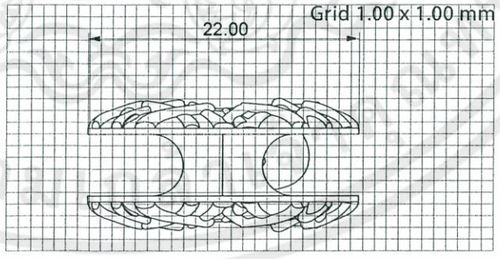
LEFT-SIDE VIEW

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

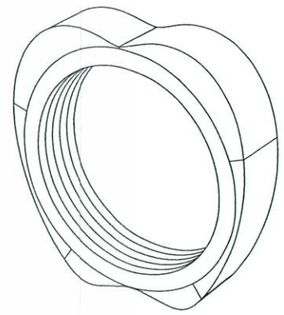
ELEVATION BOY 3-6 YEARS RING (FOR MOM)

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 56

TOP VIEW

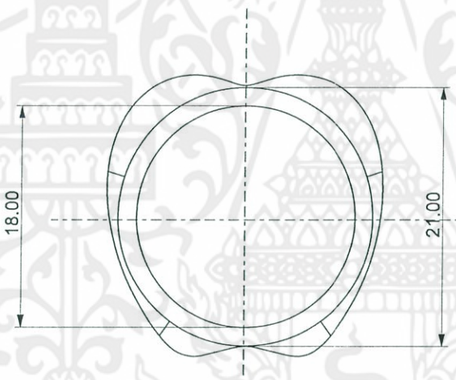

PERSPECTIVE VIEW

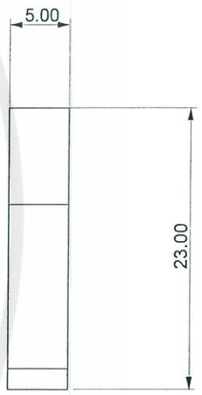

LEFT-SIDE VIEW

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

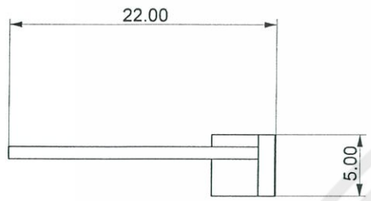
BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

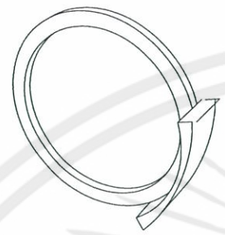
ELEVATION BOY 3-6 YEARS RING (FOR DAD)

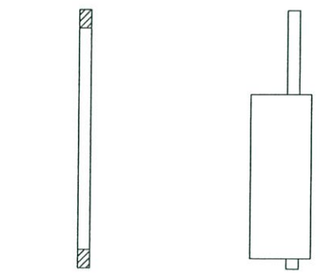
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 57

TOP VIEW

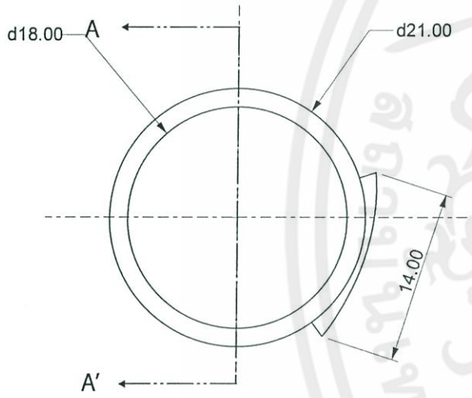
PERSPECTIVE VIEW

SECTION A-A'

LEFT-SIDE VIEW

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BOTTOM VIEW

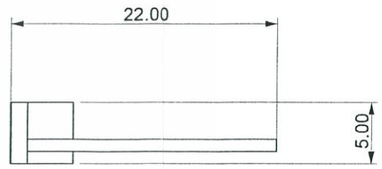

SECTION B-B'

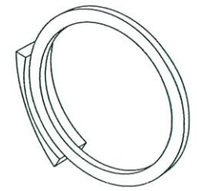

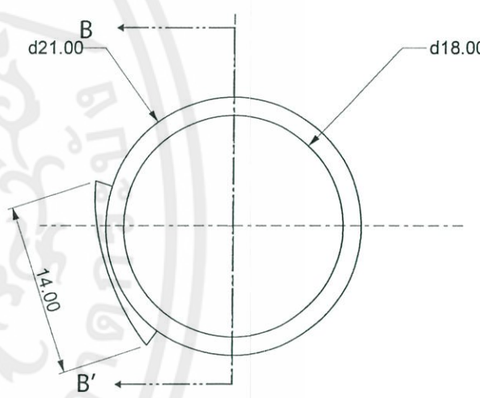
LEFT-SIDE VIEW

TOP VIEW

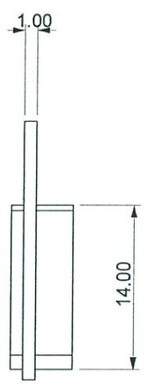

PERSPECTIVE VIEW

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

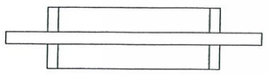
BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

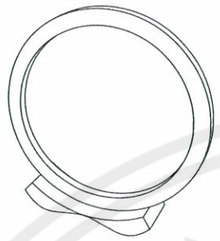
ELEVATION BOY 3-6 YEARS RING (FOR DAD)

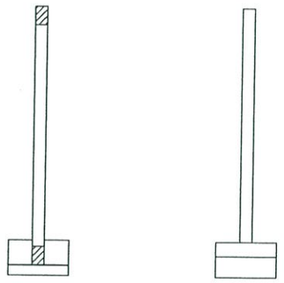
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 58

TOP VIEW

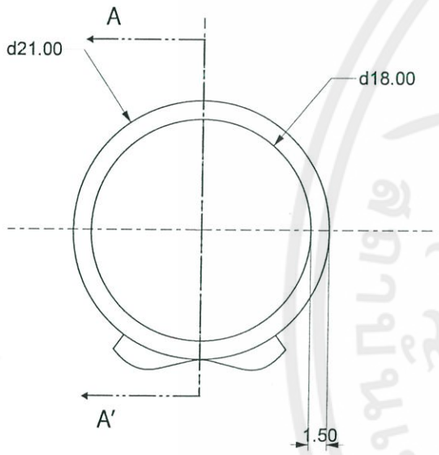
PERSPECTIVE VIEW

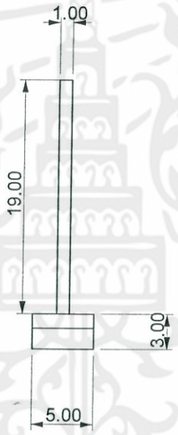

SECTION A-A'

LEFT-SIDE VIEW

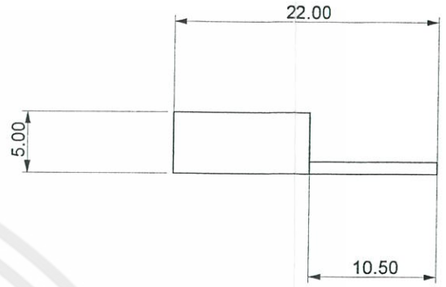

FRONT VIEW

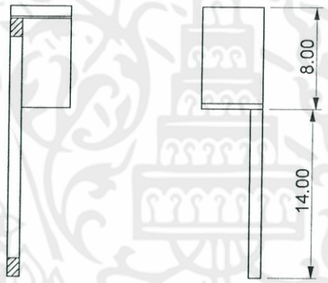
RIGHT-SIDE VIEW

TOP VIEW

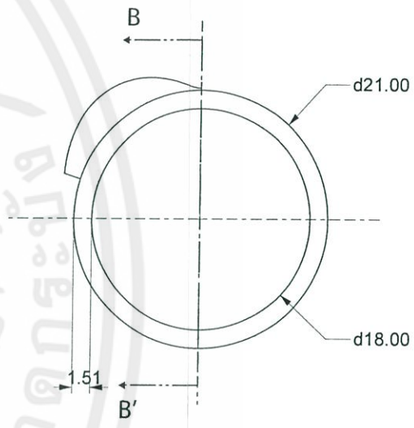
PERSPECTIVE VIEW

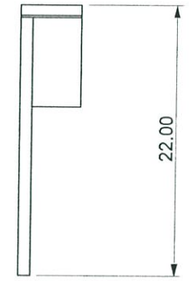

SECTION B-B'

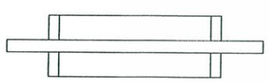
LEFT-SIDE VIEW

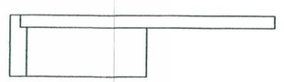
FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BOTTOM VIEW

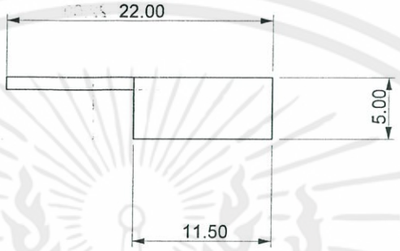
BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

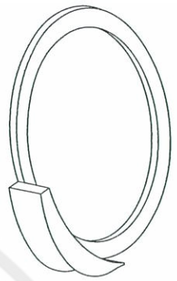
ELEVATION BOY 3-6 YEARS RING (FOR DAD)

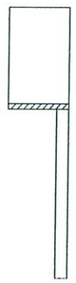
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 59

TOP VIEW

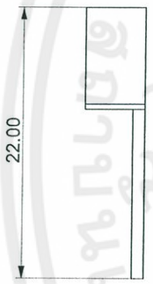

PERSPECTIVE VIEW

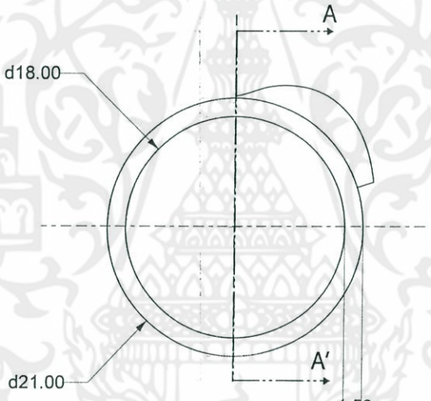

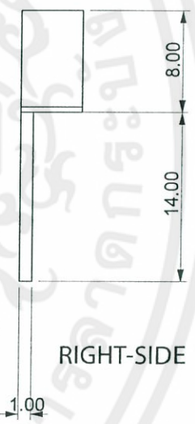
SECTION A-A'

LEFT-SIDE VIEW

FRONT VIEW

RIGHT-SIDE VIEW

BOTTOM VIEW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEVATION BOY 3-6 YEARS RING (FOR DAD)

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG		
FACULTY OF ARCHITECTURE	DIVISION OF INDUSTRIAL DESIGN	
NAME : SUPPARANUN KANCHANAKUL	UNIT : mm	SCALE : 2 : 1
CODE NO. : 51020197	DATE : 18/03/2013	PLATE : 60

ภาคผนวก ค ประวัติผู้จัดทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้จัดทำ

นางสาวศุภรานันท์ กาญจนกุล	เกิดวันที่ 3 กันยายน 2532
	ภูมิลำเนา จังหวัดชลบุรี
	ที่อยู่ 6/11 ม.6 ซอย 67 ต.บางทราย อ.เมือง
	จ.ชลบุรี 20000
ประวัติการศึกษา	
ประถมศึกษา	รร.อนุบาลชลบุรี
	ปีการศึกษา 2544
มัธยมศึกษาตอนต้น	รร.ชลกันยานุกูล
	ปีการศึกษา 2547
มัธยมศึกษาตอนปลาย	รร.ชลกันยานุกูล
	ปีการศึกษา 2550
ปริญญาตรี	เกียรตินิยมอันดับ 1
	ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
	ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม
	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
	ปีการศึกษา 2555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้